

QURAN (POLISH)

1 - Al-FaatĤah

1. W imie Boga Miłosiernego i Litosciwego*!
2. Chwala Bogu, Panu swiatĤw,
3. Miłosiernemu i Litosciwemu,
4. KrĤlowi Dnia Sadu.
5. Oto Ciebie czcimy i Ciebie prosimy o pomoc.
6. Prowadz nas droga prosta
7. droga tych, ktĤrych obdarzyles dobrodziejstwami; nie zas tych, na ktĤrych jestes zagniewany, i nie tych, ktĤrzy bladza.

QURAN (POLISH)

2 - Al-Baqarah

1. Alif. Lam. Mim.

2. To jest Księga - nie ma co do tego żadnej wątpliwości - droga prosta dla bogobożnych;

3. Dla tych którzy wierzą w to co skryte, którzy odprawiają modlitwy i rozdają z tego, w co ich zaopatrzyliśmy;

4. i dla tych, którzy wierzą w to, co tobie zesłaliśmy, i w to, co zostało zesłane przed tobą; oni wierzą mocno w życie ostateczne.

5. Tacy są na drodze prostej, danej im od ich Pana, i oni będą szczęśliwi.

6. Zaprawde, tym, którzy nie wierzą, jest wszystko jedno, czy ty ich ostrzegasz, czy nie ostrzegasz, oni i tak nie uwierzą.

7. Bóg nałożył pieczęć na ich serca i na ich słuch, a na ich oczach położył zasłonę. Dla nich kara będzie straszna.

8. Wśród nich są tacy, którzy mówią: "Wierzmy w Boga i w Dzień Ostatni!" Lecz oni wcale nie są wierzącymi.

9. Oni usiłują oszukać Boga i tych, którzy wierzą, lecz oszukują tylko siebie samych; oni tego nie pojmują.

10. W ich sercach jest choroba, a Bóg jeszcze powiększa ich chorobę. Spotka ich kara. bolesna za to, że kłamia.

11. A kiedy im mówią: "Nie szerzcie zepsucia na ziemi!" oni mówią: "My tworzymy tylko dobro!"

12. Czyżby? Zaprawde oni szerzą zepszenie i nie są tego świadomi!

13. A kiedy im mówią: "Uwierzcie tak, jak wierzą ci ludzie!" oni mówią: "Czyż my mamy wierzyć, jak wierzący. Czyżby? Zaprawde, to oni są głupcami, lecz oni nie wiedzą!"

14. A kiedy spotykają tych, którzy wierzą, mówią: "My wierzymy!" A kiedy są sami ze swoimi szatanami, to mówią: "My przecież jesteśmy z wami. My sobie tylko żartujemy!"

15. Bóg żartuje z nich i przedłuża ich trwanie w buncie, w którym wędrują na oślep.

16. To są ci, którzy kupili błędnie za drogą prostą; nie przyniósł im jednak korzyści ich handel i nie znaleźli się na drodze prostej.

17. Oni są podobni do tego, który zapalił ogień, a kiedy ogień oświecił to, co było wokół niego, Bóg zabral im światło i pozostawił ich w ciemnościach, tak iż nie mogli widzieć.

18. Głusi, niemi i ślepi - oni nie zawracają.

19. Albo do chmury burzowej na niebie - w niej są ciemności, grzmoty i błyskawica. Oni, obawiając się śmierci, wkładają palce w swoje uszy przed piorunami. Bóg obejmuje niewiernych.

20. Błyskawica omal nie odbiera im wzroku. Za każdym razem, kiedy ona daje im światło, oni idą w nim; a kiedy ogarnia ich ciemność, oni się zatrzymują. Jesliby zechciał Bóg, to zabralby im słuch i wzrok. Zaprawde, Bóg jest nad każdą rzeczą wszechwładny!

21. O ludzie! Czciecie waszego Pana, który was stworzył, jak i tych, którzy byli przed wami! - być może, wy będziecie bogobożni!

22. On jest Tym, który uczynił dla was ziemię posłaniem, niebo - budowlą. On spuścił z nieba wodę sprawił, że dzięki niej wyrosły owoce. Jako zaopatrzenie dla was. Nie dawajcie więc Bogu równych, skoro wy wiecie.

23. A jeśli pozostajecie w wątpliwości wobec tego, co zesłaliśmy Naszemu słudze, o przyniesiecie sure podobnej do tego wezwijcie

waszych świadków, poza Bogiem,

24. A jeśli jesteście prawdomówni! a jeśli tego nie uczynicie a wy nigdy tego nie uczynicie - to będziecie się ognia a paliwem jego będą ludzie i kamienie - którzy został przygotowany dla niewiernych.

25. I zwiastuje radosna wieść tym, którzy uwierzyli i czynili dobre dzieła, iż dla nich będzie Ogrody, gdzie w dole płynie strumyki. ilekroć się zaopatrywani w jakiegokolwiek owoce z nich, oni mówią: „To jest to, co otrzymywaliśmy kiedyś!”, albowiem to, co otrzymują, jest bardzo podobne. będą tam mieli małżonki czyste będą tam przebywać na wieki.

26. Zaprawde, Bóg się nie wstydzi przytoczyć jako podobieństwo komara lub czegoś znaczniejszego. A ci, którzy wierzą, wiedzą, że to jest prawda od ich Pana. A ci, którzy nie wierzą, mówią: „Cóż to chciał Bóg wyrazić przez to podobieństwo?” Przez nie On sprowadza z drogi wielu i prowadzi drogą prostą wielu. Lecz On sprowadza przez to z drogi tylko ludzi bezbożnych.

27. Ci, którzy naruszają przymierze Boga, chociaż je przedtem uroczystie potwierdzili; ci, którzy przecinają to, co Bóg nakazał złączyć, i ci, którzy szerzą zgorszenie na ziemi - oni wszyscy poniosą stratę.

28. Jakże możecie nie wierzyć w Boga? Byliście umarłymi, a On dał wam życie; potem sprowadzi na was śmierć i znowu da wam życie; wtedy do Niego zostaniecie sprowadzeni.

29. On jest Tym, który stworzył dla was wszystko to, co jest na ziemi. Następnie zwrócił się ku niebu i ukształtował je w siedem niebios. On jest o każdej rzeczy wszechwiedzący!

30. I oto powiedział twój Pan do aniołów: „Ja umieszczę na ziemi namiestnika. ” Oni powiedzieli: „Czy Ty umieszczę na niej tego, kto będzie szerzył na niej zepsucie i będzie przelewał krew, kiedy my głosimy Twoją chwałę i głosimy Twoją świetność?” Powiedział: „Zaprawde, Ja wiem to, czego wy nie wiecie!”

31. I On nauczył Adama wszystkich imion , potem przedstawił wszystkie stworzenia aniołom mówiąc: „Obwiescie Mi ich imiona, jeśli jesteście prawdomówni!”

32. Oni powiedzieli: „Chwała Tobie! My nie mamy żadnej innej wiedzy poza tym, czego nas nauczyłeś. Ty, zaprawde, jesteś Wszechwiedzący, Madry!”

33. On powiedział: O Adamie! „Obwiesć im ich imiona!” A kiedy Adam im obwiescił ich imiona, powiedział Pan: „Czyż wam nie powiedziałem? Ja znam to, co skryte, w niebiosach i na ziemi, i Ja wiem, co wy ujawniacie i co skrywacie.”

34. A kiedy powiedzieliśmy do aniołów: „Oddajcie pokłon Adamowi!”, oni oddali pokłon, z wyjątkiem Iblisa. On odmówił, wbił się w pychę i znalazł się wśród niewiernych.

35. I powiedzieliśmy: O Adamie! „Zamieszkajcie, ty i twoja małżonka, w Ogrodzie i jedzcie jego owoce dowolnie, skąd chcecie: lecz nie zbliżajcie się do tego drzewa, bo znajdziecie się między niesprawiedliwymi!”

36. Wtedy szatan spowodował, że potknęli się o nie, i wyprowadził ich z tego stanu, w którym się znajdowali. I powiedzieliśmy im: „Idźcie precz! Wy będziecie wrogami jedni dla drugich! Bedziecie mieli stałe miejsce pobytu na ziemi i używanie do pewnego czasu.”

37. Wtedy otrzymał Adam od swojego Pana pewne słowa i On zwrócił się ku niemu. Albowiem On jest Przebaczący, Litotliwy!

38. Powiedzieliśmy: „Idźcie precz stąd wszyscy! Lecz przyjdzie do was ode Mnie droga prosta. A ci, którzy pójdą po Mojej drodze prostej, nie będą się lekac i nie będą się smucic.”

39. A ci, którzy nie uwierzyli i za kłamstwo uznali Nasze znaki, będą mieszkancami ognia; oni tam będą przebywać na wieki.

40. O synowie Izraela! Wspominajcie Moje dobrodziejstwa, którymi was obdarzyłem, i wypełniajcie wiernie Moje przymierze, wtedy i Ja będę wypełniał wasze przymierze. I będziecie się Mnie!

41. Wierźcie w to, co Ja zesłałem, potwierdzając prawdziwość tego, co wy posiadacie; i nie bądźcie pierwszymi wśród tych, którzy w to nie wierzą! I nie sprzedajcie Moich znaków za niską cenę! I będziecie się Mnie!

42. I nie ubierajcie prawdy w fałsz! I nie ukrywajcie prawdy, skoro przecież wiecie!

43. Odprawiajcie modlitwy i dawajcie jałmużnę; sklaniajcie się z tymi, którzy się sklaniają!

44. Czy będziecie nakazywać ludziom dobroć, a zapominać o sobie samych? Wy przecież recytujecie Księgę. Czy nie rozumiecie?
45. Proście o pomoc w cierpliwości i w modlitwie! Zaprawde, to jest trudna rzecz, ale nie dla ludzi pokornych,
46. Którzy myślą, że spotkają swego Pana, i że do Niego powrócą.
47. O synowie Izraela! Wspominajcie Moje dobrodziejstwa, którymi was obdarzyłem! Zaprawde, Ja was wyniosłem ponad światy!
48. I będziecie się Dnia, kiedy dusza nie będzie mogła zapłacić niczym za drugą duszę, i nie będzie przyjęte jej wstawiennictwo; ani nie będzie przyjęta żadna wartość i nikt nie otrzyma wspomnienia!
49. I oto wybawiliśmy was od ludzi Faraona, którzy nakładali na was ciężką karcę, zabijali waszych synów, a pozostawiali przy życiu wasze kobiety. W tym jest dla was wielkie doświadczenie od waszego Pana.
50. Oto rozdzieliliśmy dla was morze i wyratowaliśmy was, a zatopiliśmy lud Faraona na waszych oczach.
51. A kiedy zawarliśmy przymierze z Mojżeszem na czterdzieści nocy, wtedy, w czasie jego nieobecności, wzięliście sobie cielca, i staliście się niesprawiedliwi!
52. potem jednak przebaczyliśmy wam. Być może, będziecie wdzięczni!
53. Oto daliśmy Mojżeszowi Księgę i rozkazanie ; być może, wy będziecie drogą prostą!
54. powiedział Mojżesz do swego ludu: "O ludu mój ! Wyrzadziliście niesprawiedliwość sami sobie, wybierając cielca. Nawróćcie się więc do waszego Stwórcy, i zabijajcie się! Tak będzie dla was lepiej w obliczu waszego Stwórcy, i On się ku wam nawróci. Zaprawde, On jest Przebaczący, Litotliwy!"
55. Kiedy powiedzieliście: "O Mojżeszu! My ci nie uwierzemy, dopóki nie zobaczymy Boga na jawie." Wtedy poraził was piorun na oczach wszystkich.
56. Potem wskrzesiliśmy was, po waszej śmierci. Być może, będziecie wdzięczni!
57. I oceniliśmy was białym obłokiem, i spuściliśmy na was manę i przepiórki: "Jedzcie wspaniałe rzeczy, w które was zaopatrzyliśmy!" Oni nie Nam wyrzadzili niesprawiedliwość, lecz wyrzadzili niesprawiedliwość sobie samym.
58. Oto powiedzieliśmy: "Wejdźcie do tego miasta i jedzcie tam swobodnie, co chcecie. Wchodźcie do bramy, wybijając poklony, i mówcie: "Przebaczenie!" Przebaczymy wam wasze grzechy i damy więcej tym, którzy czynią dobro."
59. Lecz niesprawiedliwi zamienili słowo, które im zostało powiedziane, na inne słowo. I spuściliśmy na niesprawiedliwych gniew z nieba za to, iż byli bezbożni.
60. A kiedy Mojżesz prosił o wodę dla swojego ludu, "Uderz swoją laską o skałę!" I wytrysnęło z niej dwanaście źródeł, tak iż wszyscy ludzie znali miejsce swego wodopoju. "Jedzcie i pijcie z tego, w co zaopatrzył was Bóg! I nie czyniecie zła na ziemi jako gorszyciele!"
61. Kiedy powiedzieliście: "O Mojżeszu! My nie możemy znieść jednego rodzaju pożywienia. Poprosz dla nas swego Pana, aby On przygotował dla nas to, co wydaje ziemia, jak: jarzyny, ogórki, czosnek, soczewica i cebula." - On powiedział: "Czyżbyście chcieli zamienić to, co jest lepsze, na to, co jest gorsze? Uchodźcie do Egiptu, tam będziecie mieć, o co proście!" I doznali ponizienia i biedy, i sprowadzili na siebie gniew Boga. Stało się tak, ponieważ nie wierzyli w znaki Boga i zabijali proroków bez żadnego prawa. Stało się tak, ponieważ zbuntowali się i byli występni.
62. Zaprawde, ci, którzy uwierzyli, ci, którzy wyznają judaizm, chrześcijaństwo i sabajczyctwo, i ci, którzy wierzą w Boga i w Dzień Ostatni i którzy czynią dobro, wszyscy otrzymają nagrodę u swego Pana; i nie odczuja żadnego leku, i nie będą zasmuceni!
63. Oto zawarliśmy z wami przymierze i wzniesiliśmy nad wami góry: "Trzymajcie mocno to, co wam daliśmy, i wspominajcie to, co tam jest! Być może, będziecie bogobojni!"
64. Wy jednak potem odwróciście się. I gdyby nie laska Boga nad wami i Jego miłosierdzie, to bylibyście między stratnymi.
65. Znać już tych spośród was, którzy naruszyli sabat; My im powiedzieliśmy: "Bądźcie małpami wzgardzonymi!"
66. I uczyniliśmy z nich przykład ostrzegający SURĄ II - KROWĄ dla współczesnych i dla potomnych i dla przypomnienia dla

bogobojnych.

67. I kiedy powiedział Mojżesz do swego ludu: "Zaprawdę, Bóg nakazuje wam zabić krowe!" - oni powiedzieli: "Czy ty sobie z nas żartujesz?" On powiedział: "Uciekam się do Boga, by nie być między głupimi!"

68. Oni powiedzieli: "Proś dla nas swego Pana, aby nam wyjaśnił, jaka ona ma być?" On powiedział: "Mówi Pan: To ma być krowa nie stara ani nie ciele, lecz coś pośredniego. Czyniecie więc, co wam zostało nakazane!"

69. Oni powiedzieli: "Proś dla nas swego Pana, aby nam wyjaśnił, jaka ma być jej barwa?" On powiedział: "Pan mówi: Ta krowa ma być żółta w odcieniu jasnym, i cieszyć oczy patrzących."

70. Oni powiedzieli: "Proś dla nas swego Pana, aby nam wyjaśnił, jaka ona ma być? Przecież krowy, według nas, są do siebie podobne, i jeśli Bóg zechce, to znajdziemy się na drodze prostej."

71. On powiedział: "Pan mówi: To ma być krowa nie nosząca jarzma, która nie orze ziemi ani nie nawadnia pola, zdrowa i cała, nie posiadająca znamienia." Oni powiedzieli: "Teraz przyniosłeś nam prawdę!" I zabili ją na ofiarę, ale omaal tego nie zaniechali.

72. Kiedy zabiliscie pewnego człowieka i sprzeczałiscie się w tej sprawie - a Bóg ujawnia to, co wy ukrywacie -

73. powiedzieliśmy: "Uderzcie go jakimś częścią z niej!" Tak Bóg ożywia umarłych i ukazuje wam Swoje znaki. Być może, będziecie rozumni!

74. Potem znów wasze serca stały się zatwardziałe; stały się jak kamień albo jeszcze twardsze. Bo, zaprawdę, wśród kamieni są takie, z których wytryskają strumyki; i wśród nich, zaprawdę, są takie, które pekają i wypływa z nich woda; i wśród nich, zaprawdę, są takie, które staczają się z obawy przed Bogiem. A Bóg nie lekceważy tego, co czynicie!

75. Czyż wy pragniecie, żeby oni wam uwierzyli, kiedy wśród nich była grupa takich, którzy słyszeli słowo Boga, następnie je wypaczyli, kiedy już je zrozumieli, a przecież dobrze wiedzieli.

76. Kiedy oni spotykają tych, którzy uwierzyli, mówi: "Uwierzyliśmy!" A kiedy znajduje się sami między sobą, mówi: "Czy wy będziecie mówić im o tym, co objawił wam Bóg, ażeby się sprzeczało z wami przed waszym Panem?"

77. Czyż nie jesteście rozumni? "Czyż nie wiecie, że Bóg zna to, co oni ukrywają, i to, co głoszą jawnie?"

78. Wśród nich są ludzie niepiśmienni, którzy nie znają Księgi, lecz tylko marzenia; oni snują jedynie przypuszczenia.

79. Biada więc tym, którzy piszą Księgę swoimi rękami, a potem mówi: "To pochodzi od Boga!" - aby to sprzedać za niską cenę. Biada im więc za to, co napisały ich ręce! I biada im za to, co oni zyskują!

80. Oni powiedzieli: "Ogień nas dotknie tylko przez pewną liczbę dni." Powiedz: "Czy wy zawarliście przymierze z Bogiem? Bóg nigdy nie łamie Swojego przymierza! Albo też mówicie przeciw Bogu to, czego nie wiecie?"

81. Tak! Ten, kto popełnił zło i kogo objął grzech - tacy jak on będą mieszkańcami ognia; tam będą przebywać na wieki.

82. A ci, którzy wierzą i czynią dobre dzieła, będą mieszkańcami Ogrodu; tam będą przebywać na wieki.

83. Oto zawarliśmy przymierze z synami Izraela: "Nie będziecie czcić nikogo innego, jak tylko Boga; rodzicom okazujcie dobroć i bliskim krewnym, i sierotom, i biednym. Przemawiajcie do ludzi uprzejmie! Odprawiajcie modlitwy i dawajcie jałmużnę!" Potem jednak wyszli się odwrócili oprócz nielicznych spośród was, i wy się sprzeciwiać.

84. I oto zawarliśmy z wami przymierze: "Nie będziecie przelewać krwi! Nie będziecie się wzajemnie wypędzać z waszych domostw!" Potem wy potwierdziliście to i zaświadczyliście.

85. Wy jednak zabijaliście się wzajemnie; wypędziliście część z was z własnych domostw, spiskując przeciwko nim w grzechu i wrogości. A jeśli przychodzą do was jako jency, to ich wykupujecie. Oż wypędzanie ich było wam zakazane. Czyż możecie wierzyć w jedną część Księgi, a nie wierzyć w inną jej część? A zapłata dla tych spośród was, którzy to czynią, będzie hanba w życiu tego świata, a w Dniu Zmartwychwstania będą skierowani ku najstraszniejszej karze. Bóg nie lekceważy tego, co czynicie!

86. Oto są ci, którzy kupili życie tego świata za życie ostateczne. Nie będzie im zmniejszona kara i nie otrzymają żadnej pomocy.

87. Dalismy już Mojżeszowi Księgę i w ślad za nim wysłaliśmy posłańców. I dalismy Jezusowi, synowi Marii, jasne dowody; i

umocnilismy go Duchem Swietym. Czyz za kazdym razem, kiedy przychodzil do was poslaniec z tym, czego nie pragna wasze dusze, nie wzbijaliscie sie w pyche i nie uwazaliscie jednych za klamc³w, a innych czyz nie zabijaliscie?

88. Oni m³wia: "Nasze serca nie sa obrzezane." Taki Niech ich B³g przeklnie za ich niewiare! Jakze malo oni wierza!

89. Kiedy przyszla do nich Ksiega od Boga, potwierdzajaca prawdziwosc tego, co oni posiadaja - a oni przedtem prosili o zwyciestwo nad tymi, kt³rzy nie uwierzyli - i kiedy przyszlo do nich to, co oni juz znali, oni w to nie uwierzyli. Przeklenstwo Boga nad niewierzacymi!

90. Jakze zle jest to, za co sprzedali swoje dusze! Oni nie uwierzyli w to, co zeslal B³g, ze zlosci, iz B³g zsyla Swoja laske, komu chce ze Swoich slug. I sciagneli na siebie gniew za gniewem. A niewiernych spotka kara ponizajaca!

91. A kiedy im m³wia: "Wierzcie w to, co zeslal B³g!" - oni m³wia: "My wierzymy w to, co nam zostalo zeslane." Lecz oni nie wierza w to, co przyszlo potem; a przeciez to jest prawda potwierdzajaca to, co oni posiadaja. Powiedz: "A dlaczego przedtem zabijaliscie prorok³w Boga, jesli jestescie wierzacymi?"

92. Juz Mojzesz przyszedl do was z jasnymi dowodami. Nastepnie wzieliscie sobie cielca i byliscie niesprawiedliwi.

93. I oto zawarlismy z wami przymierze, i wznieslismy ponad wami G³re: "Wezmijcie to, co wam dalismy, z cala moca i sluchajcie!" Oni powiedzieli: "My sluchamy i buntujemy sie!" Oni zostali napojeni w swoich sercach cielcem, z powodu swojej niewiary. Powiedz: "Jakze zle jest to, co wam nakazuje wasza wiara - skoro jestescie wierzacymi!"

94. Powiedz: "Jesli siedziba ostateczna jest wytlaczona dla was wybrana, a nie dla innych ludzi, to zycie sobie smierci, jesli jestescie prawdom³wni!"

95. Lecz oni nie beda jej sobie zyczyć nigdy z powodu tego, co przygotowaly pierwiej ich rece. B³g zna dobrze ludzi niesprawiedliwych.

96. A ty z pewnoscia znajdziesz ich jako najbardziej chciwych tego zycia sposr³d wszystkich ludzi - nawet bardziej niz balwochwalcy! - Kazdy z nich chcialby zyc tysiac lat. Lecz i to nie oddaliloby ich od kary, jesliby im dane bylo zyc tak dlugo. B³g widzi jasno to, co wy czynicie.

97. Powiedz: "Ot³z kto jest nieprzyjacielem Gabriela?!" Przecie z on zeslal go na twoje serce, za zezwoleniem Boga; dla potwierdzenia prawdziwosci tego, co bylo zeslane przed nim, jako droge prosta i radosna wiesc dla wierzacych.

98. Ot³z ten, kto jest wrogiem Boga, Jego aniol³w i Jego poslanc³w, i Gabriela, i Michala... - poniewaz B³g jest wrogiem dla niewiernych!

99. Zeslalismy tobie znaki jasne i nie wierza w nie tylko ludzie bezbozni.

100. Czy nie jest tak, ze kiedy oni zawieraja przymierze, to czesc z nich je odrzuca? Tak! Wiekszosc z nich nie wierzy!

101. A kiedy przyszedl do nich Poslaniec Boga, potwierdzajac prawdziwosc tego, co oni posiadaja, to czesc tych, kt³rym juz zostala dana Ksiega, odrzucila Ksiege Boga za swoje plecy - jak gdyby wcale nie wiedzieli.

102. Oni poszli za tym, co opowiadali szatani o kr³lestwie Salomona. Salomon nie byl niewiernym, lecz szatani byli niewiernymi i nauczali ludzi czar³w i tego, co zostalo zeslane dwom aniolom w Babilonie: Harutowi i Marutowi. Oni jednak nie nauczali nikogo, p³ki nie powiedzieli: "My jestesmy tylko pokuszeniem, nie badz wiec niewiernym!" I od tych dw³ch aniol³w uczyli sie ludzie tego, co moze rozdzielic meza od zony. Lecz oni nie szkodza przez to nikomu, jedynie za zezwoleniem Boga. I oni nauczyl sie tego, co im szkodzilo i nie przynosilo korzysci, wiedzac dobrze, ze ten, kto to kupi, nie bedzie mial udzialu w zyciu ostatecznym. A z pewnoscia zle jest to, co oni kupili za swoje dusze! Gdybyz oni byli wiedzieli!

103. A gdyby oni uwierzyli i byli bogobojni, to z pewnoscia nagroda od Boga bylaby lepsza! Gdybyz oni byli wiedzieli!

104. O wy, kt³rzy wierzycie! Nie m³wcie: "Obserwuj nas!", lecz m³wcie: "Patrz na nas!" - i sluchajcie! A niewiernych czeka kara bolesna!

105. Nie chcieliby ci niewierzacy sposr³d ludu Ksiegi ani tez balwochwalcy, aby zostalo wam zeslane jakies dobro od waszego Pana. A B³g obdarowuje szczeg³lnie Swoim milosierdziem, kogo chce. B³g jest wladca laski ogromnej!

106. Kiedy znosimy jakiś znak albo skazujemy go na zapomnienie, przynosimy lepszy od niego lub jemu podobny. Czy ty nie wiesz, że Bóg jest nad każdą rzeczą wszechwładny?!
107. 'Czy ty nie wiesz, że do Boga należy królestwo niebios i ziemi i że, poza Bogiem, nie ma dla nas ani opiekuna, ani pomocnika?
108. A może wy chcecie zapytać waszego posłanca, tak jak pytali przedtem Mojżesza? A kto wymienia wiare za niewiare, ten zbladził z różnej drogi.
109. Wielu spośród ludu Księgi chciałoby uczynić was ponownie niewiernymi, kiedy już uwierzyliście, przez zawisc pochodzącą od nich samych; a przecież prawda stała się dla nich jasna. Przebaczcie i odwróćcie się, dopóki Bóg nie przyjdzie ze Swoim rozkazem. Zaprawdę, Bóg jest nad każdą rzeczą wszechwładny!
110. Odprawiajcie modlitwy i dawajcie jałmużnę! A cokolwiek dobrego przygotujecie pierwszej dla siebie samych, znajdziecie to u Boga. Zaprawdę, Bóg widzi jasno to, co wy czynicie!
111. Oni mówią: "Nikt nie wejdzie do Ogrodu, prócz wyznawców judaizmu lub chrześcijan." Takie są ich pragnienia. Powiedz: "Przycoczcie wasz argument, jeśli jesteście prawdziwi!"
112. Tak! Ten, kto poddał całkowicie swe oblicze Bogu i czyni dobro, będzie miał nagrodę u swego Pana. I tacy nie doznają żadnego leku ani też nie będą się smucić.
113. Żydzi mówią: "Chrześcijanie nie stoją na niczym!"; a chrześcijanie mówią: "Żydzi nie stoją na niczym!" - a przecież oni recytują Księgę! Podobne słowa mówią ci, którzy nie wiedzą. Bóg rozsądzi między nimi w Dniu Zmartwychwstania to, w czym oni się różnili.
114. A kto jest bardziej niesprawiedliwy aniżeli ten, kto przeszkadza, aby Jego imię było wspominane w świątyniach Boga, i aniżeli ten, kto usiłuje je zniszczyć? Tacy powinni wchodzić do nich przepelnieni strachem. Dla nich na tym świecie - hanba; i dla nich w życiu ostatecznym - kara straszna!
115. Do Boga należy Wschód i Zachód! I gdziekolwiek się obróćcie, tam jest oblicze Boga! Zaprawdę, Bóg jest wszechobejmujący, wszechwiedzący!
116. Oni mówią: "Bóg wziął Sobie syna!" - Niech Mu będzie chwała! - Wcale nie! Do Niego należy to, co jest w niebiosach, i to, co jest na ziemi! Wszystko Jemu pokornie służy.
117. On jest Stwórcą niebios i ziemi. I kiedy On coś postanowi, to tylko mówią: "Bądź!" - i ono się staje.
118. Mówią ci, którzy nie wiedzą: "Dlaczego nie przemówi do nas Bóg?" albo: "Dlaczego nie przychodzi do nas jakiś znak?" Podobnymi słowami mówili ci, którzy byli przed nimi. Albowiem podobne były do siebie ich serca. Już wyjaśniliśmy znaki ludziom szczerze wierzącym.
119. Oto posłaliśmy ciebie z prawdą jako zwiastuna radosnej wieści i jako ostrzegającego. Ty nie będziesz pytany o mieszkańców ognia piekielnego.
120. I nie będą nigdy z ciebie zadowoleni ani wyznawcy judaizmu, ani chrześcijanie, dopóki nie pójdziesz za ich religię. Powiedz: "Zaprawdę, droga Boga - to jest droga prawdziwa!" I zapewne, jeśli ty pójdziesz za ich namietnościami - po tym, jak przyszła do ciebie wiedza - nie będziesz miał przed Bogiem ani opiekuna, ani pomocnika.
121. Ci, którzy daliśmy Księgę, recytują ją należną jej recytacją; oto ci, którzy w nią wierzą. A ci, którzy w nią nie wierzą, poniosą stratę.
122. O synowie Izraela! Wspomnijcie Moje dobrodziejstwa, którymi was obdarzyłem, i to, że wyniosłem was ponad światy!
123. I będziecie się Dnia, kiedy żadna dusza nie będzie mogła niczym zapłacić za inną duszę; i nie będzie od niej przyjęta żadna różnowartość; i nie pomoże jej żadne wstawiennictwo; nikt z nich nie otrzyma żadnej pomocy!
124. oto Pan doświadczył Abrahama pewnymi słowami; i on wypełnij je. Powiedział On: "Ja uczynię ciebie przewodnikiem dla ludzi." Powiedział: "I z mojego potomstwa?" Powiedział On: "Moje przymierze nie obejmuje niesprawiedliwych?"

125. I oto uczyniliśmy ten Dom miejscem nawiedzania i miejscem bezpiecznym. I weźcie sobie jako miejsce modlitwy stację Abrahama. Zawarliśmy przymierze z Abrahamem i Isma`ilem: "Oczyszcście Mój Dom dla odprawiających okrażenia, dla tych, którzy pozostają w medytacji, i dla tych, którzy się pochylają i wybijają poklony."

126. Oto powiedział Abraham: "Panie mój! Uczyn te krainę bezpieczną i daj zaopatrzenie jej mieszkańcom z jej owoców - tym z nich, którzy uwierzyli w Boga i w Dzień Ostatni." Powiedział Pan: "A tym, którzy nie uwierzyli, Ja pozwole używać nieco życia, potem siła sprowadzi ich do kary ognia. A jakże to złe miejsce przybycia!"

127. I kiedy Abraham i Isma`il wznosili fundamenty, Domu: "Panie nasz! Przyjmij to od nas, przecież Ty jesteś Słyszający, Wszechwiedzący!

128. Panie nasz! Uczyn nas całkowicie poddanymi Tobie, a z naszego potomstwa narodzi Tobie całkowicie poddany! Pokaż nam nasze miejsca czci i zwróć się ku nam! Ty przecież jesteś Przebaczący, Litosiwy!

129. Panie nasz! Poślij do nich posłanca wywodzącego się z nich, który będzie im recytował Twoje znaki i będzie ich nauczał Księgi i mądrości, i który będzie ich oczyszczał. Ty jesteś przecież Potężny, Mądry!"

130. A który odwraca się od religii Abrahama, jeśli nie ten, kto oglupił swoją duszę? My wybraliśmy go już na tym świecie i on w życiu ostatecznym z pewnością będzie między sprawiedliwymi!

131. Oto powiedział do niego jego Pan: "Poddaj się całkowicie!" On powiedział: "Poddalem się całkowicie Panu światłowi!"

132. Abraham nakazał to swoim synom i tak samo Jakub: "O moi synowie! Zaprawdę, Bóg wybrał dla was religię. Nie umierajcie inaczej, jak tylko będąc całkowicie poddanymi!"

133. Czy wy byliście świadkami, kiedy zjawiła się przed Jakubem śmierć? On powiedział do swoich synów: "Co wy będziecie czcić po mnie?" Oni powiedzieli: "Będziecie czcić twego Boga i Boga twoich ojców - Abrahama, Isma`ila i Izaaka Boga Jedyne! I my Jemu poddajemy się całkowicie."

134. To jest narodzi, który już przeminał. Dla niego to, co sobie zyskał, a dla was to, co wy sobie zyskaliscie. Wy nie będziecie pytani o to, co oni czynili.

135. Oni mówią: "Bądźcie wyznawcami judaizmu lub chrześcijanami, a znajdziecie się na drodze prostej." Powiedz: "Wcale nie! Idźcie za religią Abrahama prawdziwie wierzącego - hanifa. On przecież nie był z liczby balwochwalców!"

136. Powiedzcie: "My wierzymy w Boga i w to, co nam zostało zesłane, i w to, co zostało zesłane Abrahamowi, Isma`ilowi i Izaakowi, Jakubowi i pokoleniom; i w to, co zostało dane prorokom od ich Pana. My nie robimy żadnej różnicy między nimi i poddajemy się Jemu całkowicie."

137. Jeśli oni wierzą w to samo, co wy wierzyć, to są na drodze prostej. A jeśli oni się odwracają, to są jedynie odszczepieniami. I Bóg wystarczy ci przeciwko nim. On przecież jest Słyszający, Wszechwiedzący!

138. Religia Boga! A kto lepszy od Boga w religii? My jesteśmy Jego czcicielami.

139. Powiedz: "Czy wy będziecie z nami dyskutować o Bogu, który jest naszym Panem i waszym Panem? Do nas należą nasze czyny, a do was należą wasze czyny. My jesteśmy Jego szczerymi czcicielami."

140. jeśli oni będą mówili: "Czy naprawdę Abraham i Isma`il, Izaak, Jakub i pokolenia byli wyznawcami judaizmu lub chrześcijanami?" Powiedz: "Czy wy wiecie lepiej, czy Bóg? A kto jest bardziej niesprawiedliwy aniżeli ten, kto ukrywa świadectwo otrzymane od Boga? A Bóg nie lekceważy tego, co czynicie!"

141. To jest narodzi, który już przeminał. Do niego należy, co zyskał, a do was należy, co wy zyskaliscie. Wy nie będziecie pytani o to, co oni czynili.

142. Głupcy spośród ludzi będą mówili: Co odwróciło ich od kierunku , który oni się trzymali?" Powiedz: "Do Boga należy Wschód i Zachód! On prowadzi ku drodze prostej tego, kogo chce!"

143. W ten sposób My uczyniliśmy was narodem znajdującym się pośrodku, abyście byli świadkami dla ludzi i aby Posłaniec był świadkiem dla was. My ustanowiliśmy kierunek, który ty się trzymałeś tylko po to, abyśmy mogli wiedzieć, kto postępuje za Posłancem, a kto odwraca się na piętach. I to jest dla wszystkich wielka próba, lecz nie dla tych, których poprowadził Bóg drogą

prosta. A Bóg nigdy nie zagubi waszej wiary. Zaprawde, Bóg jest dla ludzi dobrotliwy, litosciwy!

144. Widzielismy zwrócenie twojej twarzy ku niebu, My zas teraz chcemy zwrócić sie w kierunku, który ciebie zadowoli. Zwróćc wiec twoja twarz w kierunku swietego Meczetu. I gdziekolwiek sie znajdziecie, zwracajcie sie twarzami w jego kierunku. Zaprawde, ci, którzy zostala dana Ksiega, wiedza, ze to jest prawda pochodzaca od ich Pana. A Bóg nie lekcewazy tego, co czynicie!

145. I jeslibys przyszedl do tych, którzy zostala dana Ksiega, z jakimkolwiek znakiem, to oni i tak nie pójdą za twoim kierunkiem, a ty nie pójdiesz za ich kierunkiem. Niektórzy sposród nich nie ida za kierunkiem obranym przez innych. I jesli ty pójdiesz za ich namietnosciami, kiedy juz przyszla do ciebie wiedza, to na pewno znajdziesz sie wtedy miedzy niesprawiedliwymi!

146. Ci, którzy dalismy Ksiege, znaja ja tak, jak znaja swoich synów. Jednak czesc z nich ukrywa prawde, a przeciez oni wiedza.

147. Prawda pochodzi od twojego Pana. Nie badz wiec miedzy watpiacymi!

148. Kazdy ma jakis kierunek, ku któremu sie zwraca. Starajcie sie wiec wyprzedzac w dobrych dziebach! Gdziekolwiek byscie byli, Bóg przyprowadzi was wszystkich razem. Zaprawde, Bóg jest nad kazda rzeczca wszechmocny!

149. I skadkolwiek bys przychodzil, zwracaj twarz ku swietemu Meczetowi! To jest prawda od twojego Pana! Bóg nie lekcewazy tego, co czynicie!

150. I skadkolwiek bys wychodzil, zwracaj twarz ku swietemu Meczetowi! I gdziekolwiek byscie byli, zwracajcie twarze ku niemu, azeby ludzie nie mieli zadnego dowodu przeciwko wam - oprócz tych sposród nich, którzy sa niesprawiedliwi. I nie bójcie sie ich, lecz bójcie sie Mnie, abym mógł wypelnic w calosci Moje dobrodziejstwo wzgledem was. Byc moze, znajdziecie sie na drodze prostej!

151. Poslalismy wam Poslanca z was samych: on recytuje wam Nasze znaki; on was oczyszcza; on was naucza Ksiegi i madrosci; i on uczy was tego, czego nie wiedzieliscie.

152. Wspominajcie Mnie wiec, a Ja was bede wspominac! Badzcie Mi wdzieczni, lecz nie badzcie wzgledem Mnie niewdziecznymi!

153. O wy, którzy wierzycie! Poszukujcie pomocy w cierpliwosci i modlitwie! Zaprawde, Bóg jest z cierpliwymi!

154. I nie mówcie na tych, którzy zostali zabici na drodze Boga: "Umarli!" Przeciwnie, oni sa zyjący! Lecz wy nie jestescie swiadomi.

155. My doswiadczymy was nieco strachem, glodem i utrata dóbr, zycia i owoców. Glos radosna wiesc cierpliwym!

156. Tym, którzy - kiedy dosiegnie ich nieszczescie - mówia: "Zaprawde, do Boga, i zaprawde, do Niego powrócimy!"

157. Qto ci, nad którymi jest blogoslawienstwo ich Pana i milosierdzie! Tacy sa prowadzeni droga prosta!

158. Zaprawde, As-Safa i Al-Marwa sa wśród drogowszaków rytualnych Boga. A ten, kto odbywa pielgrzymke do Domu albo odprawia odwiedzenie, nie popelni grzechu, jesli dokona okrazenia wokół nich. A ten, kto dobrowolnie czyni dobro... - zaprawde, Bóg jest wdzieczny, wszechwiedzacy!

159. Zaprawde, tych, którzy ukrywaja to, co zeslalismy z dowodów jasnych i drogi prostej, kiedy juz wyjasnilismy to ludziom w Ksiedze - tych przeklnie Bóg i przeklna ich ci, którzy przeklinaja;

160. oprócz tych, którzy sie nawrócili i poprawili, i jasno to ukazali. Ku tym Ja sie zwracam. Ja jestem Przebaczajacy, Litosciwy!

161. Zaprawde, nad tymi, którzy nie uwierzyli i umarli, bedac niewiernymi - nad nimi przeklenstwo Boga, aniołów i ludzi, wszystkich razem!

162. Bedzie im ono towarzyszyć na wieki. I kara ich nie bedzie zmniejszona, i nie uzyskaja zadnej zwloki.

163. Bóg wasz - Bóg Jeden! nie ma boga, jak tylko On, Milosierny, Litosciwy!

164. Zaprawde, w stworzeniu niebios i ziemi, w kolejnym następie nocy i dnia, w okresie, który plynie po morzu - z tym, co jest pozyteczne dla ludzi - i w tym, co zeslal Bóg z nieba w postaci wody - ozywiajac przez nia ziemie, po jej smierci, i rozprzestrzeniajac na niej wszelkie zwierzeta - w zmianie wiatrów i w chmurach, posluszenie podporzadkowanym, miedzy niebem a ziemia, - sa z pewnoscia znaki dla ludzi, którzy sa rozumni!

165. A wsłó d ludzi sa tacy, kłó rzy sobie biora, poza Bogiem, Jemu rłównych, milujac ich, jak sie miluje Boga. Ale ci, kłó rzy wierza; sa gorliwsi w miłosci do Boga. O, gdyby ci, kłó rzy czynia niesprawiedliwosc, mogli wiedziec, kiedy zobacza kare, ze moc nalezy w calosci do Boga i ze Błó g jest straszny w karaniu!
166. Kiedy ci, za kłó rzymi postepowano, wyrzekna sie tych, kłó rzy za nimi postepowali, zobacza kare i zerwa sie ich wiezy;
167. i powiedza ci, kłó rzy za nimi postepowali: "Gdybysmy tylko mogli powrłó cic, to wyrzeklibysmy sie ich, tak jak oni sie nas wyrzekli!" W ten sposłó b pokaze im Błó g ich czyny. Westchnienia dla nich! Nie wyjda nigdy z ognia!
168. Oludzie! Jedzcie z tego, co jest na ziemi dozwolone i dobre, i nie chodziec sladami szatana! Zaprawde, on jest dla was wrogiem jawnym!
169. On wam nakazuje tylko zlo i bezecenstwo i kaze wam młó wic przeciw Bogu to, czego nie wiecie.
170. A kiedy sie im młó wi: "Idzcie za tym, co zeslal Błó g!", oni młó wia: "Nie! My postepujemy za tym, przy czym zastalismy naszych ojcló w." Czy nawet włó wczas, gdyby ich ojcowie niczego nie rozumieli i nie byli prowadzeni droga prosta?
171. Ci, kłó rzy nie wierza, sa podobni do tego, na ca sie krzyczy, a co niczego nie slyszy oprłó cz krzyku i wezwania: glusi, niemi, slepi, oni nie rozumieja!
172. O wy, kłó rzy wierzycie! Jedzcie dobre rzeczy; kłó rzymi was obdarzyalismy, i dziekujcie Bogu, jesli Go czcicie!
173. On zakazal wam tylko: padliny, krwi i miesa wieprzowego, i tego, co zostalo zlozone na ofiare czemuś innemu niz Bogu. Lecz ten, kto zostal do tego zmuszony, aie bedac buntownikiem ani wystepnym, nie bedzie mial grzechu. Zaprawde; Błó g jest przebaczejacy, litosciwy!
174. Zaprawde, ci; kłó rzy ukrywaja to, co zeslal im Błó g z Ksiegi, i sprzedaja to za niska cene - oni nie beda napelniac trzewi niczym innym jak tylko ogniem I nie przemłó wi do nich Błó g w Dniu Zmartwychwstania, i nie oczysci ich. Dla nich kara bedzie bolesna.
175. Oto ci, kłó rzy kupili bladzenie za droge prosta, i kare za przebaczenie! Jakze oni musza byc wytrzymali na ogien!
176. Tak jest, poniewaz Błó g zeslal Ksiege z prawda. I ci, kłó rzy sie rłó znia co do Ksiegi, z pewnoscia znalezli sie w glebokim odszczepienstwie!
177. Nie jest poboznoscia, ze zwracacie twarze ku wschodowi i ku zachodowi. Lecz prawdziwie pobożny jest: kto wierzy w Boga i w Dzień Ostatni; w aniolłó w, w Ksiege i w prorokłó w; i ten, kto rozdaie majatek - mimo umilowania go - bliskim krewnym, sierotom i biedakom, podrłó znemu i zebrzacy, i na wykup niewolnikłó w; i ten, kto odprawia modlitwe; i ten, kto daje jalmuzne; i ci, kłó rzy wypelniaja swoje zobowiazania, kiedy sie zobowiazali; i ci, kłó rzy sa cierplivi w nieszczesciu i przeciwnosci, i w czasie niebezpieczenstwa; oto ci, kłó rzy sa szczerzy w wierze. Oni sa prawdziwie bogobojni!
178. O wy, kłó rzy wierzycie! Zostalo wam przepisane prawo talionu w wypadku zabłó jstwa: "Człowiek wolny za człowieka wolnego, niewolnik za niewolnika, kobieta za kobieta." A wobec tego, komu bedzie nieco wybaczone przez jego brata, nalezy zastosowac postepowanie wedlug uznanego zwyczaju i wyznaczyc mu odszkodowanie w najodpowiedniejszy sposłó b. To jest ulga i milosierdzie od waszego Pana. A ten, kto potem popelni jeszcze przestepstwo, otrzyma kare bolesna.
179. W talionie jest dla was zycie, o wy, obdarzeni rozumem! Byc moze, bedziecie bogobojni!
180. Zostalo wam przepisane, kiedy kłó rego z was nawiedzi smierc, a zostawia on jakies dobra, sporzadzenie testamentu dla rodzicłó w i bliskich krewnych, wedlug uznanego zwyczaju. To jest obowiazek bogobojnych!
181. A ktokolwiek go zmieni, po tym, jak on to slyszal... to grzech bedzie ciazył na tych, kłó rzy go zmieniaja. Zaprawde, Błó g jest slyszacy, wszechwiedzacy!
182. Lecz ten, kto obawia sie, ze testator popelnił jakies uchybienie lub grzech i ustanowi miedzy dziedzicami pokłó j, ten nie bedzie mial grzechu. Zaprawde, Błó g jest przebaczejacy, litosciwy!
183. O wy, kłó rzy wierzycie! Jest wam przepisany post, tak jak zostal przepisany tym, kłó rzy byli przed wami - byc moze, wy bedziecie bogobojni -

184. na okreslona liczbe dni. A temu z was, kto jest chory albo w podróży, to na pewna liczbe innych dni. A na tych, którzy mogą to uczynic, ciąży obowiązek wykupu - żywienie biedaka. A jeszcze lepiej dla tego, kto dobrowolnie czyni dobro. Post jest dla was dobrem, jeśli chcecie wiedzieć

185. To jest miesiac ramadan, w którym został zesłany Koran - droga prosta dla ludzi i jasne dowody drogi prostej, i rozróżnienie. Kogo z was zastanie ten miesiac, to niech posci w tym czasie. A ten, kto jest chory lub w podróży, to przez pewna liczbe innych dni. Bóg chce dac wam ulge, a nie chce dla was utrudnienia; chce, zebyście dopełnili te liczbe i zebyście głosili wielkosc Boga za to, że On poprowadził was droga prosta. Być może, będziecie wdzięczni!

186. A kiedy zapytają ciebie Moi słudzy o Mnie, to zaprawdę, Ja jestem bliski! Odpowiadam na wezwanie każdego wzywającego, kiedy Mnie wzywa; niech więc oni odpowiada na Moje wezwanie i niech we Mnie uwierza! Być może, oni pójdą droga prawosci!

187. Dozwolone wam jest noca w czasie postu zbliżac się do waszych żon. One są ubiorem dla was, a wy jesteście ubiorem dla nich. Bóg poznał, że oszukiwalcie samych siebie, lecz On nawrócił się ku wam i odpuścił wam. Przeto teraz obcujcie z nimi i poszukujcie tego, co przepisał Bóg. Jedźcie i pijcie, aż odrzucicie nitkę białą od nitki czarnej o swiecie. ciąży obowiązek wykupu - żywienie biedaka. A jeszcze lepiej dla tego, kto dobrowolnie czyni dobro. Post jest dla was dobrem, jeśli chcecie wiedzieć

188. I nie zjadajcie sobie nawzajem majątków nadaremnie; nie oddawajcie ich sędziom po to, by zjadać grzesznie część majątku innych ludzi - skoro przecież wiecie!

189. Oni będą ciebie pytać o fazy księżyca w nowiu. Powiedz: "To są oznaczenia czasu dla ludzi i dla pielgrzymki." Pobożność nie polega na tym, że będziecie wchodzić do waszych domów od tyłu; ale pobożnym jest ten, kto jest bogobożny. Wchodźcie więc do domów przez bramy, i bądźcie się Boga! Być może, będziecie szczęśliwi!

190. Zwalczajcie na drodze Boga tych, którzy was zwalczają, lecz nie badźcie najeźdźcami. Zaprawdę; Bóg nie miluje najeźdźców!

191. I zabijajcie ich, gdziekolwiek ich spotkacie, i wypędzajcie ich, skąd oni was wypędzili - Prześladowanie jest gorsze niż zabicie. - I nie zwalczajcie ich przy świętym Mecze, dopóki oni nie będą was tam zwalczac. Gdziekolwiek oni będą walczyć przeciw wam, zabijajcie ich! - Taka jest odplata niewiernym! -

192. Ale jeśli oni się powstrzymają... - zaprawdę, Bóg jest przebaczący, łitosciwy!

193. I zwalczajcie ich, aż ustanie prześladowanie i religia będzie należeć do Boga. A jeśli oni się powstrzymają, to wyrzeknijcie się wrogości, opróżcz wrogości przeciw niesprawiedliwym!

194. Miesiąc święty za miesiąc święty. Rzeczy święte podlegają talionowi. A jeśli kto odnosi się wrogo do was, to i wy odnosicie się wrogo do niego, podobnie jak on odnosi się wrogo do was. I bądźcie się Boga! I wiedźcie, że Bóg jest z bogobożnymi!

195. Rozdawajcie na drodze Boga! Nie rzucajcie się własnymi rękami ku zatraceniu! Czyncie dobro, bo, zaprawdę, Bóg miluje czyniących dobro!

196. Odbывajcie dla Boga pielgrzymkę - hadżdż i odwiedzenie - umra! A jeśli macie trudności, to taka ofiara, jaka jest dla was łatwa. I nie gǳcie swoich gǳw, dopóki ofiara nie dotrze do swego miejsca. A ten, kto jest chory sposród was albo też ma jakiś uraz w głowie, musi się wykupić przez post, przez jalmuznę lub przez ofiarę rytualną. Ale kiedy jesteście bezpieczni, to każdy, kto zadowolony się odwiedzeniem umra do czasu pielgrzymki hadżdż, niech złoży ofiarę, jaka jest dla niego łatwa. A ten, kto nie znajdzie niczego, niech posci przez trzy dni w czasie pielgrzymki, a siedem dni, kiedy powróci, to jest dziesięć w całości. To ma ważność tylko dla tego, którego rodzina nie jest obecna w świętym Mecze. Bądźcie się Boga! Wiedźcie, że Bóg jest straszny w karaniu!

197. Pielgrzymka przypada na miesiące wiadome. A kto się podjął w nich pielgrzymki, niech się powstrzyma od wszelkich załatw, od wszelkiej rozpusty czy sprzeczki w czasie trwania pielgrzymki. Bóg wie, co czynicie dobrego. Bierźcie na drogę zaopatrzenie dla siebie! Lecz najlepsze zaopatrzenie na drogę to bojaźń Boża! Przeto bądźcie się Mnie, o wy, którzy posiadacie rozsadek!

198. Nie jest dla was grzechem, że poszukujecie łaski od waszego Pana. A kiedy wyruszyście z Arafatu, wspominajcie Boga przy świętym drogowskazu; wspominajcie Go, jak was poprowadził na drogę prostą, chociaż przedtem byliście między błądzącymi.

199. Następnie wyruszajcie pośpiesznie tam, skąd wyruszyli ludzie, i prosicie Boga o przebaczenie! Zaprawdę, Bóg jest przebaczący, łitosciwy!

200. A kiedy skończycie wypełniać wasze pobożne ceremonie, wspominajcie Boga, jak wspominacie waszych ojców, albo jeszcze mocniejszym wspomnieniem! "Wśród ludzi są tacy, którzy mówią: "Panie nasz! Daj nam na tym świecie!" Ale taki nie będzie miał udziału w życiu ostatecznym.

201. Wśród nich są też tacy, którzy mówią: "Panie nasz! Daj nam na tym świecie dobro i w życiu ostatecznym dobro! I uchron nas od kary ognia!"

202. Oni będą mieli udział w tym, co zarobili. A Bóg jest szybki w rachunku!

203. I wspominajcie Boga w dniach oznaczonych! Kto się spieszy i zdąży w ciągu dwóch dni, nie popełnia grzechu; a kto się opóźni, nie ma grzechu, jeśli jest bogobożny. Bóg wie o Bogu! I wiecie, że do Niego zostaniecie zebrani!

204. Wśród ludzi jest taki, którego słowa o życiu na tym świecie zadziwiają cię; on bierze Boga za świadka na to, co jest w jego sercu; a przecież on jest w sporze najbardziej uparty.

205. Kiedy się odwróci, chodzi pośpiesznie po ziemi, by szerzyć na niej zepsucie i niszczyć zasiewy i bydło. A Bóg nie lubi zepsucia.

206. Kiedy jemu mówią: "Bóg wie o Bogu!", to chwyta go grzeszna pycha. Gehenna mu wystarczy. Jakże to złe miejsce wypoczynku!

207. Wśród ludzi jest taki, który sprzedaje swoją duszę, poszukując zadowolenia Boga. A Bóg jest dobrotliwy dla Swoich sług.

208. Owy, którzy wierzą! Chodźcie w pokoju wszyscy i nie chodźcie śladami szatana! Zaprawdę, on jest dla was wrogiem jawnym!

209. A jeśli się potkniecie, kiedy już otrzymaliście jasne dowody, to wiecie, iż Bóg jest potężny, mądry!

210. Czyż oni czekają tylko, aż przyjdzie do nich Bóg w cieniu chmur, i aniołowie? Wyrok został już wydany i do Boga zostaną sprowadzone wszystkie sprawy.

211. Zapytaj synów Izraela, jak wiele jasnych znaków im daliśmy? A jeśli kto zamienia dobrodziejstwo Boga, kiedy już ono spłynęło na niego... zaprawdę, Bóg jest straszny w karaniu!

212. Tym, którzy nie uwierzyli, upiekano życie na tym świecie, a wysmiewano się z tych, którzy uwierzyli; ale ci, którzy są bogobojni, będą nad nimi w Dniu Zmartwychwstania. Bóg daje zaopatrzenie, komu chce, bez rachunku!

213. Ludzie byli jednym narodem. I posłał Bóg proroków jako zwiastunów dobrej wieści, ostrzegających. On zesłał wraz z nimi Księgę z prawdą, aby rozsądzać między ludźmi to, w czym oni się różnili. Ci, którym ona była dana, z zawisci poróżnili się między sobą, kiedy otrzymali jasne dowody. I Bóg poprowadził tych, którzy uwierzyli, ku prawdzie, co do której oni się różnili, za Swoim zezwoleniem. A Bóg prowadzi, kogo chce, ku drodze prostej.

214. Czy wy sadzicie, że wejdziecie do Ogrodu, kiedy jeszcze nie doświadczycie tego, czego doświadczycie ci, którzy już przemineli przed wami? Dotknęło ich nieszczęście i udręka, doznał trzęsienia ziemi, tak iż mówił Posłaniec i ci, którzy uwierzyli wraz z nim: "Kiedy przyjdzie pomoc Boga?" Czyż nie tak?! Zaprawdę, pomoc Boga jest bliska!

215. Będą cię pytać o to, co oni mają rozdać. Powiedz: "To, co wy rozdajecie z dóbr, powinno być dla rodziców i bliskich krewnych, dla sierot, biednych i podróźnego. A cokolwiek czynicie dobrego, zaprawdę, Bóg o tym wie wszystko!"

216. Przepisana wam jest walka, chociaż jest wam nienawistna. Być może, czujecie wstęt do jakiejś rzeczy, choć jest dla was dobra. Być może, kochacie jakąś rzecz, choć jest dla was zła. Bóg wie, ale wy nie wiecie!"

217. Będą cię pytać o miesiąc święty i walkę w tym miesiącu. Powiedz: "Walka w tym miesiącu jest sprawą poważną, lecz odsuniecie się od drogi Boga, niewiara w Niego i w święty Meczet, wypędzenie z niego jego ludu jest rzeczą jeszcze poważniejszą przed Bogiem; przecież przesładowanie jest gorsze od zabicia." Oni nie przestaną was zwalczać, dopóki nie odwróci was od waszej religii, jeśli to potrafią. A jeśli ktoś z was wyrzeknie się swej religii i umrze jako niewierny - to dla takich daremne są ich uczynki na tym świecie i w życiu ostatecznym. Tacy będą mieszkancami ognia; oni tam będą przebywać na wieki.

218. Zaprawdę, ci, którzy uwierzyli i którzy wywedrowali razem, i którzy walczyli na drodze Boga, spodziewają się miłosierdzia Boga. A Bóg jest przebaczący, łaskawy!

219. Bada ciebie pyta o wino i gre majsir. Powiedz: "W nich jest wielki grzech i pewne korzyści dla ludzi; lecz grzech jest większy aniżeli korzyść z nich." Bada ciebie pyta o to, co mają rozdawać. Powiedz: "To, co jest zbyt uczciwe." Tak Bóg wyjaśnia wam znaki. Bóg może, wy się zastanowicie

220. nad życiem tego świata i życiem ostatecznym! Oni bada ciebie pyta też o sieroty. Powiedz: "Ulepszenie ich losu jest dobrem. A jeśli się mieszacie z nimi - to one są waszymi braćmi." A Bóg odrzuca tego, który szerzy zgorszenie, od tego, który czyni dobro. A gdyby Bóg zechciał, to z pewnością mógłby was udzielić. Zaprawdę, Bóg jest potężny, mądry!

221. I nie znieście się z kobietami, które czczą bożków, dopóki one nie uwierzą. Z pewnością wierząca niewolnica jest lepsza od kobiety czczącej bożków, choćbyście ją podziwiali. Oto ci, którzy wzywają do ognia. A Bóg wzywa do Ogrodu i do przebaczenia, za Jego pozwoleniem! On wyjaśnia Swoje znaki ludziom. Bóg może, oni się opamiętaj!

222. Bada ciebie pyta o okres miesięczny. Powiedz: "To jest cierpienie. Trzymajcie się więc z dala od kobiet podczas okresu miesięcznego i nie zbliżajcie się do nich, dopóki one się nie oczyszczą. A kiedy się oczyszczą, to przychodźcie do nich, tak jak nakazał wam Bóg." Zaprawdę, Bóg miluje nawracających się i miluje oczyszczających się!

223. Wasze kobiety są dla was polem uprawnym. Przychodźcie więc na wasze pole, jak chcecie, i czyncie pierwsi coś dobrego dla samych siebie. Bądźcie się Boga i wiedzcie, że się spotkacie z Nim! A ty głos radosną wieść dla wierzących!

224. Nie przysiegajcie na Boga, że jesteście pobożni i bogobojni i że czynicie pokój między ludźmi. Bóg jest słyszający, wszechwiedzący!

225. Bóg nie będzie was karał za pusta gadanie w waszych przysięgach, lecz będzie was karał za to, co zyskały wasze serca. Bóg jest przebaczący, wspaniałomyślny!

226. Ci, którzy przysiegają odejść od swoich kobiet, powinni czekać cztery miesiące. Jeśli oni powrócą... zaprawdę, Bóg jest przebaczący; łaskawy!

227. A jeśli zdecydują się na rozwód - zaprawdę, Bóg jest słyszający, wszechwiedzący! -

228. te kobiety rozwiedzione mają oczekiwać trzy okresy. I nie jest im dozwolone, aby ukrywały to, co stworzył Bóg w ich łonach, jeśli wierzą w Boga i w Dzień Ostatni. A ich mężowie, jeśli zapragną pogodzenia, mają pełne prawo powrócić do nich w tym czasie. One mają prawa równe swoim obowiązkom, zgodnie z uznanym zwyczajem. Mężczyźni mają nad nimi wyższość. Bóg jest potężny, mądry!

229. Rozwód jest możliwy dwa razy. Potem więc albo ją zatrzymacie, zgodnie ze zwyczajem, albo dacie jej całkowitą wolność, uprzejmie ją traktując. Nie jest wam dozwolone zabierać cokolwiek z tego, coście dali swoim żonom. Chyba że oboje się obawiają, że nie potrafią zachować granic ustanowionych przez Boga. Jeśli się obawiacie, że nie potrafią zachować granic Boga, to oni oboje nie będą mieli grzechu, jeśli ona się wykupi. Takie są granice Boga! Nie przekraczajcie ich! Ci, którzy przekraczają granice Boga, są niesprawiedliwi.

230. A jeśli on rozwiedł się z nią ostatecznie, to ona nie jest mu dozwolona, dopóki nie wyjdzie za innego mężczyznę. A jeśli ten da jej rozwód, to nie popełnia grzechu, powracając do siebie, jeśli oboje sadzą, że zachowują granice Boga. On wyjaśnia je ludziom, którzy posiadają wiedzę.

231. Kiedy dacie rozwód kobietom, to po upływie oznaczonego dla nich czasu albo je zatrzymajcie w sposób uznany zwyczajem, albo też zwolnijcie. Ale nie zatrzymujcie ich wbrew woli, abyście nie popełnili przestępstwa. A ten, kto to czyni, jest niesprawiedliwy dla siebie samego. Nie bierzcie sobie znaków Boga za przedmiot żartów! Wspominajcie dobrodziejstwo Boga względem was i to, co On zesłał wam z Księgi i mądrości dla napomnienia. Bądźcie się Boga! I wiedzcie, iż Bóg o każdej rzeczy jest wszechwiedzący!

232. A kiedy dalsie rozwód kobietom, to po upływie oznaczonego dla nich czasu nie przeszkadzajcie im, aby wzięły sobie innych mężów, jeśli spodobały się sobie nawzajem, zgodnie z przyjętym zwyczajem. Oto jest napomnienie dla tego z was, kto wierzy w Boga i w Dzień Ostatni. Oto co jest bardziej jasne i bardziej czyste dla was. Bóg wie, a wy nie wiecie.

233. Matki pragnące w pełni wykarmić swoje dzieci bada je karmiły przez całe dwa lata. A na ojcu dziecka ciąży obowiązek zaopatrzenia ich w żywność i odzież, zgodnie z przyjętym zwyczajem. Nie nakłada się na człowieka niczego, co nie jest w jego możliwości. Rodzicielka nie może doznać szkody z powodu swojego dziecka ani ten, któremu się urodziło dziecko, z powodu jego

dziecka. To samo dotyczy osoby dziedziczacej. Jeśli oboje chcą odstawić dziecko od piersi za obopólną zgodą i naradą, to nie popełnia grzechu. A jeśli zechcecie oddać do karmienia wasze dzieci, to nie będziecie mieli grzechu, jeśli dacie za to wynagrodzenie zgodnie z przyjętym zwyczajem. Bóg wie, że Bóg widzi dobrze to, co wy czynicie!

234. Niektórzy spośród was umierają i pozostawiają żony; one powinny oczekiwać samotne przez cztery miesiące i dziesięć dni. A po wypełnieniu się ich czasu nie będziecie mieć żadnej winy z racji tego, jak one ze sobą postępują, zgodnie z przyjętym zwyczajem. A Bóg jest w pełni świadomy tego, co wy czynicie.

235. I nie popełnicie żadnego grzechu, proponując zaręczyny kobiecie albo ukrywając ten zamiar w swoich sercach. - Bóg wie, że wy o nich myślicie. - Lecz nie czynicie im obietnic potajemnie, używajcie słów uznanych zwyczajem. I nie decydujcie o zawarciu małżeństwa, dopóki nie upłynie przepisany czas. Wiedźcie, iż Bóg wie, co jest w waszych duszach, więc strzeżcie się Go! Wiedźcie, iż Bóg jest przebaczący, wspaniałomyślny!

236. Nie popełniajcie grzechu, dając kobietom rozwód, jeśli nie dotknęliście ich i nie macie w stosunku do nich żadnego zobowiązania. Troszczcie się o nie - zasobny według swojej możliwości, a biedny według swojej - dając im zaopatrzenie godziwe, tak jak należy się ludziom czyniącym dobro.

237. A jeśli dacie im rozwód, zanim ich dotkniecie, a już zobowiązaliście się względem nich do jakiegoś подарunku, to dacie im połowę z tego, do czegoście się zobowiązali, chyba że one zrezygnują lub zrezygnuje ten, w którego reku jest kontrakt małżeński. Ale jeśli zrezygnujecie, to jest bliższe bogobojności! I nie zapominajcie o szlachetności w swoim postępowaniu! Zaprawdę, Bóg widzi dobrze, co czynicie!

238. Przestrzegajcie modlitw i modlitwy średniej, i stawajcie przed Bogiem w pokorze!

239. A jeśli jesteście w niebezpieczeństwie, to - pieszo lub na wierzchowcu! A jeśli kiedy jesteście bezpieczni, to wspominajcie Boga, tak jak On was nauczył, czego wy przedtem nie wiedzieliście.

240. A ci z was, którzy umierają i zostawiają swoje żony, powinni pozostawić im zapis: utrzymanie na rok bez zmuszania ich do odejścia. A jeśli odejda, to nie będziecie mieli grzechu z powodu tego, co one z sobą uczyniały, zgodnie z przyjętym zwyczajem. A Bóg jest potężny, mądry!

241. Rozwiedzionym kobietom należy się zaopatrzenie zgodnie z przyjętym zwyczajem; to jest obowiązek dla bogobojnych.

242. W ten sposób Bóg wyjaśnia wam Swoje znaki. Być może, będziecie rozumni!

243. Czyż nie widziałeś tych, którzy wyszli ze swoich domostw - a było ich tysiące - z obawy przed śmiercią? I powiedział im Bóg: "Umierajcie!" A następnie On ich ożywił! Zaprawdę, Bóg jest władcą łaski dla ludzi, lecz większość ludzi nie jest wdzięczna!

244. Walczcie na drodze Boga i wiedźcie, że Bóg jest słyszający, wszechwiedzący!

245. A kto da Bogu piękną pożyczkę, to On powiększy ją wielokrotnie. Bóg ścisną i otwiera szeroko. Do Niego będziemy sprowadzeni.

246. Czy nie widziałeś starszyny synów Izraela po Mojżeszu, kiedy oni powiedzieli do swojego proroka: "Poslij nam króla, wtedy będziemy walczyć na drodze Boga"? On powiedział: "Czy moglibyście nie walczyć, jeśli została wam przepisana walka?" Oni powiedzieli: "A dlaczego nie mielibyśmy walczyć na drodze Boga, skoro zostaliśmy wypędzeni z naszych domostw i od naszych dzieci?" Jednak kiedy została im przepisana walka, oni odwrócili się plecami, z wyjątkiem nielicznych spośród nich. Bóg zna dobrze ludzi niesprawiedliwych!

247. I powiedział im ich prorok: "Oto Bóg posłał wam Saula jako króla." Oni powiedzieli: "Jak on może mieć władzę królewską nad nami? My przecież jesteśmy godniejsi od niego do władzy królewskiej, on nie ma nawet dosyć majątku." On powiedział: "Zaprawdę, Bóg wybrał go ponad wami i obdarzył go rozległością wiedzy i odpowiednią postacią ciała." Bóg daje Swoje królestwo, komu chce, Bóg jest słyszający, wszechwiedzący!

248. I powiedział im ich prorok: "Oto znakiem jego królestwa będzie to, iż przyjdzie do was Arka, w której będzie bezpieczeństwo pochodzące od waszego Pana, i reszta tego, co pozostawił ród Mojżesza i Aarona - a poniosą ją aniołowie. Zaprawdę, w tym jest znak dla was, jeśli jesteście wierzącymi!"

249. A kiedy wystąpił Saul z wojskami, powiedział: "Oto Bóg doswiadczy was przez rzekę: ten, kto z niej wypije, ten nie będzie

ode mnie; a ten, kto jej nie skosztuje, ten będzie ode mnie; z wyjątkiem tego, kto raz zaczerpnie z niej swoją reka." Lecz oni pili z niej, z wyjątkiem niewielu. A kiedy przez nią przeszli, oni i ci, którzy razem z nim uwierzyli: "My nie mamy dzisiaj żadnej władzy nad Goliatem i jego wojskami." I powiedzieli ci, którzy sadzili, że spotkają się z Bogiem: "Jak często mały oddział odnosi zwycięstwo nad licznym oddziałem za pozwoleniem Boga!" Bóg jest z tymi, którzy są cierpliwi!

250. A kiedy oni wystąpili przeciw Goliatowi i jego wojskom, powiedzieli: Panie nasz! "Wylej na nas cierpliwość i umocnij nasze stopy, i dopomóż nam przeciw ludowi niewiernych!"

251. I zmusili ich do ucieczki za pozwoleniem Boga; i Dawid zabił Goliata. Bóg dał mu królestwo i mądrość i nauczył go tego, czego chciał. I gdyby Bóg nie powstrzymał jednych ludzi przez drugich, to ziemia zostałaby zniszczona. Ale, zaprawdę, Bóg jest władcą łaski dla światów!

252. Takie są znaki Boga, które tobie recytujemy z pełną prawdą. I, z pewnością, ty jesteś wśród posłańców.

253. Oto tacy są posłańcy! Wywyższyliśmy jednych z nich ponad drugich. Wśród nich są tacy, z którymi miał Bóg; i wywyższył jednych z nich w hierarchii. I daliśmy Jezusowi, synowi Marii, jasne dowody, i umocniliśmy Go przez Ducha świętego. I gdyby zechciał Bóg, to nie zwalczałiby się ci, którzy przyszli do nich, kiedy już otrzymali jasne dowody. Lecz oni się poróżnili. Wśród nich byli tacy, którzy uwierzyli, i wśród nich byli tacy, którzy nie uwierzyli. A gdyby zechciał Bóg, to oni nie walczyliby ze sobą. Lecz Bóg czyni to, co chce.

254. O wy, którzy wierzycie, rozdawajcie z tego, w co was zaopatrzyliśmy, zanim nadejdzie dzień, kiedy nie będzie ani handlu, ani przyjaźni, ani wstawiennictwa. Niewierni są niesprawiedliwi!

255. Bóg! Nie ma boga, jak tylko On - Żyjący, Istniejący! Nie chwytą Go ni drzemka, ni sen. Do Niego należy to, co jest w niebiosach, i to, co jest na ziemi! A kto będzie się wstawiał u Niego inaczej jak za Jego pozwoleniem? On wie, co było przed nimi, i On wie, co będzie po nich. Oni nie obejmują niczego z Jego wiedzy, oprócz tego, co On zechce. Jego tron jest tak rozległy jak niebiosa i ziemia; Jego nie męczy utrzymywanie ich. On jest Wyniosły, Ogromny!

256. Nie ma przymusu w religii! Prawość wyróżniła się od nieprawości. I ten, kto odrzuca fałszywe bóstwa, a wierzy w Boga, uchwycił za najpewniejszy uchwyt, nie mający żadnego peknienia. Bóg jest słyszający, wszechwiedzący!

257. Bóg jest opiekunem tych, którzy wierzą; On ich wyprowadza z ciemności ku światłu. A opiekunami tych, którzy nie uwierzyli, są fałszywe bóstwa. One ich wyprowadza ze światła ku ciemnościom. Tacy są mieszkańcami ognia; oni tam będą przebywać na wieki!

258. Czy ty nie widziałeś tego, który prowadził spór z Abrahamem w sprawie jego Pana, ponieważ Bóg dał mu królestwo? Oto powiedział Abraham: "Panie mój! Ty jesteś Tym, który daje życie i sprowadza śmierć." On powiedział: "Ja daję życie i sprowadzam śmierć." Powiedział Abraham: "Oto Bóg przywodzi słońce ze wschodu, więc ty przywiedz je z zachodu!" I zawstydzony został ten, który nie uwierzył. Bóg nie prowadzi prostą drogą niesprawiedliwych!

259. Albo takiego jak ten, który przechodził mimo miasta leżącego w gruzach aż do fundamentów; on powiedział: "Jak ożywi je Bóg, po tym jak ono umarło?" Usmiercił go Bóg na sto lat, potem go wskrzesił, mówiąc: "Ile ty tam przebywałeś?" On powiedział: "Przebywałem tam dzień lub część dnia." Powiedział Bóg: "Nie, ty przebywałeś tam sto lat! I popatrz na twoje jedzenie i picie, one się nie zepsuły. 'I popatrz na twojego osła! - My czynimy z ciebie znak dla ludzi - popatrz na te kości, jak My je zestawimy, a następnie obleczemy je w ciało!' A kiedy się to stało jasne, on powiedział: 'Wiem; że Bóg jest nad każdą rzeczą wszechwładny!'"

260. I oto powiedział Abraham: "Panie mój! Pokaż mi, jak ożywasz zmarłych!" Powiedział: "Czy ty nie wierzysz?" On powiedział: "Tak! Lecz niech się moje serce uspokoi." Powiedział: "Wez więc cztery ptaki i przycisnij je do siebie; potem połóż na każdej górze jakąś część z nich i zawołaj je, a one przylecą do ciebie pośpiesznie. Wiedz, że Bóg jest potężny, mądry!"

261. Ci, którzy rozdają swoje majątki na drodze Boga, są podobni do ziarna, które wydało siedem kłosów, a w każdym kłosie - sto ziaren. Bóg daje wielokrotnie temu, komu chce. Bóg jest wszechobejmujący, wszechwiedzący!

262. Ci, którzy rozdają swoje majątki na drodze Boga, nie czynią z tego powodu żadnego wyrzutu czy szkody - otrzymują nagrodę u swego Pana, nie doświadczają żadnego leku ani nie będą się smucić.

263. Uprzejme słowa i przebaczenie są lepsze niż jalmuzna, po której następuje obraza. Bóg jest bogaty, wspaniałomyślny!

264. O wy, kŕzy wierzycie! Nie czyncie daremna waszej jalmuzny przez wyrzuty i obraze, tak jak ten, kŕy rozdaje swŕj majatek przez wzglad na ludzi, a nie wierzy w Boga i w Dzień Ostatni. On jest podobny do skały pokrytej ziemią: dosięga ją burza deszczowa i pozostawia ją naga i twarda. Oni nie mają żadnej władzy nad niczym, co zyskali. A Bŕg nie prowadzi droga prosta ludzi niewiernych!
265. Ci, kŕzy rozdają swoje majątki, pragnąc przypodobać się Bogu i umocnić swoje dusze, są podobni do ogrodu na wŕrzu: dosięga go burza deszczowa i on przynosi podwŕjne plony. A jeśli nie dosięgnie go burza deszczowa, to tylko rosa... Bŕg widzi dobrze to, co wy czynicie!
266. Czy chciałby kŕys z was mieć ogrŕd z palm i winnej latorosli, gdzie w dole płynie strumyk, gdzie są dla niego wszelkiego rodzaju owoce? I oto dosięgłby go starość - a jego potomstwo byłoby słabowite - a na ogrŕd jego spadłby ognisty huragan i spaliłby go. W ten sposób wyjaśnia wam Bŕg znaki. Być może, wy się zastanowicie!
267. O wy, kŕzy wierzycie! Rozdawajcie z dobrych rzeczy, ' kŕe zyskaliscie, i z tego, co wyprowadziliśmy dla was z ziemi. Nie zmierzajcie do tego, co podle, aby z tego rozdać, i czego sami nie wzięlibyście, jeśli byście nie przymknęli na to oczu. Wiedźcie, że Bŕg jest bogaty, godny chwały!
268. Szatan obiecuje wam ubŕstwo i nakazuje wam bezecność; a Bŕg obiecuje wam od Siebie przebaczenie i łaskę. Bŕg jest wszechobejmujący, wszechwiedzący!
269. On daje mądrość temu, komu chce. A komu darowano mądrość, temu darowano obfite dobro. Ale przypominają sobie to tylko ludzie obdarzeni rozumem.
270. I cokolwiek rozdajecie jako jalmuzne albo jakiegokolwiek składacie ślubowanie - to, zaprawdę, wie to Bŕg! A niesprawiedliwi nie będą mieli pomocników!
271. Jeśli dajecie jawnie jalmuzne, to jest dobrze; ale jeśli je ukrywacie i dajecie biednym, to jest lepsze dla was i to zmywa wam nieco waszych złych czynŕw. Bŕg jest w pełni świadomy tego, co czynicie!
272. Nie do ciebie należy prowadzenie ich drogą prostą; lecz Bŕg prowadzi drogą prostą, kogo chce. A co rozdajecie z dobra - to dla samych siebie; wy rozdajecie tylko, poszukując oblicza Boga. I cokolwiek rozdacie z dobra, to zostanie wam w pełni odpłacone i nie doznacie niesprawiedliwości.
273. To jest dla ubogich, kŕzy zostali doprowadzeni do biedy, działając na drodze Boga, i nie mogą wędrować po ziemi; głupiec uważa ich za bogatych z powodu ich wstrzemięźliwości, ale ty poznasz ich po ich znamionach: oni nie proszą ludzi natrętnie: A cokolwiek wy rozdajecie z dobra, to, zaprawdę, Bŕg o tym wie dobrze!
274. Ci, kŕzy rozdają swoje majątki nocą i dniem, skrycie i jawnie, otrzymują nagrodę u swego Pana, nie doznają strachu i nie będą się smucić!
275. A ci, kŕzy pozerają lichwę, nie powstana inaczej, niż powstaje ten, kŕego przewrŕcił szatan przez dotknięcie. Tak jest, ponieważ oni mŕwia: "Handel jest podobny do lichwy." Lecz Bŕg dozwolił handel, a zakazał lichwę. A ten, kto otrzymał napomnienie od swego Pana i powstrzymał się, będzie miał swoje poprzednie zyski i jego sprawa należy do Boga. A kŕzy powrŕca, tacy będą mieszkańcami ognia; oni tam będą przebywać na wieki.
276. Bŕg zniweczy lichwę, a pomnoży dawanie jalmuzny. Bŕg nie miluje żadnego niewiernego grzesznika!
277. Zaprawdę, ci, kŕzy wierzą i czynią dobre dzieła; ci, kŕzy odpowiadają modlitwie i dają jalmuzne - będą mieli nagrodę u swego Pana; nie doznają strachu ! i nie będą się smucić
278. O wy, kŕzy wierzycie! Bŕjcie się Bogu i porzucicie to, co pozostało z lichwy, jeśli jesteście wierzącymi!
279. Jeśli jednak tego nie uczynicie, to oczekujcie wezwania do wojny od Boga i Jego Posłańca! A jeśli się nawrŕcicie, to otrzymacie swŕj kapitał. Nie czyncie niesprawiedliwości, to i wy nie doznacie niesprawiedliwości!
280. A jeśli ktoś jest w trudnym położeniu, to należy poczekać, aż jego sytuacja się poprawi; ale darowanie tego jako jalmuzny jest dla was lepsze; zebyscie tylko wiedzieli!
281. I bŕjcie się Dnia, kiedy zostaniecie sprowadzeni do Boga! Wtedy zostanie wypłacone w pełni każdej duszy, co ona zarobiła - i nikt nie dozna niesprawiedliwości.

282. O wy, którzy wierzycie! Jeśli zaciągacie dług między sobą na określony czas, to zapisujcie to! I niech zapisuje między wami pisarz, według sprawiedliwości. I niech pisarz nie sprzeciwia się, by pisać tak, jak nauczył go Bóg. I niech on pisze, a dłużnik niech dyktuje! I niech się boi Boga, swojego Pana, i niczego z tego nie umniejsza. A jeśli dłużnik jest głupcem, słabym albo nie może dyktować, niech dyktuje jego opiekun, zgodnie ze sprawiedliwością! Zadzajcie świadectwa dwóch świadków spośród waszych mężczyzn! A jeśli nie będzie dwóch mężczyzn, to jeden mężczyzna i dwie kobiety mogą być świadkami, na których się zgodzicie; jeśli jedna z nich zbledzi, to druga będzie mogła ją napomnieć. A świadkowie niech nie odmawiają, kiedy są wzywani! I nie wzdrażajcie się tego zapisywać - czy to będzie dług mały, czy duży - z zaznaczeniem jego terminu. To jest dla was sprawiedliwsze w obliczu Boga i bardziej prawidłowe dla świadectwa, i odpowiedniejsze dla usunięcia wątpliwości. Chyba że to jest handel towarami, których wy sobie przekazujecie z ręki do ręki; wtedy nie popełnicie grzechu, jeśli tego nie zapiszecie. I zadajcie świadków, kiedy dokonujecie między sobą transakcji, i nie wywierajcie żadnego przymusu ani na pisarza, ani na świadka! A jeśli tak czynicie, to popełniamie grzech. Bóg się Boga! Bóg was poucza. On o każdej rzeczy jest wszechwiedzący!

283. A jeśli jesteście w podróży i nie znajdujecie pisarza - to powinniście wziąć zastaw. A jeśli jeden z was powierza drugiemu jakiś depozyt, to ten, któremu go powierzono, powinien go zwrócić; i niech się boi Boga, swojego Pana! Nie ukrywajcie świadectwa! Ktokolwiek je ukrywa - to, zaprawdę, jego serce jest grzeszne! A Bóg wie dobrze, co wy czynicie!

284. Do Boga należy to, co jest w niebiosach, i to, co jest na ziemi! I czy wy ukazujecie to, co jest w waszych duszach, czy też ukrywacie, Bóg z tego zazada od was rachunku. On przebaczy temu, komu zechce, i On ukarze tego, kogo zechce. Bóg jest nad każdą rzeczą wszechwładny!

285. Posłaniec i ludzie wierzący uwierzyli w to, co im zostało zesłane od ich Pana. Wszyscy uwierzyli w Boga i w Jego aniołów, w Jego Księgi i w Jego posłańców. My nie czynimy różnicy między żadnym z Jego posłańców! Oni powiedzieli: "Usłyszeliśmy i posłuchaliśmy! Twoje przebaczenie! Panie nasz! Do Ciebie zmierzaj wedrowanie!"

286. Bóg nie nakłada na dusze niczego więcej nad jej możliwości. Dla niej będzie to, co dla siebie zyskała; i przeciwko niej będzie to, co ona zyskała! Panie nasz! Nie bierz nam za złe, jeśli zapomnieliśmy lub jeśli zgrzeszyliśmy! Panie nasz! Nie nakładaj na nas ciężaru, jak nałożyłeś na tych, którzy byli przed nami! Panie nasz! Nie nakładaj na nas tego, czego my nie jesteśmy w stanie unieść! Opuść nam, przebac nam i zmiłuj się nad nami! Ty jesteś naszym Panem! Dopomóż nam przeciw ludowi niewiernych!

QURAN (POLISH)

3 - A-LĀ'Āmraan

1. Alif. Lam. Mim.

2. BĀ'g! Nie ma boga; jak tylko On - Zyjacy, Istniejacy!

3. On tobie zeslal Ksiege z prawda, stwierdzajac prawdziwosc tego, co juz bylo przed nia. On zeslal niegdys Tore i Ewangelie

4. jako droge prosta dla ludzi i On zeslal rozrĀznienie. Zaprawde, tych, ktĀrzy nie uwierzyli w znaki Boga - czeka kara straszna! BĀ'g jest potezny, wlada zemsta!

5. Zaprawde, nic nie jest ukryte przed Bogiem ani na ziemi, ani w niebie!

6. On jest tym, ktĀry ksztaltuje was w lonach, tak jak chce. Nie ma boga, jak tylko On! On jest Potezny, Madry!

7. On jest Tym, ktĀry zeslal tobie Ksiege. W niej sa znaki solidne* - one stanowią istote Ksiegi * i inne - dwuznaczne. Ci, co w sercach maja sklonnosc do zwatpienia, postepuja za tym, co w niej jest wieloznaczne, poszukujac niezgody i dazac do wyjasnienia tego, co niejasne; lecz nikt nie zna tego wyjasnienia, tylko BĀ'g! A ci, ktĀrzy sa utwierdzeni w wiedzy, mĀwia: "My wierzymy w niego; wszystko pochodzi od naszego Pana." Lecz przypominaja to sobie tylko ludzie obdarzeni rozumem.

8. Panie nasz! Nie pozwĀ zboczyc naszym sercom po tym, jak poprowadziles nas droga prosta! i obdarz nas Swoim milosierdziem! Zaprawde, Ty jestes Dawca!

9. Panie nasz! Zaprawde, Ty zbierasz ludzi na Āw Dzień, co do ktĀregο nie ma watpliwosci! Zaprawde, BĀ'g nie zmienia obietnicy!

10. Zaprawde, tym, ktĀrzy nie uwierzyli, nie pomagą nic wobec Boga ani ich majatki, ani ich dzieci! Oni beda paliwem dla ognia!

11. Tak jak bylo z ludzmi Faraona i tymi, ktĀrzy byli przed nimi. Oni za klamstwo uznali Nasze znaki; i pochwyl ich BĀ'g za ich grzechy. BĀ'g jest straszny w karaniu!

12. Powiedz tym, ktĀrzy nie uwierzyli: "Wy niebawem bedziecie zwyciezeni i zostaniecie zebrani ku Gehennie." A jakze to zle miejsce odpoczynku!

13. Mieliscie juz znak w dwĀch oddzialach, ktĀre sie spotkaly: jeden oddzial walczył na drodze Boga, a drugi pozostal niewierny. Ci ostatni widzieli na własne oczy, ze tamtych bylo dwukrotnie wiecej. Lecz BĀ'g wspiera Swoja pomocą tego, kogo chce. Zaprawde, w tym jest przyklad pouczajacy dla tych, ktĀrzy maja jasne spojrzenie!*

14. Upiekszane jest ludziom upodobanie do namietnosci: do kobiet i do synĀw, do nagromadzonych kintarĀw zlota i srebra,* do koni wyrĀniajacych sie szlachetnoscia, do trzĀd i zasiewĀw. To jest uzywanie zycia na tym swiecie. Lecz u Boga jest najpiekniejsza przystan!

15. Powiedz: "Czyz ja mam wam obwiescic cos lepszego niz to?" Ci, ktĀrzy sie boja Boga, znajda u swego Pana Ogrody, gdzie w dole plyna strumyki; oni tam beda przebywac na wieki; - i zony czyste - i upodobanie od Boga. A BĀ'g patrzy na Swoje slugi

16. -na tych, ktĀrzy mĀwia: "Panie nasz! Zaprawde, my wierzymy! Przebacz nam wiec nasze grzechy i uchron nas od kary ognia!"

17. - na cierpliwych i szczerych, pokornych i rozdajacych, o swiecie proszacych o przebaczenie.

18. Zaswiadcza BĀ'g, iz nie ma boga, jak tylko On,* - i aniolowie, i ludzie posiadajacy wiedze - utrzymujac ze slusznoscia: "Nie ma boga, jak tylko On, Potezny, Madry!"

19. Religia prawdziwa w oczach Boga jest islam! Ci, którzy zostali dana Księga, przez zawistę poróżnili się między sobą, dopiero wtedy, gdy przyszła do nich wiedza. A kto nie wierzy w znaki Boga... zaprawdę, Bóg jest szybki w rozrachunku!

20. A jeśli oni będą się z tobą spierać, to powiedz: "Poddaję całkowicie swoją twarz Bogu, a także ci, którzy poszli za mną." I powiedz tym, którzy zostali dana Księga, i ludziom prostym: * "Czy poddacie się całkowicie?" Jeśli oni poddali się całkowicie, to poszli drogą prostą; a jeśli się odwrócili... do ciebie należy tylko obwieśczenie posłannictwa. A Bóg widzi jasno Swoje sługi!

21. Zaprawdę, tym, którzy nie wierzą w znaki Boga i którzy zabijają proroków bez żadnego prawa, i którzy sprowadzili ludzi zabijając tych, co nakazują sprawiedliwość - obwieś kary bolesnej!

22. To są ci, których uczynki są daremne w życiu na tym świecie i w życiu ostatecznym; oni nie będą mieli żadnych pomocników.

23. Czyż nie widziałeś tych, którzy zostali dana część Księgi? Oni zostali wezwani do Księgi Boga, aby ona rozstrzygnęła między nimi. Następnie część z nich się odwróciła, i sprzeciwiła.

24. Tak się stało, ponieważ oni powiedzieli: "Ogień dotknie nas tylko przez pewną liczbę dni." I zmyleni zostali w swojej religii tym, co sami sobie zmyślali,

25. A jak będzie, kiedy zbierzemy ich w Dniu, co do którego nie ma wątpliwości, i każdej duszy będzie w pełni wypłacone to, co ona zarobiła, i nikt nie dozna niesprawiedliwości?

26. powiedz: "O Boże! Władco królestwa! Ty dajesz królestwo, komu chcesz, i Ty odbierasz królestwo, od kogo chcesz: Ty wynosisz, kogo chcesz, i Ty ponizasz, kogo chcesz. W Twoim reku jest dobro! Zaprawdę; Ty jesteś nad każdą rzeczą wszechwładny!

27. Ty wprowadzasz noc w dzień i Ty wprowadzasz dzień w noc. Ty wyprowadzasz żyjących z martwego i Ty wyprowadzasz martwych z żyjącego. Ty dajesz zaopatrzenie, komu chcesz; bez rachunku!"

28. Niech wierzący nie biorą sobie za przyjaciół niewiernych, z pominięciem wiernych! A kto tak uczyni, ten nie ma nic wspólnego z Bogiem, chyba że obawiać się z ich strony jakiegoś niebezpieczeństwa. Bóg ostrzega was przed samym Sobą i do Boga zmierzajcie.

29. Powiedz: "Czy wy ukrywacie to, co jest w waszych piersiach, czy wy to ujawniacie - wie o tym Bóg. On zna to, co jest w niebiosach, i to, co jest na ziemi. Bóg jest nad każdą rzeczą wszechwładny!

30. Tego dnia, kiedy każdej duszy zostanie przedstawione to, co uczyniła dobrego, i to, co uczyniła złego, każda z nich będzie pragnąć, aby między nią a tym dniem znalazła się ogromna przestrzeń. Ostrzega was Bóg przed samym Sobą. Bóg jest dobrotliwy dla Swoich sług!"

31. Powiedz: "Jeśli kochacie Boga, to postępujcie za mną! Wtedy i Bóg będzie was miłował i przebaczy wam wasze grzechy. Bóg jest przebaczący, łaskawy!"

32. Powiedz: "Słuchajcie Boga i Posłańca! A jeśli się odwrócicie... zaprawdę, Bóg nie kocha niewiernych!"

33. Bóg wybrał Adama i Noego, rodzinę Abrahama i rodzinę Imrana* - ponad światy!

34. jako potomstwo jednych od drugich. Zaprawdę, Bóg jest słyszający, wszechwiedzący!

35. Oto powiedziała żona Imrana: "Panie mój! Ja poświęcam Tobie to, co jest w moim łonie. Przyjmij to więc ode mnie, wszak Ty jesteś Słyszający, Wszechwiedzący!"*

36. A kiedy ona porodziła, powiedziała: "Panie mój! Oto złożyłam ją - istotę żeńską." - A Bóg wie najlepiej, co ona złożyła, przecież rodzaj męski nie jest jak żeński. - "Nazwałam ją Marią. I oto oddaję ją, ja i jej potomstwo, Tobie pod opiekę przed szatanem przeklętym!"

37. I przyjął ją jej Pan przyjęciem pięknym, i uczynił, iż wyrosła wzrostem pięknym, i zaopiekował się nią Zachariasz. Za każdym razem, jak wchodził do niej Zachariasz, do przybytku świętego, znajdował u niej zaopatrzenie. Powiedział: "O Mario! Skąd to przychodzi do ciebie?" Ona powiedziała: "To jest od Boga." Zaprawdę, Bóg daje zaopatrzenie, komu chce - bez żadnego rachunku!

38. Wtedy Zachariasz pomodlił się do swego Pana* i powiedział: "Panie mój! Obdaruj mnie, od Siebie, wspaniałym potomstwem.

Ty przecież słyszysz modlitwę!"

39. I ogłosili mu aniołowie kiedy on, stojąc, modlił się w sanktuarium: * "Bóg obwieszcza ci radosną wieść o Janie. On potwierdzi słowo od Boga; * będzie szlachetnym panem, czystym i prorokiem wśród sprawiedliwych!"

40. Zachariasz powiedział: "Panie mój ! Jak ja mogę mieć syna, kiedy już osiągnąłem podeszły wiek, a moja żona jest bezpłodna?" Bóg powiedział: "Tak będzie! Bóg czyni, co chce!"

41. On powiedział: "Panie mój ! Uczyn mi jakiś znak!" Powiedział: "Oto twój znak: nie będziesz miał z ludźmi przez trzy dni inaczej, jak tylko przez gesty. I wspominaj twego Pana wielokrotnie, i wysławiaj go wieczorami i rano!"

42. I oto powiedzieli aniołowie: "O Mario! Zaprawdę, Bóg wybrał ciebie i uczynił cię czystą, i wybrał ciebie ponad kobietami świata."

43. O Mario! Poddaj się pokornie twemu Panu, wybijaj poklony i skłaniaj się wraz z tymi, którzy się skłaniają!"

44. To należy do opowiadań o tym, co skryte, które tobie objawiamy. Ty nie byłeś wśród nich, kiedy oni rzucali swoje trzciny, * aby rozstrzygnąć, który z nich ma się opiekować Marią; i nie byłeś wśród nich, kiedy się sprzeczali.

45. Oto powiedzieli aniołowie: "O Mario! Bóg zwiastuje ci radosną wieść o Słowie pochodzącym od Niego, którego imię Mesjasz, Jezus, syn Marii. On będzie wspaniały na tym świecie i w życiu ostatecznym, i będzie jednym z przybliżonych."

46. I będzie przemawiał do ludzi już w kołysce, a także jako mąż dojrzały; i będzie wśród sprawiedliwych."

47. Ona powiedziała: "O Panie mój ! Jakże będę miała syna, skoro nie dotknął mnie żaden mężczyzna?" Powiedział: "Tak będzie! Bóg stwarza to, co chce! Kiedy On decyduje o istnieniu jakiejś rzeczy, to tylko mówi: Tada! - i to się staje."

48. On nauczy go Księgi i mądrości, Tory i Ewangelii

49. i uczyni go posłancem do synów Izraela: "Przyszedłem do was ze znakiem od waszego Pana. Ja utworzę wam z gliny postać ptaka i tchnę w niego, i on stanie się ptakiem. Ja uzdrowię chorego i trędowatego i ożywię zmarłych - za pozwoleniem Boga. Ja wam opowiem, co jecie i co gromadzicie w waszych domach. Zaprawdę, w tym jest znak dla was, jeśli jesteście wierzącymi!"

50. Ja przychodzę potwierdzić prawdziwość tego, co było przede mną w Torze, i aby uczynić dla was dozwolonym część tego, co wam było zakazane. Przyszedłem do was ze znakiem pochodzącym od waszego Pana. Bóg chce, abyście się Boga i słuchajcie mnie!

51. Zaprawdę, Bóg jest moim i waszym Panem! Przeto czcicie Go! To jest droga prosta!"

52. A kiedy Jezus poczuł w nich niewiarę, powiedział: "Kto jest moim pomocnikiem dla sprawy Boga?" Powiedzieli apostołowie: "My jesteśmy pomocnikami Boga. My w Niego uwierzyliśmy. Daj świadectwo, iż jesteśmy całowicie poddani!"

53. Panie nasz! Uwierzyliśmy w to, co zesłałeś, i posłaliśmy za Posłancem. Zapisz nas więc między tymi, którzy dają świadectwo!"

54. Oni knuli podstęp i Bóg knuł podstęp; a Bóg jest najlepszy spośród knujących podstępny.

55. Oto powiedział Bóg: "O Jezusie! Oto Ja powołam ciebie i wyniosę ku Sobie, oczyszczając cię od tych, którzy nie uwierzyli; i umieścię tych, którzy poszli za tobą, ponad niewiernymi - aż do Dnia Zmartwychwstania. Następnie do Mnie powróćcie i wtedy rozstrzygnę między wami, w czym się różniście."

56. Tych, którzy nie uwierzyli, ukarze kara straszna na tym świecie i w życiu ostatecznym; i oni nie będą mieli pomocników."

57. A tym, którzy uwierzyli i którzy czynili dobre dzieła, On da w pełni należną im nagrodę. A Bóg nie kocha ludzi niesprawiedliwych!

58. Oto co tobie recytujemy ze znaków i mądrego napomnienia.

59. Zaprawdę, Jezus jest u Boga jak Adam: * On stworzył go z prochu, a następnie powiedział do niego: "Bądź!" - i on jest.

60. Prawda pochodzi od twego Pana, nie bądź więc z liczby wątpiących!

61. A kto się będzie z tobą sprzeczał w jej przedmiocie po tym, jak otrzymasz wiedzę, to powiedz: Pozwólcie! " Wezwijmy naszych synów i waszych synów, nasze kobiety i wasze kobiety, nas samych i was samych, potem będziemy się pokornie modlić

i wzywać przekleństwa Boga na klamc³w!"

62. Zaprawde, to jest opowiadanie prawdziwe! I nie ma boga, jak tylko B³g! I, zaprawde, B³g jest Potezny, Madry!

63. Jesli oni sie odwr³ca, to B³g przeciez zna doskonale tych, kt³rzy szerza zgorszenie!

64. Powiedz: "O ludu Ksiegi! Dochodzcie do slowa jednakowego dla was i dla nas: abysmy nie czcili nikogo innego, jak tylko Boga, abysmy nie dodawali Jemu niczego za wsp³ltowarzyszy i aby jedni z nas nie brali sobie innych ' jako pan³w, poza Bogiem." A jesli oni sie odwr³ca, to powiedzcie: "Badzcie swiadkami, ze my jestesmy calkowicie poddani!"

65. O ludu Ksiegi! Dlaczego dyskutujecie w sprawie Abrahama? Przecie Tora i Ewangelia zostaly zeslane po nim. Czyz nie macie rozumu?

66. Oto jacy jestescie: dyskutujecie nad tym, o czym macie wiedze; ale dlaczego dyskutujecie nad tym, o czym nie macie zadnej wiedzy? B³g wie, a wy nie wiecie!

67. Abraham nie byl zydem ani chrzescijaninem, lecz byl szczerze wierzacym hanifem, calkowicie poddanym, i nie byl on z liczby balwochwalc³w.

68. Zaprawde, ludzie najblizsi Abrahamowi to z pewnoscia ci, kt³rzy poszli za nim. i ten Prorok, i ci, kt³rzy wierza. B³g jest opiekunem ludzi wierzacych.

69. Pewna grupa sposr³d ludu Ksiegi chcialaby sprowadzic was z drogi; lecz oni sprowadzaja z drogi tylko samych siebie i nie sa tego swiadomi.

70. O ludu Ksiegi! Dlaczego nie wierzycie w znaki Boga, skoro jestescie swiadkami?

71. O ludu Ksiegi! Dlaczego ubieracie prawde w falsz i zaslaniecie prawde, a przeciez wy wiecie?

72. I powiedziala pewna grupa sposr³d ludu Ksiegi: "Wierzcie na poczatku dnia w to, co zostalo zeslane tym, kt³rzy uwierzyli, a wyrzeknijcie sie wiary na jego koncu;

73. I nie wierzcie nikomu innemu jak tylko temu, kto poszedl za wasza religia!" Powiedz: "Zaprawde, droga prosta - droga Boga - jest taka, zeby kazdemu bylo dane to, co wam dano, w przeciwnym razie bowiem oni beda sie sprzeczac z wami przed waszym Panem." Powiedz: "Zaprawde, laska jest w reku Boga! On daje ja, komu chce. B³g jest wszechobejmujacy, wszechwiedzacy!"

74. On obdarza szczeg³lnie Swoim milosierdziem tego, kogo chce. B³g jest wladca laski ogromnej!"

75. Wsr³d ludu Ksiegi sa tacy, kt³rzy, jesli zawierzysz im kintar,* , to oni go tobie oddadza; i wsr³d nich sa tacy, i kt³rzy jesli im zawierzysz dinara, to oni go tobie nie oddadza, jesli nie bedziesz ciagle stal nad nimi. Jest tak, poniewaz oni m³wia: "Nie mamy zadnego obowiazku wzgledem ludzi nieswiadomych. " * 81 Oni m³wia przeciw Bogu klamstwo, a przeciez oni wiedza.

76. Tak! Ten, kto wiernie wypelnia swoje przymierze i jest bogobojny... przeciez B³g kocha bogobojnych!

77. Zaprawde, ci, kt³rzy handluja, za niska cene, przymierzem Boga i swoimi przysiegami, nie beda mieli udzialu w zyciu ostatecznym i nie przem³wi do nich B³g ani nie spojrzy na nich w Dniu Zmartwychwstania, i nie oczysci ich. Czeka ich kara bolesna!

78. A wsr³d nich sa tacy, kt³rzy wypaczaja Ksiege swoja mowa,* 8' tak abyscie uwazali, ze to nalezy do Ksiegi, a to przeciez nie nalezy do Ksiegi. Oni m³wia: "To pochodzi od Boga" - a przeciez to nie pochodzi od Boga. I m³wia przeciw Bogu klamstwo, wiedzac o tym.

79. Nie godzi sie czlowiekowi, kt³remu B³g dal Ksiege, madrosc i prorocstwo, m³wic potem do ludzi: "Badzcie moimi slugami, poza Bogiem!" * byc moze, oni powr³ca! * Raczej: "Badzcie mistrzami,* poniewaz wy stale nauczacie Ksiegi i poniewaz ja stale studiujecie!"

80. On nie rozkazuje wam, abyscie sobie brali aniol³w i prorok³w za pan³w. Czyz On nakazuje wam niewiare, po tym, jak staliscie sie calkowicie poddani?

81. Oto B³g zawarl przymierze z prorokami: "Oto co dalem wam z Ksiegi i madrosci! Nastepnie przyjdzie do was Poslaniec, potwierdzajacy prawdziwosc tego, co posiadacie. Wy jemu uwierzycie i bedziecie mu z pewnoscia pomagac!". On powiedzial: "Czy

wy zgadzacie się i przyjmujecie pod tym warunkiem Mój ciezar?" Oni powiedzieli: "Zgadzamy się!" On powiedział: "Dajcie więc świadectwo, a ja będę z wami pośród świadków."

82. A którzy się potem odwróca, są ludźmi zepsutymi.

83. Czyż oni poszukują innej religii niż religia Boga? A przecież Jemu poddaje się całkowicie ten, kto jest w niebiosach, i ten, kto jest na ziemi, dobrowolnie i wbrew woli, i do Niego wy będziecie sprowadzeni.

84. Powiedz: "Wierzimy w Boga i w to, co nam zesłał, i w to, co zostało zesłane Abrahamowi i Izma'łowi, Izaakowi i Jakubowi, jak i plemionom; i w to, co zostało dane Mojżeszowi, Jezusowi i prorokom - od ich Pana. My nie robimy rozróżnienia między żadnym z nich i jesteśmy Jemu całkowicie poddani."

85. A od tego, kto poszukuje innej religii niż islam, nie będzie ona przyjęta; i on w życiu ostatecznym będzie w liczbie tych, którzy ponieśli stratę.

86. Jakże miałby prowadzić Bóg droga prosta ludzi,* którzy odrzucili wiarę, po tym, jak uwierzyli i zaświadczyli, że Posłaniec - to prawda, i po tym, jak przyszyli do nich jasne dowody? Bóg nie prowadzi drogą prosta ludzi niesprawiedliwych!

87. Dla nich zapłata będzie: przekleństwo Boga, aniołów i ludzi, wszystkich razem.

88. Bada tam wiecznie przebywać;* nie będzie im zmniejszona kara ani też nie będzie im dana zwłoka.

89. Z wyjątkiem tych, którzy potem się nawrócili i czynili dobro. Zaprawdę, Bóg jest przebaczący, łaskawy!

90. Od tych, którzy odrzucili wiarę, po tym, jak uwierzyli, a następnie powiększyli swoją niewiarę, nawrócenie ich nie zostanie przyjęte, i tacy są zablakani.

91. Zaprawdę, od tych, którzy nie uwierzyli i zmarli, będąc niewiernymi, nie zostanie przyjęta nawet ziemia pełna złota, jeśli oni chcieli się dzięki niej wykupić. Czekają ich kara bolesna i nie będą mieli pomocników.

92. Nigdy nie osiągniecie prawdziwej pobożności, dopóki nie będziecie rozdawać z tego, co kochacie. Cokolwiek rozdacie, Bóg wie o tym doskonale!

93. Wszelkie jedzenie było dozwolone synom Izraela z wyjątkiem tego, co Izrael sobie zakazał, zanim została zesłana Tora. Powiedz: "Przynieście Tore i przeczytajcie ją, jeśli jesteście prawdami!"

94. A ci, którzy wymyślają przeciw Bogu kłamstwo, są niesprawiedliwi.

95. Powiedz: "Bóg mówi prawdę i Postępujcie więc za religią Abrahama, szczerze wierzącego hanifa, on przecież nie był z liczby balwochwalców!" ,

96. Zaprawdę, pierwszy Dom * który został ustanowiony dla ludzi, to ten, który jest w Bakka* - błogosławiony, - droga prosta dla światów.

97. W nim są znaki jasne - miejsce, gdzie stał Abraham * a kto wszedł do niego, był bezpieczny. Na ludziach ciąży obowiązek względem Boga - na tych, którzy mają ku temu środki - odprawienia pielgrzymki do tego Domu. A kto nie wierzy... zaprawdę, Bóg jest bogaty,* ponad światami!

98. Powiedz: "O ludu Księgi! Dlaczego nie wierzycie w znaki Boga? Bóg przecież jest świadkiem tego, co wy czytacie."

99. Powiedz: "O ludu Księgi! Dlaczego odsuwacie z drogi Boga tych, którzy uwierzyli, starając się ja wykrzywić, a przecież jesteście świadkami? Zaprawdę, Bóg nie jest nieuwważny wobec tego, co czynicie!"

100. O wy, którzy wierzycie! Jeśli będziecie słuchać pewnej sekty spośród tych, którzy otrzymali Księgę, to oni was uczynią na nowo niewiernymi, choć przedtem już uwierzyliście.

101. Jakże możecie nie wierzyć, . kiedy wam się recytuje znaki Boga, i kiedy wśród was jest Jego Posłaniec? A kto trzyma się mocno Boga, ten jest prowadzony ku drodze prostej.

102. O wy, którzy wierzycie! Bójcie się Boga bojaźnią Jemu należną, i nie umierajcie inaczej, jak tylko będąc całkowicie poddanymi!

103. I trzymajcie się razem wezła Boga,* i nie rozdzielajcie się! Wspominajcie dobroć Boga nad wami! Oto byście wrogami, a On uczynił przyjazn w waszych sercach i staliście się przez Jego dobroć braćmi! Byście na skraju przepaści ognia, a On was od niego wyratował. W ten sposób Bóg wyjaśnia wam Swoje znaki. Być może, wy pójdziecie drogą prostą!
104. I niech powstanie spór was naród,* którzy wzywa do dobra, nakazuje to, co jest uznane, i zakazuje tego, co jest naganne. Tacy będą szczęśliwi!
105. Nie badzcie jak ci, którzy się podzielili i którzy się poróżnili, po tym, jak przyszły do nich jasne dowody! Tych czeka kara ogromna
106. w dniu, kiedy jedne twarze pojasniają, a inne pociemniają.* A jeśli chodzi o tych, których twarze pociemniały: "Czy wy staliście się niewiernymi, choć przedtem uwierzyliście? Zakosztujcie więc kary za to, iż nie wierzyliście!"
107. A jeśli chodzi o tych, których twarze pojasniały, to oni będą w miłosierdziu Boga; oni tam będą przebywać na wieki.
108. Takie są znaki Boga, które tobie recytujemy z całą prawdą. Bóg nie chce niesprawiedliwości dla świata!
109. Do Boga należy to, co jest w niebiosach, i to, co jest na ziemi! I do Boga zostaną zwrócone wszystkie sprawy!
110. Wy jesteście najlepszym narodem, jaki został utworzony dla ludzi: wy nakazujecie to, co jest uznane, a zakazujecie tego, co jest naganne; i wierzyście w Boga. I A jeśliby uwierzył lud Księgi, to byłoby dla niego lepiej. Wśród nich są wierzący, lecz większość z nich to ludzie szercy zepsucie.
111. Oni wam nie przyczynia szkody, oprócz niewielkiej przykrości. A jeśli będą was zwalczac, to odwróć się plecami; wtedy nie otrzymają oni żadnej pomocy.
112. Udziałem ich będzie ponizienie, gdziekolwiek by się znajdowali, chyba że będą mieli wieść z Bogiem i wieść z ludźmi.* Oni sciagneli na siebie gniew Boga i ubóstwo będzie ich udziałem. Tak się stanie, ponieważ nie uwierzyli w znaki Boga i zabijali proroków bez żadnego prawa; ponieważ się zbuntowali i byli występni.
113. Oni nie są jednakowi. Wśród ludu Księgi jest naród* stojący mocno: oni recytują znaki Boga czuwając nocą i wybijają poklony.
114. Oni wierzą w Boga i w Dzień Ostatni; oni nakazują to, co uznane, a zakazują tego, co jest naganne; oni przescigają się w czynieniu dobra, oni są z liczby sprawiedliwych.
115. Cokolwiek uczynia dobrego, to im nie zostanie zaprzeczone. Bóg zna dobrze ludzi bogobojnych.
116. Zaprawdę, tym, którzy nie uwierzyli,* nie pomagają nic przed Bogiem ich majątki i ich dzieci. Tacy będą mieszkańcami ognia, w którym przebywać będą na wieki.
117. To, co oni rozdają w życiu tego świata, jest podobne do wiatru lodowatego: poraził on zasiewy ludzi, którzy byli dla siebie niesprawiedliwi, i zniszczył je. Nie Bóg wyrządził im niesprawiedliwość, lecz oni sami wyrządzili sobie niesprawiedliwość.
118. O wy, którzy wierzyście! Nie bierzcie sobie bliskich przyjaciół spoza waszego grona; tacy nie omieszkali by wam szkodzić; chcieliby, abyście się znaleźli w utrapieniu. Zawisc zionie z ich ust, a to, co kryją ich piersi, jest jeszcze gorsze. Wyjaśniliśmy wam znaki, jeśli jesteście rozumni!
119. Oto wy jesteście tymi, którzy ich kochają, lecz oni was nie kochają. Wy wierzyście w Księgę w całości, oni zaś, kiedy was spotkają, mówią: "My wierzymy!", a kiedy znajdują się na osobności, to gryzą sobie palce ze złości na was. Powiedz: "Umierajcie w waszej złości! Zaprawdę, Bóg wie dobrze, co znajduje się w waszych piersiach!"
120. Jeśli spotka was coś dobrego, to oni się martwią; a jeśli dosięgnie was coś złego, to oni się tym cieszą. Ale jeśli będziecie cierpliwi i bogobojni, to wcale wam nie zaszkodzi ich podstęp. Zaprawdę, Bóg ogarnia to, co oni czynią!
121. I oto ty uszedłś rankiem od twojej rodziny, ustawiając wiernych w szeregi do walki.* Bóg jest słyszający, wszechwiedzący!
122. Oto dwa wasze oddziały były bliskie załamania, lecz Bóg był ich opiekunem.* Niech zaufają Bogu wierzący!
123. Bóg już dopomógł wam pod Badr, kiedy byście ponizeni. Bójcie się więc Boga! Być może, wy będziecie wdzięczni!

124. Oto m³wiles do wiernych: "Czyz wam to nie wystarczy, ze pomaga wam wasz Pan trzema tysiacami zeslanych aniol³w?"
125. Tak! Jeali bedziecie cierpliwi i bogobojni i jesli oni zaatakuja was niespodziewanie, to dopomoze wam wasz Pan piecioma tysiacami aniol³w, wyr³znionymi.
126. I B³g uczynil to dla was radosna wieścia, aby przez nia uspokoily sie wasze serca - pomoc pochodzi tylko od Boga, Poteznego, Madrego -
127. i azeby odciac czesc tych, kt³rzy nie uwierzyli, albo zlamac ich tak, azeby sie wycofali, zawiedzeni.
128. Ty nie masz nic do czynienia w tej sprawie, czy On sie zwr³ci ku nim, czy On ich ukarze. Oni przeciez sa niesprawiedliwi!
129. Do Boga nalezy to, co jest w niebiosach, i to, co jest na ziemi. On przebacza, komu chce, i On karze, kogo chce. B³g jest przebaczajacy, litoaciwy!
130. O wy, kt³rzy wierzycie! Nie zdzierajcie lichwy podw³jnie podwojonej i I b³jcie sie Boga! Byc moze, wy bedziecie szczesliwi!
131. I b³jcie sie ognia, kt³ry zostal przygotowany dla niewiernych!
132. Sluchajcie Boga i Poslanca! Byc moze, doznacie milosierdzia!
133. I na wyscigi spieszcie ku przebaczeniu od waszego Pana i ku Ogradowi - kt³rego rozleglosc jest jak niebios a i ziemia - przygotowanemu dla ludzi bogobojnych;
134. dla tych, kt³rzy rozdaja, i w radoaci, i w utrapieniu; dla tych, kt³rzy powstrzymuja gniew i przebaczaja ludziom; - a B³g kocha ludzi czyniacych dobro -
135. dla tych, kt³rzy choc popelnili czyn bezecny albo byli niesprawiedliwi wzgledem samych siebie, wspominaja Boga i prosza Go o przebaczenie za swoje grzechy - a kt³z przebacza grzechy opr³cz Boga? - i nie trwaja uporczywie przy tym, co czynili, bo przeciez oni wiedza.
136. Dla tych zaplata bedzie: przebaczenie od ich Pana i Ogrody, gdzie w dole plyna strumyki; oni tam beda przebywac na wieki. Jakze wspaniala to zaplata dla dzialajacych!
137. Juz przed wami r³zne byly drogi postepowania.* Wedruncie wiec po ziemi i patrzcie, jaki byl ostateczny koniec tych, kt³rzy oskarzali o klamstwo!
138. To jest wyjasnienie dla ludzi, droga prosta i napomnienie dla bogobojnych.
139. I nie slabnijcie, i nie smuccie sie; wy bedziecie g³ra, jesli jestescie wierzacymi!
140. Jesli boli was jakas rana,* to podobna rana boli innych ludzi. Takie dni zmieniamy kolejno wsr³d ludzi,* zeby B³g poznal tych, kt³rzy wierza, i wzial sposr³d was swiadk³w* - a B³g nie kocha ludzi niesprawiedliwych -
141. i aby oczyscil tych, kt³rzy wierza, i unicestwil niewiernych.
142. Czy, sadzicie, ze wejdziecie do Ogrodu, zanim jeszcze B³g uzna tych sposr³d was, kt³rzy sie zmagali w walce i pozna tych, kt³rzy sa wytrwali?
143. Wy zyczyliscie sobie smierci, zanim ja spotkaliscie. Teraz juz ja ujrzeliscie i bedziecie na nia patrzec.
144. Muhammad jest tylko Poslancem. Poslancy przemineli juz przed nim. Czy jesli on umrze lub zostanie zabity, wy obr³cicie sie na pietach? A kto obraca sie na pietach, nie zaszkodzi w niczym Bogu, lecz B³g zaplaci tym, kt³rzy sa wdzieczni.*
145. I zadna dusza nie moze umrzec inaczej, jak za zezwoleniem Boga, wedlug zapisu ustanawiajacego termin. A kto pragnie nagrody tego swiata, to My mu ja damy; a kto pragnie nagrody zycia ostatecznego, to My ja tez damy. My niebawem zaplacimy tym, kt³rzy sa wdzieczni.
146. A iluz prorok³w walczylo majac za soba liczne tysiace?! Oni nie oslabli od tego, co ich dosieglo na drodze Boga, nie oslabli i nie poddali sie. A B³g kocha ludzi wytrwalych.
147. Jedyne ich slowa byly: "Panie nasz! Przebacz nam nasze grzechy i wystepnosc naszego zachowania! Utwierdz nasze stopy i

udziel nam pomocy przeciw ludowi niewiernemu!"

148. Bóg dal im nagrode tego swiata oraz piekna nagrode zycia ostatecznego. Bóg kocha ludzi czyniacych dobro!

149. O wy, którzy wierzycie! Jesli bedziecie sluchac tych, którzy nie uwierzyli, to oni sprawia, ze obrócicie sie na pietach, i wtedy powrócicie jako stratni.

150. Alez nie! Bóg jest waszym Panem i On jest najlepszym z pomocników!

151. My wrzucimy w serca tych, którzy nie uwierzyli, przerazenie za to, iz oni dodawali Bogu jako współtowarzyszy* to, czemu On nie zeslal zadnej wladzy. Ich miejscem schronienia bedzie ogien. A jakze zle to miejsce pobytu dla niesprawiedliwych!

152. I uczynil dla was Bóg prawdziwa Swoja obietnice, kiedy zniszczyliscie ich - za Jego zezwoleniem. A kiedy sie zalamali* i zaczeli sie wzajemnie sprzeczac, i podniesli bunt - a On przeciez pokazal wam to, co kochacie - wśród was ujawnili sie tacy, którzy pragneli tego swiata,* i wśród was byli tacy, którzy pragneli zycia ostatecznego. Potem On odwrócił was od nich, aby was doswiadczyc. I On wam przebaczył, Bóg przeciez jest wladca laski dla tych, którzy wierza!

153. Oto kiedy wycofyaliscie sie na górę* nie baczac na nikogo, a Poslaniec wzywł was na tylach, wówczas On zsyłł wam troske za troska, abyscie sie nie martwili, ani z powodu tego, co was minelo, ani z powodu tego, co was dosieglo. Bóg jest dobrze swiadomy tego, co czynicie!

154. Potem zeslal na was, po tym utrapieniu, bezpieczenstwo - sen, który objal jedna czesc sprost was. Druga czesc zaniepokoiła sie o siebie, pomyslała o Bogu cos niezgodnego z prawda, tak jak w epoce poganstwa. Oni mówili: "Czy mozemy miec jakis udzial w tej sprawie?" Powiedz: "Zaprawde, cala sprawa nalezy do Boga!" Oni ukrywaja w swoich duszach to, czego tobie nie ukazuja. Oni mówia: "Jeslibysmy mieli jakikolwiek udzial w tej sprawie, to nie bylibysmy tutaj zabijani." Powiedz: "Jeslibyscie nawet pozostali w swoich domach, to ci, którzy pisane bylo zginac, pojawiliby sie na swoich miejscach odpoczynku - aby przez to doswiadczyl Bóg to, co jest w ich piersiach, i aby wypróbowal to, co jest w waszych sercach." Bóg zna dobrze to, co sie znajduje w piersiach!

155. Zaprawde, jesli sa sprost was tacy, którzy sie odwrócili tego dnia, kiedy sie spotkaly dwa szyki, to tylko szatan winien byl ich potknieciu, z powodu tego, co oni dokonali. Bóg im juz przebaczył, przeciez Bóg jest przebaczajacy, pobladliwy!

156. O wy, którzy wierzycie! Nie badzcie, jak ci, którzy nie uwierzyli i mówili o swoich braciach, kiedy oni wyruszyli w droge po ziemi albo kiedy walczyli na wojnie: "Gdyby byli przy nas, to nie umarliby i nie zostaliby zabici..." Niech Bóg uczyni to strapieniem w ich sercach. Bóg daje zycie i powoduje smierc. Bóg widzi jasno to, co czynicie!

157. Z pewnoscia, jesli zostaniecie zabici na drodze Boga albo jesli umrzecie... - to przeciez przebaczenie od Boga i milosierdzie lepsze jest od tego, co oni gromadza!

158. I na pewno, jesli pomrzecie albo jesli zostaniecie zabici, to ku Bogu zostaniecie zebrani!

159. I przez milosierdzie od Boga ty stales sie dla nich lagodny. Gdybys byl surowy i twardego serca, to oni odeszliby od ciebie. Wiec przebac im i pros Boga o przebaczenie dla nich; zasiegaj ich rady w kazdej sprawie! A kiedy powezmiesz decyzje, to zaufaj Bogu! Zaprawde, Bóg kocha tych, którzy ufaja!*

160. Jesli pomoze wam Bóg, to nie bedzie zwyciezcy nad wami! A jesli On was pozostawi bez pomocy, to ktoś z wam pomoze prócz Niego?! Niech wiec wierzacy zaufaja Bogu!

161. I nie godzi sie Prorokowi oszukiwac.* Ten, kto oszukuje, przyjdzie ze swoim oszustwem w Dniu Zmartwychwstania. Wtedy zostanie zaplacone w pelni kazdej duszy to, czego dokonala; nikt nie dozna niesprawiedliwosci.

162. Czy ten, kto postepuje za upodobaniem Boga, jest podobny do tego, kto sciagnal gniew Boga? Jego miejscem schronienia bedzie Gehenna. A jakze to zle miejsce przybycia!

163. Oni beda ustawieni wedlug stopni przed Bogiem, a Bóg widzi jasno to, co oni czynia.

164. Bóg okazal dobroc wierzacym, kiedy poslal wśród nich poslanca, sprost nich samych, którzy recytuje im Jego znaki, którzy oczyszcza ich,* którzy uczy ich Ksiegi i madrosci, chociaz oni byli przedtem z pewnoscia w bledzie oczywistym.

165. Czyz kiedy dosieglo was nieszczęście - chociaz wy zadaliscie podwójne nieszczęście * nie powiedzieliście: "Skadze to?"

Powiedz: "To jest od was samych!"* Zaprawde, BǺg jest nad kazda rzeczǺ wszechwladny!

166. To, co dosieglo was tego dnia, kiedy spotkaly sie oba oddzialy, stalo sie za zezwoleniem Boga, aby On mǺgl poznac wierzacych

167. i aby mǺgl poznac obludnikǺw. Powiedziano im: "Przybywajcie! Walczcie na drodze Boga!" Albo: "Broncie sie!" Oni powiedzieli: "Jeslibysmy umieli walczyc, to z pewnoscia poszlibysmy za wami." Oni tego dnia blizsi byli niewiary anizeli wiary. Oni mǺwia swoimi ustami to, czego nie ma w ich sercach. BǺg wie najlepiej, co oni ukrywaja!

168. Ci, ktǺrzy powiedzieli o swoich braciach: - a sami siedzieli w domu - "Gdyby nas posluchali, to nie zostaliby zabici." Powiedz: "Odsuncie smierc od was samych, jesli jestescie prawdomǺwni!"

169. I nie uwazaj tych, ktǺrzy zostali zabici na drodze Boga, za umarlych. Przeciwnie, oni sa zyjaczy!* Oni u swojego Pana otrzymuja zaopatrzenie,

170. radujac sie tym, co dal im BǺg ze Swojej laski. I oni raduja sie na mysl o tych, ktǺrzy sie jeszcze z nimi nie polaczyli i pozostali w tyle, poniewaz oni nie doznaja zadnego strachu i nie beda zasmuceni.

171. Oni sie raduja blogoslawienstwem i laska od Boga, i tym, ze BǺg nie gubi nagrody wierzacych.

172. Ci, ktǺrzy odpowiedzieli Bogu i Poslancowi, kiedy dosiegla ich rana; ci sposrǺd nich, ktǺrzy czynili dobro i ktǺrzy byli bogobojni - otrzymaja nagrode ogromna!

173. NiektǺrym mǺwiono: "Oto ludzie zebrali sie przeciwko wam, bǺjcie sie ich!"; lecz to pomnozylo tylko ich wiare i oni powiedzieli: "Wystarczy nam BǺg! Jakze to wspanialy porezcyciel!"

174. I oni powrǺcili z dobrocia i laska od Boga, i nie dotknelo ich zadne zlo. Oni postapili zgodnie z upodobaniem Boga, a BǺg jest wladca laski ogromnej.

175. To tylko szatan budzi strach* przez swoich poplecznikǺw. Lecz nie bǺjcie sie ich, bǺjcie sie Mnie, jesli jestescie wierzacymi!

176. Niech cie nie zasmucaja tacy, ktǺrzy sie wyprzedzaja w niewiernosci! Zaprawde, oni w niczym nie zaszkodza Bogu! BǺg nie zechce przygotowac im udzialu w zyciu ostatecznym. Ich kara bedzie ogromna.

177. Zaprawde, ci, ktǺrzy kupili niewiare za wiare, nie zaszkodza w niczym Bogu! Ich kara bedzie bolesna.

178. I niech nie sadza ci, ktǺrzy nie uwierzyli, ze zwloka, jaka My im dajemy, bedzie dla nich dobrem. My dajemy im zwloke tylko po to, by oni pomnozyli grzech. Dla nich kara bedzie ponizajaca.

179. BǺg pozostawi wiernych w sytuacji, w jakiej sie znajdujecie, jedynie do czasu, az On rozrǺzni zlego od dobrego. BǺg nie da wam poznac tego, co skryte; lecz BǺg wybiera sposrǺd Swoich poslancǺw, kogo chce. Wierzcie wiec w Boga i w Jego poslancǺw! A jesli uwierzycie i bedziecie bogobojni, to otrzymacie nagrode ogromna.

180. I niech nie sadza ci, ktǺrzy skapia z tego, co dal im BǺg ze Swojej laski, ze to jest lepsze dla nich. Przeciwnie, to jest gorsze dla nich. W Dniu Zmartwychwstania beda oni nosic na szyi obroze z tego, czego skapili. Do Boga nalezy dziedzictwo niebios i ziemi! A BǺg jest w pelni swiadomy tego, co czynicie!

181. BǺg uslyszal slowa tych,* ktǺrzy powiedzieli: "Zaprawde, BǺg jest biedny,* a my jestesmy bogaci!" My zapiszemy to, co oni mǺwili, i to, ze oni zabijali prorokǺw bez zadnego prawa, i powiemy: "Zakosztujcie kary ognia palacego!"

182. Tak bedzie za to, co przygotowaly wasze rece, poniewaz BǺg nie jest niesprawiedliwy wzgledem swoich slug.

183. Tym, ktǺrzy powiedzieli: "Zaprawde, BǺg zobowiazal nas, abysmy nie wierzyli poslancowi, dopǺki on nie przyjdzie z ofiara, ktǺra pozre ogien" * powiedz: "Juz przychodzili do was poslancy przede mna, z jasnymi dowodami i z tym, o czym wy mǺwicie. Dlaczego ich zabiliscie, jesli jestescie prawdomǺwni?"

184. Jesli oni ciebie uwazaja za klamce, to przeciez byli juz uznani za klamcǺw poslancy przed toba; oni przyszli z jasnymi dowodami, z Psalmami i Ksiega dajaca swiatlo.

185. Kazda dusza zakosztuje smierci i w Dniu Zmartwychwstania zostana wam w pelni dane nagrody. A ten, kto zostanie odsuniety od ognia i wprowadzony do Ogrodu, ten osiagnal szczescie. Bo zycie tego swiata, to tylko zludne uzywanie.

186. Wy z pewnością będziecie doświadczani w waszych dobrach i w was samych; i usłyszycie od tych, którym została dana Księga przed wami, i od balwochwalców - wiele złego. A jeśli będziecie cierpliwi i jeśli będziecie bogobojni, to okażecie prawdziwe zdecydowanie.

187. Oto Bóg zawarł przymierze z tymi, którym została dana Księga: "Wy będziecie ja wyjaśniać ludziom i nie będziecie jej ukrywać." Lecz oni wyrzucili to za swoje plecy, i przehandlowali za niską cenę. Jakże złe jest to, co oni kupują!

188. Nie uważaj, że ci, którzy się cieszą z tego, czego dokonali, i lubią, aby ich chwalono za to, czego nie uczynili - nie uważaj, iż oni są zabezpieczeni przed karą. Dla nich kara będzie bolesna!

189. Do Boga należy królestwo niebios i ziemi! Bóg jest nad każdą rzeczą wszechwładny!

190. Zaprawdę, w stworzeniu niebios i ziemi i w kolejnej zmianie nocy i dnia są znaki dla tych, którzy posiadają rozum,

191. dla tych, którzy wspominają Boga, stojąc, siedząc i leżąc,* dla tych, którzy rozmyślają nad stworzeniem niebios i ziemi: Panie nasz! "Nie stworzyłeś tego nadaremnie. Niech Ci będzie chwała! Uchron nas od kary ognia i

192. panie nasz! Zaprawdę, kogo Ty wprowadzisz do ognia, tego okryjesz hanbą. Dla ludzi niesprawiedliwych nie będzie pomocników!

193. panie nasz! My słyszeliśmy wzywającego, który wzywał do wiary: "Wiercie w waszego Pana! - i uwierzylimy. Panie nasz! Przebac nam nasze grzechy i odpuszc nam nasze złe czyny! Powołaj nas razem z pobożnymi!"

194. panie nasz! Daj nam to, co nam obiecałeś za pośrednictwem Twoich posłańców, i nie zawstydzaj nas w Dniu Zmartwychwstania. Ty przecież nie łamiesz obietnicy!"

195. I wysłuchał ich Pan: "Ja nie pozwolę zginąć żadnemu uczynkowi tego spośród was, który czyni dobro, czy będzie to mężczyzna, czy kobieta. Jesteście zależni jedni od drugich. A tym, którzy wywedrowali razem, i tym, którzy zostali wypędzeni ze swoich domostw, i tym, którzy walczyli i zostali zabici - My, z pewnością, odpuscimy ich złe czyny, i wprowadzimy ich do Ogrodu, gdzie w dole płyną strumyki: to jest nagroda pochodząca od Boga!" A u Boga jest piękna nagroda!

196. I niech nie zwiedzi ciebie niespokojna ruchliwość niewiernych w tym kraju.

197. To jest tylko krótkie używanie. Potem ich miejscem schronienia będzie Gehenna! A jakże to złe miejsce odpoczynku!

198. Lecz tych, którzy się boją swego Pana, czekają Ogrody, gdzie w dole płyną strumyki; będą oni tam przebywać na wieki. To jest gościna od Boga. A to, co jest u Boga, jest lepsze dla ludzi pobożnych.

199. Zaprawdę, wśród ludu Księgi są tacy, którzy wierzą w Boga i w to, co wam zostało zesłane, i w to, co im zostało zesłane, korzyc się przed Bogiem; i oni nie sprzedają znaków Boga za małą cenę! Oni otrzymają nagrodę u swego Pana. Zaprawdę, Bóg jest szybki w rachunku!

200. O wy, którzy wierzycie! Bądźcie cierpliwi i współpracownicy w cierpliwości! Bądźcie wytrwali i bądźcie się Boga! Być może, będziecie szczęśliwi!

QURAN (POLISH)

4 - An-Nā'īṣaa'

1. O ludzie! Bā'ṣjcie się waszego Pana, ktā'ṣry was stworzył z jednej istoty i stworzył z niej drugą do pary; a z nich dwojga rozprzestrzenił wiele mężczyzn i kobiet. Bā'ṣjcie się Boga, o ktā'ṣrego jedni drugich pytacie, i czcicie Iona!
2. Dawajcie sierotom ich mienie i nie zamieniajcie tego, co dobre, na to, co złe; i nie zjadajcie ich majątku, dołączając go do waszego majątku! Zaprawdę, to jest wielki grzech!
3. A jeśli się obawiacie, iż nie będziecie sprawiedliwi względem sierot.. Zencie się zatem z kobietami, ktā'ṣre są dla was przyjemne - z dwoma, trzema lub czterema. Lecz jeśli się obawiacie, że nie będziecie sprawiedliwi, to zencie się tylko z jedną albo z tymi, ktā'ṣrymi zawładnęły wasze prawice. To jest dla was odpowiedniejsze, abyscie nie postępowali niesprawiedliwie.
4. I dawajcie kobietom wiana jako dar. Jeśli one jednak są dobre dla was i użyczą wam cokolwiek z niego, to jedźcie to dla zdrowia i pomyślności.
5. I nie dawajcie nierozumnym waszych dā'ṣbr, ktā'ṣre wam dał Bā'ṣg jako utrzymanie; lecz dajcie im zaopatrzenie z niego i ubierajcie ich, i przemawiajcie do nich życzliwie.
6. Doswiadczaście sieroty, aż osiągną wiek do małżeństwa. A jeśli zauważycie w nich dojrzałość sadu, oddajcie im ich dobra! I nie zjadajcie ich dā'ṣbr rozrzutnie i pośpiesznie, zanim one osiągną wiek dojrzały. Ten, kto jest bogaty, niech się powstrzyma wspaniałomyślnie, a ten, kto jest biedny, niech zjada w sposób odpowiedni. A kiedy oddajecie im ich dobra, to wezwijcie świadkō'ṣw. A Bā'ṣg wystarczy jako przyjmujący rachunek!
7. Mężczyznom przypada część tego, co pozostawili rodzice i krewni; i kobietom przypada część tego, co pozostawili rodzice i krewni. Czy to będzie mało, czy dużo, to jest udział obowiązujący prawnie.
8. A kiedy są przy podziale obecni: dalsi krewni, sieroty i biedacy, to dajcie im nieco zaopatrzenia i przemawiajcie do nich uprzejmie.
9. I niech się obawiają ci, ktā'ṣrzy gdyby pozostawili potomstwo słabe, niepokoiłoby się o nie; i niech oni boją się Boga i mā'ṣwia słowa rozsadne.
10. Zaprawdę, ci, ktā'ṣrzy zjadają dobra sierot, popełniając niesprawiedliwość, zjadają to, co w ich trzewiach będzie ogniem; i będą wystawieni na ogień płonący.
11. I daję wam Bā'ṣg przykazanie co do waszych dzieci: synowi przypada udział podobny do udziału dwā'ṣch cā'ṣrek. A jeśli będzie cā'ṣrek więcej niż dwie, to pozostanie im dwie trzecie z tego majątku; a jeśli będzie tylko jedna, to dla niej będzie połowa. Jeśli zmarły ma syna, to każdemu z dwojga rodzicō'ṣw zmarłego przypadnie jedna szā'ṣsta z pozostawionego majątku. A jeśli nie ma syna i dziedziczą po nim rodzice, to jego matce przypada jedna trzecia; a jeśli on ma braci, to jego matce przypadnie jedna szā'ṣsta - po oddaniu legatu, jaki zalecił w testamencie, lub długu. Albowiem nie wiecie, czy rodzice wasi, czy synowie są dla was bardziej pożyteczni. To jest obowiązek ustanowiony przez Boga. Zaprawdę, Bā'ṣg jest wszechwiedzący, mądry!
12. I wam przypada połowa z tego, co pozostawiły wasze żony, jeśli nie mają dziecka. Jeśli mają dziecko, to wam przypada czwarta część z tego, co one pozostawiły, po potrąceniu legatu, ktā'ṣry zapisały w testamencie, lub długu. A im przypadnie czwarta część z tego, co wy zostawicie, jeśli nie macie dziecka. A jeśli macie dziecko, to im przypadnie ā'ṣsma część z tego, co pozostawicie - po potrąceniu legatu, jaki zapisaliście w testamencie, lub długu. A jeśli mężczyzna lub kobieta mają dziedzicō'ṣw w linii bocznej, i on ma brata lub siostry, to każdemu z nich dwojga przypadnie szā'ṣsta część. A jeśli jest ich więcej, to oni są wśpā'ṣludziałowcami w jednej trzeciej części dziedzictwa, po potrąceniu legatu zapisanego przez zmarłego w testamencie lub długu - bez niczyjej krzywdy. To jest przykazanie od Boga! A Bā'ṣg jest wszechwiedzący, mądry!
13. Takie są granice Boga. A kto jest posłuszny Bogu i Jego Posłancowi, tego On wprowadzi do Ogrodō'ṣw, gdzie w dole płynie

strumyki; oni tam będą przebywać na wieki. I to jest wielkie szczęście!

14. A kto się zbuntuje przeciw Bogu i przeciw Jego Posłancowi i przekroczy Jego granice, to Bóg wprowadzi go do ognia, gdzie będzie przebywał na wieki. I ta kara będzie dla niego poniżająca!

15. A wobec tych spośród waszych kobiet, które popełnia wszeteczeństwo, zażądajcie świadectwa czterech spośród was. I jeśli oni poświadczą, to trzymajcie je w domach, dopóki nie zabierze ich śmierć albo też póki Bóg nie przygotuje dla nich jakiegoś innej drogi.

16. A tych dwoje spośród was, którzy dopuszcza się tego czynu, ukarście surowo; ale jeśli się oboje nawrócą i poprawia, to odstaćcie od nich! Zaprawdę, Bóg przyjmuje nawrócenie i jest łaskawy!

17. Przecież u Boga jest przebaczenie dla tych, którzy popełniają zło nieświadomie i niezwłocznie się nawracają. Ku tym powraca Bóg. Bóg jest wszechwiedzący, mądry!

18. Nie ma jednak odpuszczenia dla tych, którzy popełniają złe czyny. A kiedy zostanie ktoś z nich śmiercią, wtedy on mówi: "Ja się teraz nawracam." Nie ma też i dla tych, którzy umierają i są niewierni. Dla tych przygotowaliśmy karę bolesną.

19. O wy, którzy wierzcie! Nie jest wam dozwolone, abyscie dziedziczyli kobiety wbrew ich woli. I nie przeszkadzajcie im zabrać część tego, co im dacie, chyba że dopuszcza się jakiegoś wszeteczeństwa oczywistego. Obchodźcie się z nimi w sposób przyzwoity. A jeśli czujecie względem nich wstyd, to, być może, czujecie wstyd do czegoś, w czym Bóg umieścił wielkie dobro.

20. A jeśli chcecie zamienić żonę na drugą, a jednej z nich dacie kintar, to nie odbierajcie z tego nic! Czyż moglibyście cokolwiek zabrać, zniesławiając się i popełniając grzech oczywisty?

21. Jakże moglibyście jej to zabrać, skoro byście niegdyś związani, a one otrzymały od was uroczyste przymierzenie?

22. Nie pojmujcie za żony kobiet, które były żonami waszych ojców, chyba że to miało miejsce w przeszłości. Zaprawdę, to jest wszeteczeństwo i obrzydliwość - i jakże zła droga!

23. Sa wam zabronione: wasze matki, wasze córki i wasze siostry; - wasze ciotki ze strony ojca i ze strony matki; - córki brata i córki siostry; - i wasze matki; które was żywiły piersią; - i wasze siostry mleczne i matki waszych żon; - i wasze pasierbice będące pod waszą opieką, narodzone z żon, z którymi już żyłście; - a jeśli jeszcze z nimi nie żyłście, to nie będziecie mieli grzechu - i żony waszych synów, narodzonych z waszych ledźwi; - i żebyście nie poslubiali dwóch sióstr, chyba że to miało miejsce w przeszłości. Zaprawdę, Bóg jest przebaczący, łaskawy!

24. - a także kobiety chronione muhsana, oprócz tych, którymi zawładnęły wasze prawice. Oto co przepisał wam Bóg! I dozwolone wam jest poszukiwać żon poza tymi, które zostały wymienione, i używajcie swojego majątku, biorąc je pod "ochronę", a nie oddając się rozpustie. A żonom dajcie wynagrodzenie, albowiem doznaliście od nich przyjemności; to jest przepis prawny. Nie jest grzechem jeśli coś nawzajem uzgodniliscie po dopełnieniu obowiązującego przepisu. Zaprawdę, Bóg jest wszechwiedzący, mądry!

25. A komu nie starcza majątku na to, aby poslubić kobiety chronione wierzące, to niech poslubia te dziewczęta wierzące, którymi zawładnęły wasze prawice. A Bóg najlepiej zna waszą wiarę! Wy jesteście jedni od drugich. Poslubiajcie je za pozwoleniem ich rodziny i dajcie im wiano, zgodnie z uznanym zwyczajem, jak kobietom chronionym, a nie jak kobietom rozpustnym ani też przyjmującym przyjaciół. A kiedy one już są chronione, to jeśli popełnia jakies wszeteczeństwo, spadnie na nie połowa tej kary, jaka spada na kobiety chronione. To jest dla tych spośród was, którzy obawiają się grzechu. Ale lepiej jest dla was, abyscie byli cierpliwi. A Bóg jest przebaczący, łaskawy!

26. Bóg chce was objasnić i dobrze poprowadzić drogami tych, którzy byli przed wami, i On zwróci się ku wam. Bóg jest wszechwiedzący, mądry!

27. Bóg chce nawrócić się ku wam, a ci, którzy idą całkowicie za namietnościami, chcą, abyscie całkowicie upadli.

28. Bóg chce wam przynieść ulgę, bo człowiek został stworzony słabym.

29. O wy, którzy wierzcie! Nie żądajcie waszych braci między sobą nadaremnie, chyba że to jest handel, za wzajemną zgodą między wami. Nie zabijajcie się! Zaprawdę, Bóg jest dla was łaskawy!

30. A ktokolwiek uczyni to przez wrogość i niesprawiedliwość, to będziemy go palić ogniem. A to jest dla Boga łatwe!

31. Jeśli będziecie unikać wielkich grzechów, które wam zostały zakazane, to My odpuscimy wam wasze złe uczynki i wprowadzimy was wejsiem szlachetnym.
32. Nie pragnijcie tego, czym wyróżnił Bóg jednych z was, dając im wyższość nad drugimi. Mężczyznom przypadnie udział w tym, co sobie zarobili, i kobietom przypadnie udział w tym, co sobie zarobiły. Proście Boga o Jego łaskę! Zaprawdę, Bóg zna dobrze każdą rzecz!
33. Dla każdego ustanowiliśmy dziedziczyć tego, co pozostawili rodzice i bliscy krewni oraz ci, z którymi wiązały was przysięgi - dawajcie im więc ich udział. Zaprawdę, Bóg jest świadkiem każdej rzeczy!
34. Mężczyźni stoją nad kobietami ze względu na to, że Bóg dał wyższość jednemu nad drugim, i ze względu na to, że oni rozdają ze swojego majątku. Przeto cnotliwe kobiety są pokorne i zachowują w skrytości to, co zachował Bóg. I napominajcie te, których nieposłuszeństwa się boicie, pozostawiajcie je w łozach i bijcie je! A jeśli są wam posłuszne, to starajcie się nie stosować do nich przymusu. Zaprawdę, Bóg jest wzniosły, wielki!
35. A jeśli obawiacie się rozdarcia między nimi obojgiem, to posłajcie rozjemcę z jego rodziny i rozjemcę z jej rodziny. Jeśli oni oboje zechcą się pogodzić, to Bóg doprowadzi do zgody między nimi. Zaprawdę, Bóg jest wszechwiedzący, świadomy!
36. Czcijcie Boga i nie dodawajcie współtowarzyszy! Okazujcie dobroć rodzicom i bliskim krewnym, i sierotom, i biednym, sąsiadowi bliskiemu krewnemu i sąsiadowi, który jest wam obcy, i towarzyszeni będącemu u boku, i podręcznemu, i temu, którym zawładnęły wasze prawice. Zaprawdę, Bóg nie kocha tych, którzy są zuchwali i pełni pychy!
37. tych, którzy są skapcami i nakazują skapstwo ludziom; i ukrywających to, co dał im Bóg ze Swojej łaski! - przygotowaliśmy dla niewiernych cierpienie ponizające -
38. i tych, którzy rozdają swoje dobra tylko dlatego, by ludzie widzieli, a nie wierzą w Boga i Dzień Ostateczny, i tych, co mają szatana za towarzysza. A jakże to złe towarzysze!
39. A cóż by im szkodziło, jeśli by uwierzyli w Boga i Dzień Ostatni, i jeśli by rozdawali z tego, co dał im Bóg? Bóg przecież zna ich dobrze.
40. Zaprawdę, Bóg nie wyrzuci niesprawiedliwości nawet na ciężar jednego pyłku. A jeśli to będzie czyn dobry, to On go podwoi i da, ze Swojej strony, nagrodę ogromną.
41. I jak to będzie, kiedy My przyjdziemy ze świadkami od każdego narodu i przyprowadzimy ciebie jako świadka przeciwko nim?
42. Tego Dnia beda pragneli ci, którzy nie uwierzyli i zbuntowali się przeciw Posłancowi, aby ich pokryła ziemia; i oni nie ukryją przed Bogiem żadnego wydarzenia.
43. O wy, którzy wierzycie! Nie zbliżajcie się do modlitwy, kiedy jesteście pijani, dopóki nie będziecie wiedzieć, co mówicie, ani też będąc nieczystymi - chyba że jesteście podręcznikami w drodze - dopóki nie dokonacie ablucji. A jeśli jesteście chorzy albo jeśli jesteście w podręczu, albo jeśli ktoś z was przyszedł z miejsca ustronnego, albo też gdy dotykaliście kobiet i nie znaleźliście wody, to posłuzcie się czystym piaskiem i obcierajcie sobie twarze i ręce. Zaprawdę, Bóg jest pobłażliwy, przebaczący!
44. Czy ty nie widzisz, że ci, którym dano część Księgi, kupują błędzenie i pragną, abyście i wy zblądzi z drogi?
45. Bóg zna dobrze waszych wrogów. Bóg wystarczy jako opiekun! Bóg wystarczy jako wspomoczenie!
46. Niektórzy spośród Żydów zmieniają słowem ich miejsca i mówią: "Słyszeliśmy i nie posłuchaliśmy"; i "słuchaj jak ten, kto nie słyszy", i "przyglądaj się nam". Wykrecają sobie języki i zadają cios religii. A jeśli by oni powiedzieli: "Słyszeliśmy i posłuchaliśmy", i "posłuchaj i spojrzij na nas", to byłoby lepiej dla nich i prościej. Lecz przeklął ich Bóg za ich niewiarę; i oni nie wierzą, z wyjątkiem niewielu.
47. O wy, którym została dana Księga! Wierzcie temu, co zesłaliśmy, potwierdzając prawdziwość tego, co już posiadacie, zanim My nie zetrzemy waszych twarzy i nie odwrócimy ich do tyłu; albo nie przeklniemy ich, jak przekleślimy zwolenników soboty. I rozkaz Boga został spełniony.
48. Zaprawdę, Bóg nie przebacza tym, którzy Jemu dodają współtowarzyszy, podczas gdy On przebacza, komu chce, mniejsze grzechy. A kto dodaje Bogu współtowarzyszy, ten wymyślił grzech ogromny.

49. Czy ty nie widziałes tych, którzy oczyszczają samych siebie? Wcale nie! To Bóg oczyszcza, kogo chce, i oni nie doznają niesprawiedliwości nawet na lupinkę daktyla.
50. Popatrz, jak oni wymyślają przeciw Bogu kłamstwo! To już wystarczy jako grzech oczywisty!
51. Czy nie widziałes tych, którym została dana część Księgi? Oni wierzą w fałszywe słowa: Gibta i Saguta, i mówią o tych, którzy nie uwierzyli: "Ci są na lepszej drodze aniżeli ci, którzy uwierzyli."
52. To są ci, których przeklął Bóg. A jeśli kogo przeklął Bóg, to nie znajdziesz dla niego pomocnika.
53. A jeśliby oni mieli jakis udział w królestwie? To wówczas nie daby ludziom tyle co lupinka z daktyla.
54. A czy mają zazdrościć ludziom tego, czym obdarzył ich Bóg ze Swojej łaski? Przecież My daliśmy rodowi Abrahama Księgę i mądrość i daliśmy im królestwo ogromne.
55. I wśród nich byli tacy, którzy uwierzyli w to, i wśród nich byli tacy, którzy się odwrócili od tego. Piekło wystarczy jako ogień!
56. Zaprawdę, tych, którzy nie uwierzyli w Nasze znaki, będziemy palić w ogniu. I za każdym razem, kiedy się ich skóra spali, zamienimy im skórę na inną, aby zakosztowali kary. Zaprawdę, Bóg jest potężny, mądry!
57. A tych, którzy uwierzyli i czynili dobro, wprowadzimy do Ogrodu; gdzie w dole płyną strumyki. Bada oni tam przebywać na wieki, niesmiertelni. Bada tam mieli małżonki bez skazy. I wprowadzimy ich do cienia chłodnego.
58. Zaprawdę, Bóg nakazuje wam, abyscie oddawali powierzone dobra ich właścicielom! A jeśli sprawujecie sady wśród ludzi, to sadzcie według sprawiedliwości: Zaprawdę, jakże wspaniałe jest to, do czego Bóg was nawołuje! Zaprawdę, Bóg jest słyszący, widzący!
59. O wy, którzy wierzyć! Słuchajcie Boga! Słuchajcie Posłańca! I słuchajcie tych spośród was, którzy posiadają moc rozkazywania! A jeśli się sprzeciacie o coś między sobą, to przedstawcie to Bogu i Posłańcowi - jeśli wierzyć w Boga i w Dzień Ostatni! To jest lepsze i piękniejsze jako wyjaśnienie.
60. Czy ty nie widziałes tych, którzy twierdzą, że uwierzyli w to, co im zostało objawione, i w to, co zostało objawione przed tobą? Oni chcą się poddać pod sąd bożka Saguta, a przecież zostało im nakazane, by w niego nie wierzyli. Szatan chce ich sprowadzić na dalekie bezdroża.
61. A Kiedy się im mówi: "Przychodźcie do tego, co objawił Bóg, i do Posłańca!" - ty widzisz, jak obłudnicy odwracają się od ciebie całkowicie.
62. I jakże to będzie, kiedy osiągnie ich jakieś nieszczęście za to, co pierwsi uczynili ich rece? I kiedy oni potem przyjdą do ciebie, przysięgając na Boga: "My nie chcieliśmy niczego innego, jak tylko czynienia dobra i udzielania pomocy"?
63. To są ci, o których Bóg wie, co znajduje się w ich sercach. Odwróć się więc od nich, . napominaj ich i powiedz im o nich samych słowa przekonujące! Jeśli wysłaliśmy jakiegos posłańca, to tylko po to, aby był słuchany - za pozwoleniem Boga. A gdyby oni, kiedy sami sobie wyrządzają niesprawiedliwość, przyszli do ciebie, poprosili Boga o przebaczenie i poprosiłby o przebaczenie dla nich Posłańca, to znaleźliby Boga jako przyjmującego nawrócenie, łaskiwego.
64. To są ci, o których Bóg wie, co znajduje się w ich sercach. Odwróć się więc od nich, . napominaj ich i powiedz im o nich samych słowa przekonujące! Jeśli wysłaliśmy jakiegos posłańca, to tylko po to, aby był słuchany - za pozwoleniem Boga. A gdyby oni, kiedy sami sobie wyrządzają niesprawiedliwość, przyszli do ciebie, poprosili Boga o przebaczenie i poprosiłby o przebaczenie dla nich Posłańca, to znaleźliby Boga jako przyjmującego nawrócenie, łaskiwego.
65. Ale nie! Na twego Pana! Oni nie wierzą, dopóki nie uczynią ciebie sędzią w tym, co jest przedmiotem sporu między nimi. Potem nie znajdą już w sobie sprzeciwu co do tego, co rozstrzygnąłeś, i poddadzą się całkowicie.
66. Jeslibyśmy im przykazali: "Zabijajcie się!" albo też: "Wychodźcie z waszych domostw!" - uczyniliby to tylko nieliczni z nich. Gdyby uczynili to, do czego zostali napomnieni, to byłoby lepsze dla nich i mocniejsze dla ich utwierdzenia.
67. I wtedy dostaliby od Nas nagrodę ogromną i poprowadzilibyśmy ich drogą prostą.

68. I wtedy dostaliby od Nas nagrodę ogromną i poprowadzilibyśmy ich drogą prostą.

69. A kto posłucha Boga i Jego Posłanca, będzie wraz z tymi, których Bóg okazał dobroć: z prorokami i sprawiedliwymi, z męczennikami i świętymi. Jakże oni są piękni jako towarzysze!

70. To jest łaska od Boga. I Bóg wystarczy jako wszechwiedzący!

71. O wy, którzy wierzyć! Zachowajcie ostrożność i ruszajcie pojedynczymi oddziałami lub ruszajcie wszyscy razem!

72. Zaprawdę, wśród was jest taki, który zdecydowanie zwleka. A kiedy dosięga was jakieś nieszczęście, to on mówi: "Bóg okazał mi dobroć, ponieważ ja nie byłem z nimi jako świadek."

73. A jeśli dosięgnie was łaska od Boga, to on z pewnością będzie mówił, jak gdyby między wami i nim nie było żadnego uczucia miłości: "O, gdybym był razem z wami, to osiągnąłbym wielki sukces!"

74. Niechże walczą na drodze Boga ci, którzy za życie tego świata kupują życie ostateczne! A kto walczy na drodze Boga i zostanie zabity albo zwycięży, otrzyma od Nas nagrodę ogromną.

75. Dlaczego nie walczycie na drodze Boga, jak również za słabych mężczyzn, kobiety i dzieci, którzy mówią: "Panie nasz! Wyprowadz nas z tego miasta, którego mieszkańcy są niesprawiedliwi?! I daj nam od Ciebie opiekuna! I daj nam od Ciebie pomocnika!"

76. Ci, którzy wierzą, walczą na drodze Boga, a ci, którzy nie wierzą, walczą na drodze Szatana. Walczcie więc z poplecznikami szatana! Zaprawdę, podstęp szatana jest słaby!

77. Czyż nie widziałeś tych, których powiedziano: "Powstrzymajcie wasze ręce! Odprawiajcie modlitwę i dawajcie jałmużnę!" A kiedy jest im nakazana walka, to wtedy część z nich obawia się ludzi, tak jakby się obawiała Boga albo jeszcze bardziej. Mówią oni: "Panie nasz! Dlaczego nakazałeś nam walkę? A gdybyś dał nam trochę zwłoki?" Powiedz: "Używanie życia na tym świecie - niedługie, a życie ostateczne jest lepsze dla tego, kto jest bogobożny. I nie doznacie niesprawiedliwości nawet na lupinkę daktyla."

78. Gdziekolwiek byście byli, dosięgnie was śmierć, nawet gdybyście byli na wyniosłych wieżach. Jeśli spotka ich jakieś dobro, to oni mówią: "To przychodzi od Boga"; a jeśli dosięgnie ich jakieś zło, to oni mówią: "To pochodzi od ciebie." Powiedz: "Wszystko pochodzi od Boga!" Lecz dlaczegoż ci ludzie nie mogą pojąć żadnej mowy?

79. Każde dobro, które cie spotyka, pochodzi od Boga. A każde zło, które cie dosięga, pochodzi od ciebie samego. Wysłaliśmy ciebie do ludzi jako Posłanca. I Bóg wystarczy jako świadek!

80. Ktokolwiek słucha Posłanca, ten słucha Boga. A ktokolwiek się odwraca... - My nie posłaliśmy ciebie, abys był nad nimi straszem.

81. I mówią: "Jesteśmy posłuszni!" Lecz jak tylko wyjdą od ciebie, to niektórzy z nich rozmyślają nocą nad czymś innym niż to, co ty mówisz. A Bóg zapisuje to, co oni zamysłują nocą. Odwróć się więc od nich i zaufaj Bogu! Bóg wystarczy jako opiekun!

82. Czyż oni nie zastanawiają się nad Koranem? Przecież gdyby on pochodził od kogoś innego niż od Boga, z pewnością znaleźliby w nim liczne sprzeczności.

83. A kiedy dociera do nich jakaś wiadomość, uspokajająca lub budząca obawy, to oni ją rozpowszechniają. A gdyby przedstawili ją Posłancowi albo tym spośród nich, którzy mają władzę, to wówczas poznaliby ją ci, którzy potrafią zbadać ją do głębi. I gdyby nie łaska Boga nad wami i Jego miłosierdzie, to, z pewnością, poszlibyście za szatanem, z wyjątkiem nielicznych!

84. Walcz więc na drodze Boga! - Ty będziesz obciążony odpowiedzialnością tylko za siebie samego! - I zachęcaj wierzących! Być może, Bóg powstrzyma srogość tych, którzy nie uwierzyli; Bóg jest silniejszy od nich w srogości i silniejszy jest w karaniu.

85. Kto wstawia się w dobrej sprawie, ten będzie miał w niej udział; a kto wstawia się w złej sprawie, ten będzie miał jej podwójne obciążenie. Bóg czuwa nad każdą rzeczą!

86. Kiedy kierują do was pozdrowienie, to wy jeszcze piękniej pozdrówcie albo oddajcie to pozdrowienie. Zaprawdę, Bóg podlicza każdą rzecz!

87. Bóg! Nie ma boga, jak tylko On! On zgromadzi was z pewnością w Dniu Zmartwychwstania - nie ma co do tego wątpliwości!

A kto jest bardziej prawdziwy aniżeli Bóg - kiedy mówią?!]

88. Dlaczego stanowią dwie partie w odniesieniu do obłudników? Bóg odrzucił ich, bo na to sobie zarobili. Czy wy chcecie poprowadzić drogą prostą tych, których Bóg sprowadził z drogi? Kogo sprowadził z drogi Bóg, dla tego nie znajdziesz żadnej drogi.

89. Oni by chcieli, abyście byli niewiernymi, tak jak oni są niewiernymi, abyście więc byli rawni. Przeto nie bierzcie sobie opiekunów spośród nich, dopóki oni nie wywedrują razem na drodze Boga. A jeśli się odwróci, to chwytajcie i zabijajcie ich, gdziekolwiek ich znajdziecie! I nie bierzcie sobie spośród nich ani opiekuna, ani pomocnika

90. Z wyjątkiem tych, którzy są związani z ludem mającym z wami przymierze; albo tych, którzy przyszli do was - z sercem scisniętym - aby walczyć z wami albo ze swoim ludem. Gdyby zechciał Bóg, to dałby im władzę nad wami, I oni zwyciężyliby was. A jeśli oni odejda, nie prowadzić z wami walki, i zaoferować wam pokój, to wówczas nie wskaże wam Bóg przeciwko nim żadnej drogi.

91. Wy znajdziecie innych którzy będą chcieli żyć z wami w pokoju, i żyć w pokoju ze swoim ludem. Za każdym razem, kiedy będą doprowadzeni do buntu, doznają w tej próbie porażki. A jeśli oni nie odejda od was i nie proponują wam pokoju ani nie powstrzymują swoich rąk, to chwytajcie ich i zabijajcie ich, gdziekolwiek ich napotkacie. My wam dajemy nad nimi władzę jawna!

92. Nie powinien wierzący zabijać wierzącego, chyba tylko przez pomyłkę. A kto zabije wierzącego przez pomyłkę, tego obowiązuje wyzwolenie niewolnika wierzącego i okup krwi wreczony jego rodzinie, chyba że oni rozdadzą to jako jałmużnę. A jeśli zabity należy do ludu wrogiego wam i jest wierzący, to obowiązuje uwolnienie niewolnika wierzącego. A jeśli on należy do ludu, z którym zawarliście przymierze, to obowiązuje okup krwi przekazany jego rodzinie i wyzwolenie niewolnika wierzącego. A kto nie ma takiej możliwości, to obowiązuje go post dwóch miesięcy po sobie następujących, jako pokuta przed Bogiem. Bóg jest wszechwiedzący, mądry!

93. A kto zabije wierzącego naumyślnie, to zapłata dla niego będzie Gehenna, gdzie będzie przebywał wiecznie. Bóg rozgniewał się na niego i przeklął go, i przygotował dla niego karę ogromną.

94. O wy, którzy wierzyć! Kiedy wchodzić na drogę Boga, miejcie jasne rozeznanie i nie mówcie temu, kto wam zaoferuje pokój: "Ty nie jesteś wierzącym!" - zabiegając jedynie o to, co oferuje życie na tym świecie. A przecież u Boga są zdobycze obfite. Takimi wy byliście przedtem, lecz Bóg okazał wam dobroć. Miejcie więc jasne rozeznanie! Zaprawdę, Bóg jest w pełni świadomy tego, co czynicie!

95. Ci spośród wiernych, którzy siedzą spokojnie - oprócz tych, którzy doznali szkody - i ci, którzy z zapalem walczą na drodze Boga swoimi dobrami i swoim życiem - nie są wcale rawni. Wywyższył Bóg gorliwie walczących swoimi dobrami i swoim życiem nad tych, którzy siedzą spokojnie, o jeden stopień. Wszystkim Bóg obiecał rzeczy piękne. Lecz Bóg wyróżnił walczących gorliwie ponad tych, którzy siedzą spokojnie, nagroda ogromna -

96. zbliżając ich o wiele stopni do Siebie przez przebaczenie i miłosierdzie. Bóg jest przebaczący, łaskawy!

97. Zaprawdę, kiedy aniołowie zabierają dusze tych, którzy sami sobie wyrządzili niesprawiedliwość, mówi: "W jakim stanie byliście?" Oni powiedzą: "Byliśmy uciskionymi na ziemi." Powiedzą: "Czy ziemia Boga nie była dość rozległa, żebyście mogli wędrować po niej?" Otóż dla tych Gehenna będzie miejscem schronienia. A jakże to nieszczęsne miejsce przybycia!

98. Wyjątkiem są ci uciskieni spośród mężczyzn, kobiet i dzieci, którzy nie są zdolni do jakiegos podstępni ani też nie są poprowadzeni prostą drogą.

99. Tym, być może, odpuszcza Bóg! Bóg jest odpuszczający, przebaczący!

100. A kto wędruje na drodze Boga, ten znajdzie na ziemi liczne miejsca schronienia, rozległe. A kto wyjdzie ze swojego domu i wywedruje ku Bogu i Jego Posłancowi, a potem dosięgnie go śmierć - to nagroda jego będzie u Boga. A Bóg jest przebaczący, łaskawy!

101. A kiedy przebiegacie ziemię, to nie jest dla was grzechem skrócić nieco modlitwę, jeśli się obawiacie, że zagraża wam ci, którzy nie wierzą. Zaprawdę, niewierni są dla was wrogiem jawnym!

102. A kiedy ty znajdujesz się wśród nich i odprawiasz dla nich modlitwę, to niech stanie razem z toba do modlitwy jeden oddział spośród nich i niech weźmie swoją broń! A kiedy już wykonają poklony, niech staną za wami! I niech przyjdzie drugi oddział,

kt³ry sie jeszcze nie modlil, i niech sie modla razem z toba; niech tez maja sie na ostroznosci i niech wezma swoja bron! Ci, kt³rzy nie wierza, chcieliby, abyscie odlozyli bron i wasze rzeczy, a oni wtedy napadliby na was jednym uderzeniem. Nie policzy sie wam za grzech, jesli w razie przeszkody, deszczu albo choroby, odlozycie bron. Lecz miejcie sie na baczności! Zaprawde, B³g przygotował dla niewiernych kare ponizaiaca!

103. A kiedy zakonczycie modlitwe, to wspominajcie Boga, stojac, siedzac czy spoczywajac na boku. Kiedy jestescie bezpieczni, odprawiajcie modlitwe! Zaprawde, modlitwa dla wiernych jest przepisana w oznaczonym czasie!

104. I nie tracie ducha w sciganiu tych ludzi! Kiedy wy cierpicie, to i oni cierpia, tak jak wy cierpicie; ale wy spodziewacie sie od Boga tego, czego oni sie nie spodziewaja. B³g jest wszechwiedzacy, mady!

105. My zeslalismy tobie Ksiege z prawda, abys rozstrzygal miedzy ludzmi, tak jak ci pokazal B³g. Nie badz adwokatem dla zdrajc³w!

106. Pros Boga o przebaczenie! Zaprawde, B³g jest przebaczajacy, litosciwy!

107. I nie prowadz sporu w obronie tych, kt³rzy zdradzaja samych siebie. Zaprawde, B³g nie kocha tego, kto jest zdrajca i grzesznikiem!

108. Staraja sie ukryc przed ludzmi, a nie staraja sie ukryc przed Bogiem. A On jest z nimi, kiedy oni noca zamyslaaja slowa, kt³re sie Jemu nie podobaja. A B³g obejmuje to, co oni czynia.

109. Oto wy jestescie tymi, kt³rzy w zyciu na tym swiecie sp³r tocza w ich obronie. A kto bedzie spieral sie z Bogiem w ich obronie w Dniu Zmartwychwstania? albo kto bedzie dla nich opiekunem?

110. A kto uczyni zlo lub wyrzadzi krzywde swojej duszy, a potem prosi Boga o przebaczenie, ten znajdzie Boga przebaczajacym, litosciwym!

111. A kto popelnia grzech, popelnia go tylko przeciwko sobie samemu. B³g jest wszechwiedzacy, mady!

112. Kto popelni jakis blad.lub grzech, a potem zrzuci go na niewinnego, ten bierze na siebie ciezar znieslawienia i grzechu oczywistego.

113. A gdyby nie laska Boga nad toba i Jego milosierdzie, to niekt³rzy sposr³d nich staraliby sie usilnie sprowadzic cie z drogi. Lecz oni sprowadzaja z drogi tylko samych siebie,, a tobie w niczym nie przynosza szkody. B³g zeslal tobie Ksiege i madrosc i nauczyl cie tego, czego nie wiedziales. Laska Boga nad toba byla ogromna!

114. Nie ma zadnego dobra w ich licznych tajnych rozmowach, z wyjatkiem glosu tego, kto nakazuje jalmuzne albo - slusne postepowanie, albo - zgode miedzy ludzmi. A kto tak czyni, bardzo pragnac przypodobac sie Bogu - to My mu damy nagrode ogromna.

115. A kto oddzieli sie od Poslanca, majac jasna wiedze o tym, jaka jest dla niego droga prosta, a postepuje inna droga niz droga wiernych - to My obr³cimy go ku temu, ku czemu on sam sie zwr³cil, i wystawimy go na spalenie w Gehennie. A jakze zle to miejsce przybycia!

116. Zaprawde, B³g nie przebacza tego, zeby Mu dodawano wsp³ltowarzyszy, lecz On przebacza, komu chce, inne przewinienia. Ale kto dodaje Bogu wsp³ltowarzyszy, ten zabladzil zabladzeniem dalekim.

117. Oni wzywaja, poza Nim, tylko b³stwa zenskie; i wzywaja tylko szatana buntownika.

118. Przeklal go B³g, a on powiedzial: "Ja z pewnością wezme sobie oznaczona czesc sposr³d Twoich slug!

119. I sprowadze ich z drogi, i wzbudze w nich pragnienia, gdy rozkaze im - oni beda obcinali uszy bydlu, gdy rozkaze im - oni beda zmieniac stworzenie Boga!" A kto wezme sobie szatana jako opiekuna, zamiast Boga, ten ponosi strate oczywista.

120. On obiecuje im i budzi w nich pragnienia; lecz szatan obiecuje tylko zlode!

121. Dla tych miejscem schronienia jest Gehenna. I nie znajda oni od niej wybawienia!

122. A tych, kt³rzy wierza i czynia dobre dziela - My wprowadzimy do Ogr³w, gdzie w dole plyna strumyki; tam beda przebywac wiecznie - niesmiertelni. Obietnica Boga jest prawda! A kto jest bardziej prawdziwy niz B³g w tym, co m³wi?

123. To nie zależy od waszych życzeń ani też od życzeń ludzi Księgi. Kto czyni zło, ten otrzyma za nie zapłatę; i nie znajdzie on dla siebie, poza Bogiem, ani opiekuna, ani pomocnika.

124. Ktokolwiek pełni dobre dzieła - mężczyzna czy kobieta - i jest wierzącym - tacy wejdą do Ogrodu i nie doznają niesprawiedliwości nawet na lupinkę daktyla.

125. A kto lepiej wyznaje religię aniżeli ten, kto poddał swoje oblicze Bogu, czyniąc przy tym dobro i postępując za tradycją religijną Abrahama, prawdziwie pobożnego hanifa? A Bóg wziął sobie Abrahama za przyjaciela!

126. Do Boga należy to, co jest w niebiosach, i to, co jest na ziemi. Bóg obejmuje każdą rzecz!

127. Oni będą cię pytać w sprawie kobiet. Powiedz: "Bóg daje wam pouczenie o nich - to, co wam się recytuje w Księdze: w sprawie osieroconych dziewcząt, którym nie dajecie tego, co im zostało przepisane, kiedy pragniecie je poślubić; i pouczenie w sprawie słabowitych dzieci; i abyście byli dla sierot sprawiedliwi." A cokolwiek uczynicie dobrego, to, zaprawdę, Bóg wie o tym dobrze!

128. Jeśli kobieta obawia się złego traktowania lub obojętności ze strony swojego męża, to nie będzie miała grzechu, jeśli dojdzie między sobą do zgody, bo zgoda jest lepsza. W duszach zawsze mieszka chciwość. Ale jeśli czynicie dobro i jesteście bogobojni - to, zaprawdę, Bóg jest w pełni świadomy tego, co czynicie!

129. Wy nie będziecie mogli być sprawiedliwi dla każdej z waszych kobiet, nawet gdybyście chcieli. Ale nie odsuwajcie się całkowicie, aby jednej z nich nie pozostawić jakby w zawieszeniu. A jeśli się pogodzicie i będziecie bogobojni, to, zaprawdę, Bóg jest przebaczący, łaskawy!

130. A jeśli małżonkowie się rozłączą, to Bóg wzbogaci każde Swoją obfitością. Bóg jest wszechobjęjący, mądry!

131. Do Boga należy to, co jest w niebiosach, i to, co jest na ziemi. Nakazaliśmy już tym, którzy byli przed wami, i wam samym: "Bógcie się Boga!" A jeśli będziecie niewiernymi, to przecież do Boga należy to, co jest w niebiosach, i to, co jest na ziemi! Bóg jest bogaty i godny chwały

132. Do Boga należy to, co jest w niebiosach, i to, co jest na ziemi. Bóg wystarczy jako poręczyciel!

133. Jeśli On zechce, to was usunie, o ludzie! i przyprowadzi innych. Bóg jest w stanie to uczynić!

134. Kto pragnie nagrody tego świata - to u Boga jest przecież nagroda tego świata i ostatecznego. Bóg jest dobrze słyszającym i jasno widzącym!

135. O wy, którzy wierzyć! Trzymajcie się stale sprawiedliwości - zaświadczać to przed Bogiem - również względem was samych albo względem waszych dzieci i krewnych, czy to będzie bogaty, czy biedny! - bo Bóg jest im bliższy. Przeto nie idźcie za namietnością, abyście nie naruszyli sprawiedliwości. Jeśli lawirujecie i odwracacie się, to, zaprawdę, Bóg jest w pełni świadomy tego, co czynicie!

136. O wy, którzy wierzyć! Wiercie w Boga i w Jego Posłanca, w Księgę, którą zesłał Swemu Posłancowi, i w Księgę, którą zesłał przedtem! A kto nie wierzy w Boga, w Jego aniołów, w Jego Księgi, w Jego Posłanców i w Dzień Ostatni - ten zbłądził złądem dalekim.

137. Zaprawdę, tym, którzy uwierzyli, potem odrzucili wiarę, znów uwierzyli i na nowo odrzucili wiarę, a potem jeszcze powiększyli swoją niewiarę - Bóg nie przebaczy ani też nie poprowadzi ich drogą prostą

138. Obwiesć obludnikom, że czeka ich kara bolesna!

139. Ci, którzy biorą sobie niewiernych zamiast wiernych - jako opiekunów - to czyż oni poszukują u nich potęgi? Zaprawdę, potęga należy do Boga w całości!

140. On zesłał wam w Księdze: "Kiedy usłyszycie znaki Boga, w które nie wierzą i z których się wysmiewają, to nie pozostawiajcie razem z nimi, dopóki oni nie zaczną innej rozmowy; albowiem wy wtedy staniecie się do nich podobni!" Zaprawdę, Bóg zbierze obludników i niewiernych w Gehennie, wszystkich razem!

141. To są ci, którzy wyczekują, co będzie z wami; i kiedy Bóg da wam zwycięstwo, oni mówią: "Czyż nie byliśmy razem z wami?" A jeśli szczęście dopisze niewiernym, to oni mówią: "Czyż nie staraliśmy się wam pomóc i czyż nie broniliśmy was przed

wiernymi?" Lecz Bóg rozsądzi między wami w Dniu Zmartwychwstania. I Bóg nigdy nie przygotuje niewiernym drogi przeciwko wiernym.

142. Zaprawde, obludnicy staraja sie oszukac Boga, lecz to On jest Tym, który ich zmyli. Kiedy staja do modlitwy, to podnosza sie leniwie i tak, by ich ludzie widzieli, i malo wspominaja Boga.

143. Oni wahaja sie, nie sklaniaja sie ani ku tym, ani ku tamtym. A kogo sprowadzi z drogi Bóg - to nie znajdziesz dla niego drogi.

144. O wy, którzy wierzycie! Nie bierzcie sobie za opiekunów niewiernych zamiast wiernych! Czy chcecie przygotowac Bogu przeciwko wam samym dowód oczywisty?

145. Zaprawde, obludnicy znajda sie na samym dnie ognia i nie znajdziesz dla nich pomocnika.

146. Wylaczajac tych, którzy sie nawrócili, którzy sie poprawili, którzy szukali opieki u Boga i szczerze wyznali swoja religie przed Bogiem. Oto ci beda - razem z wierzacymi; a Bóg da niebawem wiernym nagrode ogromna!

147. Dlaczego Bóg mialby karac, jesli bedziecie wdzieczni i jesli uwierzycie? Bóg jest wdzieczny, wszechwiedzacy!

148. Bogu nie podoba sie rozglaszanie zlych słów, chyba ze ktos doznal niesprawiedliwosci. A Bóg jest slyszacy, wszechwiedzacy!

149. Czy wy czynicie dobro jawnie, czy w skrytosci, czy tez odpuscicie komus zlo - to, zaprawde, Bóg jest odpuszczajacy, potezny!

150. Zaprawde, ci, którzy nie wierza w Boga i Jego poslanców i chca uczynic rozróżnienie między Bogiem i Jego poslancami, mówia: "Wierzymy w jednych, a nie wierzymy w drugich." I oni chca znalezc sobie w ten sposób jakas droge;

151. oni sa niewiernymi naprawde! I przygotowalismy dla niewiernych kare ponizajaca.

152. A tym, którzy wierza w Boga i Jego poslanców i nie czynia rozróżnienia między którymkolwiek spośród nich - tym My damy niebawem nagrode. Przeciez Bóg jest przebaczajacy, litosciwy!

153. Prosza ciebie ludzie Ksiegi, abys ty im sprowadzil Ksiege z nieba. Oni prosili juz Mojzesza o cos wiekszego niz to i powiedzieli: Pokaz nam Boga jawnie!" " I porazil ich piorun za ich bezboznosc. Nastepnie wzeli sobie cielca, kiedy mieli juz dowody oczywiste. I My przebaczylimy im to, i dalismy Mojzeszowi wladze jawna.

154. I wznieslimy nad nimi Góry na znak przymierza z nimi, i powiedzielismy im: "Wejdziecie do bramy wybijajac poklony!" I powiedzielismy im: Nie naruszajcie soboty!" " I zawarlimy z nimi przymierze uroczyste.

155. Za to, ze zerwali swoje przymierze, za to, ze nie uwierzyli w znaki Boga, za to, ze bez zadnego prawa zabijali poslanców, i za to, ze powiedzieli: nasze serca sa nie obrzezane" " - Nie! To Bóg nalozył na nie pieczęć za ich niewiare, tak iz tylko niewielu z nich wierzy. -

156. i za ich niewiare, i za to, ze powiedzieli przeciw Marii kalumnie straszna,

157. i za to, ze powiedzieli: "zabilismy Mesjasza, Jezusa, syna Marii, poslancę Boga" - podczas gdy oni ani Go nie zabili, ani Go nie ukrzyzowali, tylko im sie tak zdawalo; i, zaprawde, ci, którzy sie różnia w tej sprawie, sa z pewnoscia w zwatpieniu; oni nie maja o tym zadnej wiedzy, ida tylko za przypuszczeniem; oni Go nie zabili z pewnoscia.

158. Przeciwnie! Wynieś Go Bóg do Siebie! Bóg jest potezny, mady!

159. I nie ma nikogo spośród ludu Ksiegi, kto by nie uwierzył w Niego przed swoja smiercia; a w Dniu Zmartwychwstania On bedzie przeciwko nim świadkiem.

160. I z powodu niesprawiedliwosci tych, którzy wyznaja judaizm, zakazalismy im rzeczy przyjemnych, które byly dla nich dozwolone; i dlatego ze odsuneli sie bardzo od drogi Boga;

161. i poniewaz brali lichwe, chociaz to bylo im zakazane; i poniewaz nieslusznie zjadali majatek ludzi - My przygotowalismy dla tych, którzy sa niewierni, kare bolesna.

162. Lecz tym spośród nich , którzy sa utwierdzeni w wiedzy, i wiernym, którzy wierza w to, co tobie zostalo objawione, i w to, co zostalo objawione przed toba, i tym, którzy odprowadzaja modlitwe, i tym, którzy daja jalmuzne, i tym, którzy wierza w Boga i

w Dzień Ostatni - tym My damy nagrodę ogromną.

163. Zaprawdę, objawiliśmy tobie, tak jak objawiliśmy Noemu i prorokom po nim; i jak objawiliśmy Abrahamowi i Isma'elowi Izaakowi i Jakubowi, jak i pokoleniom, Jezusowi, Hiobowi i Jonaszowi, Aaronowi i Salomonowi; a Dawidowi dałismy Psalm.

164. I posłancom - o których opowiadaliśmy tobie poprzednio, i posłancom - o których ci nie opowiadaliśmy - a Bóg przemawiał jasno do Mojżesza -

165. i posłancom - zwiastującym i ostrzegającym, aby ludzie nie mieli przeciwko Bogu żadnego dowodu, po posłancach. Bóg jest potężny, mądry!

166. Lecz Bóg zaświadczy o tym, co zesłał tobie! Zesłał On to w pełni Swojej wiedzy. I zaświadcza aniołowie. A Bóg wystarczy jako świadek!

167. Zaprawdę, ci, którzy nie uwierzyli i którzy odsuneli się od drogi Boga, zabłądzili zabłądzeniem dalekim.

168. Zaprawdę, tym, którzy nie uwierzyli i którzy byli niesprawiedliwymi - tym nie przebaczy Bóg i nie poprowadzi ich droga prosta,

169. tylko - droga Gehenny, gdzie będa przebywać na wieki. A to jest dla Boga łatwe!

170. O ludzie! Przyszedł do was Posłaniec z prawdą od waszego Pana. Wiercie więc! To jest lepsze dla was. A jeśli nie uwierzycie - to przecież do Boga należy to, co jest w niebiosach, i to, co jest na ziemi! Bóg jest wszechwiedzący, mądry!

171. O ludu Księgi! Nie przekraczaj granic w twojej religii i nie mów o Bogu niczego innego, jak tylko prawdę! Mesjasz, Jezus syn Marii, jest tylko posłancem Boga; i Jego Słowem, który złożył Marii; i Duchem, pochodzącym od Niego. Wiercie więc w Boga i Jego posłańców i nie mówcie: "Trzy!" Zaprzestanie! To będzie lepiej dla was! Bóg-Allah - to tylko jeden Bóg! On jest nazbyt wyniosły, by mieć syna! Do Niego należy to, co jest w niebiosach, i to, co jest na ziemi. I Bóg wystarczy jako opiekun!

172. I Mesjasz nie będzie zbyt dumny, by być sługą Boga, tak jak nie są dumni aniołowie, ci, którzy są blisko dopuszczeni. A kto jest zbyt dumny, aby Jemu oddawać cześć, i wbija się w pychę - to tych On zbierze ku Sobie wszystkich razem!

173. A jeśli chodzi o tych, którzy uwierzyli i czynili dobre dzieła, to On im da pełnię nagrody i pomnoży im Swoją łaskę. A jeśli chodzi o tych, którzy się wynoszą i wbijają w pychę, to tych ukarze Bóg karą bolesną. I nie znajda oni dla siebie, poza Bogiem, żadnego opiekuna i żadnego pomocnika.

174. O ludzie! Otrzymałście dowód od waszego Pana i zesłaliśmy wam światło jasne.

175. A tych, którzy wierzą w Boga i trzymają się Go mocno - tych wprowadzi On do Swojego miłosierdzia i do Swojej łaski i poprowadzi ich do Siebie droga prosta.

176. Pytają cię o pouczenie. Powiedz: "Bóg daje wam pouczenie o dziedziczeniu w linii bocznej: Jeśli mężczyzna zginie nie mając dziecka, a ma on siostrę, to jej przypada połowa z tego, co on pozostawił; a mężczyzna dziedziczy po siostrze, jeśli ona nie ma dziecka. A jeśli ma dwie siostry, to im przypada dwie trzecie z tego, co zostawił. A jeśli ma braci i siostry, to mężczyźnie przypada udział dwóch kobiet." Wyjaśnia wam Bóg, abyście nie bładzili. Bóg jest o każdej rzeczy wszechwiedzący!

QURAN (POLISH)

5 - Al-Maa'idah

1. O wy, którzy wierzycie! Badzcie wierni zobowiązaniom! Dozwolone wam jest wszelkie zwierze spośród trzód oprócz tego, co zostało wymienione. Nie wolno wam polować, kiedy, uswieceni, odbywacie pielgrzymkę. Zaprawde, Bóg nakazuje to, co chce!
2. O wy, którzy wierzycie! Nie znieważajcie symbolów kultu Boga ani miesiąca świętego, ani ofiar zwierząt, ani też wienców, ani zdających do świętego Domu, którzy poszukują łaski i zadowolenia od swego Pana. A kiedy już nie jesteście uswieceni, wtedy możecie udawać się na polowanie. I niech nienawisc do ludzi, którzy odsuneli was od świętego Meczetu, nie popycha was do grzechu. Wspomagajcie się wzajemnie w pobożności i bogobojności! Ale nie wspomagajcie się wzajemnie w grzechu i wrogości! I bądźcie się Boga! Zaprawde, Bóg jest straszny w karaniu!
3. Zakazane wam jest: padlina, krew i mięso swini; to, co zostało poświęcone na ofiarę w imię czegoś innego niż Boga; zwierze zaduszone, zabite od uderzenia, zabite na skutek upadku, zabite na skutek pobudzenia i to, które pozerał dziki zwierz - chyba że zdołalście je zabić według rytuału - i to, co zostało ofiarowane na kamieniach. I nie wolno wam się dzielić, wróżyć za pomocą strzał, bo to jest bezbożnością. Dzisiaj ci, którzy nie wierzą, są rozpaczeni z powodu waszej religii. Nie obawiajcie się ich, lecz obawiajcie się Mnie! Dzisiaj udoskonaliłem dla was waszą religię i obdarzyłem was w pełni Moją dobrocią; wybrałem dla was islam jako religię. Kto jednak będzie zmuszony w czasie głodu, nie będąc skłonny dobrowolnie do grzechu... - zaprawde, Bóg jest przebaczący, łaskawcy!
4. Oni pytają ciebie, co jest im dozwolone. Powiedz: "Dozwolone są wam rzeczy dobre. Jedzcie to, co pochwycą drapieżniki, które wytresowaliście tak, jak tresujecie psy, ucząc ich tego, czego nauczył was Bóg. I wspominajcie nad tym imię Boga." Bądźcie się Boga! Zaprawde, Bóg jest szybki w rachunku!
5. Dzisiaj są wam dozwolone dobre rzeczy; dozwolone wam jest pożywienie tych, którym została dana Księga; a wasze pożywienie jest im dozwolone. I kobiety cnotliwe spośród wierzących, i kobiety cnotliwe spośród tych, którym została dana Księga przed wami, jeśli dalsie im należy posąg jako ludzi uczciwi, a nie rozpustni, biorący je sobie jako nałoznice. A ktokolwiek odrzuca wiare, to jego działanie jest daremne i on w życiu ostatecznym znajdzie się wśród tych, którzy ponieśli stratę.
6. O wy, którzy wierzycie! Kiedy stajecie do modlitwy, to obmyjcie wasze twarze i ręce aż do łokci; przetrzyjcie lekko wasze głowy, a nogi myjcie - aż do kostek. A jeśli jesteście w stanie nieczystym, to oczyszczajcie się. A jeśli jesteście chorzy albo w podróży, albo jeśli ktoś z was przyszedł z ustronnego miejsca, albo jeśli dotykaliście kobiet, a nie znajdziecie wody, to poszukajcie dobrego piasku i wycierajcie nim twarze i ręce. Bóg nie chce sprawiać wam trudności, lecz chce was tylko oczyścić i chce w pełni obdarzyć was Swoją dobrocią. Być może, będziecie wdzięczni!
7. Wspominajcie dobroć Boga względem was i przymierze, które On zawarł z wami, kiedy powiedzieliście: "Usłyszeliśmy i jesteśmy posłuszni!" Bądźcie się Boga! Zaprawde, Bóg wie dobrze, co mieści się w sercach!
8. O wy, którzy wierzycie! Trzymajcie się prosto przed Bogiem, dając świadectwo sprawiedliwości. I niech nienawisc do jakiegokolwiek ludu nie skłania was do grzechu, abyscie nie popełnili niesprawiedliwości. Badzcie sprawiedliwi! To jest najbliższe bogobojności. Bądźcie się Boga! Zaprawde, Bóg jest w pełni świadomy tego, co czynicie!
9. Bóg obiecał tym, którzy wierzą i pełnią dobre dzieła, iż otrzymają przebaczenie i nagrodę wielką.
10. A ci, którzy odrzucili wiare i za kłamstwo uznali Nasze znaki - będą mieszkańcami ognia piekielnego.
11. O wy, którzy wierzycie! Wspominajcie dobroć Boga względem was, kiedy ludzie zamysłali wyciągnąć swoje ręce przeciwko wam a On je od was powstrzymał! Bądźcie się Boga! Niech wierzący zaufają Bogu!
12. Bóg zawarł przymierze z synami Izraela i wyloniliśmy spośród nich dwunastu przywódców. I powiedział Bóg: "Zaprawde, ja jestem z wami! Jeśli będziecie odprawiać modlitwy, jeśli będziecie dawać jałmużnę, jeśli będziecie wierzyć w Moich posłańców i

jesli bedziecie ich wspomagac, i jesli dacie Bogu piekna pozyczke - to, z pewnoscia, Ja odpuszcze wam wasze zle czyny i wprowadze was do OgrodÃ³w, gdzie w dole plyna strumyki! A ktokolwiek sposrÃ³d was bedzie potem niewierny, ten zabladzil daleko z rÃ³wnej drogi!"

13. Za to, ze oni naruszyli swoje przymierze, My ich przeklelismy i uczynilismy ich serca zatwardzialymi. Oni wypaczaja sens slÃ³w i zapominaja czesc tego, co im zostalo przypomniane. ' Ty nieustannie odkrywac bedziesz zdrade z ich strony, z wyjatkiem nielicznych sposrÃ³d nich. Lecz odpusc im i przebac! Zaprawde, BÃ³g kocha dobrze czyniacych!

14. Od tych, ktÃ³rzy mÃ³wia: "Jestesmy chrzescijanami!", wzielismy przymierze. Lecz oni zapomnieli czesc tego, co im zostalo przypomniane; My wzniecilismy wrogosc i nienawisc wsrÃ³d nich az do Dnia Zmartwychwstania. I niebawem obwieści im BÃ³g to, co oni czynili.

15. O ludu Ksiegi! Nasz Poslaniec przyszedl do was, wyjasniajac wam wiele z tego, co wy ukrywaliście z Ksiegi, i wiele tez zacieraliście. Przyszlo do was swiatlo od Boga i Ksiega jasna.

16. Przez nia prowadzi BÃ³g tych, ktÃ³rzy poszukuja Jego zadowolenia, po drogach pokoju, wyprowadza ich z ciemnosci do swiatla i - za Jego zezwoleniem - prowadzi ich ku drodze prostej.

17. Nie uwierzyli ci, ktÃ³rzy powiedzieli: "Zaprawde, Bogiem jest Mesjasz, syn Marii!" Powiedz: "KtÃ³z ma moznosc uczynic cos przeciw Bogu, jesli On zechce zgubic Mesjasza, syna Marii, jak rÃ³wniez Jego Matke i wszystkich, ktÃ³rzy sa na ziemi?" Do Boga nalezy krÃ³lestwo niebios i ziemi, i tego, co jest miedzy nimi. On stwarza to, co chce. BÃ³g jest nad kazda rzeczã wszechwladny!

18. Powiedzieli zydzi i chrzescijanie: "My jestesmy synami Boga i Jego umilowanymi." Powiedz: "Dlaczegoz wiec On karze was za wasze grzechy? Przeciwnie, wy jestescie tylko ludzmi sposrÃ³d tych, ktÃ³rych On stworzyl. On przebacza temu, komu chce, i On karze tego, kogo chce. Do Boga nalezy krÃ³lestwo niebios i ziemi i to, co jest miedzy nimi. I do Niego zmierza wedrowanie."

19. O ludu Ksiegi! Przyszedl do was Nasz Poslaniec, aby dac wyjasnienie - po pewnej przerwie miedzy poslancami - zebyscie nie mÃ³wili: "Nie przyszedl do nas ani zwiastun, ani ostrzegajacy!" I oto przyszedl do was zwiastun i ostrzegajacy. BÃ³g jest nad kazda rzeczã wszechwladny.

20. Oto powiedzial Mojzesz do swego ludu: "O ludu mÃ³j ! Wspominajcie dobroc Boga nad wami! On ustanowil wsrÃ³d was prorokÃ³w, On uczynil was krÃ³lami i dal wam to, czego nie dal zadnemu sposrÃ³d swiatÃ³w.

21. O ludu mÃ³j! Wejdziecie do Ziemi Swietej, ktÃ³ra BÃ³g przeznaczyl dla was! I nie wracajcie waszymi sladami, bo powrÃ³cicie jako ci, ktÃ³rzy stracili."

22. Powiedzieli: "O Mojzeszu! Zaprawde, w niej jest lud olbrzymÃ³w i my tam z pewnoscia nie wejdziemy, dopÃ³ki,oni stamtad nie wyjda. A kiedy oni z niej wyjda, to wtedy my wejdziemy."

23. Powiedzialo dwÃ³ch ludzi sposrÃ³d bogobojnych, ktÃ³rych BÃ³g obdarzyl dobrodziejstwami: "Wejdziecie do nich przez brame. A kiedy wejdziecie przez nia, to bedziecie zwyciezcami. I zaufajcie Bogu, jesli jestescie wierzacymi!"

24. Powiedzieli: "O Mojzeszu! My nigdy nie wejdziemy do niej, jak dlugo oni tam sie Znajduja. Idzże wiec ty i twÃ³j Pan i walczcie obydwaj! My tutaj pozostaniemy."

25. On powiedzial: "Panie mÃ³j ! Zaprawde, ja nie posiadam wladzy nad nikim, jak tylko nad samym soba i nad moim bratem. Oddziel nas wiec od tego ludu zepsutego!"

26. Powiedzial: "Oto ona jest im zakazana! Przez czterdziestci lat beda blakac sie po ziemi. Lecz nie martw sie o ten lud zepsuty!"

27. Opowiedz im historie o dwÃ³ch synach Adama zgodnie z prawda. Oto obydwaj przyniesli ofiare; i zostala przyjeta od jednego z nich, a nie zostala przyjeta od drugiego. On powiedzial: "Ja z pewnoscia cie zabije!" Ten powiedzial: "BÃ³g przyjmuje tylko od bogobojnych.

28. Jesli nawet wyciagniesz reke ku mnie, aby mnie zabic, to ja nie wyciagne reki ku tobie, aby ciebie zabic. Zaprawde, ja lekam sie Boga, Pana swiatÃ³w!

29. Zaprawde, chce, abys wzial na siebie mÃ³j grzech i swÃ³j grzech i abys znalazl sie wsrÃ³d mieszkancÃ³w ognia. Taka jest zaplata niesprawiedliwych."

30. I dusza jego popchnęła go do zabójstwa brata; zabił go i znalazł się wśród tych, którzy ponieśli stratę.

31. Wówczas Bóg posłał kruka, który podrapał ziemię, aby mu pokazać, jak ukryć zwłoki brata. Powiedział on: O biada mi! "Czyż ja nie mogę być podobnym do tego kruka i ukryć zwłok mego brata?" I wtedy znalazł się wśród tych, którzy wyrażają skruchę.

32. Z tego to powodu przepisaliśmy synom Izraela: "Ten, kto zabił człowieka, który nie popełnił zabójstwa i nie szerzył zgorszenia na ziemi, czyni tak, jakby zabił wszystkich ludzi. A ten, kto przywraca do życia człowieka, czyni tak, jakby przywracał do życia wszystkich ludzi." Przyszli do nich Nasi posłancy z jasnymi dowodami, potem jednak wielu z nich popełniało przestępstwa na ziemi.

33. Zapłata dla tych, którzy zwalczają Boga i Jego Posłanca i starają się szerzyć zepsucie na ziemi, będzie tylko to, iż będą oni zabici lub ukrzyżowani albo też obetnie im się ręce i nogę naprzemianlegle, albo też zostaną wypędzeni z kraju. Oni doznają hanby na tym świecie i kary bolesnej w życiu ostatecznym.

34. Z wyjątkiem tych, którzy się nawrócą, zanim przejmiecie władzę nad nimi. I wiedźcie, że Bóg jest przebaczący, łitosciwy!

35. O wy, którzy wierzyć! Bądźcie się Boga, poszukujcie pilnie połączenia się z Nim i walczyć usilnie na Jego drodze! Być może, wy będziecie szczęśliwi!

36. Zaprawdę, gdyby ci, którzy nie wierzą, posiadali to wszystko, co jest na ziemi, i jeszcze tyleż do tego, aby się tym wykupić od kary w Dniu Zmartwychwstania, to nie zostałoby to od nich przyjęte. Ich czeka kara bolesna.

37. Będą chcieli wyjść z ognia, lecz w żaden sposób z niego nie wyjdą. Ich kara będzie wiecznie trwająca.

38. Złodziejowi i złodziejce obcinajcie ręce w zapłatę za to, co oni popełnili. To jest przykładowa kara od Boga. Bóg jest potężny, mądry!

39. A kto, będąc przedtem niesprawiedliwy, nawróci się i poprawi - to, zaprawdę, Bóg zwróci się ku niemu. Zaprawdę, Bóg jest przebaczący, łitosciwy!

40. Czyż nie wiesz, że do Boga należy królestwo niebios i ziemi? On karze, kogo chce, i przebacza, komu chce. Bóg jest nad każdą rzeczą wszechwładny!

41. O Posłancu! Niech nie zasmucają cię ci spośród współpracowników w niewierności, którzy mówią swoimi ustami: "My uwierzyliśmy", lecz ich serca nie uwierzyły; i ci, którzy wyznają judaizm; oni zazwyczaj słuchają kłamstw, przysłuchują się innym ludziom, którzy nie przyszli do ciebie; wypaczają znaczenie słów mówiąc: "Jeśli to wam zostało dane, bierzcie to! A jeśli nie zostało wam dane, to miejcie się na baczności!" Bo jeśli Bóg chce kogoś doświadczyć, to ty nie możesz mu w niczym pomóc przed Bogiem. To są ci, których serc Bóg nie chciał oczyścić. Na tym świecie czeka ich hanba, a w życiu ostatecznym - kara ogromna.

42. Oni ciągle słuchają kłamstw i pozerają zyski prawem zakazane. Jeśli oni przyjdą do ciebie, to bądź sędzią między nimi albo też odwróć się od nich. Jeśli się od nich odwrócisz, to oni tobie w niczym nie zaszkodzą. A jeśli będziesz sędzią, to sadz ich według słuszności. Zaprawdę, Bóg kocha ludzi sprawiedliwych!

43. Lecz jakże oni mogliby cię wziąć za sędziego, skoro mają Tore, w której jest sąd Boga? Potem jednak oni się odwracają. Ci ludzie nie są wierzącymi!

44. My, zaprawdę, zesłaliśmy Tore, w której jest przewodnictwo i światło. Według niej prorocy, całkowicie poddani, sadzili tych, którzy wyznawali judaizm; podobnie rabini i doktorzy prawa sadzili według tego, co im zostało powierzone z Księgi Boga, której byli świadkami. Dlatego nie bądźcie się ludzi, lecz bądźcie się Mnie! I nie sprzedajcie Moich znaków za niską cenę! A ci, którzy nie sadzą według tego, co zesłał Bóg, są niewiernymi.

45. Przepisaliśmy im w niej: "Życie za życie, oko za oko, nos za nos, ucho za ucho, zab za zab; a za rany obowiązuje prawo talionu. Ale kto z ceny krwi uczyni jałmużnę, otrzyma przebaczenie." A którzy nie sadzą według tego, co zesłał Bóg, są ludźmi niesprawiedliwymi.

46. My posłaliśmy ich śladami Jezusa, syna Marii, potwierdzającego prawdziwość tego, co było przed Nim w Torze; i Jemu daliśmy Ewangelie, w której jest przewodnictwo i światło, będącej potwierdzeniem tego, co było przed nią, i jako przewodnictwo i napomnienie dla ludzi bogobożnych.

47. I niech lud Ewangelii sady według tego, co zesłał Bóg. A ci, którzy nie sadzą według tego, co zesłał Bóg, są ludźmi zepsutymi.

48. My tobie również zesłaliśmy Księgę z prawdą, potwierdzając prawdziwość Księgi, która była przed nią, i chronić ją. Sądź więc między nimi według tego, co zesłał Bóg, i nie idź za ich namietnościami, odstępując od tego, co otrzymałeś z prawdy. Dla każdego z was uczyniliśmy normę i drogę otwartą. A gdyby Bóg zechciał, to uczyniłby was jednym narodem, lecz... żeby was doswiadczyc w tym, co wam dał. Starajcie się więc pilnie czynić dobre dzieła. Do Boga powróćcie wszyscy razem. On obwieści wam to, w czym się rzucicie.

49. Sądź więc między nimi według tego, co zesłał Bóg, i nie idź za ich namietnościami; i strzeż się przed nimi, żeby cię nie zwiedli od czegokolwiek, co tobie zesłał Bóg. A jeśli oni się odwróca plecami, to wiedz, że Bóg chce tylko dotknąć ich nieszczęściem za niektóre ich grzechy. Zaprawdę, wielu spośród ludzi - to, z pewnością, ludzie szerzący zepsucie!

50. Czyż oni pragną sądu z czasów poganstwa? Któż jest lepszy od Boga w sadzeniu ludzi, którzy posiadają pewność?

51. O wy, którzy wierzyć! Nie bierzcie sobie za przyjaciół zydów i chrześcijan; oni są przyjaciółmi jedni dla drugich. A kto z was bierze ich sobie za przyjaciół, to sam jest spośród nich. Zaprawdę, Bóg nie prowadzi drogą prostą ludu niesprawiedliwych!

52. I widzisz tych, w których sercach jest choroba, jak spieszą do nich, mówiąc: "Obawiamy się, że osiągnie nas zmiennosc losu." Być może, Bóg da zwycięstwo albo jakiś rozkaz od Siebie i oni zaczną zalewać tego, co ukrywali w swoich duszach.

53. Ci, którzy uwierzyli, beda mówili: "Czyż to oni przysiegali na Boga najbardziej uroczystą przysięgą, że byli, z pewnością, z wami? Daremne są ich uczynki! Oni ponieśli stratę!"

54. O wy, którzy wierzyć! Jeśli ktoś z was odrzuci swoją religię... Bóg niebawem przyprowadzi ludzi, których pokocha i oni Jego pokochają; oni beda pokorni względem wiernych, a dumni wobec niewiernych; beda walczyli na drodze Boga i nie beda się bacząc na ganiące. To jest łaska Boga. A Bóg jest wszechobejmujący, wszechwiedzący!

55. Waszym opiekunem jest Bóg, Jego Posłaniec i ci, którzy uwierzyli; którzy odprawiają modlitwę, którzy dają jałmużnę, skłaniając się pokornie.

56. A kto bierze sobie za opiekuna Boga i Jego Posłanca, i tych, którzy uwierzyli... zaprawdę zwolennicy Boga beda zwycięzcami!

57. O wy, którzy wierzyć! Nie bierzcie sobie za przyjaciół tych, którzy z waszej religii czynią przedmiot szyderstwa i zabawy; oni są spośród tych, którzy przed wami otrzymali Księgę, i spośród niewiernych! I bądźcie się Boga, jeśli jesteście wierzącymi!

58. Kiedy nawołujecie do modlitwy, oni biorą ją za przedmiot kpin i zabawy. Tak jest, ponieważ są ludźmi, którzy nie rozumieją.

59. Powiedz: O ludzie Księgi! "Czyż wy ganiecie w nas tylko to, iż wierzymy w Boga i w to, co nam zostało zesłane, i w to, co zostało zesłane przedtem? Zaprawdę większość spośród was to ludzie bezbożni."

60. Powiedz: "Czyż mam wam obwieścić coś gorszego niż to, co będzie wasza zapłata u Boga? Ci, których przeklecił Bóg i na których się zagniewał, z których uczynił małpy i swinie, ci, którzy czcili balwany - znajdują się w najgorszym miejscu i są tymi, którzy najbardziej zblazowali z prawdziwej drogi."

61. Kiedy oni przychodzą do was, mów: "Uwierzyliśmy!" A przecież weszli z niewiary i z niewiary wyszli. Zaprawdę, Bóg wie najlepiej, co oni ukrywają!

62. Ty widzisz wielu spośród nich, jak pośpiesznie dają do grzechu i do wrogości, i do zjadania tego, co zakazane. Jakże złe jest to, co oni czynią!

63. Dlaczego ich rabini i kapłani nie zabronia im grzesznej mowy i zjadania tego, co zakazane? Jakże złe jest to, co oni robią!

64. Żydzi powiedzieli: "Reka Boga jest skrepowana!" To ich ręce są skrepowane, oni zaś zostali przekleci za to, co mówili. Ręce Boga, przeciwnie, są szeroko otwarte: On rozdaje, jak chce. I to, co tobie zostało zesłane od twojego Pana, z pewnością u wielu z nich powiększa bunt i niewiarę. My rzuciliśmy między nich wrogość i zawiść aż do Dnia Zmartwychwstania. Ilekroć rozpalają ogień wojny, Bóg go wygasa. Oni usiłują szerzyć na ziemi zgorzelenie, lecz Bóg nie miluje tych, którzy szerzą zgorzelenie.

65. Ale gdyby ludzie Księgi uwierzyli i byli bogobojni, to odpuszcilibyśmy im ich złe czyny i z pewnością wprowadzilibyśmy ich do Ogrodu szczęśliwości.

66. Gdyby zachowywali Tore i Ewangelie, i to, co im zostało zesłane od ich Pana, to z pewnością żyłoby się i z tego, co jest ponad nimi, i z tego, co jest pod ich stopami. Wśród nich są ludzie, którzy zachowują umiarkowanie, lecz wielu z nich jakże źle czyni!

67. O Posłancu! Obwieszczaj to, co ci zostało zesłane od twojego Pana! A jeśli tego nie uczynisz, to nie zdołasz przekazać Jego posłania. Bóg uchroni cię przed ludźmi. Zaprawdę, Bóg nie prowadzi drogą prostą ludu niewiernych!

68. Powiedz: "O ludu Księgi! Wy nie opieracie się na niczym, dopóki nie wypełniacie Tory i Ewangelii, i tego, co wam zostało zesłane od waszego Pana." Lecz to, co tobie zostało zesłane, u wielu spośród nich zwiększyło tylko bunt i niewiarę. Nie martw się jednak ludem niewiernych!

69. Zaprawdę, ci, którzy wierzą, ci, którzy wyznają judaizm, sabejczyści i chrześcijaństwo, ci, którzy wierzą w Boga i w Dzień Ostatni i którzy czynią dobro - niech się niczego nie obawiają; oni nie będą zasmuceni!

70. Zawarliśmy przymierze z synami Izraela i wysłaliśmy do nich posłańców. Lecz za każdym razem, kiedy przyszedł do nich posłaniec z tym, czego nie pragnęły ich dusze, to jednych oni uznawali za kłamców, a innych zabijali.

71. Sądziło się, że nie będzie żadnej próby. Oni pozostali ślepi i głusi. Potem zwrócił się do nich Bóg. I znowu pozostali ślepi i głusi. Lecz Bóg widzi dobrze, co oni czynią.

72. Nie uwierzyli ci, którzy powiedzieli: "Zaprawdę, Bóg - to Mesjasz, syn Marii!" A Mesjasz powiedział: "Synowie Izraela! Czciecie Boga, mojego Pana i waszego Pana!" Oto, zaprawdę, kto daje Bogu współtowarzyszy, temu Bóg zabronił wejścia do Ogrodu! Jego miejscem schronienia będzie ogień. A niesprawiedliwi nie będą mieli żadnych pomocników!

73. Nie uwierzyli ci, którzy powiedzieli: "Zaprawdę, Bóg - to trzeci z trzech!" A nie ma przecież żadnego boga, jak tylko jeden Bóg! A jeśli oni nie zaniechają tego, co mówią, to tych, którzy nie uwierzyli, dotknie kara bolesna.

74. Czyż oni nie nawrócą się do Boga i nie poproszą Go o przebaczenie? Przecież Bóg jest przebaczący, łaskawy!

75. Mesjasz, syn Marii, jest tylko posłańcem, tak jak już przed nim byli posłańcy; a jego Matka była kobietą świętą. Oni oboje przyjmowali pozywienie. Popatrz, jak wyjaśniamy im znaki! Popatrz, jak oni potem się odwracają!

76. Powiedz: "Czyż wy czcicie, oprócz Boga, to, co nie jest w stanie ani wam wyrządzić szkody, ani przynieść korzyści? A Bóg jest Słyszący i Wszechwiedzący!"

77. Powiedz: "O ludu Księgi! Nie przekraczajcie granic waszej religii odsuwając się od prawdy; i nie postępujcie za namietnościami ludzi, którzy już wcześniej zblądzili i którzy sprowadzili na manowce wielu, i którzy odeszli daleko z właściwej drogi!"

78. Ci spośród synów Izraela, którzy nie uwierzyli, zostali przekleci ustami Dawida i Jezusa, syna Marii. Tak było, ponieważ oni się zbuntowali i popełniali przestępstwa.

79. Oni nie zaprzestali popełniać czynów nagannych. Jakże źle jest to, co czynili!

80. Ty widzisz wielu spośród nich, jak biorą sobie za przyjaciół tych, którzy są niewierni. Jakże źle jest to, co przygotowały dla nich ich dusze! Rozgniewał się na nich Bóg i będą przebywać w cierpieniu na wieki!

81. Gdyby wierzyli w Boga i Proroka, i w to, co jemu zostało zesłane, to nie wybrałoby sobie niewiernych za przyjaciół. Lecz wielu spośród nich to bezbożnicy.

82. Ty z pewnością się przekonasz, że ludzie najbardziej zawzięci w swojej wrogości wobec tych, którzy uwierzyli - to Żydzi i balwochwalcy. I z pewnością się przekonasz, że najbliżsi, przez swoją przyjaźń, tym, którzy uwierzyli, są ci, którzy mówią: "My jesteśmy chrześcijanami!" Tak jest, albowiem są wśród nich księża i mnisi i oni nie wbijają się w pychę.

83. Kiedy oni słuchają tego, co zostało zesłane Posłańcowi, widzisz, jak ich oczy przepelniają się łzami z powodu prawdy, którą poznali. Oni mówią: "Panie nasz! My wierzymy! Zapisz nas więc między świadkami!"

84. Dlaczego nie mielibyśmy wierzyć w Boga i w prawdę, którą do nas przysłała, skoro gorąco pragniemy, aby nasz Pan wprowadził nas wraz z ludem sprawiedliwych?"

85. Bóg wynagrodził ich za to, co powiedzieli, Ogrodami, gdzie w dole płyną strumyki i gdzie będą przebywać na wieki. Taka jest zapłata dla czyniących dobro.

86. A ci, ktŃrzy nie wierza i za kłamstwo uznają Nasze znaki, beda mieszkancami ognia piekielnego.
87. O wy, ktŃrzy wierzycie! Nie zakazujcie dobrych rzeczy, ktŃre BŃg uznal za dozwolone dla was, i nie przebierajcie miary. Zaprawde, BŃg nie miluje tych, ktŃrzy sa wystepni!
88. Jedzcie to, czego wam BŃg uczyl, co jest dozwolone i dobre! I bŃjcie sie Boga, w ktŃrego wierzycie!
89. BŃg nie bedzie was karal za wasze lekkomyślne przysiegi, lecz bedzie was karal za przysiegi zlozone rozważnie. Mozecie sie za to okupic zywniem dziesieciu biedakŃw - co bedzie srednia tego, czym zywiec wasza rodzine - albo ubieraniem ich, albo tez wyzwoleniem niewolnika. A kto nie ma takiej mozliwosci, to przez trzy dni obowiazuje go post. Taki jest okup za wasze przysiegi, jesli przysiegliscie. Zachowujcie wiec wasze przysiegi! W ten sposob wyjasnia wam BŃg Swoje znaki! Byc moze, bedziecie wdzieczni!
90. O wy, ktŃrzy wierzycie! Wino, majsir, balwany i strzaly wrŃzbiarskie - to obrzydliwosc wynikajaca z dzieła szatana. Unikajcie wiec tego! Byc moze, bedziecie szczesliwi!
91. szatan chce tylko rzucic miedzy was nieprzyjazn i zawisc przez wino i majsir i odwrŃcic was od wspominania Boga i od modlitwy. Czyz wy nie zaprzestaniecie!
92. Sluchajcie Boga i sluchajcie Poslanca! Miejcie sie na baczności! Bo jesli sie odwrŃcicie, to wiezcie, ze do Naszego Poslanca nalezy tylko jasne obwieszczenie!
93. Nie nalezy czynic zarzutu tym, ktŃrzy wierza i czynia dobre dzieła, z tego, co oni jedza, jesli sa bogobojni i wierza, i czynia dobre dzieła; i jesli nadal sa bogobojni i wierza, i ciagle sa bogobojni i czynia dobro. BŃg przeciez kocha czyniacych dobro!
94. O wy, ktŃrzy wierzycie! BŃg bedzie was, z pewnoscia, doswiadczał przez niektŃra zwierzyne, jakiej dosiegną wasze rece i wasze wiŃcznie; aby wiedział BŃg, kto sie Go obawia w ukryciu. A kto potem popelni przestepstwo, tego spotka kara bolesna.
95. O wy, ktŃrzy wierzycie! Nie zabijajcie zwierzyne, kiedy jestescie w stanie uswiecenia! A kto sposrŃd was zabije ja naumyslnie, to zaplaci bydlem tyle, ile zabil, jako ofiare zlozona w Ka`bie - a sadzic bedzie dwŃch sprawiedliwych sposrŃd was; albo zaplata bedzie zywniem biedakŃw, albo tez rŃwne temu odprawienie postu - aby zakosztowal on zlych skutkŃw swego dzieła. BŃg odpuscil to, co nalezy do przeszlosci; lecz jesli ktos powtŃrzy ten czyn, to BŃg sie na nim zemsci. BŃg jest potezny, wladą zemsta!
96. Dozwolone wam jest polowanie na zwierzyne morska i zywniem sie nia, jako zaopatrzenie dla was i dla podrŃznych. Zakazana wam jest zwierzyzna ladu stalego, jak dlugo jestescie w stanie uswiecenia. BŃjcie sie Boga, przed ktŃrym bedziecie zebrani!
97. BŃg uczynil Ka`be Domem swietym wzniesionym dla ludzi; i miesiac swiety, i ofiary ze zwierzat, i wience; abyście wiedzieli, ze BŃg wie dobrze, co jest w niebiosach i co jest na ziemi, i ze BŃg o kazdej rzeczy jest wszechwiedzacy!
98. Wiedzcie, ze BŃg jest straszny w karaniu, i ze BŃg jest przebaczaczy, litosciwy!
99. Do Poslanca nalezy tylko obwieszczenie; a BŃg zna to, co czynicie jawnie, i to, co ukrywacie.
100. Powiedz: "To, co jest zle, nie jest rŃwne temu, co jest dobre, chociazby ci sie i podobala obfitosc tego, co jest zle." Przeto bŃjcie sie Boga, ' o wy, obdarzeni rozumem! Byc moze, bedziecie szczesliwi!
101. O wy, ktŃrzy wierzycie! Nie pytajcie o rzeczy, ktŃre by was zmartwily, jesliby wam zostaly ujawnione. Ale jesli zapytacie o nie, kiedy jest juz zyslany Koran, to one wam zostana wyjasnione. BŃg wam przebaczy, bo BŃg jest przebaczaczy, wspanialomyslny!
102. Ludzie przed wami pytali o te rzeczy, ale potem przez nie stali sie niewiernymi.
103. BŃg nie ustanowil niczego takiego, jak: bachira lub saiba, wasila lub hamin. Ale ci, ktŃrzy nie wierza, wymyslaja kłamstwo przeciwko Bogu. Wiekszosc z nich niczego nie rozumie.
104. A kiedy sie im mŃwi: "Przychodzcie do tego, co BŃg zeslal, i do Poslanca!" - oni mŃwia: "Wystarczy nam to, co znajdujemy u naszych ojcw." Czyzby pomimo, ze ich ojcowie nic nie wiedzieli i nie byli prowadzeni droga prosta?
105. O wy, ktŃrzy wierzycie! Sami jestescie odpowiedzialni za wasze dusze. Nie zaszkodzi wam ten, kto zabladzil, jesli jestescie

prowadzeni droga prosta. Do Boga wszyscy powróćcie i On obwieści wam to, co czyniliście!

106. O wy, którzy wierzycie! Kiedy śmierć stanie przed któryś z was, to niech dwóch ludzi sprawiedliwych spośród was będzie świadkami w chwili sporządzania testamentu; albo - kiedy jesteście w podróży i dosięga was nieszczęście śmierci - dwóch innych ludzi, nie spośród was. Zatrzymacie ich obu po modlitwie i jeśli macie wątpliwości, niech przysiegają na Boga: "My nie sprzedamy tego za żadną cenę, nawet krewnemu. Nie będziemy też ukrywać świadectwa Boga, bo wtedy znaleźlibyśmy się wśród grzeszników!"

107. A jeśli się okaże, że oni obojgu popełnili grzech, to dwóch innych spośród tych, przeciw którym wystąpili pierwsi, zajmie ich miejsce. Wtedy ci dwaj będą przysiegali na Boga: "Nasze świadectwo z pewnością jest prawdziwsze od świadectwa tamtych dwóch. My nie jesteśmy ludźmi występniymi, bo wówczas bylibyśmy w liczbie niesprawiedliwych!"

108. W ten sposób łatwiej będzie osiągnąć, aby ludzie składali świadectwo prawdziwe albo obawiali się, że po ich przysięgach inni będą składać przysięgi. Bógcie się Boga i słuchajcie! Bóg nie prowadzi drogą prostą ludzi szerzących zgorszenie.

109. W dniu, kiedy Bóg zbierze posłańców i zapyta: "Cóż wam odpowiadano?" - on na to: "My nie mamy żadnej wiedzy; Ty bowiem jedynie znasz najlepiej rzeczy ukryte!"

110. Oto powie Bóg: "O Jezusie, synu Marii! Wspomnij dobroć Moją dla Ciebie i dla Twojej Matki. Oto Ja Ciebie umocniłem Duchem Świętym, kiedy będąc jeszcze w kolebce, przemawiałeś już do ludzi jak człowiek dojrzały. I oto nauczyłem Ciebie Księgi, mądrości, Tory i Ewangelii. I tworzyłeś z gliny kształt ptaków - za Moim pozwoleniem - potem stworzyłeś w nich i one stały się ptakami - za Moim pozwoleniem - i mogłeś uleczyć chorego i trędowatego - za Moim pozwoleniem. I oto Ja powstrzymałem synów Izraela od Ciebie, kiedy przyszedłeś do nich z jasnymi dowodami. I powiedzieli ci spośród nich, którzy nie uwierzyli: "To są tylko czary oczy!"

111. I oto Ja objawiłem apostołom: Uwierzcie we Mnie i w Mojego Posłańca!" Oni powiedzieli: "Uwierzyliśmy! Daj świadectwo, że jesteśmy całkowicie poddani!"

112. Powiedzieli apostołowie: "O Jezusie, synu Marii! Czy Twój Pan może zesłać na nas z nieba stół zastawiony?" On powiedział: "Bógcie się Boga, jeśli jesteście wierzącymi!"

113. Oni powiedzieli: "My chcemy z niego jeść, aby się uspokoiły nasze serca i abysmy wiedzieli, że Ty nam powiedziałeś prawdę, i abysmy mogli o niej świadczyć."

114. Powiedział Jezus, syn Marii "O Boże; Panie nasz! Zeslij nam z nieba stół zastawiony! To będzie dla nas święto - dla pierwszego z nas i dla ostatniego - i będzie znakiem od Ciebie. Daj nam zaopatrzenie, bo Ty jesteś najlepszym z zaopatrujących!"

115. Powiedział Bóg: "Zaprawdę, Ja go wam zesłę. A kto z was potem pozostanie niewiernym, to Ja, zaprawdę, ukarzę go taką karą, jaką nie ukarałem nikogo z żadnego ze światów."

116. I oto powiedział Bóg: "O Jezusie, synu Marii! Czy ty powiedziałeś ludziom: "Bierzcie mnie i moją matkę za dwa bractwa, poza Bogiem?" On powiedział: Chwała Tobie! " Nie do mnie należy mówić to, do czego nie mam prawa. Jeslibym ja tak powiedział, Ty przecież wiedziałbyś o tym. Ty wiesz, co jest w mojej duszy, a ja nie wiem, co jest w Twojej. Zaprawdę, Ty dobrze znasz rzeczy ukryte!"

117. Ja im powiedziałem tylko to, co Ty mi nakazałeś powiedzieć: "Cziczcie Boga, mojego Pana i waszego Pana! Ja byłem świadkiem ich, jak długo przebywałem wśród ludzi; a kiedyś mnie wezwał do Siebie, Tyś zostałeś ich pilnym strażnikiem, wszak jesteś świadkiem każdej rzeczy!"

118. Jeśli Ty ich ukarzesz - oni przecież są Twoimi sługami; a jeśli Ty im przebaczysz - to przecież jesteś Potężny, Mądry!"

119. Powiedział Bóg: "To jest Dzień, kiedy szczerość przynosi korzyść ludziom szczerym. Dla nich są przygotowane Ogrody, gdzie w dole płyną strumyki; oni tam będą przebywać na wieki." Bóg jest zadowolony z nich, a oni są zadowoleni z Niego. To jest osiągnięcie ogromne!

120. Do Boga należą niebiosa i ziemia, i to, co jest między nimi. On jest nad każdą rzeczą wszechmocny!

QURAN (POLISH)

6 - Al-An'aam

1. Chwała niech będzie Bogu, który stworzył niebiosy i ziemię i uczynił ciemności i światło! Jednak ci, którzy nie wierzą, dają swojemu Panu równych.
2. On jest Tym, który stworzył was z gliny; potem wyznaczył pewien termin, termin wyznaczony u Niego. Jednak wy powatpiewacie.
3. On jest Bogiem w niebiosach i na ziemi. On wie, co czynicie skrycie i jawnie. On wie także, co wy zyskujecie.
4. Żaden znak spośród znaków ich Pana nie przyszedł do nich, żeby się od niego nie odwrócili.
5. I za kłamstwo uznali prawdę, kiedy do nich przysłał; ale niebawem beda mieli wieści o tym, z czego się wysmiewali.
6. Czyż oni nie widzieli, ile pokoleń wytraciliśmy przed nimi? Umocniliśmy ich na ziemi, jak was umocniliśmy; i zesłaliśmy im z nieba obfity deszcz, i uczyniliśmy rzeki płynące u ich stóp. Potem wytraciliśmy ich za ich grzechy i stworzyliśmy, po nich, inne pokolenia.
7. A gdybyśmy nawet zesłali tobie Księgę na pergaminie, którą oni dotykałby swoimi rękami, to ci, którzy nie uwierzyli, powiedzieliby z pewnością: "To są tylko oczywiste czary!"
8. I oni powiedzieli: "Gdyby do niego został posłany anioł!" A gdybyśmy posłali anioła, to sprawa ich zostałaby rozstrzygnięta i nie dano by im czasu oczekiwania.
9. A gdybyśmy jego uczynili aniołem, to uczynilibyśmy go w postaci ludzkiej i zaciemnilibyśmy dla nich to, co oni zaciemniają.
10. Wysmiewano się z posłańców już przed tobą, lecz tych, którzy się z nich wysmiewali, objęło to, z czego się oni wysmiewali.
11. powiedz: "Wedrunczcie po ziemi, potem popatrzcie, jaki był ostateczny koniec tych, którzy zaprzeczali prawdzie!"
12. powiedz: "Do kogo należy to, co jest w niebiosach i na ziemi?" Powiedz: "Do Boga!" On przepisał samemu Sobie miłosierdzie. On z pewnością zbierze was w Dniu Zmartwychwstania, co do którego nie ma żadnej wątpliwości! Ci, którzy zatracili swoje dusze - nie wierzą.
13. Do Niego należy to, co istnieje w nocy i w dzień. On jest Słyszający, Wszechwiedzący!
14. Powiedz: "Czyż ja wezmę sobie za opiekuna kogoś innego niż Boga, Stworzyciela niebios i ziemi? On żywi, a nie jest żywiony!" Powiedz: "Zaprawdę, otrzymałem rozkaz, abym był pierwszym, który się poddał całkowicie. Nie bądźcie więc w liczbie balwochalców!"
15. Powiedz: "Zaprawdę, obawiam się, jeśli nie będę posłuszny mojemu Panu, kary Dnia Wielkiego!"
16. Jeśli od kogoś będzie ona odwrócona tego Dnia, to znaczy, że zmiłował się nad nim Bóg. A to jest osiągnięcie jasne!
17. Jeśli dotknie ciebie Bóg jakimś utrapieniem, to nikt go nie może odsunąć, jak tylko On; a jeśli On obdarzy ciebie dobrem... to przecież On jest nad każdą rzeczą wszechwładny!
18. On jest Panem przemożnym nad swoimi sługami. On jest Mądry, doskonale Świadomy!
19. Powiedz: "Jaka rzecz jest największym świadectwem?" Powiedz: "Bóg jest świadkiem między mną a wami Ten Koran został mi objawiony, abym ostrzegał przez niego was i tych, do których on dojdzie. Zaprawdę, czy będziecie świadczyć, że razem z Bogiem istnieją inne bóstwa?" Powiedz: "Ja nie zaświadcze!" Powiedz: "On jest Bogiem Jedynym! I, zaprawdę, ja nie jestem winien tego, że wy Jemu dodajecie współtowarzyszy!"

20. Ci, którzy dalismy Ksiege, znaja ja, tak jak znaja swoich synów. Ci, którzy stracili własne dusze - nie wierza!
21. A kto jest bardziej niesprawiedliwy nizeli ten, kto wymysla klamstwo przeciwko Bogu albo kto za klamstwo uznaje Nasze znaki? Zaprawde, niesprawiedliwi nie zaznaja szczescia!
22. W Dniu, kiedy zbierzemy ich wszystkich, powiemy tym, którzy dodawali Jemu współtowarzyszy: "Gdzie sa wasi współtowarzysze, których uznajecie?"
23. Wtedy oni nie beda mieli zadnego dowodu, tylko powiedza: "Na Boga, naszego Pana! My nie bylismy nigdy balwochwalcami!"
24. Popatrz, jak oni klamia samym sobie i jak odsunelo sie od nich to, co oni wymyslali!
25. Wśród nich sa tacy, którzy sie tobie przysluchuja, lecz My polozylismy na ich serca zaslony, zeby nie zrozumieli, a w ich uszy - gluchote. I chociaz widza jakis znak, nie wierza w niego. A kiedy do ciebie przychodza, zeby sie tobie przeciwstawic, ci, którzy nie wierza, mówia: "To sa tylko basnie dawnych przodków!"
26. Oni zabraniaja tego i od tego trzymaja sie z dala. Lecz gubia tylko samych siebie i nie sa swiadomi.
27. Gdybys mógł ich zobaczyc, kiedy zostana postawieni przed ogniem i powiedza: "O, gdybysmy teraz zostali sprowadzeni, nie uznalibysmy za klamstwo znaków naszego Pana i bylismy miedzy wierzacymi!"
28. Niestety! Stalo sie dla nich jasne to, co przedtem ukrywali. A gdyby zostali sprowadzeni, to z pewnoscia powróciliby do tego, co bylo im zakazane! Przeciez oni sa klamcami!
29. Oni mówia: "Jest tylko zycie na tym swiecie i my nie bedziemy wskrzeszeni!"
30. Gdybys mógł ich zobaczyc, kiedy zostana postawieni przed swoim Panem! On powie: "Czyz to nie jest prawda?" Oni powiedza: "Tak! Na naszego Pana!" On powie: "Zakosztujcie wiec kary za to, ze nie wierzyliście!"
31. I poniesli strate ci, którzy za klamstwo uznali spotkanie z Bogiem! A kiedy niespodzianie przyjdzie do nich Godzina, oni powiedza: "O, biada nam za to, czego tam zaniedbalismy!" I oni poniosa swoje ciezary na swoich barkach. Jakze zle jest to, co oni poniosa!
32. Zycie tego swiata jest tylko gra i zabawa. A mieszkane zycia ostatecznego jest o wiele lepsze dla tych, którzy sa bogobojni. Czy wy nie jesteście rozumni?
33. My wiemy, ze ciebie zasmuca to, co oni mówia. A przeciez oni nie uwazaja ciebie za klamce; lecz niesprawiedliwi odrzucaja znaki Boga.
34. Za klamców zostali uznani poslancy przed toba, lecz oni cierpliwie znosili to, iz uznawano ich za klamców, i to, ze ich przesladowano, az w koncu przyszla do nich pomoc. I nikt nie jest w stanie zmienic słów Boga! A doszly do ciebie, z pewnoscia, wieści o poslancach!
35. A jesli ich odwracanie sie jest dla ciebie uciuzliwe, to gdybys potrafil poszukac dziury w ziemi albo drabiny do nieba i mógł przyniesc im jakis znak?... Lecz gdyby zechcial Bóg, to zebralby ich, z pewnoscia, na drodze prostej. Nie badz wiec miedzy nieswiadomymi!
36. Odpowiadaja tylko ci, którzy sluchaja. A umarłych wskrzesze Bóg. Nastepnie do Niego zostana sprowadzeni.
37. Oni mówia: "A dlaczego nie zostal mu zeslany jakis znak od jego Pana?" Powiedz: "Zaprawde, Bóg posiada moc, by zeslac znak, lecz wiekszosc z nich nie wie!"
38. I nie ma zwierzat na ziemi ani ptaków latajacych na skrzydlach, które by nie tworzyly spolecznosci podobnych do waszych. Nie pominelismy w Ksiedze zadnej rzeczy! Potem zostaniecie zebrani do waszego Pana!
39. Ci, którzy uznali za klamstwo Nasze znaki, sa glusi, niemi i pozostaja w ciemnosciach. Bóg sprowadza z drogi, kogo chce, i umieszcza na drodze prostej, kogo chce!
40. Powiedz: "Czy zastanawialiscie sie nad soba? Czy jesli przyjdzie do was kara Boga albo jesli przyjdzie do was Godzina, czy wy bedziecie wzywac kogos innego nizeli Boga - jesli jesteście prawdomówni?"

41. Wcale nie! To Jego będziecie wzywać! On odsunie od was to, o co wy Go prosicie; i zapomnicie to, co Jemu dodajecie jako współtowarzyszy.
42. Wysyłaliśmy już przed tobą posłania do narodów i dosięgaliśmy ich nieszczęściem i udreka - być może, oni się upokorzą!
43. Gdyby się chociaż upokorzyli, kiedy przyszła do nich Nasza srogość! Lecz zatwardziały były ich serca i upiekszał im szatan to, co oni czynili.
44. A kiedy zapomnieli to, co im zostało przypomniane, My otwarliśmy dla nich bramy wszystkich rzeczy. Aż w końcu, kiedy się radowali tym, co im zostało dane, pochwyciliśmy ich niespodzianie. I oto popadli w rozpacz.
45. I odcieły został ostatni z ludzi, którzy byli niesprawiedliwi. Chwała niech będzie Bogu, Panu światów!
46. Powiedz: "Jak wam się wydaje? Jeśli Bóg zabierze wam słuch i wzrok i nałoży pieczęć na wasze serca, to jaki bóg, oprócz Boga, przywróci wam to?" Popatrz, jak My przedstawiamy Nasze znaki! Oni jednak się odwracają.
47. Powiedz: "Jak wam się wydaje? Jeśli przyjdzie do was kara Boga, niespodziewanie lub jawnie, to czy beda wytraceni inni ludzie oprócz niesprawiedliwych?"
48. My wysyłamy posłańców tylko jako zwiastunów radosnej wieści i jako ostrzegających. Wiec kto wierzy i czyni dobro, tego nie przejmie żaden strach ani nie będzie zasmucony.
49. A tych, którzy za kłamstwo uznali Nasze znaki, dotknie kara za to, że szerzyli zepsucie.
50. Powiedz: "Ja nie mówię wam, że posiadam skarbnice Boga, ani nie mówię wam, że jestem aniołem. Ja tylko idę za tym, co mi zostało objawione." Powiedz: "Czy jednakowy jest ślepy i widzący? Czyż wy się nie zastanawiacie?"
51. Ostrzegaj przez to tych, którzy się obawiają, że beda zebrani do swego Pana. Nie mają oni, oprócz Niego, ani opiekuna, ani oredownika! Być może, oni beda bogobojni!
52. I nie odpędzaj tych, którzy wzywają swego Pana rano i wieczór, poszukując Jego oblicza. Rachunek ich w niczym nie spada na ciebie ani też twój rachunek w niczym nie spada na nich. Tak więc, jeśli ich odpędził, byłbyś wtedy w liczbie niesprawiedliwych.
53. Tak doświadczaliśmy jednych przez drugich, aby mówili: "Czy to są ci sposród nas, których obdarował Bóg?" Czyż to nie Bóg zna najlepiej tych, którzy są wdzięczni?
54. Kiedy przyjdzie do ciebie ci; którzy wierzą w Nasze znaki, to powiedz: "Pokój wam!" Wasz Pan przepisał samemu Sobie miłosierdzie. Tak aby ten sposród was, kto popełni zło przez nieswiadomość, następnie nawróci się i czyni dobro... zaprawdę, On jest przebaczący, łaskawy!
55. W ten sposób wyjaśniamy wyraźnie znaki, aby droga stała się jasna dla grzeszników.
56. Powiedz: "Mnie zakazano, abym czcił tych, których wy wzywacie poza Bogiem." Powiedz: "Ja nie chcę iść za waszymi namietnościami, bo wtedy zbłądziłbym i nie byłbym w liczbie tych, którzy są prowadzeni drogą prostą."
57. Powiedz: "Zaprawdę, ja opieram się na jasnym dowodzie, pochodzącym od mojego Pana, a wy to uważacie za kłamstwo. Ja nie mam władzy nad tym, co wy staracie się przyspieszyć. Sad należy tylko do Boga! Bóg podaje prawdę, a On jest najlepszy z rozstrzygających!"
58. Powiedz: "Gdybym miał władzę nad tym, co wy staracie się przyspieszyć, to rozstrzygnięta zostałaby sprawa między mną a wami." A Bóg zna najlepiej ludzi niesprawiedliwych!
59. On posiada klucze do tego, co skryte; zna je tylko On sam. On zna to, co jest na lądzie i na morzu. I żaden liść nie spada, żeby On o tym nie wiedział. I nie ma ziarna w ciemnościach ziemi, i nie ma niczego, świeżego czy suchego, co nie byłoby zapisane w Księdze jasnej.
60. On jest Tym, który zabiera was podczas nocy. On wie, co wy zdobywacie w ciągu dnia; w dzień przywołuje was do życia, aby został wypełniony wyznaczony termin. Potem do Niego powróćcie. Wtedy On obwieści wam to, co czyniliście.
61. On jest przemożnym władcą nad Swoimi sługami. On posyła ku wam strażników. A kiedy do któregośkolwiek z was przychodzi

smierc, Nasi wyslannicy wzywaja go, a oni nigdy nie zawodza.

62. Nastepnie oni sa oddawani Bogu, ich Wladcy prawdziwemu. Czyz nie do Niego nalezy sad? On jest najszybszy w rachunku!

63. Powiedz: "Kto wybawi was z ciemnosci ladu i morza? Wy wzywacie Go pokornie i w skrytosci: TJeśli Ty nas od nich wybawisz, to my z pewnoscia bedziemy miedzy tymi, którzy sa wdzieczni!"

64. Powiedz: "Bóg wybawia was od tego i wszelkiego utrapienia, a wy Jemu dodajecie współtowarzyszy."

65. Powiedz: "On posiada wladze, by poslac przeciwko wam kare z góry albo spod waszych nóg, albo podzielic was na różne partie i dac zakosztowac jednym sposród was srogosci innych." Popatrz, jak My wyjasniamy znaki! Byc moze, oni beda zdolni pojac!

66. Twój lud uznal to za klamstwo , podczas gdy to jest prawda. Powiedz: "Ja nie jestem dla was opiekunem!

67. Kazda wiesc ma oznaczony czas i wy niebawem sie dowiecie!"

68. A kiedy widzisz tych, którzy sie pograzaja w gadaninie w przedmiocie Naszych znaków, to odwróć sie od nich, dopóki oni nie pograza sie w jakiejs innej rozmowie. A jesli szatan sprawi, ze zapomnisz, to przypomniawszy sobie, nie pozostawaj z ludzmi niesprawiedliwymi!

69. I na tych, którzy sa bogobojni, nie ciazy w niczym obowiazek zadania rachunku, lecz tylko napominania. Byc moze, oni beda bogobojni!

70. I pozostaw tych, którzy wzeli sobie swoja religie za gre i zabawe! Zwiodlo ich zycie tego swiata! I napominaj przy jego pomocy, zeby dusza ich nie zostala zatracona za to, co uczynila. Nie bedzie miala poza Bogiem ani opiekuna, ani oredownika! I gdyby ona nawet zaofiarowala jakakolwiek zamiane, to nie zostanie od niej przyjeta. A ci, którzy zostana skazani na zatracenie, za to, co sobie zarobili, to otrzymaja napój z wrzasku i kare bolesna, poniewaz oni nie uwierzyli.

71. Powiedz: "Czyz bedziemy wzywac, poza Bogiem, to, co nie moze nam przyniesc korzysci ani tez nie moze nam zaszkodzic? I czy zawracamy - kiedy juz prowadzil nas Bóg droga prosta - podobnie jak ten, którego skusili szatani, zagubionego na ziemi, choc towarzysze wzywaja go ku drodze prostej: TPrzyjdź do nas!" Powiedz: "Zaprawde, droga Boga - to droga prosta!

72. I rozkazano nam poddac sie calkowicie Panu swiatów!" I rozkazano nam: "Odprowadzajcie modlitwy i błagajcie sie Jego!" On jest Tym, do którego wszyscy zostaniecie zebrani!

73. On jest Tym, który stworzyl niebios i ziemie w calej prawdzie! W dniu, kiedy On powie: "Badz!", to sie staje! Jego slowo jest prawda! Do Niego nalezy królestwo Dnia, kiedy zadma w trabe! On zna to, co jest skryte i co jest jawne! On jest Madry, Swiadomy!

74. Oto powiedzial Abraham do swego ojca Azara: "Czy ty bierzesz sobie balwany za bogów? Ja widze ciebie i twój lud w jawnym bledzie!"

75. I tak My pokazalismy Abrahamowi królestwo niebios i ziemie, aby byl on miedzy tymi, którzy posiadaja pewnosc w wierze.

76. A kiedy okryla go ciemna noc , zobaczyl gwiazdy i powiedzial: "To jest mój Pan!" A kiedy ona zaszla na zachodzie, on powiedzial: "Ja nie kocham tych, którzy zachodza."

77. A kiedy zobaczyl ksiezyc wschodzacy, powiedzial: "To jest mój Pan!" Ale kiedy zniknal na zachodzie, powiedzial: "Jesli mój Pan nie poprowadzi mnie droga prosta, to z pewnoscia bede w liczbie bladzacych!"

78. A kiedy zobaczyl slonce wschodzace, powiedzial: "To jest mój Pan! On jest największy!" Lecz kiedy ono zaszlo, powiedzial: O ludu mój! " Ja nie jestem winien tego, ze wy Jemu dodajecie współtowarzyszy!

79. Oto skierowalem swoje oblicze ku Temu, który stworzyl niebios i ziemie, jako prawdziwie wierzacy; ja nie jestem z liczby tych, którzy dodaja współtowarzyszy!"

80. I jego lud wdal sie z nim w dyspute. On powiedzial: "Czy chcecie prowadzic ze mna dyspute w sprawie Boga, skoro On wprowadzil mnie na droge prosta? Ja nie boje sie tego, co wy Jemu dodajecie jako współtowarzyszy, chyba ze czegos innego zechce mój Pan. Mój Pan obejmuje wiedza kazda rzecz! Czyz wy sie nie zastanowicie?!

81. Jak bym ja sie mial bac tego, co wy Jemu dodajecie jako wsp³ltowarzyszy, kiedy wy nie boicie sie dodawac Bogu za wsp³ltowarzyszy tego, czemu On nie zeslal zadnej wladzy nad wami? Wiec kt³ra z dw³ch partii zasluguje na wieksze bezpieczenstwo, jesli wy posiadacie jakas wiedze?"
82. Ci, kt³rzy wierza, i ci, kt³rzy nie ubieraja swojej wiary w niesprawiedliwosc, posiadaja prawdziwe bezpieczenstwo i sa na drodze prostej.
83. Taki jest Nasz dow³d, kt³ry dalismy Abrahamowi przeciw jego ludowi! My wywyszamy stopniami, kogo chcemy. Zaprawde, tw³j Pan jest mady, wszechwiedzacy!
84. I darowalismy mu Izaaka i Jakuba, kazdego poprowadzilismy droga prosta. I Noego poprowadzilismy droga prosta; a z jego potomstwa: Dawida, Salomona, Hioba, J³zefa, Mojzesza i Aarona - w ten spos³b placimy tym, kt³rzy czynia dobro! -
85. i Zachariasza, i Jana, Jezusa i Eliasza - oni wszyscy sa z liczby cnotliwych -
86. i Isma`ila, i Al-Jasa, Jonasza i Lota - wszystkich wywyszylismy ponad swiaty!
87. A sposr³d ich ojcw i ich potomstwa, jak i sposr³d ich braci wybralismy niekt³rych i poprowadzilismy ku drodze prostej .
88. To jest droga Boga, kt³ra On prowadzi, kogo chce ze Swoich slug. A gdyby oni dodawali Jemu wsp³ltowarzyszy, to daremne byloby dla nich to, co uczynili.
89. To sa ci, kt³rym dalismy Ksiege, madrosc i prorocstwo. Jesli jednak oni nie uwierza w nie, to My juz powierzylismy je ludziom, kt³rzy nie beda niewiernymi.
90. To sa ci, kt³rych B³g poprowadzil droga prosta. I ty postepuj po tej drodze prostej! Powiedz: "Ja nie zadam od was za to zadnej zaplaty. To jest tylko napomnienie dla swiat³w!"
91. Oni nie wymierzili Boga Jego prawdziwa miara, kiedy powiedzieli: "B³g nie zeslal czlowiekowi niczego!" Powiedz: "Kto zeslal Ksiege, z kt³ra przyszedl Mojzesz jako swiatlem i droga prosta dla ludzi, kt³ra wy sporzadzacie na zwojach pergaminu, ukazujac lub skrywajac wiele? Wy przeciez nauczyliscie sie tego, czego nie wiedzieliscie, ani wy, ani wasi ojcowie." Powiedz: "B³g. - potem zostaw ich, aby sie zabawiali w pustej gadaninie!
92. To jest Ksiega, kt³ra zeslalismy, blogoslawiona; stwierdzajaca prawdziwosc tego, co zostalo przed nia zeslane; abys ostrzegal Matke miast i tych, kt³rzy sie wok³ niej znajduja. Ci, kt³rzy wierza w zycie ostateczne, wierza w nia i beda pilnie przestrzegac swojej modlitwy.
93. A kto jest bardziej niesprawiedliwy niz ten, kt³ry wymysla klamstwo przeciwko Bogu? Albo kt³ry m³wi: "Zostalo mi objawione!" - a nic mu nie zostalo objawione i kt³ry m³wi: "Ja zesle cos podobnego do tego, co zeslal B³g!" Gdybys m³gl widziec niesprawiedliwych przebywajacych w otchlaniach smierci i aniol³w z wyciagnietymi rekami: "Wyprowadzcie wasze dusze! Dzisiaj otrzymacie zaplate - kare ponizenia - za to, iz m³wiliscie nieprawde przeciw Bogu i wynosiliscie sie dumnie ponad Jego znaki!"
94. Wy przyszliscie do Nas pojedynczo, tak jak was stworzylismy po raz pierwszy, i pozostawiliscie poza waszymi plecami to, czym was obdarzylismy. My nie widzimy przy was oredownik³w, kt³rych uznaliscie za waszych wsp³ltowarzyszy. Zerwaly sie wiezy miedzy wami i oddalilo sie od was to, co uznawaliscie.
95. Zaprawde, B³g sprawia, iz peka ziarno i pestka. On wyprowadza zywe z martwego i On wyprowadza martwe z zywego. Oto wasz B³g! Jakze moziecie byc odwr³ceni?!
96. On rozcina niebo dla jutrenki; On uczynil noc odpoczynkiem, a slonce i ksiezyc - podstawa liczenia. To jest ustanowienie Poteznego, Wszechwiedzacego!
97. On jest Tym, kt³ry uczynil dla was gwiazdy, abyscie kierowali sie wedlug nich w ciemnosciach - na ladzie i na morzu. Przedstawilismy wyraźnie znaki dla ludzi, kt³rzy wiedza!
98. On jest Tym, kt³ry sprawil, iz powstaliscie z jednej duszy, a potem przygotowal wam pewne miejsce przebywania i pewne miejsce schronienia. Przedstawilismy wyraziste znaki dla ludzi, kt³rzy pojmaja.
99. On jest Tym, kt³ry spuscil z nieba wode, i dzieki niej wyrastaja wszelkie rosliny. Z nich wyprowadzilismy zielen, a potem

ziarna skupione w kłosach; a z palmy daktylowej kiscie daktyli nisko zwisajacych; i ogrody winnej latorosli, drzewa oliwne i drzewa granatu, podobne do siebie i niepodobne. Popatrzcie na ich owoce, gdy one owocuja i kiedy dojrzewaja! Zaprawde, w tym sa znaki dla ludzi, ktÃ³rzy wierza!

100. A jednak oni przypisali Bogu dzinny jako wspÃ³ltowarzyszy; a przeciez On je stworzyl. I falszywie przypisali Mu synÃ³w i cÃ³rki, bez zadnej wiedzy. Niech Mu bedzie chwala! On jest wyniosly ponad to, co Jemu dodaja jako wspÃ³ltowarzyszy!

101. StwÃ³rca niebios i ziemi! Jakze On mÃ³glby miec syna - przeciez On nie mial wcale towarzyszeki?! On stworzyl kazda rzecz i On o kazdej rzeczy jest wszechwiedzacy!

102. Oto wasz BÃ³g, wasz Pan! Nie ma boga, jak tylko On, StwÃ³rca kazdej rzeczy! Wiec czcijcie Go! On jest poreczycielem kazdej rzeczy!

103. Nie dosiegaja Go spojrzenia, lecz On dosiega spojrzenia. On jest Przenikliwy, Swiadomy!

104. Otrzymaliscie jasne dowody od waszego Pana. Kto widzi jasno, widzi dla siebie samego; a kto jest slepy, to przeciw sobie samemu. Ja nie jestem dla was strÃ³zem.

105. I w ten sposÃ³b ukazujemy jasno znaki, aby oni mÃ³wili "Ty je badales!" - i abysmy mogli wyjasnic to ludziom, ktÃ³rzy wiedza.

106. Idz za tym, co ci objawil twÃ³j Pan: Nie ma boga, jak tylko On!" " I odwrÃ³c sie od balwochwalcÃ³w!

107. Gdyby zechcial BÃ³g, to oni nie dodawaliby Jemu wspÃ³ltowarzyszy. My nie uczynilismy ciebie strÃ³zem nad nimi ani ty nie jestes dla nich opiekunem.

108. Nie ponizajcie tych, ktÃ³rych oni wzywaja poza Bogiem, zeby nie zniewazali Boga przez wrogosc, nieswiadomie. W ten sposÃ³b upiekszylismy kazdemu narodowi,jego dzieło. Potem do ich Pana powrÃ³cicie! I On obwieści im to, co czynili!

109. Oni przysiegali na Boga najbardziej uroczystymi przysiegami, ze jesli przyjdzie do nich jakis znak, to z pewnoscia w niego uwierza! Powiedz: "znaki znajduja sie tylko u Boga!" Lecz po czym poznacie, ze kiedy przyjdzie do nich znaki, oni nie uwierza?

110. My odwrÃ³cimy ich serca i ich spojrzenia; jako ze oni nie uwierzyli w to od razu. My pozostawiamy ich, blakajacych sie na oslep w ich oporze.

111. A gdybysmy nawet zeslali do nich aniolÃ³w i gdyby przemÃ³wili do nich umarli, i gdybysmy zebrali wszystkie rzeczy przed ich oczyma, to oni by nie uwierzyli, chyba zeby zechcial BÃ³g. Lecz wiekszosc z nich nie jest swiadoma.

112. I w ten sposÃ³b kazdemu prorokowi wyznaczylismy jakiegos wroga - szatanÃ³w sposrÃ³d ludzi i dzinnÃ³w: jedni drugim podszeptuja ozdobne slowa dla oszukania. Ale gdyby zechcial twÃ³j Pan, to oni by tego nie uczynili. Zostaw ich wiec, i to, co oni wymyslaja!

113. I niech sklaniaja sie ku temu serca tych, ktÃ³rzy nie wierza w zycie ostateczne, i niech znajduja w tym zadowolenie, i niech zdobywaja to, co zdobywaja!

114. Czyz bede zadal jako sedziego kogos innego niz Boga? On jest Tym, ktÃ³ry zeslal wam Ksiege wyjasniajaca szczegÃ³lowo. Ci, ktÃ³rym dalismy Ksiege, wiedza, iz ona jest zeslana od twego Pana w calej prawdzie. Nie badz wiec wsrÃ³d watpiacych!

115. Spelnilo sie slowo twego Pana w prawdziwosci i sprawiedliwosci. Nikt nie jest w stanie zmienic Jego slÃ³w. On jest Slysacy, Wszechwiedzacy!

116. Jesli posluchasz wiekszosci tych, ktÃ³rzy sa na ziemi, to oni sprowadza ciebie z drogi Boga. Oni postepuja tylko za mniemaniami i tylko zgaduja:

117. Zaprawde twÃ³j Pan najlepiej wie, kto bladzi schodzac z Jego drogi; On zna najlepiej tych, ktÃ³rzy ida droga prosta!

118. Jedzcie z tego, nad czym wspomniano imie Boga, jesli wierzycie w Jego znaki!

119. I czemu nie jecie tego, nad czym zostalo wymienione imie Boga? On przeciez wyjasnil wam szczegÃ³lowo, co wam jest zakazane, z wyjatkiem tego, do czego zostaliscie zmuszeni. Zaprawde, wielu bladzi z drogi, przez swoje namietnosci, bez wiedzy! Zaprawde, twÃ³j Pan najlepiej zna przestepcÃ³w!

120. Poniechajcie grzechu zewnętrznego i wewnętrznego! Zaprawde, tym, kt³rzy popelnia grzech, bedzie zaplacone za to, co oni zarobili.
121. Nie jedzcie tego, nad czym nie wymieniono imienia Boga! Na pewno bylyby to bezboznoscia! I zaprawde, szatani naklaniaja swoich poplecznik³w, aby sie z wami sprzecali. Ale jesli ich posluchacie, to z pewnoscia bedziecie balwochwalcami!
122. Czy ten, kto byl martwy i My dalismy mu zycie, i uczynilismy dla niego swiatlo, aby szedl z nim miedzy ludzi - jest podobny do tego, kto znajduje sie w ciemnoscach, z kt³rych nie moze wyjsc? Podobnie upiekszano niewiernym to, co czynili.
123. W ten spos³b uczynilismy w kazdym miescie jego moznym grzesznikami, aby mogli tam knuc podstepy. Lecz oni knuja podstepy przeciw sobie samym i nie sa tego swiadomi.
124. A jesli przyjdzie do nich jakis znak, m³wia: "My nie uwierzemy, dop³ki nie bedzie nam dane to, co zostalo dane poslancom Boga." B³g wie najlepiej, gdzie ma umiescic Swoje poslanie. Tych, kt³rzy zgrzeszyli, dosiegnie niebawem ponizenie przed Bogiem i cierpienie straszne za to, iz knuli podstepne dzialania.
125. Kogo B³g chce prowadzic droga prosta, rozszerza jego piers dla islamu, a kogo chce sprowadzic z drogi, czyni jego piers ciasna, udreczona, jak gdyby on chcial wzniesc sie do nieba. W ten spos³b B³g daje odczuc sw³j gniew tym, kt³rzy nie wierza.
126. To jest droga twojego Pana - prosta! My przedstawilismy wyraznie znaki ludziom, kt³rzy sobie przypominaja.
127. Oni beda mieli siedzibe pokoju u swego Pana. On jest ich opiekunem za to, co czynili.
128. W Dniu, kiedy On zgromadzi wszystkich: "O zgromadzenie dzinn³w! Zbyt wiele uczyniliscie dla ludzi." Wtedy ich przyjaciele sposr³d ludzi beda m³wili: "Panie nasz! Jedni z nas poslugiwali sie drugimi i doszlismy do kresu, kt³ry Ty nam wyznaczyles." On powie: "Ogien to wasze miejsce schronienia! Wy tam bedziecie przebywac na wieki, chyba ze B³g zechce inaczej." Zaprawde, tw³j Pan jest mady, wszechwiedzacy!
129. W ten spos³b My dajemy wladze jednemu niesprawiedliwemu nad drugimi za to, co oni uczynili.
130. O zgromadzenie dzinn³w i ludzi! Czy nie przychodzili do was poslancy sposr³d was, opowiadajac wam Nasze znaki i ostrzegajac was przed spotkaniem tego oto waszego Dnia?" Oni powiedza: "My swiadczylismy przeciwko sobie samym!" Zwiodlo ich zycie na tym swiecie i oni zaswiadczyli przeciwko sobie samym, ze byli niewiernymi.
131. Taki jest, poniewaz tw³j Pan nigdy nie niszczy miast niesprawiedliwie, kiedy ich mieszkancy sa beztroscy.
132. Dla wszystkich sa stopnie stosownie do tego, co uczynili. Tw³j Pan nie zaniedbuje tego, co czynicie!
133. Tw³j Pan jest bogaty, jest wladca milosierdzia. Jesli On zechce, to was usunie i zastapi, czym zechce, tak jak sprawil, ze zrodziliscie sie z potomstwa innego ludu.
134. Zaprawde, to, co wam zostalo obiecane, z pewnoscia nadejdzie! I nie jestescie w stanie tego udaremnic!
135. Powiedz: "O ludu m³j! Dzialajcie wedlug waszych mozliwosci; ja dzialam! I niebawem sie dowiecie, kto osiagnie ostateczna siedzibe! Zaprawde, niesprawiedliwi nie zaznaja szczescia!"
136. Oni przeznaczaja Bogu pewna czesc z tego, co On sprawil, iz wyroslo - z plon³w pola i z trz³d - i m³wia: "To jest dla Boga! - tak oni twierdza - a to jest dla naszych wsp³ltowarzyszy!" Lecz to, co jest dla ich wsp³ltowarzyszy, nie dochodzi do Boga; a to, co jest przeznaczone dla Boga, dochodzi do ich wsp³ltowarzyszy. Jakze zle jest ich rozumowanie!
137. W ten spos³b ich wsp³ltowarzysze falszywie upiekszaja wielu balwochwalcom zabijanie dzieci, aby ich zniszczyc i zaciemnic im ich religie. A gdyby zechcial B³g, to oni by tego nie uczynili! Pozostaw ich wiec, i to, co oni wymyslaja!
138. Oni powiedzieli: "Te trzody i te zasiewy sa zakazane; bedzie sie nimi zywil tylko ten, kogo my zechcemy - tak oni twierdza - i zwierzata, kt³rych grzbiety sa zakazane, imienia Boga. " To wszystko jest zmyslane przeciwko Bogu! On zaplaci im za to, co oni wymyslali!
139. Oni m³wia: "To, co jest w brzuchu tych zwierzat, jest czyste dla naszych mezczyzn, a jest zakazane dla naszych zon." A jesli ono bedzie martwe, to oni beda w tym wsp³luczestnikami. Niebawem zaplaci im On za to, co oni opisuja. On jest mady, wszechwiedzacy!

140. Ci, którzy zabijają swoje dzieci, ponieśli stratę przez głupotę i przez nieswiadomość. Oni zakazali tego, co przydzielił im Bóg, wymyślając kłamstwo przeciwko Bogu. Oni zbladzili i nie są prowadzeni drogą prostą.

QURAN (POLISH)

7 - Al-A'raaf

1. Alif. Lam. Mim. Sad.

2. To jest Księga zesłana tobie
- niech ona nie budzi w twojej piersi
żadnej udręki -
aby przez nią ostrzegać;
i jako napomnienie dla wierzących.

3. Idźcie za tym,
co wam zostało zesłane od waszego Pana,
i nie postępujcie za opiekunami
poza Nim!
Jakże ma być o wy sobie przypominacie!

4. A ile miast wytracili? My?!
Nasza srogość; przychodzi; a na nie noc;
albo w czas po;udniowego odpoczynku.

5. A kiedy przychodzi; a na nich Nasza srogość;
ich okrzykiem były tylko słowa:
"Zaprawdę, byli;my niesprawiedliwi!"

6. Wtedy My, z pewnościami, bierzemy pytania;
tych, do których zostali posłani,
i z pewnościami; bierzemy pytania;
tych, którzy zostali posłani!

7. Wtedy My powiemy im
z pewnością; wiedzą,
ponieważ; nie byli;my nieobecni!

8. A waga w tym Dniu jest prawdziwa;
ci, których szale bierzą; ci, którzy;
bierzą; szczyli;

9. a ci, których szale bierzą; lekkie,
stracili swoje dusze,
dlatego; byli niesprawiedliwi
względem Naszych znaków.

10. My umocnili;my was na ziemi
i przygotowali;my na niej dla was
rodki do życia.
Jakże ma być o wy dziękujecie!

11. My stworzyli;my was,
potem was ukształtowali;my,
potem powiedzieli;my do aniołów:

"Oddajcie pokłon Adamowi!"

Oni oddali pokłon, z wyjątkiem Iblisa;

on nie był; wśród tych, którzy się pokłonili.

12. Bóg powiedział:

"Co tobie przeszkodzi,

że się nie pokłoni?

Skoro tobie nakazałem?"

Powiedział:

"Ja jestem lepszy od niego.

Ty stworzyłeś mnie z ognia,

a jego stworzyłeś z gliny."

13. Powiedział:

"Uchodź stąd!"

Nie tobie należy być dumnym tutaj!

Wychodź; wiemy ci!

Ty jesteś wśród upokorzonych."

14. Powiedział:

"Daj mi znak;

do Dnia, kiedy oni będą wskrzeszeni!"

15. Powiedział:

"Jesteś wśród tych, którym dano znak;"

16. Powiedział:

"Za to, iż Ty mnie skazałeś; na błądzenie,

postanawiam czyhać na nich w zasadzce

na Twojej drodze prostej.

17. Następnie ich nachodzi;

z przodu i z tyłu, z prawej i z lewej strony

i Ty wiemy ci z nich

nie znajdziesz wdzichnymi."

18. Powiedział:

"Uchodź, wzgardzony, odrzucony!

Tymi spośród nich, którzy pójdziesz; za tobą,

Ja z pewnościami; zapełni; Gehenną!"

19. "A ty, Adamie!

Zamieszkaż z twoją; w Ogrodzie!

Jedźcie obydwójce, z czego chcecie,

ale nie zbliżajcie się do tego drzewa,

bo oboje znajdziecie się wśród niesprawiedliwych!"

20. I szatan zwiódł ich na pokuszenie,

z zamiarem ukazania im ich nagości,

która była dla nich skryta;

i powiedział:

"Zakazałem wam wasz Pan tego drzewa

tylko dlatego, abyście się nie stali aniołami

lub istotami nieśmiertelnymi."

21. I przysięga im obojgu:

"Jestem dla was dobrym doradcą!"

22. I doprowadził ich do upadku
przez oszukaństwo.
A kiedy oni skosztowali z tego drzewa,
ujrzeli swoje nagości;
i zaczęli zsywać dla siebie liście z Ogrodu.
Wtedy wezwał ich Pan:
"Czyż nie zakazałem wam tego drzewa?
I czy wam nie mówiłem,
że szatan jest dla was wrogiem jawnym?!"

23. Oni oboje powiedzieli:
"Panie nasz!
Uczyniliśmy niesprawiedliwość; samym sobie.
I jeżeli Ty nam nie przebaczysz,
i jeżeli nie okażesz nam Swego miłosierdzia,
to zapewne będziemy dziemi w ród stratnych!"

24. Powiedziało:
"Uchodźcie!
Będziecie wrogami jedni dla drugich.
Na ziemi będzie wasze stałe miejsce przebywania
i używanie - do pewnego czasu."

25. I powiedziało:
"Na niej będzie dziecko; ,
na niej będzie dziecko umiera;
i z niej będzie dziecko wyprowadzeni. "

26. O synowie Adama!
My zesłaliśmy wam ubranie,
aby zakrywało wasz nagości;
i ozdoby;
lecz szata bogobojności;
jest lepsza.
Takie są znaki Boga.
Być może, oni sobie przypominają!

27. O synowie Adama!
Niech was nie skusi szatan,
jak w czas gdy wyprowadził waszych rodziców z Ogrodu,
zdejmując z nich ubiór,
by im ukazał nagości.
On przecie widzi was
- on i jego plemię -
tam, skąd wy ich nie widzicie.
Oto My uczyniliśmy szatana opiekunami
tych, którzy nie wierzą!

28. A kiedy oni popełnili jakiś czyn szpetny,
to mówił:
"Znaleliśmy naszych ojców tak czyniących
i Bóg nam to nakazał."
Powiedz:
"Zaprawdę, Bóg nie nakazuje szpetnego czynu.
Czyżby dziecko mówił na Boga

to, czego nie wiecie?"

29. Powiedz:

"Mój Pan nakazał; to, co sąsiedzi usznuje.

Zwracajcie twarze

w każdym miejscu modlitwy i wzywajcie Go,

wyznajcie szczerze Jego religię!

Tak jak On dał wam poczętek,

wy do Niego powróćcie."

30. On poprowadził; człowiek; z was drogę; prostą,

a człowiek; znalazł; a siła; w zabiciu.

Oto oni wzięli sobie szatana w opiekunów,

zamiast Boga,

i sądzili; e są; prowadzeni drogą; prostą.

31. O synowie Adama!

Bierzcie wasze ozdoby

na każde miejsce modlitwy!

Jedźcie i pijcie, ale nie trwożcie!

Zaprawdę, Bóg nie kocha rozrzutników!

32. Powiedz:

"Któż; uznał; za zakazane

ozdoby Boga,

które On przygotował; dla Swoich; u,

jak i dobre rzeczy pochodzące z Jego zaopatrzenia?"

Powiedz:

"One w Dniu Zmartwychwstania

będą; należe; wy; cznie do tych, którzy uwierzyli

w; yciu na tym; wiecie."

W ten sposób przedstawiamy wyrażenie Nasze znaki

dla ludzi, którzy wiedzą.

33. Powiedz:

"Mój Pan zakazuje tylko czynów szpetnych,

jawnych i skrytych

- grzech i gwałt; bezprawiem -

i tego, ebyście dodawali Bogu za współtowarzyszy to,

czemu nie została przekazana; adna w; adza;

i tego, ebyście mieli przeciw Bogu,

czego nie wiecie."

34. Każde narodził ma swój wyznaczony czas.

Kiedy przyjdzie ich termin,

to oni nie potrafią; ani go opisać; ni;

ani tego; przesunąć; go naprzód,

choćby o jedną; godzinę.

35. O synowie Adama!

Kiedy przyjdzie; do was posła; cy spośród; ród was,

opowiadajcie wam Moje znaki,

to ci, którzy byli bogobojni

i czynili dobre dzieła;

nie odczuwaj; strachu

i nie będą; zasmuceni!

36. A ci, którzy za królestwo uznali
Nasze znaki
i wbili się; ponad nie w dumnie;
błędem; mieszkającami ognia;
błędem; w nim przebywając; na wieki.

37. A kto jest bardziej niesprawiedliwy
aniżeli ten, kto wymyśla królestwo przeciw Bogu,
albo ten, kto za królestwo uznaje Nasze znaki?
Tych dosięgnie ich los zapisany w księdze.
A kiedy przyjdą do nich Nasi posłańcy,
aby ich zabrać; -
powiedz im:
"Gdzie są ci, którzy wzywaliście
poza Bogiem?"
Oni powiedzą:
Odeszli od nas."
I oni zaś; wiadczy; przeciwko samym sobie,
i; byli niewiernymi.

38. On powie:
"Wejdźcie mi; dzy narody,
dostępnym i ludzi,
którzy już; przeminęli; przed wami
- w ogniu!"
Za każdym razem, kiedy wchodzi jakiś naród,
przeklina swą siostrzaną naród,
a kiedy się tam zbiorą; wszyscy razem,
to ostatni z nich błędem; do pierwszego:
"Panie nasz!
To oni sprowadzili nas z drogi,
daj im więc; podwójną; karę; ognia!"
On powie:
"Niech błędem; dla każdego podwójna,
lecz wy nie wiecie!"

39. I powiedziały; pierwszy do ostatniego:
"Wy nie macie żadnej wyrozumiałości nad nami.
Zakosztujcie więc; kary
za to, co zyskaliście!"

40. Zaprawdę; dla tych, którzy za królestwo uznali
Nasze znaki
i ponad nie dumnie się; wywyższyli,
nie błędem; otwarte bramy nieba
i nie wejdą; oni do Ogrodu,
dopóki wielbom; nie przejdzie przez igielne ucho.
W ten sposób My posłamy grzesznikom!

41. Dla nich Gehenna błędem; miejscem wypoczynku,
a nad nimi błędem; zasłony.
W ten sposób My posłamy niesprawiedliwym!

42. A ci, którzy wierzą; i pełnią; dobre dzieła;
- My nie obciążym; żadnej duszy więc; cej,

jak tylko na miarę; jej męstwo; liwość; ci -
oni będnę; mieszkańcy Ogródu;
oni tam będą; przebywają; na wieki.

43. My usuniemy z ich piersi wszelkie; zawięty; , ,
jaka się; tam jeszcze znajduje.
Pod nimi będą; pęty; strumyki.
I oni będą; męstwo;
"Chwała; a niech będzie Bogu,
który poprowadzi; nas do tego!
Nie byłoby; my w stanie pójść; drogę; prostą; ,
gdyby nie poprowadzi; nas Bóg.
Z pewnościci; posłamy; naszego Pana
przyszli z prawdą!"
Będzie im ogłoszone:
"Oto dla was Ogród, dany wam w dziedzictwo
za to, coście czynili!"

44. I mieszkańcy Ogródu będą; wołają;
do mieszkańcy ognia:
"Przekonali; my się; , i; prawdę; jest to,
co obiecał; nam nasz Pan.
Czy wy też; przekonali; , i; prawdę; jest to,
co obiecał; wam wasz Pan?"
Oni powiedzą; : "Tak!".
Wtedy herold ogłosi; ród nich:
"Przekleństwo Boga nad niesprawiedliwymi!"

45. - nad tymi, którzy odwracają; od drogi Boga,
którzy chcą; uczynić; ję; krzywą;
i którzy nie wierzą; w jego ostateczne!"

46. Między nimi jest zasłona,
a na wzniesionych krawędziach - ludzie,
którzy poznają; wszystkich po ich znamionach.
Oni będą; wołają; do mieszkańcy Ogródu:
"Pokój wam!"
Oni tam jednak nie wchodzi; ,
choć; bardzo tego pragnę; .

47. A kiedy ich spojrzenia się; zwrócone
na mieszkańcy ognia,
oni męstwo;
"Panie nasz!
Nie umieszczaj nas z ludem niesprawiedliwych!"

48. Mieszkańcy wzniesionych krawędzi
będą; wołają; do niektórych ludzi,
których poznają; po ich znamionach:
"Na nic wam się; ; o to, coście nagromadzili,
ani to, z czego byliście dumni!"

49. A czy tamci to nie się; ci,
co do których przysięgali; ,
i; Bóg nie dosięgnie ich Swoim miłosierdziem?
"Wejdźcie do Ogródu!"

Nie będziecie się niczego obawiać
i nie będziecie się smucić!"

50. I mieszkańcy ognia będą wołać
do mieszkańcéw Ogrodu:

"Wylejcie na nas trochę wody

albo coś z tego, w co zaopatrzył was Bég!"

Oni powiedzą:

"Zaprawdę, Bég zakazał jednego i drugiego
niewiernym,

51. tym, ktérzy wzięli sobie swoją religię
za zabawę i grę

i ktérych zwiodło życe tego świata."

Przeto dzisiaj zapominamy ich,

tak jak oni zapomnieli o spotkaniu z tym ich Dniem

i odrzucali Nasze znaki.

52. Oto przyszliśmy do nich z Księgą;

ktérą przedstawiliśmy wyraźnie;

opierając się na wiedzy,

jako drogę prostą i miłosierdzie

dla ludzi, ktérzy wierzą.

53. Czy oni oczekują czegoś innego

aniżeli jej wyjaśnienia?

W Dniu, kiedy nadejdzie jej wyjaśnienie,

ci, ktérzy o niej zapomnieli poprzednio,

powiedzą:

"Posłańcy naszego Pana przychodzili z prawdą.

A czy my mamy orędownikéw,

ktérzy by orędowali za nami?

Albo też, czy my będziemy mogli powrécić;

by czynić co innego niż to, co czyniliśmy?"

Oni stracili swoje dusze

i odsunęło się od nich

to, co oni wymyślali.

54. Zaprawdę, wasz Pan to Bég,

ktéry stworzył niebiosy i ziemię

w ciągu sześciu dni;

następnie zasiadł na tronie.

On pokrywa nocą dzień;

ktéry pośpiesznie za nią podąża.

Słońce, księżyc i gwiazdy

są podporządkowane Jego rozkazowi.

Czyż nie do Niego należy stworzenie i rozkaz?

Błogosławiony niech będzie Bég,

Pan światéw!

55. Wzywajcie waszego Pana

w pokorze i w skrytości!

Zaprawdę, On nie miłuje ludzi,

ktérzy przekraczają granice!

56. Nie szerzcie zepsucia na ziemi

po jej udoskonaleniu!
Wzywajcie Go z obawą i nadzieą!
Zaprawdę, miłosierdzie Boga jest bliskie
dla ludzi czyniących dobro!

57. On jest Tym, ktßry posyła wiatry
jako radosną wieść poprzedzającą Jego miłosierdzie.
A kiedy one niosą ciężkie chmury,
My pędzimy je na ziemię martwą
i spuszczaamy przez nie wodę,
dzięki ktßrej powodujemy wzrost wszelkich owocßw.
Podobnie My wyprowadzamy martwych.
Być może, wy sobie przypomnicie!

58. W dobrym kraju rośliny wyrastają
za pozwoleniem Jego Pana;
a w tym, ktßry jest zły, wyrastają skąpo.
W ten sposßb My wyjaśniamy Nasze znaki
ludziom, ktßrzy są wdzięczni:

59. I wysłaliśmy Noego do jego ludu;
on powiedział:
"O ludu mßj!
Czczycie Boga!
Nie macie innego boga, jak tylko On!
Zaprawdę, obawiam się dla was
kary Dnia Wielkiego!"

60. Powiedziała starszyzna jego ludu:
"Zaprawdę, my widzimy,
iż ty jesteś w błędzie oczywistym!"

61. On powiedział:
"O ludu mßj!
Nie ma we mnie błędu;
Ja jestem tylko posłańcem
od Pana światßw!

62. Ja przekazuję wam posłanie mego Pana
i daję wam szczerą radę;
wiem od Boga
to, czego wy nie wiecie.

63. Czy wy się dziwicie,
że przyszło do was napomnienie
od waszego Pana
za pośrednictwem człowieka spośrßd was,
aby was ostrzegał
i abyście. byli bogobojni?
By ; może, dostąpicie miłosierdzia!"

64. Lecz oni uznali go za kłamcę.
Uratowaliśmy go na statku,
jego i tych, ktßrzy z nim byli,
a zatopiliśmy
tych, ktßrzy za kłamstwo uznali Nasze znaki.

Zaprawdę;, oni byli ludem ślepym!

65. A do ludu Ad posłaliśmy ich brata Huda.

Powiedział on:

"O ludu mįj!

Czczycie Boga!

Nie ma dla was boga, jak tylko On!

Czyż nie możecie być bogobojni?"

66. Powiedziała starszyzna z jego ludu

- ci, ktįrzy nie uwierzyli:

"My widzimy twoją głupotę

i sądzimy, że jesteś z liczby kłamcįw."

67. On powiedział:

"Nie ma we mnie wcale głupoty,

lecz ja jestem posłańcem od Pana światįw.

68. Przekazuję wam posłanie mojego Pana

i jestem dla was doradcą godnym zaufania.

69. Czy wydaje się wam dziwne,

że przyszło do was napomnienie

od waszego Pana

przez człowieka spośrįd was,

aby was ostrzegał?

Przypomnijcie sobie,

jak On uczynił was następcami ludu Noego

i obdarzył was wspanialszą budową.

Przypomnijcie sobie więc dobrodziejstwa Boga!

Być może, będziecie szczęśliwi!"

70. Oni powiedzieli:

"Czy ty przyszedłeś do nas,

abyśmy czcili Boga Jedyne

i abyśmy pozostawili to, co czcili nasi ojcowie?

Przynieś nam więc to, czym nam grozisz,

jeśli jesteś z liczby prawdomįwnych!"

71. On powiedział:

"Spadła już na was srogość i gniew
od waszego Pana.

Czy będziecie sprzeczać się ze mną

o imiona, ktįrymi ich nazwaliście,

wy i wasi ojcowie?

Nie zesłał im Bįg żadnej władzy.

Czekajcie więc!

Ja jestem razem z wami wśrįd czekających."

72. I uratowaliśmy go,

i tych, ktįrzy byli razem z nim,

przez miłosierdzie pochodzące od Nas,

i zniszczyliśmy do ostatniego

tych, ktįrzy za kłamstwo uznali Nasze znaki

i ktįrzy nie byli wierzącymi.

73. I do ludu Samud posłał ich brata Saliha.

On powiedział:

"O ludu mój!

Czcie Boga!

Nie ma dla was boga innego niż On!

Otrzymaliście jasny dowód od waszego Pana.

Oto wielbaczycie dzica jest dla was znakiem!

Pozwólcie jej paść; siła na ziemi Boga

i nie dotknijcie jej żadnym zbrojem,

bo inaczej pochwyty was kara bolesna!"

74. Przypomnijcie sobie,

jak On uczynił was następcami po ludzie Ad

i przygotował wam mieszkanie na ziemi.

Na jej równinach budujecie sobie zamki,

a góry drzewce jako domy.

Przeto przypominajcie sobie dobrodziejstwa Boga

i nie czyńcie zbrodni na ziemi, szerząc zepsucie!

75. I powiedział do starszyna z jego ludu

- ci, którzy wbili się w dumę; -

do tych, którzy byli poniżeni

- do tych spośród nich, którzy uwierzyli:

"Czy wy wiecie,

że Salih jest posłańcem od jego Pana?"

Oni powiedzieli:

"Zaprawdę, my wierzymy w to,

co zostało przez niego posłane!"

76. Powiedzieli ci, którzy wbili w dumę:

"Zaprawdę, my nie wierzymy w to,

w co wy wierzyacie!"

77. I oni podciąli pęć wielbaczycy,

i nie dali posłuchu rozkazowi ich Pana.

I powiedzieli:

"O Salihu!

Przynie nam to, co obiecujesz,

że jesteś z tych, którzy zostali posłani!"

78. I pochwyty ich trzęsienie ziemi,

tak iż rankiem pozostawali w swoich domostwach,

leżąc piersiami do ziemi.

79. Wtedy odwrócił się od nich

i powiedział:

"O ludu mój!

Przekazałem wam posłanie mojego Pana

i dawałem wam dobre rady;

lecz wy nie kochacie dobrze doradzać."

80. I Lota!

Kiedy powiedział do swego ludu:

"Czy bógdziecie po prostu bezczyny,

jakich nie popełniacie przed wami; aden ze wasz wiat?"

81. Oto przychodzicie przez nami ;tno ;ć
do m ;żczyzn zamiast do kobiet.
Tak, jeste ;ście ludem wyst ; ;pnym!"

82. I odpowiedzi ;ą jego ludu by ;ły tylko
s ;łowa:
"Wyprowad ;źcie ich z waszego miasta!
To s ;ą ludzie, ktÃ³rzy si ;ę uwa ;żaj ;ą za czystych!"

83. I My uratowali ;śmy jego i jego rodzin ;ę
- z wyj ;ątkiem jego ;żony,
ktÃ³ra by ;ła w ;śrÃ³d pozostaj ;ących w tyle.

84. I zes ;łali ;śmy na nich deszcz.
Popatrz wi ;ęc,
jaki by ;ł ostateczny koniec grzesznikÃ³w!

85. I do ludu Median pos ;łali ;śmy ich brata Szu`ajba!
On powiedzia ;ł:
"O ludu mÃ³j!
Czczycie Boga!
Nie ma dla was boga innego ni ;ż On!
Otrzymali ;ście przecie ;ż jasny dowÃ³d
od waszego Pana.
Dawajcie wi ;ęc pe ;łn ;ą miar ;ę i wag ;ę!
Nie wyrz ;ądzaajcie szkody ludziom w ich dobrach!
Nie rozprzestrzeniajcie zepsucia na ziemi
po jej udoskonaleniu!
To jest dla was lepsze,
je ;śli jeste ;ście wierz ;ący!

86. Nie czatujcie na ka ;żdej drodze,
by grozi ;ć i odsuwa ;ć od drogi Boga
tych, ktÃ³rzy w Niego uwierzyli,
staraj ;ąc si ;ę uczyni ;ć j ;ą krzyw ;ą!
I przypominajcie sobie,
jak niewielu was by ;ło
i On was pomno ;ży ;ł!
I popatrzcie, jaki by ;ł ostateczny koniec
tych, ktÃ³rzy szerzyli zepsucie!

87. A je ;śli cz ;ę ;ś ;ć z was uwierzy ;ła w to,
z czym ja zosta ;łem pos ;łany,
a cz ;ę ;ś ;ć nie uwierzy ;ła
- to b ;ąd ;źcie cierpliwi,
a ;ż rozs ;ądzi mi ;ędzy nami BÃ³g.
On jest najlepszym z s ;ędziÃ³w!"

88. Powiedzia ;ła starszyzna z jego ludu
- ci, ktÃ³rzy wbili si ;ę w dum ;ę:
"My wyp ;ędzimy ciebie, o Szu`ajbie,
i tych, ktÃ³rzy uwierzyli razem z tob ;ą,
z naszego miasta
albo powrÃ³cisz do naszej religii!"
On powiedzia ;ł:
"Nawet je ;śli jej nienawidzimy?

89. Wymyliby;my przeciwko Bogu k&amstwo,
je&liby;my powr&ci do waszej religii,
po tym, jak nas B&g od niej wybawi&.
Nie godzi si&281; nam powraca&263; do niej,
chyba &380;e tak zechce B&g, nasz Pan.
Nasz Pan obejmuje wiedz&261; ka&380;d&261; rzecz!
My zaufali&347;my Bogu!
Panie nasz!
Rozstrzygnij mi&281;dzy nami i mi&281;dzy naszym ludem
wed&322;ug prawdy!
Ty jeste&347; najlepszym z rozstrzygaj&261;cych!"

90. Powiedzia&322;a starszyzna z ich ludu
- ci, kt&3rzy nie uwierzyli:
"Je&347;li p&3dziecie za Szu`ajbem,
to wtedy z pewno&347;ci&261; poniesiecie strat&281;!"

91. I pochwyci&322;o ich trz&281;sienie ziemi,
i rankiem znale&378;li si&281; w swoich domostwach,
le&380;&261;c piersiami do ziemi.

92. Ci, kt&3rzy uwa&380;ali Szu`ajba za k&322;amc&281;,
to jakby tam nigdy nie mieszkali!
ci, kt&3rzy uwa&380;ali Szu`ajba za k&322;amc&281;,
ponie&347;li strat&281;!

93. Tak wi&281;c on odwr&3ci&322; si&281; od nich
i powiedzia&322;:
"O ludu m&3j!
Ja wam przekaza&322;em pos&322;anie mojego Pana
i dawa&322;em wam dobr&261; rad&281;.
Jak&380;e wi&281;c mam si&281; martwi&263; o lud niewiernych!"

94. I nie pos&322;ali&347;my proroka do &380;adnego miasta,
kt&3rego mieszka&324;cy nie doznaliby
ucisku i nieszcz&281;&347;cia
- by&263; mo&380;e, oni si&281; upokorz&261;!

95. potem zamienili&347;my z&322;o na dobro,
a&380; oni zapomnieli i powiedzieli:
"Przecie&380; i naszych ojc&3w dotkn&281;&322;y
cierpienie i rado&347;&263;."
Tak wi&281;c pochwycili&347;my ich niespodzianie,
kiedy oni wcale nie przeczuwali.

96. A je&347;liby mieszka&324;cy tych miast
uwierzyli i byli bogobojni,
to otwarliby&347;my dla nich z pewno&347;ci&261;
b&322;ogos&322;awie&324;stwa nieba i ziemi.
Lecz oni uwa&380;ali za k&322;amstwo,
wi&281;c pochwycili&347;my ich za to, co oni zarobili.

97. A czy mieszka&324;cy tych miast byli pewni,
&380;e Nasza srogo&347;&263; nie dosi&281;gnie ich noc&261;,
kiedy b&281;d&261; pogr&261;&380;eni we &347;nie?

98. Albo czy mieszka#324;cy tych miast byli pewni,
że Nasza srogość nie dosięgnie ich
podczas jasności dnia,
kiedy się zabawiają?

99. A czy oni są bezpieczni przed zamysłem Boga?
Lecz bezpieczni przed zamysłem Boga
są tylko ludzie, ktßrzy stracili.

100. Czy nie zostało ukazane
tym, ktßrzy odziedziczyli ziemię
po jej dawnych mieszkańcach,
iż gdybyśmy chcieli,
to moglibyśmy ich dosięgnąć za ich grzechy
i moglibyśmy zapiecętować ich serca,
tak iż oni by nie słyszeli?

101. Takie to były te miasta;
przekazujemy tobie o nich pewne opowieści.
Przychodzili do nich posłańcy
z jasnymi dowodami,
lecz oni nie byli skorzy uwierzyć w to,
co przedtem uważali za kłamstwo.
W ten sposßb Bßg nakłada pieczęć
na serca ludzi niewierzących.

102. I nie znaleźliśmy u większości z nich
żadnego przymierza;
natomiast zauważiliśmy, że większość z nich
to ludzie szerzący zepsucie.

103. Następnie, po nich, posłaliśmy
Mojżesza z Naszymi znakami
do Faraona i jego starszyzny;
lecz oni niesłuszenie je odrzucili.
Popatrz więc, jaki był ostateczny koniec
tych, ktßrzy szerzyli zgorszenie!

104. Powiedział Mojżesz:
"O Faraonie!
Zaprawdę; ja jestem posłańcem od Pana światßw!

105. Mam obowiązek mßwić o Bogu tylko prawdę.
Przyszedłem do was z jasnym dowodem
od waszego Pana.
Odeślij więc ze mną synßw Izraela!"

106. Powiedział:
"Skoro przyszedłeś z jasnym dowodem,
to dostarcz go
- jeśli jesteś z liczby prawdomßwnych!"

107. Wtedy Mojżesz rzucił swoją laskę
i oto stała się wężem prawdziwym!

108. Potem wyciągnął swoją rękę
i oto stała się biała dla patrzących!

109. I powiedzia#322;a starszyzna z ludu Faraona:

"Zaprawd#281;; to jest czarownik bardzo uczony!

110. On chce was wyp#281;dzi#263; z waszej ziemi.

Wi#281;c co wy zalecacie?"

111. Oni powiedzieli:

"Daj mu zw#322;ok#281;; jemu i jego bratu,

i po#347;lij do miast ludzi poszukuj#261;cych,

112. aby przyprowadzili ka#380;dego uczonego czarownika."

113. I przybyli czarownicy do Faraona,

i powiedzieli:

"Z pewno#347;ci#261; otrzymamy nagrod#281;;

je#347;li b#281;dziemy zwyci#281;zcami?!"

114. Powiedzia#322;: "Tak!

I z pewno#347;ci#261; znajdziecie si#281; w#347;r#233;d przybli#380;onych!"

115. Oni powiedzieli:

"O Moj#380;eszu!

Albo ty rzucaj,

albo my b#281;dziemy rzucali"

116. On powiedzia#322;:

"Rzucajcie!"

A kiedy oni rzucili,

zaczarowali oczy ludzi,

przestraszyli ich

i zademonstrowali wielkie czarodziejstwo.

117. I objawili#347;my Moj#380;eszowi:

"Rzu#263; twoj#261; lask#281;!"

I oto ona po#322;kn#281;#322;a

to, co oni oszuka#324;czo uczynili.

118. I ukaza#322;a si#281; prawda,

a fa#322;szywe okaza#322;o si#281; to, co oni czynili.

119. W ten spos#233;b zostali tutaj zwyci#281;#380;eni

i wycofali si#281; poni#380;eni.

120. Czarownicy rzucili si#281; do wybijania pok#322;on#233;w.

121. Powiedzieli:

"Uwierzyli#347;my w Pana #347;wiat#233;w,

122. Pana Moj#380;esza i Aarona! "

123. Powiedzia#322; Faraon:

"Uwierzyli#347;cie w Niego,

zanim Ja wam pozwoli#322;em .

Zaprawd#281;; to jest podst#281;p,

jaki uknuli#347;cie w tym mie#347;cie,

aby wyprowadzi#263; z niego jego mieszka#324;c#233;w.

Lecz niebawem si#281; dowiecie!

124. Ka#380;#281; uci#261;#263; wasze r#281;ce i nogi

po przeciwległych stronach,
potem każe; was ukrzyżować; . "

125. Oni powiedzieli:

"Zaprawdę; , my zwracamy się; ku naszemu Panu!

126. Ty się; młodszy na nas tylko dlatego,
e uwierzyli; my w znaki naszego Pana,
kiedy one do nas przyszedły.

Panie nasz !

Wylej na nas cierpliwie; ;

127. I przyjmij nas jako cała; kowicie poddanych!"

I powiedziała; starszyzna ludu Faraona:

"Czy ty dopuścisz, aby Mojész i jego lud
szerzyli zgorzelenie na tej ziemi
i porzucili ciebie i twoich bogów?"

On powiedział; :

"My wymordujemy ich synów,

a pozostawimy przy życiu ich kobiety.

My z pewnościami; nad nimi zatriumfujemy!"

128. Powiedziała; Mojész do swojego ludu:

„Proście Boga o pomoc

i bóg; cie cierpliwi !

Zaprawdę; , ziemia należy do Boga !

On daje ją; w dziedzictwo, kom u chce

spośród Swoich sług.

Ostateczny rezultat należy do bogobojnych!"

129. Oni powiedzieli:

"My cierpieli; my udrękami; ,

zanim ty do nas przyszedłeś;

i po tym, jak do nas przyszedłeś; ."

On powiedział; :

"Może być; , e wasz Pan zniszczy waszego wroga

I uczyni was następcami na ziemi,

aby macie; zobaczycie; , jak wy bóg; dziecko dziecie; ."

130. I ukarali; my lud Faraona

latami posuchy i brakiem owoców

- by; moe, oni się; opamiętaj; .

131. Ale kiedy przyszedło do nich dobro,

oni powiedzieli:

" To się; nam należy; ."

A kiedy dosięgło ich złość;

oni według; wróżby z ptaków

przypisali to Mojeszowi i jego ludziom .

Czy; nie tak ? !

Ich ptaki z; wróżby; u Boga !

Lecz większość; z nich nie wie .

132. Oni powiedzieli:

"Jakikolwiek przyniesie; by; nam znak,

a by nas nim oczarować; ,

my i tak w niego nie uwierzemy!"

133. I tak posłał ich na nich potop,
szarańcza; i robactwo, aby i krew
jako znaki wyrażone .

Lecz oni wbili się; w pychę;
i stali się; I udem grzeszników.

134. A kiedy spadała na nich plaga,
oni powiedzieli :

" O Mojżeszu.

Mówi do nas do twego Pana
przez przymierze, które On zawarł z tobą;
Jeżeli odsuniesz od nas ten gniew
to my z pewnością; uwierzemy
i odejmiemy z tobą; synów Izraela."

135. A kiedy odsuniesz od nich gniew
do kresu, którzy musieli osiedleć się;
oni zamilowali swoje; lubowanie.

136. Tak więc; zemścił ich; na nich
i potopili ich w otchłani morza,
ponieważ; uznali za kłamstwo Nasze znaki
i nie dbali o nie !

137. I dał im w dziedzictwo tym ludziom,
którzy byli pociągani;
wszystkie wschody i zachody tej ziemi,
które; pobogawili; my.
I spełnił; o siebie; bardzo pięknie; sioło
twego Pana
na synach Izraela,
ponieważ; oni byli cierpliwi!
A zniszczyli; my cała; kowicie
to, co budowali
Faraon i jego lud,
i to, co oni wznosili .

138. I przeprowadzili; my synów Izraela przez morze.
Przyszli oni do ludu
oddanego całokowicie swoim bogom;
i powiedzieli:
"O Mojżeszu!
Uczyń nam boga, tak jak oni mają; bogów."
On powiedział;
"Zaprawdę; , jesteś; ludem nie; wiadomym!

139. Zostanie bowiem zniszczone to,
za czym oni poszli,
i daremne jest to, co oni czynili;.

140. Czy; mam szukać; dla was jakiego; boga
innego; Bóg ?
który was wyniszczył; ponad ;wiaty?"

141. I oto wyratowaliśmy was od ludzi Faraona,
ktśrzy prześladowali was najgorszą karą;
zabijali waszych synśw,
a pozostawiali przy życiu wasze kobiety.
Było to dla was ciężkie doświadczenie
ze strony waszego Pana.

142. Obiecaliśmy Mojżeszowi trzydzieści nocy
i uzupełniliśmy je dziesięcioma;
w ten sposśb ustalony czas spotkania z jego Panem
wynosił czterdzieści nocy.
I powiedział Mojżesz swojemu bratu Aaronowi:
"Zajmij moje miejsce pośrśd mego ludu
i czyń dobrze;
nie chadzaj drogąludzi
szerzących zgorszenie! "

143. A kiedy przyszedł Mojżesz
na spotkanie w naznaczonym przez Nas czasie
i przemświł do niego jego Pan,
on powiedział :
" Panie mśj .
Pokaż mi się;, abym Cię mśgłzobaczyć!"
Powiedział:
" Ty Mnie nie zobaczysz,
lecz popatrz na gśrę !
Jeśli ona staćbędzie mocno na swoim
miejscu ,
to ty Mnie zobaczysz."
A kiedy jego Pan objawił się na tej gśrze,
obrściłjąw proch;
i Mojżesz padł rażony piorunem.
A kiedy przyszedł do siebie,
powiedział:
"Niech Tobie będzie chwała!
Nawracam się do Ciebie!
Ja jestem pierwszym z wierzących!"

144. Powiedział:
" O Mojżeszu!
J a wybrałem ciebie ponad wszystkich ludzi
dla przekazania Moich posłań i Mojego słowa .
Weź więc to, co tobie dałem ,
i bądźpomiędzy wdzęcznymi! ,

145. I napisaliśmy dla niego na Tablicach
napomnienie w każdym przedmiocie
i wyjaśnienie każdej rzeczy.
Weź je z całąmocąi nakażtwojemu ludowi,
aby przyjęli to, co najpiękniejsze z nich.
Ja wam pokażęniebawem siedzibębezbożnych !

146. Odsunę od Moich znakś
tych, ktśrzy siępysznią na ziemi
bez prawa.

I choćby oni ujrzeli jakikolwiek znak,
nie uwierzcie w niego;
i choćby zobaczyli drogę; prawo; ci,
to i tak nie przyjmijcie jej jako drogi;
a jeżeli widzą; drogę; będną; du,
to ją; przyjmujcie; jako drogę;.
Oni uczynili; tak dlatego,
że za królestwo uznali Nasze znaki
i wcale o nie dbali .

147. A działy tych, którzy za królestwo uznali Nasze znaki
i spotkanie z królestwem ostatecznym
- są; daremne .
Czyż oni otrzymają; zapłatę; za coś; innego
niż; za to, co czynili?

148. I przygotował; sobie lud Mojżesz
- pod jego nieobecność; -
ze swoich ozdób cielca, jakby prawdziwego,
który pobekiwał; .
Czy oni nie widzieli,
że ten cielec nie miał; z nimi
ani te; nie prowadzi; ich drogę; prostą;?
Oni wzięli; go sobie i byli niesprawiedliwi .

149. A kiedy, uznajcie; swą; będną; d, po; a; owali,
z o baczy li, że za będną; dzili ,
i powiedzieli:
"Jeżeli nasz Pan nie zmięje się; nad nami
i nie przebaczy nam ,
to, z pewnością; ci; , będną; dziemy w; rądną; stratnych!"

150. A kiedy Mojżesz powrócił; do swego ludu,
zasmucony i zagniewany powiedział;:
"Jakże; le; pili; cie
po moim odejściu !
Czy wy chcecie przy; pieszy; rozkaz waszego Pana?"
I rzucił; Tablice,
i pochwycił; swojego brata za garbę; ,
pociął; go ku sobie .
Powiedział;:
"Synu mojej matki!
Zaprawdę; , lud mnie poniżył; ;
i omal mnie nie zabili !
Nie pozwól, żeby triumfowali nade mną;
wrogowie ,
i nie stawiaj mnie razem
z ludem; mi niesprawiedliwymi!"

151. Powiedział;:
„Panie mój .
Przebacz mnie i mojemu bratu!
I wprowadź; nas do swojego miasteczka;
Ty jesteś; najbardziej miasteczka z miasteczkami! "

152. Zaprawdę, tych, którzy wzięli sobie cielca,
dosięgnie gniew ich Pana
i poniesie w yciu tego wiata.
Tak paćmymy tym, którzy wymyślają; kćamstwa!

153. Zaprawdę, dla tych, którzy popełnili zę czyny,
a następnie nawróćcili się; i zostali wierzącymi,
twój Pan jest przebaczącym, litoćciwym!

154. A kiedy Mojesz uspokoił swój gniew,
wziął; Tablece,
na których zapisana był;a
droga prosta i mićosierdzie
dla tych, którzy się; obawiają; swego Pana.

155. I wybrać; Mojesz ze swego ludu
siedemdziesięć;ciu mć;w
na wyznaczony przez Nas czas.

A kiedy pochwycić; o ich trzęsienie ziemi,
on powiedział;:

"Parne mój .

Gdyby; być; chciać;,
to zniszczyć; by; ich przedtem
I mnie razem z nimi.

Czy Ty nas zgubisz za to,
co uczynili ci gć; upcy spoć;ród nas?

To jest przecieć; tylko Twoja próba,
przez którą; Ty sprowadzasz z drogi,
kogo chcesz ,

Powiedział;:

"Ja dosięgam Moj; karć; kogo chcć;,
a Moje mićosierdzie obejmuje kać; rzecz .

Ja zapisz; to

tym, którzy sć; bogobojni,
tym, którzy dajć; jać;muć;nć;,
tym, którzy wierć; w Nasze znaki,
i prowadzisz drogć; prostć;,
kogo chcesz .

Ty jesteć; naszym opiekunem.

Przebacz nam wić; i okać; mićosierdzie !

Ty jesteć; najlepszym z przebaczącym;ych!

156. Zapisz nam to, co jest pić;kne
w yciu na tym ;wiecie i w yciu ostatecznym !
"Oto nawróćcilić;my się; ku Tobie!"

157. i tym, którzy idć; za Posć;ać;cem,
Prorokiem rodzimym,
którego oni znajdują; wspomnianego
w Torze i Ewangelii ;
on im nakazuje to, co jest sć;uszne,
a zakazuje tego, co niesć;uszne;
i zezwala im na rzeczy dobre,
a zakazuje im rzeczy brzydkich;
i zdejmuje z nich brzemić; i okowy,

kt³re im ci³ y³.

A ci, kt³rzy w niego wier³,

podtrzymuj³ go i pomagaj³ mu,

i id³ za ³wiat³em, kt³re zosta³o z nim zes³ane.

Oni b³d³ szcz³liwi ,

158. Powiedz:

"O ludzie!

J a jestem pos³a³cem Boga do was wszystkich,

Tego, do kt³rego nale³y kr³lestwo

niebios i ziemi .

Nie ma boga, jak tylko On !

On daje ³y³ i sprowadza ³mier³!

Wiercie wi³c w Boga i w Jego Pos³a³ca, .

Proroka rodzimego,

kt³ry wierzy w Boga i w Jego s³owa !

Post³pujcie za nim,

a by³ mo³e, b³dziecie prowadzeni drog³ prost³!"

159. W³r³d ludu Moj³esza jest spo³eczno³;³,

kt³ra si³ kieruje prawd³;

i wed³ug niej dzia³a sprawiedliwie.

160. I podzielili³my ich na dwana³cie plemion

- narod³w.

Objawili³my Moj³eszowi,

kiedy jego lud prosi³ go o wod³ do picia:

"Uderz twoj³ lask³ o ska³;"

I oto wytrysn³o z niej dwana³cie ³r³de³,

tak ³e wszyscy ludzie

dowiedzieli si³ o swoim miejscu do picia.

Ocienili³my ich chmur³;

i spu³cili³my na nich mann³; i przepi³rki.

Jedzcie dobre rzeczy,

kt³rymi was obdarzyli³my!"

Oni nie wyrz³dzili Nam niesprawiedliwo³ci,

lecz sobie samym wyrz³dzili niesprawiedliwo³;³!

161. I powiedzian³ im:

„ Osiedlcie si³ w tym mie³cie

i jedzcie tam, co zechcecie,

i m³wcie: Â«Przebaczenie!Â»

W chod³cie do bramy, wybijaj³c pok³ony,

a My przebaczymy wam wasze grzechy.

I damy wi³cej tym, kt³rzy czyni³ dobro."

162. A ci, kt³rzy czynili niesprawiedliwo³;³,

zmienili powiedzenie na inne ni³ to,

kt³re im zosta³o zalecone.

Pos³ali³my wi³c na nich plag³; z nieba,

poniewa³ byli niesprawiedliwi.

163. I zapytaj ich o miasto,

kt³re si³ znajdowa³o w pobli³u morza.

Oni naruszali prawo w sobot³;

albowiem przypadek ywa do nich ryby, ukazując się,
w dniu szabatu,
a w dniu, kiedy nie było szabatu,
one nie przypadek ywa.
W ten sposób ich dołączamy,
ponieważ oni są bezbożnikami.

164. A kiedy pewna społeczność społeczność społeczność nich
powiedziała :

"Dlaczego wy napominacie naród,
który Bóg zamierza zniszczyć;

1 u b ukarać; karać; straszyć; ? ,,
oni powiedzieli :
„Dla usprawiedliwienia przed waszym Panem .
Był; może, oni będą; bogobojni!"

165. A kiedy oni zapomnieli
o tym, co im przypominano,
My uratowali tych, którzy odstąpili od zła;
a pochwycili; my karać; bolesną; niesprawiedliwych
za to, że byli bezbożnymi.

166. A kiedy oni przekroczyli z dumą;
to, co im było; o zakazane ,
powiedzieli; my im :
"Będziecie wzięci za wzgardzonymi mami!"

167. I oto ogłoszono; twój Pan:
"Ja z pewnością; podniosę; przeciwko nim,
a do Dnia Zmartwychwstania,
tych, którzy będą; im zadawać; dotkliwie cierpienia."
Zaprawdę; twój Pan jest szybki w karaniu!
I, zaprawdę, On jest przebaczący; litościwy!

168. Podzielili; my ich na ziemi na narody:
między nimi są; tacy, którzy są; sprawiedliwi,
i między nimi są; tacy, którzy nimi nie są;
Dołączmy ich przez dobro i zło;
był; może, oni powracają;!

169. I pozostali po nich następcy,
którzy odziedziczyli Księgę; .
Oni wybierają; tylko dobra przypadkowe
tego świata
I mądrzy;
To nam zostanie wybaczone!
A jeżeli przyjdzie do nich jeszcze
inne podobne dobro,
to oni Je wezmą;
Czy nie zostało od nich wzięte;
przymierze Księgi;
i; nie będą; mądrzy; o Bogu nic innego ,
jak tylko prawdę;
A oni przecie; studiowali, co w niej było;

Siedziba ostateczna jest lepsza
dla tych, którzy są bogobojni.
Czy nie jesteście rozumni?

170. A ci, którzy trzymajcie się mocno Księgi;
i którzy odprawiają; modlitwy; . . .
zaprawdę; My nie zgubimy nagrody
dla tych, którzy czynią dobro!

171. Oto wstrząsnęli; my gwałtownie nad nimi,
jak gdyby to był baldachim,
i oni zdziłi, że ona spadnie na nich:
" Trzymajcie mocno to, co wam dali; my,
i wspominajcie, co w niej zawarte!
Był; mo; e, b; dziecie bogobojni!"

172. I oto wziął; twój Pan
z łaski; wi syna Adama - ich potomstwo,
i nakazał; im za; wiadczyć; wobec samych siebie:
"Czy Ja nie jestem waszym Panem?"
Oni powiedzieli:
" Tak! Za; wiadczymy"
- a by; cie nie powiedzieli
w Dniu Zmartwychwstania:
"Nie dbali; my o to!"

173. Albo aby; cie nie powiedzieli:
"Przecież; nasi ojcowie przedtem
byli ba; wochwalcami,
a my byli; my ich potomstwem .
Czy Ty wi; c wytracisz nas za to ,
co czynili ci, którzy poszli za fa; szem?"

174. W ten sposób wyjaśnią; niamy wyrażać; nie znaki
- a by; mo; e, oni powracają; !

175. Przytocz im opowieść; o tym
któremu dali; my N as z e znaki,
lecz on przeszedł; mimo nich.
Wtedy poszedł; za nim szatan
i on znalazł; si; mi; dzy tymi, którzy zabili.

176. A gdyby; my zechcieli,
to wynie; liby; my go przez nie;
lecz on przyłgnął; do ziemi
poszedł; za swój; nami; tno; ci; .
On jest podobny do psa:
je; li si; rzucisz na niego ,
warczy,
a kiedy zostawisz go w spokoju,
te; warczy.
Podobnie zachowuj; si; ludzie,
którzy za k; amstwo uznali N as z e znaki.
Opowiedz im wi; c t; histori; ,
by; mo; e, oni si; zastanowi; !

177. Złoty jest przykład tych ludzi,
którzy za królestwo uznali Nasze znaki:
oni dla samych siebie byli niesprawiedliwi!

178. A kogo prowadzi Bóg drogą prostą,
ten idzie drogą prostą;
a kogo On sprowadzi z drogi,
to tacy są; stratni .

179. Stworzyliśmy dla Gehenny wielu
społeczeństw i ludzi:
oni mają serca, których nie pojmują;
oni mają oczy, których nie widzą;
Oni mają uszy, których nie słyszą!
Oni są; podobni do bydła,
a nawet jeszcze bardziej zabłądzeni;
Tacy są; cała krowa beztroscy!

180. Do Boga należą imiona najpiękniejsze!
Wzywajcie Go wiacie nimi,
a pozostawcie tych, których bluźniercy;
Jego imionom !
Oni niebawem otrzymają; zapamiętajcie;
za to, co czynili.

181. A wśród tych, których stworzyliśmy,
jest naród, który idzie drogą prostą,
kierując się; prawdą,
i dzień; ki niej postępuje sprawiedliwie.

182. A tych, którzy za królestwo uznali Nasze znaki,
My i ci; gniewamy w dzień; stopniem;
tak i; oni nawet nie błądzą; wiedzieli.

183. Ja im dam zwycięstwo; .
Zaprawdę; , Mój zamysł; jest pewny!

184. Czy; oni się; zastanowili?
Nie ma ;adnego szaleństwa w ich towarzystwie !
On jest tylko jawnie ostrzegającym !

185. Czy; oni nie patrzyli
na królestwo niebios i ziemi
i na wszystkie rzeczy, które stworzył Bóg?
Był; mo; , ju; , zbliżył; si; ich termin .
w jakie wi; c opowiadanie, po tym, oni uwierz;?

186. Kogo sprowadzi z drogi Bóg,
taki nie błądzi; ;adnego przewodnika!
On pozostawi ich w zabłądzeniu,
oni błądzą; w; drowa; na o; lep .

187. Błądzą; ciebie pyta; o Godzin;
kiedy ona przybije do przystani?
Powiedz:
" Wiedza o niej jest tylko u mego Pana!
Nie ujawni jej, we ;ciwym czasie,

nikt inny, jak tylko On!
Ciąży ona na niebiosach i na ziemi ;
przyjdzie do was niespodziewanie."
Oni będą ciebie pytać,
jak gdybyś był o niej powiadomiony.

188. Powiedz:

" Wiedza o niej jest tylko u Boga,
lecz większość ludzi nie wie!"

Powiedz:

"Ja nie władam dla samego siebie
ani korzyścią, ani szkodą,
lecz tylko tym, co zechce Bäg.
Gdybym znał to, co skryte,
z pewnością, pomnożyłbym sobie dobro,
a nie dotknęłoby mnie zło.
I a jestem tylko ostrzegającym i zwiastunem
dla ludzi, ktärzy wierą! "

189. On jest Tym, ktäry stworzył nas

Z jednego istnienia,
a z niego uczynił jej małżonkę,
żeby mägł odpoczywać przy niej .
A kiedy on pokrył ją,
ona zaczęła nosić lekki ciężar ,
z ktärym swobodnie chodziła.
A kiedy stała się ociężałą,
oni zawołali do Boga, swego Pana:
"Jeśli Ty nam dasz sprawiedliwego,
to my, z pewnością, będziemy Ci wdzięczni!"

190. Kiedy On dał im sprawiedliwego,
oni przygotowywali Mu wspäłtowarzyszy
spośräd tego, czym On ich obdarzył.
Lecz Bäg jest wyniosły ponad to,
co oni J emu dodają jako wspäłtowarzyszy!

191. Czy oni dodają za wspäłtowarzyszy
to, co niczego nie stwarza;
lecz samo jest stwarzane,

192. i nie jest w stanie przyjść im z pomocą,
ani też samemu sobie nie może pomäc ?

193. A kiedy wy ich wzywacie ku drodze prostej,
oni nie idą za wami .
Będzie wam wszystko jedno,
czy wy ich będziecie wzywać ,
czy wy będziecie milczeć .

194. Zaprawdę, ci, ktärych wzywacie
poza Bogiem
- to sługi, podobnie jak wy.
Wzywajcie ich więc!
Niech oni was słuchają,
jeśli jesteście prawdomäwni !

195. Czy oni mają nogi, na których chodzą?
Czy oni mają ręce, którymi chwytają?
Czy oni mają oczy, którymi widzą?
Czy oni mają uszy, którymi słyszą?
Powiedz:

" Wzywajcie waszych współtowarzyszy
i knujcie podstęp przeciwko mnie ,
i nie kaście mi czekać !

196. Zaprawdę, opiekunem moim jest Bóg,
który zesłał Księgę !
To On opiekuje się ludźmi prawymi.

197. A ci, którzy wyzywacie, poza Nim,,
nie są w stanie wam pomóc
ani te; sobie samym nie pomogą."

198. Kiedy ich wzywasz ku drodze prostej,
to oni nie słyszą .
Ty widzisz, jak oni patrzą na ciebie,
lecz oni nie widzą .

199. Trzymaj się; przebaczenia!
Nakazuj dobro, a odsuwaj się; od nieświadomych !

200. A jeżeli ci; szatan
wodzi na pokuszenie,
to szukaj ucieczki u Boga!
Zaprawdę, On jest słyszycy, wszechwiedzący!

201. Zaprawdę, ci, którzy są; bogobojni,
kiedy ich dosięga pokusa szatana,
przypominają sobie
i wtedy widzą; jasno .

202. A ich bracia pogrą;aj; ich w błąd;
I potem me zmniejszają; go .

203. A kiedy ty nie przynosisz im ;adnego znaku ,
Oni mówią;
"Dlaczego ty go nie wybrałeś;?"
Powiedz:

"Ja idę; tylko za tym,
co mi zostało;o objawione od mego Pana.
To są; jasne dowody od waszego Pana,
droga prosta i mi;osierdzie
dla ludzi, którzy wierzą;!"

204. A kiedy Koran jest recytowany
to przysłuchujcie się; i milczcie !
By; mo;e, doznacie mi;osierdzia!

205. Wspominaj twego Pana w twojej duszy
z pokorą; i z bojaźnią;
rano i wieczorem !
I nie bądź; mi;dzy niedbaczymi !

206. Zaprawdę, ci, ktßrzy są u twego Pana,
nie są tak pyszni, by Mu nie służyć;
oni Go wysławiają i wybijają Mu pokłony!

QURAN (POLISH)

8 - Al-Anfaal

1. Zapytują cie o lupy. Powiedz: "Lupy należa do Boga i Posłanca. Przeto b³ćcie sie Boga i ustan³wcie zgode między wami! Słuchajcie Boga i Jego Posłanca, jeśli jesteście wierzącymi!"
2. Wierzącymi są tylko: ci, kt³rych serca drża z przerażenia, kiedy wspomina się Boga; ci, kt³rych wiara się powiększa, kiedy są im recytowane Jego znaki - oni ufają swojemu Panu -
3. ci, kt³rzy odprawiają modlitwy; ci, kt³rzy rozdają z tego, w co ich zaopatrzyliśmy
4. - tacy są naprawdę wierzącymi! - Dla nich są przygotowane stopnie u ich Pana i przebaczenie, i szlachetne zaopatrzenie.
5. I tak wyprowadził ciebie tw³j Pan z twojego domu w imię prawdy, choć część wierzących jej się sprzeciwiała;
6. dyskutowali z tobą na temat prawdy, chociaż ona stała się już jasna, jak gdyby byli popędzani ku śmierci dla nich widocznej .
7. I kiedy obiecał wam B³g, iż jeden z dw³ch oddział³w wam się podda, przagnęliście, aby to był ten, kt³ry nie był uzbrojony. Lecz B³g chciał utwierdzić prawdę przez Swoje słowa i zniszczyć niewiernych do ostatniego,
8. tak żeby utwierdzić prawdę, a zniweczyć fałsz, chociażby to było nienawistne dla grzesznik³w.
9. Kiedy błagaliście waszego Pana o pomoc, On wysłuchał was: "Ja was wspomogę tysiącem anioł³w idących jedni za drugimi."
10. B³g uczynił to jedynie radosną wieścią, aby uspokoić przez to wasze serca. Pomoc jest tylko od Boga. Zaprawdę, B³g jest potężny, mądry!
11. Oto On okrył was sennoscą - zabezpieczeniem pochodzącym od Niego - i spuścił na was z nieba wodę, aby was nią oczyścić i usunąć z was brud szatana, umocnić wasze serca i utwierdzić przez to wasze stopy.
12. Tw³j Pan objawił aniołom: "Oto Ja jestem z wami! Umocnijcie więc tych, kt³rzy wierzą! Ja wrzucę strach w serca niewiernych. Bijcie ich więc po karkach! Bijcie ich po wszystkich palcach!"
13. Dlatego, że oni oddzielili się od Boga i Jego Posłanca. A kto oddzieli się od Boga i Jego Posłanca... zaprawdę, B³g jest straszny w karaniu!
14. To jest dla was! Zakosztujcie więc tego! albowiem niewiernych czeka kara ognia!
15. O wy, kt³rzy wierzyście! Kiedy spotkacie niewiernych, posuwających się w marszu, to nie odwracajcie się do nich plecami!
16. A kto tego dnia odwr³ci się do nich plecami - jeśli nie czyni tego powracając do bitwy albo przyłączając się do oddziału - to ten ściagnie na siebie gniew Boga, a jego miejscem schronienia będzie Gehenna! A jakże to złe miejsce przybycia!
17. To nie wy ich zabijaliście, lecz B³g ich zabijał. To nie ty rzuciłeś, kiedy rzuciłeś, lecz to B³g rzucił; aby dosвідczyc wiernych dosвідczeniem pięknym, pochodzącym od Niego. Zaprawdę, B³g jest słyszającym, wszechwiedzącym!
18. To jest dla was! B³g czyni daremnym podstęp niewiernych.
19. Jeśli poszukiwaliście zwycięstwa, to zwycięstwo przyszło do was. Ale jeśli zaprzestaniecie, to dla was będzie lepiej. A jeśli zaczniecie na nowo, to i My zaczniemy. Nie wybawi was od niczego wasza gromada, nawet jeśli będzie liczna. Zaprawdę, B³g jest razem z wierzącymi!
20. O wy, kt³rzy wierzyście! Słuchajcie Boga i Jego Posłanca! Nie odwracajcie się od niego, wtedy kiedy słyszycie!
21. I nie bądźcie tacy jak ci, kt³rzy powiedzieli: "Słyszeliśmy!", podczas gdy wcale nie słuchają.

22. Zaprawde, najgorszymi ze zwierzat w oczach Boga sa glusi i niemi, ktŃrzy wcale nie rozumieja.
23. Jesliby BŃg uznał w nich cos dobrego, to z pewnoscia dalby im uslyszec; ale jesliby On nawet dal im uslyszec, to oni i tak odwrŃciliby sie od Niego i odsuneliby sie ze sprzeciwem.
24. O wy, ktŃrzy wierzycie! Odpowiadajcie Bogu i Jego Poslancowi, kiedy on was wzywa do tego, co wam daje zycie. I wiezcie, ze BŃg staje miedzy czlowiekiem a jego sercem i ze ku Niemu zostaniecie zebrani.
25. BŃcie sie pokuszenia, ktŃre dosiegnie nie tylko tych z was, ktŃrzy sa niesprawiedliwi. I wiezcie, ze BŃg jest surowy w karaniu!
26. I przypomnijcie sobie czas, kiedy byliscie nieliczni, kiedy byliscie oslabieni na tej ziemi, obawiajac sie, ze ludzie was wychwya. Wtedy On dal wam schronienie, umocnil was Swoja pomoca i zaopatrzyl was w dobre rzeczy. Byc moze, bedziecie wdzieczni!
27. O wy, ktŃrzy wierzycie! Nie zdradzajcie Boga i Poslanca, bo wtedy zdradzicie powierzone wam legaty, a przeciez wy wiecie.
28. I wiezcie ze wasze dobra i wasze dzieci sa pokuszeniem i ze u Boga jest nagroda ogromna.
29. O wy, ktŃrzy wierzycie! Jesli bedziecie sie obawiac Boga, to On da wam zdolnosc rozrŃznienia i odpusci wam wasze zle czyny, i przebaczy wam. BŃg jest wladca laski ogromnej.
30. A jesli spiskuja przeciwko tobie ci, ktŃrzy nie uwierzyli, aby cie pochwycic mocno albo zabic cie lub wypedzic, jesli zatem oni spiskuja, to i BŃg przygotowuje podstep. A BŃg jest najlepszy w swoim podstepie.
31. Kiedy sa im recytowane Nasze znaki, oni mŃwia: "My juz slyszelismy! Jeslibysmy chcieli, to powiedzielibysmy to samo. To sa tylko basnie dawnych przodkŃw."
32. I oto oni powiedzieli: "O Boze! Jesli to jest prawda od Ciebie, to spusc na nas deszcz kamieni z nieba albo sprowadz na nas kare bolesna!"
33. Ale BŃg nie taki, by ich karac, kiedy ty znajdujesz sie wsrŃd nich; i BŃg nie bedzie ich karal, jesli oni poprosza o przebaczenie.
34. Lecz dlaczego nie ukarze ich BŃg, kiedy oni odsuwaja od swietego Meczetu? Oni nie sa jego opiekunami, bo opiekunami jego sa tylko bogobojni. Lecz wiekszosc z nich nie wie.
35. A modlitwa ich w tym Domu to tylko swist i klaskanie w dlonie. Zakosztujcie wiec kary za wasza niewiare!
36. Zaprawde; ci, ktŃrzy nie uwierzyli, trwonia swoje dobra, zeby oddalic od drogi Boga. I oni je roztrwonia. Potem bedzie to dla nich udreczeniem i beda zwyciezeni. A ci, ktŃrzy nie uwierzyli, beda zebrani ku Gehennie,
37. azeby rozdzielil BŃg zlego od dobrego i umiescil zlych jednego na drugim; . azeby zgarnal ich wszystkich razem i umiescil w Gehennie. To sa ci, ktŃrzy stracili!
38. Powiedz tym, ktŃrzy uwierzyli: "Jesli oni sie powstrzymaja, to zostanie im przebaczone to, co bylo przedtem, a jesli oni na nowo zaczną... - to przeciez maja przyklad dawnych przodkŃw!"
39. Zwalczajcie ich, az nie bedzie juz buntu i religia w calosci bedzie nalezec do Boga." A jesli oni sie powstrzymaja... to, zaprawde, BŃg widzi jasno, co czynicie!
40. A jesli oni sie odwrŃca, to wiezcie, iz BŃg jest waszym Panem! Jakze to wspanialy Pan! Jakze to wspanialy Wspomozyciel!
41. I wiezcie, iz cokolwiek wezmiecie w postaci lupŃw, to piata czesc nalezy do Boga i Jego Poslanca, do jego krewnych i sierot, do ubogich i do podrŃznego - jesli wierzycie w Boga i w to, co zeslalismy Naszemu sludze w dniu rozdzielienia , w, dniu spotkania dwŃch zastepŃw. A BŃg jest nad kazda rzeczka wszechwladny!
42. Oto wy byliscie na zboczu najblizszym, a oni byli na zboczu najdalszym, i oddzial na wierzchowcach ponizej was. Jeslibyscie sami wyznaczyli sobie spotkanie, . to nie doszlibyscie do zgody, lecz to sie stalo, aby BŃg rozstrzygnal sprawe, ktŃra sie powinna dokonac: aby zginal ten, kto zginat, przy jasnym dowodzie, aby zyl ten, kto pozostal zywy, przy jasnym dowodzie. Zaprawde, BŃg jest slyszacy, wszechwiedzacy!

43. Oto we śnie pokazał ci ich Bóg niewielu. Jesliby On pokazał ci ich wielu, stracilibyście odwagę i sprzeczałibyscie się w tej sprawie. Lecz Bóg dał uspokojenie: przecież On wie dobrze, co jest w piersiach!
44. I oto On pokazał wam ich, kiedy spotkaliscie się, jako nielicznych w waszych oczach, i podobnie pomniejszył was w ich oczach, aby mógł rozstrzygnąć sprawę, którą się miała dokonać. Do Boga powracają wszystkie sprawy!
45. O wy, którzy wierzycie! Kiedy spotykacie jakis oddział, to trzymajcie się mocno i często wspominajcie Boga! Być może, będziecie mieć szczęście!
46. I słuchajcie Boga i Jego Posłańca! Nie sprzecajcie się między sobą, bo osłabniecie i odejdzie od was wasza moc. Bądźcie cierpliwi! Zaprawdę, Bóg jest z cierpliwymi!
47. I nie bądźcie tak jak ci, którzy wyszli ze swoich domostw z dumą i dla pokazania się ludziom. Oni odsuwają się od drogi Boga, lecz Bóg obejmuje to, co oni czynią.
48. Oto upiekszył szatan ich działanie i powiedział: "Nie ma zwycięzcy nad wami dzisiaj wśród ludzi, a ja jestem waszym sąsiadem opiekunczym." Kiedy jednak pokazały się obydwa oddziały, on obrócił się na piętach i powiedział: "Ja jestem niewinny względem was. Widzę to, czego wy nie widzicie. Ja boję się Boga. Bóg jest straszny w karaniu!"
49. Oto mógł obludnicy i ci, w których sercach jest choroba: "Tych ludzi zwiódł ich religia." Ale ten, kto zaufa Bogu... zaprawdę, Bóg jest potężny, mądry!
50. Gdybys tylko mógł widzieć, jak aniołowie zabierają tych, którzy nie uwierzyli! Oni biją ich po twarzy i po plecach: "Zakosztujcie kary ognia palacego!"
51. To jest za to, co przygotowały wasze ręce!" Bóg nie jest niesprawiedliwy dla Swoich sług.
52. Oni są jak ludzie Faraona i ci, którzy byli przed nimi: oni nie uwierzyli w znaki Boga i zabrał ich Bóg za grzechy. Zaprawdę, Bóg jest mocny, straszny w karaniu!
53. Tak jest, ponieważ Bóg nie zmienia Swojego dobrodziejstwa, którym obdarzył jakis naród, dopóki oni nie zmieniają tego, co posiadają w swoich duszach. Bo, zaprawdę, Bóg jest słyszający, wszechwiedzący!
54. Taki był los ludzi Faraona i tych, którzy byli przed nimi, albowiem za kłamstwo uznali znaki swego Pana; wytraciliśmy ich za ich grzechy; i zatopiliśmy ludzi Faraona. Oni wszyscy byli ludźmi niesprawiedliwymi.
55. Zaprawdę, gorsi od zwierząt u Boga są ci, którzy odrzucili wiarę i nie wierzą;
56. ci, z którymi ty zawierasz przymierze, a potem oni naruszają swój układ za każdym razem; oni nie są bogobojni.
57. A jeśli spotkasz się z nimi na wojnie, to postępuj z nimi w taki sposób, by rozproszyc tych, którzy znajdują się za nimi. Być może, oni się opamiętają!
58. A jeśli naprawdę obawiasz się zdrady ze strony pewnych ludzi, to tak samo odrzuc ich przymierze. Zaprawdę, Bóg nie kocha zdrajców!
59. I niech nie sędzi ci, którzy nie uwierzyli, że nas wyprzedza. Oni przecież nie są zdolni niczego udaremnić!
60. Przygotujcie przeciwko nim, ile możecie sił i oddziałów konnicy, którymi moglibyście przerazić wroga Boga i wroga waszego, jak również innych, którzy są poza nimi, a których wy nie znacie. Bóg ich zna! A to, co wy rozdajecie na drodze Boga, to zostanie wam w pełni oddane i nie doznacie niesprawiedliwości.
61. A jeśli oni skłoniają się do pokoju, to i ty się ku niemu skłoni i zaufaj Bogu! Zaprawdę, On jest Słyszający, Wszechwiedzący!
62. A jeśli oni zechcą cię zdradzić - to zaprawdę, niech wystarczy ci Bóg! On jest Tym, który wsparł cię Swoją pomocą i pomocą wierzących;
63. On zjednoczył ich serca. Gdybys ty rozdał wszystko, co jest na ziemi, to nie mógłbyś zjednoczyć ich serc. Lecz Bóg zjednoczył je, bo przecież On jest potężny, mądry!
64. O Proroku! Wystarczy ci Bóg i ci spośród wiernych, którzy idą za tobą!

65. O proroku! Pobudzaj wiernych do walki! Jeśli wsr³d was jest dwudziestu cierpliwych, to zwycięża dwustu; a jeśli jest stu wsr³d was, to oni zwycięża tysiąc niewiernych, ponieważ oni są ludźmi, kt³rzy nie rozumieją.
66. Teraz ulżył wam B³g; On wie, że jesteście słabi. A więc jeśli będzie wsr³d was stu sprawiedliwych, to oni zwycięża dwustu; a jeśli będzie was tysiąc, to oni zwycięża dwa tysiące - za pozwoleniem Boga. B³g jest przecież z cierpliwymi!
67. Nie jest odpowiednie dla Proroka, aby brał jenc³w, dop³ki on nie dokona całkowitego podboju ziemi. Wy pragniecie tego, co przypadkowe na tym świecie, a B³g chce życia ostatecznego. B³g jest potężny, mądry!
68. Gdyby nie było przepisu od Boga, kt³ry już przyszedł wcześniej, to doszłoby was straszna kara za to, coście wzięli.
69. Jedźcie więc z tego, co zdobyliście jako łup, to, co jest dozwolone i wspaniałe, i bł³gcie się Boga! Zaprawdę, B³g jest przebaczący, łaskawcy!
70. O Proroku! Powiedz tym jencom, kt³rzy są w waszych rekach: "Jeśli B³g znajdzie dobro w waszych sercach, to On wam da coś lepszego niż to, co wam zostało zabrane, i przebaczy wam. B³g jest przebaczący, łaskawcy!"
71. A jeśli oni zechcą ciebie zdradzić, to już wcześniej zdradza Boga. Lecz On dał tobie władzę nad nimi. B³g jest wszechwiedzący, mądry!
72. Zaprawdę, ci, kt³rzy uwierzyli, ci, kt³rzy razem wywedrowali, ci, kt³rzy walczyli na drodze Boga swoimi dobrami i swoimi duszami, ci, kt³rzy udzielili schronienia i spieszyli z pomocą - oni są przyjaci³łmi jedni dla drugich. A względem tych, kt³rzy uwierzyli, a nie wywedrowali razem, nie jesteście zobowiązani w niczym do sprawowania opieki nad nimi, dop³ki oni nie wywedrują razem. A jeśli oni poproszą was o pomoc w religii, to na was ciąży obowiązek pomocy, jeśli tylko nie jest ona wymierzona przeciw ludowi, z kt³rym zawarliście przymierze. B³g widzi jasno to, co czynicie!
73. A ci, kt³rzy nie uwierzyli, są przyjaci³łmi jedni drugich. Jeśli wy tego nie uczynicie, to powstanie bunt na ziemi i wielkie zepsucie.
74. A ci, kt³rzy uwierzyli, i ci, kt³rzy wywedrowali razem, i ci, kt³rzy walczyli na drodze Boga, i ci, kt³rzy udzielili schronienia, i ci, kt³rzy udzielili pomocy - tacy są naprawdę wierzący! Oni otrzymają przebaczenie i szlachetne zaopatrzenie.
75. A ci, kt³rzy uwierzyli p³źniej, kt³rzy wywedrowali razem i walczyli wraz z wami, oni należą do was; lecz ci, kt³rzy są związani pokrewieństwem, są jeszcze bliżsi jedni drugich w Księdze Boga. Zaprawdę, B³g o każdej rzeczy jest wszechwiedzący!

QURAN (POLISH)

9 - At-Taubah

1. Bã³g i Jego Poslaniec sa wolni od zobowiazan wzgledem tych sposrã³d balwochwalcã³w, z ktã³rymi zawarlicie przymierze.
2. Podrã³zujcie swobodnie po ziemi w ciagu czterech miesiecy! Wiedziecie, iz nie jestescie zdolni sprowadzic do niemocy Boga i ze Bã³g pokryje wstydem niewiernych!
3. I oto wezwanie od Boga i Jego Poslanca do ludzi w dniu wielkiej pielgrzymki: "Bã³g i Jego Poslaniec sa wolni od zobowiazania wzgledem balwochwalcã³w. Jesli sie nawrã³cicie, to bedzie lepiej dla was; a jesli sie odwrã³cicie, to wiedziecie, iz nie sprowadzicie Boga do niemocy." Obwiesc kare bolesna tym, ktã³rzy nie wierza!
4. Jednak z wyjatkiem tych sposrã³d balwochwalcã³w, z ktã³rymi zawarlicie przymierze; oni go potem w niczym nie naruszyli ani tez nie pomagali nikomu przeciwko wam. Uszanujcie wiec w pelni wzgledem nich wasze przymierze, az do ich terminu. Zaprawde, Bã³g kocha ludzi bogobojnych!
5. A kiedy mina swiete miesiace, wtedy zabijajcie balwochwalcã³w, tam gdzie ich znajdziecie; chwytajcie ich, oblegajcie i przygotowujcie dla nich wszelkie zasadzki! Ale jesli oni sie nawrã³ca i beda odprawiac modlitwe, i dawac jalmuzne, to dajcie im wolna droge. Zaprawde, Bã³g jest przebaczajacy, litosciwy!
6. A jesli ktos z balwochwalcã³w poszukuje u ciebie schronienia, to daj mu schronienie, tak by mã³gl uslyszec slowo Boga, a nastepnie doprowadz go do miejsca bezpiecznego. Tak sie stanie, poniewaz to sa ludzie, ktã³rzy nie wiedza.
7. Jakiez moze byc przymierze balwochwalcã³w z Bogiem i Jego Poslancem, z wyjatkiem tych, z ktã³rymi zawarlicie przymierze w swietym Meczecie? I jak dlugo oni beda wierni wam, to i wy badzcie wierni im! Zaprawde, Bã³g kocha ludzi bogobojnych!
8. Jakze to? Skoro oni, kiedy maja przewage nad wami, nie przestrzegaja wobec was ani zwiãzkã³w przymierza, ani tez traktatu o opiece? Oni staraja sie wam przypodobac swoimi ustami, ale serca ich odmawiaja i wiekszosc z nich to ludzie przewrotni.
9. Oni sprzedaja znaki Boga za mala cene i oddalaja sie od Jego drogi. Jakze zle jest to, co czynia!
10. Oni nie przestrzegaja wzgledem wiernego ani zwiãzkã³w przymierza, ani traktatu o opiece. Tacy sa ludzmi wystepnymi.
11. Ale jesli oni sie nawrã³ca i beda odprawiac modlitwe, i dawac jalmuzne, to stana sie waszymi bracmi w religii. My jasno przedstawiamy znaki ludziom, ktã³rzy wiedza.
12. A jesli oni naruszaja swoje przysiegi po zawarciu przymierza i jesli atakuja wasza religie, to zwalczajcie wtedy imamã³w niewiarnosci! Zaprawde, nie ma dla nich przysieg! Byc moze, oni zaprzestana!
13. Czyz nie bedziecie zwalczac ludzi , ktã³rzy zlamali swoje przysiegi i ktã³rzy usilowali wypedzic Poslanca? To oni zaatakowali was po raz pierwszy. Czy wy sie ich obawiacie? Przecie z Bã³g zasluje bardziej na to, byscie sie Go obawiali, jesli jestescie wierzacymi!
14. Zwalczajcie ich! Bã³g ukarze ich przez wasze rece i okryje ich wstydem; i dopomoze wam zwyciezyc ich. On uleczy piersi ludzi wierzacych,
15. i On usunie zawisc z ich serc. Bã³g nawraca sie ku temu, komu chce. Bã³g jest wszechwiedzacy, mady!
16. Czy wy sadzicie, ze bedziecie pozostawieni w spokoju, skoro Bã³g jeszcze nie zna tych sposrã³d was, ktã³rzy walczyli i nie wzeli sobie - poza Bogiem, Jego Poslancem i wiernymi - nikogo jako bliskiego przyjaciela? A Bã³g jest w pelni swiadomy tego, co wy czynicie!
17. Nie godzi sie balwochwalcom, aby odwiedzali swiatynie Boga, dajac swiadectwo niewiary przeciwko samym sobie. Dzialania

takich ludzi są daremne. Oni będą przebywać w ogniu na wieki.

18. I będzie odwiedzać świątynię Boga tylko: ten, kto wierzy w Boga i w Dzień Ostatni; ten, kto odprawia modlitwę; ten, kto daje jałmużnę; ten, kto obawia się tylko Boga: Bóg może wtedy być dla liczby prowadzonych drogą prostą!

19. Czy wy uważacie, że ten, kto napoi pielgrzymę i odwiedzi święty Meczet podobny jest temu, kto uwierzył w Boga i w Dzień Ostatni i walczył na drodze Boga? Oni nie są równi przed Bogiem. Bóg nie prowadzi drogą prostą ludzi niesprawiedliwych.

20. Ci, którzy uwierzyli, ci, którzy wywedrowali wspólnie, ci, którzy walczyli na drodze Boga swoim majątkiem i swoimi duszami, będą mieli najwyższy stopień u Boga - oni są tymi, którzy osiągnęli sukces!

21. Ich Pan obwieści im radosną nowinę przez miłosierdzie od Niego i przez upodobanie, i przez Ogrody, gdzie czeka ich nieustanna szczęśliwość.

22. Będą w nich przebywać na wieki. Zaprawdę, u Boga jest nagroda ogromna!

23. O wy, którzy wierzyć! Nie bierzcie sobie za przyjaciół waszych ojców i waszych braci, jeśli oni przedkładają niewiarę ponad wiarę. A ci z was, którzy biorą ich sobie za przyjaciół, ci są niesprawiedliwi.

24. Powiedz: "Jeśli wasi ojcowie, wasi synowie i wasi bracia, wasze żony i wasz ród, i wasze majątki, które zdobyliście, i handel, o którego zastój się obawiacie, i mieszkania, które wam się podobają, są wam miłsze aniżeli Bóg i Jego Posłaniec oraz zmaganie się na Jego drodze - to oczekujcie, aż przyjdzie Bóg ze Swoim rozkazem." Bóg nie prowadzi drogą prostą ludzi szerzących zepsucie.

25. A Bóg pomógł wam zwyciężyć w wielu regionach, i w dniu Hunajn, kiedy was zadziwiła wasza mnogość. Lecz ona od niczego was nie wybawiła i ziemia stała się dla was ciasna mimo jej rozległości. Potem odwróciliście się plecami.

26. Następnie Bóg zesłał Swojego Posłańcę na Swojego Posłańcę i na wiernych. On zesłał wojska, których nie widzieliście, i ukarał tych, którzy nie uwierzyli. Taka jest zapłata dla niewiernych!

27. Następnie Bóg nawrócił się ku temu, ku któremu zechce. Bóg jest przebaczący, łaskawy!

28. O wy, którzy wierzyć! Balwochwalczy są przecież nieczystością. Przeto niech nie przybliżają się do Meczetu świętego po tym roku! A jeśli boicie się ubóstwa, to wzbogaci was Bóg przez Swoją łaskę, jeśli zechce. Zaprawdę, Bóg jest wszechwiedzący, mądry!

29. Zwalczajcie tych, którzy nie wierzą w Boga i w Dzień Ostatni, którzy nie zakazują tego, co zakazał Bóg i Jego Posłaniec, i nie poddają się religii prawdy - spośród tych, którym została dana Księga - dopóki oni nie zapłacą daniny własną ręką i nie zostaną upokorzeni.

30. Żydzi powiedzieli: "Uzajr jest synem Boga." A chrześcijanie powiedzieli: "Mesjasz jest synem Boga." Takie są słowa wypowiedziane ich ustami. Oni naśladują słowa tych, którzy przedtem nie wierzyli. Niech zwalczy ich Bóg! Jakże oni są przewrotni!

31. Oni wzięli swoich uczonych w piśmie i swoich mnichów za panów, poza Bogiem, i Mesjasza, syna Marii. A rozkazano im przecież czcić tylko Boga Jedynego. Nie ma boga, jak tylko On! Jakże On bardziej godny jest chwały aniżeli to, co oni Jemu dodają jako współtowarzyszy!

32. Oni chcą zagasić światło Boga swoimi ustami, lecz Bóg nie dopuści do tego, by nie uczynić pełnym Swojego światła, chociażby niewierni czuli do tego wstęt.

33. On jest Tym, który wysłał Swojego Posłańcę z drogą prostą i religią prawdy, aby uczynić ją widoczną ponad wszelką religię, chociażby balwochwalczy czuli do tego wstęt.

34. O wy, którzy wierzyć! Zaprawdę, wielu spośród uczonych w piśmie - rabinów i mnichów - żąda nadaremnie majątki ludzi i oddala od drogi Boga. A tym, którzy zbierają złoto i srebro, a nie rozdają ich na drodze Boga - obwieść karę bolesną!

35. W Dniu, kiedy te metale będą rozpalone w ogniu Gehenny i będą napiętnowane nimi ich czoła, ich boki i grzbiety: "Oto co zebraliście dla siebie. Zakosztujcie więc tego, co zebraliście!"

36. Liczba miesięcy u Boga: dwanaście miesięcy zaznaczonych w Księdze Boga w dniu, kiedy On stworzył niebiosy i ziemię. Wśród nich - cztery święte. To jest religia prawdziwa. Przeto nie czynicie sobie niesprawiedliwości w tych miesiącach i zwalczajcie balwochalców w całości, tak jak oni was zwalczają w całości. Wiedźcie, iż Bóg jest z bogobojnymi!

37. Przesunięcie miesiąca jest tylko pomnożeniem niewiary; są wprowadzeni przez to w błąd tylko ci, którzy nie wierzą. Oni uznają to za dozwolone jednego roku i uznają to za zakazane innego roku, aby wyrównać liczbę tych miesięcy uswieconych przez Boga i w ten sposób za dozwolone uznać to, czego zakazał Bóg. Zostało im upiękzone zło ich działania, lecz Bóg nie prowadzi drogą prostą ludzi niesprawiedliwych.

38. O wy, którzy wierzyć! Dlaczego, kiedy wam mówi: "Ruszajcie na drogę Boga!" - tak ciążycie ku ziemi? Czy podoba wam się bardziej życie tego świata, czy życie ostateczne? Przecież używanie życia tego świata w porównaniu z życiem ostatecznym - jest mizernie!

39. A jeśli nie wyruszyście, to ukarze was Bóg kara bolesną i zmieni was na inny naród. A wy nie możecie Mu w niczym zaszkodzić. Przecież Bóg jest nad każdą rzeczą wszechwładny!

40. A jeśli wy mu nie pomożecie - to Bóg mu już dopomógł, kiedy wypędził go ci, którzy nie uwierzyli, kiedy on był drugim z dwóch. Kiedy oni obydwoj byli w grocie, oto on mówi do swojego towarzysza: "Nie smuć się! Zaprawdę, Bóg jest z nami!" I Bóg zesłał na niego Świętą spokojność, i wzmocnił go swoimi wojskami, których wy nie widzieliście, i poniżył słowo tych, którzy nie uwierzyli, a słowo Boga wywyższył. Bóg jest potężny, mądry!

41. Wyruszajcie - lekko i ciężkozbrojni! Walczcie waszymi majątkami i waszymi duszami na drodze Boga! To jest dla was lepsze, gdybyście mogli wiedzieć!

42. Jesliby zysk był bliski, a droga umiarkowana, to oni z pewnością poszliby za toba. Lecz daleka dla nich była odległość. Oni będą przysięgać na Boga: "Gdybyśmy mogli, wyruszylibyśmy z wami!" Oni gubią siebie samych. A Bóg wie doskonale, że oni są kłamcami.

43. Niech Bóg ci przebaczy! Dlaczego ich pozostawiles, zanim dali się tobie jasno poznać ci, którzy mówili prawdę, i ci, którzy byli kłamcami?

44. Ci, którzy wierzą w Boga i w Dzień Ostatni, nie będą cie prosić o pozwolenie, by walczyć swoimi majątkami i swoimi duszami. A Bóg zna dobrze ludzi bogobojnych!

45. Proszę ciebie o pozwolenie tylko ci, którzy nie wierzą w Boga ani w Dzień Ostatni i których serca jeszcze wątpią, i którzy się wahają w swoim zwątpieniu.

46. A gdyby oni chcieli wyruszyć, to przygotowaliby do tego pewne wyposażenie. Lecz Bóg sprzeciwił się ich wyruszeniu, powstrzymał ich i zostało im powiedziane: "Siedzcie spokojnie z tymi, którzy siedzą!"

47. Gdyby wyruszyli razem z wami, to powiększyliby tylko trudności wśród was i, kazać między wami, staraliby się doprowadzić was do buntu; a wśród was są tacy, którzy im dają posłuch. Bóg zna dobrze ludzi niesprawiedliwych!

48. Oni już wcześniej chcieli wznieść bunt i przewracali twoje sprawy, aż przyszła prawda i pojawił się rozkaz Boga, chociaż oni się sprzeciwiali.

49. Wśród nich jest taki, który mówi: "Pozwól mi i nie wystawiaj mnie na pokusę!" Czyż oni nie wpadli już w pokusę? Zaprawdę, Gehenna obejmie niewiernych!

50. Jeśli cie spotyka jakieś dobro, ich to zasmuca; a jeśli cie dosięga jakieś nieszczęście, to oni mówią: "Zatręśliśmy się o naszą sprawę wcześniej!" - i odwracają się uradowani.

51. Powiedz: "Nie dosięgnie nas nic innego, jak tylko to, co zapisał dla nas Bóg. On jest naszym Panem! Niech ufają Bogu ludzie wierzący!"

52. Powiedz: "Czyż wy oczekujecie dla nas czegoś innego niż dwóch najpiękniejszych? Bo my oczekujemy dla was, iż dosięgnie was Bóg kara pochodząca od Niego lub przez nasze ręce. Oczekujcie więc, my oczekujemy razem z wami!"

53. powiedz: "Rozdawajcie dobrowolnie lub pod przymusem! - to nie będzie od was przyjmowane. Wy, zaprawdę, jesteście ludem występny."

54. I nic innego nie przeszkadza im w tym, aby mogły być przyjęte od nich świadectwa, jak tylko to, iż oni nie wierzą w Boga i w Jego Posłańca, iż odprawiają modlitwy leniwie i że rozdają tylko pod przymusem.
55. Niech cię nie zadziwiają ani ich majątki, ani ich dzieci. Bóg chce ich tylko ukarać przez to w życiu na tym świecie i chce ażeby ich dusze odeszły, kiedy są niewiernymi.
56. Oni przysiegają na Boga, iż są spośród was, chociaż nie są spośród was, lecz są ludem, którym się boi.
57. Jesliby oni tylko znaleźli jakieś schronienie albo jakieś grotę, albo jakąś krywkę, to podążyliby tam w wielkim pośpiechu.
58. Wśród nich są tacy, którzy obmawiają cię z powodu jałmużny: Jeśli oni coś z niej dostaną, to są zadowoleni; a jeśli nic z niej nie dostaną, to wtedy się gniewają.
59. A gdyby oni byli zadowoleni z tego, co dał im Bóg i Jego Posłaniec, to powiedzieliby: "Wystarczy nam Bóg! Bóg darzy nas Swoją łaską i Jego Posłaniec. My przecież kierujemy nasze pragnienie ku Bogu!"
60. Jałmużny są tylko dla ubogich i biedaków, i tych, którzy przy nich pracują, i dla tych, których serca zostały pozyskane, i na wykup niewolników, i dla dłużników, i dla drogi Boga, i dla podróznego. To jest obowiązek nałożony przez Boga! Bóg jest wszechwładny, mądry!
61. Wśród nich są tacy, którzy obrazają Proroka i mówią: "On jest tylko uchem!" Powiedz: "Uchem dobra dla was! On wierzy w Boga i wierzy wiernym; on jest miłosierdziem dla tych z was, którzy wierzą." A tych, którzy obrazają Posłańca Boga, czeka kara bolesna!
62. Oni przysiegają na Boga przed wami, by się wam przypodobać, lecz Bóg i Jego Posłaniec zasługują bardziej na to, by się im przypodobać - jeśli oni są wierzącymi.
63. Czyż oni nie wiedzą, że dla tego, kto się sprzeciwia Bogu i Jego Posłańcowi - będzie przygotowany ogień Gehenny, w którym on będzie przebywał na wieki? To jest hanba ogromna!
64. Obawiają się obludnicy, że będzie przeciwko nim zesłana sura, którą obwieści im, co jest w ich sercach. Powiedz: "Nasmiewajcie się! Zaprawdę, Bóg odkryje to, czego wy się obawiacie!"
65. A jeśli ich zapytasz, to oni z pewnością powiedzą: "Mysmy tylko tak rozmawiali i żartowali." Powiedz: "Czy wysmiewacie się z Boga, z Jego znaków i z Jego Posłańca?"
66. Nie usprawiedliwiajcie się! Stalście się niewiernymi, choć przedtem uwierzyliście. Jeśli My przebaczymy pewnej grupie spośród was, to ukarujemy inną grupę za to, iż byli grzesznikami.
67. Obludni mężczyźni i obludne kobiety nakazują sobie wzajemnie to, co jest zakazane, a powstrzymują się od tego, co jest uznane, i zaciskają ręce. Oni zapomnieli o Bogu i On o nich zapomniał. Zaprawdę, obludnicy szerzą zepsucie!
68. I obiecał Bóg obludnym, mężczyznom i kobietom, jak i niewiernym, ogień Gehenny, gdzie będą przebywać na wieki. On im wystarczy! Przeklął ich Bóg i kara ich będzie nieustanna!
69. Tak jak ci, którzy byli przed wami! Oni byli potężniejsi od was siłą, posiadali więcej majątków i dzieci i cieszyli się swoim udziałem. I wy cieszyście się swoim udziałem, tak jak cieszyli się swoim udziałem ci, którzy byli przed wami. I wy się zagłębiacie w rozmowach, tak jak oni się zagłębiali. Oto ci, których dzieła są daremne na tym świecie i w życiu ostatecznym. Oto ci, którzy stracili.
70. Czy nie doszła do was wieść o tych, którzy byli przed wami? O ludzie Noego, o ludzie Ad i Samud, o ludzie Abrahama i o mieszkancach Madian, i o miastach wyrwconych do fundamentów? Przychodzili do nich ich posłańcy z jasnymi dowodami. I to nie Bóg wyrządził im niesprawiedliwość, lecz oni sami sobie wyrządzili niesprawiedliwość.
71. A wierzący mężczyźni i wierzące kobiety są dla siebie nawzajem przyjaciółmi. Oni nakazują sobie to, co uznane, a zakazują sobie tego, co naganne. Oni odprawiają modlitwy i dają jałmużnę, są posłuszni Bogu i Jego Posłańcowi. Tym Bóg okaże miłosierdzie. Zaprawdę, Bóg jest potężny, mądry!
72. Obiecał Bóg wierzącym, mężczyznom i kobietom, Ogrody, gdzie w dole płyną strumyki - oni tam będą przebywać na wieki - i mieszkania przyjemne w Ogrodach Eden. A zadowolenie Boga jest jeszcze czymś większym od tego! To jest osiągnięcie ogromne!

73. O Proroku! Walcz przeciwko niewiernym i przeciwko obludnikom i bądź dla nich surowy! Ich miejscem schronienia będzie Gehenna. Jakże nieszczęsne to miejsce przybycia!

74. Oni przysiegają na Boga, że nic nie powiedzieli, tymczasem powiedzieli słowo niewiary; i stali się niewiernymi, chociaż już byli całkowicie poddani. Oni starali się usilnie o to, czego nie mogli osiągnąć; i zemścili się tylko za to, że wzbogacił ich Bóg i Jego Posłaniec, z Jego łaski. I jeśli się nawrócą, to będzie lepiej dla nich; a jeśli się odwróca, to ukarze ich Bóg karą bolesną na tym świecie i w życiu ostatecznym. Oni nie mają na ziemi ani przyjaciela, ani pomocnika.

75. A wśród nich są i tacy, którzy zawarli przymierze z Bogiem: "Jeśli On da nam nieco ze Swojej łaski, to my na pewno będziemy dawać jalmuzne i znajdziemy się wśród cnotliwych!"

76. Lecz kiedy On im daje nieco ze Swojej łaski, to oni tego skapia: odwracają się i oddalają.

77. Przeto On spowodował, iż towarzyszy im obluda w sercach, aż do dnia, kiedy oni Go spotkają, za to, że oszukali Boga w tym, co Mu obiecali, za to, że klamali.

78. Czyż oni nie wiedzą, że Bóg zna ich tajemnice i skryte zmywy i że Bóg zna doskonale rzeczy ukryte?!

79. Z tych, którzy wyszydzają i wysmiewają się z wiernych dających dobrowolnie jalmuzne, i z tych, którzy niewiele posiadają poza swoją gorliwością - z tych wysmieje się Bóg. Ich czeka kara bolesna!

80. Pros o przebaczenie dla nich albo nie pros dla nich o przebaczenie! Jeśli będziesz prosił dla nich o przebaczenie nawet siedemdziesiąt razy, to i tak nie przebaczy im Bóg. A to dlatego, że oni nie uwierzyli w Boga i Jego Posłanca. A Bóg nie prowadzi drogą prostą tych, którzy szerzą zepsucie.

81. Cieszyli się ci, których pozostawiono w ich mieszkaniach po odejściu Posłanca Boga. Oni czuli niechęć do tego, by zmagać się swoim majątkiem i swoimi duszami na drodze Boga, i mówili: "Nie wyruszajcie w ten zar!" Powiedz: "Ogień Gehenny jest o wiele bardziej gorący!" O gdyby oni to pojęli!

82. Niech oni się posmieją trochę i niech wiele popłacza - jako zapłata za to, co oni zarobili!

83. A jeśli nawróci cię Bóg do jakiejś partii spośród nich i beda cię prosić o pozwolenie wyruszenia, to powiedz: "Nie wyruszyście ze mną nigdy i nie będziecie zwalczać ze mną wroga! Wy przecież z zadowoleniem siedzieliscie po raz pierwszy, to siedzcie i teraz z pozostającymi w tyle!"

84. I nie mów dla siebie za kogośkolwiek z nich, kiedy umrze, ani nie stój nad jego grobem! Oni przecież nie wierzyli w Boga i Jego Posłanca i umarli będą ludzmi zepsutymi.

85. I niech nie zadziwiają cię ich majątki i ich dzieci! Bóg chce ich przez nie ukarać na tym świecie, żeby dusze ich odeszły, podczas kiedy są niewiernymi.

86. A kiedy została zesłana sura: "Wiercie w Boga i walczcie razem z Jego Posłancem!" - ludzie zamożni poprosili cię o pozwolenie i powiedzieli: "Pozostaw nas z siedzącymi w domu!"

87. Oni byli zadowoleni, że są z tymi, którzy pozostali w tyle. I położono pieczęć na ich serca, tak iż oni nie rozumieją.

88. Lecz Posłaniec i ci, którzy uwierzyli wraz z nim, zmagali się w walce swoim majątkiem i swoimi duszami. Dla nich beda dobra i oni beda szczęśliwi!

89. Przygotował dla nich Bóg Ogrody, gdzie w dole płynie strumyk; oni tam będą przebywać na wieki. To jest osiągnięcie ogromne!

90. I przyszli się usprawiedliwiać niektórzy spośród Beduinów, żeby im też dano pozwolenie. I siedzieli spokojnie ci, którzy oskarżali o kłamstwo Boga i Jego Posłanca. Dosięgnię tych, którzy nie uwierzyli, kara bolesna!

91. Słabi i chorzy oraz ci, którzy nie mają żadnych środków, aby ponosić ciężary, nie popełniają żadnego przewinienia - jeśli są szczerze wierni Bogu i Jego Posłancowi! Nie ma przeciwko czyniącym dobro żadnej drogi. Bóg jest przebaczący, łaskawy!

92. Ani też względem tych, którym, kiedy przyszli do ciebie, abys im dał środek transportu, powiedziałas: "Nie znajduje nic na czym mógłbym was odprawić" - oni zaś odwrócili się, a ich oczy były przepelnione łzami smutku, iż nie znajdują nic, co by mogli

wydac.

93. Droga jest tylko przeciwko tym, którzy prosza cie o pozwolenie, chociaz sa bogaci. Oni sa zadowoleni, ze sa z tymi, którzy pozostali w tyle. Bóg wycisnal pieczec na ich sercach, tak iz oni nie wiedza.

94. Oni sie beda usprawiedliwiac przed wami, kiedy do nich powrócicie. Powiedz: "Nie usprawiedliwiajcie sie! My wam nie uwierzmy nigdy! Bóg juz obwiescil nam wiadomosc o was. Bóg niebawem zobaczy wasze dzialanie, a takze Jego Poslaniec. Potem zostaniecie sprowadzeni do Tego, który zna doskonale to, co skryte i jawne, i On obwiesci wam, co czyniliscie!"

95. Oni beda zaklinac was na Boga, kiedy do nich powrócicie, zebyscie sie od nich odwrócili. Odwróccie sie wiec od nich! Oni sa brudem i miejscem ich schronienia bedzie Gehenna! - jako zaplata za to, co zarobili!

96. Oni was zaklinaja, abyscie byli z nich zadowoleni. Lecz, zaprawde, Bóg nie jest zadowolony z ludzi szerzacych zepsucie!

97. A Beduini sa bardziej zawzieci pod wzgledem niewiary i hipokryzji i bardziej zdolni do tego, by nie uznac granic zeslanych przez Boga Swojemu Poslancowi.

98. A Bóg jest wszechwiedzacy, madry! Wśród Beduinów sa tacy, którzy uwazaja to, co wydaja, za ciezką obowiazek i wyczekuja na zmiane waszego losu. Przeciwko nim obróci sie zly los. A Bóg jest slyszacy, wszechwiedzacy!

99. Ale sa wśród Beduinów i tacy, którzy wierza w Boga i w Dzień Ostatni i którzy uwazaja to, co rozdaja, za przyblizenie do Boga i do modlitw Jego Poslanca. Czyz nie tak?! Zaprawde, to jest dla nich przyblizenie! I wprowadzi ich Bóg do Swego milosierdzia! Zaprawde, Bóg jest przebaczajacy, litosciwy!

100. A z tych, którzy przybyli pierwsi spośród muhadzirów i ansarów, i z tych, którzy poszli za nimi w czynieniu dobra - Bóg jest zadowolony i oni sa zadowoleni z Niego. On przygotowal dla nich Ogrody, gdzie w dole plyna strumyki; oni tam beda przebywac na wieki. To jest osiagniecie ogromne!

101. Wśród Beduinów, którzy znajduja sie wokół was, sa obludnicy; i wśród mieszkanców Medyny sa uporczywie trzymajacy sie obhdy. Ty ich nie znasz, My ich znamy. My ich ukarzymy dwukrotnie, potem oni zostana poddani karze ogromnej!

102. A sa i inni, którzy uznali swoje grzechy: oni pomieszalili dobre dzialanie i zle. Byc moze, Bóg zwróci sie ku nim. Zaprawde, Bóg jest przebaczajacy, litosciwy!

103. Wez z ich majatku jalmuzne, abys przez nia mógł ich oczyszcic i usprawiedliwic, i mógł sie za nimi! Zaprawde, twoja modlitwa to uspokojenie dla nich! A Bóg jest slyszacy, wszechwiedzacy!

104. Czy oni nie wiedza, ze Bóg przyjmuje nawrócenie od Swoich slug i przyjmuje jalmuzny, i ze tylko Bóg jest Przebaczajacy, Litosciwy!

105. Powiedz: "Dzialajcie! Bóg zobaczy wasze dzialanie, a takze Jego Poslaniec i wierni! I niebawem bedziecie zwrócenii ku znajacemu doskonale skryte i jawne, i wtedy On obwiesci wam, co czyniliscie."

106. Sa i inni, którzy oczekuja na rozkaz Boga: albo ich ukarze, albo sie ku nim zwróci. Bóg jest wszechwiedzacy, madry!

107. A jesli chodzi o tych, którzy sobie przygotowali meczet dla sprzeciwu i niewiary i dla rozdzielenia wierzacych, i jako zasadzke na uzytek tego, który przedtem zwalczal Boga i Jego Poslanca - to oni, z pewnoscia, beda przysiegac: "Chcielismy tylko tego, co najpiekniejsze!" O nich zaswiadczy Bóg, iz sa klamcami.

108. Nie stawaj w nim nigdy! Meczet, który zostal postawiony dla poboznosci, od pierwszego dnia, jest bardziej godny tego, abys w nim stawal. W nim sa ludzie, którzy lubia sie oczyszczac, a Bóg kocha tych, którzy sie oczyszczaja.

109. Czy ten jest lepszy, kto wzniósł swoja budowle na bojazni Boga, i na Jego upodobaniu, czy tez ten, kto wzniósł swoja budowle na skraju osypujacego sie urwiska, który zwali sie z nim w ogień Gehenny? Bóg nie prowadzi droga prosta ludzi niesprawiedliwych!

110. Budowla, którą oni wzniesli, nie przestanie byc watpliwoscia w ich sercach, dopóki ich serca nie zostana rozdarte. A Bóg jest wszechwiedzacy, madry!

111. Zaprawde, Bóg kupil u wiernych ich dusze i ich majatki, w zamian za co otrzymaja Ogród. Oni walczą na drodze Boga i

zabijaja, i sa zabijani, zgodnie z Jego prawdziwa obietnica w Torze, Ewangelii i w Koranie. A kto wierniej wypelnia swoje przymierze anizeli B'g? Ciescie sie wiec z handlu, jaki z Nim zrobiliscie! To jest osiagniecie ogromne!

112. Ci, kt'rzy sie nawracaja, ci, kt'rzy oddaja czesc, ci, kt'rzy slawia, ci, kt'rzy podrzuja, ci, kt'rzy sie sklaniaja, ci, kt'rzy wybijaja poklony, ci, kt'rzy nakazuja, co jest odpowiednie, ci, kt'rzy zakazuja, co jest naganne, ci, kt'rzy zachowuja granice Boga. I glos radosna wiesc tym, kt'rzy wierza!

113. Nie godzi sie Prorokowi i tym, kt'rzy uwierzili, aby prosili o przebaczenie dla balwochwalcw - nawet gdyby byli ich krewnymi - odkad stalo sie dla nich jasne, ze oni sa mieszkawcami ognia piekielnego.

114. Abraham prosil o przebaczenie dla swego ojca jedynie z powodu obietnicy, jaka jemu zlozyl. A kiedy stalo sie jasne, ze on jest nieprzyjacielem Boga, Abraham wyrzekl sie jego. Zaprawde, Abraham byl wsp'lczujacym, wspanialomyslnym!

115. B'g nie sprowadza z drogi ludzi, jesli ich prowadzil przedtem droga prosta, dopki im nie wyjasni, czego oni maja sie wystrzegac. Zaprawde, B'g wie doskonale o kazdej rzeczy!

116. Zaprawde, do Boga nalezy kr'lestwo niebios i ziemi. On daje zycie i powoduje smierc. I nie ma dla was, poza Bogiem, ani opiekuna, ani pomocnika!

117. B'g zwr'cil sie do Proroka, do muhadzirw i do ansarw, kt'rzy poszli za nim w trudnej godzinie, zanim serca niekt'rych sposrd nichomal sie nie wypaczyly. Wtedy On zwr'cil sie do nich - przeciez On jest dobrotliwy, litosciwy! -

118. i do tych trzech, kt'rych pozostawiono w tyle, kiedy ciasna stala sie dla nich ziemia - mimo jej rozleglosci - i ciasne sie staly dla nich ich dusze. Oni sadzili, iz nie ma juz zadnej ucieczki przed Bogiem, jak tylko u Niego. Wtedy On zwr'cil sie ku nim, aby sie nawr'cili. Zaprawde, B'g jest Przebaczajacy, Litosciwy!

119. O wy, kt'rzy wierzycie! B'jcie sie Boga i przebywajcie z tymi, kt'rzy m'wia prawde!

120. Mieszkancy Medyny i ci sposrd Beduinw, kt'rzy zamieszkiwali wok' nich, nie powinni byli pozostawac w tyle za Poslancem Boga ani tez troszczyc sie bardziej o siebie samych anizeli o niego. Nie moglo dosiegnac ich ani pragnienie, ani zmeczenie, ani gl'ad na drodze Boga. I oni nie postawili ani jednego kroku, kt'ry by nie rozgniewal niewiernych, ani tez nie odniesii wobec wroga zadnej korzyści, kt're by nie zostaly im zapisane jako pobożne dzieło. Zaprawde, B'g nie gubi nagrody tych, kt'rzy czynia dobro!

QURAN (POLISH)

10 - Yunus

1. Alif. Lam. Ra. To sa znaki Ksiegi madrej .
2. Czy to jest dziwne dla ludzi, ze objawilismy jednemu sposrod was: "Ostrzegaj ludzi i glos radosna wiesc tym, ktorzy uwierzyli, iz beda mieli zasluzge szczerej wiernosci u swego Pana"? Mowia niewierni: "To na pewno jest czarownik!"
3. Zaprawde, Pan wasz - to Bóg, ktory stworzyl niebiosy i ziemie w ciagu szesciu dni; nastepnie umocnil sie na tronie, sprawujac rzad wszelkich spraw. Nie ma oredownika bez Jego zezwolenia. To jest dla was Bóg, wasz Pan, przeto czcicie Go! Czyz wy sie nie opamietaecie?
4. Do Niego powracacie wy wszyscy. Obietnica Boga jest prawda! Zaprawde, On stwarza po raz pierwszy, a potem powtarza stworzenie, by zaplacic wedlug slusznosci tym, ktorzy uwierzyli i pelnili dobre dziela. A dla tych, ktorzy nie uwierzyli, bedzie napad wrzacy i kara bolesna za to, iz byli niewiernymi.
5. On jest Tym, ktory uczynil slonce jasnoscia, a ksiezyc swiatlem; i ktory wyznaczyl dla niego fazy, abyscie znali liczbe lat i rachunek. Bóg stworzyl to niewatpliwie w calej prawdzie, rozdzielajac znaki dla ludzi, ktorzy wiedza.
6. Zaprawde, w kolejnej zmianie nocy i dnia, jak i w tym, co stworzyl Bóg w niebiosach i na ziemi, sa znaki dla ludzi bogobojnych!
7. Zaprawde, dla tych, ktorzy nie maja nadziei na Nasze spotkanie i ktorzy zadowalaja sie zyciem tego swiata, i znajduja w nim upodobanie, a zaniedbuja Nasze znaki
8. - miejscem schronienia bedzie ogien, za to, co oni czynili.
9. Zaprawde, tych, ktorzy uwierzyli i ktorzy pelnili dobre dziela, Pan poprowadzi droga prosta w nagrode za ich wiare. Beda plynac u ich stopy strumyki w Ogrodach szczesliwosci.
10. Ich wezwaniem tam bedzie: Chwala Tobie, o Boze!" A pozdrowieniem ich: "Pokoj!" A koncem ich wezwania: "Chwala niech bedzie Bogu, Panu swiatu!"
11. A jesliby Bóg przyspieszyl ludziom zlo, tak jak oni chcieliby przyspieszyc dla siebie dobro, to ich termin bylby juz rozstrzygniety. Lecz My pozostawiamy tych, ktorzy sie nie spodziewaja spotkania z Nami, aby w swoim zabladzeniu wedrowali na oslep.
12. A kiedy czlowieka dotknie nieszczescie, to on wzywa Nas, lezac na boku, siedzac albo stojac; a kiedy odsuniemy od niego jego nieszczescie, to on przechodzi mimo, jak gdyby nigdy nie wzywal Nas z powodu nieszczescia, ktore go dotknelo. W ten sposob upieksza sie wystepnym to, co oni czynia.
13. Wytracilismy juz przed wami pokolenia, kiedy popelnialy niesprawiedliwosc. Przychodzili do nich ich poslancy z jasnymi dowodami, ale oni nie uwierzyli. W ten sposob My placimy ludowi grzesznikow.
14. Po nich was uczynilismy namiestnikami na ziemi, aby zobaczyc, jak wy bedziecie dzialac.
15. A kiedy sa im recytowane nasze znaki jako jasne dowody, to ci, ktorzy sie nie spodziewaja spotkania z Nami, mowia: "Przynies nam Koran inny niz ten!" Albo: "Zmien go!" Powiedz: "Nie do mnie nalezy, bym go zmienial z wlasnej woli. Ja tylko postepuje za tym, co mi zostalo objawione. Zaprawde, obawiam sie - jesli sie zbuntuje przeciwko memu Panu - kary Dnia Wielkiego!"
16. Powiedz: "Jesliby zechcial Bóg, to ja bym go wam nie wyrecytowal i On nie dalby wam go poznac. A ja przeciez przebywalem wsród was przez cale zycie, zanim on zostal objawiony. Czyz wy nie rozumiecie?"

17. A kto jest bardziej niesprawiedliwy od tego, kto wymysla kłamstwo przeciw Bogu albo kto za kłamstwo uważa Jego znaki? Zaprawdę, grzesznicy nie są szczęśliwi!
18. Oni czczą, poza Bogiem, to, co im nie szkodzi i nie przynosi korzyści. Oni mówią: "To nasi oredownicy u Boga." Powiedz: "Czyż wy potraficie powiadomić Boga o czymś, czego On nie zna w niebiosach i czego On nie zna na ziemi? Niech Jemu będzie chwala, On jest wyniosły ponad to, co Jemu dodają jako współtowarzyszy!"
19. Ludzie byli tylko jednym narodem, ale się podzielili. I jeśli by nie słowo, które przyszło wcześniej od twojego Pana, to zostaliby rozstrzygnięte między nimi to, w czym oni się różnią.
20. Oni mówią: "Gdyby jemu został zesłany jakiś znak od jego Pana!" Powiedz: "To, co skryte, należy tylko do Boga! Poczekajcie więc! I ja z wami jestem między czekającymi!"
21. A kiedy dalismy ludziom zakosztować miłosierdzia - kiedy dotknęło ich nieszczęście - to oni okazali swoją chytrą przeciwko Naszemu znakom. Powiedz: "Bóg jest szybszy w chytrą. Zaprawdę, Nasi posłancy zapisują to, co wy podstępnie knujecie!"
22. On jest Tym, który wam pozwala podróżować na lądzie i na morzu. A kiedy znajdujecie się na statkach, które unoszą się dzięki pomysłnemu wiatrowi, ludzie są na nich uradowani; kiedy dosięga je gwałtowny wicher i ze wszystkich stron zalewają je fale, oni sadzą, że są całkowicie przez nie otoczeni, wzywają Boga, wyznając Mu szczerze swoją wiarę: "Jeśli Ty nas wyratujesz, to my z pewnością będziemy wdzięczni!"
23. A kiedy On ich wyratuje, oto oni znowu szerzą zepsucie, na ziemi, bez żadnego prawa. "O ludzie! Wasza nieprawość spadnie tylko na was. To jest tylko krótkie używanie życia na tym świecie, bo do Nas powróćcie, a wtedy My wam obwiesimy to, co czyniliście."
24. Życie tego świata jest podobne do wody, którą spuściliśmy z nieba: miesza się z nią roślinność ziemi, którą żywią się ludzie i zwierzęta. A kiedy ziemia nabrała swojej ozdoby i upiększyła się, a jej mieszkańcy myślą, że nią władają, dochodzi do niej Nasz rozkaz, noca lub dniem, i My czynimy ją polem zżetym, jak gdyby wczoraj nie była kwitnąca. W ten sposób My wyjaśniamy znaki ludziom, którzy się zastanawiają.
25. A Bóg wzywa do siedziby pokoju i prowadzi ku drodze prostej, kogo chce.
26. Tych, którzy czynili dobro, czeka piękna nagroda i jeszcze coś więcej. I nie pokryje ich twarz pył ani ponizenie. Oni będą mieszkańcami Ogrodu, gdzie przebywać będą na wieki.
27. A ci, którzy popełnili złe czyny, otrzymają jako zapłatę zło podobne. I okryje ich ponizenie; nie będą mieli żadnego obrońcy przed Bogiem! Ich twarze zostaną pokryte jakby mrocznymi płatami nocy. Oni będą mieszkańcami ognia, gdzie pozostaną na wieki.
28. A w Dniu, kiedy zbierzemy ich wszystkich, powiemy wtedy do tych, którzy wymyślali współtowarzyszy: "Na wasze miejsce, wy i wasi współtowarzysze!" I My ich rozdzielimy, a ich współtowarzysze powiedzą: "Wy przecież nas nie czciliście!"
29. A Bóg wystarczy jako świadek między nami i wami, iż nie dbalismy o waszą cześć!"
30. Tam doswiadczy każda dusza, co ona pierwszej uczyniła. Oni zostaną odprawieni do Boga, ich Pana prawdziwego, a odsunie się od nich to, co oni wymyślali.
31. powiedz: "Kto daje wam zaopatrzenie z nieba i z ziemi? Kto włada słuchem i spojrzeniem? Kto wyprowadza żywe z martwego? I kto wyprowadza martwe z żywego? I kto zarządza wszelką sprawą?" Oni powiedzą: "Bóg. Powiedz im więc: "Czyż nie będziecie bogobojni?!"
32. Oto Bóg, Pan wasz prawdziwy! A cóż jest poza prawdą - jeśli nie błąd? Jakże wy jesteście odwrócenici!
33. Tak ziszczało się słowo twojego Pana na tych, którzy szerzyli zepsucie; bo oto oni nie wierzą!
34. Powiedz: "Czy wśród waszych współtowarzyszy jest taki, który stwarza po raz pierwszy, a potem powtarza stworzenie?" Powiedz: "Bóg stwarza po raz pierwszy, a potem powtarza stworzenie! Jakże wy więc dajecie się wpłacać w kłamstwo?"
35. powiedz: "Czy wśród waszych współtowarzyszy jest taki, który prowadzi prosto ku prawdzie?" Powiedz: "To Bóg prowadzi drogą prostą ku prawdzie. Czyż więc ten, kto prowadzi drogą prostą ku prawdzie, nie zasługuje bardziej na to, by postępować za nim, niż ten, który nie prowadzi drogą prostą, ale sam jest prowadzony? Cóż więc z wami? Jak sadzicie?"

36. Lecz wiekszosc z nich postepuje tylko za domniemaniem! Jednak, zaprawde, domniemanie nie pomoze nic wobec prawdy. Zaprawde, BÅ³g dobrze wie, co wy czynicie!
37. Ten Koran nie mÅ³gl byc wymyslony poza Bogiem! On jest potwierdzeniem prawdziwosci tego, co bylo przed nim, i wyjasnieniem Ksiegi - co do ktÅ³rej nie ma zadnej watpliwosci - pochodzacej od Pana swiatÅ³w.
38. Oni, byc moze, powiedza: "Wymyslil go!" Powiedz: "Przyniescie wiec sure podobna do niego i wzywajcie, kogo mozecie, poza Bogiem, jesli jestescie prawdomÅ³wni!"
39. Tak! Za klamstwo uznali to, czego nie objeli swoja wiedza i czego wyjasnienie jeszcze do nich nie doszlo. Podobnie klam zadawali ci, ktÅ³rzy byli przed nimi. Popatrzze, jaki byl ostateczny koniec ludzi niesprawiedliwych!
40. WsrÅ³d nich sa tacy, ktÅ³rzy w niego wierza, i sa tacy, ktÅ³rzy w niego nie wierza. A Pan twÅ³j zna najlepiej tych, ktÅ³rzy szerza zepsucie.
41. A jesli oni beda cie uwazac za klamce, to powiedz: "Do mnie nalezy moje dzialanie, a do was nalezy wasze dzialanie. Wy nie jestescie odpowiedzialni za to, co ja czynie, ani ja nie jestem odpowiedzialny za to, co wy czynicie."
42. WsrÅ³d nich sa tacy, ktÅ³rzy sie tobie przysluchuja. Ale czy ty zmusisz do sluchania gluchych, przeciez oni i tak nie rozumieja?
43. I wsrÅ³d nich sa tacy, ktÅ³rzy spogladaja na ciebie. Ale czy ty mozesz poprowadzic slepych, jesli oni nie widza?
44. Zaprawde, BÅ³g nie czyni ludziom niesprawiedliwosci, lecz ludzie sobie samym wyrzadzaja niesprawiedliwosc!
45. W Dniu, kiedy On ich zbierze, wyda im sie, ze nie, przebywali dluzej, jak tylko jedna godzine dnia, i poznaja siebie nawzajem. A straca ci, ktÅ³rzy za klamstwo uznali spotkanie z Bogiem i nie byli prowadzeni droga prosta.
46. My albo pokazemy ci czesc z tego, co im obiecujemy, albo wezwiemy cie do Siebie. Do Nas oni powrÅ³ca! A BÅ³g potem bedzie swiadkiem tego, co oni czynia.
47. Kazdy narÅ³d ma swojego poslanca. A kiedy przyjdzie ich poslaniec, wszystko bedzie miedzy nimi rozstrzygniete wedlug slusznosci i oni nie doznaja niesprawiedliwosci.
48. Oni mÅ³wia: "Kiedy sie spelni ta obietnica, jesli jestescie prawdomÅ³wni?"
49. Powiedz: "Ja nie wladam dla samego siebie ani szkoda, ani korzyscia, poza tym, co BÅ³g zechce." Kazdy narÅ³d ma swÅ³j kres. Kiedy nadejdzie ten kres, to oni nie beda w stanie go opÅ³znic ani o godzine ani tez nie zdoლაja go przyspieszyc.
50. Powiedz: "Jak wam sie wydaje? Jesli przyjdzie do was Jego kara, w nocy albo podczas dnia, to jaka jej czesc chcieliby przyspieszyc grzesznicy?"
51. Czy teraz uwierzycie w nia, kiedy ona na was spadla? Teraz?! Choc przedtem staraliscie sie ja przyspieszyc!"
52. Wtedy bedzie powiedziane tym, ktÅ³rzy byli niesprawiedliwi: "Zakosztujcie kary wiecznosc! Czyz nie otrzymaliscie zaplatty za to tylko, co sami zarobiliscie?"
53. Oni beda ciebie pytac: "Czy to jest prawda?" Powiedz: "Tak! Na mojego Pana! Zaiste, to jest prawda! I nie bedziecie w stanie tego udaremnic."
54. A jesliby kazda dusza, ktÅ³ra byla niesprawiedliwa, posiadala to, co jest na ziemi, to staralaby sie tym okupic. Oni beda w glebi zalowac, kiedy zobacza kare. Lecz zostalo juz rozstrzygniete miedzy nimi wedlug slusznosci i oni nie doznaja niesprawiedliwosci.
55. O tak! Obietnica Pana jest prawda, lecz wiekszosc z nich nie wie!
56. On daje zycie i sprowadza smierc, i do Niego zostaniecie sprowadzeni.
57. Oludzie! Przyszlo do was napomnienie od waszego Pana; i uleczenie tego, co jest w piersiach, i droga prosta, i milosierdzie dla wierzacych.
58. Powiedz: "Laska Boga i Jego milosierdziem niech sie oni raduja! To jest lepsze od tego, co zbieraja!"
59. Powiedz: "Czy widzieliscie, co wam BÅ³g zeslal jako zaopatrzenie i jak wy uczyniliscie z tego zakazane i dozwolone?" Powiedz:

"Czy Bóg wam zezwolił na to, czy też wymyślacie kłamstwo przeciw Bogu?"

60. A co będa sadzić ci, którzy wymyślają kłamstwo przeciw Bogu - w Dniu Zmartwychwstania? Zaprawdę, Bóg jest władcą łaski dla ludzi, lecz większość z nich nie jest wdzięczna!

61. I w jakiegokolwiek bylbys sytuacji, i cokolwiek recytowałbys z Koranu, i jakiegokolwiek podejmujecie działanie - My jesteśmy przy was świadkami, kiedy się w tym zagłębiacie. I nie ujdzie uwagi twego Pana nawet ciężar jednego pyłku - ani na ziemi, ani w niebiosach; ani też coś jeszcze mniejszego od tego, ańteż większego - żeby to nie było w Księdze jasnej.

62. Czyż nie tak? Zaprawdę, przyjaciele Boga nie będa się lekac ani nie będa się smucic.

63. Ci, którzy uwierzyli i byli bogobojni,

64. otrzymają radosną wieść w tym życiu i w życiu ostatecznym. Nie ma zmiany w słowach Boga: to jest osiągnięcie ogromne!

65. I niech cię nie smuci ich mowa! Zaprawdę, potęga należy w całości do Boga! On jest Słyszającym, Wszechwiedzącym!

66. Czyż nie tak?! Zaprawdę, do Boga należy ten, kto jest w niebiosach, i ten, kto jest na ziemi! A za czym idą ci, którzy wzywają współtowarzyszy poza Bogiem? Oni postępują tylko za domniemaniem i tylko snują przypuszczenia.

67. On jest Tym, który uczynił dla was noc, abyscie podczas niej odpoczywali, i dzień, abyscie jasno widzieli. ' Zaprawdę, w tym są znaki dla ludzi, którzy słuchają!

68. Oni powiedzieli: "Bóg wziął sobie syna!" Niech Mu będzie chwała! On sam Sobie wystarcza! Do Niego należy to, co jest w niebiosach, i to, co jest na ziemi. A wy nie macie żadnej władzy nad tym. Czy będziecie mieć o Bogu to, czego nie wiecie?

69. Powiedz: "Zaprawdę, ci, którzy wymyślają kłamstwo przeciwko Bogu, nie będa szczęśliwi!"

70. Używanie jest na tym świecie! Ale potem do Nas oni powrócą! Damy im wtedy zakosztować kary strasznej za to, iż nie wierzyli.

71. Opowiedz im historię Noego! Oto on powiedział do swojego ludu: "O ludu mój! Jeśli ciąży wam moja obecność i moje przypomnienie znaków Boga - to ja pokładam ufność w Bogu. Wy przeto uzgodnijcie to między sobą i waszymi współtowarzyszami, a niech wasza sprawa nie będzie już dla was udreczeniem. Następnie sadźcie mnie i nie dajcie mi czekać!

72. A jeśli się odwrócicie, to przecież nie żądam od was żadnej nagrody. Moja nagroda jest tylko u Boga, a ja otrzymałem rozkaz, abym był wśród całkowicie poddanych."

73. Lecz oni uznali go za kłamcę. Przeto uratowaliśmy jego i tych, którzy z nim byli na statku, i uczyniliśmy ich namiestnikami; a zatopiliśmy tych, którzy za kłamstwo uznali Nasze znaki. Popatrz więc, jaki był ostateczny koniec tych, którzy byli ostrzegani!

74. Następnie posłaliśmy po nim posłańców do ich ludu, którzy przynosili im dowody jasne; lecz oni nie byli gotowi uwierzyć w to, co przedtem uznali za kłamstwo. W ten sposób wyciskamy pieczęć na sercach ludzi występnych!

75. Następnie posłaliśmy po nim Mojżesza i Aarona do Faraona i jego starszyny. Lecz oni wbili się w pychę i okazali się ludem grzesznym.

76. A kiedy przyszła do nich prawda, od Nas, oni powiedzieli: "Zaprawdę, to tylko czary oczywiste!"

77. Powiedział Mojżesz: "To wy tak mówicie o prawdzie, kiedy ona przyszła do was? Czy to czary? Czarownicy nigdy nie są szczęśliwi."

78. Oni powiedzieli: "Czy ty przyszedłes do nas, by odwrócić nas od tego, co znaleźliśmy w naszych ojcach, i żebyście obaj zyskali wielkość na ziemi? My wam jednak wcale nie uwierzemy!"

79. I powiedział Faraon: "Przyprowadźcie mi wszystkich uczonych czarowników!"

80. A kiedy przyszli czarownicy, powiedział do nich Mojżesz: Rzucicie, co macie do rzucenia!"

81. A kiedy oni rzucili, Mojżesz powiedział: "To, co przyniesiecie, to tylko czary. Zaprawdę, Bóg je zniweczy! Zaprawdę, Bóg nie pozwoli, by pomysłnie rozwijało się dzieło tych, którzy szerzą zepsucie!

82. Bóg potwierdza prawdę przez Swoje słowa, chociażby to było nienawistne dla grzeszników.

83. Ale nikt nie uwierzył Mojżeszowi, oprócz potomstwa jego ludu, z obawy przed Faraonem i jego starszyna, żeby ich nie poddał przeciwnik. Faraon jest wielki na ziemi, a przecież jest w liczbie występnych!

84. I powiedział Mojżesz: "O ludu mój! Jeśli uwierzycie w Boga, to zaufajcie Jemu, skoro jesteście całkowicie poddani!"

85. Oni powiedzieli: "Zaufajmy Bogu, Panu naszemu. Panie nasz! Nie czyn nas pokuszeniem dla niesprawiedliwych.

86. I wybaw nas, przez Twoje miłosierdzie, od ludu niewiernych!"

87. I objawiliśmy Mojżeszowi i jego bratu: "Przygotujcie dla waszego ludu domy w Egipcie; i uczynicie wasze domy świątynią! i odprawiajcie modlitwę! i ogłoszcie radosną wieść wierzącym!"

88. I powiedział Mojżesz: "Panie nasz! Ty dałeś Faraonowi i jego starszynie ozdoby i bogactwa w życiu tego świata - Panie nasz! - aby sprowadzali z drogi Twojej na manowce. Panie nasz! Zniszcz ich bogactwa i uczyn zatwardziałymi ich serca! Niechaj oni nie uwierza, dopóki nie ujrzą kary bolesnej!"

89. Powiedział: "Wasza prośba została wysłuchana. Idźcie obywatel, prosto i nie postępujcie drogą tych, którzy nie wiedzą!"

90. I przeprowadziliśmy synów Izraela przez morze, a ścigał ich Faraon i jego wojska z zawziętością i wrogością. Az kiedy był bliski zatonięcia, powiedział: "Uwierzyłem, że nie ma boga, jak tylko Ten, w którego uwierzyli synowie Izraela! I jestem wśród tych, którzy się całkowicie poddali."

91. Tak, teraz! A przedtem się zbuntowałeś i byłeś w liczbie tych, którzy szerzą zepsucie.

92. Lecz dzisiaj cię uratujemy - twoje ciało, abyś był znakiem dla tych, którzy przyjdą po tobie. Zaprawdę, wielu spośród ludzi zaniedbuje Nasze znaki!

93. I My osiedliliśmy synów Izraela w siedlisku pewnym, i zaopatrzyliśmy ich w dobre rzeczy. Oni nie sprzeczały się, dopóki nie przyszła do nich wiedza. Zaprawdę, twój Pan rozsądzi między nimi w Dniu Zmartwychwstania, w czym oni się różnili!

94. A jeśli powatpiewasz w to, co tobie zesłaliśmy, to zapytaj tych, którzy czytają Księgę, która była przed tobą. Przyszła do ciebie prawda od twojego Pana, nie bądź więc w liczbie tych, którzy powatpiewają!

95. I nie bądź w liczbie tych, którzy za kłamstwo uznali znaki Boga, bo inaczej będziesz wśród stratnych.

96. Zaprawdę, ci, na których się sprawdziło słowo twojego Pana, nie uwierza

97. - nawet jeśliby przyszły do nich wszystkie znaki - dopóki nie zobaczą kary bolesnej.

98. Gdyby znalazło się choć jedno miasto, które by uwierzyło i któremu pomogłaby jego wiara, oprócz ludu Jonasza! Kiedy oni uwierzyli, odsuneliśmy od nich karę hanby w życiu na tym świecie i pozwoliliśmy im używać do pewnego czasu.

99. A gdyby zechciał twój Pan, to uwierzyliby wszyscy, którzy są na ziemi. Czy ty potrafisz zmusić ludzi do tego, żeby stali się wierzącymi?

100. I nie zdarzy się żadnej duszy uwierzyć, jak tylko za pozwoleniem Boga. On zesła gniew na tych, którzy nie są rozumni.

101. Powiedz: "Popatrzcie na to, co jest w niebiosach, i na to, co jest na ziemi!" Ale ludziom, którzy nie wierzą, nie pomagają ani znaki, ani napomnienia.

102. Czegoż oni oczekują, jeśli nie dni podobnych do tych, które już przeżyli ludzie przed nimi? Powiedz: "Oczekujcie więc! Ja jestem z wami wśród oczekujących!"

103. Następnie My uratujemy Naszych posłańców i tych, którzy uwierzyli. Tak więc obowiązkiem Naszym jest, byśmy ratowali ludzi wierzących.

104. Powiedz: "O ludzie! Jeśli wy pozostajecie w zwątpieniu co do mojej religii - to ja nie będę oddawał czci tym, których wy czcicie poza Bogiem; ja czczę Boga, który was wezwie, i otrzymałem rozkaz, aby być wśród wierzących."

105. I: "Skieruj twarz ku tej religii, jako człowiek prawdziwie pobożny, i nie będzie w liczbie tych, którzy dodają Bogu

współtowarzyszy!

106. I nie wzywaj, poza Bogiem, tego, co ci nie pomoze ani nie zaszkodzi. A jesli to uczynisz, to znajdziesz sie wkrótce wśród niesprawiedliwych."

107. Jesli Bóg dotknie cie nieszczęściem, to nikt nie zdola go odsunac, jak tylko On. A jesli On chce dla ciebie dobra, to nikt nie odwróci Jego laski. On obdarza nia, kogo chce ze swoich slug. On jest Przebaczajacy, Litosciwy!

108. Powiedz: "O ludzie! Przyszla do was prawda od waszego Pana. Kto idzie droga prosta, ten idzie droga prosta dla siebie samego. A ktokolwiek bladzi, bladzi na szkode sobie samemu. A ja nie jestem dla was opiekunem."

109. Postepuj wiec za tym, co ci zostalo objawione! Badz cierpliwy! On jest najlepszym z sędziów!

QURAN (POLISH)

11 - Hud

1. Alif. Lam. Ra. Oto Ksiega, której znaki są utwierdzone, następnie jasno przedstawione - od Madrego, w pełni świadomego:
2. "Nie czcicie nikogo innego, jak tylko Boga! Ja jestem dla was, od Niego, ostrzegającym i zwiastunem radosnej nowiny.
3. Proście o przebaczenie waszego Pana i nawracajcie się do Niego! On wam da piękne używanie życia do oznaczonego kresu i da Swoją łaskę każdemu, posiadającemu zasługę. A jeśli się odwrócicie, to obawiam się dla was kary Dnia Wielkiego.
4. Do Boga powróćcie. On jest nad każdą rzeczą wszechwładny!"
5. Czyż oni nie zamykają się w sobie, aby się ukryć przed Panem? Czyż On nie wie, kiedy oni się okrywają swoimi szatami; co trzymają w tajemnicy, a co ujawniają? Zaprawdę, On wie dobrze, co kryje się w piersiach!
6. I nie ma ani jednego zwierzęcia na ziemi, którego zaopatrzenie nie przypadłoby Bogu. On zna jego miejsce przebywania i jego miejsce odpoczynku. Wszystko jest w Księdze jasnej:
7. On jest Tym, który stworzył niebiosa i ziemię w ciągu sześciu dni - a Jego tron był na wodzie - aby wypróbować, który z was jest lepszy w działaniu. A jeśli powiesz: "Zaprawdę; zostaniecie wskrzeszeni, po śmierci" to oni z pewnością powiedzą: "To są tylko czary oczywiste!"
8. Jeśli My opłaczemy im karę do pewnego obliczonego czasu, to oni z pewnością powiedzą: "Cóż to ja powstrzymuje?" Czyż nie tak?! W dniu, kiedy ona przyjdzie do nich, nie będzie można jej od nich odwrócić; i obejmie ich to, z czego oni się wysmiewali.
9. Jeśli My damy człowiekowi zakosztować Naszego miłosierdzia, a potem mu je zabieramy, to on jest zrozpaczony i niewdzięczny.
10. A jeśli damy mu zakosztować dobrodziejstwa po utraconiu, jakie go dotknęło, to on z pewnością powie: "Odeszły ode mnie przykrości!" Zaprawdę, on wtedy jest uradowany, dumny!
11. Inaczej ci, którzy są cierpliwi i pełnią dobre dzieła; oni otrzymają przebaczenie i nagrodę wielką!
12. Być może, pomijasz część tego, co zostało ci objawione, i ścisną twoją pierś z obawy, że powiedzą: "Dlaczego nie został mu zesłany skarb albo dlaczego nie przyszedł z nim anioł?!" Ty jesteś tylko ostrzegającym, a Bóg jest opiekunem czuwającym nad każdą rzeczą.
13. Albo też powiedzą: "On to wymyślił." Powiedz: "Przyniescie dziesięć sur wymyślonych, podobnych do niego; i wzywajcie, kogo możecie, poza Bogiem, jeśli macie prawdę!"
14. Jeśli oni wam nie odpowiadają, to wiedźcie, że to wszystko zostało objawione tylko z wiedzą Boga i że nie ma boga, jak tylko On! Czyż więc nie poddacie się całkowicie?
15. Ten, kto chce życia tego świata i jego ozdoby... My im zapłacimy w pełni tutaj, ale i tam nie doznają oni szkody.
16. To są tacy, dla których w życiu ostatecznym nie będzie nic innego, jak tylko ogień. I daremne będzie to, czego na nim dokonali, i bezużyteczne, co uczynili.
17. Ten, kto polega na jasnym dowodzie, pochodzącym od jego Pana i recytowanym przez Jego świadka, mając przed sobą Księgę Mojżesza jako przewodnika i miłosierdzie - tacy jak on wierzą w niego. A kto spośród zwolenników różnych partii nie wierzy w niego, to ogień będzie jego miejscem spotkania. Nie powatpiewaj więc w to objawienie, ponieważ ono jest prawdą od twego Pana. Lecz, zaprawdę, większość ludzi nie wierzy!
18. A czy jest ktoś bardziej niesprawiedliwy aniżeli ten, kto wymyśla kłamstwo przeciw Bogu? Tacy będą przedstawieni swojemu

Panu i świadkowie powiedza: "Oto są ci, którzy sklamali swemu Panu!" Czyż przekleństwo Boga nie spadnie na niesprawiedliwych,

19. na tych, którzy odwracają od drogi Boga, poszukując na niej krzywizny, i którzy nie wierzą w życie ostateczne?

20. Ci nie są w mocy zmienić czegokolwiek na ziemi i nie ma dla nich opiekunów, poza Bogiem. Im kara zostanie podwojona. Oni nie mogli słyszeć i nie mogli też jasno widzieć.

21. Oto ci, którzy zgubili samych siebie. I to, co wymyslili, odsunęło się od nich.

22. Nie ma żadnej wątpliwości, że w życiu ostatecznym oni będą najbardziej stratni!

23. Zaprawdę, ci, którzy uwierzyli i którzy czynili dobre dzieła, i którzy są pokorni przed swoim Panem - będą mieszkańcami Ogrodu; oni tam będą przebywać na wieki.

24. Te dwie grupy są jak: ślepy i głuchy oraz widzący i słyszący. Czyż oni mogą być do siebie podobni? Czy wy się nie opamiętacie?

25. My wysłaliśmy Noego do jego ludu: "Zaprawdę, ja jestem dla was jawnie ostrzegającym!

26. Nie czcicie nikogo innego, jak tylko Boga! Zaprawdę, obawiam się dla was kary Dnia pełnego bólu!"

27. I powiedzieli dostojnicy jego ludu, którzy nie uwierzyli: "Widzimy, że jesteś tylko człowiekiem, podobnie jak my. Widzimy, że postępują za tobie tylko najnedźniejsi spośród nas, pośpiesznie, bez zastanowienia. I nie widzimy u was żadnej wyższości nad nami. Przeciwnie, uważamy, że jesteście kłamcami."

28. On powiedział: "O ludu mój! Czy pomyśleliście? Jeśli się opieram na jasnym dowodzie pochodzącym od Pana i jeśli On dał mi miłosierdzie pochodzące od Niego - na które byliście ślepi - to czyż możemy wam je narzucić, skoro macie do niego wstętu?"

29. O ludu mój! Ja nie proszę was za to o żadne bogactwo: moja nagroda jest tylko u Boga. I nie będę odpychał tych, którzy uwierzyli: przecież oni spotkają swego Pana. Lecz widzę, iż jesteście ludem nieswiadomym.

30. O ludu mój! Kto mnie ochroni przed Bogiem, jeśli ja was odepchnę? Czyż wy się nie opamiętacie?

31. Wszak ja nie mówię wam: Tę mam skarby Bogat - przecież nie znam tego, co skryte. I nie mówię wam: Tę jestem aniołem. I nie mówię tym, którzy rymy gardzą wasze oczy: Tę nie da im żadnego dobra. - Tę wie najlepiej, co kryje się w ich duszach! - Byłbym wówczas wśród niesprawiedliwych."

32. Oni powiedzieli: "O Noe! Ty z nami się spierasz i pomnożyłeś z nami spory. Przyprowadź nam to, co obiecujesz, jeśli jesteś z liczby prawdomównych!"

33. On powiedział: "Przyprowadzi wam go Bę - jeśli On zechce - i nie będziecie mogli nic uczynić.

34. Moja rada nie przyniesie wam pożytku - gdybym chciał udzielić wam rady - jeśli Bę zechce wprowadzić was w błąd. On jest waszym Panem i do Niego będziecie sprowadzeni."

35. Albo może oni powiedzą: "On to wymyślił!" Powiedz: "Jeśli ja to wymyśliłem, to na mnie spadnie moje przewinienie. Lecz ja jestem nie winien tego grzechu, który wy popełniacie."

36. I zostało objawione Noemu: "Uwierza z twojego ludu tylko ci, którzy już wierzą. Więc nie rozpaczaj z powodu tego, co oni czynili!

37. Zbuduj statek przed Naszymi oczami i według Naszego objawienia; i nie przemawiaj do Mnie za tymi, którzy są niesprawiedliwi! Oni zostaną potopieni!"

38. I on zbudował statek. A za każdym razem, kiedy przechodzili obok niego dostojnicy jego ludu, wysmiewali się z niego. On powiedział: "Jeśli wysmiewacie się z nas, to bądźcie pewni, że my będziemy się z was wysmiewać, tak jak wy się z nas wysmiewacie.

39. Niebawem się dowiecie, kogo spotka kara poniżająca i na kogo spadnie kara nieustająca!"

40. A kiedy nadszedł Nasz rozkaz i zakopiał piec, powiedzieliśmy: "Wnieś na statek ze wszystkiego po dwoje i twoją rodzinę - z wyjątkiem tego, przeciwko któremu już wcześniej padło słowo - i tych, którzy uwierzyli." Lecz uwierzyli z nim tylko nieliczni.

41. I on powiedział: "Wsiadajcie na statek! Niech on plynie w imie Boga i niech przybija do portu! Zaprawde, mǎj Pan jest przebaczejacy, litosciwy!"

42. I plynal z nimi wsrǎd fal jak gǎry. I Noe wezwal swojego syna, ktǎry pozostawal na miejscu odosobnionym: "O synu mǎj ! Wsiadaj z nami i nie badz z niewiernymi!"

43. On powiedzial: "Ja schronie sie na jakas gǎre, ktǎra wybawi mnie od wody." Powiedzial: "Nie ma dzisiaj wybawiciela od rozkazu Boga, oprǎcz tego, komu On okazal milosierdzie!" I powstala miedzy nimi fala, i znalazl sie wsrǎd zatopionych.

44. I dal sie slyszec glos: "O ziemio! Pochlon twoja wode! O niebo! Powstrzymaj sie!" I woda opadla, i rozkaz zostal spelniony, a on osiadl na Al-Dzudi. I powiedziano: "Niech przepadnie lud niesprawiedliwych!"

45. I Noe zawolal do swego Pana, mǎwiac: "Panie mǎj! Oto mǎj syn jest z mojej rodziny. Zaprawde, Twoja obietnica jest prawda, a Ty jestes najsprawiedliwszy z sedziǎw!"

46. Powiedzial: "O Noe! On nie nalezy do twojej rodziny; to jest czyn nieprawy. Nie pros mnie o to, czego nie znasz. Oto Ja ciebie napominam, abys nie byl czlowiekiem nieswiadomym."

47. On powiedzial: "Panie mǎj ! Uchowaj mnie od tego, abym Ciebie mial prosic o to, czego nie znam. Jesli Ty mi nie przebaczysz i jesli nie okazesz mi milosierdzia, to bede wsrǎd tych, ktǎrzy ponoszs strate."

48. I zostalo powiedziane: "O Noe! Zejdz z pozdrowieniem od Nas, a blogoslawienstwa niech beda nad toba i nad narodami, ktǎre narodzi sie z tych, ktǎrzy sa z toba. I powstana inne narody, ktǎrym damy uzywanie doczesne, a nastepnie dotknie ich od Nas kara bolesna."

49. Oto opowiesc o tym, co skryte. Objawiamy ja tobie. Nie znales jej ani ty, ani twǎj lud przedtem. Wiec badz cierplivy! Zaprawde, ostateczny rezultat jest dla bogobojnych!

50. I wyslalismy do ludu Ad ich brata Huda. On powiedzial: "O ludu mǎj! czcijcie Boga! Nie ma dla was boga oprǎcz Niego! Wy tylko zmyslacie klamstwa.

51. O ludu mǎj! Ja nie prosze was za to o zadna nagrode. Moja nagroda jest u Tego, ktǎry mnie stworzyl. Czyz nie jestescie rozumni?

52. O ludu mǎj! Proscie o przebaczenie waszego Pana, potem nawracajcie sie do Niego. On zesle na was z nieba deszcz obfity i doda wam sily do waszej sily. Nie odwracajcie sie wiec jako grzesznicy!"

53. Oni powiedzieli: O Hudzie! " Ty nie przyszedles do nas z jasnym dowodem: My nie pozostawimy naszych bogǎw na twoje slowo, my tobie nie wierzymy:

54. My mǎwimy tylko, iz jeden z naszych bogǎw dotknal ciebie zlem." On powiedzial: "Oto biore Boga za swiadka, i wy tez zaswiadcacie, iz ja nie jestem winien tego, co wy Jemu dodajecie jako wspǎltowarzyszy,

55. poza Nim. Knujcie chytrosc przeciwko mnie, wszyscy razem, i potem nie kazcie mi czekac!

56. Oto zaufalem Bogu, Panu mojemu i Panu waszemu. Nie ma zadnego zwierzecia, ktǎrego On nie trzymalby za kosmyk. Zaprawde, Pan mǎj jest na drodze prostej!

57. A jesli sie odwrǎcicie - a przeciez ja wam obwiescilem to, z czym zostalem poslany - mǎj Pan zastapi was innym narodem, a wy nie zaszkodzicie Mu w niczym. Zaprawde, mǎj Pan czuwa pilnie nad kazda rzecza!"

58. I kiedy przyszedl Nasz rozkaz, uratowalismy Huda i tych, ktǎrzy uwierzyl razem z nim - przez milosierdzie pochodzace od Nas; i uratowalismy ich od surowej kary.

59. I oto Adyci odrzucili znaki swojego Pana, i zbuntowali sie przeciwko Jego poslancom, i poszli za rozkazem kazdego upartego tyrana.

60. I towarzyszylo im przeklenstwo na tym swiecie i w Dniu Zmartwychwstania. O tak ! Zaprawde, Adyci nie uwierzyl w swego Pana! O tak ! Niech przepadna Adyci, lud Huda!

61. I wyslalismy do ludu Samud ich brata Saliha. On powiedzial: "O ludu mǎj! Czcijcie Boga! Nie ma dla was zadnego innego boga

opracz Niego! On was stworzył z ziemi i On was na niej osiedlił. Proście Go o przebaczenie i nawracajcie się do Niego! Zaprawdę, mój Pan jest bliski, wysłuchujący!"

62. Oni powiedzieli: "O Salihu! Byles przecież wsród nas tym, w którym pokładaliśmy przedtem nadzieję. Czy chcesz nam zabronić, abysmy czcili to, co czcili nasi ojcowie? Zaprawdę, jesteśmy w poważnym zwątpieniu wobec tego, do czego ty nas wzywasz!"

63. On powiedział: "O ludu mój ! Czy wy pomyślicie? Jeśli się opieram na jasnym dowodzie, pochodzącym od mego Pana, i jeśli przyszło do mnie miłosierdzie od Niego, to kto mi pomoże przed Bogiem, jeśli ja się zbuntuję przeciwko Niemu? Wy tylko powiększacie moją stratę.

64. O ludu mój! Oto ta wielbłądzica Boga jest dla was znakiem! Pozwólcie jej więc paść się na ziemi Boga! Nie czynieć jej nic złego, bo inaczej pochwyć was kara bliska."

65. Oni jednak podcięli jej pecyny. Wtedy on powiedział: "Używajcie sobie w swoich domostwach przez trzy dni - to jest obietnica niekłamliwa."

66. I kiedy przyszedł Nasz rozkaz, uratowaliśmy Saliha oraz tych, którzy uwierzyli razem z nim - przez miłosierdzie pochodzące od Nas - od hanby tego dnia. Zaprawdę, twój Pan jest Mocny, Potezny!

67. I dosięgnął tych, którzy byli niesprawiedliwi, przerazliwy krzyk; rankiem zaś leżeli twarzami do ziemi w swoich domostwach,

68. jak gdyby tam nie mieszkali. O tak! Zaprawdę, lud Samud nie uwierzył w swego Pana O tak! Niech przepadną Samudyci!

69. Nasi posłancy przyszli do Abrahama z radosną wieścią. Powiedzieli: "Pokój!" On powiedział: "Pokój!" - i nie omieszkali przynieść upieczonego cielaka.

70. A kiedy zobaczył, że ich rece nie sięgają po niego, odniósł się do nich z nieufnością i poczuł strach przed nimi. Oni powiedzieli: "Nie bój się! Oto zostaliśmy posłani do ludu Lota."

71. Zona jego stała i rozesmiała się. My ucieszyliśmy ją wieścią o Izaaku, a po Izaaku - o Jakubie.

72. Ona powiedziała: "O biada mi! Czyż ja urodzę, przecież jestem stara kobieta, a ten mój mąż jest starcem! Zaprawdę, to jest rzecz zadziwiająca!"

73. Oni powiedzieli: "Czy ty się dziwisz rozkazowi Boga? Miłosierdzie Boga i Jego błogosławieństwa niech będą nad wami

74. A kiedy strach opuścił Abrahama i kiedy dotarła do niego radosna wieść, zaczął prowadzić spacer z Nami w sprawie ludu Lota.

75. - Zaprawdę, Abraham był łagodny, pokorny, nawracający się w skrusze! -

76. "O Abrahamie! Odwróć się od tego! Oto przyszedł rozkaz od twego Pana! Zaprawdę, przyjdzie do nich kara, której nie będzie można odwrócić!"

77. A kiedy przybyli nasi posłancy do Lota, on zmartwił się z ich powodu, bo ramie jego było bezsilne dla nich. I powiedział on: "To jest dzień nieszczęsny!"

78. I przyszedł do niego jego lud, pośpiesznie kierując się ku niemu, ale przedtem popełniali złe czyny. "I on powiedział: O ludu mój! Oto moje córki - one są czystsze dla was! Przeto bądźcie się Boga! Nie zawstydzajcie mnie w moich gościach! Czyż nie ma wśród was człowieka prawego?!"

79. Oni powiedzieli: "Ty wiesz przecież; że my nie mamy prawa do twoich córek; i wiesz z pewnością, czego my chcemy."

80. On powiedział: "Gdybym tylko miał siłę nad wami albo gdybym mógł znaleźć podpórę solidnego filara!"

81. Oni powiedzieli: "O Locie! My jesteśmy posłancami twego Pana; oni nigdy do ciebie nie dojdą. Wyruszaj więc z twoją rodziną i niech nie odwraca się zaden z was; twoja żona jedna się odwróci i dosięgnie ją to, co dosięgnie tamtych! Zaprawdę, ich wyznaczonym czasem - poranek. A czy poranek nie jest blisko?"

82. A kiedy przyszedł Nasz rozkaz, wyrzuciliśmy miasto z góry na dół; i spuściliśmy na nie deszcz kamieni z gliny palonej, warstwami,

83. oznakowanej u twojego Pana. I ono nie jest daleko od niesprawiedliwych.

84. I wysłaliśmy do Madianit³w ich brata Szu`ajba, kt³ry powiedział: "Czciecie Boga! Nie ma dla was żadnego innego boga opr³cz Niego! I nie umniejszajcie miary i wagi! Widzę, że żyjecie w dobrobycie, i obawiam się dla was kary Dnia wszystko obejmującego!

85. O ludu m³j! ' Dawajcie pełną miarę i wagę, sprawiedliwie! Nie powodujcie uszczerbku w ludzkich dobrach! Nie czyncie niegodziwości na ziemi, by nie szerzyć zgorzelenia!

86. To, co pozostaje u Boga, jest lepsze dla was, jeśli jesteście wierzącymi. Ja nie jestem dla was żadnym str³zem."

87. Oni powiedzieli: "O Szu`ajbie! Czy twoja modlitwa nakazuje ci, abysmy poniechali tego, co czcili nasi ojcowie, albo abysmy przestali czynić z naszym majątkiem to, co chcemy? Ty przecież jesteś łagodny, prawy!"

88. On powiedział: "O ludu m³j ! Jak wam się wydaje? Jeśli opieram się na jasnym dowodzie, pochodzącym od mego Pana, i jeśli on zaopatrzył mnie od Siebie pięknym zaopatrzeniem, i jeśli nie chce p³jść za wami w tym, czego wam zakazuje, to ja chcę tylko waszego udoskonalenia, na miarę moich możliwości. Moja nadzieja na pomyślność jest tylko u Boga! Jemu zaufałem i do Niego się nawracam!

89. O ludu m³j! Niech rozdział ze mną nie doprowadzi was do grzechu, aby was nie dosięgło to samo, co dosięgło: lud Noego albo lud Lota, albo lud Saliha. A lud Lota nie jest daleko od was.

90. Proście o przebaczenie waszego Pana! Następnie nawracajcie się do Niego! Zaprawdę, m³j Pan jest łaskawy, kochający!"

91. Oni powiedzieli: "O Szu`ajbie! My nie pojmujemy wiele z tego, co m³wisz; my widzimy, że jesteś słaby wsr³d nas. I gdyby nie tw³j r³d, to byśmy ciebie ukamienowali; ty nie jesteś przecież nad nami potężny."

92. On powiedział: "O ludu m³j ! Czy m³j r³d jest potężniejszy dla was od Boga, tak iż odwr³ciliście się do Niego plecami? Zaprawdę, m³j Pan obejmuje całkowicie to, co czynicie!

93. O ludu m³j! Działajcie według swoich możliwości, ja też będę działał. I niebawem się dowiecie, do kogo przyjdzie kara, kt³ra go poniży, i kto był kłamcą. Wyczekujcie więc! Ja z wami jestem wyczekujący."

94. I kiedy przyszedł Nasz rozkaz, uratowaliśmy Szu`ajba i tych, kt³rzy uwierzyli razem z nim - przez miłosierdzie od Nas. Tych, kt³rzy byli niesprawiedliwi, pochwycił przeraźliwy krzyk i rankiem leżeli w swoich domostwach twarzami ku ziemi,

95. jak gdyby oni tam nigdy nie żyli. O tak! Niech przepadną Madianici , tak jak oddaleni zostali Samudyci!

96. I posłaliśmy Mojżesza z Naszymi znakami i z władzą oczywistą

97. do Faraona i jego dostojnik³w. I posłali oni za rozkazem Faraona, chociaż rozkaz Faraona nie był słuszny.

98. P³jdzie on na czele swego ludu, w Dniu Zmartwychwstania, i poprowadzi do wodopoju - do ognia! Jakże to nieszczęsny wodop³j, do kt³rego oni są prowadzeni!

99. I będzie im towarzyszyc tu przekleństwo, nawet w Dniu Zmartwychwstania. Jakże nieszczęsny to podarunek zostanie im dany!

100. Oto trochę wiadomości o miastach, o kt³rych ci opowiadamy: jedno z nich jeszcze stoja, a inne zostały ścięte jak zniwo.

101. My nie wyrządziliśmy im niesprawiedliwości, lecz oni sami sobie wyrządzili niesprawiedliwość. I nie wybawili ich od niczego ich bogowie, kt³rych wzywali, poza Bogiem, kiedy przyszedł rozkaz od twojego Pana. Oni powiększyli tylko swoją zgubę.

102. Takie jest skarcenie twego Pana, kiedy On pokarał te miasta, kt³re były niesprawiedliwe.

103. Zaprawdę, Jego karanie jest bolesne, gwałtowne! Zaprawdę, w tym jest znak dla tych, kt³rzy się obawiają kary życia ostatecznego! To jest Dzień, dla kt³rego ludzie zostaną zebrani! To Dzień, kt³ry będzie zaświadczony!

104. I My op³znimy go tylko do oznaczonego już czasu.

105. Kiedy ten Dzień nadejdzie, dusza nie będzie m³wic inaczej, jak tylko za pozwoleniem Boga. I beda wtedy ludzie nieszczęśliwi i ludzie szczęśliwi.

106. Ci, którzy będą nieszczęśliwi, będą w ogniu wśród wzdychan i szlochów;
107. będą tam przebywać na wieki, jak długo będą trwać niebiosy i ziemia, chyba że Bóg zechce inaczej. Zaprawdę, twój Pan czyni to, co chce!
108. A ci, którzy dostąpili szczęścia, znajdują się w Ogrodzie; będą tam przebywać na wieki, jak długo trwać niebiosy i ziemia, chyba że Bóg zechce inaczej. - To jest podarunek niezawodny. -
109. I nie miej żadnej wątpliwości względem tego, co czczą ci ludzie; oni oddają część tylko tak, jak oddawali część niegdys ich ojcowie. Zaprawdę, My w pełni oddamy im ich udział, nie umniejszony!
110. Dalismy już Księgę Mojżeszowi i była ona przedmiotem sporu. Gdyby nie słowo pochodzące od twego Pana, które się pojawiło wcześniej, to zostałoby już między nimi rozstrzygnięte. Zaprawdę, oni są w głębokim zwątpieniu względem niej!
111. Zaprawdę, twój Pan da pełną zapłatę wszystkim za ich czyny! On przecież jest doskonale świadomy tego, co czynicie!
112. Postępuj drogą prostą, tak jak ci zostało nakazane; ty i ci, którzy się nawrócili z toba, i nie przekraczajcie granicy! Przecież On doskonale widzi, co czynicie!
113. I nie opierajcie się na tych, którzy są niesprawiedliwi, bo dosięgnie was ogień! I nie ma dla was, poza Bogiem; opiekunów; i wtedy nie będziecie wspomóceni.
114. Odprawiaj modlitwy na obu krancach dnia i często w godzinach nocy: Zaprawdę; czyny piękne usuwają czyny złe! To jest przypomnienie dla pamiętających!
115. Bądź cierpliwy! bo, zaprawdę, Bóg nie gubi nagrody tych, którzy czynią dobro!
116. Dlaczego wśród pokoleń, które były przed wami, nie było ludzi obdarzonych wytrwałością, którzy by sprzeciwiali się zepsuciu na ziemi, oprócz tych nielicznych, których uratowaliśmy? A ci, którzy czynili niesprawiedliwość, przedkładali dobrobyt, w którym żyli; i byli grzesznikami.
117. I nie postąpiłby twój Pan tak, by zniszczyć te miasta niesprawiedliwe, jeśli ich mieszkańcy czynili dobro.
118. A jeśli twój Pan chciał, to uczyniłby ludzi jednym narodem. Ale oni nie przestają się sprzeczać,
119. z wyjątkiem tych, komu twój Pan okazał miłosierdzie. Dlatego On ich stworzył. I spełniło się słowo twój Pana: "Ja z pewnością napelnę Gehennę dzinnami i ludźmi, wszystkimi razem!"
120. Opowiadamy tobie te opowieści o posłancach, aby przez to umocnić twoje serce. I w tym przyszła do ciebie prawda, pouczenie i przypomnienie dla wierzących.

QURAN (POLISH)

12 - Yusuf

1. Alif. Lam. Ra. To sa znaki Ksiegi jasnej.
2. My zeslalismy ja w postaci Koranu arabskiego - byc moze, potraficie zrozumiec.
3. Przez objawienie tobie tego Koranu My przekazemy ci najpiekniejsze opowiadanie, chociaz byles wsrz3d niedbalych.
4. Oto powiedzial J3zef do swego ojca: "O m3j ojcze! Zobaczylem jedenascie gwiazd i slonce, i ksiezyc; widzialem je, jak mi wybijaly poklony."
5. On powiedzial: "O m3j synu! Nie opowiadaj tego widzenia twoim braciom, bo oni uknuja przeciwko tobie podstep. Zaprawde, szatan jest dla czlowieka wrogiem oczywistym!
6. W ten spos3b wybiera ciebie tw3j Pan i nauczy cie wyjasniania wydarzen; On dopelni Swojej dobroci wzgledem ciebie i wzgledem rodu Jakuba, tak jak dopelnil jej poprzednio wzgledem twoich dw ch ojc3w: Abrahama i Izaaka. Zaprawde, tw3j Pan jest wszechwiedzacy, mady!"
7. Z pewnoscia w J3zefie i w jego braciach byly znaki dla tych, kt3rzy pytaja!
8. Oto oni powiedzieli: "Zapewne, J3zef i jego brat sa milsi naszemu ojcu niz my, a przeciez my jestesmy gromada. Zaprawde, nasz ojciec jest w oczywistym bledzie!
9. Zabijcie J3zefa albo wyrzucie go na obca ziemie! Wtedy ku wam zwr3ci sie oblicze ojca i bedziecie wtedy ludzmi prawymi."
10. Powiedzial jeden z nich: "Nie zabijajcie J3zefa, lecz wrzucie go w glebine studni, a odnajdzie go jakas karawana; jesli juz chcecie to uczynic."
11. Oni powiedzieli: "O nasz ojcze! Dlaczego ty nam nie dowierzasz, jesli chodzi o J3zefa? Zaprawde, my jestesmy jego szczerymi doradcami!
12. Poslij go z nami jutro! On sie ucieszy i zabawi, a my bedziemy nad nim czuwac."
13. On powiedzial: "Zasmuci mnie to z pewnoscia, jesli z nim p3jdziecie. Obawiam sie, ze pozre go wilk, jesli nie bedziecie go pilnowali."
14. Oni powiedzieli: "Jesli pozre go wilk - a jest nas przeciez gromada - to i my poniesiemy strate."
15. I kiedy poszli z nim, i zgodzili sie, aby go wrzucic w glebine studni, My objawilismy mu: "Ty im wyjawisz te ich sprawke, kiedy oni nie beda nawet przeczuwali."
16. I przyszli do swego ojca wieczorem, i plakali.
17. Powiedzieli: "O ojcze nasz! Urzadzalismy sobie wyscigi i pozostawilismy J3zefa przy naszych rzeczach, i pozarl go wilk. Ty nam nie uwierzysz, nawet jeslibysmy m3wili prawde."
18. I przyniesli jego koszule zaplamiona falszywa krwia. I on powiedzial: "Tak, wasze dusze podsunely wam ten czyn, lecz cierpliwosc jest piekna. U Boga nalezy szukac pomocy w tym, co wy opisujecie."
19. I przybyla karawana; wyslali swego czlowieka dla zaczerpnienia wody; on spuscil w d3l sw3j buklak i powiedzial: "O, jaka radosna wiadomosc! Oto mlodzieniec!" Oni go ukryli jako towar, lecz B3g wiedzial, co oni zamierzali uczynic.
20. Sprzedali go za mizerna cene, za niewiele dirhem3w, poniewaz nie interesowali sie nim.

21. I powiedział ten z Egiptu, którego go wykupił, do swojej żony: "Przygotuj mi godne mieszkanie! Być może, będzie on dla nas pożyteczny, albo weźmiemy go za syna." W ten sposób urządziliśmy Józefa na tej ziemi, aby go nauczyć wyjaśniania wydarzeń. Bóg zwycięsko dopełnia Swojego dzieła, lecz większość ludzi nie wie.

22. A kiedy doszedł do dojrzałości, daliśmy mu mądrość i wiedzę. W ten sposób My nagradzamy czyniących dobro.

23. Tam, w której domu on przebywał, przykazała go uwiesić; zamknęła drzwi mówiąc: "Chodź tutaj!" On powiedział: "Niech mnie Bóg uchroni! Zaprawdę, On - mój Pan, dał mi piękne miejsce schronienia! Zaprawdę, nie będą szczęśliwi ludzie niesprawiedliwi!"

24. Ona bardzo go pragnęła; i on też był jej mocno zapragnął, gdyby nie zobaczył dowodu swego Pana. Tak się stało, abyśmy mogli odsunąć od niego zło i niegodziwość. Zaprawdę, on należy do Naszych szczerych sług!

25. Oboje pobiegli szybko do drzwi; ona podała jego koszulę z tyłu; i przy drzwiach spotkali jej pana; ona powiedziała: "Jaka jest zapłata dla tego, kto chciał zaszkodzić twojej rodzinie? Chyba tylko więzienie albo kara dotkliwa!"

26. Józef powiedział: "Ona stawiała na mnie." I znalazł się pewien świadek z jej rodziny: "Jeśli jego koszula została rozerwana z przodu, to ona mówi prawdę, a on jest kłamcą.

27. A jeśli jego koszula została rozerwana z tyłu, to ona skłamała, a on jest prawdomówny."

28. Pan zobaczył jego koszulę rozerwaną z tyłu i powiedział: "Oto jeden z waszych kobiecych podstępów; zaprawdę, wasz podstęp jest wielki!"

29. Józefie, oddał się! A ty pros o przebaczenie za swój grzech! Ty przecież jesteś tam, którego zgrzeszyła!

30. I mówiły kobiety w mieście: "Zona moznego kusi swego sługę, on rozpalil w niej miłość. Widzimy ją w jawnym błędzie!"

31. A kiedy ona posłyszała ich złośliwość, posłała po nie; przygotowała dla nich ucztę i dała każdej z nich napiłek. Powiedziała: "Wyjdźcie im naprzeciw!" A kiedy one go zobaczyły, wpadły w taki zachwyt, że pocięły sobie ręce, i powiedziały: "Niech Bóg uchroni! To nie jest człowiek śmiertelny! To nie kto inny, jak tylko szlachetny anioł!"

32. Ona powiedziała: "Oto macie tego, z którego powodu ganiłycie mnie! Chciałam go uwiesić, lecz on się obronił. Jeśli on nie uczyni tego, co mu nakazuje, to zostanie uwięziony i znajdzie się w liczbie niedźwiedzi."

33. On powiedział: "Panie mój! Więzienie jest miłsze dla mnie niż to, do czego one mnie namawiają: Ale jeśli Ty nie odwrócisz mnie od ich chytrości, to ja się ku nim skłonię i znajdzie się w liczbie głupców."

34. I wysłuchał go Pan, i odwrócił od niego ich chytrość. Zaprawdę, On jest Słyszający, Wszechwiedzący!

35. A kiedy ujrzeli znaki, wydało im się właściwe uwięzić go na pewien czas.

36. I weszli z nim do więzienia dwaj młodzieńcy. Jeden z nich powiedział: "Oto widzę siebie, jak wyciskam winogrona!" I powiedział drugi: "Oto widzę siebie, jak niosę na głowie chleb, z którego jedzą ptaki! Daj nam wyjaśnienie tego. Zaprawdę, widzimy, iż jesteś z liczby czyniących dobro!"

37. On powiedział: "Jeszcze nie otrzymacie jedzenia, które jest wam podawane, a ja wyjaśnię wasze widzenia, zanim one się spełnią. Oto czego nauczył mnie dla was mój Pan. Oto porzuciłem religię ludzi, którzy nie wierzą w Boga i którzy nie wierzą w życie ostateczne.

38. I poszedłem za religią moich ojców, Abrahama, Izaaka i Jakuba. My nie możemy dodawać Bogu niczego za współtowarzysza. To jest łaska Boga dla nas i dla ludzi. Lecz większość ludzi jest niewdzięczna.

39. O wy, towarzysze więzienia! Czy podzieleni panowie są lepsi, czy Bóg - Jeden, Wszechpotężny?

40. Ci, którzy wy czcicie, poza Nim, to są tylko imiona, którymi wy ich nazwaliscie - wy i wasi ojcowie. Bóg nie zesłał z nimi żadnej władzy. Sąd należy tylko do Boga. On rozkazał; abyście czcili tylko Jego. To jest religia prawdziwa, lecz większość ludzi nie wie.

41. O wy, obaj towarzysze więzienia! Jeden z was będzie poił swojego pana winem; a drugi będzie ukrzyżowany i ptaki będą dziobały jego głowę. Rozstrzygnięta została sprawa, w której zasięgacie mojej rady."

42. I powiedział on do tego, o którym myślał, że się wyratuje: "Wspomnij mnie u twego pana!" Lecz szatan kazał mu zapomnieć o tym i Józef pozostał w więzieniu przez kilka lat.

43. I powiedział król: "Oto widzę siedem kłosów tłustych, które zjada siedem kłosów chudych. I widzę siedem kłosów zielonych i siedem kłosów suchych. O wy, starszyźno! Wyjaśnijcie mi moje widzenie, jeśli potraficie tłumaczyć widzenia."

44. Oni powiedzieli: "To jest tylko skłębienie marzeń sennych, a my nie umiemy tłumaczyć snów."

45. I powiedział ten z dwóch, który się uratował: - bo sobie przypomniał po pewnym czasie - "Ja wam dam wytłumaczenie, pozwólcie mi powiedzieć!"

46. "O Józefie, mezu sprawiedliwy! Daj nam wyjaśnienie, co znaczą te krowy tłuste, które pożera siedem kłosów chudych; i siedem kłosów zielonych, i siedem wyschniętych! Być może, ja powrócę do ludzi. Być może, oni się dowiedzą."

47. On powiedział: "Będziecie zasiewać przez siedem lat, trując się jak zwykle. To, co zbierzecie jako zniwo, pozostawcie w kłosach, oprócz niewielkiej ilości tego, co będziecie jedli."

48. Następnie nadejdzie siedem lat trudnych, które zjedzą to, co dla nich przygotowaliście, oprócz niewielkiej ilości, którą zachowacie."

49. Następnie przyjdzie jeden rok, kiedy ludziom zostanie zesłany deszcz i kiedy pójdą do tloczni."

50. Powiedział król: "Przyprowadźcie mi go!" Kiedy przyszedł do niego posłaniec, on powiedział: "Wróć do twego pana i zapytaj go, jakie były zamysły kobiet, które sobie pocięły rece? Zaprawdę, mój Pan zna doskonale ich podstęp!"

51. Powiedział: "Jakie były wasze zamiary, kiedy staraliście się skusić Józefa?" One powiedziały: "Uchowaj Boże! My nie mamy mu nic złego do zarzucenia." Powiedziała żona możnego: "Teraz wyszła na jaw prawda. Oto starałam się go skusić, lecz on jest z liczby prawdomównych!"

52. "To zostało wyjaśnione, aby wiedział pan, że ja nie oszukałem go potajemnie i że Bóg nie kieruje podstępem zdrajców."

53. Ja wcale nie uniewinniam mojej duszy, dusza bowiem pobudza do złego, jeśli tylko nie zmiłuje się mój Pan. Zaprawdę, mój Pan jest przebaczący, łaskawcy!"

54. I powiedział król: "Przyprowadźcie go do mnie! Ja zatrzymam go dla siebie." A kiedy Józef przemówił do niego, król powiedział: "Oto jesteś dzisiaj u nas poważany, godny zaufania!"

55. Powiedział: "Postaw mnie nad spichlerzami tej ziemi! Ja jestem dobrym strażnikiem, umiejętnym."

56. W ten sposób umocniliśmy Józefa na tej ziemi, aby mógł zamieszkać tam, gdzie chciał. My dosiegamy Naszym miłosierdziem tego, kogo chcemy, i nie gubimy nagrody należnej czyniącym dobro."

57. A nagroda życia ostatecznego jest lepsza dla tych, którzy uwierzyli i byli bogobojni."

58. A kiedy przybyli bracia Józefa i weszli do niego, on ich poznał, lecz oni go nie poznali."

59. A kiedy zaopatrzył ich w zapasy, powiedział: "Przyprowadźcie mi waszego brata urodzonego z waszego ojca. Czyż nie widzicie, że daję pełną miarę i że jestem najlepszym z gospodarzy?"

60. Jeśli go nie przyprowadzicie, to nie będziecie u mnie mieć miary i więcej się do mnie nie zbliżajcie."

61. Oni powiedzieli: "Będziemy się starali uzyskać to od ojca, i uczynimy to z pewnością!"

62. Józef powiedział swoim sługom: "Wiźcie ich towar w ich juki podróżne; może oni to zauważą, kiedy powrócą do swojej rodziny; może oni powrócą!"

63. Kiedy powrócili do swojego ojca, powiedzieli: "O ojcie nasz! Odmówiono nam miary zboża. Poślij więc z nami naszego brata, zdobędziemy wtedy naszą miarę. Zaprawdę, będziemy czuwać nad nim!"

64. On powiedział: "Czyż mogę wam go powierzyć, tak jak wam powierzyłem kiedyś jego brata? Lecz Bóg jest najlepszym strażnikiem! On jest Najmiłosierniejszy spośród tych, którzy okazują miłosierdzie!"

65. A kiedy otworzyli juki podróżne, znaleźli swój towar, który im został zwrócony. Powiedzieli: "O ojcie nasz! Czego mamy jeszcze pragnąć? Nasz towar został nam zwrócony. My zaopatrzymy naszą rodzinę w żywność; będziemy strzec naszego brata; i otrzymamy o jeden więcej ładunek wielbłąda. To jest ładunek nieznaczny."

66. On powiedział: "Ja nie wysłę go z wami, dopóki nie złożycie przysięgi wobec Boga, iż na pewno przywieziecie go do mnie z powrotem; chyba że zostanieie otoczeni." A kiedy oni złożyli mu przysięgę, on powiedział: "Bóg jest poręczycielem tego, co mówimy!"

67. I powiedział: "O synowie moi! Nie wchodźcie przez jedną bramę, lecz wchodźcie różnymi bramami! Ja nie mogę wam nic pomóc wobec Boga: Władza należy tylko do Boga. Ja Jemu zaufałem i niech Jemu zaufają ci; którzy mają całkowitą ufność!"

68. A chociaż weszli tak, jak nakazał im ich ojciec, to nie posłużyło im w niczym wobec Boga. Było to bowiem tylko pragnienie w duszy Jakuba, które on wypowiedział. On przecież posiadał wiedzę, ponieważ My mu ją daliśmy. Lecz większość ludzi nie wie.

69. Kiedy oni przyszedli do Józefa, on wziął do siebie swego brata i powiedział: "Ja jestem twoim bratem, nie rozpaczaj z powodu tego, co oni uczynili."

70. A kiedy przygotował im ich zaopatrzenie, umieścił kielich w sakwie jednego brata, a potem herold ogłosił: "O wy, wielbłądnicy! Jesteście złodziejami!"

71. Oni powiedzieli, kiedy podeszli do nich: "Czego szukacie?"

72. Powiedzieli: "Poszukujemy kielicha króla; ten, kto go przyniesie, otrzyma ładunek wielbłąda. I ja za to gwarantuję!"

73. Oni powiedzieli: "Na Boga! Wy przecież wiecie, że nie przyszliśmy tutaj, aby szerzyć zgorszenie na tej ziemi, i nie jesteśmy złodziejami."

74. Powiedzieli: "A jaka będzie zapłata za to, jeśli jesteście kłamcami?"

75. Oni powiedzieli: "Zapłata będzie ten, w którego sakwie to znajdziecie - a więc on sam będzie zapłata. Tak my płacimy niesprawiedliwym!"

76. I Józef zaczął od innych sakw, zanim zabrał się do sakwy swego brata. Potem wyciągnął kielich z sakwy swego brata. Podsuneliśmy ten podstęp Józefowi, ponieważ on nie mógłby zabrać swego brata - według prawa króla - jeśliby nie zechciał tego Bóg. My wywyszamy o stopnie tego, kogo chcemy. A nad każdym posiadającym wiedzę jest wszechwiedzący.

77. Oni powiedzieli: "Jeśli on ukradł, to jego brat ukradł wcześniej." Józef zachował to w tajemnicy w swojej duszy i nie ujawnił im tego. Powiedział: "Wy jesteście w gorszej sytuacji. A Bóg wie najlepiej, co wy opisujecie."

78. Oni powiedzieli: "O mój panie! Zaprawdę, on ma bardzo starego ojca; weź jednego z nas na jego miejsce! My przecież widzimy, że ty jesteś z liczby czyniących dobro!"

79. On powiedział: "Niech Bóg broni, żebyśmy brali kogoś innego niż tego, u którego znaleźliśmy naszą własność! Wtedy bylibyśmy niesprawiedliwymi."

80. A kiedy już byli zrozpaczeni o niego, zaczęli naradzać się na osobności. Powiedział starszy z nich: "Czy nie wiecie, że ojciec wasz wziął od was przysięgę wobec Boga? A przedtem postąpiliście niedbale w stosunku do Józefa. Ja więc nie opuszczę tej ziemi, dopóki nie pozwoli mi mój ojciec, albo niech rozstrzygnie za mnie Bóg. On jest najlepszym z sędziów."

81. Wracajcie do waszego ojca i powiedzcie mu: TO ojciec nasz! Zaprawdę, twój syn popełnił kradzież; my zaświadczamy tylko to, co wiemy; nie jesteśmy strażnikami tego, co skryte.

82. Zapytaj mieszkańców miasta, w którym byliśmy, i karawany, z którą przybyliśmy. My przecież mówimy prawdę!"

83. On powiedział: "Wcale nie! Wasze dusze podsunęły wam jakąś myśl. Lecz cierpliwość jest piękna! Być może, Bóg przyprowdzi mi ich wszystkich! Zaprawdę, On jest Wszechwiedzący, Mądry!"

84. I odwrócił się od nich, i powiedział: "O biada mi z powodu Józefa!" I zbierał jego oczy ze smutku, i był bardzo przygnębiony.

85. Oni powiedzieli: "Na Boga! Przestan wspominać Józefa, inaczej bowiem całkowicie osłabiesz i doprowadzisz się do zguby!"

86. On powiedział: "Ja tylko zale się Bogu na moja udreke i na mǎ́j smutek. Ja wiem od Boga to, czego wy nie wiecie.
87. O synowie moi! Idźcie i dowiadujcie się o Jǎ́zefa i jego brata! Nie powatpiewajcie w dobroć Boga! Zaprawdę w dobroć Boga powatpiewa tylko lud niewiernych!"
88. A kiedy przyszli do Jǎ́zefa, powiedzieli: "O moźny panie! Nieszczęście dotknęło nas i nasza rodzina i niewiele przynosimy towaru. Wymierz nam pełną miarę i bądź dla nas miłosierny. Zaprawdę, Bǎ́g nagradza miłosiernych!"
89. On powiedział: "Czy wiecie, co uczyniliście Jǎ́zefowi i jego bratu w waszej nieswiadomości?"
90. Oni powiedzieli: "Czy ty naprawdę jesteś Jǎ́zefem?" On powiedział: "Ja jestem Jǎ́zefem, a to jest mǎ́j brat. Bǎ́g okazał nam dobroć. Zaprawdę, kto jest bogobojny i cierpliwy... - to przecież Bǎ́g nie zgubi nagrody tych, któ́rzy czynią dobro!"
91. Oni powiedzieli: "Na Boga! Bǎ́g wyǎ́źnił ciebie ponad nami, a my z pewnością byliśmy grzesznikami!"
92. On powiedział: Niech żadna nagana nie spadnie dziś na was! " Niech Bǎ́g wam przebaczy! On jest Najmiłosierniejszy z tych, któ́rzy czynia miłosierdzie!
93. Zabierzcie te moja koszule i zarzućcie ją na twarz mojego ojca, a on przejrzy na oczy. I przyjdźcie do mnie z całą waszą rodziną."
94. A kiedy karawana wyruszyła w drogę powrotną, powiedział ich ojciec: "Zaprawdę, ja czuję zapach Jǎ́zefa! Tylko nie uważajcie mnie za mǎ́wiacego brednię."
95. Oni powiedzieli: "Na Boga! Ty ciągle jesteś w dawnym błędzie!"
96. A kiedy przybył zwiastun radosnej nowiny i zazulił koszulę na jego twarz, on odzyskał wzrok i powiedział: "Czyż wam nie mǎ́wilem, że wiem od Boga to, czego wy nie wiecie?"
97. Oni powiedzieli: "O ojcie nasz! Proś o przebaczenie nam naszych grzechǎ́w! My przecież byliśmy grzesznikami."
98. "Bede prosił dla was o przebaczenie mego Pana. Zaprawdę, On jest Przebaczący, Litosciwy!"
99. A kiedy weszli oni do Jǎ́zefa, on przyjął do siebie swoich rodzicǎ́w i powiedział: "Wejdźcie do Egiptu bezpiecznie, jeśli Bǎ́g tak chce!"
100. a oni padli przed nim na twarz, wybijając pokłony. On powiedział: "O ojcie mǎ́j! Oto jest wyjaśnienie mego dawnego widzenia! Mǎ́j Pan uczynił je prawdą. On okazał mi dobroć: oto wyprowadził mnie z więzienia i przyprowadził was z pustyni, choć przedtem szatan zasiał niezgodę między mną i między moimi braćmi. Zaprawdę, mǎ́j Pan jest łagodny względem wszystkiego, co chce! Zaprawdę, On jest Wszechwiedzący, Mądry!
101. Panie mǎ́j! Ty mi dałeś nieco władzy krǎ́lewskiej i nauczyłeś mnie tłumaczenia wydarzeń. Ty jesteś stwǎ́rca niebios i ziemi i jesteś moim opiekunem na tym świecie i w życiu ostatecznym. Daj mi umrzeć poddanym Tobie całkowicie i dołącz mnie do sprawiedliwych!"
102. Oto jedno z opowiadań o tym, co skryte, któ́re tobie objawiamy. Ty nie byłeś przy nich, kiedy oni uzgodnili swǎ́j zamiśl i kiedy planowali chytrosc.
103. I większa część ludzi, choćbyś bardzo tego chciał, nie będzie wierząca.
104. Ty nie zadasz od nich za to żadnej nagrody. To jest tylko napomnienie dla światǎ́w.
105. A ileż jest znakǎ́w w niebiosach i na ziemi, obok któ́rych oni przechodzą i od któ́rych się odwracają!
106. I większość z nich nie wierzy w Boga, i tylko dodają Mu współtowaźszy.
107. Czy oni są pewni, że nie ogarnie ich kara Boża albo że nie zaskoczy ich Godzina, kiedy nawet nie będą przeczuwali?
108. Powiedz: "Oto jest moja droga! Ja wzywam do Boga na podstawie jasnego dowodu - ja i ci, któ́rzy postępują za mną. Chwała niech będzie Bogu! Ja nie należę do balwochwalcǎ́w."
109. My, przed tobą, posyłałismy tylko ludzi spośród mieszkancǎ́w miast, któ́rym zsyłałismy objawienie. Czyż oni nie wędrowali

po ziemi i czy nie widzieli, jaki był ostateczny koniec tych, którzy byli przed nimi? Przecież siedziba życia ostatecznego jest lepsza dla tych, którzy są bogobojni. Czy wy nie rozumiecie tego wcale?

110. A kiedy posłancy popadli w rozpacz i sadzili, że zostali uznani za kłamców, przyszła do nich Nasza pomoc. I zostali uratowani ci, których chcieliśmy uratować. Lecz Nasza srogość nie może być odwrócona od ludzi grzesznych!

111. W opowiadaniach o nich jest pouczający przykład dla obdarzonych rozumem. Nie było to opowiadanie, które zostało zmyślane, lecz ono jest potwierdzeniem prawdziwości tego, co było przed nim, i wyjaśnieniem wszystkich rzeczy, i droga prosta, i miłosierdziem dla ludzi, którzy wierzą.

QURAN (POLISH)

13 - Ar-Ra'd

1. Alif. Lam. Mi. Ra. To są znaki Księgi. To, co ci zostało zesłane od twego Pana, jest prawda, lecz większość ludzi nie wierzy.
2. Bóg jest Tym, który wznosił niebiosy bez dających się ująć filarów; następnie umocnił się na tronie. On podporządkował słońce i księżyc, tak iż wszystko płynie do oznaczonego kresu. On zarządza każdą sprawą, On przedstawia jasno znaki. Być może, wy będziecie pewni, że spotkacie się z waszym Panem!
3. On jest Tym, który rozpostarł ziemię i umieścił na niej solidnie stojące i rzeki; a ze wszystkich owoców umieścił na niej pary, po dwoje. On okrywa nocą dzień. Zaprawdę, w tym są znaki dla ludzi, którzy się zastanawiają!
4. I są na ziemi działki sąsiadujące ze sobą, ogrody winnej latorosli i pola zasiane, i paliny rosnące w kępach lub osobno. Są one skrapiane tą samą wodą, lecz My dajemy wyższość jednemu nad innymi, jeśli chodzi o owoce do jedzenia. Zaprawdę, w tym są znaki dla ludzi, którzy są rozumni!
5. Jeśli potrafisz się dziwić, to zadziwiające jest ich powiedzenie: "Czy kiedy staniemy się prochem, to czy pojawimy się na pewno w nowym stworzeniu?" Tamci - to tacy, którzy nie uwierzyli w swojego Pana; tamci - to tacy, którzy błądą między lancuchami na sztychach: oni błądą mieszkancami ognia, w którym będą przebywać na wieki.
6. Oni domagają się od ciebie, abys przyspieszył zło przed dobrem; a przecież już przed nimi miały miejsce kary przykładowe. Zaprawdę, twój Pan jest władca przebaczenia dla ludzi, mimo ich niesprawiedliwości! Zaprawdę, twój Pan jest straszny w karaniu!
7. I mówi ci, którzy nie uwierzyli: "Gdyby jemu został zesłany jakiś znak od jego Pana!" Ty jesteś tylko ostrzegającym, a każdy lud ma swojego przewodnika.
8. Bóg wie, co nosi każda zenska istota i o ile kurczy się lona, i o ile się powiększa. Każda rzecz posiada u Niego pewną miarę.
9. On zna to, co jest ukryte, i to, co jest jawne. On jest Wielki, Wyniosły!
10. Równi są wobec Niego: ten sposób was, kto trzyma słowa w tajemnicy, i ten, kto je głosi jawnie; ten, kto kryje się nocą, i ten, kto chodzi swobodnie w dzień.
11. Człowiek ma idących bezpośrednio i przed sobą, i za sobą, którzy go ochraniają na rozkaz Boga. Zaprawdę, Bóg nie zmienia tego, co jest w ludziach, dopóki oni sami nie zmieniają tego, co jest w nich! A kiedy Bóg chce jakiegos zła dla ludzi, to nie ma możliwości odwrócenia tego i nie ma dla nich opiekuna poza Nim.
12. On jest Tym, który ukazuje wam błyskawice dla strachu i nadziei; On powoduje, iż powstają ciężkie chmury.
13. I grzmot głosi Jego chwałę, i aniołowie - z obawy przed Nim. On posyła pioruny i razi nimi, kogo chce, podczas gdy oni dyskutują o Bogu. A On jest straszny w swojej mocy.
14. Do Niego należy wezwanie prawdziwe. A ci, których ludzie wzywają poza Nim, nie dadzą im żadnej odpowiedzi. Podobnie czyni ten, który wyciąga swoje ręce ku wodzie, aby ona doszła do jego ust; lecz ona nie dochodzi do nich. Modlitwa niewiernych jest na błędnej drodze.
15. Bogu wybijają poklony ci, którzy są w niebiosach i na ziemi, posłusznie lub wbrew woli; i nawet ich cienie, rano i wieczorem.
16. Powiedz: "Kto jest Panem niebios i ziemi?" Powiedz: "To jest Bóg!" Powiedz: "Czy wy sobie weźmiecie, poza Nim, opiekunów, którzy nawet dla siebie samych nie władają ani korzystają, ani szkoda?" Powiedz: "Czy są jednakowi - niewidomy i widzący jasno? Albo czy ciemności i światło są jednakowe? Albo czy oni przypisali Bogu współtowarzyszy, którzy by stwarzali, jak On stworzył, tak aby ich stworzenie było podobne do Jego stworzenia?" Powiedz: "Bóg jest Stwórcą wszelkiej rzeczy! On jest Jeden,

Wszechpotezny!"

17. On spuścił z nieba wodę i popłynęły doliny potokami podług ich wielkości; i poniósł potok wzdymająca się pianą. Podobna piana powstaje z tego, co ludzie wypalają w ogniu przy wyrobie ozdób albo wyposażenia. W ten sposób Bóg przedstawia w przypowieści prawdę i fałsz. A co się tyczy tej piany, to ona uchodzi jako szumowina; a to, co jest pożyteczne dla ludzi, pozostaje na ziemi. W ten sposób Bóg przytacza przypowieści.

18. Ci, którzy odpowiedzieli swemu Panu, będa mieli piękną nagrodę, a ci, którzy Jemu nie odpowiedzieli, - to choćby posiadali to wszystko, co jest na ziemi, i jeszcze raz tyle i chcieli się wykupić - oto ci otrzymają zły rachunek! Ich miejscem schronienia będzie Gehenna. A jakże to nieszczęsne miejsce odpoczynku!

19. Czy ten, który wie, że to, co tobie zostało zesłane, jest prawdą, podobny jest do niewidomego? Lecz zastanawiają się tylko obdarzeni rozumem.

20. Ci, którzy wiernie wypełniają przymierze Boga i nie naruszają układu;

21. ci, którzy łączą to, co Bóg nakazał łączyć; ci, którzy się boją swego Pana i obawiają się złego rachunku;

22. ci, którzy są cierpliwi, poszukując oblicza swego Pana; ci, którzy odpowiadają modlitwie; ci, którzy rozdają z tego, czym ich obdarzyliśmy jako zaopatrzeniem - potajemnie i jawnie; ci, którzy odsuwają zło przez dobro - tych wszystkich czekają jako ostateczna siedziba:

23. Ogrody Edenu, do których wejda oni oraz ci spośród ich ojców, którzy byli sprawiedliwi, jak też ich żony i ich potomstwo. A aniołowie będą wchodzić do nich przez wszystkie bramy:

24. "Pokażę wam! za to, iż byście sprawiedliwi!" A jakże wspaniała ta ostateczna siedziba!

25. A tych, którzy naruszają przymierze Boga po zawarciu paktu wierności; i tych, którzy rozcinają węzły, jakie nakazał utrzymać Bóg; i tych, którzy szerzą zgorszenie na ziemi - spotka przekleństwo i czeka ich nieszczęsna siedziba!

26. Bóg rozdziela hojnie zaopatrzenie i wymierza, komu chce. Oni używają życia tego świata, ale życie tego świata w porównaniu z życiem ostatecznym - to tylko czasowe używanie.

27. Mówią ci, którzy nie wierzą: "Gdyby Jemu został zesłany jakiś znak od jego Pana!" Powiedz: "Zaprawdę, Bóg sprowadza z drogi, kogo chce, i prowadzi drogą prostą do Siebie tego, kto się nawrócił."

28. Ci, którzy uwierzyli i których serca się uspokajają przez wspomnienie Boga - o tak! przez wspomnienie Boga uspokajają się ich serca! -

29. i ci, którzy uwierzyli i czynili dobre dzieła - tych wszystkich czeka szczęśliwość i piękne miejsce powrotu!

30. Tak posłaliśmy ciebie do narodu, który poprzedził już inne narody, abys im głosił to, co objawiliśmy tobie; lecz oni nie wierzą w Miłosiernego. Powiedz: "On jest moim Panem! Nie ma Boga, jak tylko On! Jemu zaufałem i do Niego ja powrócę!"

31. Jesliby nawet istniał taki Koran, przez który poruszyłyby się góry albo popełalaby ziemia, albo przemówiłby umarli... Ależ nie! Do Boga należy wszelka władza! Czyż ci, którzy uwierzyli; nie wiedzą, że jesliby zechciał Bóg, to poprowadziłby drogą prostą wszystkich ludzi razem?! I nieszczęście zawsze dosięgnie niewiernych za to, co oni uczynili; albo też osiadłby w pobliżu ich domostwa, dopóki nie nadejdzie obietnica Boga. Zaprawdę, Bóg nie łamie Swojej obietnicy!

32. Wymiewano już posłańców, którzy byli przed tobą; lecz Ja dałem pewną zwłokę tym, którzy nie uwierzyli. Potem pochwyć ich. A jakże była moja kara?!

33. Czyż Ten, który czuwa nad każdą duszą, nad tym, co ona zyskała?... A przecież oni przypisują Bogu współtowarzyszy. Powiedz: "Nazwijcie ich! Czy potraficie obwieścić Jemu coś, czego On nie znalazłby na ziemi? Czy jest to tylko sposób mówienia?" Ależ nie! Upiekszony został podstęp tym, którzy nie uwierzyli; oni zostali odsunięci od drogi. A kogo Bóg sprowadzi z drogi, ten nie będzie miał żadnego przewodnika.

34. Spotka ich kara w życiu na tym świecie; a z pewnością kara życia ostatecznego jest bardziej bolesna! I nie będa oni mieli przed Bogiem opiekuna!

35. podobienstwo Ogrodu, ktŃry został obiecany bogobojnym: beda tam w dole plynac strumyki; zawsze bedzie dostarczal owocŃw, podobnie jak i cienia. Oto ostateczna nagroda tych, ktŃrzy byli bogobojni! A ostateczna nagroda dla niewiernych - ogien!
36. Ci, ktŃrym dalismy Ksiege, ciesza sie z danego tobie objawienia. Lecz sa takie grupy, ktŃre je czesciowo odrzucaja. Powiedz: "Mnie tylko rozkazano, abym czcil Boga i abym Mu nie dodawal wspŃltowarzyszy. Do Niego zwracam sie z modlitwa i do Niego ja powrŃce."
37. W ten sposŃb zeslalismy go jako rozstrzygniecie w jezyku arabskim. Jesli pŃjdiesz za namietnosciami, choc przedtem otrzymales wiedze, to nie bedziesz mial przed Bogiem ani opiekuna, ani obroncy.
38. Posylalismy juz poslancŃw przed toba i dalismy im zony i potomstwo. I nie bylo dane zadnemu poslancowi, aby przychodzil ze znakiem bez zezwolenia Boga. Kazdy kres ma swoja Ksiege.
39. BŃg sciera to, co chce, i utwierdza. U Niego znajduje sie Matka Ksiegi.
40. Albo My pokazemy tobie czesc tego, co im obiecujemy, albo tez ciebie wezwiemy. Do ciebie nalezy tylko obwieszczenie, a do Nas nalezy rachunek.
41. Czyz oni nie widza, ze My przychodzimy na ziemie, zmniejszajac ja po jej krancach? BŃg sadzi. I nikt nie moze powstrzymac Jego sadu. On jest szybki w rachunku!
42. Knuli juz podstepy ci, ktŃrzy byli przed nimi, lecz do Boga nalezy wszelka chytrosc. On wie, co zyskala sobie kazda dusza, i niebawem niewierni sie dowiedza, do kogo nalezy ostateczna siedziba!
43. Ci, ktŃrzy nie uwierzyl, mŃwia: "Ty nie jestes poslancem!" Powiedz: "BŃg wystarczy jako swiadek miedzy mna a wami, a takze kazdy, kto posiada wiedze Ksiegi!"

QURAN (POLISH)

14 - Ibrah ½m

1. Alif. Lam. Ra. Oto Ksiega; poslalismy ja tobie, abys wyprowadzil ludzi z ciemnosci ku swiatlu - za pozwoleniem ich Pana - ku drodze Poteznego, Godnego Chwaly
2. Boga, do kt ³rego nalezy to, co jest w niebiosach, i to, co jest na ziemi. Biada tym, kt ³rzy nie uwierzyli, z powpdu kary strasznej;
3. tym, kt ³rzy przedkladaja zycie tego swiata ponad zycie ostateczne, kt ³rzy oddalaja sie od drogi Boga i pragna drogi kretej . Oni sa w zabladzeniu dalekim.
4. My wysylalismy poslanc ³w przemawiajacych tylko jezykiem swojego ludu, aby mogli jasno tlumaczyc. B ³g sprowadza z drogi, kogo chce, i prowadzi droga prosta, kogo chce. On jest Potezny, Madry!
5. Poslalismy juz Mojzesza z Naszymi znakami: "Wyprowadz lud tw ³j z ciemnosci ku swiatlu Przypomnij im dni Boga!" Zaprawde, w tym sa znaki dla kazdego cierpliwego i wdziecznego!
6. I oto powiedzial Mojzesz do swego ludu: "Wspominajcie dobroc Boga wzgledem was! Oto On was wyratowal od ludzi Faraona! Oni nakladali na was najgorsza kare: zabijali waszych syn ³w, a pozostawiali przy zyciu kobiety. W tym jest wielkie doswiadczenie dla was od waszego Pana."
7. Oto oglosil wasz Pan: "Jesli bedziecie wdzieczni, to Ja obdarze was wiecej; a jesli nie bedziecie wdzieczni, to, zaprawde, Moja kara bedzie straszna!"
8. I powiedzial Mojzesz: "Jesli nie bedziecie wdzieczni - wy i ci, kt ³rzy sa na ziemi - ...zaprawde, B ³g jest bogaty i godny chwaly!"
9. Czy nie doszlo do was opowiadanie o tych, kt ³rzy byli przed wami - o ludzie Noego, o ludach Ad i Samud, jak i o tych, kt ³rzy przyszli po nich, a o kt ³rych wie tylko B ³g? Przyszli do nich poslancy z jasnymi dowodami, lecz oni wlozyli rece do swoich ust i powiedzieli: "My nie wierzymy w to, z czym zostaliscie poslani. I, zaprawde, jestesmy w glebokim zwatpieniu wzgledem tego, do czego nas wzywacie."
10. Powiedzieli ich poslancy: "Czy mozna watpic o Bogu, stw ³rcy niebios i ziemi? On was wzywa, . aby wam przebaczyc grzechy i aby wam udzielic zwloki az do oznaczonego terminu." Oni powiedzieli: "Jestescie tylko ludzmi, tak jak my. Chcecie nas oddalic od tego, co czcili nasi ojcowie. Dajcie nam wiec jakis jasny dow ³d wladzy!"
11. Powiedzieli im ich poslancy: "Jestesmy tylko ludzmi, tak jak wy, lecz B ³g obdarowuje dobrodziejstwami tego, kogo chce sposr ³d swoich slug; i nie mozemy przychodzic do was z dowodem wladzy inaczej, jak tylko za pozwoleniem Boga. Niech wiec zaufaja Bogu ludzie wierzacy!
12. A dlaczego nie mielibysmy zaufac Bogu, skoro On nas poprowadzil po naszych drogach? My bedziemy, z pewnoscia, bardzo cierpliwie znosic to wszystko, czym nas obrazacie. _Niech wiec zaufaja Bogu ci, kt ³rzy sa pelni ufnosci!"
13. Ci, kt ³rzy nie uwierzyli, powiedzieli do swoich poslanc ³w: "My na pewno wypedzimy was z naszej ziemi albo powr ³cicie do naszej spolecznosci religijnej." I objawil im ich Pan: "My z pewnoscia wytracimy niesprawiedliwych
14. i osiedlimy was na ziemi po nich. To jest dla tych, kt ³rzy sie obawiaja Mojej obecnosci, kt ³rzy sie obawiaja Mojej grozby."
15. Oni prosili o rozstrzygniecie, lecz zawiedziony zostal wszelki uporczywy tyran.
16. Za nim jest Gehenna, gdzie bedzie on pojony woda cuchnaca.

17. Bedzie ja polykal, lecz tylko z trudem bedzie mǎ³gl ja przelknac. smierc bedzie do niego przychodzic z kazdego miejsca, lecz on nie bedzie mǎ³gl umrzec; a z tylu za nim - sroga kara

18. Czyny tych, ktǎ³rzy nie uwierzyli w swojego Pana, podobne sa do popiolu, nad ktǎ³rym wzmǎ³gl sie wiatr w burzliwy dzien. Oni nie beda mieli wladzy nad niczym, co zyskali. To jest zabladzenie dalekie!

19. Czy nie widzisz, ze Bǎ³g stworzyl niebiosy i ziemie w calej prawdzie? Jesli zechce, to was usunie i sprowadzi nowe stworzenie.

20. To dla Boga nie jest wcale trudne.

21. I pojawia sie wszyscy przed Bogiem. I powiedza slabi tym, ktǎ³rzy byli dumni: "My postepowalismy za wami. Czy wybawicie nas od jakiegokolwiek kary Boga?" Oni powiedza: "Gdyby Bǎ³g poprowadzil nas droga prosta, to i my poprowadzilibysmy was droga prosta. Nam jest wszystko jedno, czy bedziemy sie skarzyc, czy bedziemy cierpliw; my nie mamy wcale miejsca schronienia."

22. Powiedzial szatan, kiedy sprawa zostala rozstrzygnieta: "Zaprawde, Bǎ³g dal wam obietnice, obietnice prawdy! I ja wam dalem obietnice, lecz ja was oszukalem; ja nie mialem nad wami zadnej wladzy. Ja tylko wzywalem was, a wyscie mi odpowiedzieli. Nie gancie mnie wiec, lecz gancie siebie samych! Ani ja wam nie pomoge, ani wy mi nie pomozece. Wyrzekam sie tego, czego wy niegdys uczyniliscie mnie wspǎ³luczestnikiem." Zaprawde, niesprawiedliwych czeka kara bolesna!

23. I ci, ktǎ³rzy uwierzyli i pelnili dobre dzieła, beda wprowadzeni do Ogrodǎ³w, gdzie w dole plyna strumyki. Oni tam beda przebywac na wieki - za zezwoleniem ich Pana. Tam ich pozdrowieniem bedzie: "Pokǎ³j!"

24. Czy nie widzales, jak Bǎ³g przytacza jako przypowieść dobre slowo? - ono jest jak dobre drzewo, ktǎ³rego korzen jest mocno utwierdzony, a jego galezie w niebiosach.

25. Ono przynosi swoje owoce kazdego czasu, za pozwoleniem swego Pana. Bǎ³g przytacza przypowieści ludziom - byc moze, oni sie opamietaja!

26. A zle slowo jest podobne do zlego drzewa: wyrwane z powierzchni ziemi, nie ma solidnego utwierdzenia.

27. Bǎ³g umacnia tych, ktǎ³rzy uwierzyli, slowem mocno utwierdzonym, w zyciu na tym swiecie i w zyciu ostatecznym; i sprowadza Bǎ³g z drogi niesprawiedliwych. Bǎ³g czyni to, co chce.

28. Czy nie widzales tych, ktǎ³rzy zamienili dobroc Boga na niewiare i umiescili swǎ³j lud w domostwie zguby

29. - w Gehennie, w ktǎ³rej oni sie beda palic. A jakze to nieszczesne miejsce pobytu!

30. Oni ustanowili rǎ³wnych Bogu, aby sprowadzac z Jego drogi. 'Powiedz: "Uzywajcie pǎ³ki czas, bo, zaprawde, wasze wedrowanie zmierza ku ogniu!"

31. Powiedz Moim slugom, ktǎ³rzy uwierzyli, niech oni odprawiaja modlitwe i niech rozdaja skrycie i jawnie z tego, w co ich zaopatrzylismy, zanim nadejdzie dzien, kiedy nie bedzie ani handlu, ani przyjazni.

32. Bǎ³g jest Tym, ktǎ³ry stworzyl niebiosy i ziemie i spuscil z nieba wode; i wyprowadzil dzieki niej owoce jako zaopatrzenie dla was. On podporzadkowal wam okreta, aby plywaly po morzu na Jego rozkaz. On podporzadkowal wam rzeki.

33. On podporzadkowal wam slonce i ksiezyc, trudzace sie nieustannie; a takze noc i dzien.

34. On dal wam wszystko, o co prosiliscie. Jeslibyscie chcieli zliczyc dobrodziejstwa Boga, to zliczyc ich nie zdolacie. Zaprawde, czlowiek jest bardzo niesprawiedliwy i niewdzieczny!

35. Oto powiedzial Abraham: "Panie mǎ³j ! Uczyn to miasto bezpiecznym i uchowaj mnie i moich synǎ³w od tego, abysmy mieli czcic balwany!

36. Panie mǎ³j! Przeciez oni sprowadzili z drogi wielu ludzi. Kto wiec pǎ³jdzie za mna, ten nalezy do mnie; a ten, kto mi sie sprzeciwia... Ty, zaprawde, jestes przebaczajacy, litosciwy!

37. Panie nasz! Oto osiedlilem czesc mojego potomstwa w dolinie nieurodzajnej, obok Twego swietego Domu. Panie nasz! Niech oni odprawiaja modlitwe, a Ty uczyn, aby serca ludzi sklonily sie ku nim, i daj im owocǎ³w jako zaopatrzenie! Byc moze, oni beda wdzieczni!

38. Panie nasz! Zaprawde, Ty wiesz, co my ukrywamy i co czynimy jawnie. I nic nie jest ukryte przed Bogiem ani na ziemi, ani w niebie.
39. Chwala niech bedzie Bogu, ktÃ³ry mi dal, mimo mojej starosci, Isma`ila i Izaaka. Zaprawde, mÃ³j Pan dobrze slyszy modlitwe!
40. Panie mÃ³j! Uczyn, abym odprowadzil modlitwe, i tak samo wzgledem mego potomstwa! Panie nasz! Przyjmij moja modlitwe!
41. Panie nasz! Przebac mi i moim rodzicom, i wszystkim wierzacym w Dniu, kiedy nastapi rachunek!"
42. I nie uwazaj, iz BÃ³g nie dba o to, co czynia niesprawiedliwi! On tylko daje im zwloke do Dnia,. kiedy ich spojrzzenia oslupieja;
43. oni sie beda spieszc przerazeni, z glowami podniesionymi, nie patrzac na siebie wcale, a ich serca beda jak powietrze.
44. Ostrzegaj ludzi przed Dniem, kiedy przyjdzie do nich kara! Wtedy ci, ktÃ³rzy czynili niesprawiedliwosc, beda mÃ³wili: "Panie nasz! daj nam krÃ³tki zwloke; my odpowiemy na Twoje wezwanie i pÃ³jdziemy za poslancami." "Czyz nie przysiegaliscie przedtem, ze nigdy nie znikniecie?
45. Zamieszkaliscie domostwa tych, ktÃ³rzy byli niesprawiedliwi dla siebie samych; i stalo sie dla was jasne, jak postapilismy z nimi; i przytoczylismy wam przypowieci. "
46. Oni uciekali sie do swojej chytrosci, lecz u Boga jest wszystka ich chytrosc, chocby nawet ich chytrosc byla zdolna przesunac gÃ³ry.
47. I nie uwazaj, iz BÃ³g nie dotrzymuje obietnicy, ktÃ³ra dal Swoim poslancom. Zaprawde, BÃ³g jest potezny, wlada zemsta
48. w Dniu, kiedy ziemia zostanie zamieniona na inna ziemie, i tak samo niebiosi, i kiedy oni stawia sie przed Bogiem, Jedynym, Wszechpoteznym!
49. Zobaczysz tego Dnia grzesznikÃ³w zakutych w kajdany;
50. ich szaty beda ze smoly, a ich twarze beda pokrywal ogien;
51. tak by mÃ³gl zaplacic BÃ³g kazdej duszy za to, co ona sobie zdobyła. Zaprawde, BÃ³g jest szybki w rachunku!
52. To jest obwieszczenie dla ludzi, aby byli przez nie ostrzezeni i aby wiedzieli, iz On jest Bogiem Jedynym; i aby sie opamietali ludzie obdarzeni rozumem!

QURAN (POLISH)

15 - Al-Hāʾiḡjr

1. Alif. Lam. Ra. To sa znaki Ksiegi i Koranu jasnego!
2. Być może, ci, którzy nie uwierzyli, chcieliby być muzułmanami?!
3. Pozostaw ich , niech oni jedzą i cieszą się używaniem i niech zwodzi ich nadzieja! Oni niebawem się dowiedzą!
4. I nie zniszczyliśmy żadnego miasta, którego los nie byłby przesadzony wiadomym pismem.
5. Żaden naród nie wyprzedzi swego terminu ani też go nie opóźni.
6. Oni powiedzieli: "O ty, któremu zostało dane napomnienie! zaprawdę, jesteś opętany!
7. Dlaczego nie przyjdiesz do nas z aniołami, jeśli jesteś z liczby prawdziwych?"
8. My nie posyłamy aniołów inaczej, jak tylko z prawdą, i niewierni wówczas nie otrzymają zwłoki.
9. Zaprawdę, My posłaliśmy napomnienie i My jesteśmy jego strażnikami!
10. I wysłaliśmy już posłańców przed tobą pomiędzy społeczności dawnych ludów.
11. Ale każdy posłaniec, który do nich przyszedł, był wysmiewany.
12. W ten sposób My sprawiamy, iż to przenika w serca grzeszników.
13. Oni nie wierzą w niego, a już przeminęła tradycja przodków.
14. Jeslibysmy nawet otwarli im bramy nieba i oni by tam wstępowali,
15. to i tak powiedzieliby: "Nasze spojrzenia zostały zamroczone albo też jesteśmy ludźmi zaczarowanymi."
16. Umieściliśmy na niebie konstelacje i ozdobiliśmy je dla patrzących.
17. Ochroniliśmy je też przed szatanem przeklętym.
18. A jeśli kto podsłuchuje ukradkiem, to postępuje za nim płomień jasniejący.
19. A ziemię rozpostarliśmy i rzuciliśmy na nią solidnie stojące; i sprawiliśmy, iż wyrosła na niej wszelka rzecz wywazona.
20. I przygotowaliśmy na niej wszelkie środki do życia, dla was i dla tych, którzy wy nie zaopatrujecie.
21. I nie ma żadnej rzeczy, której nie posiadalibyśmy pełne skarby; My wysyłamy ją tylko według wiadomej miary.
22. My posyłamy wiatry użyczające, My spuszczaemy z nieba wodę i dajemy ją wam do picia, lecz nie wy jesteście jej strażnikami.
23. Zaprawdę, My dajemy życie i My sprowadzamy śmierć; My jesteśmy dziedzicami wszystkiego!
24. My znamy dobrze tych spośród was, którzy się wysuwają naprzód, i znamy także tych, którzy pozostają w tyle.
25. Zaprawdę, twój Pan ich zbierze! Zaprawdę, On jest mądry, wszechwiedzący!
26. My stworzyliśmy człowieka z suchej gliny, z ukształtowanego mułu.
27. A dzinny stworzyliśmy wcześniej z ognia palącego.
28. I oto powiedział twój Pan do aniołów: "Ja stwarzam człowieka z suchej gliny, z uformowanego mułu.

29. A kiedy go ukształtuje harmonijnie i tchne w niego z Mojego ducha, to padnijcie przed nim, wybijając poklony!"

30. I poklonili się aniołowie wszyscy razem,

31. z wyjątkiem Iblisa; on odmówił przyłączenia się do tych, którzy wybijają poklony.

32. Powiedział Pan: "O Iblisie! Cóż z toba, iż nie jesteś z tymi, którzy wybijają poklony?"

33. On powiedział: "Ja nie będę wybił pokłon przed człowiekiem, którego stworzyłeś z suchej gliny, z uformowanego mulu."

34. Powiedział: "Wychodź więc stąd! Jesteś przeklęty!

35. I, zaprawdę, przekleństwo nad toba aż do Dnia Sadu!"

36. On powiedział: "Panie mój! Udziel mi zwłoki do Dnia, kiedy ludzie będą wskrzeszeni!"

37. Powiedział: "Bądź więc wśród tych, którym dano oczekiwać

38. aż do Dnia czasu oznaczonego."

39. On powiedział: "Panie mój! za to, iż sprowadziłeś mnie z drogi, ja będę im upiekszał to, co jest na ziemi, i z pewnością wszystkich sprowadzę z drogi,

40. z wyjątkiem tych spośród Twoich sług, którzy są szczerze oddani."

41. Powiedział Pan: "To jest dla Mnie droga prosta!

42. Oto Moi słudzy! Ty nie masz nad nimi żadnej władzy, oprócz tych spośród błądzących, którzy pędzą za toba!"

43. Zaprawdę, Gehenna to miejsce spotkania ich wszystkich!

44. Posiada ona siedem bram ; do każdej bramy jest przydzielona jakaś ich część.

45. Zaprawdę; bogobojni znajdują się wśród ogrodów i źródeł:

46. "Wejdźcie tutaj w pokój - bezpieczni!"

47. I zabraliśmy wszelką nienawiść tkwiącą w ich piersiach. Jak bracia, będą spoczywać na łożach zwróćeni ku sobie twarzą w twarz.

48. Nie dotknie ich tam żadne zmęczenie i nie będą stamtąd wypędzeni.

49. Obwiesć Moim sługom, iż Ja jestem Przebaczający, Litosiwy!

50. Zaprawdę, Moja kara jest kara bolesna!

51. I obwiesć im o gościach Abrahama!

52. Oto oni weszli do niego i powiedzieli: "Pokój!" On powiedział: "Doprawdy, my się was obawiamy!"

53. Oni powiedzieli: "Nie obawiaj się! Przynosimy ci radosną wieść o mądrym chłopcu!"

54. On powiedział: "Czy naprawdę obwieszczacie mi tę radosną wieść, kiedy osiągnąłem już podeszły wiek? W imię czego więc przynosicie mi tę radosną wieść?"

55. Powiedzieli: "Obwieszczamy ci radosną wieść w całej prawdzie. Nie bądź więc z liczby tych, którzy rozpaczają!"

56. powiedział: "A kto wątpi w miłosierdzie swego Pana oprócz tych, którzy zablądzi?"

57. Powiedział: "A jaka jest wasza sprawa, o posłancy?"

58. Oni powiedzieli: "Oto zostaliśmy wysłani do ludu grzeszników,

59. ale nie do rodziny Lota: my wyratujemy ją całą,

60. oprzącz jego zony. Zdecydowaliśmy bowiem, iż ona będzie posrądz tych, którzy pozostali w tyle."
61. A kiedy przyszli do rodziny Lota,
62. on powiedział: "Zaprawde, jesteście ludźmi nieznanymi!"
63. Oni powiedzieli: "Wcale nie! My przyszliśmy do ciebie z tym, w co oni powatpiewali.
64. Przyszliśmy do ciebie z prawdą i jesteśmy prawdomówni!
65. Wyruszaj więc noca w drogę z twoją rodziną; idź za nimi i niech nikt się nie ogląda; idźcie tam, gdzie wam nakazano!"
66. I wydaliśmy taki rozkaz, aby ci, którzy rankiem znajdą się w tyle, zostali odcięci.
67. Ludzie z miasta przybyli uradowani.
68. On powiedział: "To są moi goście. Nie zniesławiajcie mnie!
69. Bǎǰcie się Boga! Nie okrywajcie mnie wstydem!"
70. Oni powiedzieli: "Czyż my nie zabroniliśmy ci obcowania ze światem?"
71. On powiedział: "Oto moje cǎrki, jeśli już macie coś czynić!"
72. Na twoje życie. Oni, zaprawde, w swoim odurzeniu wedrują na ślepo!
73. I pochwycił ich krzyk o wschodzie słońca.
74. I wyrǎcilismy miasto od dołu do gǎry, i spuściliśmy na nich deszcz kamieni z palonej gliny.
75. Zaprawde, w tym są znaki dla tych, którzy umieją je czytać!
76. Zaprawde, ono jest na drodze jeszcze istniejącej!
77. Zaprawde, w tym jest znak dla wierzących!
78. I mieszkańcy Gaszczu byli z pewnością niesprawiedliwi!
79. Przeto zemściliśmy się na nich. zaprawde, obydwa miasta stały się jasnym wzorem!
80. I oto mieszkańcy Al-Hidżr uznali wysłanników za kłamców.
81. My przyniesliśmy im Nasze znaki, lecz oni się odwrǎcili.
82. I dążyli do mieszkań w gǎrach, bezpieczni.
83. I pochwycił ich krzyk o rannej porze.
84. I na nic im się przydało to, co oni zyskali.
85. Przecież stworzyliśmy niebiosa i ziemię, i to, co się między nimi znajduje, w całej prawdzie. Godzina nadejdzie z pewnością! Przebacź im więc przebaczeniem pięknym!
86. Zaprawde, twǎǰ Pan jest Stwǎrca, Wszechwiedzącym!
87. Dalismy tobie siedem powtarzanych i Koran wspaniały.
88. Nie wytezaj więc oczu ku temu, co dalismy w używanie pewnym grupom spośród nich. I nie uzalaj się nad nimi. Pochyl twoje skrzydło nad wiernymi
89. powiedz: "Zaprawde, ja jestem awnie ostrzegającym
90. Podobnie zesłaliśmy na tych,
91. którzy dzielili Koran na części.

92. Na twój Pana! My ich wszystkich zapytamy

93. o to, co oni czynili

94. Wyznawaj otwarcie to, co tobie zostało nakazane, i odwróć się od balwochwalców!

95. My tobie wystarczymy bec szyderców, umieszczających obok Boga jakiegoś innego boga.

96. Ale niebawem oni się dowiedzą

97. My wiemy, iż twoja pierś się ścisza na to, co oni mówią.

98. Głos chwale twego Pana Bądź wśród tych, którzy wybijają poklony!

99. Czcij twego Pana, aż przyjdzie do ciebie pewność!

QURAN (POLISH)

16 - Al-Nahl

1. Nadejdzie rozkaz Boga. Nie starajcie się go przyspieszyć! Niech Bogu będzie chwała! On jest wyniosły ponad to, co Jemu dodają jako współtowarzyszy!
2. On zsyła anioła wraz z Duchem, pochodzącym od Jego rozkazu, na kogo chce sprowadzić Swoich sług: "Ostrzegajcie, iż nie ma boga, jak tylko Ja! Przeto, bądźcie się Mnie!"
3. On stworzył niebiosy i ziemię w całej prawdzie. On jest wyniosły ponad to, co Jemu dodają jako współtowarzyszy!
4. On stworzył człowieka z kropli spermy, a jednak on jest jego jawnym przeciwnikiem.
5. On stworzył dla was zwierzęta, które dostarczają wam ciepła i innych korzyści; i z nich wy się żywicie.
6. Widzicie w nich piękno, kiedy przyprowadzacie je wieczorem na spoczynek, i kiedy je wyprowadzacie rano na pastwisko.
7. One przenoszą wasze ciężary do krainy, do której zdolalibyście dotrzeć jedynie z wielkim trudem. Zaprawdę, wasz Pan jest dobrotliwy, łaskawy!
8. On stworzył konie, muły i osły, abyscie ich dosiadali, a także dla ozdoby. I On stwarza to, czego wy nie znacie.
9. Bogu przypada wskazywanie drogi, ale niektórzy odstepują od niej. Gdyby On zechciał, to was wszystkich poprowadziłby drogą prostą.
10. On jest Tym, który zesłał z nieba wodę: ona wam służy do picia; dzięki niej rosną krzewy, które stanowią paszę.
11. Przez nią sprawia, iż rosną dla was zasiewy, drzewa oliwne, paliny i winna latorośl oraz wszelkiego rodzaju owoce. Zaprawdę, w tym jest znak dla ludzi, którzy się zastanawiają!
12. On podporządkował dla was: noc i dzień, słońce i księżyc; i gwiazdy są podporządkowane Jego rozkazowi. Zaprawdę, w tym są znaki dla ludzi, którzy są rozumni!
13. I to, co rozsiał dla was po ziemi, w rozmaitych kolorach; zaprawdę, w tym jest znak dla ludzi, którzy sobie przypominają!
14. To On podporządkował morze, abyscie jedli z niego świeże mięso i abyscie wydobywali z niego ozdoby, które nosicie. I widzisz okreta przyciągające fale, abyscie mogli poszukiwać Jego dobroci. Być może, będziecie wdzięczni!
15. I rzucił na ziemię solidnie stojące - ażeby ona nie kołysała się z wami - i rzeki, i drogi; - być może, pójdziecie drogą prostą! -
16. i znaki rozpoznawcze, a według gwiazd oni znajdują drogę.
17. Czy ten, kto stwarza, jest taki jak ten, kto nie stwarza? Czy wy się nie opamiętacie?
18. A jeśli byście chcieli zliczyć dobrodziejstwa Boga, to zliczyć ich nie zdołacie. Zaprawdę, Bóg jest przebaczący, łaskawy!
19. Bóg zna to, co utrzymujecie w tajemnicy, i to, co głosicie jawnie.
20. A ci, którym oni wzywają poza Bogiem, nie stwarzają niczego, albowiem sami zostali stworzeni.
21. Oni są martwi, nie żyjący, nie wiedzą, kiedy zostaną wskrzeszeni.
22. Wasz Bóg - to Bóg Jedyny! A ci, którzy nie wierzą w życie ostateczne, to sercem swoim zaprzeczają; oni są pełni dumy.
23. Nie ma żadnej wątpliwości, iż Bóg wie, co wy ukrywacie i co głosicie jawnie. Zaprawdę, On nie kocha ludzi pycha nadętych!

24. A kiedy im m³wia: "Co zesłał wasz Pan?" - oni m³wia: To basnie dawnych przodk³w. " "
25. Niech oni więc niosą swoje ciężary w całosci w Dniu Zmartwychwstania, i część ciężar³w tych ludzi, kt³rych oni sprowadzili z drogi bezwiednie. Jakże złe jest to, co oni poniosą!
26. Knuli już podstępny ci, kt³rzy byli przed nimi, lecz B³g zniszczył ich budowle od podstaw. I zawalił się nad nimi dach; przyszła na nich kara, skąd nawet jej nie przeczuwali.
27. Potem - w Dniu Zmartwychwstania - B³g okryje ich hanba i powie: "Gdzież są Moi współt³warzysze, o kt³rych spierałiscie się?" Powiedzą ci, kt³rzy otrzymali wiedzę: "Zaprawdę, hanba i zło niech spadnie dziś na tych, kt³rzy nie uwierzyli!"
28. - tych, kt³rych wezwa aniołowie, niesprawiedliwych dla samych siebie; oni wtedy upokorzą się całkowicie: "My nie uczyniliśmy nic złego!" Ależ przeciwnie! Zaprawdę, B³g wie doskonale, co wy czyniliście!
29. "Wejdźcie więc do bram Gehenny, będziecie tam przebywać na wieki!" A jakże to złe miejsce schronienia dla ludzi pyszniących się!
30. A tym, kt³rzy się boją Boga, powiedzą: "Co to zesłał wasz Pan?" - oni powiedzą: Dobro!" " Tych, kt³rzy czynią dobro na tym świecie, czeka dobro! A siedziba życia ostatecznego jest lepsza. Jakże przyjemna jest siedziba bogobojnych!
31. - Ogrody Edenu, do kt³rych oni wejdą, gdzie w dole płyną strumyki. Będzie tam dla nich wszystko, co zechcą. W ten sposób wynagradza B³g bogobojnych!
32. - tych, kt³rych wezwa aniołowie, kiedy oni byli dobrymi, i kt³rym powiedzą: "Pok³j wam! Wejdźcie do Ogrodu za to, co czyniliście!"
33. Czy oni oczekują tylk³ tego, żeby przyszli do nich aniołowie lub żeby przyszedł rozkaz od twego Pana? Tak czynili ci, kt³rzy byli przed nimi. B³g nie wyrzucił im niesprawiedliwości, lecz oni sami sobie wyrzucili niesprawiedliwość.
34. I dosięgły ich nieszczęścia pochodzące od tego, co oni uczynili. Objęło ich to, z czego oni się wysmiewali.
35. I beda m³wili ci, kt³rzy Jemu dodawali współt³warzyszy: "Jesliby zechciał B³g, nie czcilibyśmy niczego, poza Nim - ani my, ani nasi ojcowie - i nie uważalibyśmy niczego za zakazane, poza Nim. Tak czynili ci, kt³rzy byli przed nimi. Czy posłancom przypada coś innego niż obwieszczanie jasne?
36. Posłaliśmy do każdego narodu posłanca: "Czciecie Boga i unikajcie balwochwalstwa!" Wsr³d nich byli tacy, kt³rych B³g poprowadził drogą prostą; i byli tacy, kt³rzy słusznie popadli w obłęd. Wedruncie po ziemi i popatrzcie, jaki był ostateczny koniec tych, kt³rzy zadawali kłam!
37. I choćby nawet bardzo pragnął poprowadzić ich drogą prostą, to, zaprawdę, B³g nie prowadzi drogą prostą tych, kt³rych z drogi sprowadza; oni nie znajdą żadnych pomocnik³w.
38. Oni przysięgali na Boga najuroczystszymi przysięgami: "B³g nie wskrzesza tego, kto umarł!" Przeciwnie! Obietnica Jego musi się ziszczyć - lecz większość ludzi nie wie! -
39. aby wyjaśnić im to, w czym oni się r³żnia, i aby wiedzieli ci, kt³rzy nie uwierzyli, że byli kłamcami.
40. Jeśli chcemy jakiegokolwiek rzeczy, to wystarczy jedno Nasze słowo: "Bądź!" i ona się staje.
41. A tym, kt³rzy wywedrowali dla sprawy Boga, po doznaniu niesprawiedliwości, My przygotowujemy z pewnością na tym świecie piękne pomieszczenie, lecz nagroda życia ostatecznego na pewno będzie większa - o, gdyby oni wiedzieli! -
42. tym, kt³rzy byli cierpliwi, tym, kt³rzy zaufali swojemu Panu.
43. My i przed tobą posyłaliśmy tylko ludzi, kt³rym daliśmy objawienie - jeśli o tym nie wiecie, zapytajcie ludzi napomnienia
44. z jasnymi dowodami i Pismami. I zesłaliśmy tobie napomnienie, abyś wyjaśniał ludziom to, co zostało im zesłane. Być może, oni się zastanowią!
45. Czyż ci, kt³rzy knują złe czyny, są pewni, że B³g nie sprawi, iż pochłonie ich ziemia, albo że nie przyjdzie do nich kara, skąd nawet jej nie przeczuwają?

46. Albo że On nie pochwyci ich w pełnym ich działaniu; i oni nie będą zdolni temu przeszkodzić?
47. Albo że On ich nie pochwyci w stanie przerażenia? Lecz, zaprawdę, wasz Pan jest dobrotliwy, łitosciwy!
48. Czy oni nie widzieli, w swojej pokorze, że każda rzecz, którą stworzył Bóg, rozposciera swój cień na prawo i na lewo, wybijając Bogu poklony?
49. Bogu wybijają poklony to, co jest w niebiosach, i to, co jest na ziemi: wszelkie zwierze, a także aniołowie, którzy nie wbijają się w pychę.
50. Oni obawiają się swojego Pana, będącego nad nimi, i czynią to, co im jest nakazane.
51. Powiedział Bóg: "Nie bierzcie sobie dwóch bogów! Przecież jest tylko Jeden Bóg! Oto Ja! Cziczcie Mnie!"
52. Do Niego należy to, co jest w niebiosach, i to, co jest na ziemi. Jego religia jest na zawsze. Czy będziecie okazywać bogobojność względem kogoś innego aniżeli Boga?
53. Jakikolwiek macie dobrodziejstwa, one pochodzą od Boga. A kiedy dotknie was nieszczęście, to wy do Niego kierujecie wasze błagania.
54. Kiedy zaś nieszczęście oddali się od was, to niektórzy dodają współtowarzyszy swojemu Panu,
55. ażeby nie być wdzięcznym za to, co im daliśmy. Używajcie więc, a niebawem się dowiecie!
56. Oni udzielają części z tego, w co ich zaopatrzyliśmy, temu, czego oni nie znają. Na Boga! Wy zostaniecie zapytani o to, co wymyślicie!
57. Oni przypisują Bogu czerki - niech Mu będzie chwała! - a oni mają to, czego pragną.
58. A kiedy zwiastują którąś rzecz z nich czerkę, to jego oblicze się zasepia i jest udreczony.
59. On ukrywa się przed ludźmi z powodu tego nieszczęścia, które mu obwieszczono: czy on ma je zachować, mimo ponizenia, czy też pogrzebać je w prochu. Jakże źle oni rozumują!
60. Ci, którzy nie wierzą w życie ostateczne, są przykładem zła; natomiast Bóg jest przykładem tego, co najwznioslejsze. On jest Potężny, Mądry!
61. Jesliby Bóg karał ludzi z powodu ich niesprawiedliwości, to nie pozostawiłby na ziemi żadnego stworzenia. Lecz On daje im zwłokę do oznaczonego czasu. A kiedy nadejdzie ich termin, to oni nie będą mogli opóźnić go ani przyspieszyć nawet o jedną godzinę.
62. Oni przypisują Bogu to, czego sami nienawidzą. Ich języki wypowiadają kłamstwo, kiedy mówią, że czeka ich to, co piękne. Nie ma wątpliwości, iż czeka ich ogień i że oni będą wrzuceni pierwsi.
63. Na Boga! My posyłaliśmy już posłańców do narodów przed tobą, lecz szatan upiekszał im ich czyny. On jest dzisiaj ich opiekunem i spotka ich kara bolesna.
64. Posłaliśmy tobie Księgę tylko dlatego, abys im wyjaśnił to, w czym oni się różnią, i jako drogę prostą i miłosierdzie dla ludzi, którzy wierzą.
65. Bóg zesłał z nieba wodę i ożywił przez nią ziemię po jej śmierci. Zaprawdę, w tym jest znak dla ludzi, którzy słuchają!
66. Zaprawdę, macie pouczający przykład w waszych trzodach! My poimy was tym, co jest w ich wnętrznościach, między pokarmem strawionym a krwią - mlekiem czystym, przyjemnym dla pijących.
67. A z owoców palin i winnej latorosli czerpicie dla siebie napój oszalamiający i wysmienite pozywienie. Zaprawdę, w tym jest znak dla ludzi, którzy są rozumni!
68. I objawił twój Pan pszczołom: "Wybierajcie sobie wasze mieszkania w górach, w drzewach i w tym, co ludzie budują;
69. następnie jedźcie ze wszystkich owoców i chodźcie pokornie drogami swego Pana!" Z wnętrzności ich wychodzi napój różnego koloru, w którym ludzie znajdują uzdrowienie. Zaprawdę, w tym jest znak dla ludzi, którzy się zastanawiają!

70. Bóg stworzył was, potem was wezwie. Wśród was bywają tacy, którzy żyją do najniebezpieczniejszej zgrzybłości, tak iż niczego już nie wiedzą, choć przedtem wiedzieli. Zaprawdę, Bóg jest wszechwiedzący, wszechmocny!

71. Bóg wywyższył jednych z was nad drugimi w rozdziale swoich dóbr. Lecz ci, którym dano więcej, nie oddadzą swoich dóbr swoim niewolnikom, tak iżby byli równi. Czyżby zaprzeczali dobroci Boga?

72. Bóg dał wam żony spośród was samych. A z waszych żon dał wam synów i wnuków; i zaopatrzył was w dobre rzeczy. Czyżby więc wierzyli w fałsz, a nie w dobrodziejstwo Boga?

73. Czy oni mają czciciela, poza Bogiem, to, co nie może im dać żadnego zaopatrzenia, ani z niebios, ani z ziemi, i nie jest zdolne nic uczynić?

74. Nie dodawajcie więc Bogu Jemu podobnych! Zaprawdę, Bóg wie, a wy nie wiecie!

75. Bóg przytacza jako przykład pewnego sługe - niewolnika, który nie ma nad niczym władzy, oraz tego, kogo zaopatrzyliśmy zaopatrzeniem pięknym, z którego on rozdaje skrycie i jawnie. Czy oni są jednakowi? Chwała niech będzie Bogu! Ale większość ludzi nie wie.

76. I Bóg przytacza jako przypowieść dwóch ludzi: jeden z nich jest niemy, niczego nie może i jest ciężarem dla swego pana. Gdziekolwiek on go skieruje, to ten nie przyniesie nic dobrego. Czy on jest równy swemu panu, który rozkazuje sprawiedliwie i znajduje się na drodze prostej?

77. Do Boga należy wszystko, co skryte w niebiosach i na ziemi, a rozkaz dotyczący godziny będzie jak mgnienie oka albo jeszcze mniej. Zaprawdę, Bóg jest nad każdą rzeczą wszechwładny!

78. Bóg wyprowadził was z łona waszych matek. Wy nie widzieliście niczego. On dał wam słuch, wzrok i serce. Być może, będziecie wdzięczni!

79. Czyż oni nie widzieli ptaków posłusznych w przestworzu nieba, których nie podtrzymuje nikt, jak tylko Bóg? Zaprawdę, w tym są znaki dla ludzi, którzy wierzą!

80. Bóg uczynił wam w waszych namiotach mieszkanie i przygotował dla was namioty ze skór zwierzęcych, które znajdują się lekkimi w dniu, kiedy się przenosicie, i w dniu, kiedy się zatrzymujecie na postój. A z wełny, sierści i włosów - wyposażenie i doczesny pożytek.

81. Bóg dostarczył wam z tego, co stworzył, cienie; i przygotował dla was w górach schronienia; oraz ubrania, które was chronią przed gorącem, i ubrania, które was chronią przed wzajemną gwałtownością. Tak dopełnia On Swojego dobrodziejstwa dla was! Być może, wy się poddacie całkowicie!

82. A jeśli oni odwrócić się plecami, to do ciebie należy tylko obwieszczenie jasne.

83. Oni znają dobrodziejstwo Boga, a potem zaprzeczają mu. Większość z nich to niewdzięcznicy.

84. W Dniu, kiedy My postawimy świadka z każdego narodu, nie będzie już dane pozwolenie tym, którzy nie uwierzyli; i oni nie otrzymają przebaczenia.

85. Kiedy zobaczą kary, ci, którzy byli niesprawiedliwi, nie otrzymają żadnej ulgi ani nie będzie im dana żadna zwłoka.

86. A kiedy ci, którzy dawali współtowarzyszy, zobaczą ich, powiedzą: "Panie nasz! Oto ci, których my dawaliśmy Tobie za współtowarzyszy i których wzywaliśmy poza Tobą!" Wtedy oni rzucą im słowo: "Zaprawdę, jesteście kłamcami!"

87. I przedstawia wtedy Bogu swoje poddanie; zawiodło ich to, co oni wymyślili.

88. Tym, którzy nie uwierzyli i którzy odsuneli się od drogi Boga, My będziemy zwiększać kary za karą za to, że szerzyli zło.

89. W Dniu, kiedy My postawimy świadka, z każdego narodu, spośród nich przeciw nim, przyprowadzimy ciebie jako świadka przeciwko tym ludziom. Zesłaliśmy tobie Księgę jako wyjaśnienie dla każdej rzeczy i drogę prostą, i miłosierdzie, i radosną wieść dla całkowicie poddanych.

90. Zaprawdę, Bóg nakazuje: sprawiedliwość, dobroczynność i szczodrość względem bliskich krewnych! On zabrania tego, co

bezpieczne, naganne i występne. On was napomina - być może, wy się opamiętajcie!

91. Wypełniajcie wiernie przymierze z Bogiem, skoro je zawarliście! Nie łamcie przysięg, skoro je złożyliście, bo przecież uczyniliście Boga waszym poradcycielem! Zaprawdę, Bóg wie, co wy czynicie!

92. Nie bądźcie jak ta, która rozkreśliła swoje przedziwo na włókna, mocno je przedtem skreśliwszy. Nie posługujcie się waszymi przysięgami dla wzajemnego oszukiwania się, uważając, iż jeden naród jest większy od drugiego. Bóg was w ten sposób tylko doswiadcza. On wam ukaze jasno w Dniu Zmartwychwstania to, w czym się różniliście!

93. Gdyby zechciał Bóg, to uczyniłby was jednym narodem. Lecz On sprowadza z drogi, kogo chce, i prowadzi droga prosta, kogo chce. Wy z pewnością zostaniecie zapytani o to, co czyniliście.

94. Nie używajcie między sobą waszych przysięg jako podstępu, aby nie pośliznęła się wam noga, solidnie przedtem stojąca. Wy zakosztujecie zła za to, iż odsuneliście się od drogi Boga, i kara wasza będzie ogromna.

95. I nie przehandlujcie za niską cenę przymierza z Bogiem! To, co się znajduje u Boga, jest dla was lepsze, gdybyście tylko wiedzieli!

96. To, co wy posiadacie, wyczerpuje się; a to, co jest u Boga, jest trwale. My z pewnością zapłacimy tym, którzy byli cierpliwi, nagrodą piękniejszą aniżeli to, co oni czynili.

97. Tego, kto spełni dobre dzieło - czy to mężczyzna, czy kobieta - i jest wierzącym, My ożywimy życiem wspaniałym, i takim wypłacimy ich wynagrodzenie czymś piękniejszym niż to, co czynili.

98. Kiedy recytujesz Koran, to szukaj ucieczki u Boga przed szatanem przeklętym!

99. Nie ma on bowiem żadnej władzy nad tymi, którzy uwierzyli i którzy ufają swojemu Panu.

100. Jego władza jest tylko nad tymi, którzy biorą sobie jego za opiekuna i którzy przez niego są balwochwalcami.

101. A kiedy My zmieniamy jeden znak na inny - a Bóg wie najlepiej, co zsyła - to oni mówią: "Ty jesteś tylko oszustem!" Lecz większość z nich nie wie.

102. Powiedz: "Zesłał go święty Duch od twego Pana, z całą prawdą, aby utwierdzić tych, którzy uwierzyli, i jako drogę prostą i radosną wieść dla muzułmanów."

103. I My wiemy, że oni mówią: "Jego uczy tylko zwykły człowiek." Język tego, na którego oni wskazują, jest obcy, a ten - to język arabski, jasny!

104. Zaprawdę, tych, którzy nie wierzą w znaki Boga, Bóg nie poprowadzi drogą prostą i spotka ich kara bolesna!

105. Jedynie kłamstwo wymyślają ci, którzy nie wierzą w znaki Boga; tacy są kłamcami!

106. Ten, kto nie wierzy w Boga, choć przedtem w Niego wierzył - z wyjątkiem tego, kto został zmuszony, lecz serce jego jest spokojne w wierze - ten, kto otworzył swą pierś na niewiarę - nad nimi wszystkimi będzie gniew Boga i spotka ich kara ogromna!

107. Tak się stanie dlatego, że oni kochali życie tego świata bardziej aniżeli życie ostateczne, i dlatego, iż Bóg nie prowadzi drogą prostą ludzi niewierzących.

108. To są ci, których Bóg nałożył pieczęć na serca, słuch i spojrzenie. Tacy są niedbali.

109. Nie ma wątpliwości, iż w życiu ostatecznym oni są straconi.

110. Zaprawdę, twój Pan będzie z pewnością przebaczący i łaskawy dla tych, którzy razem wywedrowali, po tym jak zostali doswiadczeni, a następnie prowadzili walkę i byli cierpliwi.

111. W Dniu, kiedy przyjdzie każda dusza przytaczając dowody dla własnej obrony, każdej duszy zostanie w pełni zapłacone za to, co ona uczyniła, i nikt nie dozna niesprawiedliwości.

112. I Bóg przytacza jako podobieństwo pewne miasto bezpieczne i spokojne. Otrzymywało ono obfite zaopatrzenie ze wszystkich stron, lecz nie uznawało dobrodziejstw Boga. Dał mu więc Bóg zakosztować szaty głodu i strachu za to, co uczynili.

113. I przyszedł do nich posłaniec spośród nich, lecz oni uznali go za kłamcę. Przeto dosięgła ich kara, w³czas gdy byli niesprawiedliwi.
114. Jedźcie więc z tego, czym obdarzył was B³g, to, co jest dozwolone, dobre, i dziękujcie za dobrodziejstwa Boga, jeśli Go czcicie!
115. I5 On wam zakazał tylko: padliny, krwi i mięsa wieprzowego oraz tego, co zostało złożone w ofierze czemuś innemu niż Bogu. Ale jeśli ktoś został zmuszony, nie będąc przestępcą ani buntownikiem - to przecież B³g jest przebaczący, łaskawy!
116. Nie m³wcie więc według tego, co opisują kłamliwie wasze języki: "To jest dozwolone, to jest zakazane!" - w tym celu, aby wymyslić przeciwko Bogu kłamstwo. Nie będą szczęśliwi ci, którzy wymyślają przeciw Bogu kłamstwo!
117. Używanie będzie niewielkie, a kara bolesna!
118. Zakazaliśmy już wyznawcom judaizmu tego, co tobie opowiedzieliśmy.
119. Jednak tw³j Pan jest przebaczący, łaskawy dla tych, którzy czynili zło nieswiadomie, a potem się nawró³ili i poprawili.
120. I20 Zaprawdę, Abraham był przewodnikiem narodu wiernym Bogu hanifem; i nie był on z liczby balwochwalc³w!
121. Był on wdzięczny za Jego dobrodziejstwa; On wybrał go i poprowadził ku drodze prostej .
122. I22 Dalismy mu dobro na tym świecie i z pewnością będzie on w życiu ostatecznym wśród sprawiedliwych!
123. Następnie objawiliśmy tobie: "Postępuj za religią Abrahama jak hanif; on nie był z liczby balwochwalc³w."
124. Sabat został narzucony tylko tym, którzy się sprzeciali w tym przedmiocie. Zaprawdę, tw³j Pan rozsądzi między nimi, w Dniu Zmartwychwstania, sprawę, w której oni się r³znili.
125. Wzywaj ku drodze twego Pana z mądrością i pięknym napomnieniem! Rozmawiaj z nimi w najlepszy sposób! Zaprawdę, tw³j Pan zna najlepiej tych, którzy zeszli z Jego drogi; i On zna najlepiej tych, którzy idą drogą prostą!
126. Jeśli karzecie, to karzcie tak, jakbyście sami byli karani. Lecz jeśli jesteście cierpliwi, bądźcie nimi, bo to jest lepsze!
127. Bądźcie cierpliwi! Twoja cierpliwość jest tylko przez Boga. Nie smuć się z ich powodu! Nie pozostawaj w udreće dlatego, że oni knują podstęp!
128. Zaprawdę, B³g jest z tymi, którzy są bogobojni, z tymi, którzy czynią dobro!

QURAN (POLISH)

17 - Al-Israa'

1. Chwala Temu, który przeniósł Swojego sługę nocą z Meczetu świętego do meczetu dalekiego, którego otoczenie pobłogosławiliśmy, aby mu pokazać niektóre Nasze znaki. Zaprawdę, On jest Słyszący, Widzący!
2. Dalismy Mojżeszowi Księgę i uczyniliśmy ją drogą prostą dla synów Izraela: "Nie bierzcie sobie opiekuna poza Mną,
3. o potomkowie tych, których zabralismy razem z Noem! Zaprawdę, on był wdzięcznym sługą!"
4. I postanowiliśmy w tej Księdze względem synów Izraela: "Będziecie się zgorznieć na ziemi dwukrotnie i wbijecie się w wielką dółkę."
5. A kiedy nadszedł czas pierwszej obietnicy, wysłaliśmy przeciwko wam Nasze sługi obdarzone wielką mocą; oni przeniknęli aż pomiędzy ich domostwa i obietnica została wypełniona.
6. Później znowu dalismy wam pewien odwet nad nimi i pomnożyliśmy wasz majątek i waszych synów, i uczyniliśmy was liczniejszym ludem.
7. Jeśli czynicie dobro, to czynicie dobro dla siebie samych; a jeśli czynicie zło, to też dla siebie samych. A kiedy nadeszła obietnica ostatnia... po to, aby udzielić wasze oblicza, aby mogli wejść do swatyni, tak jak weszli po raz pierwszy, i aby zniszczyć całkowicie to, czym zawładnęli.
8. Być może, wasz Pan zmiłuje się nad wami; a jeśli powróćcie, to i My powrócimy, lecz przygotowaliśmy Gehennę jako więzienie dla niewiernych.
9. Oto ten Koran prowadzi ku temu, co jest bardziej proste, i obwieszcza wiernym, którzy czynią dobre dzieła, iż czeka ich nagroda wielka;
10. i że dla tych, którzy nie wierzą w życie ostateczne, przygotowaliśmy kary bolesne.
11. Człowiek wzywa zło, podobnie jak wzywa dobro; człowiek jest zawsze popedliwy.
12. Uczyniliśmy noc i dzień dwoma znakami. Potem scieramy znak nocy i czynimy jasność znakiem dnia, abyście poszukiwali łaski u waszego Pana i abyście znali liczbę lat i liczenie. My wyjaśniliśmy doskonale każdą rzecz.
13. I każdemu człowiekowi przywiązaliśmy do szyi jego los, i w Dniu Zmartwychwstania My wyciągniemy księgę, którą on znajdzie rozpostartą:
14. Przeczytaj swoją księgę! "Ona dziś wystarczy tobie jako wystawiony ci rachunek!"
15. I ten, kto idzie drogą prostą, idzie nią dla siebie samego; a ten, kto błądzi, błądzi na szkodę sobie samemu. Żadna dusza niosąca ciężar nie poniesie ciężaru innej. My nie karaliśmy nigdy, zanim nie wysłaliśmy posłańca.
16. A kiedy chcemy zgubić jakieś miasto, to nakazujemy jego mieszkańcom żyjącym w dobrobycie, aby oddawali się tam rozpustie. Wtedy sprawdza się nad nim słowo i niszczymy je całkowicie.
17. "Ileż to pokoleń wygubiliśmy po Noem! Wystarczy twój Pan, świadomy i jasno widzący grzechy Swoich sług!"
18. Temu, kto pragnie życia przemijającego, My pośpiesznie dajemy mu w nim to, co chcemy i komu chcemy. Następnie przygotowujemy mu Gehennę, aby się w niej palił, ponizony, odrzucony.
19. A ci, którzy pragną życia ostatecznego i zdążają ku niemu z wielkim zapalem, i są wierzącymi, doczekają się uznania za swoją gorliwość.

20. My wszystkich wspomozemy - i tych, i tych - z darów twego Pana; a dary twego Pana nie są nigdy ograniczone.
21. Spójrz, jak daliśmy pierwszeństwo jednemu nad drugimi! A życie ostateczne z pewnością ma więcej stopni i więcej wyróżnienia!
22. Nie umieszczaj razem z Bogiem żadnego innego boga, abyś nie został ponizony i opuszczony!
23. I postanowił twój Pan, abyście nie czcili nikogo innego, jak tylko Jego; i dla rodziców - dobroć! A jeśli jedno z nich lub oboje osiągną przy tobie starość, to nie mów im: "precz!" i nie popychaj ich, lecz mów do nich słowami pełnymi szacunku!
24. Pochylaj ku nim skrzydło łagodności, przez miłosierdzie, i mów: "Panie mój, bądź dla nich miłosierny, tak jak oni byli, wychowując mnie, kiedy byłem mały."
25. Wasz Pan wie najlepiej, co jest w waszych duszach, jeśli jesteście dobrzy. I On, zaprawdę, jest przebaczący dla tych, którzy się nawracają!
26. I dawaj krewnemu, co mu się należy, i biednemu, i podróbnemu; lecz nie rozrzucaj nadmiernie!
27. Zaprawdę, rozrzutni są braćmi szatanów, a szatan jest niewdzięczny względem swego Pana.
28. A jeśli odsuniesz się od nich, to poszukując miłosierdzia twego Pana, którego się spodziewasz, powiedz im chociaż przyjemne słowo.
29. I nie kładł reki zacisniętej na twoją szyję, i nie otwieraj jej też zbyt szeroko, bo zostaniesz zganiony, biedny.
30. Zaprawdę, twój Pan daje hojne zaopatrzenie temu, komu chce, i wymierza je! Zaprawdę, On jest względem Swoich sług w pełni świadomy i jasno widzący!
31. I nie zabijajcie waszych dzieci z obawy przed niedostatkiem. My im damy zaopatrzenie, podobnie jak wam. Zaiste, zabijanie ich jest wielkim grzechem!
32. I nie zbliżajcie się do cudzołóstwa! Zaprawdę, jest to czyn szpetny i jakże to zła droga!
33. I nie pozbawiajcie nikogo życia, które Bóg uczynił świętym, chyba że zgodnie z prawem! A jeśli ktoś został zabity niesprawiedliwie, to My dajemy jego bliskiemu władzę. Lecz niech on nie przesadza w zabijaniu; on z pewnością otrzyma pomoc!
34. Zbliżajcie się do majątku sieroty w sposób najbardziej odpowiedni; zanim ona dojdzie do wieku dojrzałego. Wypełniajcie wasze zobowiązania, ponieważ o zobowiązanie zapytają.
35. Dawajcie pełną miarę, kiedy mierzycie, i wazcie wagę sprawiedliwa! To jest lepsze i piękniejsze w swoim rezultacie.
36. I nie idź w ślad za tym, o czym nie masz wcale wiedzy! Zaprawdę, słuch, wzrok i serce będą z tego zdawały sprawę!
37. I nie stąpaj dumnie po ziemi, bo przecież nie rozerwiesz ziemi ani nie osiągniesz wysokości gór.
38. To, co jest złe w tym wszystkim, jest dla twego Pana wstretne.
39. Oto co objawił ci twój Pan z mądrości. I nie umieszczaj obok Boga żadnego innego boga, bo zostaniesz wrzucony do Gehenny, zganiony, wzgardzony.
40. Czyż wasz Pan tylko dla was wybrał synów, a dla Siebie wziął córki spośród aniołów? Zaprawdę, mówicie straszne słowo!
41. Daliśmy w tym Koranie wyjaśnienia, aby byli napomnieni, lecz to powiększyło tylko ich niechec.
42. Powiedz: "Jeśliby razem z Nim byli jacyś bogowie, jak mówią, to oni poszukiwaliby drogi aż do Władcy Tronu."
43. Niech Mu będzie chwała! On jest wynioslejszy ponad to, co mówią, wyniosłością wielką!
44. Wysławia Go siedem niebios i ziemia oraz ci, którzy się tam znajdują. I nie ma żadnej rzeczy, która by nie głośli Jego chwały. Lecz wy nie pojmujecie ich wysławiania. Zaprawdę, On jest Wspaniałomyślny, Przebaczący!
45. A kiedy recytujesz Koran, to My zaciągamy zasłone między tobą a tymi, którzy nie wierzą w życie ostateczne.

46. Polozyliśmy na ich serca osłony, aby nie pojmowali, a na ich uszy - głuchotę. Kiedy wspominasz w Koranie swego Pana, Jedyne, oni odwracają się plecami ze wstretiem.
47. My wiemy doskonale, czemu oni się przysłuchują, kiedy się tobie przysłuchują, a także, kiedy się potajemnie zmagają, gdy niesprawiedliwi mówią: "Wy postępujecie tylko za człowiekiem zaczarowanym!"
48. Popatrz, jakie oni przytaczają tobie przypowieści; w ten sposób błądzą i nie mogą znaleźć drogi!
49. Oni powiedzieli: "Kiedy będziemy kośćmi i prochem, czyż będziemy wskrzeszeni w nowym stworzeniu?"
50. Powiedz: "Moglibyście nawet być kamieniem lub żelazem,
51. lub jakimkolwiek tworem, który wyda się wam wielki!" Wtedy oni powiedzą: "Kto spowoduje, iż powrócimy?" Powiedz: "Ten, który was stworzył po raz pierwszy." Oni wtedy potrzaskają głowami i powiedzą: "Kiedy to?" Powiedz: "Być może, wróćcie."
52. W tym Dniu, kiedy On was wezwie, a wy odpowiecie przez Jego wysławienie, pomyślicie sobie, iż przebywaliście tylko małą chwilę.
53. I powiedz Moim sługom, żeby mówili to, co jest lepsze. Zaprawdę, szatan wznieca spory pomiędzy nimi; zaprawdę, szatan jest dla człowieka wrogiem oczywistym!
54. Wasz Pan zna was najlepiej. Jeśli On zechce, okaże wam miłosierdzie, albo jeśli zechce, On was ukarze. I My nie posłaliśmy ciebie jako opiekuna nad nimi.
55. Twój Pan zna najlepiej tych, którzy są w niebiosach i na ziemi. My już wyrzuciliśmy jednych proroków nad innymi i Dawidowi daliśmy Psalm.
56. powiedz: "Wzywajcie tych, których wy uznajecie poza Nim! Oni nie są w stanie usunąć od was zła ani nawet go przesunąć."
57. Ci, których oni wzywają, sami poszukują sposobu największego przybliżenia się do ich Pana; mają oni nadzieję na Jego miłosierdzie i obawiają się Jego kary. Zaprawdę, kara twego Pana należy się strzec!
58. I nie ma miasta, którego byśmy nie zniszczyli przed Dniem Zmartwychwstania lub którego byśmy nie ukarali karą okrutną. To jest zaznaczone w księdze.
59. Od wysłania znaków mogłoby powstrzymać Nas jedynie to, iż przodkowie uznali je za kłamstwo. I tak daliśmy ludowi Samud wielką klęskę, jak jasny znak, lecz oni postąpili z nią niesprawiedliwie. My posyłamy Nasze znaki tylko po to, by przestraszyć.
60. Oto powiedzieliśmy tobie: "Zaprawdę, twój Pan obejmuje ludzi!" I uczyniliśmy to widzenie, które tobie pokazaliśmy, tylko doświadczeniem dla ludzi, podobnie jak drzewo przekleśnięte w Koranie. My ich straszymy, lecz to tylko powiększa ich wielki bunt.
61. I oto powiedzieliśmy do aniołów: "Oddajcie pokłon Adamowi!" I oni oddali mu pokłon, z wyjątkiem Iblisa, który powiedział: "Czyż mam oddać pokłon temu, którego stworzyłem z gliny?"
62. I dalej mówił: "Czy Ty widzisz? Oto ten, którego uczciłem bardziej ode mnie. Jeśli mi dasz zwłokę do Dnia Zmartwychwstania, to ja niezawodnie zniszczę jego potomstwo, z wyjątkiem nielicznych."
63. powiedział On: "Idź precz! A ci spośród nich, którzy pójść za toba... zaprawdę, Gehenna będzie waszą zapłatą, zapłata obfita!
64. Zważ swoim głosem, kogo potrafisz spośród nich! Zbieraj przeciwko nim twoje konnice i twoja piechotę! Miej uczestnictwo z nimi w ich bogactwach i w ich dzieciach! Czyn im obietnice! - Ale szatan obiecuje im tylko dla zmylenia -
65. Lecz, zaprawdę, ty nad Moimi sługami nie masz władzy! Twój Pan wystarczy jako opiekun!"
66. Wasz Pan jest Tym, który dla was prowadzi statek po morzu, abyscie poszukiwali Jego dobroci. Zaprawdę, On jest dla was miłosierny!
67. A kiedy dotknie was na morzu nieszczęście, daleko od was są ci, których wzywacie, poza Nim. Lecz kiedy On wyratuje was, wyprowadzając na ląd, wy się odwracacie. Zaprawdę, człowiek jest niewdzięczny!
68. Czy jesteście pewni tego, iż On nie pograży razem z wami szmat ładu albo iż nie wysle przeciwko wam wichru z kamieniami - a

wtedy nie znajdziecie żadnego opiekuna?!

69. Albo czy jesteście zabezpieczeni przed tym, iż On zawręci was tutaj po raz drugi i rozpeta przeciwko wam gwałtowny huragan, i potopi was za to, iż pozostaliście niewiernymi? Wtedy nie znajdziecie przeciwko Nam żadnego pomocnika.

70. My obdarzyliśmy szlachetnością synów Adama. My nosiliśmy ich na lądzie i na morzu. My zaopatrzyliśmy ich wspaniałymi dobrami. My wyrzuciliśmy ich wielkim wyrzuceniem ponad wielu spośród tych, których stworzyliśmy.

71. W Dniu, kiedy wezwiemy wszystkich ludzi razem z ich przewodnikiem, to ci, którym zostanie dana księga do ich prawicy - będą czytać swoją księgę i nie zostanie im wyrządzona niesprawiedliwość, nawet na łupinę daktyla.

72. A kto był ślepy w tym życiu, będzie ślepy w życiu ostatecznym i jeszcze bardziej zbladzi z drogi.

73. Oni byli już bliscy tego, by pokusa odwieść cię od wszystkiego, co tobie objawiliśmy; abyś wymyślił przeciwko Nani coś innego. I wtedy oni wzięliby sobie cię jako bliskiego przyjaciela.

74. I gdybyśmy cię nie umocnili, to byłbyś gotów skłonić się ku nim.

75. Wtedy dalibyśmy cię zakosztować podwójnie życia i podwójnie śmierci. Potem już nie znalazłbyś dla siebie, przeciwko Nam, żadnego pomocnika.

76. Oni omal nie zdołali cię skłonić do opuszczenia tej ziemi, by cię z niej wypędzić; ale oni wtedy przebywaliby na niej tylko niewiele czasu po tobie.

77. Taki był zwyczaj w postępowaniu względem tych, których wysłaliśmy przed tobą, spośród Naszych posłańców; a ty nie znajdziesz zmiany dla Naszego zwyczaju.

78. Odprawiaj modlitwę przy skłanianiu się słońca, aż do ciemności nocy, a recytację - o świetle. Zaprawdę, recytacja o świetle znajduje świadków!

79. A noca czuwać na modlitwie, to będzie dla ciebie zasługą dobrowolną; być może, twój Pan posle cię na miejsce chwalebne.

80. I powiedz: "Panie mój! Wprowadź mnie wejściem prawdy i wyprowadź mnie wyjściem prawdy! I daj mi, z Twojej strony, władzę wspomagającą!"

81. I powiedz: "Przyszła prawda i zniknął fałsz. Zaprawdę, fałsz musi zniknąć!"

82. My zsyłamy poprzez Koran to, co jest uzdrowieniem i miłosierdziem dla wiernych; a niesprawiedliwym powiększa on tylko stratę.

83. Kiedy My obsypujemy człowieka dobrodziejstwami, on się odwraca i oddala; a kiedy dotknie go nieszczęście, jest rozpaczony.

84. Powiedz: "Każdy działa na swój sposób, lecz Pan wie najlepiej, kto idzie prostą drogą."

85. I zapytaj cię o Ducha. Powiedz: "Duch pochodzi od rozkazu mojego Pana, lecz wam dano tylko niewiele wiedzy."

86. Jeslibyśmy chcieli, to zabralibyśmy tobie z pewnością to, co ci objawiliśmy; i nie znalazłbyś potem dla siebie przeciwko Nam żadnego opiekuna,

87. chyba jedynie dzięki miłosierdziu twego Pana. Zaprawdę, łaska Jego dla ciebie jest wielka!

88. Powiedz: "Jesliby się zebrali ludzie i dzinny, aby stworzyć coś podobnego do tego Koranu, to oni nie zdołaliby uczynić nic podobnego, nawet gdyby się wzajemnie wspomagali."

89. Przedstawiliśmy ludziom jasno w tym Koranie wszelkiego rodzaju przykłady; lecz większość ludzi upiera się przy tym, by być niewiernymi.

90. Oni powiedzieli: "Nie uwierzysz ci, dopóki nie sprawisz, by wytrysło dla nas źródło z ziemi;

91. albo dopóki nie będziesz miał ogrodu z palmami i winna latorosla i dopóki nie wytrysną wśród nich obfite strumyki;

92. albo dopóki nie sprawisz - jak to twierdziłeś - iż spadnie na nas niebo płatami; albo nie przyprowadzisz Boga i aniołów jako

poreczycieli;

93. albo dopóki nie będziesz miał domu ze złotymi ozdobami, albo dopóki nie wzniesiesz się do nieba. A nie uwierzemy w twoje wzniesienie się, dopóki nie zeslesz nam Księgi, którą będziemy czytać." Powiedz: "Chwała niech będzie mojemu Panu! Czyż nie jestem tylko człowiekiem - posłancem?"

94. I nic nie powstrzymuje ludzi, by uwierzyli - kiedy przyszła do nich droga prosta - jako posłanca?"

95. Powiedz: "Jesliby byli, na ziemi aniołowie, chodzący po niej w pokoju, to zesłalibyśmy dla nich z nieba anioła jako posłanca."

96. Powiedz: "Wystarczy Bóg jako świadek między mną a wami! Zaprawdę, On jest świadomy i jasno widzący względem swoich sług."

97. Ten, kogo prowadzi Bóg, idzie droga prosta; a dla tych, których On sprowadzi z drogi, nie znajdziesz opiekunów poza Nim. My zbierzemy ich w Dniu Zmartwychwstania - na ich twarzach, ślepych, głuchych, niemych. Ich miejscem schronienia będzie Gehenna. Za każdym razem, kiedy będzie przygasac, My zwiększymy dla nich ogień palący.

98. Oto ich zapłata za to, iż nie wierzyli w Nasze znaki, i mówili: "Kiedy będziemy kosmici i prochem, to czyż naprawdę będziemy wskrzeszeni w nowym stworzeniu?"

99. Czyż oni nie pomyśleli, iż Bóg, który stworzył niebiosy i ziemię, jest w mocy stworzyć istoty podobne do nich? On ustanowił dla nich czas określony, nie ulegający wątpliwości; lecz niesprawiedliwi odrzucają wszystko, oprócz niedowiarstwa.

100. Powiedz: "Jeslibyście posiadali skarby miłosierdzia z obawy przed rozdaniem - bo człowiek jest bardzo skąpy!"

101. Dalismy już Mojżeszowi dziewięć znaków jasnych. Zapytaj więc synów Izraela! Kiedy on przyszedł do nich, powiedział mu Faraon: "O Mojżeszu! Zaprawdę, sadzę, że jesteś zaczarowany!"

102. On powiedział: "Ty dobrze wiesz, że zesłał je tylko Pan niebios i ziemi, jako dowody widzialne: I myślę, zaprawdę, o Faraonie, że jesteś zgubiony!"

103. Wtedy on chciał wypędzić ich z kraju, lecz My zatopiliśmy jego wraz z tymi, którzy byli z nim.

104. I powiedzieliśmy po jego śmierci synom Izraela: "Zamieszkujcie te ziemie! A kiedy nadejdzie obietnica życia ostatecznego, My przyprowadzimy was jako rządzony tłum."

105. I z prawdą zesłaliśmy go, i z prawdą on zstąpił. I My wysłaliśmy ciebie tylko jako zwiastuna i ostrzegającego.

106. I Koran podzieliliśmy, abys go recytował ludziom powoli. I zsyłaliśmy go stopniowo.

107. powiedz: "Wiercie w niego albo też nie wiercie!" Ci, którym wcześniej została dana wiedza, padają na twarze, wybijając pokłony, kiedy jest im recytowany, wybijając pokłony.

108. Oni mówią: "Chwała niech będzie Panu naszemu! Zaprawdę, obietnica naszego Pana zostanie spełniona!"

109. Oni padają na twarze płacząc, i to powiększa ich pokorę.

110. powiedz: "Módlcie się do Boga albo módlcie się do Miłosiernego! Jakkolwiek byście Go wzywali, On posiada najpiękniejsze imiona." Nie bądź zbyt głośny w swojej modlitwie ani też nie bądź w niej za cichy! Poszukaj drogi pośredniej.

111. I powiedz: "Chwała niech będzie Bogu, który nie wziął sobie żadnego syna, który nie ma żadnego współtowarzysza w królestwie, który nie ma żadnego opiekuna przeciw ponizeniu! " Wysławiaj Go, głosząc: "Bóg jest wielki!"

QURAN (POLISH)

18 - Al-Kahf ½

1. Chwała niech będzie Bogu, który zesłał Księgę Swojemu słudze i nie uczynił w niej żadnej krzywizny!
2. Księgę prostą, aby ostrzegała przed strasznym nieszczęściem, nadchodzącym od Niego, i zwiastowała wiernym, którzy czynią dobre dzieła, iż czeka ich piękna nagroda
3. - oni tam będą przebywać na wieki -
4. i aby ostrzegała tych, którzy mówią: "Bóg wziął Sobie syna. "
5. Ani oni nie posiadają o tym wiedzy, ani ich ojcowie. To słowo wielkiej wagi, . które wychodzi z ich ust! Oni głoszą jedynie kłamstwo!
6. I być może, jesteś gotów zadecydować się ze zmartwienia, śledzić ich postępowanie, jeśli oni nie uwierza w to opowiadanie.
7. My uczyniliśmy to, co jest na ziemi, jej ozdoba, abysmy mogli wypróbować, który z nich jest lepszy w działaniu.
8. Lecz, zaprawdę, My uczynimy z niej nagą ziemię!
9. Czy ty sadzisz, że mieszkańcy grotty i Ar-Rakim są czymś osobliwym wśród Naszych znaków?
10. Oto młodzieńcy schronili się do grotty i powiedzieli: "Panie nasz! Daj nam miłosierdzie pochodzące od Ciebie i przygotuj nam słuszną drogę w naszej sprawie!"
11. Przeto w tej grotcie opieczętowaliśmy ich uszy - na wiele lat.
12. Potem wskrzesiliśmy ich, aby się dowiedzieć, która z dwóch grup lepiej obliczy, jak długo oni tam przebywali.
13. My opowiemy ci ich historie zgodnie z prawdą. Byli to młodzieńcy, którzy uwierzyli w swojego Pana, i My pomnożyliśmy ich drogę prostą.
14. I umocniliśmy ich serca, kiedy powstał i powiedzieli: "Pan nasz, Pan niebios i ziemi. Nie będziemy wzywać żadnego boga, oprócz Niego; bo powiedzielibysmy wówczas obrzydliwe kłamstwo.
15. Ci nasi ludzie wzięli sobie bogów poza Nim. Gdyby oni chociaż przynieśli ze sobą jasny dowód! Czyż jest ktoś bardziej niesprawiedliwy niż ten, kto wymyślił kłamstwo przeciwko Bogu?
16. Kiedy oddzielicie się od nich Pan wasz roztoczy nad wami Swoje miłosierdzie i przygotuje dla waszej sprawy dogodną podpórę."
17. I mógłbyś być widzieć, jak słońce, kiedy wschodziło , odsuwało się od ich grotty na prawo, a kiedy zachodziło, mijalo ich z lewej strony, oni zaś znajdowali się w jej przestronnym wnętrzu. Oto jeden z znaków Boga! Kogo Bóg prowadzi, ten idzie drogą prostą, a kogo On sprowadzi z drogi, ten nie znajdzie żadnego opiekuna prowadzącego drogą prawości.
18. Mógłbyś uważać ich za czuwających, podczas gdy oni byli pogrążeni we śnie; My odwracaliśmy ich na prawo i na lewo , a pies ich znajdował się na progu z wyciągniętymi przednimi łapami. Gdybyś ich zobaczył, to z pewnością odwróciłbyś się od nich, uciekając, i zapewne ogarnąłby cie strach na ich widok.
19. I tak wskrzesiliśmy ich, żeby się wzajemnieypytywali. Jeden z nich powiedział: Ile czasu tam przebywacie?" " Oni powiedzieli: "Przebywaliśmy jeden dzień albo część jednego dnia." Oni powiedzieli: "Wasz Pan wie najlepiej, ile czasu przebywacie. Wyjdźcie więc jednego z was do miasta z waszymi pieniędzmi, aby się rozejrzył, kto ma najczystsze jedzenie, i przyniósł wam od niego zaopatrzenie;

20. Bo jeśli oni was odkryją, to was ukamienują albo nawrócą was na swoją wiarę, i wtedy nigdy nie będziecie szczęśliwi."
21. I tak daliśmy znać o nich, aby ludzie wiedzieli, że obietnica Boga jest prawda i że nie ma żadnej wątpliwości co do Godziny! Kiedy sprzeczali się między sobą w ich sprawie, powiedzieli: "Wzniescie nad nimi budowlę; Pan zna ich najlepiej!" Ci, którzy odnieśli zwycięstwo w ich sprawie, powiedzieli: "Powinnismy zbudować nad nimi meczet!"
22. Badał więc: "Było ich trzech, a czwartym był ich pies." I badał wili: "Było ich pięciu, a szóstym z nich był pies" - starając się odgadnąć to, co skryte. I badał więc: "Było ich siedmiu, a ósmym wśród nich był pies." Powiedz: "Mój Pan zna najlepiej ich liczbę. Zna ich tylko nieliczni." Przeto nie prowadź z nimi sporu inaczej, jak tylko w sposób jawny, i nie wypytuj o nich żadnego z nich.
23. Nie mów o niczym: "Z pewnością uczynię to jutro!",
24. nie dodawaj: "Jeśli Bóg zechce!" I wspomnij swojego Pana, jeśli Go zapomniałeś, i powiedz: "Być może, poprowadzi mnie mój Pan ku temu, co jest bliższe od tego względem prawości."
25. I przebywali oni w swej grodzie trzysta lat, i dodali sobie jeszcze dziewięć.
26. powiedz: "Bóg wie najlepiej, ile oni przebywali. Do Niego należy to, co skryte w niebiosach i na ziemi. Jak dobrze On widzi i słyszy! Oni nie mają, poza Nim, żadnego opiekuna, a On nie czyni nikogo współuczestnikiem w sprawowaniu władzy."
27. I głos to, co ci zostało objawione z Księgi twojego Pana! - Nikt nie zmieni Jego słów! - I nie znajdziesz, poza Nim, miejsca schronienia.
28. I bądź cierpliwy z tymi, którzy rano i wieczór wzywają swego Pana, pragnąc oglądać Jego oblicze. I niech twoje oczy nie odwracają się od nich ku ozdobom życia tego świata. Nie słuchaj tego, którego serce uczyniliśmy niedbalym o to, by Nas wspominać, który postępuje za swoją namietnością, którego postępowanie przekracza miarę.
29. I mów: "Prawda pochodzi od waszego Pana. Przeto kto chce, niech wierzy, a kto nie chce, niech nie wierzy!" My przygotowaliśmy dla niesprawiedliwych ogień, który obejmie ich jak płonący namiot. Jeśli będą wzywać pomocy, to zostanie im udzielona w postaci wody podobnej do roztopionego metalu, który pali twarz. Jakże to nieszczesny napój! Jakże to złe miejsce wypoczynku!
30. Zaprawdę, ci, którzy uwierzą i którzy będą czynić dobre dzieła... - My na pewno nie pozwolimy, by przypadła nagroda temu, kto czynił dobro!
31. Oto ci, których czekają Ogrody Edenu, gdzie w dole płyną strumyki. Będą tam przebywać ozdobieni bransoletami ze złota, ubrani w szaty zielone z jedwabiu i brokatu; będą tam wypoczywać, wyciągnęci wygodnie na łożach. Jakże to wspaniała nagroda! Jakże to piękne miejsce wypoczynku!
32. Przytocz im przypowieść o dwóch ludziach: Jednemu z nich przygotowaliśmy dwa ogrody winnej latorosli, które otoczyliśmy palmami; między nimi umieszciliśmy pole zasiane zbożem.
33. Obydwa ogrody dały swoje plony i nie przyniosły żadnej straty. I sprawiliśmy, iż wytrysnął strumyk między tymi dwoma ogrodami.
34. I zebrał on owoce. Powiedział więc swojemu towarzyszowi, który z nim rozmawiał: "Ja mam więcej majątku od ciebie i jestem potężniejszy dzięki moim ludziom."
35. Wszedł do swojego ogrodu i, wyrządzając sobie samemu niesprawiedliwość, powiedział: "Nie sładzę, żeby to kiedykolwiek zginęło;
36. i nie wierzę, że nadejdzie Godzina. A jeśli zostanie sprowadzony do mego Pana, to znajdzie z pewnością coś lepszego, w zamian za to, aniżeli ten ogród."
37. I powiedział mu jego towarzysz, rozmawiając z nim: "Czy nie wierzysz w Tego, który cie stworzył z prochu, następnie z kropli spermy, a potem dał ci postać człowieka?"
38. Lecz co do mnie... On jest Bogiem, moim Panem! I ja nie dodaję memu Panu żadnego współtowarzysza.

39. O, gdybys ty, kiedy wszedles do twego ogrodu, powiedzial: TJeśli Bóg zechce! Nie ma mocy, jak tylko u Boga!t Chociaz widzisz, iz mam mniej majatku i dzieci od ciebie,
40. to, byc moze, mój Pan da mi wkrótce cos lepszego niz twój ogród; a na niego zesle z nieba gwałtowny huragan, tak iz rankiem zamieni sie w nagie wzgórze;
41. albo tez woda zniknie w ziemi i nie zdołasz jej odnalezc."
42. I zniszczone zostaly jego owoce. Wtedy zaczal wykrecac sobie rece nad tym, co wydal na ten ogród - teraz ogolony do samych drabinek - i powiedzial: "Biada mi! O, gdybym byl nie dodawal zadnego współtowarzysza memu Panu!"
43. I nie mial on nikogo z ludzi, kto by mu pomógł, poza Bogiem; i nie byl wspomozony.
44. W podobnym przypadku opieka jest tylko u Boga, który jest Prawda; On jest najlepszy w nagradzaniu, On jest najlepszy w ostatecznym wyniku.
45. I przytocz im przypowieść o zyciu tego świata, które jest podobne do wody, jaka My spuszczaemy z nieba: miesza sie z nia roslinnosc ziemi i potem staje sie zeschlym zielem, które rozrucaja wiatry. Bóg jest nad kazda rzecza wszechwladny!
46. Bogactwo i synowie to ozdoba zycia tego swiata. Lecz dzieła nieprzemijajace, dobre dzieła, otrzymaja lepsza nagrode u twego Pana i daja lepsza nadzieje.
47. W Dniu, kiedy My poruszmy grzy i kiedy zobaczysz, iz ziemia stala sie gladka równina, i kiedy ich zgromadzimy, nie pominawszy nikogo z nich,
48. zostana przedstawieni twemu Panu, w szeregach: "Przyszlicie do Nas tak, jak was stworzyliśmy po raz pierwszy; myslieliscie, ze nie wyznaczmy wam czasu spotkania."
49. I zostanie polozona ksiega. I zobaczysz grzeszników przejetych tym, co w niej jest. Oni beda mówili: "Biada nam! Dlaczego ta ksiega nie opuszcza niczego, ani malego, ani wielkiego, w swoim wyliczeniu?" I znajda przed soba wszystko, co uczynili. Twój Pan nie wyrzadzi krzywdy nikomu.
50. Kiedy powiedzielismy aniolom: "Oddajcie poklon Adamowi!" oni poklonili sie, z wyjatkiem Iblisa, który byl spródnym i który zbuntowal sie przeciwko rozkazowi swojego Pana. Czyz wezmiecie jego i jego potomstwo za opiekunów, poza Mna, podczas gdy oni sa dla was wrogami? jakaz to zła zamiana dla niesprawiedliwych!
51. ja nie wzialem ich za swiadków przy stwarzaniu niebios i ziemi ani przy stwarzaniu ich samych; nie wezme tez jako pomocników tych, którzy sprowadzaja z drogi.
52. W Dniu, kiedy On powie: "Wezwijcie tych, których uznaliscie za Moich współtowarzyszy!", to oni beda ich wzywac, lecz tamci nie odpowiedza im, poniewaz uczynilismy miedzy nimi przepasc.
53. I grzesznicy zobacza ogien. Pomysla wtedy, ze tam sie dostana, i nie znajda od niego wybawienia.
54. Przedstawilismy ludziom w tym Koranie wszelkiego rodzaju przypowieści, lecz czlowiek jest, ponad wszystko, kłóliwy.
55. I nic nie przeszkodilo ludziom, by uwierzyli, - kiedy przyszla do nich droga prosta - i by prosili swego Pana o przebaczenie; chyba ze ma dosiegnac ich los dawnych przodków albo spotkac kara twarza w twarz.
56. My wysylamy poslanców tylko jako zwiastunów i ostrzegajacych. Lecz ci, którzy nie wierza, toczy spory, poslugujac sie falszem, by zniszczyc prawde. Oni przyjeli z drwina Nasze znaki i to, czym ich ostrzegano.
57. A który jest bardziej niesprawiedliwy przez znak swojego pana, lecz odwrócił sie od nich i zapomnial o tym, co przygotowaly pierwiej jego rece? My polozylismy na ich sercach oslony, zeby nie rozumieli, a w ich uszy - gluchote. I nawet jesli ty wezwiesz ich na prosta droge, oni sie nigdy na tej drodze nie znajda.
58. Twój Pan jest Przebaczajacy, pelen milosierdzia. Gdyby ich chcial ukarac za to, co popelnili, to przyspieszylby ich kare. Lecz oni maja wyznaczony czas i nie znajda od niego ucieczki.
59. Wytracilismy mieszkanców tych oto miast, kiedy czynili niesprawiedliwosc, i wyznaczylismy termin ich zguby.

60. Oto powiedział Mojżesz do swego młodzieńca: "Nie ustane, aż dojdzie do zlewiska dwóch młórz, choćbym miał iść przez długie lata. "

61. A kiedy doszli do zlewiska dwóch młórz, zapomnieli swojej ryby, która swobodnie odnalazła drogę w morzu.

62. Kiedy już odeszli dalej, powiedział Mojżesz do swego młodzieńca: "Przynies naszą żywność, ponieważ jesteśmy utrudzeni tą podróży."

63. On powiedział: "Czy nie zauważyłeś, że kiedy schroniliśmy się przy skale, zapomniałem o rybie; chyba tylko szatan mógł spowodować, że nie pamiętałem o niej i nie przypominałem sobie; ona odnalazła swoją drogę w morzu jakimś dziwnym sposobem."

64. Powiedział Mojżesz: "To jest to, czego pragneliśmy!" I obydwaj zawrócili po swoich śladach.

65. I znaleźli pewnego sługę z Moich sług, którego uzyczyliśmy Naszemu miłosierdzia i którego nauczyliśmy wiedzy pochodzącej od Nas.

66. Rzekł do niego Mojżesz: "Czy mogę postępować za tobą, abyś mnie pouczył o drodze prawości, którą cię nauczono?"

67. On powiedział: "Ty nie potrafisz być przy mnie cierpliwy."

68. Jakże będziesz przy mnie cierpliwy wobec tego, czego nie znasz?"

69. Powiedział Mojżesz: "Znajdziesz mnie, jeśli Bóg zechce, cierpliwym i nie sprzeciwię się żadnemu twemu rozkazowi."

70. On powiedział: "Jeśli będziesz postępował za mną, to nie pytaj mnie o nic, dopóki ci o tym nie wspomnę."

71. I obydwaj wyruszyli w drogę. Aż kiedy wsiedli na statek, on przedziurawił go. Powiedział Mojżesz: "Czy ty go przedziurawiłeś; aby zatopić ludzi znajdujących się na nim? Uczyniłeś rzecz zdumiewającą!"

72. On powiedział: "Czyż nie powiedziałem, że nie potrafisz być ze mną cierpliwy?"

73. Powiedział Mojżesz: "Nie gan mnie za to, o czym zapomniałem, i nie rób mi trudności z tego powodu!"

74. I znów wyruszyli w drogę. Aż kiedy spotkali pewnego chłopca, on go zabił. Powiedział Mojżesz: "Czy zabiłeś człowieka, który nie był winien żadnego zabójstwa? Popelniles rzecz niegodziwą!"

75. On rzekł: "Czyż nie powiedziałem ci, że nie potrafisz być cierpliwym przy mnie?"

76. Rzekł Mojżesz: "Jeśli odtąd jeszcze ci o coś zapytam, to nie uważaj mnie już za swojego towarzysza; ale z góry się na to godzę!"

77. Następnie wyruszyli w drogę. Aż kiedy przybyli do pewnego miasta, poprosili jego mieszkanców o jedzenie. Lecz ci odmówili ugoszczenia ich. Obydwaj znaleźli zatem mur, który groził zawaleniem się, i sługa postawił go prosto. Powiedział Mojżesz: "Gdybyś chciał, to wziąłbyś za to zapłatę."

78. On powiedział: "To oznacza, że musimy się rozdzielić. Lecz ja wyjaśnię ci to, do czego ty nie miałeś cierpliwości."

79. Jeśli chodzi o statek, to należał on do biednych ludzi, którzy pracowali na morzu. Chciałem go uszkodzić, bo za nimi podążał król, bierał każdy statek siłą. którzy za y

80. A co się tyczy tego chłopca, to jego rodzice byli wierzącymi i obawialiśmy się, że on narzuci im bunt i niewiarę;

81. który chcieliśmy, aby ich Pan dał im na to miejsce lepszego od niego i bardziej czystego, i bliższego uczuciem miłosierdzia.

82. A co się tyczy muru, to należał on do dwóch sierot żyjących w tym mieście. pod nim znajdował się ich skarb. Ojciec ich był człowiekiem pobożnym i chciał, aby po osiągnięciu dojrzałego wieku wydobyli swój skarb, jako dowód miłosierdzia od twego Pana. Nie czyniłem ja tego z własnego nakazu. Oto wyjaśnienie tego, w czym nie potrafiłem być cierpliwym."

83. I beda ciebie pytać o Zu'l-Karnajna. Powiedz: "Ja przytoczę wam o nim pewne wspomnienie."

84. Oto umocniliśmy go na ziemi i daliśmy mu do każdej rzeczy jakąś drogę.

85. I poszedł on po pewnej drodze.

86. A kiedy dotarł do zachodu słońca, to zobaczył, że ono schodzi do jakiegoś błotnistego źródła; a przy nim napotkał jakiś lud. Powiedzieliśmy: "O Zulu! Karnajnie albo ukarzesz ich, albo też postąpisz względem nich pięknie."

87. On powiedział: "Tego, kto jest niesprawiedliwy, ukarzymy; potem zostanie on zwrócony swemu Panu, który go ukarze karą dotkliwą."

88. Natomiast ten, kto wierzy i czyni dobro, będzie miał jako zapłatę nagrodę najpiękniejszą i my podamy mu nasz rozkaz łatwy do wykonania."

89. Następnie poszedł inną drogą.

90. Az kiedy doszedł do wschodu słońca, spostrzegł, iż ono wschodzi nad ludem, nad którymi my rozpostarliśmy za nim kłosa by go przed nim chronić.

91. Tak było. I objelismy wiedzą wszystko, co on posiadał.

92. Następnie znowu poszedł inną drogą.

93. Az kiedy doszedł do miejsca znajdującego się między dwoma zaporami, znalazł za nimi pewien lud, którzy zaledwie mogli pojąć jakakolwiek mowę.

94. O powiedzieli: "O Zulu! Karnajnie! Oto Gog i Magog sięja zgorzenie na ziemi! Czy moglibyśmy przygotować dla ciebie daninę, abys zbudował między nami i między nimi zapórę?"

95. On powiedział: "To, w czym umocnił mnie mój Pan, jest lepsze; udzielcie mi więc wydatnej pomocy, a ja zbuduję między wami a nimi tamę."

96. Przyniescie mi sztaby żelaza!" A kiedy wyrównali przestrzeń między dwoma zboczami, powiedział: "Dmuchajcie!" A kiedy uczynił je jak ogień, powiedział: "Przyniescie mi roztopionej miedzi, abym wlał na to żelazo."

97. I nie mogli ani wdrzeć się na nią, ani też nie mogli przebić w niej dziury.

98. On powiedział: "To jest miłosierdzie od mojego Pana! A kiedy przyjdzie obietnica Pana, to On uczyni ją pyłem. Obietnica mojego Pana jest prawdą!"

99. I My pozwolimy tego Dnia, iż wzburza się jedni przeciw drugim jak fale. I zadam w trąbę. Wtedy My zbierzemy ich wszystkich razem.

100. I przedstawimy tego Dnia Gehennę dla niewiernych szeroko otwartą;

101. dla tych, których oczy były przesłonięte od Mojego napomnienia i którzy nie byli zdolni słyszeć.

102. Czy ci, którzy nie uwierzyli, sądzą, że wezmą sobie Moje sługi, poza Mną, jako opiekunów? Zaprawdę, przygotowaliśmy Gehennę jako mieszkanie dla niewiernych.

103. Powiedz: "Czyż ja mam wam obwieścić o tych, którzy ponieśli największą stratę przez swoje czyny?"

104. - o tych, których wysiłek zagubił się w życiu tego świata, gdy tymczasem sędził, iż czynia dobrze?"

105. To są ci, którzy nie wierzą w znaki swego Pana i w Jego spotkanie. Czyny ich są daremne i My, w Dniu Zmartwychwstania, nie nadamy im żadnej wagi.

106. To ich zapłata - Gehenna, za to, iż nie wierzyli, za to, iż wzięli sobie za przedmiot szyderstwa Nasze znaki i Naszych posłańców.

107. Zaprawdę, ci, którzy wierzą i czynią dobre dzieła, będą mieli Ogrody Raju jako mieszkanie,

108. gdzie będą przebywać na wieki, i nie będą pragnąć nic w zamian.

109. Powiedz: "Jesliby było morze atramentu dla słów mojego Pana, to z pewnością ono wyczerpałoby się wcześniej aniżeli słowa mojego Pana, nawet gdybyśmy dodali jeszcze jedno takie morze."

110. Powiedz: "Ja jestem tylko człowiekiem śmiertelnym, podobnym do was. Zostało mi tylko objawione, że Bóg wasz jest Bogiem Jedynym. Przeto kto się spodziewa spotkać swego Pana, niech pełni pobożne dzieła i niech nie dodaje żadnego współtowarzysza, kiedy oddaje cześć swojemu Panu."

QURAN (POLISH)

19 - Maryam

1. Kaf. Ha. Ja. Ajn. Sad.
2. Wspomnienie o miłosierdziu twego Pana względem Jego slugi Zachariasza.
3. Oto wezwał on swego Pana wezwaniem skrytym.
4. Powiedział on: "Panie mǎǵj! Moje kosci oslably, a glowa rozjasnila sie siwizna. A ja nigdy nie bylem, Panie mǎǵj, w modlitwie do Ciebie nieszczesliwy.
5. Oto obawiam sie moich bliskich po mojej smierci. A moja zona jest bezplodna. Daj mi wiec od Ciebie nastepce!
6. On bedzie po mnie dziedziczył; on bedzie dziedzicem rodu Jakuba. Panie mǎǵj! Znajdz w nim upodobanie!"
7. "O Zachariaszu! Oto My obwieszczamy ci radosna wiesc - syna, ktǎǵrego imie bedzie Jan! Nie dalismy tego samego imienia nikomu przedtem."
8. On powiedział: "Panie mǎǵj ! Jakze ja bede mial syna, skoro moja zona jest bezplodna, a ja osiagnalem juz podeszly wiek starca."
9. Powiedział On: "Tak bedzie! Powiedział twǎǵj Pan: TTo jest dla Mnie latwe. Ja przeciez stworzyłem cie przedtem, kiedy byles niczym.t"
10. Powiedział: "Panie mǎǵj! Uczyn mi jakis znak!" Rzekł: "Oto mǎǵj znak dla ciebie: nie bedziesz mǎǵwil do ludzi przez trzy noce, bedac zdrowym."
11. Wyszedł on wtedy z sanktuarium do swojego ludu i zasugerował im: "Gloscie chwale rano i wieczorem!"
12. "O Janie! Trzymaj Ksiege mocno! " Dalismy mu madrosc, kiedy byl malym chlopem;
13. i wspǎǵlczucie pochodzace od Nas, i czystosc.
14. Był on bogobojny; byl dobry dla swoich rodzicǎǵw; nie byl tyranem, buntownikiem.
15. Pokǎǵj mu: w dniu, kiedy sie urodzil, w dniu, kiedy bedzie umieral, w dniu, kiedy zostanie wskrzeszony do zycia!
16. I wspomnij w Ksiedze Marie! Oto ona oddalila sie od swojej rodziny do pewnego miejsca na wschodzie.
17. I oddzielila sie od nich zasloną. Wtedy poslalismy do niej Naszego Ducha i on ukazal sie jej jako doskonaly czlowiek.
18. Powiedziala: "Szukam schronienia u Milosiernego przed toba, jesli jestes bogobojny."
19. On powiedział: "Ja jestem tylko poslancem twego Pana, aby dac tobie chlopca czystego."
20. Ona powiedziala: "Jakze moge miec syna, kiedy nie dotknal mnie zaden smiertelnik ani tez nie bylam wystepna?"
21. On powiedział: "Tak bedzie! Powiedział twǎǵj Pan: TTo jest dla Mnie latwe. Uczynimy z niego znak dla ludzi i miłosierdzie pochodzace od Nas. To jest sprawa zdecydowana!t"
22. I poczela go, i oddalila sie z nim w dalekie miejsce.
23. I doprowadzily ja bǎǵle porodowe do pnia drzewa palmowego. Powiedziala: "Obym byla umarla przedtem; obym byla calkowicie zapomniana!"

24. Wtedy bedace u jej stã³p dziecko zawolalo do niej: "Nie smuc sie! Twã³j Pan umiescil u twych stã³p strumyk.
25. Potrzebnij ku sobie pien palmy, ona ci zrzuci swieze, dojrzone daktyle.
26. Jedz, pij i daj oczom ochlode! A jesli zobaczysz jakiegos czlowieka, to powiedz: Tslubowalam Milosiernemu post, nie bede wiec dzis mã³wic z nikim.t"
27. I przyszla z nim do swego ludu niosac go. Oni powiedzieli: "O Mario! Uczynilas rzecz nieslychana!
28. O siostrze Aarona! Twã³j ojciec nie byl zlým czlowiekiem i matka twoja nie byla wystepna."
29. Wtedy ona wskazala na nie. Oni powiedzieli: "Jakze bedziemy przemawiac do kogos, kto jest w kolysce, do malego chlopca?"
30. On powiedzial: "Zaprawde, ja jestem sluga Boga! On dal mi Ksiege i uczynil mnie prorokiem.
31. On mnie blogoslawi, gdziekolwiek sie znajduje. On nakazal mi modlitwe i jalmuzne - jak dlugo bede byl -
32. i dobroc dla mojej matki. On nie uczynil mnie ani tyranem, ani nieszczesliwym.
33. I pokã³j nade mna w dniu, kiedy sie urodzilem, w dniu, kiedy bede umieral, w dniu, kiedy bede wskrzeszony do zycia."
34. To jest Jezus, syn Marii, slowo Prawdy, w ktã³ra powatpiewaja.
35. Nie jest odpowiednie dla Boga, aby przybral Sobie syna. Niech Mu bedzie chwala! Kiedy On postanowi jakas rzecz, to tylko mã³wi: "Badz!", i ona jest.
36. Zaprawde, Bã³g jest moim Panem i waszym Panem! Czujcie Go! To jest droga prosta!
37. I powstaly wsrã³d nich sekty. Lecz biada tym, ktã³rzy nie uwierzeli, na widok Dnia Wielkiego!
38. Jakze szybko oni uslysza i zobacza w Dniu, kiedy przyjdzie do Nas! Lecz niesprawiedliwi sa dzisiaj w bledzie oczywistym.
39. I ostrzegaj ich przed Dniem westchnienia , kiedy sprawa zostanie rozstrzygnieta; oni jednak sa niedbali i nie wierza.
40. Zaprawde, My dziedziczymy ziemie i tych, ktã³rzy sa na niej; oni zostana do Nas sprowadzeni.
41. I wspomnij w Ksiedze Abrahama! To byl czlowiek sprawiedliwy, prorok!
42. Oto powiedzial on do swojego ojca: "O mã³j ojczy! Dlaczego czcisz to, co nie slyszy, to, co nie widzi, to, co ci nic nie pomoze?
43. O mã³j ojczy! Ja otrzymalem wiedze, ktã³ra nie przyszla do ciebie; postepuj wiec za mna, poprowadze ciebie droga rã³wna! O mã³j ojczy! Nie czcij szatana! Zaprawde, szatan jest buntownikiem wzgledem Milosiernego!
44. ...pã³
45. O mã³j ojczy! Boje sie, aby cie nie dotknela kara od Milosiernego i abys nie byl popiecznikiem szatana."
46. On powiedzial: O Abrahamie! " Czy ty wyrzekasz sie moich bogã³w? Jesli nie zaprzestasz, to ja ciebie ukamieniuje! Oddal sie ode mnie na jakis czas!"
47. Powiedzial: "Pokã³j tobie! Bede prosil mego Pana o przebaczenie dla ciebie. On przeciez jest dla mnie milosciwy.
48. Ja sie odlaczam od was i od tego, co wy wzywacie poza Bogiem. Ja wzywam swego Pana. Byc moze, nie bede nieszczesliwy w modlitwie do mego Pana."
49. A kiedy Abraham odlaczyl sie od nich i od tego, co oni czcili poza Bogiem, obdarzyliśmy go Izaakiem i Jakubem; i wszystkich uczyniliśmy prorokami.
50. I obdarzyliśmy ich Naszym milosierdziem; uczyniliśmy dla nich jezyk prawdy wynioslym.
51. I wspomnij w Ksiedze Mojzesza, ktã³ry byl szczerze oddany i byl prorokiem!
52. Wezwaliśmy go z prawej strony gã³ry i sprowadziliśmy go blisko dla poufnej rozmowy.

53. I podarowaliśmy mu, z Naszego miłosierdzia, brata jego Aarona, proroka.
54. I wspomnij w Ksiedze Isma`ila, ktÃ³ry był szczery w obietnicy; był on posłancem, prorokiem.
55. On nakazał swojej rodzinie modlitwy i jalmuzne; i Pan znalazł w nim upodobanie.
56. I wspomnij w Ksiedze Idrisa, ktÃ³ry był sprawiedliwy, był prorokiem.
57. I wynieśliśmy go na miejsce wyniosłe.
58. Oto ci, ktÃ³rych BÃ³g obsypał dobrodziejstwami: sposrÃ³d prorokÃ³w z potomstwa Adama; sposrÃ³d tych, ktÃ³rych zabraliśmy z Noem; sposrÃ³d potomstwa Abrahama i Izraela; sposrÃ³d tych, ktÃ³rych prowadziliśmy drogą prostą i ktÃ³rych wybraliśmy. Kiedy były im recytowane znaki Miłosiernego, oni padali na twarz, wybijając pokłony i płacz.
59. Po nich przyszli następcy, ktÃ³rzy zaniechali modlitwy i poszli za swoimi namietnościami; niebawem spotka ich zguba.
60. Z wyjątkiem tych, ktÃ³rzy się nawrÃ³cili, ktÃ³rzy uwierzyli i czynia dobro. Ci wejdą do Ogrodu i nie doznają w niczym niesprawiedliwości.
61. Do OgrodÃ³w Edenu, ktÃ³re obiecał Miłosierny swoim sługom wierzącym w to, co skryte. Zaprawdę, Jego obietnica się spełnia!
62. Nie beda oni tam słyszeć pustej gadaniny, lecz tylko: "PokÃ³j!" Beda tam mieli zaopatrzenie rano i wieczorem.
63. Oto jest OgrÃ³d, ktÃ³ry My dajemy w dziedzictwo tym sposrÃ³d Naszych sług, ktÃ³rzy są bogobojni.
64. My zstępujemy tylko na rozkaz Tego Pana. Do Niego należy to, co jest przed nami, to, co jest za nami, i to, co jest między tym wszystkim. TwÃ³j Pan nie zapomina!
65. On jest Panem niebios i ziemi, i tego, co jest między nimi. Przeto oddawaj Mu cześć i bądź wytrwałym Jego czcicielem! Czy ty znasz kogoś, kto może być nazwany Jego imieniem?
66. Człowiek mÃ³wi: "Czy kiedy umrę, to z pewnością zostanie wyprowadzony żywy?"
67. Czy człowiek sobie nie przypomina, iż My stworzyliśmy go poprzednio, kiedy był niczym?
68. Na twego Pana! My zbierzemy z pewnością ich i szatanÃ³w i rzucimy ich wokÃ³l Gehenny na kolana!
69. Następnie wydzielimy z każdej sekty tych sposrÃ³d nich, ktÃ³rzy byli najbardziej zbuntowani przeciwko Miłosierdnemu.
70. My przecież najlepiej znamy tych, ktÃ³rzy najbardziej zasługują na to, by się tam palić.
71. Nie ma wsrÃ³d was takiego, kto by tam nie miał przybyć. To jest rozstrzygające postanowienie twój Pana!
72. Następnie My uratujemy tych, ktÃ³rzy byli bogobojni, a niesprawiedliwych pozostawimy tam na kolanach.
73. Kiedy są im recytowane Nasze znaki, jako jasne dowody, mÃ³wia ci, ktÃ³rzy nie uwierzyli, do tych, ktÃ³rzy uwierzyli: "KtÃ³ra z tych dwÃ³ch grup jest lepsza pod względem swego położenia i przebywa w lepszym towarzystwie?"
74. Ileż to pokoleń wytraciliśmy przed nimi, ktÃ³re były wspanialsze bogactwem i wyglądem!
75. Powiedz: "Każdemu, kto znajduje się w błędzie, niech Miłosierny przedłuży czas; aż zobaczą oni to, co im zostało obiecane: albo kare, albo Godziny." Wtedy oni się dowiedzą, kto ma gorsze miejsce i kto jest słabszy jako wojsko.
76. BÃ³g pomnaza drogę prostą tym, ktÃ³rzy nią idą. A dobre dzieła, ktÃ³re są trwałe, otrzymają u twego Pana jeszcze lepszą nagrodę i lepszą odpłatę.
77. Czy ty widziałeś tego, ktÃ³ry nie wierzy w Nasze znaki? On mÃ³wi: "Z pewnością dane mi będą majątek i dzieci!"
78. Czy on zbadał to, co skryte, albo czy zawarł on przymierze z Miłosiernym?
79. Wcale nie! My zapiszemy to, co on mÃ³wi, i znacznie przedłużymy mu karę.
80. My odziedziczymy po nim to, co on mÃ³wi, i on przyjdzie do Nas sam jeden.

81. Oni wzięli sobie bogów poza Bogiem, aby byli dla nich potęgą.
82. Wcale nie tak! Oni odrzuca ich część i okaza się ich przeciwnikami.
83. Czy ty nie widziałeś, iż posłaliśmy szatana przeciw niewiernym, aby ich stale pobudzali do zła?
84. Dlatego nie spiesz się przeciwko nim! My dajemy im tylko pewną liczbę.
85. W Dniu, kiedy zbierzemy bogobojnych ku Miłosiernemu, jako wybrane poselstwo,
86. popędzimy grzeszników ku Gehennie, jako stado do wodopoju.
87. Oni nie będa mieli żadnego wstawienia oprócz tych, którzy zawarli przymierze z Miłosiernym.
88. Oni powiedzieli: "Miłosierny wziął Sobie syna!"
89. Popelniliście rzecz potworną!
90. Niebiosy omal nie rozrywają się, a ziemia omal nie pęka szczelinami, a góry omal nie rozpadną się w proch
91. - od tego, iż oni przypisali Miłosiernemu syna.
92. A nie godzi się Miłosiernemu, aby wziął sobie syna!
93. Każdy, kto jest w niebiosach i na ziemi, przychodzi do Miłosiernego jako sługa.
94. On ich przeliczył i policzył ich dobrze.
95. I oni wszyscy przyjdą do Niego, w Dniu Zmartwychwstania, pojedynczo.
96. Zaprawdę, tym, którzy uwierzyli i którzy pełnili dobre dzieła - Miłosierny przygotuje miłość.
97. I My uczyniliśmy go łatwym, w twoim języku, abyś głosił radosną wieść bogobojnym i ostrzegał przezeń ludzi opornych.
98. Ilekroć pokoleni wytraciliśmy przed

QURAN (POLISH)

20 - Taha

1. Ta. Ha.
2. Nie zeslalismy ci Koranu, . abys byl nieszczesliwy,
3. lecz jako napomnienie dla tego, kto sie obawia;
4. jako `objawienie Tego, ktÃ³ry stworzy ziemie i niebiosy wyniosle.
5. Milosierny umocnil sie na tronie.
6. Do Niego nalezy: to, co jest w niebiosach, to, co jest na ziemi, to, co jest miedzy nimi, i to, co jest pod ziemia.
7. I jesli bedziesz mÃ³wil glosno... - przeciez On zna i tajemnice,' i to, co jest najbardziej skryte.
8. BÃ³g! Nie ma boga, jak tylko On! Do Niego naleza najpiekniejsze imiona!
9. Czy doszlo do ciebie opowiadanie o Mojzeszu?
10. Oto zobaczyl on ogien i powiedzial do swojej rodziny: "Pozostancie! Zauwazylem ogien, byc moze, przyjde do was z glownia albo znajde dzieki temu ogniowi dobra droge."
11. A kiedy podszedl do niego, uslyszal zawolanie: "O Mojzeszu!
12. Zaprawde, Ja jestem twoim panem! Zdejm twoje sandaly! Jestes w swietej dolinie Tuwa!
13. Ja ciebie wybralem; posluchaj tego, co ci bedzie objawione!
14. Zaprawde, Ja jestem Bogiem! Nie ma boga, jak tylko Ja! Czcij Mnie wiec i odprawiaj modlitwe, wspominajac Mnie!
15. Zaprawde, Godzina nadchodzi! GotÃ³w jestem utrzymac ja w ukryciu, aby kazda dusza otrzymala nagrode za to, o co sie pilnie stara.
16. Niech nie odsunie cie od niej ten, kto w nia nie wierzy, ten, kto idzie za swoimi namietnosciami, bo inaczej sie zgubisz.
17. Co ty masz w prawej rece, Mojzeszu?"
18. Powiedzial: "To jest moja laska, na ktÃ³rej sie opieram, i stracam za jej pomoca liscie dla moich owiec; oddaje mi ona jeszcze inne przyslugi."
19. Powiedzial BÃ³g: "Rzuc ja, o Mojzeszu!"
20. On rzucil ja i oto stala sie wezem, ktÃ³ry pelzal.
21. Powiedzial: "Chwyc go! Nie obawiaj sie! My przywrÃ³cimy go do jego pierwszego stanu.
22. Przycisnij reke do twego boku; ona wyjdzie biala bez zadnej szkody. To drugi znak
23. majacy pokazac ci niektÃ³re z Naszych wielkich znakÃ³w.
24. Idz do Faraona, on przeciez jest buntownikiem."
25. Powiedzial: "Panie mÃ³j ! Rozszerz moje piersi
26. i ulatw moje zadanie!

27. Rozwiąż węzeł mojego języka,
28. aby oni pojęli moją mowę.
29. Daj mi pomocnika z mojej rodziny
30. - Aarona, mojego brata!
31. Wzmocnij przez niego moją siłę!
32. Uczyn go współtowarzyszem w mojej sprawie,
33. abyśmy wysławiali Ciebie wielokrotnie
34. i abyśmy wielokrotnie Ciebie wspominali.
35. Zaprawdę, Ty widzisz nas doskonale!"
36. Powiedział: "Zostało ci dane, o Mojżeszu, to, o co prosiłeś.
37. Już innym razem okazaliśmy ci dobroć,
38. kiedy objawiliśmy twojej matce to, co było objawione:
39. Wyrzucił go do skrzyni, potem wyrzucił go w morze i niech morze wyrzuci go na brzeg. Niech zabierze go Mojżesz i jego bracia. I skierowałem na ciebie Moją miłość, abyś został ukształtowany na Moich oczach.
40. Oto przechodziła twoja siostra i powiedziała: "Czy mogę wskazać wam kogoś, kto by się o niego zatroszczył? Wtedy zwróciliśmy cię twojej matce, aby doznała ochłody jej oko i aby się nie smuciła. Ty zabiłeś pewnego człowieka, a My wybawiliśmy cię od utrapienia i zesłaliśmy na ciebie ciężkie próby. Pozostawałeś przez lata wśród ludu Madian. Następnie powróciłeś, o Mojżeszu, na zasadzie postanowienia.
41. Ja wybrałem cię dla Siebie.
42. Idźcie, ty i twój brat, z Moimi znakami! Nie słabnijcie we wspomnianiu Mnie!
43. Idź do Faraona, on jest buntownikiem. Przemyćcie do niego mowę łagodną! Być może, on się zastanowi albo dozna obawy!"
44. Idź do Faraona, on jest buntownikiem. Przemyćcie do niego mowę łagodną! Być może, on się zastanowi albo dozna obawy!"
45. Oni powiedzieli: "O Panie nasz! My przecież boimy się, że on rozgniewa się na nas albo okaze się tyranem."
46. Powiedział: "Nie obawiajcie się! Zaprawdę, Ja jestem z wami - słysze i widzę!
47. Idźcie więc do niego i powiedzcie: My jesteśmy posłanicami twego Pana. Odpraw więc z nami synów Izraela i nie karaj ich. Przyszliśmy do ciebie ze znakiem od twego Pana. Pokaż nam, kto idzie drogą prostą
48. Zostało nam przecież objawione, że kara na pewno spadnie na tego, kto zadaje kłam i odwraca się."
49. On powiedział: "A kto jest waszym Panem, o Mojżeszu?!"
50. powiedział: "Pan nasz to Ten, który dał każdej rzeczy kształt, następnie poprowadził drogą prostą."
51. On powiedział: "A co jest z pierwszymi pokoleniami?"
52. powiedział: "Wiedza o nich jest u mojego Pana - w Księdze. Nie błądzi mój Pan i nie zapomina!"
53. On jest Tym, który uczynił dla was ziemię kolebką i dla was wytyczył na niej drogi, i spuścił z nieba wodę. I wyprowadziliśmy dzięki niej wszelkie pary różnych roślin.
54. Jedźcie i popasajcie wasze stada! Zaprawdę, w tym są znaki dla ludzi obdarzonych rozumem!
55. Z ziemi was stworzyliśmy i sprawimy, iż do niej powrócicie i z niej was wyprowadzimy po raz drugi.

56. I pokazaliśmy Faraonowi wszystkie Nasze znaki, lecz on uznał je za kłamstwo i odrzucił.

57. Powiedział: "Czy przyszedłeś do nas, by wyprowadzić nas z naszej ziemi swoimi czarami, o Mojżeszu?!"

58. My również pokazemy ci podobne czary! Naznacz więc dla nas i dla ciebie czas spotkania, którego ani my nie naruszymy, ani ty - i miejsce odpowiednie!"

59. Powiedział: "Wasze spotkanie niech nastąpi w dniu święta i niech się ludzie zgromadzą w biały dzień!"

60. Wtedy odwrócił się Faraon i zebrał swoją chytrość; potem przyszedł.

61. Powiedział do nich Mojżesz: "Biada wam! Nie wymyślajcie przeciw Bogu kłamstwa, bo On zniszczy was kara! Oszukał się ten, kto wymyślił kłamstwo!"

62. I prowadzili się między sobą w tej sprawie, i zachowali w tajemnicy tę tajną dysputę.

63. Mówili oni: "Ci dwaj to są tylko czarownicy, którzy chcą was wyprowadzić z waszej ziemi za pomocą swoich czarów i zniszczyć waszą przykłądną drogę.

64. Zbierzcie więc waszą chytrość, przybывajcie w szeregu! Szczęśliwy będzie dzisiaj ten, kto weźmie górę!"

65. Powiedzieli oni: "O Mojżeszu! Albo rzuc ty, albo my rzucimy pierwszy!"

66. Powiedział: Owszem! Rzucajcie!" I wydało się jemu, że ich sznury i laski poruszają się na skutek ich czarodziejstwa.

67. I Mojżesz poczuł w swojej duszy strach.

68. Powiedzieliśmy mu: "Nie obawiaj się! Ty będziesz tym, który weźmie górę!"

69. Rzuć to, co masz w twojej prawicy, a ono polknie to, co oni sporządzili. To, co oni sporządzili, to tylko podstęp czarownika; a czarownik nie będzie miał szczęścia, gdziekolwiek się uda."

70. Wtedy czarownicy rzucili się, wybijając poklony, i powiedzieli: "Już uwierzyliśmy w Pana Aarona i Mojżesza!"

71. Powiedział Faraon: "Uwierzyliście w Niego, zanim ja wam pozwoliłem. On jest pewnie waszym mistrzem, który z nas jest mocniejszy i wytrwalszy. Zaprawdę, każę wam obciąć ręce i nogi - naprzemianlegle - i rozkażę was ukrzyżować na pninach drzewa palmowego. Wtedy dowiecie się bez wątpienia, który z nas jest mocniejszy i wytrwalszy w znośeniu kary!"

72. Oni powiedzieli: "My nie będziemy przedkładać ciebie nad te jasne dowody i nad Tego, który nas stworzył. Rozstrzygnij więc to, co masz rozstrzygnąć! Ty możesz rozstrzygać tylko o życiu na tym świecie.

73. Uwierzyliśmy w naszego Pana, aby On nam przebaczył nasze grzechy i te czary, do których nas zmusiłeś. Bóg jest lepszy i bardziej trwały!"

74. Zaprawdę, tego, kto przychodzi do swego Pana jako grzesznik, czeka Gehenna! On tam ani nie umiera, ani nie żyje!

75. A ten, kto przychodzi do Niego jako wierzący i kto pełnił dobre dzieła - dla takich Bóg stopniowo wyniosł: Ogrody Edenu, gdzie w dole płynie strumyki; oni tam będą przebywać na wieki! To jest zapłata dla tego, który się oczyścił! ' Objawiliśmy Mojżeszowi: "Wyrusz nocą ze swoimi sługami i wytycz dla nich w morzu drogę suchą! Nie obawiaj się pogoni i nie lekaj się!"

76. ...dd

77. ... dd

78. I Faraon ścigał ich ze swoimi wojskami, lecz pokryła ich otchłan morza:

79. Faraon wprowadził swój lud w błąd i nie skierował go na drogę prostą.

80. O synowie Izraela! My uratowaliśmy was od waszych wrogów i nazaczyliśmy wam spotkanie na prawym stoku gór; zesłaliśmy wam mannę i przepiórki.

81. Jedźcie te dobre rzeczy, w które was zaopatrzyliśmy, i nie przebiegajcie w tym miary, bo inaczej spadnie na was Bóg gniew! A na kogo spadnie Bóg gniew, ten już jest zgubiony.

82. Zaprawde, Ja przebaczam temu, kto sie nawraca skruszony, wierzy i czyni dobro, i idzie droga prosta.
83. "A co cie sklonilo do pospiesznego oddalenia sie od twego ludu, o Mojzeszu!"
84. Powiedzial: "Oni ida moimi sladami. Ja sie spieszyłem do Ciebie, mój Panie, abys byl zadowolony."
85. Powiedzial Bóg: "Zaprawde, wystawilismy na próbę twój lud, po twoim odejsciu, i wprowadzil go w blad As-Samiri. "
86. I Mojesz powrócił do swego ludu gniewny, strapiiony. Powiedzial on: "O ludu mój! Czy wasz Pan nie dal wam pieknej obietnicy? Czy zbyt dlugie dla was bylo przymierze? Czy tez pragneliscie, aby spadl na was gniew waszego Pana? Naruszylicie dana mi obietnice!
87. Oni powiedzieli: "My wcale nie naruszyliśmy z wlasnej woli tobie danej obietnicy. Lecz zostalismy zmuszeni do dostarczenia ciezkich ladunków ozdób należących do ludu i rzucilismy je; i podobnie uczynil As-Samiri."
88. On utworzyl dla nich cielca w prawdziwej postaci, pobekujacego. Oni powiedzieli: "To jest wasz Bóg i Bóg Mojusza, lecz on zapomnial."
89. A czy oni nie widzieli, ze ten cielec nie odpowiadal im zadnym slowem; i nie przynosil im ani zadnej szkody, ani zadnego pozytku?
90. Powiedzial im juz poprzednio Aaron: "O ludu mój ! Zostalicie tylko wystawieni na próbę przez tego cielca. Lecz, zaprawde, wasz Pan jest Milosierny! Postepujcie wiec za mna i sluchajcie mojego rozkazu
91. Oni powiedzieli: " My nie przestaniemy go czcic dopóki nie powróci do nas Mojesz".
92. Powiedzial Mojesz: "O Aaronie! Co tobie przeszkodzilo - kiedy widziales, ze oni zeszli z drogi -
93. iz nie poszedles ze mna? Czy zbuntowales sie przeciw memu rozkazowi?"
94. On powiedzial: " O synu mojej matki! Nie bierz mnie ani za moja brode, ani za glowe! Obawialem sie, abys nie powiedzial: Rozdzieliles synów Izraela i nie strzegles mojego slowa."
95. powiedzial: "A co ty masz do powiedzenia, As-Samiri?"
96. powiedzial: "Ja widzialem to, czego oni. nie widzieli. Wziales garsc prochu ze sladów poslanca i rzucilem. Tak podszeplala mi moja dusza."
97. Powiedzial: "Idz sobie! I, zaprawde, powinienes w tym zyciu mówic: "Nie dotykajcie mnie! Tobie bedzie naznaczony czas spotkania, którego nie bedziesz mógł uniknac. Popatrz na twego boga, któremu sie klaniales! Zaprawde, my go spalimy, nastepnie rozrzućmy calkowicie jego prochy w morzu!"
98. Waszym bogiem jest tylko Bóg! Nie ma boga, jak tylko On! On obejmuje wiedza kazda rzecz!
99. W ten sposób opowiadamy ci historie, które już minely.
100. Kto sie od niego odwróci, ten, zaprawde, poniesie ciezar w Dniu Zmartwychwstania!
101. Oni poniosa go na wieki. A jakze to zly dla nich ciezar w Dniu Zmartwychwstania!
102. W tym Dniu, kiedy zadma w trabe i My zbierzemy grzeszników, niebieskookich!
103. Oni beda mówic szeptem miedzy soba: "Przebywaliscie tylko dziesiec."
104. My wiemy lepiej, co oni beda mówic, kiedy ten, który najprzykladniej postepowal, powie: "Wy przebywaliscie tylko jeden dzien!"
105. Oni zapytaja ciebie o rzeczy. Wiec powiedz: "Twój Pan calkowicie zamieni je w proch!
106. On pozostawi ziemie pusta równina.
107. I nie zobaczysz na niej ani krzywizny, ani nierównosci!"

108. Tego Dnia oni p³jdą za nawołującym, kt³ry nie ma w sobie żadnej krzywizny; przycichną głosy wobec Miłosiernego i usłyszysz tylko szeptanie.
109. Tego Dnia nie pomoże wstawienictwo; chyba jedynie tego, komu sprzyja Miłosierny, i jeśli to wstawienictwo Jemu się spodoba.
110. On zna to, co przed nimi i co za nimi, a oni nie obejmują tego swoją wiedzą.
111. Twarze korzą się przed Żyjącym, Trwającym! Zawiedziony będzie ten, kto się obciąży niesprawiedliwością!
112. A kto czyni dobre dzieła i jest wierzącym, ten nie boi się niesprawiedliwości ani ucisku.
113. I tak zesłaliśmy mu Koran arabski, i wyłożyliśmy w nim groźby. Być może, oni będą bogobojni albo odnowi on w nich napomnienie.
114. Wyniosły jest B³g - Kr³ól, Prawda! Nie spiesz się z Koranem, dop³ki nie zostanie dla ciebie zakończone jego objawienie! I powiedz: "Panie m³j! Pomn³ż moją wiedzę!"
115. Zawarliśmy niegdyś przymierze z Adamem, lecz on zapomniał; nie znaleźliśmy w nim stałości.
116. Kiedy powiedzieliśmy aniołom: "Oddajcie pokłon Adamowi!" - oni poklonili się, z wyjątkiem Iblisa; ten odm³wił.
117. Wtedy powiedzieliśmy: "O Adamie! Zaprawdę, to jest nieprzyjaciel, dla ciebie i dla twojej żony. Niechaj on ciebie nie wyprowadzi z ogrodu, bo będziesz nieszczęśliwy!
118. Ty nie będziesz tam odczuwał głodu; nie będziesz nagi;
119. nie będziesz tam cierpiał od żaru słońca."
120. I szatan podszepał mu pokusę, m³wiąc: "O Adamie! czyż mam ci wskazać drzewo wieczności i kr³lestwo nieprzemijające?"

QURAN (POLISH)

21 - Al-Anbā' 1/2yaa'

1. Zbliża się do ludzi rozrachunek, lecz oni bez troski się odwracają.
2. Nie przychodzi do nich żadne nowe napomnienie od ich Pana, żeby mu się nie przysłuchiwali, zabawiając się
3. z lekkim sercem. Ci, którzy byli niesprawiedliwi, potajemnie rozprawiają: "Czy on nie jest tylko człowiekiem, podobnie jak wy? Czyż będziecie się oddawać czarom skoro jasno widzicie?"
4. Powiedz: "Mój Pan zna słowa w niebie i na ziemi. On jest Słyszający, Wszechwiedzący!"
5. Oni powiedzieli przeciwnie: "To mieszanina marzeń sennych! On to wymyślił! On jest poeta! Niechże on przyjdzie do nas z jakimś znakiem, tak jak byli wysyłani dawni posłancy!"
6. Nie uwierzyło przed nimi żadne miasto, które zniszczyliśmy. Czyż oni uwierzą?
7. I wysyłaliśmy przed tobą tylko ludzi, którym zostało dane objawienie. Zapytajcie więc ludzi posiadających napomnienie, jeśli wy sami nie wiecie!
8. My nie daliśmy im takiego ciała, żeby mogli się obejść bez pożywienia czy też byli nieśmiertelni.
9. Potem dotrzyimalismy im obietnicy i uratowaliśmy ich oraz tych, których chcieliśmy, a wytraciliśmy ludzi występnych.
10. Zesłaliśmy wam Księgę, w której jest napomnienie dla was. Czyż wy nie rozumiecie?
11. Ileż miast niesprawiedliwych obróciliśmy w grudy i stworzyliśmy po nich inne ludy!
12. A kiedy oni poczuli Naszą srogość, pośpiesznie uciekli stamtąd.
13. "Nie uciekajcie i powróćcie do tego dobrobytu, z którego korzystaliście, i do waszych mieszkań! Być może, będziecie zapytani."
14. Powiedzieli: "O biada nam! Byliśmy niesprawiedliwi."
15. I nie ustalo to ich wołanie, aż uczyniliśmy ich zniwem - bezwładnymi.
16. I nie stworzyliśmy nieba i ziemi, i tego, co jest między nimi, dla zabawy.
17. A jeśli byśmy chcieli się zabawić, to znaleźlibyśmy rozrywkę u Nas, gdybyśmy w ogóle mieli działać.
18. Przeciwnie! My razimy prawdą fałsz; ona rozbija mu głowę i fałsz znika. Biada wam z powodu tego, co opisujecie!
19. Do Niego należy ci, którzy są w niebiosach i na ziemi. A ci, którzy są przy Nim, nie wbijają się w pychę; tak by Jemu czci nie oddawac; i nie ustają.
20. Oni głoszą chwale nocą i dniem i nie doznają zmeczenia.
21. Czyż oni wzięli sobie bogów z ziemi, którzy mogliby wskrzeszać?
22. A gdyby na niebie i ziemi byli bogowie, poza Bogiem, to one uległyby zniszczeniu. Chwała Bogu, Panu Tronu! On jest ponad to, co Jemu przypisują!
23. On nie będzie zapytywany o to, co czyni, a oni będą zapytywani.
24. Czy oni wzięli sobie innych bogów, poza Nim? Powiedz: "Dostarczcie wasze dowody! To jest napomnienie dla tych, którzy są

ze mna, i napomnienie dla tych, którzy byli przede mna." Ale większość z nich nie zna prawdy i oni się odsuwają.

25. My nie wysłaliśmy przed tobą żadnego posłańca, któremu nie dalibyśmy objawienia: "Nie ma boga, jak tylko Ja! Przeto czcicie Mnie!"

26. Oni powiedzieli: "Miłosierny wziął Sobie syna." Niech On będzie wysławiony! Alez przeciwnie! To są tylko słudzy otoczeni szacunkiem!

27. Oni nie wyprzedzają Go w słowie; oni działają na Jego rozkaz.

28. On wie to, co jest przed nimi, i to, co jest za nimi; oni będa się wstawiać tylko za tymi, których On sobie upodobał; oni są przeniknięci obawą przed Nim.

29. A ktokolwiek z nich powie: "Ja jestem bogiem, poza Nim!" - to temu My zapłacimy Gehenna. W ten sposób My placimy niesprawiedliwym!

30. Czy ci, którzy nie uwierzyli, nie widzieli, iż niebiosy i ziemia stanowiły jedną zwartą masę i My rozdzieliliśmy je, i stworzyliśmy z wody każdą żyjącą rzecz? Czy oni nie wierzą?

31. I umieściliśmy na ziemi solidnie stojące, aby się ona nie kołysała z ludźmi.

32. I uczyniliśmy na niej wawozy jako drogi. Być może, oni pędzą droga prosta! I uczyniliśmy niebo sklepieniem chroniącym~ lecz oni się odwracają od Naszych znaków.

33. On jest Tym, który stworzył: noc i dzień, słońce i księżyc: - Wszystko zęgluje po orbicie.

34. My nie daliśmy nieśmiertelności żadnemu człowiekowi przed tobą. Czyżbyś ty miał umrzeć, a oni mieliby być nieśmiertelni?

35. Każda dusza zakosztuje śmierci. My doświadczamy was złem i dobrem, dla wypróbowania, i wy do Nas będziecie sprowadzeni.

36. Kiedy widzą cię ci, którzy nie wierzą, biorą cię jedynie za przedmiot szyderstwa: "Czy to ten, który tak lekcewaził wspomina waszych bogów?" Oni nie wierzą w napomnienie Miłosiernego.

37. Człowiek został stworzony z pośpiechu! Ja pokażę wam niebawem Moje znaki; nie zadajcie więc ode Mnie pośpiechu!

38. Oni mówią: "Kiedyś się spełni ta obietnica, jeśli jesteście prawdami?"

39. O, gdyby ci, którzy nie uwierzyli, znali te chwile, kiedy nie będa mogli odwrócić ognia ani od swoich twarzy, ani od swoich pleców - i nie będa wspomozeni!

40. Tak! Przyjdzie ona do nich niespodzianie i wprawi ich w zdumienie; i nie będa w stanie jej odwrócić ani nie będzie im dana żadna zwłoka!

41. Wymiewano już posłańców przed tobą, lecz szyderców objęło to, z czego się wymiewali.

42. Powiedz: "Kto uchroni was w ciągu nocy i dnia przed Miłosiernym?" Lecz oni, przeciwnie; odwracają się od napomnienia swego Pana.

43. Czy oni mają bogów, którzy ich obronia przed Nami? Oni nie potrafią pomóc sobie samym, ani też nie mogą mieć przeciwko nam sprzymierzeńca.

44. Pozwoliliśmy używać dóbr tego świata - im i ich ojcom - jak długo potrwa ich życie. Czy oni nie widzą, że My przychodzimy na ziemię, zmniejszając ją po krancach? Moga oni zatem być zwycięzcami?

45. Powiedz: "Ja was tylko ostrzegam przez objawienie. Lecz nie słyśza wezwania głusi, kiedy są ostrzegani."

46. A jeśli dosięgnie ich tchnienie kary twojego Pana, to z pewnością oni powiedzą: "Biada nam! Byliśmy niesprawiedliwi!"

47. My postawimy wagi sprawiedliwości w Dniu Zmartwychwstania. Żadna dusza nie dozna w niczym krzywdy, nawet na ciężar jednego tylko ziarenka gorczycy; My je przyniesiemy. My wystarczymy jako rozliczający!

48. Daliśmy już Mojżeszowi i Aaronowi rozkaz i światłość, i napomnienie dla ludzi bogobojnych;

49. dla tych, którzy się boją swego Pana w skrytości, którzy są niespokojni z powodu Godziny.

50. To jest błogosławione napomnienie, które zesłaliśmy. Czyż wy je odrzucicie?

51. I daliśmy Abrahamowi jego prawosć, i My znaleźliśmy jego.

52. Oto powiedział on swemu ojcu i swemu ludowi: "Cóż to są te posagi, którym się klaniacie?"

53. powiedzieli: "Zastaliśmy naszych ojców składających im cześć."

54. On powiedział: "Wy i wasi ojcowie byliście z pewnością w jawnym zabłędzeniu!"

55. Oni powiedzieli; "Czy ty przyszedłeś do nas z prawdą, czy też jesteś z liczby tych, którzy się zabawiają?"

56. Powiedział: "Tak! Wasz Pan jest Panem niebios i ziemi; On jest Tym, który je stworzył, a ja jestem z liczby tych, którzy są tego świadkami.

57. I przysięgam na Boga, iż przygotuję podstęp przeciw waszym bożkom, jak tylko odwrócicie się plecami."

58. I rozbil ich w kawałki, z wyjątkiem głównego z nich - być może, oni do niego powrócą.

59. Oni powiedzieli: "Kto postąpił tak z naszymi bogami? Zaprawdę, on jest z liczby niesprawiedliwych!"

60. Oni powiedzieli: "Słyszeliśmy młodzieńca, zwanego Abrahamem, który wspominał o nich."

61. Oni powiedzieli: "Przyprowadźcie go tu przed oczy ludzi, być może, oni zaświadcza!"

62. Oni powiedzieli: "Czy to ty, Abrahamie, postąpiłeś tak z naszymi bogami?"

63. On powiedział: "Ależ przeciwnie! To uczynił ten główny z nich. Zapytajcie ich więc, jeśli oni mogą mówić!"

64. Oni zwrócili się do samych siebie i powiedzieli: "Wy jesteście niesprawiedliwi."

65. potem, zmieszani, zwiesili głowy: "Ty przecież wiesz, iż oni nie mówią."

66. On powiedział: "Czy wy więc czcicie, poza Bogiem, to, co nie jest wam ani w niczym pożyteczne, ani w niczym szkodliwe?

67. Wstyd dla was i dla tego, co wy czcicie poza Bogiem! Czy wy się nie zastanowicie?"

68. Oni powiedzieli: "Spalcie go! Pomóżcie waszym bogom, jeśli chcecie działać!"

69. Powiedzieliśmy: "O ogniu! Bądź chłodem i pokojem dla Abrahama!"

70. Oni chcieli przygotować jakiś podstęp, lecz My uczyniliśmy ich najbardziej strasnymi.

71. Uratowaliśmy jego i Lotę, wprowadzając ich do ziemi, którą pobłogosławiliśmy dla światów.

72. I daliśmy jemu Izaaka i Jakuba jako podarunek, i wszystkich uczyniliśmy sprawiedliwymi.

73. I ustanowiliśmy ich przywódcami prowadzącymi drogą prostą, według Naszego rozkazu. I objawiliśmy im sposób czynienia dobrych dzieł i odprawiania modlitwy, i dawania jałmużny. Oni byli naszymi czcicielami.

74. A Lotowi daliśmy mądrość i wiedzę i uratowaliśmy go z miasta, które popełniało szpetne czyny; byli oni bowiem ludźmi złymi, szerzącymi zepszczenie.

75. I wprowadzaliśmy go do Naszego młodości. Zaprawdę, on był z liczby sprawiedliwych!

76. I Noego... Kiedy wzywał Nas dawniej, wysłuchaliśmy go. I wyratowaliśmy jego i jego rodzinę od strasznego nieszczęścia.

77. Obroniliśmy go przed ludźmi, którzy za kłamstwo uznali Nasze znaki. Zaprawdę, oni byli ludźmi złymi, przeto potopiliśmy ich wszystkich razem.

78. I Dawida, i Salomona... Kiedy oni obydwoj sędzieli w sprawie pola uprawnego, które zniszczyła trzoda należąca do obcych ludzi, My byliśmy świadkami ich sądu.

79. I dalismy to wszystko do zrozumienia Salomonowi, i obydwom dalismy mądrość i wiedzę. I podporządkowalismy góry, by wraz z Dawidem glosily chwale, i ptaki - tak uczynilismy!
80. Nauczylismy go sporządzania dla was kolczugi, by ochraniała was przed waszą wzajemną gwałtownością. A czy wy jesteście wdzięczni?
81. A Salomonowi - wiatr gwałtownie wiejący kłóty pynie na Jego rozkaz ku ziemi, kłórej pobłogoslawilismy. My wiedzieliśmy o każdej rzeczy.
82. A sposób szatanów - tych, którzy się zanurzali w morzu dla niego, i oprócz tego pełnili jeszcze inne czynności, a My czuwalismy nad nimi.
83. I Hioba... kiedy wzywał on swojego Pana: "Oto dotknęło mnie utrapienie, a Ty jesteś Najmiłosierniejszy z miłosiernych!"
84. I wysłuchalismy go, i odsunęliśmy od niego utrapienie, które go dręczyło; i dalismy mu jego rodzinę dwukrotnie liczniejszą; przez Nasze miłosierdzie i jako napomnienie dla czcicieli.
85. I Isma'ila, Idrisa i Zu'I-Kifla... - wszyscy oni byli z liczby cierpliwych.
86. I wprowadziliśmy ich do Naszego miłosierdzia: oni przecież byli z liczby sprawiedliwych.
87. I Jonasza... kiedy poszedł zagniewany, myśleć, że My nie mamy żadnej władzy nad nim. I zawołał w ciemnościach: "Nie ma boga, jak tylko Ty! Tobie niech będzie chwała! Zaprawdę, byłem wśród niesprawiedliwych!"
88. I wyśmialiśmy go, i wyratowalismy go od utrapienia. W ten sposób ratujemy wiernych!
89. I Zachariasza... kiedy wołał do swego Pana: "Panie mój! Nie pozostawiaj mnie samego! Ty jesteś najlepszy z dziedziców."
90. I wysłuchalismy go. Dalismy mu Jana, gdyż uczynilismy zdolną do rodzenia jego żonę. Zaprawdę, oni byli gorliwi w czynieniu dobra; wzywali Nas z tęsknotą i z obawą; i byli pokorni przed Nami.
91. I te, które zachowały swoją czystość... My tchnęliśmy w nią nieco z Naszego Ducha. I uczynilismy ją i jej Syna znakiem dla świata!
92. Zaprawdę, ten wasz naród - to naród jedyny! I Ja jestem waszym Panem, przeto czcicie Mnie!
93. Lecz oni rozdzielili się między sobą choć wszyscy do Nas powrócą.
94. A jeśli kto czyni dobre dzieła i jest wierzącym, jego gorliwość nie będzie odrzucona i My, z pewnością, mu to zapiszemy!
95. Zakazano mieszkańcom wszelkiego miasta, jakie zniszczyliśmy, - powrócić,
96. dopóki Gog i Magog nie zostaną wypuszczeni; wtedy oni będą spieszyć z każdego wzdłuża.
97. I przybliżyła się obietnica prawdziwa; oto zastygły z przerażenia spojrzenia tych, którzy nie uwierzyli: Biada nam! " My nie dbalismy o to. Przeciwnie, bylismy niesprawiedliwi!"
98. Zaprawdę, wy i to, co czcicie poza Bogiem, będziecie drewnem dla Gehenny! Wy tam przybedziecie!
99. Gdyby oni byli naprawdę bogami, to by tutaj nie przybyli. Oni wszyscy pozostaną tam na wieki!
100. Tam będą oni wydawać jęki, ale nie będą niczego słyszeć.
101. Zaprawdę, ci, którzy już wcześniej otrzymali od Nas najpiękniejszą nagrodę - będą od niej oddaleni!
102. Nie usłyszą nawet jej szyszacego odgłosu; będą się znajdować wśród tego, czego pragnęły ich dusze - nieśmiertelni!
103. Nie zasmuci ich ogromne przerażenie i spotkają ich aniołowie: "To wasz Dzień, który wam został obiecany!"
104. Tego Dnia My zwiniemy niebo, tak jak się zwinęły księgi. I tak jak zaczęliśmy pierwsze stworzenie, My je powtórzymy - według Naszej obietnicy. Zaprawdę, My tego dokonujemy!
105. I pisalismy już w Psalmach, po napomnieniu: "Moi słudzy sprawiedliwi odziedziczą ziemię."

106. Zaprawde, w tym jest obwieszczenie dla ludzi, ktŃrzy sa czcicielami!

107. My poslalismy ciebie tylko jako milosierdzie dla swiatŃw!

108. Powiedz: "Zostalo mi tylko objawione, iz wasz BŃg jest Bogiem Jedynym. Czy jestescie wiec calkowicie poddani?"

109. A jesli oni sie odwrŃca, to powiedz: "Glosilem wszystkim jednakowo. Nie wiem, czy jest blisko, czy daleko to, co wam zostalo obiecane."

110. On wie, co jest jawnie powiedziane, i On wie, co wy ukrywacie.

111. Ja nie wiem; byc moze, to jest dla was prŃba i uzywanie do pewnego czasu.

112. powiedz: "Panie mŃj ! Rozsadz wedlug prawdy! Nasz Pan jest Milosierny. U Niego nalezy szukac pomocy przeciwko temu, co wy opisujecie."

QURAN (POLISH)

22 - Al-Hajj

1. O ludzie! Bã³jcie sie waszego Pana! Zaprawde, trzesienie ziemi tej Godziny bedzie rzecz straszna!
2. W tym Dniu, ktã³ry wy zobaczycie, kazda karmiaca matka zapomni, kogo karmila; a kazda ciezarzna kobieta zlozy swã³j ciezar. Zobaczysz ludzi jakby pijanych, chociaz oni nie beda pijani. Lecz kara Boga bedzie straszna!
3. Wsrã³d ludzi sa tacy, ktã³rzy dyskutuja o Bogu, nie posiadajac zadnej wiedzy, i ida za kazdym zbuntowanym szatanem.
4. Napisano o nim, ze jesli kto wezmie go sobie za opiekuna, to zostanie sprowadzony z drogi i poprowadzony ku karze ognia piekielnego.
5. O ludzie! Jesli pozostajecie w zwatpieniu, co sie tyczy zmartwychwstania... - to przeciez My stworzyliśmy was z prochu, potem z kropli nasienia, potem z grudki krwi zakrzepłej, potem z keska ciala kleistego, ukształtowanego i nie ukształtowanego - takie dajemy wam wyjasnienie. I My umieszczamy w lonach to, co chcemy, az do oznaczonego czasu; potem wyprowadzamy was jako dzieci, abyscie nastepnie doszli do wieku dojrzałego. Wsrã³d was sa tacy, ktã³rzy umieraja, i wsrã³d was sa tacy, ktã³rzy sa doprowadzeni do godnego pozalowania wiek tak iz traca wszelka wiedze o tym, co wiedzieli. I I widzisz ziemie opustoszała, a kiedy My na nia zeslemy wode, ona burzy sie i pecznieje, i wydaje wszelkiego rodzaju piekne pary.
6. - Tak jest; poniewaz Bã³g jest prawda i poniewaz ozywia umarłych, i poniewaz jest nad kazda rzecz wszechwladny, ' i poniewaz nadejdzie Godzina - co do ktã³rej nie ma zadnej watpliwosci -
7. i poniewaz Bã³g wskrzesi tych, ktã³rzy sie znajduja w grobach.
8. Wsrã³d ludzi jest taki, ktã³ry dyskutuje o Bogu, bez wiedzy i bez kierownictwa, bez Ksiegi dajacej swiatlo,
9. odwracajac sie dumnie bokiem, aby bladziec z dala od drogi Boga. Czeko go zawstydzienie na tym swiecie i My damy mu zakosztowac w Dniu Zmartwychwstania kary ognia palacego.
10. To jest za to, co przygotowaly pierwzej twoje rece, i poniewaz Bã³g nie jest niesprawiedliwy dla Swoich slug.
11. Wsrã³d ludzi jest i taki, ktã³ry czci Boga na krawedzi: jesli otrzyma jakies dobro, to cieszy sie nim spokojnie; a jesli dosiegnie go jakas prã³ba, to odwraca twarz. On stracil zycie tego swiata i ostateczne. To jest strata oczywista.
12. On wzywa, zamiast Boga, to, co mu ani nie szkodzi, ani tez nie przynosi zadnej korzysci. To jest zabladzenie dalekie!
13. On wzywa tego, od ktã³rego szkoda jest blizsza niz korzysc. Jakze to zly pan i jakze to zly wspã³ltowarzysz!
14. Zaprawde, Bã³g wprowadzi tych, ktã³rzy uwierzyl i ktã³rzy pelnili dobre dziela, do Ogrodã³w, gdzie w dole plyna strumyki. Zaprawde, Bã³g czyni to, co chce!
15. A kto mysli, ze Bã³g mu nie pomoze ani na tym swiecie, ani w zyciu ostatecznym, ten niech wyciagnie sznur ku niebu , a potem niech go odetnie; i niech popatrzy, czy jego podstep usunie to, co go gniewa.
16. W ten sposã³b objawilismy to w postaci znakã³w jasnych, jak rã³wniez to, ze Bã³g prowadzi droga prosta tego, kogo chce.
17. Zaprawde, ci, ktã³rzy uwierzyl, jak i ci, ktã³rzy sa wyznania zydzowskiego, sabejczy, chrzescijanie i zoroastryjczycy, oraz ci, ktã³rzy dodaja wspã³ltowarzyszy - zaprawde, Bã³g uczyni rozrã³znienie miedzy nimi - zaprawde, Bã³g jest swiadkiem kazdej rzeczy!
18. Czy ty nie widzisz, ze Bogu wybijaja poklony ci, ktã³rzy sa w niebiosach, i ci, ktã³rzy sa na ziemi, i slonce, i ksiezyc, i gwiazdy, gã³ry, drzewa i zwierzeta, i wielu sposrã³d ludzi? Ale dla wielu kara jest sluszna! A kogo ponizy Bã³g, ten nie bedzie mial nikogo, kto by mu przywrã³cil szacunek. Zaprawde,. Bã³g czyni to, co chce!

19. Oto są dwie grupy przeciwników, którzy prowadzą sprawy w przedmiocie swego Pana. Ci, którzy nie uwierzyli, będą mieli ubranie przykrojone z ognia; a głowy ich polewane będą wrzającą wodą,
20. którzy roztopią ich wnętrzności i skłóci.
21. Dla nich będzie żelazne rżnięcie z hakami.
22. Ilekroć będą chcieli wyjść stamtąd, udreć cierpieniem, będą tam zawracani: "Zakosztujcie kary ognia palącego!"
23. Ale tych, którzy uwierzyli i pełnili dobre dzieła, Bóg na pewno wprowadzi do Ogrodu, gdzie w dole płynie strumyk. Oni będą tam przystrojeni w bransolety ze złota i pereł, a szaty ich będą z jedwabiu.
24. Oni tam będą prowadzeni ku przyjemnemu słowu i ku drodze pełnej chwały.
25. Zaprawdę, ci, którzy nie wierzą i odsuwają się od drogi Boga i od świętego Meczetu, przygotowanego jednakowo dla wszystkich ludzi, zarówno tych, którzy tam przebywają, jak i koczowników; i ci, którzy dopuszczają się tam profanacji, wbrew prawu, zakosztują kary bolesnej.
26. I oto przygotowaliśmy dla Abrahama miejsce Domu: "Nie będziesz Mi dodawał niczego za współtowarzyszy! Oczyszczaj Dom dla tych, którzy dopełniają okrzyku, i dla tych, którzy stoją, i dla tych, którzy się skłaniają i którzy wybijają pokłony!
27. I ogłoszono ludzi pielgrzymkę: oni przyjdą do ciebie pieszo lub na wszelkiego rodzaju wysmukłych wierzchowcach; oni przybędą z każdego głębokiego jaru,
28. aby świadczyć o doznanych dobrodziejstwach, aby wspominać imię Boga w dni oznaczone, nad tym zwierzęciem sproszone, jakim ich obdarzyliśmy: Jedzcie i nakarmcie nimi nieszczęśliwych, biednych!
29. Potem niech skończy ze swoim zaniedbaniem, niech wypełnia całkowicie swoje śluby i niech dokonają okrzyku wokół dawnego Domu."
30. Tak! A kto szanuje święte zakazy Boga, ten osiągnie dla siebie dobro w obliczu swego Pana. Dozwolone są wam zwierzęta oprócz tych, które wam uprzednio wyliczone. Unikajcie brudu balwanów; unikajcie słowa fałszu,
31. jako hanifowie przed Bogiem, nie dodający Jemu współtowarzyszy. A z tym, kto dodaje Bogu współtowarzyszy, jest tak, jakby on spadł z nieba i pochwycili go ptaki; albo jakby go uniósł wiatr w odległe miejsce.
32. Tak jest! A kto szanuje symbole kultu Boga... - one przecież pochodzą z bogobojności serc.
33. Wy macie z nich korzyści aż do oznaczonego terminu; a potem ich miejsce ofiarowania jest przy dawnym Domu.
34. Dla każdego narodu ustanowiliśmy jakieś obrzędy kultowe, aby ludzie wspominali imię Boga nad zwierzęciem z trzody, które On nam dał jako zaopatrzenie. Bo Bóg wasz - to Bóg Jeden! Jemu więc poddawajcie się całkowicie! Obwieszczaj radośną wieść ludziom pokornym!
35. Tym, których serca drżą, kiedy jest wspomniane imię Boga; tym, którzy cierpliwie znoszą to, co ich spotyka; tym, którzy odprawiają modlitwy; tym, którzy rozdają z tego, w co ich zaopatrzyliśmy.
36. Dla was umieszciliśmy zwierzęta ofiarne wśród symboli kultu Boga. Dla was z nich jest dobro. Wspominajcie więc imię Boga nad nimi, ustawionymi w szeregu. Potem, kiedy leżą na boku, jedzcie z nich i nakarmcie skromnego i proszącego wstydliwie. W ten sposób poddaliśmy je wam - być może, będziecie wdzięczni!
37. Nie dosięgnie Boga ani ich mięso, ani ich krew, lecz dosięgnie Go wasza bogobojność. W ten sposób On podporządkował je wam, abyście głosili wielkość Boga za to, iż On was poprowadził drogą prostą. I zwiastuj radośną wieść dobrze czyniącym!
38. Zaprawdę, Bóg broni tych, którzy uwierzyli! Zaprawdę, Bóg nie miluje żadnego zdrajcy i niewiernego!
39. Wolno walczyć tym, którzy doznali krzywdy - Zaprawdę, Bóg jest wszechwładny, by im udzielić pomocy! -
40. i tym, którzy zostali wypędzeni bezprawnie ze swoich domostw, jedynie za to, iż powiedzieli: "Pan nasz - to Bóg!" I jeśli Bóg nie odepchnął ludzi, jednych przy pomocy drugich, to zostałyby zniszczone klasztory i kościoły, miejsca modlitwy i meczety, gdzie często wspomina się imię Boga. Bóg pomoże z pewnością tym, którzy Jemu pomagają. Zaprawdę, Bóg jest Mocny,

Potężny!

41. i tym, którzy - jeśli umocnimy ich na ziemi - odprowadzają modlitwy, dają jałmużnę, nakazują to, co jest dobre, a zabraniają tego, co jest nagane. Do Boga należy ostateczny wynik wszystkich spraw!
42. A jeśli ciebie uważają za kłamcę - to przecież już przed nimi zadawali kłam: lud Noego, ludy Ad i Samud,
43. lud Abrahama i lud Lota,
44. i mieszkańcy Madian; i Mojżesz też został uznany za kłamcę. Dalem pewną zwłokę niewiernym, potem pochwyciłem ich. I jakże było Moje potępienie!
45. Ileż miast zniszczyliśmy za ich niesprawiedliwość! Są to opustoszałe ruiny. Ileż studni opuszczonych, i zamków wyniosłych!
46. Czyż oni nie chodzili po ziemi i czy nie mieli serc, żeby dzięki nim rozumieć, albo uszu, żeby dzięki nim słyszeć? To nie ich oczy są ślepe, lecz ślepe są serca w ich piersiach.
47. Oni domagają się od ciebie przyspieszenia kary! Bóg nie zmieni nigdy Swojej obietnicy! I, zaprawdę, jeden dzień u twego Pana jest jak tysiąc lat według waszego liczenia!
48. Iluz to miastom Ja dalem zwłokę, kiedy były one niesprawiedliwe! Potem je pochwyciłem. A do Mnie zmierzają wędrownicy!
49. Powiedz: "O ludzie! Ja jestem dla was tylko jawnie ostrzegającym."
50. Ci, którzy wierzą i czynią dobre dzieła, otrzymają przebaczenie i szlachetne zaopatrzenie.
51. A ci, którzy starają się zniweczyć Nasze znaki, będą mieszkańcami ognia piekielnego.
52. I My nie wysłaliśmy przed tobą żadnego posłańca ani proroka, któremu by szatan czegoś nie podszeptał, kiedy ten oddawał się marzeniom. Lecz Bóg sciera to, co podsuwa szatan; potem utwierdza Swoje znaki - Bóg jest Wszechwiedzący, Mądry! -
53. by uczynić to, co podsuwa szatan, próba dla tych, w których sercach tkwi choroba i którzy serca mają zatwardziałe. - Zaprawdę, niesprawiedliwi daleko odeszli w swoim odszczepienstwie! -
54. I aby wiedzieli ci, którym dano wiedzę, iż prawda jest od twego Pana; i aby w Niego uwierzyli i upokorzyli się przed Nim ich serca. Zaprawdę, Bóg jest przewodnikiem po drodze prostej dla tych, którzy uwierzyli!
55. A ci, którzy nie uwierzyli, nie przestają wątpić w Niego, aż niespodziewanie przyjdzie do nich Godzina albo aż przyjdzie do nich kara Dnia nieszczęsnego.
56. Królestwo, tego Dnia, będzie należeć do Boga i On ich rozsądzi. Ci, którzy uwierzyli i czynili dobre dzieła, będą w Ogrodach szczęśliwości.
57. A ci, którzy nie uwierzyli i za kłamstwo uznali Nasze znaki - doznają kary poniżającej.
58. A tych, którzy wywędrowali na drodze Boga, potem zostali zabici lub umarli - zaopatrzy Bóg zaopatrzeniem pięknym. Zaprawdę, Bóg jest najlepszy z tych, którzy dają zaopatrzenie!
59. On z pewnością wprowadzi ich wejściem, które im się spodoba. Zaprawdę, Bóg jest Wszechwiedzący, Laskawy!
60. Tak jest! A kto karze tak, jak został ukarany, a potem znowu dozna ucisku, temu z pewnością pomoże Bóg. Zaprawdę, Bóg Odpuszczający, Przebaczący!
61. Tak jest! Albowiem Bóg sprawia, że noc przechodzi w dzień, a dzień przechodzi w noc. Zaprawdę, Bóg jest Słyszący; Widzący!
62. Tak jest, albowiem Bóg jest prawda, a to, co oni wzywają poza Nim, jest fałszem. Zaprawdę, Bóg jest Wniosły, Wielki!
63. Czyż, ty nie widziałeś, iż Bóg spuścił z nieba wodę i ziemia rankiem się zazieleniła? Zaprawdę, Bóg jest Przenikliwy, w pełni Świadomy!
64. Do Niego należy to, co jest w niebiosach, i to, co jest na ziemi. Zaprawdę, Bóg jest Bogaty, Godny Chwały!

65. Czyz ty nie widziales, ze BÅ³g podporzadkowal wam to, co jest na ziemi, i podobnie okret, ktÅ³ry plynie po morzu za Jego rozkazem? On trzyma niebo, zeby nie upadlo na ziemie, chyba ze za Jego zezwoleniem. Zaprawde, BÅ³g jest dla ludzi Dobrotliwy, Litosciwy!

66. On jest Tym, ktÅ³ry dal wam zycie, potem spowoduje, iz pomrzecie, potem znowu da wam zycie. Zaprawde, czlowiek jest niewdzieczny!

67. Dla kazdego narodu ustanowilismy jakis obrzadek kultu, ktÅ³ry oni odprawiaja. Niech wiec nie sprzeczaja sie z soba w tej sprawie! Wzywaj ku twemu Panu, ty przeciez jestes na drodze prostej!

68. A jesli oni sprzeczaja sie z toba, . to powiedz: "BÅ³g wie najlepiej, co wy czynicie!"

69. BÅ³g. rozsadzi miedzy wami, w Dniu Zmartwychwstania, to, w czym sie rÅ³znicie.

70. Czyz ty nie wiesz, iz BÅ³g zna wszystko, co jest w niebie i na ziemi? Zaprawde, to jest w Ksiedze! Zaprawde, to jest dla Boga latwe!

71. I Oni czcza, poza Bogiem, to, czemu On nie dal zadnej wladzy i o czym oni nie maja zadnej wiedzy. A niesprawiedliwi nie beda mieli zadnego pomocnika!

72. A kiedy sa im recytowane Nasze znaki, jako jasne dowody, rozpoznasz na twarzach tych, ktÅ³rzy nie wierza, zaprzeczenie; oni gotowi sa nawet zaatakowac tych, ktÅ³rzy im recytuja Nasze znaki. Powiedz: "Czyz mam wam obwiescic cos gorszego niz to? Ogień, ktÅ³ry obiecal BÅ³g niewierzacym? Jakze to nieszczesna przystan!"

73. O ludzie! Podaje sie wam przyklad, wiec go posluchajcie! Zaprawde, ci, ktÅ³rych wzywacie poza Bogiem, nie stworza nigdy nawet muchy, chociazby sie razem zlaczyli, by to uczynic. . A jesli mucha im cokolwiek wezmie, to oni nie sa zdolni jej tego zabrac. Jakze slaby jest proszacy i proszony!

74. Oni nie mierza Boga Jego prawdziwa miara. Zaprawde, BÅ³g jest Mocny, Potezny!

75. BÅ³g wybral poslancÅ³w sposrÅ³d aniolÅ³w i sposrÅ³d ludzi. Zaprawde, BÅ³g jest dobrze Slyszy i Widzy!

76. On wie, co jest przed wami i co jest za wami. Do Boga powracaja wszystkie sprawy!

77. O wy, ktÅ³rzy wierzycie! Sklaniajcie sie i wybijajcie poklony! Czujcie waszego Pana! Czyniecie dobro! Byc moze, bedziecie szczesliwi!

78. I badzcie gorliwi w walce za sprawe Boga gorliwoscia, na jaka On zasluje! On was wybral i nie uczynil zadnej trudnosci w waszej religii, religii waszego ojca Abrahama. ' On nazwal was muzulmanami, niegdys i obecnie, aby Poslaniec byl swiadkiem

QURAN (POLISH)

23 - Al-Mu'mi¹/₂nuun

1. Szczęśliwi są wierzący,
2. którzy są pokorni w swoich modlitwach,
3. którzy się odwracają od pustej gadaniny,
4. którzy dają jałmużnę,
5. którzy zachowują wstrzemięźliwość,
6. z wyjątkiem swoich żon i tego, czym zawładnęła ich prawica , bo wtedy nie będzie ganienia'
7. - a którzy pozadają inne, poza nimi, są występnymi -
8. którzy strzegą powierzonych sobie depozytów i dochowują zobowiązań;
9. którzy odpowiadają swoje modlitwy.
10. Tacy są dziedzicami,
11. którzy odziedziczą Raj, gdzie będą przebywać na wieki.
12. Stworzyliśmy człowieka z ekstraktu gliny.
13. Następnie umieściliśmy go - jako krople nasienia - w naczyniu solidnym.
14. Następnie stworzyliśmy z kropli nasienia grudkę krwi zakrzepłej; potem stworzyliśmy z tej grudki krwi zakrzepłej żyłki ciała; a z tego żyłki stworzyliśmy kości; wtedy oblekaliśmy te kości ciałem; następnie uczyniliśmy go innym stworzeniem. Niech będzie błogosławiony Bóg, najlepszy ze stwórców.
15. Następnie, z pewnością, pomrzecie,
16. a w Dniu Zmartwychwstania zostaniecie wskrzeszeni.
17. Stworzyliśmy ponad wami siedem drog i nie byliśmy niedbali w dziele stworzenia:
18. Zesłaliśmy z nieba określoną ilość wody i utrzymaliśmy ją na ziemi; a przecież My mamy władzę ją usunąć.
19. I spowodowaliśmy, iż powstały dla was dzięki niej ogrody z palm i winnej latorosli; są tam obfite owoce, które wy zjadacie.
20. I drzewo wyrastające z góry Synaj, które wytwarza oliwę i przyprawę dla jeźdźców.
21. Oto dla was jest przykład w łąkach: My dajemy wam pic z tego, co znajduje się w ich brzuchach; i są w nich liczne dla was korzyści, z nich się też żywicie;
22. wy na nich, tak samo jak na okrecie, jesteście przenoszeni.
23. Wysłaliśmy Noego do jego ludu i powiedział: "O ludu mój! Czciecie Boga! Nie ma dla was żadnego boga oprócz Niego! Czyż wy nie będziecie bogobojni?!"
24. I starszyzna - ci z jego ludu, którzy nie uwierzyli - powiedziała: "To jest tylko człowiek jak wy; on chce się wywyższyć nad wami. A gdyby zechciał Bóg, to z pewnością zesłałby aniołów. My nie słyszeliśmy, żeby coś podobnego zdarzyło się u naszych dawnych przodków.

25. To tylko człowiek opętany przez dzinny; dogladajcie go wiec przez jakis czas!"
26. Noe powiedzial: "Panie m³j ! Dopom³z mi, . . poniewaz om uznali mnie za klamce!" .
27. I objawilismy mu: Zbuduj statek na Naszych oezach i wedlug Naszego objawienia! A kiedy przyjdzie Nasz rozkaz i kiedy zakipi piec, wtedy wprowadz do niego ze wszystkiego stworzenia po parze i twoja rodzine, opr³cz tych sposr³d nich, przeciwko kt³rym juz poprzednio zostalo wypowiedziane slowo. I nie przemawiaj do mnie w obronie tych, kt³rzy byli niesprawiedliwi. Zaprawde, oni zostana zatopieni!
28. A kiedy urzadzisz sie, ty i ci, kt³rzy sa razem z toba na statku, powiedz: "Chwala niech bedzie Bogu, kt³ry nas wybawil od ludu niesprawiedliwych!"
29. I powiedz: "Panie m³j i Pozw³l mi przybic do jakiegos blogoslawionego miejsca! Ty jestes najlepszym z tych, kt³rzy doprowadzaja do przystani!"
30. Zaprawde, w tym sa znaki! I My jestesmy, z pewnoscia, doswiadczajacymi!
31. po nich utworzylismy inne pokolenie.
32. I wyslalismy do nich poslanca sposr³d nich: "Czczycie Boga! Nie ma dla was zadnego innego boga opr³cz Niego! Czyz nie bedziecie bogobojni?"
33. I powiedziala starszyzna z jego ludu, ci, kt³rzy nie uwierzyli i kt³rzy za klamstwo uznali spotkanie rycia ostatecznego, i kt³rym pozwolilismy sie cieszac dostatkiem w zyciu tego swiata: "To przeciez tylko czlowiek, podobnie jak wy; kt³ry je, co wy jecie, i kt³ry pije, co wy pijecie.
34. A jesli posluchacie czlowieka podobnego do was, to z pewnoscia bedziecie stratni!
35. Czy on obiecuje wam, ze kiedy pomrzecie i staniecie sie prochem i koscmi, zostaniecie wyprowadzeni?
36. Daleko, daleko jest to, co wam zostalo obiecane!
37. Nie ma tu nic innego, jak tylko nasze zycie na tym swiecie; umieramy i zyjemy, i nie bedziemy wskrzeszeni!
38. Ten oto jest tylko czlowiekiem, kt³ry wymyslil przeciwko Bogu klamstwo. My jemu nie wierzymy."
39. Powiedzial: "Panie m³j, dopom³z mi, poniewaz oni uznali mnie za klamce!"
40. Rzekl: "Wkr³tce oni zapewne beda zalowac!"
41. I slusnie pochwyl ich krzyk, i uczynilismy ich smieciem. Precz z ludem niesprawiedliwych!
42. I stworzylismy po nich inne pokolenie.
43. Zaden nar³d nie wyprzedzi swego terminu ani go nie op³zni.
44. Nastepnie wyslalismy Naszych poslanc³w, jednego po drugim. Za kazdym razem, kiedy przychodzil do jakiegos narodu jego poslaniec, oni go uwazali za klamce. I tak posylalismy jednych za drugimi, i sprawilismy, iz przeszli do legend. Precz z ludem niewiernych!
45. potem poslalismy Mojzesza i jego brata Aarona, z Naszymi znakami i wladza oczywista,
46. do Faraona i jego starszyzny. Lecz oni wbili sie w pyche i okazali sie ludem dumnym.
47. Oni powiedzieli: "Czyz mamy wierzyc dwom smiertelnikom podobnym do nas, skoro ich lud to nasi niewolnicy?"
48. I uznali ich obydwa³ch za klamc³w, i znalezli sie wsr³d tych, kt³rzy sa zgubieni.
49. I dalismy Mojzeszowi Ksiege - byc moze, oni p³jdą po drodze prostej!
50. I uczynilismy syna Marii i jego matke znakiem. Dalismy im schronienie na wzg³rzez spokojnym i obfitym w zr³dla.
51. O wy, poslancy! Jedzcie wysmienite rzeczy i czyncie dobro! Ja wiem doskonale, co wy czynicie.

52. Zaprawde, ten wasz naró³d jest narodem jedynym. Ja jestem waszym Panem. Bó³jcie sie Mnie!
53. Oni jednak podzielili sie na ró³ne sekty; i kazda grupa cieszy sie tym, co posiada.
54. pozostaw ich wiec w bledzie na pewien czas!
55. Czy, oni przypuszczaja, ze to, co My im dajemy w postaci majatku i synów,
56. oznacza zachete do czynienia dobrych dziel? Przeciwnie! Oni nie sa tego swiadomi!
57. Zaprawde, ci, którzy drza z obawy przed swoim Panem,
58. ci, którzy wierza w znaki swego Pana,
59. ci, którzy nie dodaja wspóltowarzyszy swemu Panu,
60. ci, którzy daja to, co daja, podczas gdy ich serca drza, iz maja powrócic do swego Pana
61. - oto sa ci, którzy sie spiesza ku dobrym uczynom; oni sa pierwsi w ich spelnianiu.
62. My nakladamy na kazda dusze tylko to, co jest w jej mozliwosci. My mamy Ksiege, która mówi prawde, i oni nie doznaja niesprawiedliwosci.
63. Jednak serca ich pod tym wzgledem sa w niepewnosci. Oni maja jeszcze za soba inne czyny, oprócz tych, które stale popelniaja.
64. A kiedy My ukarzymy tych sposród nich, którzy zyja w dostatku, wtedy oni beda blagac.
65. "Nie lamentujcie dzisiaj, przeciez nie otrzymacie od Nas pomocy!
66. Moje znaki byly wam recytowane, lecz wy obracaliscie sie na pietach,
67. okazujac dume wzgledem nich, i spedzaliscie noc na pustych rozmowach."
68. Czyz oni sie nie zastanowili nad tym slowem, kiedy przyszlo do nich to, co nie przyszlo do ich pierwszych ojców?
69. Czyzby oni nie poznali swojego Poslanca, skoro sie go wyrzekli?
70. Albo tez czy powiedza, iz jest on opetany przez dzinny? Przeciwnie, on przyszedl do nich z prawda, lecz wiekszosc z nich nienawidzi prawdy.
71. A gdyby prawda poszla za ich namietnosciami, to, z pewnoscia, uleglyby rozkladowi niebios a i ziemia, i ci, którzy sie w nich znajduja. Tak, przyszlismy do nich z napomnieniem, lecz oni od napomnienia sie odwrócili.
72. Albo czy ty zadasz od nich jakiejs daniny? Lecz obdarowanie pochodzace od twego Pana jest lepsze. On jest najlepszym z dajacych zaopatrzenie!
73. Ty wzywasz ich na pewno ku drodze prostej.
74. I, zaprawde, ci, którzy nie wierza w zycie ostateczne, od tej drogi odchodza.
75. A jeslibysmy okazali im milosierdzie i jeslibysmy odsuneli od nich zlo, to oni z pewnoscia trwaliby uporczywie w swoim buncie, bladzac na oslep.
76. I dosiegla ich Nasza kara, lecz oni sie nie podporzadkowali swojemu Panu; i oni sie nie upokorzyli.
77. Az kiedy My otworzymy przed nimi brame kary strasznej, wtedy popadna tam w rozpacz.
78. On jest Tym, który stworzyl dla was sluch, wzrok i serce. Jakze malo jestescie wdzieczni!
79. On jest Tym, który rozszal was po ziemi; i do Niego bedziecie zebrani.
80. On jest Tym, który daje zycie i powoduje smierc. Do Niego nalezy nastepstwo nocy i dnia. Czy wy nie rozumiecie?

81. Przeciwnie, oni mǎ³wia podobnie, jak mǎ³wili praojcowie.
82. Oni mǎ³wili: "Czyz kiedy pomrzemy i staniemy sie prochem i koscmi, to czy na pewno zostaniemy wskrzeszeni?"
83. To nam bylo juz obiecane, i poprzednio naszym ojcom, lecz to sa tylko basnie przodkǎ³w."
84. Powiedz: "Do kogo nalezy ziemia i ci, ktǎ³rzy sie na niej znajduja, jesli wiecie?"
85. Oni powiedza: "Do Boga!" Powiedz: "Czy wy sie nie opamietacie?"
86. Powiedz: "Kto jest Panem siedmiu niebios i Panem wynioslego tronu?"
87. Oni powiedza: "Bǎ³g. Powiedz: "Czyz nie staniecie sie bogobojni?"
88. Powiedz: "Kto ma w swoim reku wladze krǎ³ewska nad kazda rzecz? I kto roztacza opieke, a opieki nie potrzebuje - jesli wiecie?"
89. Oni powiedza: "To jest Bǎ³g!" Powiedz: "Dlaczego wiec jestescie zaczarowani?"
90. Tak! Przyszliśmy do nich z prawda, lecz oni na pewno sa klamcami!
91. Bǎ³g nie wzial Sobie zadnego syna i nie bylo z Nim zadnego boga. Bo wǎ³wczas kazdy bǎ³g zabralby to, co stworzyl, i jeden z nich wyniǎ³slyby sie ponad innych. Chwala niech bedzie Bogu! On jest ponad to, co Jemu przypisuja!
92. On zna to, co jest skryte i co jest jawne. On jest wyniosly ponad to, co Jemu dodaja jako wspǎ³ltowarzyszy!/"
93. Powiedz: "Panie mǎ³j ! Jeslibys mi tylko pokazal to, co im zostalo obiecane!
94. Panie mǎ³j! Nie umieszczaj mnie wsrǎ³d ludu niesprawiedliwych!"
95. My niewatpliwie mamy moc pokazac ci to, co im obiecujemy.
96. Odpychaj zlo za pomoca tego, co jest lepsze. My znamy najlepiej to, co oni opisuja!
97. I powiedz: "Panie mǎ³j ! Szukam ucieczki u Ciebie przed podszeptami szatanǎ³w!
98. I szukam ucieczki u Ciebie, Panie mǎ³j, by oni nie zjawili sie u mnie!"
99. A kiedy przyjdzie do ktǎ³regos z nich smierc, on powie: "Panie mǎ³j! Odpraw mnie z powrotem!
100. Byc moze, ja uczynie jakies dobre dzieło wsrǎ³d tego, co pozostawilem." Alez nie! To jest tylko slowo, ktǎ³re on wypowiada; a za nimi jest przegroda az do Dnia, w ktǎ³rym oni zostana wskrzeszeni.
101. A kiedy zadma w trabe, to tego Dnia nie bedzie zadnego pokrewienstwa miedzy nimi ani tez nie beda sie wzajemnie wypytywac.
102. Wtedy ci, ktǎ³rych szale okaza sie ciezkie, beda szczesliwi.
103. A ci, ktǎ³rych szale okaza sie lekkie, beda tymi, ktǎ³rzy stracili samych siebie. Oni beda przebywac w Gehennie na wieki.
104. Ogień bedzie palil ich twarze i beda wykrzywiac wargi, ukazujac zeby.
105. "Czy nie byly wam recytowane Moje znaki? Lecz wy uwazaliscie je za klamstwo."
106. Oni powiedza: "Panie nasz! Opanowalo nas nieszczescie. Jesteśmy ludźmi bladzacymi.
107. Panie nasz! Wyprowadz nas z niej ! A jesli bedziemy ponownie czynic zlo, to wtedy bedziemy rzeczywiscie niesprawiedliwi."
108. On powie: "Pozostancie tam ze wstydem i nie mǎ³wcie do Mnie!"
109. Przeciez mǎ³wila. czesc Moich slug: "Panie nasz! My wierzymy! Przebacz nam i miej nad nami milosierdzie! Ty jestes najlepszym z milosiernych!"
110. I wy sztydziliscie z nich, tak iz zapomnieliscie o wspominaniu Mnie, kiedy sie z nich wysmiewaliscie.

111. Oto Ja dzisiaj wynagrodziłem ich za to, iż byli cierpliwi; oni triumfują.
112. On powie: "Ile lat przebywaliście na ziemi?"
113. Powiedzą: "Przebywalismy jeden dzień albo część dnia. Lecz zapytaj tych, którzy liczą."
114. On powie: "Przebywaliście niewiele czasu. Gdybyście tylko wiedzieli!"
115. Czy sądźcie, iż My stworzyliśmy was nadaremnie i że nie zostaniecie do Nas sprowadzeni?"
116. Niech Bóg będzie wysławiony, Królu, Prawda! Nie ma boga, jak tylko On, Pan tronu szlachetnego!
117. A kto wzywa, obok Boga, jakiegoś innego boga, nie mając na jego istnienie żadnego dowodu, ten musi zdać rachunek u swego Pana! Zaprawdę, niewierni nie będą szczęśliwi!
118. I powiedz: "Panie mój ! Przebacz i zmiłuj się! Ty jesteś najlepszy z miłosiernych!"

QURAN (POLISH)

24 - An-Nuur

1. To jest sura, którą zesłaliśmy i którą uczyniliśmy obowiązkiem; i objawiliśmy w niej znaki jasne. Być może, wy sobie przypomnicie!
2. Cudzołoznicy i cudzołoznikowi wymierzcie po sto batów, każdemu z nich obojga! W imię religii Boga, jeśli wierzycie w Boga i w Dzień Ostatni, niech nie powstrzyma was żadna względem nich pobłażliwość. I niech pewna grupa wiernych będzie obecna przy ich karze.
3. Cudzołoznik pojmie za żonę tylko cudzołoznicę lub balwochwalczynię; a cudzołoznicę może pojąć za żonę tylko cudzołoznik lub balwochwalca. To wszystko jest zabronione tym, którzy wierzą.
4. A tym, którzy oskarżają kobiety godne, a nie mogą przyprowadzić czterech świadków, wymierzcie osiemdziesiąt batów i nie przyjmujcie od nich nigdy świadectwa. To są ludzie szerzący zło.
5. Z wyjątkiem tych, którzy się następnie nawrócą i poprawiają. Zaprawdę, Bóg jest Przebaczający, Litościwy!
6. A ci, którzy oskarżają swoje żony, a nie mają świadków oprócz siebie samych, złożą przed Bogiem czterokrotne świadectwo, iż są prawdopodobni;
7. a piąte świadectwo po to, aby przekleństwo Boga zaciążyło nad każdym z nich, jeśli był kłamcą.
8. A kara będzie odsunięta od kobiety, jeśli ona zaświadczy przed Bogiem czterokrotnie złożonym świadectwem, iż jej oskarżyciel na pewno jest kłamcą;
9. a piąte świadectwo po to, aby gniew Boga zaciążył na niej, jeśli on znalazł się wśród prawdopodobnych.
10. A gdyby nie łaska Boga dla was, i Jego miłosierdzie, i to, iż Bóg jest przyjmujący skruchy i mądry...
11. Zaprawdę, ci, którzy szerzyli oszczerstwo, stanowią wśród was tylko małą grupę. Nie uważajcie jednak tego za zło dla siebie; przeciwnie, to nawet jest dla was dobrem. Każdy z nich będzie odpowiadał za grzech, jaki popełnił. A kto z nich obciążył się najbardziej, ten dozna kary strasznej.
12. Dlaczegoż, kiedyście to usłyszeli, wierzący - mężczyźni i kobiety, nie pomyśleliście o tym, co jest dobre dla waszych dusz, i nie powiedzieli: "To jest kłamstwo oczywiste?"
13. Dlaczegoż oni nie przyprowadzili czterech świadków na to? A skoro nie przyprowadzili świadków, to są w obliczu Boga kłamcami.
14. A gdyby nie łaska Boga nad wami i nie Jego miłosierdzie, w życiu na tym świecie i w życiu ostatecznym, to dotknęłyby was kary straszne za to, co wypowiedzieliście.
15. Oto bierzecie na swoje języki i mówicie waszymi ustami coś, o czym nie posiadacie wiedzy; i sadzicie, że to drobnostka, a to u Boga jest wielkie.
16. Dlaczegoż, kiedyście to usłyszeli, nie powiedzieliście: "Nie należy wcale do nas, abysmy o tym mówili. Niech Tobie będzie chwała! To jest zniesławienie straszne!"
17. Napomina was Bóg, abyscie nigdy nie powrócili do czegoś podobnego - jeśli jesteście wierzącymi.
18. Bóg wyjaśnia wam znaki, a Bóg jest Wszechwiedzący, Mądry!
19. Zaprawdę, tych, którzy pragną, aby bezpieczeństwo rozpowszechniło się wśród wierzących - czeka kara bolesna w życiu na tym

swiecie i w zyciu ostatecznym. Bóg wie, a wy nie wiecie!

20. A gdyby nie laska Boga nad wami i nie Jego milosierdzie, i to, iż Bóg jest Dobrotliwy i Litosciwy...

21. O wy, którzy wierzycie! Nie kroczcie śladami szatana! A kto kroczy śladami szatana... - on przecież nakazuje rzeczy szpetne i godne potępienia. A gdyby nie laska Boga nad wami i nie Jego milosierdzie, to nikt spośród was nie oczyszczyłby się nigdy! Lecz Bóg oczyszcza, kogo chce. Bóg jest Słyszący, Wszechwiedzący!

22. Niech ci spośród was, którzy się cieszą łaską i dobrobytem, nie przestają dawać krewnym i biednym, i tym, którzy wędrują na drodze Boga! Niech beda pobłażliwi i wybaczący! Czyż nie pragniecie, by wam Bóg przebaczył? A Bóg jest Przebaczący, Litosciwy!

23. Ci, którzy rzucają oskarżenie na kobiety cnotliwe, beztroskie, ale wierzące, beda przekleci na tym świecie i w życiu ostatecznym. Dla nich kara będzie straszna

24. w Dniu, kiedy beda świadczyć przeciw nim ich języki, ich ręce i nogi o tym, co oni czynili.

25. W tym Dniu Bóg wypłaci w pełni, co im się słusznie należy; i dowiedzą się, że Bóg jest prawdą oczywistą.

26. Złe kobiety - dla złych mężczyzn; złi mężczyźni - dla złych kobiet! Dobre kobiety - dla dobrych mężczyzn; dobrzy mężczyźni - dla dobrych kobiet! Ci ostatni nie są winni tego, co o nich mówią. Oni otrzymają przebaczenie i zaopatrzenie szlachetne.

27. O wy, którzy wierzycie! Nie wchodźcie do domów, które nie są waszymi domami, zanim nie poprosicie o pozwolenie i zanim nie pozdrowicie ich mieszkanców: "Pokój wam!" To jest dla was lepsze. Być może, wy sobie przypomnieć!

28. A jeśli nie zastaniecie tam nikogo, to nie wchodźcie, zanim nie otrzymacie pozwolenia. A jeśli wam powiedzą: "Wróćcie się!" - to się wróćcie. To będzie dla was przyzwoitsze. Bóg wie dobrze, co czynicie.

29. Nie popełnicie grzechu, jeśli wejdziecie do domów nie zamieszkaných, w których jest wasze mienie. Bóg wie, co wy ujawniacie i co ukrywacie.

30. Powiedz wierzącym: niech spuszcza skromnie spojrzenia i niech zachowują czystość. To dla nich będzie przyzwoitsze. Zaprawdę, Bóg jest w pełni świadomy tego, co oni czynią!

31. Powiedz wierzącym kobietom, żeby spuszczały skromnie swoje spojrzenia i strzegły swojej czystości; i żeby pokazywały jedynie te ozdoby, które są widoczne na zewnątrz; i żeby narzucały zasłony na piersi, i pokazywały swoje ozdoby jedynie swoim mężom lub ojcom, albo ojcom swoich mężów, albo swoim synom lub synom swoich mężów, albo swoim braciom, albo synom braci, lub synom swoich sióstr; lub ich żonom, lub tym, którymi zawładnęły ich prawice; albo swoim słuzącym spośród mężczyzn, którzy nie są owdolnieni pozadaniem cielesnym; albo też chłopcom, którzy nie poznali nagosci kobiet. I niech one nie stają tak, aby było wiadomo, jakie ukrywają ozdoby. Nawracajcie się wszyscy do Boga, o wy, wierzący! Być może, będziecie szczęśliwi!

32. Zencie samotnych spośród was, jak też ludzi prawych spośród waszych niewolników i niewolnic. Jeśli są biedni, to wzbogaci ich Bóg Swoją łaską. Bóg jest Wszechobejmujący, Wszechwiedzący!

33. I niech starają się żyć we wstrzemięźliwości ci, którzy nie mają możliwości małżeństwa, aż wzbogaci ich Bóg Swoją łaską. A tych spośród waszych niewolników, którzy starają się o zapis wyzwolenczy - wyzwólcie, jeśli wiecie, że w nich jest jakieś dobro; i dajcie im z majątku Boga to, czym On was obdarzył. I nie przymuszajcie waszych niewolnic do prostytucji - jeśli one chcą żyć w czystości - w poszukiwaniu przypadkowych korzyści w życiu na tym świecie. A jeśli kto je zmusi... - to przecież Bóg, ze względu na ich zmuszenie, będzie Przebaczący, Litosciwy!

34. My zesłaliśmy wam znaki jasne i przykłady tych, którzy byli przed wami, i napomnienie dla bogobożnych.

35. Bóg jest światłem niebios i ziemi. Jego światło jest podobne do nisy, w której jest lampa; lampa jest we szkłe, a szkło jest jak gwiazda świecąca. Zapala się ona od drzewa błogosławionego - drzewa oliwnego, ani ze Wschodu, ani z Zachodu, którego oliwa prawie by świeciła, . nawet gdyby nie dotknął jej ogień. światło na świetle! Bóg prowadzi drogą prostą ku światłu, kogo chce. Bóg przytacza przykłady dla ludzi. Bóg o każdej rzeczy jest wszechwiedzący!

36. W domach, które Bóg pozwolił wzniesć i w których wspomina się Jego imię - głoszą Jemu chwale o świecie i o zmierzchu;

37. tych ludzi nie odciąga ani handel, ani kupno od wspomniania Boga, odprawiania modlitwy i dawania jałmużny. Oni obawiają się

Dnia, kiedy wzburza się serca i spojrzenia,

38. troszczać się o to, by wynagrodził ich Bóg za to, co oni najlepszego uczynili; i by pomnożył im Swoją łaskę. Bóg daje zaopatrzenie, komu chce; bez rachunku!

39. A działania tych, którzy nie uwierzyli, są podobne do mirazu na pustyni: człowiek spragniony bierze go za wodę, a kiedy przyjdzie do niego; niczego tu nie znajduje; on znajduje tam Boga, który mu w pełni zapłaci jego rachunek. Bóg jest szybki przy rachunku!

40. Albo są jak ciemności na morzu głębokim: pokrywa je fala, nad którą wznosi się druga fala, a nad nią są chmury. To są ciemności jedne nad drugimi. Kiedy ktoś wyciągnie reke, ledwie może ją zobaczyć. Jeśli Bóg nie da komuś światła, to on tu nie ma światła.

41. Czy ty nie widziałeś, iż Boga wysławiają ci, co są w niebiosach i na ziemi, i ptaki z rozpostartymi skrzydłami? Każdy wie, jak się modlić i jak wysławiać Boga. Bóg wie dobrze, co oni czynią.

42. Do Boga należy królestwo niebios i ziemi i do Boga zmierza wędrowanie.

43. Czy ty nie widziałeś, iż Bóg pędzi chmury, potem je łączy razem, potem układa je warstwami? Widzisz przecież, jak obfity deszcz wylewa się spomiędzy nich. On zsyła z nieba grad pełne gradu i dosięga nim, kogo chce, i oszczędza, kogo chce. Blask Jego błyskawicy omal nie porwie spojrzenia.

44. Bóg powoduje kolejną zmianę nocy i dnia. Zaprawdę, w tym jest przykład dla tych, którzy władają spojrzeniem!

45. Bóg stworzył wszelkie zwierzę z wody. Wśród nich są takie, które pełzają na swoim brzuchu; wśród nich są takie, które chodzą na dwóch nogach; i wśród nich są takie, które chodzą na czterech; Bóg stwarza to, co chce. Przecież Bóg jest nad każdą rzeczą Wszechwładny!

46. Zesłaliśmy już znaki jasne i Bóg prowadzi ku drodze prostej, kogo chce.

47. Oni mówią: "Wierzmy w Boga i w Posłanca i jesteśmy posłuszni!" Potem część z nich się odwraca; ci nie są wierzącymi.

48. A kiedy oni są wezwani do Boga i Jego Posłanca, aby rozsądził między nimi, wówczas część z nich się odwraca.

49. Lecz jeśli oni posiadali prawdę, to przysliby do Niego z pokorą.

50. Czy, w sercach ich jest choroba? Czy oni popadli w zwątpienie? Czy oni się obawiają, że Bóg i Jego Posłaniec wyrządza im krzywdę? Ależ nie! Tacy jak oni sami są niesprawiedliwi!

51. Przecież mowa wierzących - kiedy oni są wzywani do Boga i Jego Posłanca, aby rozsądził między nimi - jest taka: "Usłyszeliśmy i jesteśmy posłuszni!" Tacy jak oni są szczęśliwi!

52. A którzy są posłuszni Bogu i Jego Posłancowi i obawiają się Boga, i są bogobojni - tacy osiągają szczęśliwość.

53. Oni przysiegają na Boga najbardziej uroczystą przysięgą, iż jeśli ty im rozkazesz, to oni wyruszą do walki. Powiedz: "Nie przysiegajcie! Posłuszeństwo jest wystarczające! Bóg jest w pełni świadomy tego, co czynicie!"

54. Powiedz: "Słuchajcie Boga! Słuchajcie Jego Posłanca! A jeśli się odwrócicie, to na nim ciąży tylko to, co na niego zostało nałożone, a na was ciąży to, co na was zostało nałożone. A jeśli będziecie mu posłuszni, to pójdziecie po drogę prostą. A do Posłanca należy tylko obwieszczenie jasne!"

55. A Bóg obiecał tym spośród was, którzy uwierzyli i którzy czynili dobre dzieła, iż uczyni ich namiestnikami na ziemi, jak uczynił namiestnikami tych, którzy byli przed nimi. I On umocni ich religię, którą dla nich wybrał, i zamieni ich obawę w bezpieczeństwo. Oni będą Mnie czcić, nie dodając Mi niczego za współtowarzyszy. A ci, którzy nadal pozostaną niewiernymi, to ludzie bezbożni!

56. Odprawiajcie modlitwę, dawajcie jałmużnę i słuchajcie Posłanca! Być może, doznacie miłosierdzia!

57. Nie sądźcie, iż ci, którzy nie wierzą, są w stanie zniweczyć moc Boga na ziemi. Ich schronieniem będzie ogień. A jakże to nieszczesna przystan!

58. O wy, którzy wierzycie! Ci, którymi zawładnęły wasze prawice, i ci, którzy nie osiągnęli jeszcze dojrzałości niech was prosza trzy razy o pozwolenie wejścia: przed modlitwą jutrzejną, kiedy zdejmujecie swoje szaty koło południa i przed modlitwą wieczorną; to są trzy momenty waszej nagosci. Poza tymi chwilami, nie ma ani dla was, ani dla nich przeszkody, żebyście się wzajemnie odwiedzali. W ten sposób Bóg wyjaśnia wam znaki! Bóg jest Wszechwiedzący, Mądry!

59. A kiedy wasze dzieci osiągną dojrzałość, to niech proszą o pozwolenie, tak jak prosili o pozwolenie ci, którzy są od nich starsi. W ten sposób Bóg wyjaśnia wam Swoje znaki! Bóg jest Wszechwiedzący, Mądry!

60. A kobiety starsze, które się już nie spodziewają małżeństwa, nie bódą miały grzechu, jeśli zdejmą swoje szaty, jednakże w taki sposób, aby nie ukazywać swoich ozdób. Lecz lepiej dla nich, żeby się od tego powściągały. Bóg jest Słyszący, Wszechwiedzący!

61. Nie ma nagany dla niewidomego, nie ma dla kulawego, nie ma dla chorego, i nie ma dla was samych, kiedy posilacie się w waszych domach albo w domach waszych ojców, albo w domach waszych matek, albo w domach waszych braci, albo w domach waszych sióstr, albo w domach waszych stryjów, albo w domach waszych ciótek ze strony ojca, albo w domach waszych wujów, albo w domach waszych ciótek ze strony matki, albo w tych, którzy posiadacie klucze, albo u waszego przyjaciela; nie jest dla was grzechem, czy jecie razem czy osobno. A kiedy wchodzić do domów, to pozdrawiajcie się wzajemnie pozdrowieniem od Boga, błogosławionym, dobrym. W ten sposób wyjaśnia wam Bóg Swoje znaki. Bądźcie, będziecie rozumni!

62. Wierzącymi są tylko ci, którzy wierzą w Boga i w Jego Posłańca. A kiedy oni są razem z nim w sprawie, która ich łączy, to oni nie odchodzą, dopóki nie poproszą go o pozwolenie. Zaprawdę, ci, którzy proszą cię o pozwolenie, to są ci, którzy wierzą w Boga i Jego Posłańca. A kiedy oni proszą cię o pozwolenie wejścia w jakiejś ich sprawie, to daj pozwolenie, komu chcesz spośród nich, i pros Boga o przebaczenie dla nich. Zaprawdę, Bóg jest Przebaczący, Litotliwy!

63. Nie nazywajcie Posłańca między sobą tak, jak nazywacie się między sobą nawzajem. Bóg zna tych spośród was, którzy się wycofują ukradkiem, szukając schronienia. Niech się mają na baczności ci, którzy sprzeciwiają się Jego rozkazowi; żeby nie dosięgła ich jakaś niedola albo żeby ich nie dosięgła kara bolesna.

64. Czyż nie?! Zaprawdę, do Boga należy to, co jest w niebiosach i na ziemi! On zna dobrze stan, w jakim się znajdujecie, i On zna Dzień, w którym ludzie do Niego zostaną sprowadzeni. Wtedy On obwieści im to, co oni czynili. Bóg jest o każdej rzeczy Wszechwiedzący!

QURAN (POLISH)

25 - Al-Furqaan

1. W imie Boga Milosiernego; Lirosiwegio! Blogoslawiony niech bedzie Ten, ktÃ³ry zeslal rozrÃ³znienie Swemu sludze, aby byl ostrzegajacym dla swiatÃ³w!
2. Ten, do ktÃ³rego nalezy krÃ³lestwo niebios i ziemi; ktÃ³ry nie wzial sobie syna; ktÃ³ry nie ma wspÃ³ltowarzysza w krÃ³lestwie; ktÃ³ry stworzyl kazda rzecz i dal jej dokladna miare.
3. Jednak oni poza Nim wzieli sobie bogÃ³w, ktÃ³rzy nie potrafia niczego stworzyc, lecz sami zostali stworzeni. Oni nie moga dzialac ani na swoja szkode, ani na swoja korzysc; i nie wladaja ani smiercia, ani zyciem, ani zmartwychwstaniem.
4. Powiedzieli ci, ktÃ³rzy nie uwierzyli: "To jest tylko klamstwo, ktÃ³re on wymyslil, i pomogli mu w tym inni ludzie."
5. I powiedzieli: "To sa tylko basnie dawnych przodkÃ³w. On kazal je zapisac dla siebie i sa mu recytowane rano i wieczÃ³r.
6. Powiedz: "Zeslal to Ten, ktÃ³ry zna tajemnice w niebiosach i na ziemi. On jest Przebaczajacy, Litosciwy!"
7. I oni powiedzieli: "CÃ³z to z tym Poslancem? On je pozywienie i chodzi po jarmarkach. Dlaczego nie zostal zeslany do niego aniol, aby byc razem z nim ostrzegajacym!
8. Albo gdyby mu zostal rzucony jakis skarb czy tez posiadal jakis ogrÃ³d, z ktÃ³rego by sie zywil!" I powiedzieli niesprawiedliwi: "Wy postepujecie jedynie za czlowiekiem zaczarowanym!"
9. Popatrz, jak oni podaja ci przyklady; tak ze zabladzili i nie moga znalezc drogi.
10. Niech bedzie blogoslawiony Ten, ktÃ³ry jesli zechce, da ci cos lepszego niz to: Ogrody, gdzie w dole plyna strumyki i gdzie umiesci dla ciebie palace.
11. Alez przeciwnie! Oni za klamstwo uznali Godzine! Lecz My przygotowalismy dla tych, ktÃ³rzy za klamstwo uznali Godzine - ogien palacy!
12. Kiedy Ã³w ogien dojrzy ich z daleka, dojdzie do nich jego wsciekly wycie.
13. A kiedy zostana wen wrzuceni, w ciasne miejsce, skrepowani razem, beda wzywac zniszczenia.
14. Nie wzywajcie dzisiaj zniszczenia jednego, lecz wzywajcie zniszczen wielu.
15. Powiedz: "Czy to jest lepsze, czy OgrÃ³d wiecznosc obiecany bogobojnym, ktÃ³ry bedzie dla nich zaplata i przystania?"
16. Oni beda tam mieli to, co zechca; beda tam przebywac na wieki. To jest obowiazujaca twego Pana obietnica, o ktÃ³ra prosza.
17. I w Dniu, kiedy On ich zbierze, ich i tych, ktÃ³rych czcili poza Bogiem, On im powie: "Czy to wy sprowadziliscie z drogi te oto moje slugi, czy tez oni sami zeszl z drogi?"
18. Oni powiedza: "Chwala Tobie! Nie bylo dla nas rzecza wskazana brac sobie opiekunÃ³w poza Toba, lecz Ty pozwoliles im cieszc sie zyciem, im i ich ojcom, tak iz zapomnieli o napomnieniu i stali sie ludzmi zgubionymi."
19. "Oni obwiniali was o klamstwo w tym, co mÃ³wicie, a wy nie mozece ani odwrÃ³cic kary, ani tez udzielic pomocy. A kto z was jest niesprawiedliwy, to My damy mu zakosztowac kary wielkiej."
20. My nie wysylalismy przed toba poslancÃ³w, ktÃ³rzy by nie jedli pozywienia i nie chodzili po bazarach. I uczynilismy niektÃ³rych z was doswiadczeniem dla innych. Czyz nie bedziecie cierpliwi? A twÃ³j Pan widzi jasno.
21. Ci, ktÃ³rzy sie nie spodziewaja Naszego spotkania, mÃ³wia: "Dlaczego nie zostali zeslani do nas aniolowie albo dlaczego nie

widzimy naszego Pana?" I stali się dumni w swoich duszach, i przekroczyli granice wielkiej zuchwalosci.

22. W Dniu, kiedy oni zobaczą aniołów - tego Dnia nie będzie radosnej wieści dla grzeszników - będzie mowa: "To przeszkoda nie do usunięcia."

23. I przystąpiliśmy do dzieł, jakich oni dokonali, i uznaliśmy je za proch rozrzucony.

24. Tego Dnia mieszkańcy Ogrodu będą mieli lepsze miejsce pobytu i piękniejsze miejsce odpoczynku południowego.

25. W tym Dniu, kiedy rozewie się niebo z chmurami i kiedy zostaną zesłani aniołowie,

26. w tym Dniu prawdziwa władza królewska będzie należeć do Miłosiernego; i dla niewiernych będzie to Dzień trudny!

27. W tym Dniu niesprawiedliwy będzie gryzł swoje ręce, mówiąc: "Ach, gdybym był wybrał sobie drogę razem z Posłancem!

28. Biada mi! Gdybym choć nie był sobie wziął takiego towarzysza przyjaciela!

29. On sprowadził mnie z drogi daleko od napomnienia, które już do mnie grzyszło. Szatan jest dla człowieka zdrajcą!

30. Powiedział Posłaniec: "O Panie mój! Mój lud wziął ten Koran jako pusta gadanina."

31. W ten sposób dla każdego proroka przygotowaliśmy jakiegoś wroga spośród grzeszników. Lecz twój Pan wystarczy jako przewodnik po drodze prostej i jako wspomoczenie!

32. Ci, którzy nie uwierzyli, mówią: "Gdyby przynajmniej Koran został zesłany naraz w całości!" Został on objawiony w ten sposób, aby twoje serce było przez niego utwierdzone; i recytowaliśmy go według pewnego porządku.

33. I kiedy oni przychodzą do ciebie z jakimś przypowieścią, My przychodzimy do ciebie z prawdą i lepszym wyjaśnieniem.

34. Ci, którzy będą wskrzeszeni i skierowani twarzami ku Gehennie, będą mieli najgorsze miejsce i będą najbardziej oddaleni z drogi.

35. Daliśmy już Mojżeszowi Księgę i umieściliśmy razem z nim jego brata Aarona jako wezyra.

36. Powiedzieliśmy: "Idźcie obywateli do ludu, którzy za kłamstwo uznali Nasze znaki!" - i zniszczyliśmy ten lud całkowicie.

37. A lud Noego, który za kłamstwo uznał posłańców - potopiliśmy i uczyniliśmy go znakiem dla ludzi; i przygotowaliśmy dla niesprawiedliwych karę bolesną.

38. A jeśli chodzi o ludy Ad i Samud i mieszkańców Ar-Rass, i liczne pokolenia między nimi

39. - to im wszystkim podawaliśmy przykłady i wszystkich zniszczyliśmy całkowicie!

40. A przecież z pewnością przechodzili oni obok miasta, na które spadł zgubny deszcz. Czyż oni tego nie widzieli? Nie! Oni nie spodziewają się zmartwychwstania!

41. A kiedy ciebie widzą, to nasmiewają się z ciebie: "Czy to ten, którego dał Bóg jako Posłanca?"

42. On byłby nas oddalił od naszych bogów, gdybyśmy nie trwali mocno przy nich." Niebawem oni się dowiedzą, kiedy zobaczą karę, kto bardziej zblądził z drogi.

43. Czy ty widziałeś tego, który sobie wziął swoją namietność za boga? Czy ty będziesz dla niego opiekunem?

44. Czy sądzisz, że większość z nich słyszy albo rozumie? (.. Oni są jak bydło; nie, oni raczej zblądziły z drogi!

45. Czy ty nie widziałeś, jak Twój Pan przesuwają cienie? - A gdyby chciał, uczyniłby go spokojnym. - I uczyniliśmy słońce jego przewodnikiem.

46. Następnie sprowadzamy go ku Sobie z łatwością

47. On jest Tym, który uczynił dla was noc okryciem, sen odpoczynkiem, a dzień zmartwychwstaniem.

48. On jest Tym, który posyła wiatry jako radosną wieść zwiastującą Jego miłosierdzie. I My spuściliśmy z nieba wodę czystą,

49. aby dzięki niej ożywić martwą krainę i napoić nią liczne trzody i istoty ludzkie, które stworzyliśmy.
50. I rozprowadziliśmy ją między nimi, aby pamiętać; lecz większość ludzi odrzuca wszystko, oprócz niewiary.
51. A jeśli byśmy chcieli, to wysłalibyśmy do każdego miasta jakiegoś ostrzegającego.
52. Nie słuchaj więc niewiernych i zwalczaj ich z wielkim zapalem, przy jego pomocy.
53. On jest Tym, który dał wolną drogę dwom morzom: temu słodkiemu, o przyjemnym smaku, i temu słonemu, gorzkiemu. Umieścił On między nimi przegrodę i barierę nie do przebycia.
54. On jest Tym, który stworzył człowieka z wody i uczynił dla niego związek krwi i małżeństwa. Twój Pan jest Wszechmocny!
55. Oni czczą, poza Bogiem, to, co im ani nie przynosi żadnej korzyści, ani też nie może im zaszkodzić. Niewierny jest zawsze przeciwko swemu Panu pomocnikiem.
56. My wysłaliśmy ciebie jedynie jako zwiastuna radosnej wiadomości i jako ostrzegającego.
57. Powiedz: "Nie żadam od was za to żadnej zapłaty, nic oprócz tego, aby ten, kto chce, wybrał sobie drogę do swego Pana."
58. I ufaj Żyjącemu, który nie umiera! I wysławiaj Jego chwałę! Wystarczy, iż On jest dobrze świadomy grzechów swoich sług!
59. On jest Tym, który stworzył niebiosa i ziemię, i to, co jest między nimi - w ciągu sześciu dni. Potem umocnił się na tronie - Miłosierny. ! Zapytaj o Niego dobrze wiedzącego
60. Kiedy im się powie: "Wybijajcie pokłony Miłosiernemu!", oni mówią: "Cóż to jest ten Miłosierny? Czy my mamy wybijać pokłony na twój rozkaz?" I to tylko powiększa ich niechęć.
61. Niech będzie błogosławiony Ten, który uczynił na niebie konstelacje i który umieścił na nim lampę i księżyc dający światło!
62. On jest Tym, który uczynił noc i dzień następującymi po sobie dla tych, którzy chcą pamiętać lub którzy chcą być wdzięczni.
63. Słudzy Miłosiernego: ci, którzy chodzą po ziemi skromnie i kiedy ludzie nieswiadomi zwracają się do nich, to mówią: "Pokaż!"
64. I ci, którzy spędzają noc przed swoim Panem, wybijając pokłony lub stojąc.
65. I ci, którzy mówią: "Panie nasz! Odwróć od nas karę Gehenny!
66. Zaprawde, kara ta jest ciągle tortura! Zaprawde, nieszczęsna jest Gehenna jako miejsce schronienia i pobytu
67. I ci, którzy kiedy rozdają, to ani nie trwonią, ani nie skąpią, ponieważ między tymi dwoma leży to, co słuszne.
68. I ci, którzy nie wzywają żadnego boga, poza Bogiem; i nie zabijają nikogo wbrew zakazowi Boga, chyba że zgodnie z prawem; i nie uprawiają rozpusty. A kto to czyni, spotka go kara za grzech.
69. Jemu będzie podwojona kara w Dniu Zmartwychwstania i będzie w niej ponizony na wieki.
70. Z wyjątkiem tych, którzy się nawrócili, którzy uwierzyli i uczynili dobre dzieło; tym Bóg zamieni ich złe czyny na dobre. Bóg jest Przebaczający, Litosiwy!
71. A kto się nawróci i czyni dobro, ten, zaprawde, nawraca się ku Bogu pełen skruchy!
72. I ci, którzy nie świadczą fałszu, a kiedy przechodzą obok pustej gadaniny, to przechodzą z godnością;
73. i ci, którzy, kiedy się im wspomina znaki ich Pana, nie stają naprzeciw nich głusi i ślepi;
74. i ci, którzy mówią: "Panie nasz! Daj nam od naszych żon i naszego potomstwa ochłodę oczu i uczyn nas wzorem dla bogobojnych!"
75. - tacy otrzymają jako zapłatę komnatę wyniosłą za to, iż byli cierpliwi. Oni tam zostaną powitani pozdrowieniem i słowem: "Pokaż!"
76. Bada przebywać tam na wieki. Piękne to mieszkanie i miejsce pobytu!

77. Powiedz: "M^{3j} Pan nie będzie troszczył się o was bez waszej modlitwy. Wy jednak zadawaliście kłam i skutek będzie nieunikniony."

QURAN (POLISH)

26 - Asy-Syu'araa'

1. Ta. Sin . Mim.

2. To są znaki Księgi jasnej!

3. Był; może, zadręczaś się;
dlatego, może oni nie wierzą;

4. Jeśli;li zechcemy,
to sprowadzimy na nich znak z nieba
i upokorzą; się; przed nimi ich karki.

5. A nie przychodzi do nich
żadne nowe napomnienie od Miłosiernego,
żeby się; od niego nie odwrócił

6. i nie uznali go za kłamstwo.
Oto; niebawem przyjdą; do nich wieści;
o tym, z czego oni się; wy;miawali.

7. Czy; oni nie patrzą; na ziemi;?
Ile; wszelkiego rodzaju par szlachetnych
wyrosło; na niej za Nasz; przyczyn;

8. Zaprawdę;,, w tym jest znak,
lecz wi;kszość; z nich nie wierzy!

9. I zaprawdę;, twój Pan
jest Potężny, Litościwy!

10. Oto twój Pan wezwał; Moj;esza:
"Idź; do ludu niesprawiedliwego,

11. ludu Faraona!
Czy; oni nie b; bogobojni?"

12. Powiedział;
"Panie mój !
Boj; się;, może;by mnie nie uznali za kłamcę;;

13. ;nie się; moja pierś;
i mój język się; nie rozwię;;
Po;lij wi;c po Aarona!

14. Oni mają; pewne przewinienie do zarzucenia mi
i obawiam się;, może; mnie zabij;"

15. Rzekł;
"Wcale nie!
Idź;cie obydawaj z Naszymi znakami.

My będziemy razem z wami,
będziemy się przysłuchiwać.

16. Idźcie obydwaj do Faraona
i powiedzcie:
Jesteśmy posłańcami od Pana światw.

17. Odeślij z nami synw Izraela"

18. Powiedział Faraon:
"Czy nie wychowaliśmy ciebie wśrd nas,
kiedy byłeś dzieckiem?
Czy nie przebywałeś wśrd nas
przez wiele lat twego życa?

19. Potem popełniłeś czyn,
ktry popełniłeś;
i jesteś wśrd niewdzięcznikw!"

20. powiedział:
"Popełniłem ten czyn
będąc wśrd ludzi, ktrzy błądzą.

21. I uciekłem od was, ponieważ się was obawiałem;
a Pan mj dał mi mądrość
i uczynił mnie jednym z posłańcw.

22. Czyż to dobrodziejstwo,
z powodu ktrego czynisz mi wyrzuty,
by ;o dane po to,
aby uczynić niewolnikami synw Izraela?"

23. Powiedział Faraon:
"A kto to jest Pan światw?"

24. Powiedział:
"Pan niebios i ziemi,
i tego, co jest między nimi
- jeśli jesteście pewni wiary!"

25. powiedział tym; ktrzy byli wokł niego:
"Czyż wy nie słyszyacie?"

26. powiedział Mojżesz:
"Pan wasz i waszych pierwszych ojcw!"

27. Powiedział:
"Zaprawdę, ten wasz posłaniec,
ktry został wam przysłany,
jest chyba opętany!"

28. Powiedział:
"To jest Pan Wschodu i Zachodu,
i tego, co jest midzy nimi
- gdybyście tylko chcieli zrozumieć!"

29. Powiedział Faraon:
"Jeśli weźmiesz sobie jakiegoś boga,

poza mnę#261;;
to ja ciebie ka#380;#281; wrzuci#263; do wi#281;zienia!"

30. Powiedzia#322;:

"A je#347;li ja przyjd#281; do ciebie
z czym#347; oczywistym?"

31. Powiedzia#322;:

"Przychod#378; wi#281;c z tym,
je#347;li jeste#347; prawdom#320;wny!"

32. Wtedy on rzuci#2; lask#281; swoj#261;
i oto sta#2;a si#281; ona prawdziwym w#281;#380;em.

33. I wyci#261;gn#261;#322; swoj#261; r#281;k#281;;
i oto ona sta#322;a si#281; bia#322;a
dla- patrz#261;cych.

34. Powiedzia#322; do starszyny;;

kt#320;ra go otacza#322;a:

"Zaprawd#281;; to jest czarownik uczony!

35. On chce przep#281;dzi#263; was z waszej ziemi
przez swoje czary.

C#320;#380; wi#281;c doradzicie?"

36. Powiedzieli:

"Daj mu nieco czasu, jemu i jego bratu,
i wy#347;lij do miast ludzi,

37. kt#320;rzy zbior#261; i przyprowadz#261;
wszystkich m#261;drych czarownik#320;w."

38. I zostali zebrani czarownicy
w ustalonym czasie okre#347;lonego dnia.

39. I powiedziano ludziom:

"Czy zechcecie si#281; zebra#263;?"

40. By#263; mo#380;e, p#320;jdziemy za czarownikami,
je#347;li oni zwyci#281;#380;#261;?"

41. A kiedy przyszli czarownicy,

powiedzieli Faraonowi:

"Czy otrzymamy jak#261;#347; nagrod#281;;
je#347;li b#281;dziemy zwyci#281;zcami?"

42. On Powiedzia#322;:

"Tak, z pewno#347;ci#261;!

I b#281;dziecie dopuszczeni do nas blisko!"

43. powiedzia#322; do nich Moj#380;esz:

"Rzu#263;cie, co macie rzuci#263;!"

44. Wtedy oni rzucili swoje sznury i laski

i powiedzieli:

"Na pot#281;g#281; Faraona,

my b#281;dziemy zwyci#281;zcami!"

45. Wówczas Mojżesz rzucił swój łask i położył na ona to, co oni wymyślił; lili fałszywie.

46. Wtedy czarownicy rzucili siła na ziemi, wybijając pokłony.

47. Oni powiedzieli:

"Uwierzyliście; my w Pana; wiatr!"

48. pana Mojżesza i Aarona!"

49. powiedziała; Faraon:

"Uwierzyliście; cie jemu,

zanim dałem wam pozwolenie.

On jest pewnie waszym mistrzem,

który was nauczył; czarów!

Lecz wy niebawem siła; dowiecie.

Oberżę; wam rękę i nogi naprzemianlegle

i kał; was wszystkich ukrzyżowa!"

50. Oni powiedzieli:

"Adna szkoda!

My siła; zwrócimy do naszego Pana!

51. pragniemy, by nasz Pan

przebaczył; nam nasze grzechy,

ponieważ; jesteście; my pierwsi z wierzących."

52. I objawili; my Mojżeszowi:

"Wyruszaj noc; z Moimi siłami!

Wy na pewno będziecie; cigani!"

53. Wtedy Faraon rozesał; po miastach

ludzi zwołał; ujętych:

54. "Zaprawdę; oni stanowią; tylko nieliczną; grupę;;

55. srodze nas rozgniewali,

56. lecz nas jest wielu

i mamy siła; na baczność; ci."

57. I wtedy pozbawili; my ich

ogrodów i; ród;

58. skarbów i szlachetnego miejsca pobytu.

59. Tak siła; stało.

I dali; my to wszystko w dziedzictwo

synom Izraela.

60. Wtedy Egipcjanie urzędził; za nimi położył; cig

o wschodzie słońca.

61. A kiedy ujrzały siła; nawzajem

obie gromady ludzi,

towarzysze Mojżesza powiedzieli:

"Oni nas niewiele; tliwie dosięgnę;!"

62. Powiedziała;: "Wcale nie!

Zaprawdę, ze mną jest mój Pan!
On mnie poprowadzi drogą prostą!"

63. I objawili mi Mojżeszowi:
"Uderz twoją łaską morze!"

I ono się rozdzieliło,
a kafta jego czarna; była jak wielka góra.

64. I pozwolili mi przybliżyć się; siłą tamtym drugim.

65. I wyratowali mi Mojżesza
i tych wszystkich, którzy razem z nim byli.

66. A potopili mi tamtych.

67. Zaprawdę, w tym jest znak!
Lecz wiążę; kszos; z nich nie uwierzy; a.

68. Twój Pan jest Potężny, Litościwy!

69. I opowiedz im historię Abrahama!

70. Oto powiedział on do swego ojca
i do swego ludu:
"Co wy czcicie?"

71. Powiedzieli:
"Czczymy bałwany
i trwamy przed nimi pobożnie."

72. Powiedziały:
"Czy one was są; ysz;,
kiedy wy ich wzywacie?"

73. I czy one są; wam pożyteczne czy szkodliwe?"

74. Powiedzieli:
"Nie!
Lecz my znaleźli mi naszych ojców,
którzy w ten sposób czynili."

75. Powiedziały:
"A czy przyglądacie się temu,

76. co czciliście, wy i wasi najdawniejsi ojcowie?
Te bałwany są; przecie; wrogami dla mnie,
a nie Pan i wiatr,

77. co czciliście, wy i wasi najdawniejsi ojcowie?
Te bałwany są; przecie; wrogami dla mnie,
a nie Pan i wiatr,

78. którzy mnie stworzyły;
i którzy mnie prowadzi drogą prostą,

79. którzy mnie karmi i poi,

80. a kiedy zachoruję, to mnie leczy;

81. którzy sprowadzi na mnie i; mier;,, potem mnie ożywi,

82. i kt³ry - pragn²; tego gor²;co -
przebaczy mi moje grzechy
w Dzie³; S²;du!

83. Panie m³j!
U³ycz mi m²;dro³;ci,
i po³;cz mnie ze sprawiedliwymi.

84. Uczy³; mnie j²;zykiem prawdy
w³;r³d p³;niejszych pokole³;

85. Uczy³; mnie jednym z dziedzic³w
Ogrodu szcz²;liwo³;ci.

86. Przebacz mojemu ojcu,
by³; bowiem w liczbie b³;dz²;cych.

87. I nie zawsty³; mnie w Dniu,
kiedy oni zostan²; wskreszeni;

88. w Dniu, kiedy nie przynios²; korzy³;ci
ani maj²;tek, ani synowie,

89. jedynie ten, kt³ry przyjdzie do Boga
z czystym sercem."

90. I przybli³ony b²;dzie Ogr³d
dla bogobojnych,

91. a piek³;o uka³;e si²; jasno
dla tych, kt³rzy b³;dzili!

92. B²;dzie im powiedziane:
"Gdzie s²; ci, kt³rych czcili³;cie

93. poza Bogiem?
Czy oni wam pomagaj²;
albo czy pomagaj²; samym sobie?"

94. zostan²; tam wrzuceni
oni sami i ci, kt³rzy zab³;dzili,

95. i zast²;py Iblisa,
wszyscy razem.

96. Oni b²;d²; m³wili,
prowadz²;c tam sp³r mi²;dzy sob²;

97. Na Boga!
My byli³;my z pewno³;ci²; w jawnym b³;dzie,

98. kiedy stawiali³;my was na r³wni
z Panem &³wiat³!

99. Nas sprowadzili z drogi tylko grzesznicy,

100. nie mamy wi²;c or²;downik³w

101. ani te³; nie mamy wiernego przyjaciela.

102. O, je³;liby nam dany by³; powr³t,

to byli by i my mi dzy wiernymi!"

103. Zaprawd, w tym jest znak,
lecz wi i kszo i; ludzie nie wierzy!

104. Zaprawd, tw³j Pan jest Pot i; ny, Lito i; ciwy!

105. Lud Noego uzna; za k; amc³w
tych, kt³rzy zostali pos; ani.

106. Oto powiedzia; im ich brat Noe:
"Czy wy nie boicie si i; Boga?"

107. Ja przecie i; jestem dla was pos; a; cem
godnym zaufania!

108. Przeto b³jcie si i; Boga i s; uchajcie mnie!

109. Ja nie i; dam od was za to i; adnej zap; aty;
moja zap; ata nale i; y tylko do Pana i; wiat³w.

110. Przeto b³jcie si i; Boga i s; uchajcie mnie!"

111. Oni powiedzieli:
"Czy mamy tobie wierzy i; ,
skoro za tob i; poszli najpodlejsi?"

112. On powiedzia; :
"Ja nie posiadam wiedzy o tym,
co oni czynili.

113. Rachunek ich nale i; y tylko do mego Pana;
gdyby i; cie byli tego i; wiadomi!

114. Ja nie chcia i; bym odpycha i; wier i; cych.

115. Ja jestem tylko jawnie ostrzegaj i; cym."

116. Oni powiedzieli:
"Je i; li nie zaprzestaniesz, o Noe,
to z pewno i; ci i; ci i; ukamienujemy!"

117. powiedzia; :
"Panie m³j !
M³j lud uzna; mnie za k; amc i; .

118. Rozstrzygnij wi i; c jasno mi i; dzy mn i; a nim!
Uratuj mnie i tych wiernych,
kt³rzy s i; razem ze mn i; !"

119. I uratowali i; my jego i tych,
kt³rzy byli z nim w za i; adowanym statku;

120. i potopili i; my pozosta i; ych.

121. Zaprawd, w tym jest znak,
lecz wi i; kszo i; ; ludzie nie wierzy!

122. Zaprawd, tw³j pan jest Pot i; ny, Lito i; ciwy!

123. I lud Ad uzna; wys i; annik³w za k; amc³w.

124. Oto powiedział do nich ich brat Hud:

"Czy wy się boicie się Boga?

125. Ja przecież jestem dla was posłańcem godnym zaufania.

126. przeto bęjcie się Boga i słuchajcie mnie!

127. Ja nie żądam od was żadnej nagrody.

Moja nagroda należy tylko do Pana światw!

128. Czy nadal będziecie budować

na każdym wzniesieniu jakiś znak

dla daremnej zabawy?

129. I czy zbudujecie sobie twierdzę

w nadziei, że będziecie nieśmiertelni?!

130. A kiedy przejmujecie władzę siłą, ,

jesteście gwałtowni jak tyrani.

131. Bęjcie się Boga i słuchajcie mnie!

132. Bęjcie się Tego, ktry was zaopatrzył

w to, co wam wiadomo:

133. On zaopatrzył was w trzody i synw,

134. ogrody i źrędła.

135. Ja, zaprawdę, boję się dla was

Wielkiego Dnia!"

136. Oni powiedzieli:

"Nam jest wszystko jedno,

czy ty nas napominasz,

czy też nie jesteś z liczby napominających.

137. Nasze postępowanie podobne jest

tylko do postępowania naszych przodkw.

138. I my nie będziemy ukarani!"

139. I oni uznali go za kłamcę, ,

więc ich wytraciliśmy.

Zaprawdę, w tym jest znak,

lecz większość ludzi nie wierzy

140. Zaprawdę, twj Pan jest Potężny, Litościwy!

141. I lud Samud znał za kłamcw

tych, ktrzy zostali posłani.

142. Oto powiedział im ich brat Salih:

"Czy wy nie będziecie bogobojni?

143. Ja jestem dla was posłańcem godnym zaufania.

144. przeto bęjcie się Boga i słuchajcie mnie!

145. Nie żądam od was żadnej nagrody.

Moja nagroda jest tylko u Pana światw!

146. Czy myślicie, że zawsze pozostaniecie
wśrèd tego, co jest tutaj, bezpieczni?

147. wśrèd ogrodèw i źrèdeł?

148. wśrèd pèl uprawnych i drzew palmowych
o delikatnych kiściach owocèw?

149. Czy myślicie, że zawsze będziecie zręcznie
wykuwać domy w gèrach?

150. przeto bèjcie się Boga i słuchajcie mnie!

151. I nie słuchajcie ludzi bezbożnych,

152. ktèrzy szerzą zgorzenie na ziemi
i nie czynią dobra!"

153. Oni powiedzieli:
"Ty jesteś tylko jednym z zaczarowanych.

154. Jesteś tylko człowiekiem jak my.
Przynieś nam jakiś znak,
jeśli jesteś z liczby prawdomèwnych!"

155. powiedział:
"To jest wielbłądzica;
ona pić będzie określonego dnia,
a wy pić będziecie innego oznaczonego dnia.

156. Nie czyńcie jej nic złego,
bo dosięgnie was kara Dnia Wielkiego!"

157. Oni jednak przecięli jej pęciny,
lecz nazajutrz tego pożałowali.

158. I dosięgnła ich kara.
Zaprawdę;, w tym jest znak,
lecz większość ludzi nie wierzy!

159. Zaprawdę;, twèj Pan jest Potężny, Litościwy!

160. Lud Lota uznał za kłamcèw
tych, ktèrzy zostali posłani.

161. Oto powiedział do nich brat ich Lot:
"Czy wy nie będziecie bogobojni?

162. Ja jestem dla was posłańcem godnym zaufania.

163. przeto bèjcie się Boga i słuchajcie mnie!

164. Ja nie żądam od was za to żadnej zapłaty.
Moja zapłata jest tylko u Pana światèw!

165. Czy będziecie obcować z mężczyznami
ze wszystkich światèw,

166. a pozostawiać wasze żony,
ktère stworzył wasz Pan dla was?
Tak, jesteście ludem występnym!"

167. Oni powiedzieli:

"Jeśli nie zaprzestaniesz, o Locie,
to niechybnie zostaniesz wypędzony!"

168. On powiedział:

"Nienawidzę tego, co wy czynicie.

169. panie mój!

Wyratuj mnie i moją rodzinę;
od tego, co oni czynią!"

170. I wyratowali mnie i jego i jego rodzinę;
wszystkich razem;

171. jedynie stara kobieta znalazła się;
wśród tych, którzy pozostali w tyle.

172. Następnie wytracili mnie innych.

173. I spuścili mnie na nich gwałtowny deszcz.
A jakże zgubny jest deszcz
dla tych, którzy zostali ostrzeżeni!

174. Zaprawdę, w tym jest znak,
lecz wiążę i kłamię; ludzie nie wierzy!

175. Zaprawdę, twój Pan jest Potężny, Litościwy!

176. Mieszkańcy Gószczu uznali za kłamców
tych, którzy zostali posłani.

177. Oto powiedział do nich Szua'ajb:
"Czy wy nie będziecie bogobojni?"

178. Ja jestem dla was posłańcem godnym zaufania.

179. Błagajcie się; wiążę Boga i szechajcie mnie!

180. Ja nie dam od was żadnej zapłaty.
Moja zapłata jest tylko u Pana; wiatów!

181. Dawajcie pełnię miarę,
a nie bódacie w liczbę tych,
którzy narażą na straty!

182. Ważcie dokładnie; wagajcie!

183. Nie zmniejszajcie ludziom ich dobytku
i nie czyście na ziemi,
szerząc zgorzelenie!

184. Błagajcie się; Tego, który was stworzył,
i pokolenia dawnych przodków!"

185. Oni powiedzieli:

"Ty jesteś tylko jednym z zaczarowanych.

186. Jesteś; przecie; tylko człowiekiem,
podobnie jak my;
i śmiesz, że jesteś; tylko kłamca;.

187. Spuścił więc na nas pały z nieba,
jeśli jesteście z liczby prawdomównych!"
188. On powiedział:
"Mój Pan wie najlepiej, co wy czynicie!"
189. Lecz oni uznali go za kłamcę.
I pochwylił ich kara Dnia Cienia:
to była kara Dnia Wielkiego.
190. Zaprawdę, w tym jest znak,
lecz wiążąc ich, ludzie nie wierzy.
191. Zaprawdę, twój Pan jest Potężny, Litościwy!
192. To jest objawienie
Pana i wiatów!
193. Z nim zeszedł Duch wierny
194. na twoje serce,
abyś w liczbie ostrzegających
195. w języku arabskim, jasnym.
196. Zaprawdę, to jest w Pismach dawnych przodków!
197. Czy to nie było dla nich znakiem,
że wiedzą to uczeni synów Izraela?
198. Jeżelibyśmy objawili to komuś z cudzoziemców
199. i on wyrecytowałby to przed nimi,
to oni też by mu nie uwierzyli.
200. W ten sposób wprowadziliśmy to
w serca grzeszników.
201. Oni w to nie uwierzą, dopóki nie zobaczą kary bolesnej .
202. I przyjdzie ona do nich nagle, kiedy nawet nie będą się jej spodziewali.
203. Oni wtedy powiedzą: "Czy my znajdziemy siłę wśród tych, którzy będą dani zwłoka?"
204. Czy oni starają się przyspieszyć Naszą karę?
205. Jak ci się wydaje? Jeżelibyśmy pozwolili im używać i zyskać przez wiele lat,
206. a potem przyszedłoby do nich to, co im zostało obiecane,
207. to czy przyniesie im jakkolwiek korzyści;
to, co było im dane używać i zyskać ?
208. I nie zniszczyliśmy ich, adnego miasta ,
zanim nie zostali tam wysłani ci, którzy ostrzegali
209. dla napomnienia ; ponieważ My nie byliśmy niesprawiedliwi.
210. Nie przyniesli go przecie szatani.
211. To im się nie godzi i nie służy do tego zdolni ;
212. oni są odsunięci od sędziuchania .

213. Nie wzywaj więc, wraz z Bogiem, żadnego innego boga, żebyś się nie znalazłwśréd tych, ktérzy będą ukarani .

214. I ostrzegaj twéj réd, bliskich krewnych!

215. Pochyl twe skrzydła ku tym spośréd wiernych, ktérzy postępują za tobą!

216. A jeśli ciebie nie słuchają;, to powiedz im : "Ja nie jestem winien tego, co wy czynicie! ,

217. Zaufaj Potężnemu, Litościwemu

218. Temu, ktéry ciebie widzi, kiedy wstajesz

219. i kiedy się obracasz wśréd tych, ktérzy wybijają pokłony.

220. Zaprawdę;, On jest Słyszący, Wszechwiedzący

221. Czy ja mam was powiadomić;, na kogo zstępują szatani?

222. Zstępują oni na każdego kłamcę;, grzesznika.

223. Oni podają do wiadomości to, co zasłyszeli,
lecz większość z nich to kłamcy.

224. A jeśli chodzi o poetéw, to postępują za nimi ci, ktérzy błądzą.

225. Czy ty nie widzisz , jak oni wędrują po wszystkich dolinach

226. i jak méwią to, czego nie czynią?

227. Wyjątek stanowią ci, ktérzy uwierzyli, pełnili dobre dzieła i często wspominali Boga. Oni o
bronili się po tym, jak doznali niesprawiedliwości. A niebawem dowiedzą się ci, ktérzy czynili
niesprawiedliwość;, jakich przeciwności losu oni doznają!

QURAN (POLISH)

27 - An-Naml

1. Ta. Sin. To sa znaki Koranu i Ksiegi jasnej:
2. droga prosta i radosna wiesc - dla tych, ktÃ³rzy wierza,
3. ktÃ³rzy odprawiaja modlitwe, ktÃ³rzy daja jalmuzne i wierza szczerze w zycie ostateczne.
4. Zaprawde, tym, ktÃ³rzy nie wierza w zycie ostateczne, upiekszyliśmy ich dzialania, wiec oni wedruja na oslep.
5. Oto ci, ktÃ³rych oczekuje najgorsza kara; oni w zyciu ostatecznym beda najbardziej stratni.
6. Ty otrzymujesz Koran od Madrego, Wszechwiedzącego.
7. Oto powiedzial Mojzesz do swego ludu: "Zauwazylem ogien; przyniose wam od niego wiadomosc albo przyniose wam plonaca glownie. Byc moze, wy sie ogrzejecie!"
8. Lecz kiedy zblizil sie do niego, dal sie slyszec glos: "Bogoslawiony jest Ten, ktÃ³ry jest w ogniu i ktÃ³ry jest wokÃ³l niego! Chwala niech bedzie Bogu, Panu swiatÃ³w!
9. O Mojzeszu! Zaprawde, Jam jest BÃ³g, Potezny, Madry!
10. Rzuc twoja laske!" A kiedy zobaczyl, iz ona wije sie jak waz, odwrÃ³cil sie plecami i nie mÃ³gl zrobic kroku. "O Mojzeszu! Nie bÃ³j sie! Nie boja sie przeciez poslancy w Mojej obecności.
11. A jesli kto popelni niesprawiedliwosc, a potem zmieni zlo na dobro - to, zaprawde, Ja jestem Przebaczajacy, Litosciwy!
12. WiÃ³z twoja reke za pazuche; wyjmiesz ja biala bez zadnej szkody. To jeden z dziewieciu znakÃ³w dla Faraona i jego ludu. Zaprawde, oni sa ludem bezboznym!"
13. A kiedy otrzymali Nasze znaki, dajace jasne spojrzenie; oni powiedzieli: "To sa czary rzeczywiste!"
14. I oni je odrzucili - niesprawiedliwie i dumnie - chociaz ich dusze byly przekonane o prawdzie. I popatrz, jaki byl ostateczny koniec tych, ktÃ³rzy szerzyli zgorszenie!
15. My dalismy wiedze Dawidowi i Salomonowi. Oni powiedzieli: "Chwala Bogu, ktÃ³ry nas wyniÃ³sl ponad wielu z jego slug wierzacych!"
16. Salomon byl dziedzicem Dawida i powiedzial: "O ludzie! Nauczono nas mowy ptakÃ³w i zostalismy obdarowani wszelkimi rzeczami. Zaprawde, to jest laska rzeczywista!"
17. I zgromadzone zostaly wojska dla Salomona, zlozone z dzinnÃ³w, ludzi i ptakÃ³w; i ustawiono je w szeregi.
18. A kiedy doszli do Doliny MrÃ³wek; jedna mrÃ³wka powiedziala: "O mrÃ³wki! Wejdziecie do waszych pomieszczen, zeby Salomon i jego wojska nie stratowaly nas przez nieuwage."
19. I Salomon usmiechnal sie na te jej slowa, i powiedzial: "Panie mÃ³j! Pobudz mnie, abym byl wdzieczny za Twoja dobroc, ktÃ³ra mnie napelniles i moich rodzicÃ³w; i abym czynil dobro, ktÃ³re by sie Tobie podobalo. Wprowadz mnie, przez Twe milosierdzie, pomiedzy Twoje slugi sprawiedliwe!"
20. Salomon zrobil przeglad ptakÃ³w i powiedzial: "Dlaczegoz nie widze dudka? Czyzby byl nieobecny?"
21. Ukarze go niechybnie kara surowa albo, doprawdy, go zabije, chyba ze przyniesie mi wyrazne usprawiedliwienie!"

22. Lecz on niebawem się zjawił i powiedział: "Dowiedziałem się o czymś, czego ty nie wiesz. Przynoszę ci od ludu Saba wieść pewną.
23. Oto znalazłem kobiety, które królują nad nimi; ona otrzymała wszystko i ma wspaniały tron.
24. Znalazłem ją i jej lud oddających pokłon słońcu, poza Bogiem. Szatan upiekszył im ich działania i odsunął od drogi; nie idą więc drogą prostą.
25. Nie oddają oni pokłonu Bogu, który wyprowadza z ukrycia to, co jest w niebiosach i na ziemi, i który wie, co ukrywacie i co ujawniacie.
26. Oto Bóg! Nie ma boga, jak tylko On, Pan tronu wspaniałego!"
27. Powiedział: "Zobaczmy, czy ty mówisz prawdę czy też jesteś z liczby kłamców.
28. Idź z tym moim listem, rzuć go im, potem odwróć się od nich i zaczekaj na to, co oni odpowiadają."
29. Królowa powiedziała: "O starszyżno! Oto został mi rzucony szlachetny list.
30. pochodzi on od Salomona i oto on: TW imię Boga Miłosiernego, Litosiwego!
31. Nie wynosicie się nade mnie i przybywajcie do mnie poddani całkowicie!"
32. powiedziała: "O starszyżno! Dajcie mi radę w mojej sprawie! Ja nie mogę rozstrzygnąć niczego, dopóki nie będziecie przy mnie świadkami."
33. Oni powiedzieli: "Posiadamy wielką siłę i posiadamy wielką odwagę, lecz rozkaz należy do ciebie. Rozważ więc, co rozkazesz!"
34. Ona powiedziała: "Kiedy królowie wkraczają do miasta, to je niszcza i czyni najmłodszymi z jego mieszkańców - najniebezpiecznymi. W ten sposób oni czynią.
35. Ja jednak posłam im podarunek i zobaczę, z czym powrócą wysłannicy."
36. Kiedy przybyli do Salomona, on powiedział: "Czy chcecie mnie wspomóc bogactwem? Przecież to, co dał mi Bóg, jest lepsze od tego, co dał wam. To tylko wy cieszyć się waszym podarunkiem!
37. Wracajcie do swoich! My przyjdziemy do nich z wojskami, którymi oni nie będą mogli się przeciwstawić. My ich na pewno wypędzimy z ich kraju, niedźwiedzi i poniżonych."
38. I powiedział: "O starszyżno! Kto z was przyniesie mi jej tron, zanim oni przyjdą do mnie poddani całkowicie?"
39. powiedział Ifrit spośród dzinnów: "Ja ci go przyniosę, zanim powstaniesz ze swego miejsca; jestem dość silny, by to uczynić, i godny zaufania."
40. Powiedział ten, który posiadał wiedzę z Księgi: "Ja ci go przyniosę, zanim powróci do ciebie twoje spojrzenie." A kiedy Salomon zobaczył go stojącego solidnie przed nim, powiedział: "To jest z łaski mego Pana, aby mnie doświadczyć, czy będę wdzięczny czy niewdzięczny." Kto jest wdzięczny, jest wdzięczny dla siebie samego; a kto jest niewdzięczny... - zaprawdę, mój Pan jest Bogaty, Szlachetny!
41. Powiedział: "Zamaskujcie ten jej tron, abysmy mogli zobaczyć, czy ona jest prowadzona drogą prostą czy też jest spośród tych, którzy nie idą drogą prostą."
42. Tak więc, kiedy ona przybyła, powiedziano jej: "Czy taki jest twój tron?" Ona powiedziała: "Zdaje się, że to on." "I nam bowiem została dana wiedza przed nią, i my poddaliśmy się całkowicie."
43. Ja odsunęło z drogi to, co czciła poza Bogiem; ona przecież była z ludu niewiernych.
44. Powiedziano jej: "Wejdz do palacu!" Kiedy ona go zobaczyła, sadziła, że to jest tafla wody, i odsłoniła swoje nogi. On powiedział: "To jest pałac wyłożony taflami z kryształu." Ona powiedziała: "Panie mój! Uczyniłam sobie niesprawiedliwość; razem z Salomonem poddaje się całkowicie Bogu, Panu światów!"
45. posłaliśmy do ludu Samud ich brata Saliha: "Czczycie Boga!" I oto oni podzielili się na dwie grupy, które prowadziły ze sobą

spã³r.

46. On powiedział: "O ludu mǎ³j ! Dlaczego sie spieszycie z czynieniem zła przed dobrem? Gdybyscie tylko poprosili Boga o przebaczenie, byc moze, doznalibyscie milosierdzia!"

47. Oni powiedzieli: "Wyciagneliamy zła wrǎ³zbe dotyczaca ciebie i tych, ktǎ³rzy sa z toba. On powiedział: "Wasza wrǎ³zba jest u Boga. Tak! Owszem! Wy jestescie ludem wystawionym na prǎ³be!"

48. A bylo w miescie dziewieciu ludzi, ktǎ³rzy szerzyli zgorszenie na ziemi, a nie czynili dobra.

49. Oni powiedzieli: "Przysiegnijcie sobie wzajemnie na Boga: My zaatakujemy go noca - jego samego i jego rodzine - potem powiemy jego opiekunowi: TMy nie bylismy swiadkami jego zguby i zguby jego rodziny, my jestesmy prawdomǎ³wni.t

50. Oni zamyslili podstep i My zamyslilismy podstep, kiedy oni nawet nie przeczuwali.

51. I popatrz, jaki byl ostateczny koniec ich podstepu! Zniszczylismy calkowicie ich i ich lud, wszystkich razem.

52. I opustoszaly ich domostwa za to, iz byli niesprawiedliwi. Zaprawde, w tym jest znak dla ludzi, ktǎ³rzy wierza!

53. I uratowalismy tych, ktǎ³rzy uwierzyli i ktǎ³rzy byli bogobojni.

54. I Lota. Powiedzial on do swego ludu: "Czyz bedziecie popelniac szpetote, skoro jasno widzicie?

55. Cǎ³z bedziecie zwracac sie do mezczyzn, podplywem namietnosci, zamiast do kobiet? Tak; owszem! Wy jestescie ludem nieswiadomym!"

56. Jedyna odpowiedzia jego ludu byly slowa: "Wypedzcie rodzine Lota z waszego miasta! To sa przeciez ludzie, ktǎ³rzy sie uwazaja za czystych!"

57. I uratowalismy jego i jego rodzine, z wyjatkiem zony. Zdecydowalismy, aby ona byla wsrǎ³d tych, ktǎ³rzy pozostali w tyle.

58. I spuscilismy na nich deszcz. A jakze zly jest deszcz tych, ktǎ³rzy zostali ostrzezeni!

59. Powiedz: "Chwala niech bedzie Bogu i pokǎ³j nad Jego slugami, ktǎ³rych On wybral!" Czy Bǎ³g jest lepszy, czy tez to, co oni dodaja jako wspǎ³ltowarzyszy?

60. On jest Tym, ktǎ³ry stworzyl niebiosa i ziemie, ktǎ³ry spuscil z nieba wode dla was - dzieki ktǎ³rej sprawilismy, iz wyrosly ogrody pelne blasku. Wy nie potrafilibyscie spowodowac, izby wyrosly w nich drzewa. Czy jest jakis bǎ³g obok Boga? Tak, owszem! Oni sa ludem, ktǎ³ry przypisuje rǎ³wnych.

61. On jest Tym, ktǎ³ry uczynil ziemie miejscem stalym i utworzyl w jej szczelinach rzeki, i utworzyl na niej solidnie stojace gǎ³ry, i utworzyl miedzy dwoma morzami przegrode. Czy jest jakis inny bǎ³g obok Boga? Alez nie! Lecz wiekszosc ludzi nie wie!

62. On jest Tym, ktǎ³ry wysluchuje ucisnionego, kiedy Go wzywa, ktǎ³ry odsuwa zlo i ktǎ³ry czyni was namiestnikami na ziemi. Czy istnieje jakis inny bǎ³g obok Boga? Jakze malo oni sobie przypominaja!

63. On jest Tym, ktǎ³ry prowadzi was droga prosta w ciemnosci, na ladzie stalym i na morzu, i ktǎ³ry posyla wiatry jako radosna wiesc zwiastujaca Jego milosierdzie. Czy istnieje jakis inny bǎ³g obok Boga? Bǎ³g jest wyniosly ponad to, co Jemu przypisuja jako wspǎ³ltowarzyszy!

64. On jest Tym, ktǎ³ry daje poczatek stworzeniu, a potem je ponawia, i ktǎ³ry daje wam zaopatrzenie z nieba i z ziemi. Czy istnieje jakis inny bǎ³g obok Boga? Przyniescie wiec wasz dowǎ³d, jesli mǎ³wicie prawde!

65. Powiedz: "Nikt nie zna tego, co ukryte w niebiosach i na ziemi, z wyjatkiem Boga!" Oni zas nie wiedza, kiedy beda wskrzeszeni.

66. Przeciwnie! Ich wiedza o zyciu ostatecznym nie jest wystarczajaca; przeciwnie! oni o nim powatpiewaja; tak! oni sa slepi!

67. I mǎ³wia ci, ktǎ³rzy nie wierza: "Czyz my, kiedy sie staniemy prochem, podobnie jak nasi ojcowie, czyz zostaniemy wyprowadzeni?

68. Bylo nam to obiecane, podobnie jak naszym ojcom przedtem! To sa tylko opowiesci dawnych przodkǎ³w!"

69. Powiedz: "Podróżujcie po ziemi i patrzcie, jaki był ostateczny koniec grzeszników!"
70. Nie smuć się nad nimi i nie pozostawaj w niepokoju z powodu tego, co oni podstępnie knują!
71. Oni mówią: "Kiedy to ziszczy się ta obietnica, jeśli jesteście prawdziwymi?"
72. Powiedz: "Być może, jest tuż za wami część tego, co staracie się przyspieszyć!"
73. Zaprawdę, twój Pan jest władcą łaski dla ludzi, lecz większość z nich nie dziękuje!
74. Zaprawdę, twój Pan wie dobrze, co kryją ich piersi i co oni głoszą jawnie!
75. Nie ma nic ukrytego w niebie i na ziemi, czego by nie było w Księdze jasnej!
76. Zaprawdę, ten Koran opowiada synom Izraela znaczną część tego, w czym oni się różnią!
77. I zaprawdę, on jest drogą prostą i miłosierdziem dla tych, którzy wierzą!
78. Zaprawdę, twój Pan rozstrzygnie między nimi przez Swój sąd! On jest Potezny, Wszechwiedzący!
79. Zaufaj więc Bogu! Ty trwasz przy prawdzie oczywistej .
80. Zaprawdę, ty nie zmusisz do słyszenia martwych ani też nie zmusisz do usłyszenia tego wezwania głuchych, kiedy oni się odwracają plecami.
81. I nie wyprowadzisz na drogą prostą ludzi ślepych z ich zablądzenia. I dasz usłyszeć tylko tym, którzy wierzą w Nasze znaki i którzy się poddają całkowicie.
82. A kiedy padnie na nich słowo, to My wyprowadzimy dla nich zwierze z ziemi i ono im powie: "Ludzie nie są szczerze przekonani o Naszych znakach."
83. A w Dniu, kiedy My zbierzemy z każdego narodu mrowie spośród tych, którzy za kłamstwo uznali Nasze znaki, oni zostaną podzieleni.
84. A kiedy oni przybędą, On powie: "Czy uznaliście za kłamstwo Moje znaki, nie obejmując ich wiedzą? Czyż jeszcze czyniliście?"
85. I padnie na nich słowo za to, iż byli niesprawiedliwi, i nie będą mogli mówić.
86. Czyż oni nie widzieli, że uczyniliśmy noc, aby podczas niej odpoczywali, i dzień, aby jasno widzieli? Zaprawdę, to są znaki dla ludzi wierzących!
87. W tym Dniu, kiedy zadam w trąbę, ci, którzy są w niebiosach i na ziemi, będą przerażeni - z wyjątkiem tych, których Bóg zechce oszczędzić - i wszyscy przybędą do Niego upokorzeni.
88. I zobaczysz góry, które uważałeś za nieruchome, jak będą przechodzić, podobnie jak przechodzą chmury. To jest działanie Boga, który uczynił doskonale każdą rzecz. Zaprawdę, On jest w pełni świadomy tego, co wy czynicie!
89. Ci, którzy przyjdą z dobrym dziełem, otrzymają coś lepszego niż to; oni, tego Dnia, będą uchronieni od strachu.
90. A ci, którzy przyjdą ze złym dziełem, będą wrzuceni twarzami w ogień: "Czyż nie otrzymaliście zapłaty jedynie za to, co czyniliście?"
91. "Ja otrzymałem tylko rozkaz, abym czcił Pana tego miasta, które On uczynił świętym. - Do Niego należy każda rzecz! - I otrzymałem rozkaz, abym był wśród tych, którzy się poddali całkowicie,
92. i abym recytował Koran." A ten, kto idzie drogą prostą, idzie drogą prostą tylko dla siebie; a temu, kto błądzi, powiedz: "Ja jestem tylko ostrzegającym!"
93. powiedz: "Chwała niech będzie Bogu! On ukaze wam Swoje znaki i wy je poznacie." Wasz Pan nie lekceważy tego, co wy czynicie!

QURAN (POLISH)

28 - Al-Qasas

1. Ta. Sin. Mim.

2. To sa znaki Ksiegi jasnej.

3. Przytoczymy ci opowiadanie o Faraonie i Mojzeszu, zgodnie z prawda, dla ludzi, kt3rzy wierza.

4. Zaprawde, Faraon byl wyniosly na ziemi i uczynil z jej mieszkanc3w grupy, starajac sie oslabic jedna grupe sposr3d nich; on zabijal ich syn3w, a pozostawial przy zyciu ich kobiety. Zaprawde, on byl wsr3d tych, kt3rzy szerza zgorzenie!

5. My chcieliśmy okazac dobroc tym, kt3rzy zostali ponizeni na ziemi, i uczynic ich irmanami, i uczynic ich dziedzicami;

6. umocnic ich na ziemi i pokazac Faraonowi i Hamanowi oraz ich wojskom to, czego sie od nich obawiali.

7. I objawilismy matce Mojzesza: "Karm go piersia, a kiedy sie bedziesz obawiac o niego, to wrzuc go w morze! Nie obawiaj sie i nie smuc! My go tobie zwr3cimy i uczynimy go jednym z poslanc3w."

8. I zabrala go rodzina Faraona, by byl dla nich wrogiem i przyczyna smutku. Zaprawde, Faraon i Haman, i ich wojska - byli grzesznikami!

9. I powiedziala zona Faraona: "On bedzie radoscia oczu dla mnie i dla ciebie! Nie zabijajcie go! Byc moze, on bedzie dla nas pozyteczny, albo wezwiemy go za syna." Oni nie przeczuwali niczego.

10. Nazajutrz serce matki Mojzesza stalo sie puste; i byla gotowa ujawnic to, jeslibysmy nie wzmocnili jej serca, tak aby byla wsr3d wierzacych.

11. Ona powiedziala do jego siostry: "Idz za nim!" Ta zas spogladala za nim z boku, tak ze oni nie zauwazyli.

12. I na poczatku zakazalismy mu piersi mamek, tak wiec ona powiedziala: "Czy moge wam wskazac pewna rodzine, kt3ra w waszym imieniu zatroszczy sie o niego i bedzie jemu przyjaznie oddana?"

13. W ten spos3b oddalismy go jego matce, azeby doznalo ochlody jej oko i aby sie nie smucila, aby wiedziala, ze obietnica Boga jest prawda. Lecz wiekszosc z nich nie wie.

14. A kiedy on osiagnal dojrzalosc i harmonijny rozw3j, dalismy mu madrosc i wiedze. Tak My wynagradzamy czyniacych dobro!

15. I wszedl on do miasta, nie zauwazony przez jego mieszkanc3w, i znalazl tam dw3ch ludzi, kt3rzy ze soba walczyli: jeden byl z jego stronnik3w, a drugi z jego wrog3w. I ten, kt3ry byl jego stronnikiem, poprosil Mojzesza o pomoc przeciw temu, kt3ry byl z jego wrog3w. Mojzesz zadal mu cios piescia i skonczyl z nim. I powiedzial: "To jest dzialanie szatana; on jest, zaprawde, wrogiem jawnym, sprowadzajacym z drogi!"

16. I powiedzial: "Panie m3j ! Wyradzilem niesprawiedliwosc swojej wlasnej duszy. Przebacz mi!" I przebaczył mu. Zaprawde, On jest Przebaczajacy, Litosciwy!

17. I powiedzial: "Panie m3j ! Przez dobrodziejstwa, jakimi mnie obsypales, ja nigdy nie bede pomocnikiem grzesznik3w.

18. I nazajutrz znalazl sie w miescie, niespokojny i majacy sie na baczności. I oto ten, kt3ry wczoraj prosil go o pomoc, glosno go przywoływal. Mojzesz mu powiedzial: "Zaprawde, ty jestes jawnym podzegaczem."

19. Lecz kiedy chcial napasc na tego, kt3ry byl wrogiem ich obydwu, ten mu powiedzial: "O Mojzeszu! Czy ty mnie chcesz zabic, tak jak zabiles wczoraj czlowieka? Czy ty chcesz byc tylko tyranem na ziemi i nie chcesz byc wsr3d tych, kt3rzy przygotowuja pomyslnosc?"

20. Naraz przybył pewien człowiek z najdalszego kranca miasta, biegnąc pospiesznie, i powiedział: "O Mojżeszu! Starszyzna naradza się przeciwko tobie, aby cię zabić. Uchodź więc! Ja jestem dla ciebie dobrym doradcą."
21. I Mojżesz wyszedł z miasta, niespokojny i mający się na baczności. Powiedział: "Panie mój! Wybaw mnie od tego ludu niesprawiedliwych!"
22. A kiedy się skierował w stronę Madian, powiedział: "Być może, mój Pan poprowadzi mnie na drogę swoją!"
23. A kiedy przybył do wody Madian, znalazł tam grupę ludzi u wodopoju. I znalazł tam również dwie kobiety, które trzymały się na stronie. Powiedział: "Co z wami jest?" Powiedziały: "Nie możemy dojść do wodopoju, dopóki nie odejda pasterze, a nasz ojciec jest bardzo stary."
24. Wtedy on napoił ich trzodę; następnie skierował się do cienia i powiedział: "panie mój! Ja potrzebuję jakiegoś dobra, które Ty mógłbyś zesłać dla mnie."
25. I zbliżyła się do niego jedna z nich, idąc niesmiało, i powiedziała: "Ojciec mój zaprasza cię, aby ci zapłacił ` za to, że napoił naszą trzodę." A kiedy Mojżesz przyszedł do niego i opowiedział mu swoją historię, tamten powiedział: "Nie bój się! Wyratowałeś się od ludu niesprawiedliwych."
26. Jedna z nich powiedziała: "Ojcie mój! Weź go na służbę! Przecież on jest najlepszym człowiekiem, jakiego ty możesz wynająć - silny, godny zaufania."
27. Powiedział: "Ja chcę ci dać za żonę jedną z moich córek, pod warunkiem że zostaniesz u mnie na służbie przez osiem lat. A gdybyś chciał pobycć dziesięć lat, to zależecć będzie tylko od twojej własnej zgody. Ja nie chcę wywieracć na tobie nacisku. Znajdziesz mnie, jeśli będę zechceć, jednym z sprawiedliwych."
28. Powiedział on: "To jest między mną a tobą. Którzykolwiek z tych dwóch terminów wypełnie, nie doznam z tego powodu żadnej przykrości.. Będę jest poręczycielem tego, co mówimy."
29. A kiedy Mojżesz zakończył służbę i powędrował ze swoją rodziną, zauważył ogień od strony Góry. I powiedział do swojej rodziny: "Pozostaniecie! Zauważyłem ogień, być może, przyniosę wam od niego jakąś wiadomość lub głównie z ognia, może się ogrzejecie."
30. A kiedy podszedł ku niemu, usłyszał głos od prawej strony doliny, w kotlinie błogosławionej, dobywający się z krzewu: "O Mojżeszu! Oto Ja jestem Bogiem, Panem światów!"
31. Rzucił swoją łaskę!" A kiedy zobaczył, iż ona wiję się jak wąż, odwrócił się plecami i nie mógł zrobić kroku. "O Mojżeszu! Przybliży się! Nie bój się! Ty jesteś wśród tych, którzy są bezpieczni."
32. Władz swoją rękę za pazuchę, wyjmiesz ją białą, bez żadnej szkody. I przycisnij do siebie twoje ramię, żebyś nie był przerażony. Oto dwa świadectwa od twego Pana dla Faraona i jego starszyzny. Oni są ludem zepsutym."
33. On powiedział: "Panie mój! Zabiłem jednego z nich i obawiam się, żeby mnie nie zabili."
34. mój brat Aaron jest bardziej wymowny ode mnie, poslij go więc ze mną jako pomocnika, żeby potwierdził, iż mówię prawdę, bo obawiam się, że oni uznają mnie za kłamcę."
35. Powiedział: "My wzmocnimy twoje ramię przez twojego brata; i My damy wam obu władzę; oni was nie dosięgną przez Nasze znaki. Wy obydwa i ci, którzy pędzą za wami, będziecie zwycięzcami."
36. I kiedy Mojżesz przyszedł do nich z Naszymi znakami, jasnymi dowodami, oni powiedzieli: "To nic innego, jak tylko zmyślone czary! Nie słyszeliśmy o tym wśród naszych dawnych ojców."
37. I powiedział Mojżesz: "Pan mój wie najlepiej, kto przyszedł z przewodnictwem od Niego i do kogo będzie nalezecć ostateczne domostwo. Zaprawdę, niesprawiedliwi nie zaznają szczęścia!"
38. I powiedział Faraon: "O dostojnicy! Nie wiem, czy możecie mieć innego boga oprócz mnie. O Hamanie! Rozpal mi ogień na glinie i zbuduj dla mnie wyniosłą wieżę; być może, wzniosę się do Boga Mojżesza. Sądze, iż jest on kłamca."
39. I wbił się w pychę na ziemi bez żadnego prawa - on i jego wojska. Myśleli, że nie będzie do Nas sprowadzeni.

40. Pochwyciliśmy go i jego wojska i wrzuciliśmy ich do morza. Popatrz, jaki był ostateczny koniec ludzi niesprawiedliwych!
41. I uczyniliśmy ich irmanami wzywającymi do ognia; a w Dniu Zmartwychwstania oni nie będą wspomnieni.
42. I sprawiliśmy, iż poszła za nimi klątwa na tym świecie; a w Dniu Zmartwychwstania oni się znajdą wśród znienawidzonych.
43. I daliśmy Mojżeszowi Księgę, po wytraceniu pierwszych pokoleń, jako jasne przykłady dla ludzi, jako przewodnictwo po drodze prostej i jako miłosierdzie. Być może, oni się opamiętają!
44. Ty nie byłeś na zboczu zachodnim, kiedy wydaliśmy rozkaz Mojżeszowi, ani nie byłeś wśród świadków.
45. Lecz My powołaliśmy następne pokolenia i długo trwało ich życie. Ty nie przebywałeś wśród ludu Madian, recytując im Nasze znaki, lecz My wysyłaliśmy posłańców.
46. I nie byłeś na zboczu Góry, kiedy wzywaliśmy. Lecz ty przybyłeś przez miłosierdzie od twego Pana, aby ostrzegać lud, do którego nie przyszedł przed tobą żaden ostrzegający. Być może, oni się opamiętają!
47. Bo inaczej, jeśli ich dosięgło jakieś nieszczęście za to, co przygotowali pierwsi ich rece, oni by powiedzieli: "Panie nasz! Jeśliś wysłał do nas posłańca i my posłaliśmy za Twoimi znakami, to bylibyśmy między wiernymi."
48. Lecz kiedy przyszła do nich prawda od Nas, oni powiedzieli: "Dlaczego nie zostało mu dane to, co zostało dane Mojżeszowi?" Czy oni nie odrzucili tego, co zostało dane Mojżeszowi niegdyś? Oni powiedzieli: "To są dwie księgi czarów wzajemnie się wspomagające!" I powiedzieli: "My w to wszystko nie wierzymy!"
49. Powiedz: "Przynieście więc Księgę od Boga, która byłaby lepszym - od tych dwóch - przewodnikiem po drodze prostej; będę postępował według niej, jeśli macie prawdę!"
50. Jeśli tobie nie odpowiada, to wiedz, że oni idą tylko za swoimi namietnościami. A kto jest bardziej zablakany aniżeli ten, kto postępuje za swoją namietnością, bez przewodnictwa ze strony Boga? Zaprawdę, Bóg nie prowadzi drogą prostą ludu niesprawiedliwych!
51. A teraz doprowadziliśmy do nich słowo - być może, oni się opamiętają! -
52. Ci, którym daliśmy Księgę przed tą otępiłością - w nią wierzą.
53. A kiedy jest im recytowana, "My w nią wierzymy. To jest prawda od naszego Pana! My jeszcze przed nią byliśmy całkowicie poddani."
54. Tacy otrzymują nagrodę dwukrotnie, ponieważ byli cierpliwi. Oni odpowiadają dobrem za zło i rozdają z tego, w co ich zaopatrzyliśmy.
55. A kiedy słyszą pustą gadaninę, odwracają się od niej, mówiąc: "Do nas należą nasze działania, a do was należą wasze działania. Pokażcie nam! My nie pragniemy ludzi nieswiadomych."
56. Ty nie prowadzisz drogą prostą, kogo kochasz, lecz Bóg prowadzi drogą prostą, kogo chce. On zna najlepiej tych, którzy są na drodze prostej.
57. Oni mówią: "Jeśli pojedziemy drogą prostą z tobą, to zostaniemy wyrwani z naszej ziemi." Czyż nie ustanowiliśmy dla nich sanktuarium bezpiecznego, do którego są zbierane owoce wszelkiego rodzaju, jako zaopatrzenie pochodzące od Nas? Lecz większość z nich nie wie.
58. Ileż miast zniszczyliśmy, którym mieszkańcy pysznili się swoim życiem! I oto ich domostwa, po ich odejściu, pozostały nie zamieszkane - oprócz nielicznych. I My, tylko My jesteśmy dziedzicem!
59. Jednak twój Pan nigdy nie niszczył miast, dopóki nie posłał do ich metropolii posłańca, by recytował im Nasze znaki. My niszczyliśmy miasta tylko wtedy, kiedy ich mieszkańcy byli niesprawiedliwi.
60. I wszystko, co wam zostało dane, jest tylko używaniem życia tego świata i jego ozdobą; a to, co jest u Boga, jest lepsze i bardziej trwałe. Czy nie jesteście rozumni?
61. Czy ten, któremu daliśmy piękną obietnicę i który doczeka się jej spełnienia, jest podobny do tego, któremu daliśmy

używanie życia na tym świecie i które potem, w Dniu Zmartwychwstania, znajdzie się wśród stojących przed Nami?

62. W tym Dniu wezwie ich Bóg i powie: "Gdzie są Moi współtowarzysze, których wy uznawaliście?"

63. I ci, na których sprawdziło się słowo, powiedzą: "Panie nasz! To są ci, których sprowadziliśmy na manowce. Sprowadziliśmy ich na manowce, tak jak sami zabłądziliśmy. My się ich wypieramy przed Tobą: oni nas nie czcili."

64. I zostanie im powiedziane: "Wezwijcie waszych współtowarzyszy!" Oni ich wezwą, lecz nie zostaną wysłuchani; i ujrzą karę. O, gdyby byli poszli drogą prostą!

65. W tym Dniu On wezwie ich i powie: "Co odpowiedzieliście wysłannikom?"

66. I tego Dnia wszystkie wieści wydadzą im się ciemne, ani też nie będą się wzajemnie pytać.

67. Lecz ten, kto się nawrócił, uwierzył i czynił dobro, być może, znajdzie się wśród szczęśliwych.

68. Twój Pan stwarza, co chce, i wybiera; oni nie mają wyboru. Chwała niech będzie Bogu! On jest wyniosły ponad to, co Jemu przypisują jako współtowarzyszy!

69. Twój Pan wie, co ukrywają ich piersi i co one ujawniają.

70. To jest Bóg! Nie ma boga, jak tylko On! Niech Mu będzie chwała w pierwszym i ostatecznym! Do Niego należy Sad i do Niego zostaniecie nawróceni.

71. Powiedz: "Czy wy się już zastanowiliście? Jesliby Bóg uczynił nad wami noc nieustanna aż do Dnia Zmartwychwstania, to jaki Bóg, oprócz Boga, przyniósłby wam światłość? Czyż wy nie słyszycie?"

72. Powiedz: "Czy wy się już zastanawialiście? Jesliby Bóg uczynił nad wami dzień nieustanny aż do Dnia Zmartwychwstania, to jaki Bóg, oprócz Boga, przyniósłby wam noc, abyscie podczas niej odpoczywali?"

73. Czyż wy nie widzicie jasności? Przez Swoje miłosierdzie, On uczynił dla was noc i dzień, abyscie odpoczywali i poszukiwali Jego łaski. Być może, będziecie wdzięczni?

74. W tym Dniu On wezwie ich i powie: "Gdzie są Moi współtowarzysze, których wy uznawaliście?"

75. I wzięliśmy z każdego narodu świadka, i powiedzieliśmy: "Przyniescie wasz dowód!" I dowiedzieli się oni, że prawda należy do Boga. I zawiodło ich to, co oni wymyślili.

76. Oto Karun należał do ludu Mojżesza, lecz on był względem nich niegodziwy. My daliśmy mu tyle skarbów, że same tylko klucze do nich były zbyt ciężkie dla ludzi obdarzonych siłą. Oto powiedział mu jego lud: "Nie raduj się! Zaprawdę, Bóg nie miluje tych, którzy się radują!"

77. Leez poszukuj wśród tego, co ci dał Bóg, siedziby ostatecznej! Nie zapominaj twojego udziału na tym świecie i czyn dobrze, tak jak czyni dobrze dla ciebie Bóg! Nie poszukuj zgorszenia na ziemi! Zaprawdę, Bóg nie miluje szerzących zgorszenie!"

78. On powiedział: "To, co mi zostało dane, zawdzięczam wiedzy, którą posiadam." Czyż nie wiedział, iż Bóg wytracił przed nim całe pokolenia takich, którzy byli mocniejszą siłą od niego i którzy więcej zgromadzili? Grzesznicy nie są pytani o swoje grzechy.

79. Potem wyszedł on do swego ludu w całym przepychu. Ci, którzy pragneli życia tego świata, powiedzieli: "O, gdybyśmy posiadali tyleż, co zostało dane Karunowi! On jest posiadaczem ogromnej fortuny."

80. I powiedzieli ci, którzy dana była wiedza: "Biada wam! Nagroda Boga jest lepsza dla tego, kto wierzy i czyni dobro. Otrzymują ją tylko cierpliwi."

81. I sprawiliśmy, iż ziemia pochłonięła jego i jego domostwo. I nie miał on żadnego oddziału, który by mu pomógł, poza Bogiem, i nie zdołał się obronić.

82. I rankiem ei, którzy pragneli wczoraj być na jego miejscu, mówili: . "Biada! Bóg rozdaje hojnie zaopatrzenie, komu chce ze Swoich sług, i wymierza je. Jesliby Bóg nie był dla nas łaskawy, to sprawiłby, iż zostalibyśmy też pochłonięci. Biada! Niewierni nie bywają szczęśliwi!"

83. Taka jest siedziba ostateczna! My przygotowujemy ją dla tych, którzy nie pragną wyniosłości na ziemi ani szerzyć zgorszenia.

Ostateczny koniec należy do bogobojnych!

84. Kto przynosi dobry czyn, będzie miał coś lepszego od niego. A ten, kto przynosi zły uczynek, niech wie, że ci, którzy popełniają złe czyny, dostaną zapłatę tylko za to, co uczynili.

85. Zaprawdę, Ten, który nakazał ci głosić Koran, sprowadzi cię z pewnością na miejsce powrotu. Powiedz: "Pan mój wie najlepiej, kto przychodzi z drogą prostą i kto jest w jawnym błędzie."

86. Ty się nie spodziewałeś, iż do ciebie będzie skierowana Księga; stało się tak jedynie przez miłosierdzie twego Pana. Nie bądź więc pomocnikiem niewiernych!

87. Niech oni nie odwróca ciebie od znaków Boga, skoro one tobie zostały zesłane. Wzywaj twego Pana i nie bądź z liczby balwochalców!

88. I nie wzywaj wraz z Bogiem innego boga! Nie ma boga, jak tylko On! Wszelka rzecz zginie z wyjątkiem Jego oblicza. Do Niego należy Sad i do Niego będziecie sprowadzeni!

QURAN (POLISH)

29 - Al-'Ankabuut

1. Alif. Lam. Mim.

2. Czy ludzie sadza, ze pozwolimy im powiedziec: "Uwierzyliśmy!" - i nie beda poddani pr³bie?

3. Przeciez doswiadczylismy tych, kt³rzy byli przed nimi. A B³g na pewno zna tych, kt³rzy m³wia prawde, i On zna klamc³w!

4. Czy ci, kt³rzy popelniaja zle czyny, sadza, iz Nas uprzedza? Jakze zle jest to, co oni sadza!

5. Kto spodziewa sie spotkania Boga - to przeciez termin Boga nadejdzie! On jest Slyszaacy, Wszechwiedzaacy!

6. Kto usilnie walczy, walczy dla siebie samego. Zaprawde, B³g jest Bogaty, nie potrzebuje swiat³w!

7. Tym, kt³rzy uwierzyli i plnili dobre dzieła - My odpuscimy ich zle czyny i wynagrodzimy ich czymś piekniejszym niz to, co oni czynili.

8. Nakazalismy czlowiekowi dobro wzgledem jego rodzic³w. Ale jesli oni beda usilnie walczyc o to, zebys Mi dodawal za wsp³ltowarzyszy to, czego ry nie znasz - to ich nie sluchaj! Do Mnie powr³cicie i wtedy Ja wam obwieszcze, co czyniliscie.

9. I tych, kt³rzy uwierzyli i czynili dobre dzieła, My z pewnoscia wprowadzimy miedzy szczesliwych!

10. Wsr³d ludzi sa tacy, kt³rzy m³wia: "Uwierzyliśmy w Boga!" Ale kiedy im przyjdzie cierpiec dla Boga, to biora przesladowanie ze strony ludzi za kare Boga. A kiedy przyjdzie pomoc od twego Pana, to oni z pewnoscia powiedza: "My przeciez bylismy z wami!" Czyz B³g nie wie najlepiej, co kryje sie w piersiach swiat³w?!

11. B³g zna przeciez tych, kt³rzy uwierzyli, i On dobrze zna obludnik³w!

12. M³wia ci, kt³rzy nie uwierzyli, do tych, kt³rzy uwierzyli: "Idzcie nasza droga, a my poniesiemy wasze grzechy." Lecz oni nie poniosa zadnego z ich grzech³w. Oni sa klamcami!

13. Oni poniosa swoje ciezary i inne ciezary ze swoimi ciezarami. W Dniu Zmartwychwstania zazada sie od nich rachunku z tego, co oni zmyslali.

14. Wyslalismy juz Noego do jego ludu, i przebywal on wsr³d nich tysiac lat bez piecdziesieciu. I pochwyl ich potop, poniewaz byli niesprawiedliwi.

15. Uratowalismy Noego i tych, kt³rzy sie z nim znajdowali na statku; i uczynilismy go znakiem dla swiat³w.

16. I Abrahama! Oto powiedzial on do swego ludu: "Cziczcie Boga! B³jcie sie Go! O, gdybyscie wiedzieli, jakie to dla was dobro."

17. Wy cziczcie balwany, poza Bogiem i stwarzacie klamstwo. Zaprawde, ci, kt³rych cziczcie poza Bogiem, nie sa w stanie dac wam zaopatrzenia. Poszukujcie wiec zaopatrzenia u Boga, cziczcie Go i dziekujcie Mu! Do Niego bedziecie sprowadzeni!

18. A jesli zadajecie klam - to przeciez zadawaly juz klam inne narody przed wami. Na poslancu ciazy tylko obowiazek jasnego obwieszczenia.

19. Czyz oni nie widzieli, jak B³g daje zycie przez pierwsze stworzenie, a potem daje je ponownie? Zaprawde, to dla Boga jest latwe!

20. powiedz: "Wedrujcie po ziemi i popatrzcie, jak On zaczal stworzenie. Potem B³g spowoduje nastepne powstanie. Zaprawde, B³g jest nad kazda rzecz wszechwladny!"

21. On karze tego, kogo chce, i okazuje milosierdzie, komu chce.

22. Do Niego zostaniecie skierowani. I nie potraficie pozbawic Go wladzy ani na ziemi, ani w niebie. I wy nie macie; poza Bogiem, zadnego opiekuna ani pomocnika.

23. A ci, ktŃrzy nie wierza w znaki Boga i w spotkanie z Nim - tacy zwatpili w Moje milosierdzie. To sa ci, ktŃrych czeka kara bolesna!

24. I odpowiedziŃ jego ludu bylo tylko to, iz powiedzieli: "Zabijcie go lub spalcie go!" Lecz BŃg uratowal go od ognia. Zaprawde, w tym sa znaki dla ludzi, ktŃrzy wierza!

25. On powiedzial: "Wzieliscie sobie, poza Bogiem, balwanŃw, jako znak wzajemnej miŃlsci w zyciu tego swiata. Potem, w Dniu Zmartwychwstania, bedziecie sie wyrzekac jedni drugich i bedziecie sie wzajemnie przeklinac. Waszym miejscem schronienia bedzie ogien i nie bedziecie mieli pomocnikŃw."

26. Lot uwierzył mu i powiedzial: "Ja wywedruje do mojego Pana. Zaprawde, On jest Potezny, Madry!"

27. I dalismy Abrahamowi Izaaka i Jakuba, i ustanowilismy w jego potomstwie dar prorocy i Ksiege. Dalismy mu nagrode na tym swiecie, a w zyciu ostatecznym on bedzie, z pewnoscia, miedzy sprawiedliwymi.

28. I Lota! Oto powiedzial on do swego ludu: "Wy, zaprawde, popelniecie taka szpetote, jakiej nie popelnil przed wami nikt sposrŃd swiatŃw."

29. Czy wy rzeczywiscie przychodzicie do mezczyzn? i uprawiacie rozbŃj na drodze? i czynicie na waszych zebraniach to, co godne potepienia?" Jedyna odpowiedzia tego ludu byly slowa: "Sprowadz na nas kare Boga, jesli jestes prawdomŃwny!"

30. On powiedzial: "Panie mŃj! DopomŃz mi przeciw temu ludowi, ktŃry szerzy zgorszenie!"

31. A kiedy przyszli Nasi poslancy do Abrahama, z dobra nowina, powiedzieli: "My wytracimy mieszkancŃw tego miasta, poniewaz oni sa niesprawiedliwi."

32. On powiedzial: "Przeciez Lot jest w nim!" I powiedzieli: "My wiemy lepiej, kto jest w nim. Uratujemy jego i jego rodzine, z wyjatkiem jego zony, ktŃra bedzie wsrŃd pozostajacych w tyle."

33. A kiedy Nasi poslancy przyszli do Lota, on sie zmartwil o nich, bo nie mŃgl ich uchronic. Oni powiedzieli: "Nie obawiaj sie i nie smuc! My uratujemy ciebie i twoja rodzine, z wyjatkiem twojej zony; ona bedzie wsrŃd pozostajacych w tyle."

34. Oto my spuscimy na mieszkancŃw tego miasta plage z nieba za to, iz szerzyli zepsucie."

35. I zostawilismy z tego miasta znak jasny dla ludzi, ktŃrzy sa rozumni.

36. I do MadianitŃw - ich brata Szu`ajba, ktŃry powiedzial: "O ludu mŃj! Czcijcie Boga! Oczekujcie z nadzieja Dnia Ostatniego! Nie szerzcie na ziemi zgorszenia!"

37. Lecz oni uznali go za klamce. Totez pochwycil ich straszny wstrzas i znalezi sie rankim w swoich domostwach lezacy nieruchomo na piersiach.

38. I podobnie ludy Ad i Samud - to stalo sie dla was jasne na widok ich mieszkancŃw. - Szatan upiekszył im ich dzialania i sprowadzil ich z drogi, chociaz widzieli jasno.

39. I podobnie Karun, Faraon i Haman. Przyszedl do nich Mojzesz z jasnymi dowodami, lecz oni wbili sie w dume na ziemi. I nie byli tymi, ktŃrzy by potrafili Nas wyprzedzic.

40. Pochwycilismy kazdego z nich z powodu jego grzechu: na niektŃrych zeslalismy huragan niosacy kamienie; niektŃrych pochwycil krzyk; niektŃrych z nich kazalismy pochlonac ziemi; a niektŃrych zatopilismy. I to nie BŃg wyrzadzil im niesprawiedliwosc, lecz oni sami sobie wyrzadzili niesprawiedliwosc.

41. I ci, ktŃrzy sobie wzeli opiekunŃw poza Bogiem, sa podobni do pajaka, ktŃry przygotowal sobie dom. A przeciez dom pajaka jest najnedzniejszym z domŃw. Gdyby oni byli wiedzieli!

42. Zaprawde, BŃg wie, ze to, co oni wzywaja poza Nim, jest niczym. A On jest Potezny, Madry!

43. To sa przypowiesci, ktŃre my przytaczamy ludziom, lecz rozumieja je tylko posiadajacy wiedze.

44. Bóg stworzył niebiosy i ziemię prawdziwie. Zaprawdę, w tym jest znak dla wierzących!
45. Głos to, co ci zostało objawione z Księgi i odpowiadaj modlitwie! Zaprawdę, modlitwa chroni od szpetoty i powstrzymuje od niegodziwości! A wspomnianie Boga jest większe. Bóg wie, co wy robicie.
46. I nie sprzecajcie się z ludem Księgi inaczej, jak w sposób uprzejmy - z wyjątkiem tych spośród nich, którzy są niesprawiedliwi - i mówcie: "Uwierzyliśmy w to, co nam zostało zesłane, i w to, co wam zostało zesłane. Nasz Bóg i wasz Bóg jest jeden i my jesteśmy Mu całkowicie poddani."
47. Podobnie tobie zesłaliśmy Księgę. Ci, którym daliśmy Księgę, wierzą w nią. Są tu też tacy, którzy wierzą w nią; a odrzucają Nasze znaki tylko niewierni.
48. Ty nie recytowałeś przedtem żadnej Księgi ani nie kreśliłeś jej swoją prawicą. Dlatego też zwolennicy fałszu powatpiwają.
49. Ależ tak, to są znaki jasne w piersiach tych, którym dano wiedzę; jedynie niesprawiedliwi odrzucają Nasze znaki.
50. Oni mówią: "O, gdyby jemu zostały zesłane znaki od jego Pana!" Powiedz: "Znaki są jedynie u Boga, a ja jestem tylko jawnie ostrzegającym!"
51. Czy im nie wystarczy, że zesłaliśmy tobie Księgę, która im jest recytowana? Zaprawdę, w tym jest miłosierdzie i napomnienie dla ludzi, którzy wierzą.
52. Powiedz: "Bóg wystarczy jako świadek między mną a wami! On zna, co jest w niebiosach i co jest na ziemi. A ci, którzy wierzą w fałsz, a nie wierzą w Boga, poniosą stratę."
53. Oni domagają się od ciebie przyspieszenia kary. Gdyby termin nie został wyznaczony, to już przysłaby na nich kara. I ona z pewnością przyjdzie do nich zniwiedza, nie będą jej nawet przeczuwać.
54. Oni domagają się od ciebie przyspieszenia kary, a, zaprawdę, Gehenna obejmie niewiernych!
55. Tego Dnia, kiedy ogarnie ich kara, ' od góry i od dołu, On im powie: "Zakosztujcie tego, co czyniliście!"
56. O słudzy Moje, którzy uwierzyliście! Zaprawdę, ziemia Moja jest szeroka, przeto czcicie Mnie!
57. Każda dusza zakosztuje śmierci; potem do Nas zostaniecie sprowadzeni.
58. A tych, którzy uwierzyli i pełnili dobre dzieła - umieścimy w Ogrodzie, w komnatach, gdzie w dole płyną strumyki; oni tam będą przebywać na wieki. Jakże wspaniała nagroda trudzących się!
59. - tych, którzy byli cierpliwi i zaufali swojemu Panu.
60. Ileż to jest zwierząt, które nie przygotowują sobie zaopatrzenia, a Bóg daje zaopatrzenie im i wam. On jest Słyszący, Wszechwiedzący!
61. Jeśli ich zapytasz: "Kto stworzył niebiosy i ziemię i kto podporządkował słońce i księżyc?", oni z pewnością powiedzą: "Bóg. Jakże mogli oni dać się oszukać!"
62. Bóg daje hojnie zaopatrzenie temu, komu chce ze Swoich sług - i je wymierza. Zaprawdę, Bóg jest o każdej rzeczy Wszechwiedzący!
63. Jeśli ich zapytasz: "Kto spuścił z nieba wodę i ożywił dzięki niej ziemię po jej śmierci?", z pewnością odpowie: "Bóg. Powiedz: "Chwała niech będzie Bogu!" Lecz większość z nich nie rozumie.
64. Życie tego świata jest tylko zabawa i gra, a, zaprawdę, siedziba ostateczna jest prawdziwym życiem! Gdyby oni wiedzieli!
65. Kiedy wsiadają na statek, to wzywają Boga, wyznając szczerze Jego religię. Lecz kiedy doprowadzi ich szczęśliwie na suchy ląd, oni wtedy dodają Mu współtowarzyszy;
66. aby nie dziękować za to, co im daliśmy, i aby używać. Niebawem oni się dowiedzą!
67. Czyż nie widzieli, że uczyniliśmy sanktuarium miejscem bezpiecznym, podczas gdy ludzie wokół nich są rabowani? Czyżby oni wierzyli w fałsz, a nie wierzyli w dobroć Boga?

68. A kto jest bardziej niesprawiedliwy aniżeli ten, kto wymyslił kłamstwo? albo ten, kto za kłamstwo uznał prawdę, kiedy ona do niego przyszła? Czy nie ma w Gehennie mieszkania dla niewiernych?

69. A tych, którzy walczyli w naszej sprawie, My z pewnością poprowadzimy na Nasze drogi. Zaprawdę, Bóg jest z czyniącymi dobro!

QURAN (POLISH)

30 - Ar-Ruum

1. Alif. Lam. Mim.
2. Bizantyjczycy zostali zwyciezeni
3. w najblizszym kraju; lecz oni, po swojej klesce, beda zwyciezcami*
4. w ciagu kilku lat. Do Boga nalezy wladza, tak przedtem, jak i potem. I tego Dnia beda sie radowac wierni,
5. z pomocy Boga. On udziela pomocy, komu chce. On jest Potezny, Litosciwy!
6. Obietnica Boga! Bóg nie lamie Swojej obietnicy, lecz wiekszosc ludzi nie wie.
7. Znaja oni tylko zewnetrzny aspekt zycia tego swiata, a sa niedbali o zycie ostateczne.
8. Czyz oni sie nie zastanowili nad soba? Bóg stworzyl niebiosy i ziemie, i to, co jest miedzy nimi, w calej prawdzie i na pewien okreslony czas. Lecz, zaprawde, wielu sposród ludzi nie wierzy w spotkanie ze swoim Panem!
9. Czyz oni nie wedrowali po ziemi i nie widzieli, jaki byl ostateczny koniec tych, którzy byli przed nimi? Tamci byli silniejsi, uprawiali ziemie i zasiedlili ja, bardziej niz oni sami. I przyszli do nich ich poslancy z jasnymi dowodami; i nie Bóg wyrzadzil im niesprawiedliwosc, lecz oni sami ja sobie wyrzadzili.
10. Ostatecznym koncem tych, którzy czynili zlo, bedzie jeszcze cos gorszego, poniewaz oni za klamstwo uznali znaki Boga i wysmiewali sie z nich.
11. Bóg zaczyna stworzenie, i powtarza je; potem do Niego zostaniecie sprowadzeni.
12. Tego Dnia, kiedy nadejdzie Godzina, grzesznicy beda zrozpaczeni.
13. I nie beda mieli oredowników w sposród tych, których uznali za współtowarzyszy; i oni wyrzekna sie swoich współtowarzyszy;
14. tego Dnia, kiedy nadejdzie Godzina, oni sie rozdziela miedzy soba.
15. Ci, którzy uwierzyli i pelnili dobre czyny, beda sie radowac w Ogrodzie kwitnacym.
16. A ci, którzy nie uwierzyli i którzy za klamstwo uznali Nasze znaki, jak i spotkanie zycia ostatecznego, beda skazani na kare.
17. Chwala niech bedzie Bogu, kiedy zastaje was pora wieczorna i kiedy zastaje was pora poranna!
18. I chwala Jemu w niebiosach i na ziemi, kiedy sie sciemnia i w porze poludniowej !
19. On wyprowadza zyjacego ze zmarlego; On wyprowadza zmarlego z zyjacego; On ozywia ziemie po jej smierci - w ten sposób zostaniecie wyprowadzeni.
20. A z Jego znaków jest to, iz On stworzyl was z prochu; nastepnie oto, wy ludzie, rozprzestrzeniliscie sie.
21. I z Jego znaków jest to, iz On stworzyl dla was zony z was samych, abyscie mogli odpoczac przy nich; i ustanowil miedzy wami milosc i milosierdzie.
22. I z Jego znaków jest stworzenie niebios i ziemi, różnorodnosc waszych jezyków i kolorów. Zaprawde, w tym sa znaki dla tych, którzy wiedza!
23. I z Jego znaków jest - wasz sen w nocy i w dzien i wasze poszukiwanie Jego laski. Zaprawde, w tym sa znaki dla ludzi, którzy

slysza!

24. I z Jego znaków jest to, iż On ukazuje wam błyskawice, by wzbudzić strach i nadzieję, iż On zsyła z nieba wodę i ożywia przez nią ziemię po jej śmierci. Zaprawdę, w tym są znaki dla ludzi, którzy są rozumni!
25. I z Jego znaków jest to, iż stoją mocno na Jego rozkaz niebo i ziemia. Potem, kiedy On was wezwie jednym wezwaniem, wtedy z ziemi wyjdziecie.
26. Do Niego należą ci, którzy są w niebiosach i na ziemi; wszyscy są Jemu pobożnie posłuszni.
27. On jest Tym, który daje początek stworzeniu, potem je powtarza. To jest dla Niego łatwe! On jest najwznioslejszym wzorem w niebiosach i na ziemi. On jest Potezny, Mądry!
28. On przytoczył wam przykład z was samych. Czy macie z waszych niewolników współpracowników w tym, w co was zaopatrzyliśmy, i czy jesteście w tym z nimi równi? Czy wy się ich obawiacie, tak jak obawiacie się siebie nawzajem? Tak My wyjaśniamy znaki ludziom, którzy są rozumni.
29. Ale ci, którzy są niesprawiedliwi, postępują za swoimi namietnościami, bezwiednie. A kto poprowadzi drogą prostą tego, którego sprowadził z drogi Bóg? Oni nie będa mieli żadnych pomocników.
30. Przeto zwróć swoje oblicze ku religii, jak człowiek gorliwie pobożny, zgodnie z naturą, jaką Bóg obdarzył ludzi przy stworzeniu. - Nie ma żadnej odmiany w stworzeniu Boga! - To jest religia prawdziwa, lecz większość ludzi nie wie.
31. Nawracając się do Niego, bądźcie się Go, odpowiadajcie modlitwie i nie bądźcie z liczby tych, którzy Jemu dodają współpracowników!
32. Ani też spośród tych, którzy podzielili swoją religię, tworząc sekty; przy czym każda frakcja odszczepiencza cieszy się tym, co zachowuje.
33. A kiedy ludzie dotkną jakiegoś nieszczęścia, to oni wzywają swego Pana, nawracając się do Niego. Potem jednak, kiedy On da im zakosztować Swojego miłosierdzia, niektórzy z nich dodają swemu Panu współpracowników.
34. Czynia tak dlatego, żeby nie być wdzięczni za to, co im daliśmy. Używajcie więc, niebawem się dowiecie!
35. Czy, zesłaliśmy im jakąś władzę, która by im mówiła o tym, co oni Jemu przypisują jako współpracowników?
36. A kiedy My dajemy ludziom zakosztować miłosierdzia, oni się nim cieszą; lecz kiedy osiągnie ich jakieś zło, za to, co przygotowali ich rece, wtedy oni są zrozpaczeni.
37. Czyż nie widzieli, że Bóg szeroko rozdał zaopatrzenie, komu chce, i że wymierza? Zaprawdę, w tym są znaki dla ludzi, którzy wierzą!
38. Daj więc krewnemu, co mu się należy, i biednemu, i podróbnemu! To jest dobro dla tych, którzy chcą obliczyć Boga. I tacy będą szczęśliwi.
39. A to, co dajecie na lichwę, by powiększyło się kosztem majątku innych ludzi, nie powiększy się u Boga. Lecz to, co dajecie jako jałmużnę, poszukując obliczyć Boga - oni otrzymają to w dwójnasób.
40. Bóg jest Tym, który stworzył was i zaopatrzył; potem sprawi, że pomrzecie, a następnie przywróci was do życia. Czy wśród tych, których wy Mu dodajecie jako współpracowników, jest taki, który zrobi coś podobnego? Niech Jemu będzie chwała! On jest wyniosły ponad to, co wy Mu dodajecie jako współpracownicy!
41. pojawiło się zepsucie na lądzie i na morzu przez to, co działały rece ludzi, żeby On mógł im dać zakosztować część tego, co oni uczynili. Być może, oni się nawrócą!
42. powiedz: "Wedrujcie po ziemi i popatrzcie, jaki był ostateczny koniec tych, którzy żyli poprzednio; większość z nich to bałwochwalcy."
43. Zwróć więc twarz ku prawdziwej religii, zanim nadejdzie Dzień od Boga, którego nie można odwrócić. Tego Dnia ludzie zostaną rozdzieleni:

44. ten, który nie uwierzył, odczuje skutki swojej niewiary; a ci, którzy czynia dobro - to dla siebie samych sciele łozę;
45. tak jest, aby Bóg mógł zapłacić Swoją łaską tym, którzy uwierzyli i czynili dobre dzieła. Zaprawde, On nie miluje niewierzących!
46. A z Jego znaku jest to, iż posyła wiatry - radosnych zwiastunów, aby wam dać zakosztować Swego miłosierdzia; aby popłynęły statki według Jego rozkazu i abyście poszukiwali Jego łaski. Być może, będziecie wdzięczni!
47. Wysyłaliśmy już, przed tobą posłańców do ich ludu; i przybywali oni do nich z jasnymi dowodami. Wtedy zemściliśmy się na tych, którzy zgrzeszyli. Lecz obowiązkiem Naszym była pomoc wiernym.
48. Bóg jest Tym, który posyła wiatry, a one wzburzają chmury; On rozciąga je po niebie, jak chce, i czyni je płatami; i widzisz wtedy, jak obfity deszcz wylewa się pomiędzy nich. I kiedy On dosięga nim kogo chce ze Swoich sług, wtedy oni się radują,
49. choć już byli zrozpaczeni, zanim on został im zesłany.
50. Spójrz więc na ślady miłosierdzia Boga, jak On ożywia ziemię po jej śmierci! Zaprawde, On ożywia umarłych; On jest nad każdą rzeczą wszechwładny!
51. Ale, z pewnością, jeśli My wyślemy wiatr i oni zobaczą, że jest żłty, to po jego przejściu nadal zostają niewiernymi.
52. A ty przecież nie możesz dać usłyszeć umarłym ani głuchych zmusić do słyszenia tego wezwania, kiedy oni się odwracają plecami.
53. Ty nie możesz wprowadzić na drogę prostą ślepych z ich zablądzenia. Lecz skłonisz do usłyszenia tylko tych, którzy wierzą w Nasze znaki i są całkowicie poddani.
54. Bóg jest Tym, który stworzył was słabymi; potem, po słabości, dał wam siłę; po okresie siły - słabość i siwiznę. On stwarza to, co chce. On jest Wszechwiedzący, Wszechpotężny!
55. W tym Dniu, kiedy nastanie Godzina, grzesznicy będą się zaklinać, iż oni nie przebywali nawet godziny. W ten sposób zostali oszukani.
56. A powie im, którzy otrzymali wiedzę i wiarę: "Wy znajdowaliście się w księdze Boga aż do Dnia Zmartwychwstania - a oto Dzień Zmartwychwstania, lecz wy nie wiedzieliście."
57. W tym Dniu nie pomoże tym, którzy byli niesprawiedliwi, ich usprawiedliwienie i nie zostaną oni wysłuchani.
58. Przytoczyliśmy ludziom w tym Koranie wszelkie przypowieści. Lecz jeśli ty przychodzisz do nich ze znakiem, to z pewnością ci, którzy nie uwierzyli, będą mówili: "Wy jesteście tylko głosicielami fałszu."
59. W ten sposób Bóg pieczętuje serca tych, którzy nie wiedzą.
60. Miej więc cierpliwość! Zaiste, obietnica Boga jest prawdą! I niech cię nie zachwieja ci, którzy nie są przekonani o prawdzie!

QURAN (POLISH)

31 - Luqman

1. Alif. Lam. Mim.

2. To sa znaki Ksiegi pelnej madrosci:

3. przewodnictwo po drodze prostej i milosierdzie dla czyniacych dobro;

4. tych, ktŃrzy odprawiaja modlitwe, ktŃrzy daja jalmuzne i ktŃrzy maja pewnosc zycia ostatecznego.

5. Ci sa na drodze prostej od ich Pana, oni sa szczesliwi.

6. WsrŃd ludzi jest i taki, ktŃry zakupuje zabawne opowiadania, by sprowadzac z drogi Boga, nieswiadomie, i brac ja sobie za przedmiot szyderstwa. DIa takich bedzie kara ponizajaca.

7. A kiedy jemu recytuja Nasze znaki, on sie odwraca pelen dumy, jak gdyby ich nie slyszal, jak gdyby w jego uszach byla gluchota. Obwiesc mu wiec kare bolesna!

8. Zaprawde, dla tych, ktŃrzy uwierzyli i ktŃrzy czynili dobre dziela - beda Ogrody szczesliwosci!

9. Oni tam beda przebywac na wieki wedlug obietnicy Boga, prawdziwej. On jest Potezny, Madry!

10. On stworzyl niebiosa bez filarŃw, ktŃre moglibyscie widziec. On rzucil na ziemie solidnie stojace, zeby nie kolysala sie z wami. On rozprzestrzenil na niej wszelkie zwierzeta. Spuscilismy z nieba wode i sprawilismy, iz wyrosly na niej wszelkiego rodzaju szlachetne pary.

11. To jest stworzenie Boga. A pokazcie mi to, co stworzyli ci, ktŃrzy sa poza Nim! Tak! niesprawiedliwi sa w bledzie oczywistym!

12. Dalismy madrosc Lokmanowi: "Dziekuj Bogu! Ten, kto dziekuje, dziekuje dla siebie samego; a ten, kto jest niewdzieczny... zaprawde, BŃg jest Bogaty, Godny Chwaly! "

13. Oto powiedzial Lokman do swego syna, napominajac go: "Synu mŃj! Nie dodawaj Bogu zadnych wspŃltowarzyszy! Zaprawde, dodawanie wspŃltowarzyszy to wielka niesprawiedliwosc!"

14. I nakazalismy czlowiekowi co do jego rodzicŃw: - matka nosila go posrŃd wielu trudŃw, a odlaczenie jego nastapilo po dwŃch latach - "Badz wdzieczny Mnie i twoim rodzicom! Do Mnie zmierza wedrowanie!"

15. A jesli oni beda jednak prŃbowali zmusic cie, zebys Mi dodawal wspŃltowarzyszy - o czym nie masz zadnej wiedzy - to nie sluchaj ich! jednak zachowuj sie w stosunku do nich na tym swiecie w sposŃb godny! Idz droga tych, ktŃrzy sie do Mnie nawrŃcili. Potem do Mnie powrŃcicie i Ja obwieszcze wam to, co czyniliscie.

16. "O synu mŃj! Jesliby to bylo tylko tyle, co ciezar ziarnka gorczycy, i byloby w skale albo w niebiosach, albo na ziemi, ta BŃg to wyprowadzi. Zaprawde, BŃg jest Przenikliwy, swiadomy!

17. O synu mŃj! Odprawiaj modlitwe, nakazuj to, co jest odpowiednie, i zakazuj tego, co jest godne nagany! Znos cierpliwie, co cie dosiegnie - to nalezy da dobrych postanowien.

18. Nie odwracaj z pogarda twarzy od ludzi! Nie chodz po ziemi zadufany w sobie! Zaprawde, BŃg nie miluje dumnych pyszalkŃw!

19. Niech kroki twoje beda skromne! Znizaj swŃj glos! Zaprawde, najprzykrzejszy glos to glos osiŃw!"

20. Czyz nie widzicie, ze BŃg podporzadkowal wam to, co jest w niebiosach i co jest na ziemi, i przelal na was Swoje

dobrodziejstwa, jawne i skryte? Jednak wśród ludzi znajdzie się taki, który sprzecza się w sprawie Boga, bez żadnej wiedzy, bez przewodnictwa po drodze prostej : i bez Księgi dającej światło.

21. A kiedy się im mówi: "Postępujcie za tym, co objawił Bóg!", oni mówią: "Wcale nie! My będziemy postępować za tym, przy czym znaleźliśmy naszych ojców." Czy nawet wówczas, gdyby ich szatan wzywał do kary ognia palącego?

22. Ten, kto zwraca swoje oblicze ku Bogu, czyniąc dobro, ten trzyma za uchwyt najbardziej solidny. Do Boga należy ostateczny koniec wszystkich spraw!

23. A kto nie uwierzył - niech ciebie nie smuci jego niewiara. Do Nas oni powrócą i My ich powiadomimy o tym, co uczynili. Zaprawdę, Bóg zna dobrze wszystko, co jest w ich piersiach!

24. Damy im niewielki czas używania, a potem poddamy ich surowej karze.

25. A jeśli ty ich zapytasz: "Kto stworzył niebiosy i ziemię?", oni odpowiadają: "Bóg!" Powiedz: Chwała niech będzie Bogu!" Lecz większość ludzi nie wie.

26. Do Boga należy to, co jest w niebiosach, i to, co jest na ziemi. Zaprawdę, On jest Bogaty, Godny Chwały!

27. Zaprawdę, jeśliby wszystkie drzewa na ziemi były piętami i jeśliby było morze, któremu pomogłoby jeszcze siedem mór - to nie wyczerpałyby się słowa Boga. Zaprawdę, Bóg jest Potezny, Madry!

28. Wasze stworzenie i wasze zmartwychwstanie jest takie jak jednej duszy. Zaprawdę, Bóg jest Słyszący, Jasno Widzący!

29. Czyż nie widziałeś, że Bóg kaze przenikac nocy w dzień i On kaze przenikac dniowi w noc; i On uczynił poddanymi słońce i księżyc - każde z nich płynie ku oznaczonemu terminowi. Zaprawdę, Bóg jest dobrze świadomy tego; co czynicie!

30. Tak jest, ponieważ Bóg jest prawda i ponieważ to, co wzywacie poza Nim, jest fałszem, i ponieważ Bóg jest Wyniosły, Wielki!

31. Czyż nie widziałeś, że statek płynie po morzu przez dobroć Boga - aby wam pokazać nieco z Jego znaków? Zaprawdę, w tym są znaki dla każdego cierpliwego, wdzięcznego!

32. Kiedy okryje ich fala, jak ciemności, oni wzywają Boga, wyznając szczerze wiarę w Niego; ale kiedy On ich wyratuje na suchy ląd, to niektórzy spośród nich zaczynają się wahac. A odrzuca Nasze znaki jedynie perfidny, niewdzięczny!

33. O ludzie! Bójcie się waszego Pana! Obawiajcie się dnia, kiedy żaden ojciec nie będzie mógł nic uczynić dla swego syna ani też żadne dziecko nie będzie mogło nic uczynić dla swego ojca. Zaiste, obietnica Boga jest prawdą! I niech was nie zwodzi życie tego świata, i niech nie zwodzi was co do Boga ten, który jest wielkim zwodzicielem. Zaprawdę, u Boga jest wiedza o Godzinie! On spuszcza ulewe. On wie, co jest w łonach. Lecz nie wie dusza, co zyska jutro, i nie wie dusza, na jakiej umrze ziemi.

34. Zaprawdę, Bóg jest Wszechwiedzący, w pełni Świadomy!

QURAN (POLISH)

32 - As-Sajdah

1. Alif. Lam. Mim.

2. Objawienie Ksiegi - nie ma co do tego zadnej watpliwosci - pochodzi od Pana swiat³w.

3. Moze oni powiedza: "On ja wymyslil!?" Wcale nie! To jest prawda od twego Pana, abys ostrzegal ludzi, do kt³rych nie przyszedl przed toba zaden ostrzegajacy. Byc moze, oni p³jdą droga prosta.

4. B³g jest Tym, kt³ry stworzyl niebiosy i ziemie, i to, co jest miedzy nimi, w ciagu szesciu dni. Potem umocnil sie na tronie. Nie ma dla was, poza Nim, zadnego opiekuna ani oredownika. Czy sobie przypomnicie?

5. On kieruje z nieba na ziemie Sw³j rozkaz, kt³ry potem wznosi sie do Niego w ciagu dnia liczacego tysiac lat, wedlug waszej rachuby.

6. To On wie, co skryte i co jawne. On jest Potezny, Litosciwy!

7. On jest Tym, kt³ry doskonale stworzyl kazda rzecz, On zaczal stworzenie czlowieka z gliny,

8. potem uczynil jego potomstwo z ekstraktu nedznej wody.

9. Nastepnie ukszaltowal go harmonijnie i tchnal w niego nieco ze Swojego Ducha; i dal wam sluch, wzrok i serca. Jakze malo jestescie wdzieczni!

10. powiedzieli: "Czy kiedy zabladzimy na ziemi, to czy z pewnoscia pojawimy sie w nowym stworzeniu?" Alez nie! Oni nie wierza w spotkanie ze swoim Panem.

11. Powiedz: "Zabierze was aniol smierci, kt³ry mial piecze nad wami; potem do waszego Pana zostaniecie sprowadzeni!"

12. Gdybys widzial, jak grzesznicy sklaniaja glowy przed swoim Panem: "Panie nasz! Zobaczyliśmy i uslyszelismy. Zawr³c nas, abysmy mogli czynic dobro! My przeciez jestesmy przekonani o prawdzie."

13. Gdybysmy chcieli, to dalibysmy kazdej duszy droge prosta. Lecz prawdziwe jest Moje slowo: "Ja z pewnoscia napelnie Gehenne dzinnami i ludzmi - wszystkimi razem!"

14. Zakosztujcie wiec za to, iz zapomnieliscie o spotkaniu tego waszego Dnia! Oto My zapomnielismy o was! Zakosztujcie kary wiecznosc za to, co czyniliscie!

15. Tylko ci wierza w Nasze znaki, kt³rzy, kiedy sa napominani przez nie, padaja na twarz, wybijajac poklony, glosza chwale swego Pana i nie wbijaja sie w pyche.

16. Ich boki wrywaja sie z poscieli oni wzywaja swego Pana z obawa i nadzieja i rozdaja z tego, w co ich zaopatrzylismy.

17. I zadna dusza nie wie, jaka radosc jest trzymana dla nich w ukryciu w nagrode za to, co oni czynili.

18. Czy ten, kto jest wierzacym, jest podobny do bezboznego? Oni obydwaj nie sa sobie r³wni.

19. A dla tych, kt³rzy uwierzyli i pelnili dobre dziela - beda Ogrody schronienia, jako przyjecie goscinne za to, co czynili.

20. A dla tych, kt³rzy byli bezbozni, miejscem schronienia bedzie ogien. Za kazdym razem, kiedy zechca z niego wyjsc, zostana zawr³ceni i bedzie im powiedziane: "Zakosztujcie kary ognia, kt³ry uznaliscie za klamstwo!"

21. I damy im zakosztowac kary blizszej przed kara wieksza. Byc moze, oni powr³ca!

22. Kto jest bardziej niesprawiedliwy aniżeli ten, których został napomniany przez znaki swego Pana, a potem odwrócił się od nich? Zaprawdę, zemścimy się na grzesznikach!

23. Oto daliśmy Księżu Mojżeszowi - nie pozostawaj więc w wątpliwości co do spotkania z Nim i uczyniliśmy ja drogą prostą dla synów Izraela.

24. I uczyniliśmy z nich imamów, których prowadzi droga prosta według Naszego rozkazu - za to, iż byli cierpliwi i że byli przekonani o prawdziwości Naszych znaków.

25. Zaprawdę, Pan twój rozstrzygnie między nimi w Dniu Zmartwychwstania sprawy, w jakich się różnili.

26. Czyż nie jest dla nich przewodnictwem, iż wiele pokoleń wytraciliśmy przed nimi? Oni deptają po ich domostwach. Zaprawdę, w tym są znaki! Czyż oni nie posłuchają?

27. Czyż oni nie widzieli, że My pedzimy wodę ku wyschniętej ziemi i sprawiamy, iż wyrastają dzięki niej zasiewy, z których jedzą ich trzody i oni sami? Czyż oni nie widzą jasno?

28. Oni mówią: "Kiedy będzie to zwycięstwo, jeśli jesteście prawdziwymi?"

29. Powiedz: "W Dniu Zwycięstwa nie pomoże już tym, którzy nie uwierzyli, ich wiara ani nie będzie im dana zwłoka."

30. Odwróć się więc od nich i czekaj! Oni też czekają.

QURAN (POLISH)

33 - Al-Ahzaab

1. O Proroku! Bądź się Boga i nie daj posłuchu niewiernym ani obludnikom! Zaprawdę, Bóg jest Wszechwiedzący, Mądry!
2. Idź za tym, co ci zostało objawione od twego Pana! Zaprawdę, Bóg jest w pełni świadomy tego, co czynicie!
3. Zaufaj Bogu! Bóg wystarczy jako poręczyciel!
4. On nie uczynił dwóch serc we wnętrzu człowieka. On nie uczynił waszych żon, z którymi się rozwodzicie, niewiastami: "Ty jesteś dla mnie jak grzbiet mojej matki!" - waszymi matkami. On nie uczynił waszych dzieci adoptowanych - waszymi synami. To tylko powiedzenie waszych ust, Bóg zaś wie prawdę i On prowadzi prostą drogą.
5. Nazywajcie ich imieniem ich ojców, to będzie sprawiedliwsze u Boga. A jeśli nie znacie ich ojców - to niech beda waszymi braćmi w religii i waszymi podopiecznymi. I nie będziecie mieli żadnego grzechu, jeśli uczynicie coś przez pomyłkę, ale będziecie mieli grzech za to, co świadomie zamierza wasze serca. Bóg jest Przebaczający, Litościwy!
6. Prorok jest bliższy wiernym niż oni sami sobie, a jego żony - to ich matki. Ludzie związani pokrewieństwem są bliżsi sobie nawzajem, przez Księgę Boga, niżeli wierni i muhaddzirowie, jednak powinniście czynić dobro waszym bliskim przyjaciółom. To jest zapisane w Księdze.
7. I oto uczyniliśmy przymierze z prorokami: Z Noem, Abrahamem i Mojżeszem, z Jezusem, synem Marii, i z tobą; zawarliśmy z nimi uroczyste przymierze,
8. aby Bóg mógł zapytać prawdomównych - o ich wierność; lecz dla niewiernych przygotował kary bolesne.
9. O wy, którzy wierzyć! Wspominajcie dobroć Boga względem was!
10. Oto wojska pomaszerowały przeciw wam i My wysłaliśmy przeciw nim wiatr i zastępy, których wy nie widzieliście. Bóg widzi jasno to, co czynicie! Oto one napadły na was ze wszystkich stron, kiedy wasze spojrzenia się odwróciły, a wasze serca dosięgały gardła i zaczynałyście snuć o Bogu różne myśli.
11. Tam wierni zostali poddani próbom i gwałtownie wstrząsnięci.
12. I oto niewierni obludnicy i ci, w których sercach była choroba: "Nie obiecal nam Bóg i Jego Posłaniec nic innego, jak tylko złudę."
13. I powiedziała jedna frakcja spośród nich: "O mieszkańcy Jasribu! Nie ma tu dla was miejsca, wracajcie!" A inna ich frakcja prosiła Proroka o pozwolenie, mówiąc: "Nasze domy są bez obrony!" A nie były one bez obrony, tylko oni chcieli uciec.
14. A jeśliby wdarł się do nich wróg z różnych stron miasta, a potem zazadano by od nich zaparcia się wiary, to oni zgodziliby się na to, lecz pozostaliby tam tylko krótki czas.
15. A przedtem zawarli przymierze z Bogiem, iż nie odwróca się plecami. A za przymierze zawarte z Bogiem zostanie zazadany rachunek.
16. Powiedz: "Nie pomoże wam ucieczka, jeśli uciekacie od śmierci lub od zabicia; i tak niewiele będziecie się cieszyć życiem."
17. Powiedz: "Kto może was postawić poza zasięgiem Boga, jeśli On zechce dla was jakiegokolwiek szkody albo jeśli zechce obdarzyć was miłosierdziem?" Nie znajduje oni dla siebie, poza Nim, ani opiekuna, ani pomocnika.
18. Bóg potrafi poznać spośród was tych, którzy stawiają przeszkody, i tych, którzy mówią swoim braciom: "Przybывajcie do nas!", lecz sami wykazują niewiele zapалу

19. i sa wzgledem was skapi. A kiedy ogarnia ich strach, widzisz, jak na ciebie patrza, przewracajac oczami jak ten, ktÃ³rego spowija mrok smierci. A kiedy strach minie, rania was ostrymi jezykami, skapiac dobra. Oni nie uwierzyli wcale i BÃ³g uczyni daremnymi ich dzialania. To jest dla Boga latwe.
20. Oni sadza, ze frakcje nie odeszly; a jesliby te frakcje jeszcze mialy przyjsc, to oni woleliby wycofac sie na pustynie wsrÃ³d BeduinÃ³w i zasiegac jedynie wiadomosci o was. A jesliby nawet zostali wsrÃ³d was, to niewiele by walczyli.
21. Wy macie w Poslancu Boga piekny wzÃ³r - dla kazdego, kto sie spodziewa Boga i Dnia Ostatniego i kto Boga czesto wspomina.
22. A kiedy wierni zobaczyli frakcje, powiedzieli: "Oto co obiecal nam BÃ³g i Jego Poslaniec. Prawdziwy jest BÃ³g i Jego Poslaniec!" To pomnozylo jeszcze wiare i calkowite poddanie sie.
23. WsrÃ³d wierzacych sa ludzie wierni przymierzu, ktÃ³re zawarli z Bogiem. I sa wsrÃ³d nich tacy, ktÃ³rzy juz wypelnili swoje slubowanie i sa tez inni, ktÃ³rzy jeszcze czekaja, lecz nie zmienili sie wcale;
24. jest tak, aby BÃ³g mÃ³gl wynagrodzic prawdomÃ³wnych za ich szczerosc i ukarac obludnikÃ³w, jesli zechce, albo zwrÃ³cic sie ku nim. Zaprawde, BÃ³g jest Przebaczajacy, Litosciwy!
25. BÃ³g odeslal tych, ktÃ³rzy nie uwierzyli, wraz z ich zaciekloscia; nie osiagneli oni zadnego dobra. BÃ³g uchronil wiernych od walki. BÃ³g jest Mocny, Potezny!
26. I On sprowadzil z ich twierdz tych ludzi Ksiegi, ktÃ³rzy im pomagali, i rzucil w ich serca strach. Czesc z nich zabiliscie, a czesc wzieliscie do niewoli.
27. I On dal wam w dziedzictwo ich ziemie, ich domostwa i ich bogactwa, oraz ziemie, ktÃ³rej nie deptaly wasze stopy. BÃ³g jest nad kazda rzecz wszechwladny!
28. O proroku! Powiedz twoim zonom: "Jesli pragniecie zycia tego swiata i jego ozdÃ³b, to przybywajcie! Ja wam pozwole nacieszyc sie i dam wam piekna odprowe.
29. A jesli pragniecie Boga, Jego Poslanca i siedziby ostatecznej - to, zaprawde, BÃ³g przygotowal nagrode ogromna dla tych sposrÃ³d was, ktÃ³re czynia dobro."
30. O zony Proroka! KtÃ³rakolwiek z was popelni bezecnosc jawna, to otrzyma kare podwojona dwukrotnie. A to jest dla Boga latwe.
31. A ktÃ³ra z was jest poddana Bogu i Jego Poslancowi oraz czyni dobro - to My ja nagrodzimy dwa razy i przygotowujemy dla niej szlachetne zaopatnienie.
32. O zony Proroka! Wy nie jestescie takie jak inne kobiety. Jesli jestescie bogobojne, nie badcie pokorne w slowach, aby nie pozadal was ten, w ktÃ³rego sercu mieszka choroba; mÃ³wcie slowa odpowiednie!
33. Przebywajcie w swoich domach i nie ozdabiajcie sie w ten sposÃ³b, jak ozdabialy sie kobiety za czasÃ³w poganstwa! Odprawiajcie modlitwe, dawajcie jalmuzne, sluchajcie Boga i Jego Poslanca! O ludzie domu!* BÃ³g chce tylko odsunac od was brud i oczyszcic was calkowicie.
34. I wspominajcie to, co wam jest recytowane w waszych domach ze znakÃ³w Boga i z madrosci! Zaprawde, BÃ³g jest Przenikliwy, w pelni swiadomy!
35. Zaprawde - muzulmanie i muzulmanki, wierzacy i wierzace, prawdomÃ³wni i prawdomÃ³wne, cierpliwi i cierpliwe, pokorni i pokorne, dajacy jalmuzne i dajace jalmuzne, poszczacy i poszczace, zachowujacy czystosc i zachowujace, wspominajacy Boga czesto i wspominajace - przygotowal dla was BÃ³g przebaczenie i nagrode ogromna.
36. Kiedy zdecydowal BÃ³g i Jego Poslaniec jakas sprawe, to nie godzi sie ani wierzacemu, ani wierzacej, aby mieli inny wybÃ³r w tej sprawie. A kto nie slucha Boga i Jego Poslanca, ten zbladzil w sposÃ³b oczywisty.
37. A kiedy powiedziales temu, ktÃ³rego BÃ³g obdarzyl dobrodziejstwami i ktÃ³rego sam obdarzyles dobrodziejstwami: "Zatrzymaj przy sobie swoja zone i bÃ³j sie Boga!" - ty skrywales w swojej duszy to, co BÃ³g mial ujawnic, w obawie przed ludzmi; podczas gdy BÃ³g bardziej zasluhuje na to, aby sie Go obawiac. A kiedy Zas wywiazal sie wzgledem niej ze wszystkich swoich powinosci, dalismy ja tobie za zone, aby wierni nie mieli zadnej trudnosci, jesli chodzi o zony i ich adoptowanych synÃ³w, kiedy wywiazal sie

względem nich ze swoich powinności. Rozkaz Boga ma być spełniony!

38. Nie ma winy Proroka w tym, co nałożył na niego Bóg, zgodnie ze Swoim obyczajem ustanowionym przez Niego dla minionych pokoleń. Rozkaz Boga jest rozstrzygnięciem zdecydowanym

39. dla tych, którzy przekazują posłannictwa Boga i obawiają się Go; dla tych, którzy się nie lekają nikogo innego, jak tylko Boga. Bóg wystarczy jako dobrze liczący!

40. Muhammad nie jest ojcem żadnego z waszych mężczyzn, lecz jest Posłancem Boga i pieczęcią proroków. Bóg jest o każdej rzeczy wszechwiedzący!

41. O wy, którzy wierzyć! Wspominajcie Boga czestym wspomnianiem!

42. Wsławiajcie Go rano i wieczorem!

43. On jest Tym, który błogosławi was, jak i Jego aniołowie - aby wyprowadzić was z ciemności ku światłu. On jest łaskawy dla wierzących.

44. Powitaniem ich w Dniu, kiedy Go spotkają, będzie: "Pokój!" On przygotował dla nich szlachetną nagrodę.

45. O Proroku! My posłaliśmy cię jako świadka, zwiastuna radosnej nowiny i ostrzegającego,

46. nawołującego do Boga, za Jego zezwoleniem, i jako lampę oświetlającą.

47. Zwiastuj radosną wieść wierzącym, iż będa mieli wielką łaskę u Boga.

48. Nie słuchaj ani niewiernych, ani obludników! Pozostaw ich obelgi i zaufaj Bogu! Wystarczy Bóg jako opiekun!

49. O wy, którzy wierzyć! Kiedy bierzecie za żony kobiety wierzące, następnie rozwódzicie się z nimi, zanim ich dotkniesz, to nie macie prawa wyznaczać im żadnego okresu oczekiwania. Dajcie im wyposażenie i odprawcie je w piękny sposób.

50. O Proroku! My uznałyśmy za dozwolone dla ciebie żony, którymi dałeś wiano, i niewolnice, które ci darował Bóg jako zdobycz, i córki twojego stryja, i córki twoich ciotek ze strony ojca, i córki twojego wuja ze strony matki, i córki twoich ciotek ze strony matki, które wywedrowały razem z tobą; i kobiety wierzące, jeśli ona sama ofiaruje się Prorokowi, o ile Prorok zechce ją pojąć za żonę. To jest dozwolone tylko dla ciebie z wyłączeniem innych wiernych. My wiemy, co ustanowiliśmy dla nich w sprawie ich żon i ich niewolnic - tak abyś nie czuł się skrepowany. Bóg jest Przebaczący, Łaskawy!

51. Możesz odsunąć na później, którąś chcesz spośród nich, a potem możesz przyjąć do siebie, którąś chcesz i którąś zapragniesz spośród poprzednio odsuniętych. I nie popełnisz żadnego przewinienia. To jest najwłaściwsze, co możesz uczynić, aby uradować ich oczy i aby się nie smuciły, i były zadowolone z tego, co im dasz - im wszystkim! Bóg wie, co jest w waszych sercach! Bóg jest Wszechwiedzący, Wspaniałomyślny!

52. Ponadto nie wolno już tobie brać innych kobiet ani też zamieniać je na żony, chociażby zachwyciła cię ich piękność, oprócz tych, które posiadał twoja prawica. Bóg śledzi pilnie każdą rzecz.

53. O wy, którzy wierzyć! Nie wchodzić do domów Proroka na posiłek o niewłaściwej porze, jedynie wtedy, kiedy on wam na to pozwoli. Lecz kiedy jesteście zaproszeni, to wchodzić. A kiedy spożyjecie posiłek, to się rozejdźcie, nie wdając się w poufale rozmowy. To mogłoby sprawić przykrość Prorokowi i on wstydziłby się was. Lecz Bóg nie wstydzi się prawdy. A kiedy prosicie je o jakiś przedmiot, to prosicie je spoza zasłony. To jest przyzwoitsze - dla waszych serc i dla ich serc. Nie należy obrazać Posłanca Boga i nie wolno posłubić jego byłych żon. Zaprawdę, to byłoby wobec Boga okropne!

54. Jeśli wy coś ujawnicie lub ukryjecie... to, zaprawdę, Bóg zna dobrze każdą rzecz!

55. Nie mają one żadnego grzechu, jeśli się pokazują swoim ojcom, ich synom i ich braciom, synom ich braci, synom ich siostr, ich żonom i ich niewolnicom. Bóg jest Bóg!

56. Zaprawdę, Bóg jest świadkiem każdej rzeczy! Zaprawdę, Bóg i Jego aniołowie błogosławią Proroka! O wy, którzy wierzyć! Mówcie się za niego i pozdrawiajcie pozdrowieniem pokoju!

57. Zaprawdę, tych, którzy obrazają Boga i Jego Posłanca, przeklnie Bóg w tym życiu i w życiu ostatecznym; On przygotował dla nich karę poniżającą!

58. A ci, którzy obrazają wierzących i wierzące, gdy oni na to nie zasłużyli, biorą na siebie hanbę i jawny grzech.
59. O proroku! Powiedz swoim żonom i swoim córkom, i kobietom wierzących, aby się ściśle zakrywały swoimi okryciami. To jest najodpowiedniejszy sposób, aby były poznawane, a nie były obrazane. A Bóg jest Przebaczający, Litotliwy!
60. Jeśli obłudnicy i ci, w których sercach jest choroba, jak i ci, którzy szerzą niepokoje w Miedzy, nie zaprzestają swoich poczyną, to My pobudzimy cię do wystąpienia przeciw nim. Wtedy oni pozostaną z tobą w sąsiedztwie niewiele czasu.
61. przekleci! Gdziekolwiek się znajdują, zostaną schwytani i zabici bez litości;
62. zgodnie ze zwyczajem Boga ustanowionym dla minionych pokoleń. A nie znajdziesz odmiany w zwyczaju Boga.
63. Zapytają cię o Godzinę. Powiedz: "Wiedza o niej jest u Boga!" A co może cię o niej powiadomić? Być może, ta Godzina jest bliska!
64. Zaprawdę, Bóg przeklął niewiernych i przygotował dla nich ogień płonący!
65. Bada tam przebywać na wieki. I nie znajdują oni ani opiekuna; ani pomocnika.
66. W tym Dniu, kiedy ich twarze będą odwracane w ogień, oni powiedzą: "Biada nam! Gdybyśmy słuchali Boga, gdybyśmy słuchali Posłańca!"
67. I będą mówili: "Panie nasz! Słuchaliśmy naszych naczelników i w naszych wielkich, oni nas sprowadzili z drogi!"
68. I powiedzą: "Panie nasz! Daj im podwójną karę i przeklinaj ich przekleństwem wielkim!"
69. O wy, którzy wierzyć! Nie badzcie jak ci, którzy obrazili Mojżesza! Bóg uczynił go niewinnym tego, co oni mówili, i był on w poszanowaniu u Boga.
70. O wy, którzy wierzyć! Bóg chce się Boga i mówcie proste słowa!
71. I On ulepszy wasze działania i przebaczy wam wasze grzechy. A kto słucha Boga i Jego Posłańca, ten zdobędzie w nagrodę wielkie szczęście.
72. Zaofiarowaliśmy depozyt niebiosom, ziemi i górom, lecz one odmówiły noszenia go i przstraszyły się; ponieważ go człowiek - on przecież jest niesprawiedliwy i nieswiadomy -
73. żeby Bóg mógł ukarać obłudników i obłudnice, bałwochalców i bałwochalczyń, i mógł zwrócić się ku wierzącym - mężczyznom i kobietom. Bóg jest Przebaczający, Litotliwy!

QURAN (POLISH)

34 - Saba'

1. Chwała niech będzie Bogu, do którego należy wszystko, co jest w niebiosach i na ziemi! Chwała Jemu w życiu ostatecznym! On jest Madry, Świadomy!
2. On wie, co wchodzi w ziemię i co z niej wychodzi; co schodzi z nieba i co się ku niemu wznosi. On jest Litosciwy, Przebaczący!
3. Mówia ci, którzy nie uwierzyli: "Nie przyjdzie na nas Godzina!" Powiedz: "Tak! Ona z pewnością na was przyjdzie, na mojego Pana, znającego to, co skryte!" Nie skryje się przed Nim nawet ciężar pyłku, ani w niebiosach, ani na ziemi; ani mniejsze od tego, ani większe, co by nie było w Księdze jasnej!
4. - aby wynagrodzić tych, którzy uwierzyli i czynili dobre dzieła. Otrzymają oni przebaczenie i zaopatrzenie szlachetne.
5. A tych, którzy usiłują osłabić Nasze znaki, czeka kara bolesnej meki.
6. I zobacz ci, którym została dana wiedza, iż to, co zesłał tobie twój Pan, jest prawda i prowadzi prosto ku drodze Potężnego, Godnego Chwały!
7. I mówia ci, którzy nie uwierzyli: "Czy mamy wam wskazać człowieka, który wam obwieści, że kiedy się rozpadniecie całkowicie, to pojawicie się w nowym stworzeniu?"
8. Czy wymyślił on na Boga kłamstwo, czy jest on opętany przez dzinny? Ale ci, którzy nie wierzą w życie ostateczne, będą cierpieć całkowicie zablakani.
9. Czyż oni nie widzieli tego, co jest przed nimi i co jest za nimi, w niebie i na ziemi? Jeśli zechcemy, to sprawimy, iż pochłonie ich ziemia, albo też spuścimy na nich płat nieba. Zaprawdę, w tym jest znak dla każdego sługi nawracającego się!
10. Dalismy Dawidowi łaskę pochodzącą od Nas: "O góry i wy, ptaki, głoscie chwale Boga razem z nim!" I zmiekczyliśmy dla niego żelazo:
11. "Sporządzaj kolczugi! Wymierzaj uważnie ich oczka!" I czyńcie dobro! Zaprawdę, Ja widzę jasno, co czynicie!
12. A Salomonowi podporządkowaliśmy wiatr. Ten poranny dął przez miesiąc i ten wieczorny dął przez miesiąc. I spowodowaliśmy, iż popłynęło dla niego rzędko miedzi. A wśród dzinnów były takie, które pracowały dla niego, za pozwoleniem Boga. A którykolwiek z nich odchyliłby się od Naszego rozkazu, to dalilibyśmy mu zakosztować ognia piekielnego.
13. I robili dla niego, co on chciał: sanktuaria i posagi, misy jak sadzawki i kotły solidnie stojące. O rodzie Dawida - czyńcie dzięki! Lecz nieliczni z Moich sług są wdzięczni!
14. A kiedy postanowiliśmy, iż umrze, to na jego śmierć wskazało dzinnom tylko pelzające zwierze ziemi, które podgryzło jego łaskę. A kiedy on upadł, wtedy dzinny jasno pojęły, że gdyby знаły to, co skryte, to nie pozostawiałyby w ponizającej karze.
15. Dla ludu Saba w ich miejscu zamieszkania był pewien znak: dwa ogrody z prawej strony i dwa - z lewej: "Jedźcie z zaopatrzenia waszego Pana i dziękujcie Mu! Jest to kraina przyjemna, a Pan Przebaczący!"
16. Oni jednak odwrócili się. Posłaliśmy wtedy na nich powódź z Al-Arim i zamieniliśmy ich dwa ogrody na dwa inne ogrody, posiadające gorzkie owoce: tamaryszki i kilka drzew lotosu.
17. Tak zapłaciliśmy im za to, iż oni nie uwierzyli. Czy My wynagradzamy w ten sposób kogokolwiek oprócz niewiernych?
18. Między nimi i między miastami, które pobłogosławiliśmy, umieściliśmy miasta łatwo widoczne i wymierziliśmy czas podróży: "Podróżujcie między nimi przez noce i dni - bezpiecznie!"

19. Lecz oni powiedzieli: "Panie nasz! Powieksz odleglosci, jakie przemierzamy!" I oni wyrzadzili krzywde sobie samym. I uczynilismy ich przedmiotem opowiadania, lecz rozerwalismy ich na strzepy. Zaprawde, w tym sa znaki dla kazdego cierpliwego, wdziecznego!
20. Iblis sprawdzil na nich swoja mysl i oni poszli za nim, oprócz nielicznych sposród wierzących.
21. Miał on nad nimi władzę tylko po to, abysmy mogli rozpoznać tych, którzy wierzą w życie ostateczne, od tych, którzy w nie powatpiwają. A twój Pan strzeże każdej rzeczy.
22. Powiedz: "Wzywajcie tych, których uznajecie poza Bogiem! Oni nie władają nawet cieżarem pyłku, ani w niebiosach, ani na ziemi. Oni nie mają tam żadnego uczestnictwa ani też Bóg nie ma wśród nich pomocnika."
23. Nie pomoże przed Nim żadne wstawienie, oprócz wstawienia za tymi, na kogo On się godzi. A kiedy strach zostanie oddalony od ich serc, oni powiedzą: "Co powiedział wasz Pan?" Powiedzą: "Prawde!" On jest Wyniosły, Wielki!
24. Powiedz: "Kto wam daje zaopatrzenie z niebios i ziemi?" Powiedz: "Bóg. Zaprawde, my lub wy albo jesteście na drodze prostej, albo też jesteście w błędzie oczywistym!"
25. Powiedz: "Was nie zapytają o to, co my uczyniliśmy grzesznego, ani nas nie zapytają o to, co wy czynicie."
26. powiedz: "Nasz Pan zbierze nas wszystkich, potem osadzi nas według prawdy. On przecie jest Sędzią, Wszechwiedzącym!"
27. Powiedz: "Pokażcie mi tych, których dodawaliście Jemu jako współtowarzyszy!" Ależ nie! On jest Bogiem Potężnym, Mądrym!
28. Posłaliśmy cie do wszystkich ludzi jako zwiastuna radosnej wieści i ostrzegającego. Lecz większość ludzi nie wie.
29. Oni mówią: "Kiedy się spełni ta obietnica, jeśli jesteście prawdomówni?"
30. Powiedz: "Wy macie obietnice Dnia, którego nie będziecie mogli ani opóźnić o godzinę, ani przesunąć naprzód."
31. Ci, którzy nie uwierzyli, powiedzieli: "My nie uwierzymy ani w ten Koran, ani w to, co było objawione przed nim!" O gdybys ty widział, kiedy niesprawiedliwi będą postawieni przed swoim Panem, jakie słowa będą kierować jedni do drugich! Ci, którzy będą ponizeni, powiedzą do tych, którzy się wbijali w pychę: "Gdyby nie wy, to bylibysmy wierzącymi!"
32. Powiedzą ci, którzy w pychę się wbijali, do tych, którzy byli ponizeni: "Czyż to my odsunęliśmy was od drogi prostej, kiedy ona przyszła do was? Przeciwnie, wy byliście grzesznikami!"
33. I powiedzieli ci, którzy byli ponizeni do tych, którzy wbijali się w pychę: "Przeciwnie! To wasza chytryść noca i dniem nakazywała nam, abysmy nie wierzyli w Boga i abysmy czynili Jemu podobnych!" I oni będą napelnieni skrytym zalem, kiedy zobaczą karę. I nałożyliśmy obrozę na szyję tych, którzy nie uwierzyli. Czyż nie zostało im zapłacone tylko za to, co czynili?
34. I kiedykolwiek wyśleliśmy do jakiegoś miasta ostrzegającego, ci, którzy tam żyli w dobrobycie, mówili: "Zaprawde, my nie wierzymy w to, z czym zostaliście posłani!"
35. I powiedzieli: "My jesteśmy bardziej zasobni w bogactwa i dzieci i nie będziemy poddani karze."
36. Powiedz: "Zaprawde, Pan mój daje hojne zaopatrzenie temu, komu chce, i On je wymierza. Lecz większość ludzi nie wie."
37. Bogactwa wasze i wasze dzieci niewiele przybliżą was do Nas, ale przybliżą tych, którzy wierzą i czynią dobro. Dla nich będzie zapłata podwójna za to, co uczynili. Oni będą przebywać w wyniosłych komnatach, bezpieczni.
38. A ci, którzy starają się osłabić Nasze znaki, zostaną przedstawieni do kary.
39. Powiedz: "Zaprawde, mój Pan daje hojne zaopatrzenie, komu chce ze Swoich sług - i je wymierza. A jeśli wy rozdacie cokolwiek, to On wam to zwróci. On jest najlepszym z zaopatrujących!"
40. W Dniu, kiedy On zbierze wszystkich razem, powie do aniołów: "Czy oni was czcili?"
41. Powiedzą: "Chwała niech będzie Tobie! Ty jesteś naszym opiekunem poza nimi. Przeciwnie! Oni oddawali część dzinnom; większość wierzyła w nich."
42. I tego Dnia nie będziecie mogli jedni drugim ani pomóc, ani zaszkodzić. I My powiemy do tych, którzy byli niesprawiedliwi:

"Zakosztujcie kary ognia, którzy uważaliście za kłamstwo!"

43. A kiedy są im recytowane Nasze znaki, jako jasne dowody, oni mówią: "To przecież tylko człowiek, który chce nas odsunąć od tego, co czcili nasi ojcowie." I mówią: "To jest tylko zmyślane kłamstwo!" I mówią ci, którzy nie uwierzyli, o prawdzie, kiedy ona do nich przyszła: "To są czary oczywiste!"

44. I nie daliśmy im żadnych ksiąg, które by studiowali, ani też nie posłaliśmy do nich, przed tobą, żadnego ostrzegającego.

45. A ci, którzy byli przed nimi, też zadawali kłam* i nie osiągnęli ani dziesiątej części tego, co My im daliśmy. I za kłamców uznali Naszych posłanców. Jakież więc było Moje oburzenie!

46. Powiedz: "Ja pouczam was tylko o jednym: Stawajcie przed Bogiem, po dwóch lub pojedynczo, potem zastanawiajcie się! Wasz towarzysz nie jest opętany przez dzinny. On was tylko ostrzega przed straszną karą."

47. Powiedz: "Ja nie żadam od was żadnej zapłaty - to wy ją otrzymacie. Moja zapłata jest tylko u Boga. On jest świadkiem każdej rzeczy!"

48. Powiedz: "Zaprawdę, mój Pan poraża prawdą. On jest doskonałym znawcą rzeczy ukrytych."

49. powiedz: "Przyszła prawda! Nie pojawi się fałsz i nie powróci!"

50. powiedz: "Jeśli zblądziłem, to zblądziłem tylko przeciw sobie samemu. A jeśli idę drogą prostą, to dzięki temu, co objawił mi mój Pan. Zaprawdę, On jest Słyszący, Bliski!"

51. O, gdybyś mógł zobaczyć, jak będa przerażeni, I kiedy już nie znajda żadnej ucieczki i zostaną pochwyceni z bliska!

52. I będa mówić: "My wierzymy w Niego!" Lecz jak oni mogą osiągnąć wiarę z tak dalekiego miejsca?

53. Nie uwierzyli oni przecież w Niego przedtem, tylko z daleka snuli przypuszczenia na temat tego, co skryte.

54. I będzie ustawiona przegroda między nimi a tym, czego pragnęli, tak jak było z im podobnymi dawniej. Zaprawdę, oni byli w głębokim zwątpieniu

QURAN (POLISH)

35 - FaatĀ1/2r

1. Chwala Bogu, StwĀrcy niebios i ziemi, ktĀry uczynił aniolĀw posłancami posiadającymi skrzydła - dwa, trzy lub cztery. On powiększa w stworzeniu to, co chce. BĀg jest nad każdą rzeczą wszechwładny!
2. Czegokolwiek BĀg udzieli ludziom ze Swego miłosierdzia, tego nikt nie powstrzyma; i cokolwiek On powstrzyma, tego nikt nie zesle po Nim. On jest Potezny, Madry!
3. O ludzie! Przypomnijcie sobie dobroć Boga względem was! Czy jest jakiś stwĀrca poza Bogiem? On wam daje zaopatrzenie z nieba i z ziemi. Nie ma boga, jak tylko On! Jakże więc możecie być odwrĀceni?
4. Jeśli oni uważają cię za kłamcę, to przecież już przed tobą inni posłancy byli uważani za kłamcĀw. Do Boga są sprowadzane wszystkie sprawy.
5. O ludzie! Zaiste, obietnica Boga jest prawdą! Niech was nie zwodzi życie tego świata i niech nie zwiedzie was zwodziciel względem Boga!
6. Zaprawdę, szatan jest dla was wrogiem! Uważajcie go więc za wroga. On wzywa tylko swoich stronnikĀw, aby byli mieszkańcami ognia plonącego.
7. Tych, ktĀrzy nie uwierzyli, czeka kara straszna. A tych, ktĀrzy uwierzyli i pełnili dobre dzieła, czeka przebaczenie i nagroda wielka.
8. A co będzie z tym, ktĀrego złe działanie zostało upiękzone i on sam uzna je za piękne? Zaprawdę, BĀg sprowadza z drogi, kogo chce, i prowadzi drogą prostą, kogo chce. Niech więc nie rozwódzi się w smutkach twoja dusza nad nimi! Zaprawdę, BĀg wie dobrze, co oni czynią!
9. BĀg jest Tym, ktĀry posyła wiatry i one wzbudzają chmury; wtedy pedzimy je ku martwej krainie i ożywiamy przez to ziemię po jej śmierci. Takie jest zmartwychwstanie!
10. Kto pragnie potęgi - to potęga jest w całości u Boga. Do Niego wznosi się dobre słowo i czyn pobożny; On je wywyższa. A tych, ktĀrzy knują podstępnie złe czyny, czeka kara straszna, a podstęp ich spełźnie na niczym.
11. BĀg stworzył was z prochu, potem z kropli nasienia; następnie uczynił was parami. I żadna istota zenska nie nosi i nie wydaje na świat, jak tylko za Jego wiedzą. I nie przedłuża się życia długowiecznemu, i nic się z niego nie skraca wbrew temu, co jest w Księdze. Zaprawdę, to dla Boga jest łatwe!
12. I nie są jednakowe dwa morza: jedno - słodkie, o dobrym smaku, przyjemne do picia, drugie - słone, gorzkie. I z każdego życia się świeżym miesem, i wydobywacie ozdoby, ktĀre nosicie. Widzisz tam statki prujące je, zebyscie mogli poszukiwać Jego łaski. Być może, będziecie wdzięczni!
13. On wprowadza noc w dzień i On wprowadza dzień w noc. On podporządkował słońce i księżyc - wszystko płynie do wyznaczonego kresu. To jest BĀg - wasz Pan! Do Niego należy krĀlestwo; a ci, ktĀrych wzywacie poza Nim, nie posiadają nawet luski pestki daktyla.
14. Jeśli ich wezwiecie, to oni wcale nie usłyszą waszej modlitwy; a jeśli by nawet usłyszeli, to by wam nie odpowiedzieli; a w Dniu Zmartwychwstania oni wyrzekną się wspĀłtowarzystwa. I nikt nie może cię powiadomić tak jak Ten, ktĀry jest doskonale świadomy.
15. O ludzie! Wy potrzebujecie Boga, a BĀg jest Bogaty, Godny Chwały!
16. Jeśli On zechce, to was zabierze, a sprowadzi nowe stworzenie.

17. To dla Boga nie jest wielka rzecz.

18. I nie poniesie żadna niosąca ciężar ciężaru drugiej; a jeśli nawet jakaś przygnieciona ciężarem wezwie pomocy do poniesienia go, to nikt jej w tym nie ulży - nawet gdyby to był krewny. Ty tylko ostrzegasz tych, którzy się boją swego Pana z powodu tego, co jest skryte, i którzy odpowiadają modlitwami. A ten, kto się oczyszcza, to oczyszcza się dla siebie samego. Do Boga zmierzaj wędrowanie.

19. Niewidomy nie jest równy temu, który widzi;

20. ani ciemności i światło,

21. ani cień i żar słońca;

22. nie są równi żywi i umarli. Zaprawdę, Bóg daje słyszeć, komu chce, lecz ty nie możesz skłonić do słyszenia tych, którzy są w grobach

23. - ty, jesteś tylko ostrzegającym.

24. My posłaliśmy cię z prawdą, jako zwiastuna i jako ostrzegającego. I nie ma żadnego narodu, do którego by nie przyszedł ostrzegający.

25. A jeśli cię uznają za kłamcę, to przecież kłam zadawali już ci, którzy byli przed nimi. Do nich przychodzili ich posłancy z jasnymi dowodami i z Psalmami, i Księga dająca światło.

26. Potem pochwyciłem tych, którzy nie uwierzyli. I jakież było Moje oburzenie!

27. Czy nie widziałeś, iż Bóg zesłał z nieba wodę; i My sprawiliśmy dzięki niej, iż wyrosły owoce o różnych kolorach? A góry oznaczone są pasmami - białymi i czerwonymi, o różnych odcieniach i kruczoczarne.

28. A wśród ludzi i zwierząt, i trzęd też są różne kolory. Przecież obawiają się Boga jedynie ludzie mądrzy spośród Jego sług. Zaprawdę, Bóg jest Potężny, Przebaczący!

29. Zaprawdę, ci, którzy recytują Księgę Boga, ci, którzy odpowiadają modlitwami, ci, którzy rozdają z tego, czym ich obdarzaliśmy, skrycie lub jawnie, ci spodziewają się zysku, którzy nie przepadnie.

30. Bóg będzie mógł dać im pełną zapłatę i zwiększyć Swoją łaskę. Zaprawdę, On jest Przebaczący, Wdzięczny!

31. To, co objawiliśmy tobie z Księgi, jest prawda potwierdzająca prawdziwość tego, co przed nią zostało objawione. Zaprawdę, Bóg jest w pełni świadomy i doskonale widzący Swoje sługi!

32. Potem daliśmy Księgę w dziedzictwo tym, których wybraliśmy spośród Naszych sług: wśród nich są niesprawiedliwi dla samych siebie; wśród nich są umiarkowani i wśród nich są wyprzedzający innych dobrymi uczynkami, spełnianymi za pozwoleniem Boga. To jest wielka łaska!

33. Oni wejdą do Ogrodu Edenu; tam będą ozdobieni bransoletami ze złota i pereł, a szaty ich będą z jedwabiu.

34. I będą mówili: "Chwała niech będzie Bogu, który oddalił od nas smutek! Zaprawdę, nasz Pan jest Przebaczący, Wdzięczny!

35. On jest Tym, który umieścił nas, ze Swojej łaski, w siedzibie trwałego przebywania. Nie dotknie nas tam ani trud, ani zmęczenie."

36. A tych, którzy nie uwierzyli, czeka ogień Gehenny. I nie zostanie postanowione, aby umarli, ani też nie doznają ulgi od meki. W ten sposób placimy każdemu niewiernemu.

37. I będą tam krzyczeć: "Panie nasz, wyprowadź nas! Bedziemy czynić dobro, nie to, co czyniliśmy!" Czyż nie daliśmy wam dość długiego życia, tak iżby mogli się opamiętać ten, kto się zastanawiał? I przychodził do was ostrzegający. Zakosztujcie więc! Dla niesprawiedliwych nie będzie żadnego pomocnika!

38. Zaprawdę, Bóg zna to, co skryte w niebiosach i na ziemi! On wie dobrze, co kryją piersi!

39. On jest Tym, który uczynił was namiestnikami na ziemi. A kto nie wierzy, to jego niewiara zwróci się przeciw niemu. Niewiara tych, którzy nie wierzą, tylko powiększa nienawiść ich Pana; niewiara tych, którzy nie wierzą, tylko powiększa ich zgubę.

40. Powiedz: "Czy widzieliście waszych współtowarzyszy, których wzywacie poza Bogiem? Pokażcie mi, co oni stworzyli na ziemi? Albo czy oni mają uczestnictwo w niebiosach? Albo czy daliśmy im Księgę, aby mieli z niej jasny dowód?" Przeciwnie! To, co sobie wzajemnie przyrzekają, niesprawiedliwi, to tylko złuda!

41. Zaprawde, Bóg podtrzymuje niebiosy i ziemię, aby nie ustaly. A jesli by one ustaly, to nie utrzymalby ich nikt poza Nim. On jest Wspaniałomyślny, Przebaczający!

42. Oni przysięgali na Boga najuroczystsza przysięga, iż jeśli przyjdzie do nich ostrzegający, to beda na prostszej drodze aniżeli jakkolwiek z narodów. Ale kiedy przyszedł do nich ostrzegający, to tylko powiększyło ich wstęty,

43. dumę na ziemi i złośliwy podstęp. Ale złośliwy podstęp otacza tylko tych, którzy się do niego uciekają. Czyż oni patrzą jedynie na zwyczaj przodków? Ale ty nie znajdziesz w zwyczaju Boga żadnej zmiany! I nigdy nie znajdziesz w zwyczaju Boga żadnego odchylenia!

44. Czyż oni nie wędrowali po ziemi i nie widzieli, jaki był ostateczny koniec tych, którzy byli przed nimi i byli mocniejsi pod względem siły? Lecz nic nie jest w stanie sprowadzić Boga do niemocy, ani w niebiosach, ani na ziemi. Zaprawde, On jest Wszechwiedzący, Wszechwładny!

45. A jesli by Bóg chciał karać ludzi za to, co oni dokonali, to nie pozostawiłby na powierzchni ziemi żadnej istoty żyjącej. Lecz On daje im zwłokę do oznaczonego terminu. A kiedy nadejdzie ich termin... zaprawde, Bóg jasno widzi Swoje sługi!

QURAN (POLISH)

36 - Yaa Sā'īd

1. Ja. Sin.
2. Na Koran pelen madrosci!
3. Zaprawde, ty jestes wsr³d poslanc³w
4. na drodze prostej!
5. Oto objawienie Poteznego, Litosciwego,
6. dane ci, abys ostrzegal lud, kt³rego ojcowie nie byli ostrzegani, sa wiec niedbali:
7. Sprawdzilo sie juz slowo nad wiekszoscia z nich, lecz oni nie wierza.
8. My nalozylismy na ich szyje obroze az do podbr³dk³w, tak iz glowy ich sa podniesione nieruchomo.
9. I umiescilismy przed nimi przegrode i za nimi przegrode; w ten spos³b zakrylismy ich i oni nie widza.
10. I wszystko im jedno, czy ty ich ostrzegasz, czy ich nie ostrzegasz: oni nie wierza.
11. Ty mozesz ostrzegac tylko tego, kt³ry postepuje za napomnieniem i kt³ry obawia sie Milosiernego z powodu tego, co jest ukryte. Uraduj go wiec wiescia o przebaczeniu i szlachetnej nagrodzie.
12. Zaprawde, My przywracamy do zycia umarlych i zapisujemy, co oni przygotowali pierwaj i co pozostawili; i kazda rzecz wyliczyliśmy w jasnym rejestrze.
13. I przytocz im przypowieść o mieszkancach miasta, kiedy przybyli do niego poslancy.
14. Oto poslalismy ich dw³ch, lecz oni uznali ich za klamc³w; wtedy wsparlismy ich trzecim. I powiedzieli: "Oto zostalismy poslani do was."
15. Powiedzieli: "Wy przeciez jestescie tylko smiertelnikami, podobnie jak my. Milosierny nie zeslal niczego, wy tylko klamiecie!"
16. Powiedzieli: "Pan nasz wie, ze zostalismy do was wyslani,
17. mamy jedynie obowiazek jasnego obwieszczenia."
18. Powiedzieli: "Mamy dla was zla wt³zbe. Jesli nie zaprzestaniecie, to my was ukamienujemy; i niezawodnie dotknie was od nas kara bolesna."
19. Powiedzieli: "Wasza zla wr³zba niech pozostanie z wami. A skoro jestescie napomnieni... Lecz wy jestescie ludzmi wystepnymi."
20. I przybyl wtedy pewien czlowiek, pospiesznie biegnac z konca miasta, i powiedzial: "O ludzie! Idzcie za tymi wyslannikami!
21. Idzcie za tymi, kt³rzy nie zadaja od was zadnej zaplaty i kt³rzy sa na drodze prostej!
22. Dlaczego nie mialbym czcic Tego, kt³ry mnie stworzyl i do kt³rego zostaniecie sprowadzeni?
23. Czyz mam brac sobie bog³w poza Nim? Jesli Milosierny zechce dotknac mnie jakimś złem, to nic mi nie pomoze ich wstawienictwo i oni mnie nie zbawia.
24. Zapewne bylby w jawnym zabladeniu.

25. Zaprawde, ja uwierzylem w waszego Pana! Sluchajcie mnie!"

26. Powiedziano mu: "Wejdz do Ogrodu!" On powiedzial: "O, jesliby m³j lud wiedzial,

27. ze m³j Pan mi przebaczy i umiescil mnie miedzy tymi, kt³rzy zostali uhonorowani!"

28. I po nim nie poslalismy juz przeciw jego ludowi zadnego wojska z niebios ani nie mamy zamiaru posylac.

29. I byl tylko jeden krzyk - i oto oni zgasli!

30. O, jakie zasmucenie dla slug! Zaden poslaniec nie przychodzi do nich, zeby sie z niego nie wysmiewali.

31. Czyz oni nie widzieli, ile pokolen wytracilismy przed nimi? i ze oni juz do nich nie powr³ca?

32. Lecz wszyscy razem zostana przed Nami postawieni!

33. I znakiem dla nich - ziemia umarla; ozywilismy ja i wyprowadzilismy z niej ziarno, kt³re oni jedza.

34. I uczynilismy na niej ogrody z drzewami palmowymi i winna latorosla, i sprawilismy, iz wytryskaja z niej zr³dla,

35. azeby mogli jesc jej owoce i to, co wypracuja ich rece. Czyz moga nie byc wdzieczni?

36. Chwala niech bedzie Temu, kt³ry stworzyl wszystkie pary, jakie wydaje ziemia i oni sami, i te, kt³rych oni nie znaja.

37. I znakiem dla nich - noc. My zdejmujemy z niej dzien i oto oni sa w ciemnoscach.

38. I slonce - ono plynie do swego stalego miejsca. To jest ustanowienie Poteznego, Wszechwiedzacego!

39. I ksiezyc - ustanowilismy dla niego stacje, az staje sie podobny do suchej galezi palmowej.

40. I ani sloncu nie wolno doganiac ksiezycza, ani tez noc nie wyprzedzi dnia; i wszystko zegluje po orbicie.

41. I znakiem dla nich - iz nosilismy ich potomstwo na statku zaladowanym.

42. I stworzylismy dla nich podobny do niego, na kt³ry oni wsiadaja.

43. Jesli zechcemy, potopimy ich i oni nie znajda pomocnika; i beda uratowani

44. jedynie dzieki Naszemu milosierdziu, by do pewnego czasu cieszc sie zyciem.

45. Kiedy im m³wia: "B³jcie sie tego, co jest przed wami, i tego, co jest za wami; byc moze doznacie milosierdzia..."

46. A jednak zaden sposr³d znak³w ich Pana nie przychodzi do nich, zeby sie od niego nie odwr³cili.

47. A kiedy sie im m³wi: "Rozdawajcie z tego, czym obdarzyl was B³g!", to ci, kt³rzy nie wierza, m³wia do tych, kt³rzy wierza: "Czyz my mamy karmic tych, kt³rych m³glby nakarmic B³g, jesliby zechcial? Wy jestescie tylko w jawnym bledzie!"

48. I oni m³wia: "A kiedy sie spelni ta obietnica, jzsl jestescie prawdom³wni?"

49. Nie bede wiele czekac; tylko jeden krzyk ich pochwyci, kiedy jeszcze beda sie sprzeczac.

50. I nie beda oni w stanie przygotowac zadnego polecenia ani tez powr³cic do swoich rodzin.

51. I zadna w trabe! I oto oni, z grob³w, do swojego Pana pospiesza i

52. Powiedza: Biada nam! " Kto nas wyrwal z naszego miejsca spoczynku? Oto co obiecal Milosierny. I prawde m³wili poslancy!"

53. I bedzie tylko jeden krzyk. I oto oni wszyscy zostana przed Nami postawieni.

54. I tego Dnia zadna dusza nie dozna w niczym niesprawiedliwosci. Bedziecie wynagrodzeni tylko za to, co czyniliscie.

55. Zaprawde, mieszkancy Ogrodu tego Dnia beda sie jedynie radowac.

56. Oni i ich zony beda wypoczywac w cieniu na ozdobnych lozach.

57. Beda tam dla nich owoce i beda mieli wszystko, czego zazadaja.

58. "Pokłój!" - słowo od Pana miłosiernego.
59. Trzymajcie się z dala dzisiaj, o wy, grzesznicy!
60. Czyż wam nie nakazałem, o synowie Adama: "Nie czcicie szatana! Zaprawdę, on jest wrogiem jawnym!
61. Czcie Mnie! - to jest droga prosta!"
62. Szatan sprowadził z drogi mnóstwo spórów was. Czyż nie mieliście rozumu?
63. Oto Gehenna, którą nam została obiecana!
64. Palcie się w niej dzisiaj za to, iż nie wierzyliście!
65. Dzisiaj My nakładamy pieczęć na ich usta, lecz mówią ich ręce i ich nogi świadczą o tym, co oni zarobili.
66. A jeśli byśmy chcieli, to starlibyśmy ich oczy; i oni rzuciliby się na poszukiwanie drogi, lecz jakżeby mogli widzieć?
67. I jeśli byśmy chcieli, to przemienilibyśmy ich na miejscu, wtedy oni nie mogliby ani odejść, ani powrócić.
68. A komu My dajemy długie życie, to pochylamy jego postać. Czyż oni nie rozumieją?
69. My nie nauczyliśmy go poezji* - to by nie było dla niego odpowiednie. To jest tylko napomnienie i Koran jasny,
70. jako ostrzeżenie dla każdego żyjącego i aby ziszcilo się słowo wobec niewiernych.
71. Czyż oni nie widzieli, iż My stworzyliśmy dla nich, między tym, co stworzyły Nasze ręce - trzody, których są posiadaczami?
72. I poddaliśmy im je: jedne z nich służą im do jazdy wierzchem, a inne jako pożywienie.
73. Maja też z nich inne korzyści, jak i napoje. Czyż mogą nie być wdzięczni?
74. Jednak oni wzięli sobie bogów poza Bogiem. Być może, oni będą wspomnieni?!
75. Lecz oni nie mogą udzielić im pomocy, chociażby byli zastępem dla nich przygotowanym.
76. Niech cię nie zasmuca ich słowo! My wiemy, co oni ukrywają i co ujawniają.
77. Czyż nie widział człowiek, jak stworzyliśmy go z kropli nasienia? I oto on jest jawnym przeciwnikiem!
78. I przytacza Nam przykład, a zapominał o swoim stworzeniu. Mówi on: "Kto ożywi kości, kiedy one są ztłale?"
79. Powiedz: "Ożywi je Ten, kto stworzył je po raz pierwszy. On o wszelkim stworzeniu jest wszechwiedzący!
80. On jest Tym, który przygotował dla was ogień z zielonego drzewa, i oto wy zapalacie z niego."
81. Czyż Ten, który stworzył niebiosy i ziemię, nie jest w mocy stworzyć do nich podobnych? Tak! On jest Stworzycielem, Wszechwiedzącym!
82. jego rozkaz - kiedy On chce jakiejś rzeczy - zawiera się w słowie: "Bądź!" - i ona jest.
83. Chwała niech będzie Temu, w którego reku jest władza królewska nad każdą rzeczą! Do Niego będziecie sprowadzeni!

QURAN (POLISH)

37 - As-Saaffaat

1. Na tych, którzy stoja w szeregach,
2. i tych, którzy odpiedzaja gwałtownie,
3. i tych, którzy recytuja napomnienie!
4. Zaprawde, wasz Bóg jest Jeden!
5. Pan niebios i ziemi, i tego, co jest miedzy nimi, i Pan wschodu!
6. Oto ozdobilismy najnizsze niebo ozdobą z gwiazd,
7. również dla ochrony przed wszelkim szatanem buntownikiem.
8. Oni nie moga przysluchiwac sie najwyzszej radzie; razeni ze wszystkich stron,
9. sa odpiedzani; i dla nich bedzie kara nieustanna;
10. chyba ze ktorys z nich uchwyci jakis fragment, lecz wtedy idzie w slad za nim plomien przenikajacy.
11. Zapytaj wiec ich: Czy oni sa silniejsi w budowie fizycznej od innych, których stworzylismy? My przeciez stworzylismy ich z lepkiej gliny.
12. Tak ty sie dziwisz, a oni sie wysmiewaja!
13. I kiedy im sie przypomina, oni sobie nie przypominaja,
14. a kiedy widza znak, to sie wysmiewaja;
15. i mówia: "To sa czary oczywiste!"
16. Czyz kiedy pomrzemy i kiedy sie staniemy prochem i koscmi, czyz naprawde zostaniemy wskreszeni,
17. my i nasi praojcowie?"
18. Powiedz: "Tak! I bedziecie pokorni!"
19. I bedzie tylko jeden krzyk, i wtedy zobacza,
20. i powiedza: "Biada nam! To jest Dzień Sadu!"
21. To jest Dzień Rozstrzygnięcia, którzy uznaliscie za kłamstwo!
22. Zbierzcie tych, którzy byli niesprawiedliwi, i ich zony, i to, co oni czcili
23. poza Bogiem, i poprowadzcie ich ku drodze do piekla!
24. Zatrzymajcie ich, bo beda zapytani:
25. "Cóż z wami? Nie pomagacie sobie wzajemnie?"
26. Przeciwnie! Oni dzisiaj sa całkowicie poddani.
27. Zblizaja sie do siebie i pytaja jeden drugiego.

28. Oni mówią: "Wy przecież przychodziliście do nas z prawej strony. "
29. Ci powiedza: "Nie, przeciwnie, wy nie byliście wierzącymi
30. i my nie mieliśmy nad wami żadnej władzy; byliście ludem buntowniczym.
31. Sprawdziło się na nas słowo naszego Pana, - my, z pewnością, zakosztujemy!
32. My więc zaprowadziliśmy was na bezdroża, bo sami byliśmy błądzącymi."
33. I oto oni, tego Dnia, będą współuczestnikami w karze.
34. Oto w ten sposób postępujemy z grzesznikami!
35. Zaprawdę, kiedy im mówiono: "Nie ma boga, jak tylko Bóg!" - oni wbijali się w pęcherze.
36. Mówili: "Czyż porzucimy naszych bogów dla jakiegoś opętanego poety?"
37. Wcale nie! On przyszedł z prawdą i potwierdził prawdziwość posłańców.
38. Wy na pewno zakosztujecie kary bolesnej!
39. Będzie wam zapłacone tylko za to, co czyniliście.
40. Z wyjątkiem sług Boga, szczerze oddanych.
41. Dla nich będzie zaopatrzenie znane:
42. owoce; i będą uhonorowani
43. w Ogrodach szczęśliwości,
44. spoczywając na łozach, zwróceni twarzami ku sobie.
45. Będą wśród nich krzątać z pucharem napoju ze złota dla
46. czystego - rozkoszy dla pijących.
47. Nie powoduje on zamroczenia ani nie doznają od niego znudzenia.
48. I przy nich będą dziewice skromnie patrzące, o dużych oczach,
49. podobne do pereł ukrytych.
50. Będą podchodzić jedni do drugich, zadając sobie wzajemnie pytania.
51. Jeden z nich powie: "Miałem towarzysza, który mówił:
52. "Czy ty jesteś spośród tych, którzy przyjmują prawdę?"
53. Czy kiedy pomrzemy i kiedy staniami się prochem i kośćmi, to czy będziemy sadzeni?"
54. I powie: "Czy zechcecie popatrzeć w dół?"
55. Wtedy on przyjrzy się i zobaczy swego towarzysza w środku piekła.
56. I powie: "Na Boga! Ty mnie omal nie zgubiłeś.
57. Gdyby nie dobroć mojego Pana, to na pewno byłbym wśród skazanych.
58. Czyż my nie pomarliśmy
59. naszą pierwszą śmiercią i nie spotkała nas kara?"
60. Zaprawdę, to jest ogromne osiągnięcie!

61. Dla czego podobnego niech pracuja pracujacy.
62. Czyz to jest lepsze jako ugoszczenie, czy tez drzewo Az-Zakkum?
63. Oto My umiescilismy je jako próbe dla sprawiedliwych.
64. To jest bowiem drzewo, które wyrasta z dna piekla.
65. Jego owoce sa jak glowy szatanów.
66. Oni beda z niego jedli i beda napelniali swoje brzuchy.
67. Potem otrzymaja do picia mieszanine z wrzacej wody.
68. Potem, zaprawde, nastapi ich powrót do piekla.
69. Oni znalezi swoich ojców, którzy zabladzili;
70. i poszli szybko ich sladami.
71. A przed nimi zabladzila wiekszosc dawnych przodków.
72. A przeciez posylalismy do nich ostrzegajacych.
73. I popatrz, jaki byl ostateczny koniec tych ostrzeganych;
74. z wyjatkiem szczerych slug Boga!
75. Wzywaj Nas Noe. - Jakze wspaniali sa ci, którzy dali posluch! -
76. I uratowalismy go i jego rodzine od strasznego nieszczescia.
77. I uczynilismy, iz jego potomstwo przetrwalo.
78. I uwiecznilismy go wsród potomnych:
79. "Pokój Noemu wsród swiatów!"
80. Tak My wynagradzamy czyniacych dobro.
81. On jest przeciez wsród Naszych slug wierzacych!
82. Potem potopilismy innych.
83. Zaprawde, wsród jego zwolenników byl Abraham.
84. Kiedy on przyszedl do swego Pana, z czystym sercem,
85. powiedzial do swojego ojca i do swego ludu: "Co wy czcicie?
86. Czy zmyślonego klamstwa, boga poza Bogiem, szukacie?
87. A cóż myslicie o Panu swiatów?"
88. Wtedy popatrzył on uwaznie na gwiazdy
89. i powiedzial: "Zaprawde, jestem chory!"
90. I oni odwrócili sie do niego plecami.
91. Wtedy on skierowal sie ukradkiem do ich bogów i powiedzial:
92. Dlaczego wy nie jecie? Dlaczego wcale nie macie?"
93. I on zwrócił sie ku nim, uderzajac ich prawa reka.

94. Wtedy zbliżyli się do niego pośpiesznie.
95. On powiedział: "Czy wy czcicie to, co wykuliscie?"
96. A Bóg stworzył was i to, co wy tworzycie."
97. Oni powiedzieli: "Zbudujcie jemu budowle* i wrzucie go w ogień palacy!"
98. I oni uknuli na niego podstęp, lecz My sprawiliśmy, iż oni znaleźli się na dole.
99. I on powiedział: "Oto ja idę do mego Pana, On mnie poprowadzi drogą prostą.
100. Panie Mój! Obdarz mnie kims sprawiedliwym!"
101. I obwiesciliśmy mu radosną wieść: chłopca wspaniałomyślnego.
102. A kiedy ten doszedł już do wieku, kiedy mój razem z nim się trudzić, on powiedział: "Synu mój ! Oto widziałem siebie we śnie, zabijającego ciebie na ofiarę. Rozważ więc, co o tym myślisz?" Powiedział: "O mój ojcie! Czyn, co ci nakazano! Ty mnie znajdziesz cierpliwym, jeśli tak zechce Bóg!"
103. A kiedy obaj poddali się całkowicie i kiedy on rzucił go twarzą na ziemię,
104. zawołaliśmy do niego: Abrahamie! "
105. Widzenie senne wzięłeś za prawdę. W ten sposób nagradzamy czyniących dobro.
106. Zaprawdę, to jest doświadczenie oczywiste!"
107. I okupiliśmy go wielką ofiarą.
108. I uwieczniliśmy go wśród potomnych:
109. "Pokój Abrahamowi!"
110. W ten sposób nagradzamy tych, którzy czynią dobro!
111. On jest, zaprawdę, wśród Naszych wiernych sług!
112. I obwiesciliśmy mu radosną wieść: Izaaka, proroka spośród sprawiedliwych.
113. I pobłogosławiliśmy jemu i Izaakowi. A spośród jego potomstwa niektórzy czynią dobro, a inni czynią zło sobie samym, w sposób oczywisty.
114. I już okazaliśmy dobroć Mojżeszowi i Aaronowi.
115. Wybawiliśmy ich obojdwu, i ich lud, od ogromnego nieszczęścia.
116. Pomogliśmy im i oni zostali zwycięzcami.
117. I daliśmy im Księgę jasną;
118. i poprowadziliśmy ich drogą prostą.
119. I uwieczniliśmy ich wśród potomnych:
120. "Pokój Mojżeszowi i Aaronowi!"
121. Tak My wynagradzamy czyniących dobro!
122. Oni obojdwaj należą do Naszych sług wierzących.
123. I Eliasza, zaprawdę, był jednym z posłańców!
124. Oto powiedział on do swego ludu:

125. "Czyż nie będziecie bogobojni? Czyż będziecie wzywać Boga, a pozostawicie najlepszego ze stworzeń,
126. Boga, Pana waszego i Pana waszych przodków?"
127. Lecz oni uznali go za kłamcę i na pewno będą skazani,
128. z wyjątkiem szczerych sług Boga.
129. I uwiecznilismy go wśród późniejszych pokoleń.
130. Pokój Eliaszowi!
131. W ten sposób nagradzamy tych, którzy czynią dobro.
132. On jest wśród Naszych sług wierzących.
133. I, zaprawdę, Lot był jednym z posłańców!
134. Oto uratowaliśmy jego i jego rodzinę, wszystkich razem,
135. z wyjątkiem starej kobiety, będącej wśród pozostających w tyle.
136. Potem wytraciliśmy innych.
137. I oto wy przechodzicie mimo nich rankiem
138. i nocą. Czyż wy nie rozumiecie?
139. I, zaprawdę, Jonasz był jednym z posłańców!
140. Oto uciekł on na statek załadowany.
141. I rzucał losy, i znalazł się między przegrywającymi.
142. I połknęła go ryba, kiedy zasłużył na nagane.
143. I gdyby nie był między wysławiającymi,
144. to z pewnością pozostałby w jej brzuchu aż do Dnia, kiedy ludzie będą wskrzeszeni.
145. Potem rzuciliśmy go na pustkowiu i był chory.
146. I spowodowaliśmy, iż wyrosło nad nim drzewo z dyniowatych - jaktin.
147. Wtedy wysłaliśmy go do stu tysięcy albo jeszcze więcej.
148. Oni uwierzyli. Pozwoliczmy im więc używać do pewnego czasu.
149. Zapytaj ich: "Czy twój Pan ma córki, a oni posiadają synów?"
150. Czyż My stworzyliśmy aniołów jako istoty żeńskie i oni mogą to poświadczyc?"
151. Czyż oni w swoim oszczerstwie pójdą tak daleko, że będą mówili:
152. "Bóg zrodził"? Zaprawdę, oni są kłamcami!
153. Czy On wybrał córki ponad synami?
154. Cóż z wami? Jak wy sadzicie?
155. Czy się nie opamiętacie?
156. Albo czy macie władzę oczywistą?
157. Przyniescie więc waszą Księgę, jeśli jesteście prawdamiwni!

158. Oni ustanowili między Nim a dzinnami jakieś pokrewieństwo. A przecież dzinny wiedzą, że oni będą zganieni

159. - Chwała niech będzie Bogu, którego jest ponad to, co oni opisują! -

160. oprócz szczerych sług Boga!

161. Zaprawdę, wy i to, co czcicie,

162. potrafiacie skusić przeciw Niemu

163. jedynie tych, którzy się będą palić w ogniu piekielnym.

164. I nie ma wśród nas nikogo, kto by nie miał oznaczonego miejsca.

165. My stoimy w szeregach

166. i głosimy chwałę!

167. I zaprawdę niewierni mówili:

168. "Gdybyśmy mieli napomnienie od przodków,

169. to na pewno bylibyśmy szczerymi sługami Boga!"

170. Lecz oni nie uwierzyli w Niego. I niebawem się dowiedzą.

171. Nasze słowo zostało dane wcześniej Naszym sługom posłancom.

172. Oni z pewnością zostaną wspomóceni.

173. I, zaprawdę, Nasze zastępy będą zwycięskie!

174. Odwróć się więc od nich na pewien czas

175. i przyglądaj się im; oni niebawem zobaczą!

176. Czyżby chcieli przyspieszyć Naszą karę?

177. Kiedy ona znajdzie się już na ich podwroźu, to nieszczęsny będzie ranek dla tych, którzy byli ostrzegani!

178. Odwróć się więc od nich na pewien czas

179. i przyglądaj się im; oni niebawem zobaczą!

180. Chwała niech będzie twojemu Panu, Panu potęgi, którego jest ponad to, co oni opisują!

181. I pokłoń posłancom!

182. I chwała Bogu, Panu światów!

QURAN (POLISH)

38 - Saad

1. Sad. Na Koran, zawierający napomnienie!
2. A jednak ci, którzy nie wierzą, tkwią w dumie i odszczepienstwie.
3. Ilez pokolen wytraciliśmy przed nimi! Oni wolali, lecz nie był to czas wybawienia.
4. Dziwiał się, że przyszedł do nich ostrzegający spośród nich. I mówią niewierni: "To jest czarownik, wielki kłamca!"
5. Czy on uczyni bogów Bogiem jedynym? Zaprawdę, to jest rzecz zadziwiająca!"
6. I starszyzna spośród nich oddaliła się, mówiąc: "Idźcie i wytrwajcie przy waszych bogach! Zaprawdę, to jest rzecz pożądana!"
7. Nie słyszeliśmy wcale o tym w ostatniej religii. To jest tylko wymysł.
8. Czy to jemu, spośród nas wszystkich, zostało zesłane napomnienie?" Tak! Oni pozostają w zwątpieniu względem Mojego napomnienia. Tak! Oni jeszcze nie zakosztowali Mojej kary!
9. Czy oni posiadają skarby miłosierdzia twego Pana, Potężnego, Obdarzającego?
10. Czy oni posiadają królestwo niebios i ziemi, i tego, co jest między nimi? Niech więc wzniosła się na sznurach!
11. Zastępy z frakcji odszczepieńców zostały rozbite.
12. Przed nimi kłam zadawali: lud Noego, lud Ad i Faraon - posiadacz namiotu
13. i lud Samud, lud Lota i mieszkańcy Gaszczu. Oni wszyscy stanowili frakcje.
14. Każdy z nich za kłamców uważał posłańców, dlatego też ziszcza się Moja kara.
15. pozostaje im tylko oczekiwać na jeden krzyk, który nie będzie powtórzony.
16. I powiedzieli: "Panie nasz! Przyspiesz nasz udział przed Dniem rozrachunku!"
17. Bądź cierpliwy na to, co oni mówią, i wspomnij Naszego sługę Dawida, posiadającego siłę. Zaprawdę, on był pełen skruchy!
18. Oto skloniliśmy go, aby wraz z nim głosiły chwałę o zachodzie i wschodzie słońca;
19. i ptaki wokół zebrane - wszystko ku Niemu się zwraca.
20. I umocniliśmy jego królestwo, i daliśmy mu mądrość i rozstrzygającą jasność mowy.
21. Czy doszło do ciebie opowiadanie o prowadzących śpór? Oto oni wspieli się po murze do sanktuarium.
22. Kiedy weszli do Dawida, on się ich przestraszył, oni zaś powiedzieli: "Nie obawiaj się! My jesteśmy dwoma kłótnikami, każdy z nas nastaje na drugiego. Rozsądź więc między nami według prawdy i nie bądź niesprawiedliwy, i wyprowadz nas na równą drogę.
23. Oto mój brat. Posiada on czterdzieści dziewięć owiec, a ja mam tylko jedną owcę. I powiedział on: "Powiedz mi ja! - i on zwyciężył mnie w mowie."
24. powiedział Dawid: "On był dla ciebie niesprawiedliwy, prosząc o przyłączenie twojej owcy do swoich. Zaprawdę, wielu spośród współników wyrządza sobie nawzajem krzywdy, z wyjątkiem tych, którzy uwierzyli i którzy pełnią dobre dzieła, a jest ich niewielu." I domyślił się Dawid, że wystawiliśmy go tylko na próbę. Poprosił o przebaczenie swego Pana i padł na twarz, wybijając pokłony, i nawrócił się.

25. Wiec przebaczyliśmy mu to i czeka go miejsce blisko Nas i piękna przystan.
26. O Dawidzie! Uczyniliśmy ciebie namiestnikiem na ziemi. Rozsadzaj wiec między ludźmi według prawdy, nie idź za namietnością, bo sprowadzi cię z drogi Boga. Zaprawdę, tych, którzy schodzą z drogi Boga czeka kara straszna za to, iż zapomnieli o Dniu rozrachunku!
27. My nie stworzyliśmy nieba i ziemi, i tego, co jest między nimi, nadaremnie. Takie jest mniemanie tych, którzy nie wierzą. Lecz biada tym, którzy nie wierzą, w obliczu ognia!
28. Czy My będziemy traktować tych, którzy wierzą i czynią dobre dzieła, tak jak tych, którzy szerzą zgorszenie na ziemi? Czyż będziemy traktować bogobojnych tak jak rozpustników?
29. To jest Księga, którą tobie zesłaliśmy, błogosławiona - aby oni zastanowili się nad jej znakami i aby się opamiętali ludzie posiadający rozum.
30. Dawidowi darowaliśmy Salomona. Jakże wspaniały to sługa! Zaprawdę, on był pełen skruchy.
31. Kiedy mu przedstawiono wieczorem lekko stąpające, szlachetne rumaki,
32. on powiedział: "Zaprawdę, postawiłem wyżej miłość tego dobrego niżeli wspomnienie mego Pana; dopóki ono nie skryło się za zasłoną.
33. Przyprowadźcie je do mnie!" I zaczął przecinać ich ścięgna i szyje.
34. I doświadczaliśmy Salomona, umieszczając na tronie jakąś postać. Wtedy on się nawrócił.
35. Powiedział: "Panie mój! Przebaczone mi! I daj mi królestwo takie, które nie będzie odpowiednie dla nikogo po mnie. Zaprawdę, Ty jesteś Obdarzający!"
36. I podaliśmy jemu wiatr, który pynie, na jego rozkaz, lekko, tam gdzie on zamierzał;
37. i szatanów, zarówno budujących, jak i nurkujących,
38. i innych, parami spętanych.
39. "Oto jest Nasz dar! Rozdzielaj go hojnie lub zachowaj, bez zdawania rachunku!"
40. Zaprawdę, czeka go miejsce blisko Nas i piękna przystan!
41. I wspomnij Naszego sługę Hioba, kiedy wołał do swego Pana: "Czy to szatan mnie dotknął cierpieniem i karą?"
42. "Uderz nogą! Oto woda chłodna do obmycia się i picia!"
43. I oddaliśmy mu jego rodzinę dwakroć liczniejszą, jako miłosierdzie od Nas i jako napomnienie dla ludzi rozumnych.
44. I weź w reke garsc trawy, i smagaj nią, i nie złam twojej przysięgi!" I znaleźliśmy go cierpliwym. Jakże to wspaniały sługa! Zaprawdę, on był pełen skruchy!
45. I wspomnij nasze sługi: Abrahama, Izaaka i Jakuba - posiadających władzę i jasne spojrzenie.
46. Oczyszciliśmy ich czystą myślą - wspomnieniem o siedzibie.
47. Oni są u Nas przecież wśród wybranych, najlepszych.
48. I wspomnij Isma'ila, Eliasza i Zu'I-Kifla* - każdy z nich jest wśród najlepszych.
49. To jest napomnienie. I, zaprawdę, bogobojnych czeka piękna przystan:
50. Ogrody Edenu z otwartymi dla nich bramami.
51. Leżąc tam wygodnie, proszą oni o owoce obfite i napój.
52. I beda mieli dziewczęta o skromnym spojrzeniu, jednakowego wieku.

53. To właśnie zostało im obiecanie na Dzień rozrachunku.

54. Oto Nasze zaopatrzenie - będzie ono niewyczerpane.

55. Tak będzie! Lecz, zaprawdę, buntownik³ w czeka nieszczęsna przystan:

56. Gehenna, w której³ będą się palić. A jakże to złe miejsce odpoczynku!

57. Tak będzie! Niech oni zakosztują: i wody wrzącej, i napoju cuchnącego,

58. i innych tego rodzaju podwojonych mak.

59. Oto tłum wrzucony razem z wami. Nie ma dla nich żadnego przywitania; będą się palić w ogniu.

60. Oni mówią: "Nie! To wy! Dla was nie ma powitania! To wyście nam to pierwsi przygotowali! Jakże to nieszczęsne miejsce stałego przebywania!"

61. Oni mówią: "Panie nasz! Temu, kto dla nas to pierwsi przygotował, . powiększ w dwójnasób³ kary w ogniu!"

62. Oni mówią: "Cóż³ to z nami, że nie widzimy tutaj ludzi, których uważaliśmy za złych?

63. Czyż my braliśmy sobie ich na posmiewisko albo odwracaliśmy się od nich nasze spojrzenia?"

64. Zaiste, sprzecznienie się mieszkańców³ ognia jest prawdą!

65. Powiedz: "Ja jestem tylko ostrzegającym. Nie ma boga, jak tylko Bóg³, Jeden, Zwycięzający!

66. Pan niebios i ziemi, i tego, co jest między nimi, Potężny, Przebaczący!"

67. Powiedz: "To jest wielka nowina,

68. wy się od niej odwracacie.

69. Nie miałem żadnej wiedzy o najwyższych dostojnikach, kiedy prowadzili spór³.

70. To tylko zostało mi objawione, że jestem wyraźnie ostrzegającym.

71. Oto powiedział mój³ Pan do aniołów³: "Ja stwarzam człowieka z gliny.

72. Kiedy go ukształtuje harmonijnie i tchnie w niego Mojego Ducha, to padnijcie, oddając mu poklony!"

73. Wtedy poklonili się aniołowie wszyscy razem,

74. z wyjątkiem Iblisa; on wbił się w pychę i znalazł się wśród³ niewiernych.

75. Powiedział: "O Iblisie! Co tobie przeszkodziło, że nie pokłoniłeś się temu, co Ja stworzyłem Moimi rękami? Czy wbiłeś się w pychę, czy też jesteś wśród³ wyniosłych?"

76. Powiedział: "Ja jestem lepszy od niego: Ty stworzyłeś mnie z ognia, a jego stworzyłeś z gliny."

77. Rzekł: "Wychodź więc stąd, bo jesteś przeklęty!

78. I zaprawdę, Moje przekleństwo na tobie aż do Dnia Sadu!"

79. Powiedział: "Panie mój³ ! Pozwól³ mi zaczekać do Dnia ich wskrzeszenia."

80. Rzekł: "Zaprawdę, ty jesteś wśród³ tych, którym dano czekać

81. aż do Dnia wiadomego czasu."

82. Powiedział: "Przeto; na Twoją potęgę! Ja z pewnością zwiode ich wszystkich,

83. z wyjątkiem Twoich sług, szczerze oddanych!"

84. Rzekł "To jest prawda! I Ja prawdę mówię³!

85. Ja na pewno wypelnie Gehenne toba i tymi, ktŃrzy pŃjda za toba - wszystkimi wam!"

86. Powiedz: "Ja nie zadam od was za to zadnej zapłaty ani tez nie jestem sposrŃd tych, ktŃrzy biora na siebie ponad mozliwosci."

87. To jest tylko napomnienie dla swiatŃw.

88. I wy z pewnoscia dowiecie sie o tym po pewnym czasie.

QURAN (POLISH)

39 - Az-Zumar

1. Objawienie Księgi pochodzi od Boga, Potężnego, Mądrego!
2. Oto zesłaliśmy tobie Księgę z prawdą. Czcij więc Boga, szczerze wyznając Jego religię!
3. Czy szczerą religią nie należy tylko do Boga? A ci, którzy sobie wzięli opiekunów poza nim: "My czcimy ich tylko dlatego, ażeby oni przybliżyli nas do Boga." Zaprawdę, Bóg rozstrzygnie między nimi to, w czym się różnią. Zaprawdę, Bóg nie prowadzi drogą prostą tego, kto jest kłamcą i niewdzięcznikiem!
4. Jesliby Bóg chciał wziąć sobie syna, to wybrałby z tego, co stwarza. Niech Mu będzie chwała! On - Bóg Jeden, Zwycięzający!
5. On stworzył niebiosy i ziemię prawdziwie. On nawija noc na dzień i On nawija dzień na noc. On podporządkował słońce i księżyc - każde według do naznaczonego kresu. Czyż On nie jest Potężny, Przebaczący?
6. On stworzył was z jednej duszy, potem uczynił z niej jej parę. On zesłał dla was, spośród trzód, osiem par. On was stwarza w łonach waszych matek, stworzenie po stworzeniu, w trzech ciemnościach. To jest Bóg, wasz Pan. Do Niego należy królestwo. Nie ma boga, jak tylko On! Jakże, więc jesteście odwrócenici!
7. Jeśli jesteście niewdzięczni, to, zaprawdę, Bóg was nie potrzebuje, choć Jemu się nie podoba niewiara Jego sług. A jeśli jesteście wdzięczni, to On znajduje w was upodobanie. I żadna niosąca ciężar nie poniesie ciężaru drugiej. Potem do waszego Pana powróćcie. I On obwieści wam to, co czyniliście. On przecież wie dobrze, co znajduje się w piersiach.
8. Kiedy dotknie człowieka jakaś szkoda, to on wzywa swego Pana, nawracając się do niego. Następnie, kiedy Bóg obdarzy go dobrodziejstwem, to on zapomina, o co Go prosił przedtem, i stawia różnych Bogu, aby sprowadzać ludzi z Jego drogi. Powiedz: "Naciesz się chwilę swoją niewiara, bo będziesz, zaprawdę, wśród mieszkańców ognia!"
9. Czyż ten, który pokornie się modli w nocy, padając na twarz i wstając, i troszczy się z bojaźnią o życie ostateczne, i spodziewa się miłosierdzia od swego Pana?... Powiedz: "Czy różni się ci, którzy wiedzą, i ci, którzy nie wiedzą?" Tylko ludzie obdarzeni rozumem przyjmują napomnienie.
10. Powiedz: "O Moim słudzy, którzy wierzyli! Bądźcie się waszego Pana! Ci, którzy czynią dobro na tym świecie, otrzymają dobro, a ziemia Boga jest rozległa. Zaprawdę, cierpliwym będzie dana w pełni ich nagroda, bez rachunku!"
11. powiedz: "Zaprawdę, otrzymałem rozkaz, abym oddawał Bogu cześć, . szczerze wyznając Jego religię.
12. I otrzymałem rozkaz, abym był pierwszym spośród tych, którzy się poddali całkowicie. "
13. Powiedz: "Zaprawdę, obawiam się - jeśli nie będę posłuszny memu Panu - kary Dnia Straszego!"
14. Powiedz: "Oddaję cześć Bogu, czyniąc czystą dla Niego moją religię.
15. Czcijcie więc, kogo chcecie, poza Nim!" Powiedz: "Zaprawdę, ponieśli stratę ci, którzy stracili siebie samych i swoje rodziny w Dniu Zmartwychwstania." Czy to nie jest strata oczywista?
16. Bada oni mieli ponad sobą zasłony z ognia, i pod sobą zasłony. Oto czym przeraża Bóg Swoje sługi. O Moim słudzy! Bądźcie się Mnie!
17. A tych, którzy się odsunęli od balwanów, aby im nie oddawać czci, i nawrócili się do Boga, czeka radosna wieść. Obwieść więc radosną wieść Moim sługom,
18. którzy się przysłuchują słowu i postępują za tym, co jest w nim najlepsze. To są ci, których Bóg prowadzi drogą prostą. To są ci, którzy są obdarzeni rozumem.

19. Czy ten, na którego się zacił słowo kary... Czy wybawisz tego, kto jest w ogniu?
20. Lecz dla tych, którzy się boją swego Pana, będą wysokie pokoje; nad nimi będą zbudowane inne wysokie pokoje, a dołem popłyną strumyki, zgodnie z obietnicą Boga; Bóg nie sprzeniewierza się Swojej obietnicy!
21. Czyż nie widziałeś, że Bóg zesłał z nieba wodę i poprowadził ją, jako źródła, w głąb ziemi? Następnie sprawia, że dzięki niej wyrastają różnobarwne zasiewy; potem one więdną i żółkną; i On czyni je zeschniętym zielskiem. Zaprawdę, w tym jest napomnienie dla tych, którzy są obdarzeni rozumem!
22. Czyż ten, którego pierś Bóg otworzył dla islamu i który posiada światło od swego Pana?... Biada więc tym, których serca są zatwardziałe na napomnienie Boga! Ci są w błędzie oczywistym.
23. Bóg zesłał najpiękniejsze opowiadanie - Księgę, zawierającą podobne do siebie powtórzenia od których cierpienie skłóca tych, którzy się boją swego Pana; potem ich skłóca i ich serca stają się miękkie na napomnienie Boga. To jest droga Boga, którą On prowadzi, kogo chce. A kogo On sprowadzi z niej, to nie ma już dla niego żadnego przewodnika.
24. Czyż ten, kto chroni się swoją twarzą od najgorszej kary - w Dniu Zmartwychwstania?... I będzie powiedziane niesprawiedliwym: "Zakosztujcie tego, co sobie zyskaliście!"
25. Kłam zadali prawdzie ci, którzy byli przed nimi. Przyszła więc do nich kara stąd, skąd oni się nawet nie spodziewali.
26. Bóg dał im zakosztować ponizenia w życiu na tym świecie, a przecież kara życia ostatecznego jest większa. Gdyby oni byli wiedzieli!
27. Dalismy ludziom w tym Koranie wszelkiego rodzaju przykłady. - Być może, oni się opamiętają! -
28. To jest Koran arabski, nie posiadający żadnej zawilosci, być może, oni będą bogobojni!
29. Bóg przytoczył jako przykład pewnego człowieka, o którego się sprzeczcali współwłaściciele, i innego, poddanego tylko jednemu człowiekowi. Czy oni stanowią jednakowy Przykład? Chwała niech będzie Bogu! Lecz większość ludzi nie wie.
30. Zaprawdę, ty jesteś śmiertelny i oni są śmiertelni!
31. Później, w Dniu Zmartwychwstania, będziecie się sprzeczczać w obecności waszego Pana.
32. A kto jest bardziej niesprawiedliwy aniżeli ten, kto wymyśla kłamstwo przeciwko Bogu i uważa za kłamstwo prawdę; kiedy do niego przychodzi? Czy nie ma w Gehennie miejsca schronienia dla niewiernych?
33. „A każdy, kto przyszedł z samą prawdą i uznał ją za prawdę... - tacy są bogobojni.
34. Oni otrzymają u swego Pana to, co żechcą. ' To jest zapłata dla czyniących dobro!
35. Bóg odpuści im to, co oni uczynili najgorszego, i wypłaci im ich nagrodę czymś piękniejszym niż to, co czynili.
36. Czy Bóg nie jest wystarczający dla Swojego sługi, choć oni straszą cię tymi, którzy są poza Nim? Lecz kogo Bóg sprowadzi z drogi, ten nie będzie miał żadnego przewodnika.
37. A kogo Bóg prowadzi drogą prostą, tego nikt nie sprowadzi z drogi. Czy Bóg nie jest potężny, władca zemsty?
38. I jeśli ich zapytasz: "Kto stworzył niebiosy i ziemię?", oni na pewno powiedzą: "Bóg!" Powiedz: "Czy zastanowiliście się? Jeśli Bóg chce dla mnie jakiegokolwiek szkody, to czy ci, których wzywacie poza Nim, potrafią oddalić tę szkodę? Albo jeśli On żechce mnie obdarzyć miłosierdziem, to czy oni potrafią powstrzymać Jego miłosierdzie?" Powiedz: "Wystarczy mi Bóg! Jemu ufają wszyscy ufający!"
39. Powiedz: "O ludu mój! Działajcie według waszej możliwości, albowiem i Ja działam! I niebawem się dowiecie,
40. do kogo przyjdzie kara hanbiaca i na kogo spadnie kara nieustanna."
41. Oto zesłaliśmy tobie Księgę dla ludzi, z prawdą. Kto idzie drogą prostą, czyni to dla samego siebie, a kto zabłądził z drogi, to błądzi ze szkoda dla siebie. Ty nie jesteś dla nich poradcicielem.
42. Bóg zabiera dusze w chwili śmierci; wzywa także te, które nie umarły, tylko są we śnie. On zatrzymuje te, których śmierć

zdecydował, a odsyła inne do wyznaczonego terminu. Zaprawde, w tym są znaki dla ludzi, którzy się zastanawiają!

43. Czy oni wzięli sobie jakichś oredowników poza Bogiem? Powiedz: "Czy nawet wówczas, jeśli oni niczego nie posiadają i nic nie rozumieją?"

44. Powiedz: "Do Boga należy oredownictwo w całości! Do Niego należy królestwo niebios i ziemi! Do Niego będziecie sprowadzeni!"

45. I kiedy jest wspominany Bóg Jedyny, to wzdragają się serca tych, którzy nie wierzą w życie ostateczne. A kiedy są wspominani ci, którzy są poza Nim, wtedy oni się radują.

46. Powiedz: "O Boże! Stwórczo niebios i ziemi! Ty, który znasz to, co skryte i jawne! Ty będziesz rozstrzygał między Twoimi sługami to, w czym oni się różnią."

47. I jeśli nawet należało do niesprawiedliwych wszystko, co jest na ziemi, i jeszcze raz tyle, to oni z pewnością chcieliby się wykupić od zła kary w Dniu Zmartwychwstania. I wtedy pojawi im się, od Boga, to, z czym oni się nigdy nie liczyli.

48. Ujrzało złe uczynków, jakie popełnili, i obejmie ich to, z czego się nasmiewali.

49. Kiedy człowieka dosięgnie jakieś zło, to wzywa Nas. Potem, kiedy obdarzymy go dobrodziejstwem pochodzącym od Nas, on mówi: "Co mi zostało dane, zawdzięczam wiedzy." Wcale nie! To jest tylko próba! Lecz, zaprawde, większość z nich nie wie!

50. Już mówili to wszystko ci, którzy byli przed nimi. Lecz nie pomogło im nic to, co zyskali.

51. I dosięgło ich zło tego, co oni zyskali. A tych, którzy są niesprawiedliwi, też dosięgnie zło tego, co zyskali, i nie będzie w stanie tego udaremnić.

52. Czyż oni nie wiedzą, że Bóg rozdaje hojnie zaopatrzenie, komu chce, i wymierza. Zaprawde, w tym są znaki dla ludzi, którzy wierzą.

53. Powiedz: "O słudzy moi, którzy wykroczyliście przeciwko sobie samym, nie tracie nadziei w miłosierdziu Boga! Zaprawde, Bóg przebacza grzechy w całości. Przecież On jest Przebaczący, Litotliwy!"

54. Nawracajcie się więc do waszego Pana! Poddajcie Mu się całkowicie, zanim spotka was kara, wtedy bowiem nie będziecie wspomóceni.

55. Idźcie za najpiękniejszym z tego, co zesłał wam wasz Pan, zanim spotka was kara niespodziewanie, kiedy nie będziecie jej przeczuwać."

56. Aby nie powiedziała żadna dusza: "Biada mi za to, co zaniedbałam względem Boga! Ja przecież byłam wśród wyszydzających!"

57. Albo żeby nie powiedziała: "Jeśli Bóg poprowadził mnie drogą prostą, to znalazłabym się wśród bogobojnych!"

58. Albo też żeby nie powiedziała, kiedy ujrzy karę: "Jeśli mi było dane powrócić, to byłabym wśród czyniących dobro!"

59. Owszem! Przyszły do ciebie Moje znaki, lecz uznales je za kłamstwo i uniosles się pychą; i znalazles się wśród niewiernych.

60. W Dniu Zmartwychwstania zobaczysz tych, którzy pomawiali Boga o kłamstwo, z twarzami poczerniałymi. Czyż nie w Gehennie jest miejsce pobytu dla dumnych?

61. A Bóg wybawi tych, którzy byli bogobojni, dając im miejsce bezpieczne; i nie dotknie ich zło, i nie będzie się smuć.

62. Bóg jest Stwórcą wszelkiej rzeczy i On jest każdej rzeczy strażnikiem.

63. On ma klucze niebios i ziemi. A ci, którzy nie uwierzyli w znaki Boga, ponoszą stratę.

64. Powiedz: "Czyż kazecie mi oddawać cześć komuś innemu niż Bogu, o głupcy?"

65. Zostało objawione tobie i tym, którzy byli przed tobą: "Jeśli dodasz współtowarzyszy, to z pewnością twoje działanie będzie daremne i na pewno znajdziesz się wśród straconych!"

66. Przeciwnie! Czczij Boga i bądź między wdzięcznymi!

67. Tamci nie wymierzili Boga Jego prawdziwa miara. Ziemia w calosci bedzie Jego garscia w Dniu Zmartwychwstania, a niebiosy beda zwinięte w Jego prawicy. Chwala Mu! On jest wyniosly ponad to, co Jemu przypisuja jako współtowarzyszy!

68. I zadma w trąbę. Ci, którzy są w niebiosach, i ci, którzy są na ziemi, zostaną porażeni piorunem, z wyjątkiem tych, których Bóg zechce oszczędzić! Następnie zadma w nią po raz drugi - i oto oni będą stac i patrzeć.

69. Ziemia zjasnieje światłem swego Pana, księga będzie położona. Przyprawieni będą prorocy i świadkowie i zostaną między nimi rozstrzygnięci według prawdy, i oni nie doznają niesprawiedliwości.

70. I każda dusza otrzyma w pełni zapłatę za to, co zrobiła. On wie najlepiej, co oni czynili. I grupami

71. zostaną zapędzeni do Gehenny ci, którzy nie uwierzyli. A kiedy tam przybędą, otworzą się jej drzwi i powie im jej strażnik: „Czy nie przychodzili do was posłancy pochodzący spośród was? I czy nie głosili wam znaków waszego Pana, i czy nie ostrzegali was przed spotkaniem tego oto Dnia?” Oni powiedzą: „Tak!” Lecz ziszczy się słowo kary nad niewiernymi.

72. I będzie im powiedziane: „Wejdźcie we drzwi Gehenny, będziecie tam przebywać na wieki!” Jakże nieszczęsna to przystan dla dumnych!

73. I grupami będą poprowadzeni ci, którzy się bali swego Pana, do Ogrodu. A kiedy tam przybędą, otworzą się jego bramy i powie im jego strażnik: „Pokój wam! Byliście dobrymi, wejdźcie więc do niego, by przebywać na wieki!”

74. Oni powiedzą: „Chwała niech będzie Bogu, który uczynił dla nas prawdziwą Swoją obietnicę i dał nam w dziedzictwo ziemię! My będziemy mieszkać w tym Ogrodzie, gdzie zechcemy.” Wspaniała to nagroda dla działających!

75. I zobaczysz aniołów otaczających wokół tronu, którzy głoszą chwałę swego Pana. I zostanie rozstrzygnięte między nimi według prawdy, i będzie powiedziane: „Chwała niech będzie Bogu, Panu światów!”

QURAN (POLISH)

40 - Ghaaf ½r

1. Ha. Mim.

2. Objawienie Księgi pochodzi od Boga, Potężnego, Wszechwiedzącego;

3. przebaczone grzechy, przyjmujące pokutę, strasznego w karaniu, pełnego dobroci. Nie ma boga innego, jak tylko On! Do Niego zmierzaj wędrownie.

4. Spierają się o znaki Boga tylko ci, którzy nie wierzą. Niechaj ich wzburzenie w tym kraju ciebie nie zwiedzi.

5. Przed nimi lud Noego, a po nich różne frakcje zadawały kłam. I każdy narodził zamierzał pochwycić swego posłańca. I fałszywie prowadzili dyskusję, aby przez fałsz zniweczyć prawdę. Pochwyciłem ich więc, i jakże była Moja kara!

6. I tak ziszczył się słowo twój Pan na tych, którzy nie uwierzyli: oni są mieszkańcami ognia.

7. Ci, którzy niosą tron, i ci, którzy są wokół niego, głoszą chwałę swego Pana; wierzą w Niego i proszą o przebaczenie dla tych, którzy uwierzyli: "Panie nasz! Ty obejmujesz każdą rzecz miłosierdziem i wiedzą. Przebaczone tym, którzy się nawrócili i którzy poszli po Twojej drodze; i ochroń ich od kary ognia piekielnego!

8. Panie nasz! Wprowadz ich do Ogrodu Eden, który im obiecałeś; im i tym, którzy czynią dobro, spośród ich ojców i ich żon, jak też ich potomstwa. Zaprawdę, Ty jesteś Potężny, Mądry!

9. I ochroń ich od złych czynów! A kogo Ty ochronisz od złych czynów, już tego dnia okażesz mu swoje miłosierdzie. A to jest osiągnięcie ogromne!"

10. Zaprawdę, ogłasza tym, którzy nie uwierzyli: "Nienawiść Boga jest większa od waszej wzajemnej nienawiści, bo oto zostaliście wezwani do wiary, a pozostaliście niewiernymi."

11. Oni powiedzą: "Panie nasz! Ty spowodowałeś naszą śmierć dwa razy i powołałeś nas do życia dwa razy.* Teraz wyznajemy nasze grzechy. Czy jest jakaś droga wyjścia?"

12. Jest tak dlatego, że kiedy wzywano Boga Jedyńskiego, wyszli nie wierzyli; a kiedy Jemu dodawano współtowarzyszy, to wyszli uwierzyli. Lecz rozstrzygnięcie należy do Boga, Wniosłego, Wielkiego.

13. On jest Tym, który pokazał wam Swoje znaki i który zsyła wam z nieba zaopatrzenie; jednak pamiętaj tylko ten, kto się nawraca.

14. Wzywajcie więc Boga, szczerze wyznając Jego religię, mimo sprzeciwu niewiernych.

15. On - wyniosły stopniami; On - władca tronu. On rzuca Ducha, zgodnie ze Swoim nakazem, na kogo chce spośród Swoich sług, aby ostrzec o Dniu Spotkania.

16. Tego Dnia, kiedy się pojawia, nie będzie ukryte przed Bogiem nic, co ich dotyczy. Do kogo należy dzisiaj królestwo? Do Boga Jedyńskiego, Zwycięzającego!

17. Tego Dnia każda dusza otrzyma zapłatę za to, co zarobiła. Tego Dnia nie będzie żadnej niesprawiedliwości. Zaprawdę, Bóg jest szybki w rachunku!

18. I ostrzegaj ich przed Dniem Nieuniknionego, kiedy serca strwożone są w gardłach! Niesprawiedliwi nie znajdą ani gorącego przyjaciela, ani oredownika, który by został wysłuchany.

19. On zna zdradliwość oczu i to, co ukrywają piersi.

20. I Bã³g rozstrzyga wedlug prawdy, natomiast ci, ktã³rych oni wzywaja poza Nim, nie rozstrzygaja niczego. Zaprawde, Bã³g jest Slysacy, Widzacy!

21. Czyz oni nie wedrowali po ziemi i nie widzieli, jaki byl ostateczny koniec tych, ktã³rzy byli przed nimi? Oni byli mocniejsi od nich sila i dzielami pozostawionymi na ziemi. Jednak pochwyl ich Bã³g za ich grzechy i nie mieli przed Bogiem zadnego obroncy.

22. Tak bylo dlatego, ze oni nie uwierzyli, kiedy przychodzili do nich ich poslancy z jasnymi dowodami. Zatem pochwyl ich Bã³g. Zaprawde, Bã³g jest silny, straszny w karaniu!

23. I poslalismy juz Mojzesza, z Naszymi znakami i wladza jasna,

24. do Faraona, Hamana i Karuna. Oni powiedzieli: "Czarownik, klamca

25. A kiedy on przyniã³ im prawde od Nas, oni powiedzieli: "Pozabijajcie synã³w tych, ktã³rzy wraz z nim uwierzyli, a pozostawcie przy zyciu ich kobiety!" Lecz podstep niewiernych tylko wprowadza ich w blad.

26. I powiedzial Faraon: "Pozwã³cie mi, ja zabije Mojzesza! Niech wzywa swego Pana! Otã³z obawiam sie, iz on zmieni wasza religie albo zaszczepli zepsucie na ziemi."

27. I powiedzial Mojzesz: "Szukam uciezki u mojego Pana i waszego Pana, przed kazdym dumnym, ktã³ry nie wierzy w Dzień Rozrachunku."

28. I powiedzial pewien czlowiek wierzacy, z rodu Faraona, ktã³ry ukrywaj swoja wiare: "Czy zabijecie czlowieka za to, ze mã³wi: TMã³j Pan - to Bã³g!t - i przychodzi do was z jasnymi dowodami od waszego Pana? Jesli on jest klamca, to jego klamstwo obrã³ci sie przeciw niemu; a jesli mã³wi prawde, to dosiegnie was czesc z tego, czym on wam grozi. Zaprawde, Bã³g nie prowadzi droga prosta tego, kto jest wystepnym klamca.

29. O ludu mã³j ! Do was nalezy krã³lestwo dzisiaj i wy panujecie na ziemi. Lecz kto obroni nas przed srogoscia Boga, kiedy ona do nas przyjdzie?" Powiedzial Faraon: "Ja pokazuje Wam tylko to, co widze; i prowadze was jedynie droga prawosci."

30. I powiedzial ten, ktã³ry uwierzy: "O ludu mã³j ! Boje sie dla was dnia, podobnego do dnia frakcji;

31. i podobnego losu, jaki spotkal Noego, Adytã³w i Samudytã³w, i tych, ktã³rzy byli po nich. Bã³g nie pragnie niesprawiedliwosci dla Swoich slug.

32. O ludu mã³j! Boje sie dla was Dnia wzajemnego nawolywania;

33. Dnia, kiedy odwrã³cie sie plecami, nie majac przed Bogiem zadnego obroncy; bo kogo Bã³g sprowadzi z drogi, ten nie ma juz zadnego przewodnika."

34. I przyszedl juz przedtem do was Jã³zef z jasnymi dowodami, lecz wy nie przestalicie watpic w to, z czym on przyszedl. A kiedy zginal, powiedzielicie: "Nie wysle juz Bã³g po nim zadnego poslanca." W ten sposã³b Bã³g sprowadza z drogi tego, kto jest wystepny, watpiacy.

35. A ci, ktã³rzy sie spieraja o znaki Boga bez zadnego upowaznienia, budza nienawisc w Bogu i w tych, ktã³rzy uwierzyli. Tak Bã³g kladzie pieczec na kazdym sercu czlowieka dumnego, tyrana.

36. I powiedzial Faraon: O "Hamanie! Zbuduj mi wieze, moze dosiegnie sznurã³w,

37. sznurã³w niebios, i wzniose sie do Boga Mojzesza, poniewaz naprawde sadze, ze on jest klamca." I w ten sposã³b zly czyn Faraona zostal falszywie upiekszony, a on odsuniety od drogi. I caly podstep Faraona obrã³cil sie wniwecz.

38. I powiedzial ten, ktã³ry uwierzy: "O ludu mã³j ! Postepujcie za mna! Ja poprowadze was droga prawosci!

39. O ludu mã³j! Zycie na rym swiecie jest przemijajacym uzywaniem; a zycie ostateczne zaprawde jest siedziba stalosci!

40. Kto czyni zlo, ten otrzyma odpowiednia zaplate. A kto czyni dobro, mezczyzna czy kobieta, i jest wierzacy - tacy wejda do Ogrodu, gdzie beda mieli zaopatrzenie bez rachunku.

41. O ludu mã³j! Dlaczego wzywam was do zbawienia, a wy mnie wzywacie do ognia?

42. Wy mnie nawolujecie, abym nie wierzy w Boga i dodawal Jemu jako wspã³ltowarzyszy to, o czym nie mam zadnej wiedzy, ale

ja wzywam was do Potężnego, Przebacającego!

43. Nie ma żadnej wątpliwości, że to, do czego wy mnie wzywacie, nie ma żadnego głosu ani na tym świecie, ani w ostatecznym, że nasz powrót zmierza do Boga i że ludzie występnego będą mieszkańcami ognia!

44. Wy sobie przypomnijcie to, co ja wam mówię. Powierzam swoją sprawę Bogu. Zaprawdę, Bóg widzi jasno Swoje sługi!"

45. I uchronił go Bóg od złych rzeczy, które oni podstępnie przygotowali, wśród Faraona zaś objęła najgorsza kara:

46. ogień! na których będą wystawieni rano i wieczór; a w Dniu, kiedy nadejdzie Godzina: "Wprowadźcie wśród Faraona na najstraszniejszą karę!"

47. A kiedy sprzeczą się w ogniu, mówią słabi do tych, którzy się pysznili: "Postępowaliśmy za wami. Czy nie możecie wybawić nas od części tego ognia?"

48. I powiedzą ci, którzy się pysznili: "Przecież wszyscy jesteśmy w nim. Zaprawdę, Bóg rozstrzygnął między Swoimi sługami!"

49. I ci, którzy są w ogniu, będą mówili do strażników Gehenny: "Proście waszego Pana, aby nam złagodził choćby jeden dzień kary!"

50. Oni powiedzą: "Czyż nie przychodzili do was posłancy z jasnymi dowodami?" Powiedzą: "Tak!" Powiedzą: "Proście wiec!" Lecz modlitwa niewiernych jest tylko bledzeniem.

51. Zaprawdę, My pomożemy Naszym posłancom i tym, którzy uwierzyli w życie na tym świecie, w Dniu, kiedy powstana świadkowie;

52. w Dniu, kiedy nie pomoże niesprawiedliwym ich usprawiedliwienie. Spotka ich przekleństwo . i dla nich będzie nieszczęsna siedziba.

53. Dalismy już Mojżeszowi drogę prostą i dalismy w dziedzictwo synom Izraela Księgę,

54. jako przewodnictwo i napomnienie dla tych, którzy są obdarzeni rozumem.

55. Wiec bądź cierpliwy! Zaiste, obietnica Boga jest prawdą! Proś o przebaczenie za twoje grzechy i głos chwale twego Pana wieczorem i rano!

56. Zaprawdę, ci, którzy spierają się o znaki Boga bez żadnego upoważnienia, w piersiach mają tylko dym. Oni nie zdołają osiągnąć swego celu. Szukaj wiec ucieczki u Boga! On jest Słyszający, Widzący!

57. Stworzenie niebios i ziemi jest, z pewnością, czymś większym od stworzenia ludzi, lecz przeważająca część ludzi nie wie.

58. Nie są sobie równi niewidomy i widzący; ani też ci, którzy wierzą i którzy pełnią dobre dzieła, nie są równi temu, który czyni zło. Jakże mało wy sobie przypominacie!

59. Zaprawdę, Godzina nadejdzie, nie ma co do tego żadnej wątpliwości! Lecz większość ludzi nie wierzy.

60. Powiedział wasz Pan: "Wzywajcie Mnie, a ja was wysłucham! Zaprawdę, ci, którzy są zbyt dumni, by Mi oddawać cześć - wejdą do Gehenny, ponizeni!"

61. Bóg jest Tym, który uczynił dla was noc, abyście wówczas odpoczywali, i dzień, pozwalający widzieć. Zaprawdę, Bóg jest władcą łaski dla ludzi, lecz większość ludzi nie dziękuje.

62. To jest Bóg - wasz Pan, Stwórca każdej rzeczy! Nie ma boga, jak tylko On! Jakże jesteście oszukani!

63. W ten sposób oszukani są ci, którzy odrzucają znaki Boga.

64. Bóg jest Tym, który przygotował dla was ziemię jako stałe miejsce pobytu, a niebo jako budowlę. On ukształtował was harmonijnie; dał wam piękną postać i zaopatrzył was w dobre rzeczy. To jest Bóg - wasz Pan! Niech będzie błogosławiony Bóg - Pan światów!

65. On - Żyjący!. Nie ma boga, jak tylko On! Wzajcie Go wiec; wyznając szczerze Jego religię: Chwała Bogu - Panu światów!

66. Powiedz: "Zostalo mi zakazane, abym czcil tych, ktŃrych wy wzywacie poza Bogiem, kiedy przyszly do mnie jasne dowody od mojego Pana. I nakazano mi, abym sie poddal calkowicie Panu swiatŃw."

67. On jest Tym, ktŃry stworzyl was z prochu, potem z kropli spermy, potem z grudki krwi zakrzeglej, potem wyprowadzil was jako dziecko; abyscie nastepnie osiagneli dojrzalosc, a potem stali sie starcami - choc wsrŃd was sa tacy, ktŃrzy umieraja wczesniej - i abyscie osiagneli wyznaczony termin. Byc moze, bedziecie rozumni!

68. On jest Tym, ktŃry daje zycie i powoduje smierc. A kiedy postanowi jakas rzecz, to On mŃwi tylko: "Badz!", i ona jest.

69. Czy nie widzisz tych, ktŃrzy sie spieraja o znaki Boga? Jakze oni sa odwrŃceni!

70. Ci, ktŃrzy uznali za klamstwo Ksiege i to, z czym wyslalismy Naszych poslancŃw, niebawem sie dowiedza,

71. kiedy z obrozami na szyi i w lancuchach beda wleczeni

72. do wrzacej wody; potem do ognia zostana wrzuceni.

73. Wtedy im powiedza: "Gdzie sa ci, ktŃrych wy czciliscie jako wspŃltowarzyszy;

74. poza Bogiem?" Oni powiedza: "Oni odeszli od nas, a raczej wzywalismy przedtem to, co bylo niczym." W ten sposŃb BŃg sprowadza z drogi niewiernych.

75. To spotkalo was za to, ze cieszylicie sie na ziemi bezprawnie, i za to, ze byliscie zuchwali.

76. Wejdziecie do bram Gehenny, gdzie bedziecie przebywac na wieki! Jakze to zle miejsce przebywania dla ludzi dumnych!

77. Wiec badz cierpliw! Zaiste, obietnica Boga jest prawda! Albo My pokazemy tobie czesc tego, co im obiecalismy, albo tez wezwiemy ciebie. I do Nas oni zostana sprowadzeni.

78. posylalismy poslancŃw przed toba. WsrŃd nich sa tacy, o ktŃrych juz opowiadalismy tobie; wsrŃd nich sa tez tacy, o ktŃrych tobie nie opowiadalismy. I zaden poslaniec nie przyszedl ze znakiem bez zezwolenia Boga. A kiedy przyjdzie rozkaz Boga, wszystko zostanie rozstrzygniete podlug prawdy; i straca wtedy gloszacy klamstwo.

79. BŃg jest Tym, ktŃry przysposobil dla Was zwierzeta, abyscie jezdzieli na jednych, a innymi sie zywili;

80. i abyscie z nich korzystali dla zaspokojenia potrzeby waszych serc. Na nich i na statkach jestescie przenoszeni.

81. On nakazuje wam Swoje znaki. KtŃry wiec ze znakŃw Boga odrzucicie?

82. Czyz oni nie wedrowali po ziemi i nie widzieli, jaki byl ostateczny koniec tych, ktŃrzy byli przed nimi? Tamci byli liczniejsi od nich i mocniejsi pod wzgledem sily, i mocniejsi pod wzgledem dziel, jakie pozostawili na ziemi. Lecz nie pomoglo im to, czego dokonali.

83. A kiedy przyszli do nich poslancy z jasnymi dowodami, oni cieszyli sie wiedza, jaka posiadali. I objelo ich to, z czego oni szydzili.

84. A kiedy zobaczyli Nasza srogosc, powiedzieli: "Wierzymy w Boga Jedyneho, a nie wierzymy w to, co Jemu dodawalismy jako wspŃltowarzyszy." Lecz nie przyniosla im pozytku ich wiara, po tym jak zobaczyli Nasza srogosc; takie jest od dawna prawo Boga wzgledem Jego slug. I wtedy poniosa strate niewierni!

QURAN (POLISH)

41 - Fuss ½lat

1. Ha. Mim.
2. Objawienie od Miłosiernego, Litosciwego.
3. Księga, której znaki są wyjaśnione, jako Koran arabski, dla ludzi, którzy posiadają wiedzę
4. - zwiastun radosnej wieści i ostrzeżenie. Lecz większość z nich się odwróciła; oni nie słuchają.
5. Powiedzieli: "Nasze serca są zasłonięte, oddzielone od tego, do czego wzywasz; w naszych uszach jest głuchota, a między nami i tobą jest przegroda. Działaj więc, i my działamy!"
6. Powiedz: "Ja jestem tylko śmiertelnikiem, tak jak wy. Zostało mi objawione, że Bóg wasz jest Bogiem Jedynym. Idźcie więc prosto ku Niemu i prosicie Go o przebaczenie! I biada balwochwalcom,
7. którzy nie dają jalmuzny i którzy nie wierzą w życie ostateczne!
8. Zaprawdę, tych, którzy wierzą i którzy pełnią dobre dzieła - czeka nagroda nieustanna!"
9. Powiedz: "Czy nie wierzycie w Tego, który stworzył ziemię w ciągu dwóch dni, i wynajdujecie Jemu rzeczy? To jest Pan światów!"
10. On umieścił na niej solidnie stojące, wznoszące się nad nią, i pobłogosławił ją. Porozdzielił na niej środki żywności w ciągu czterech dni, również dla wszystkich prosiących.
11. Potem zwrócił się ku niebu - ono było wtedy dymem - i powiedział jemu i ziemi: "Przychodźcie dobrowolnie lub wbrew woli!" One odpowiedziały: "Przychodzimy posłuszne."
12. I On ustanowił siedem niebios, w dwa dni, i objawił każdemu niebu jego zasady. I ozdobiliśmy niebo najbliższe lampami - także dla ochrony. Takie jest ustanowienie Potężnego, Wszechwiedzącego!
13. A jeśli oni się odwróciła, to powiedz: "Ostrzegam was przed piorunem podobnym do pioruna ludu Ad i Samud."
14. Kiedy przyszli do nich posłancy z jednej i z drugiej strony: "Nie czcicie nikogo oprócz Boga!", oni powiedzieli: "Jesliby zechciał nasz Pan, to zesłałby anioła; lecz my nie wierzymy w posłannictwo, z którym wy zostaliście posłani."
15. A jeśli chodzi o lud Ad, to oni bezprawnie wbili się w dume na ziemi i powiedzieli: "Któż ma więcej od nas siły?" Czyż oni nie widzieli, że Bóg, który ich stworzył, ma potężniejszą od nich moc? I oni odrzucali Nasze znaki.
16. Wysłaliśmy więc przeciwko nim wiatr wyjący w owe dni nieszczęsne, ażeby dać im zakosztować kary hanbiacej w życiu na tym świecie. Ale, zaprawdę, kara w życiu ostatecznym jest bardziej hanbiaca; a oni nie będą wspomóceni!
17. A jeśli chodzi o lud Samud, to prowadziliśmy ich drogą prostą, lecz oni woleli ślepotę zamiast drogi prostej. Doszedł ich więc grom kary poniżającej za to, co oni czynili.
18. A uratowaliśmy tych; którzy uwierzyli i byli bogobojni. `
19. W Dniu, kiedy wrogowie Boga staną przed ogniem, zostaną podzieleni.
20. A kiedy przybliży się do niego, ich słuch, spojrzenie i skóra będą świadczyć przeciwko nim z powodu tego, co czynili.
21. I będą mówili swojej skądzie: "Dlaczego świadczysz przeciwko nam?" One powiedzą: "Bóg dał nam mowę, albowiem dał mowę wszelkiej rzeczy; On was stworzył po raz pierwszy i wy do Niego zostaniecie sprowadzeni."

22. I nie mogliście się ukryć, żeby Wasz słuch, spojrzenia i skądźry nie świadczyły przeciwko wam. Lecz sadziliście, że Bóg niewiele wie z tego, co czynicie.

23. Oto wasze mniemanie, które mieliście o waszym Panu - ono was zgubiło. I znaleźliście się między tymi, którzy ponieśli stratę.

24. Jeśli oni nawet okazały cierpliwość, to i tak ogień będzie ich miejscem schronienia; a jeśli będą prosić o łaskę, to i tak nie znajdą się wśród tych, którzy doznają łaski.

25. I przydzieliliśmy im współtowarzyszy,* którzy im opiekszyli to, co jest przed nimi i co jest za nimi. I ziszczało się na nich słowo o narodach, które już dawno przeminęły - sposób dzinów i ludzi. Zaprawdę, oni się znajdują wśród ponoszących stratę!

26. Powiedzieli ci, którzy nie uwierzyli: "Nie słuchajcie tego Koranu i mówcie o nim puste słowa! Być może, zwycięzycie!"

27. My na pewno damy zakosztować tym, którzy nie wierzą, kary strasznej; My zapłacimy im czymś gorszym niż to, co oni czynili.

28. Taka jest zapłata dla wrogów Boga - ogień! Dla nich będzie tam siedziba wieczności jako zapłata za to, iż oni odrzucali Nasze znaki.

29. Powiedzieli ci, którzy nie uwierzyli: "Panie nasz! Pokaż nam tych sposób dzinów i ludzi, którzy nas sprowadzili z drogi na manowce. My ich umieścimy pod naszymi nogami, aby się znaleźli wśród najpodlejszych."

30. Zaprawdę, na tych, którzy powiedzieli: "Pan nasz - to Bóg!", i potem poszli prosto - zstapia aniołowie: "Nie obawiajcie się i nie smuccie! Cieszcie się Ogrodem, który wam został obiecany!"

31. My jesteśmy waszymi opiekunami w życiu na tym świecie i w życiu ostatecznym. Dla was będzie tam to, czego zapragnęły wasze dusze; i dla was będzie tam to, o co wy poprosicie

32. - jako gościnne przyjęcie od Przebaczonego, Litosliwego."

33. A który wypowiada piękniejsze słowa niż ten, kto modli się do Boga i kto spełnia dobre dzieło, mówiąc: "Zaprawdę, jestem między tymi, którzy się całkowicie poddali!"

34. Dobry czyn i zły czyn nie są równe. Odsuwaj więc gorszy czyn tym, co jest lepsze. Wtedy ten, który jest tobie wrogiem, będzie jak bliski przyjaciel.

35. Lecz tego nie dano nikomu innemu, jak tylko tym, którzy są cierpliwi; nie będzie to dane nikomu innemu, tylko tym, którzy mają wielkie szczęście.

36. A jeśli szatan będzie cię kusił, to szukaj ucieczki u Boga. Zaprawdę, On jest Słyszający, Wszechwiedzący!

37. Wśród Jego znaków są: noc i dzień, słońce i księżyc. Nie wybijajcie pokłonów ani słońcu, ani księżycowi! Wybijajcie poklony przed Bogiem, który je stworzył - jeśli Jego czcicie!

38. Oni wbijają się w pychę, natomiast ci, którzy są u twego Pana, wysławiają Go nocą i dniem i nie ustają.

39. Wśród Jego znaków jest to, iż widzisz ziemię pokorną; a kiedy My zsyłamy na nią wodę, to ona się wzburza i nabrzmiewa. Zaprawdę, Ten, który ją ożywia, będzie z pewnością ożywicielem zmarłych! On jest nad każdą rzeczą wszechwładny!

40. Zaprawdę, ci, którzy nie uznają Naszych znaków, nie ukrywają się przed Nami! Czyż ten, który będzie wrzucony w ogień, jest lepszy od tego, który przychodzi bezpieczny w Dniu Zmartwychwstania? Różnie, co chcecie, On widzi dobrze, co czynicie.

41. Zaprawdę, ci, którzy nie wierzą w napomnienie, kiedy ono do nich przychodzi... - a przecież to jest Księga wspaniała!

42. Nie przenika do niej fałsz z żadnej strony. To jest objawienie pochodzące od mądrego, godnego chwały!

43. Powiedziano ci tylko to, co już powiedziano posłancom przed tobą. Zaprawdę, twój Pan jest władcą przebaczenia i władcą kary bolesnej!

44. A jeśli byśmy go uczynili Koranem w języku wam obcym, to oni by powiedzieli: "Dlaczego jego znaki nie zostały wyjaśnione? Dlaczego obcy, skoro jest arabski?"* Powiedz: "Dla tych, którzy wierzą, on jest drogą prostą i uzdrowieniem; ci zaś, którzy nie wierzą, mają w swoich uszach głuchotę i dotknięci są ślepotą; są wzywani z dalekiego miejsca."

45. Dalismy już Księgę Mojżeszowi, lecz ona była przedmiotem sporu; i jeśli nie słowo, które wyszło już wcześniej od twego Pana, to sami rozstrzygneliby sprawę między sobą. Zaprawde, oni są względem niej w głębokim zwątpieniu.
46. Ten, kto czyni dobro, czyni dla siebie samego; a ten, kto czyni zło, czyni przeciwko sobie. Twój Pan nie jest niesprawiedliwy dla swoich sług!
47. Do Niego sprowadza się wiedza o Godzinie. Żaden owoc nie wychodzi ze swej otoczki i żadna istota zńska nie nosi i nie składa - jak tylko za Jego wiedzą. A w tym Dniu, kiedy On do nich zawoła: "Gdzie są moi współtowarzysze?" - oni powiedzą: "Obwieszczamy Tobie, iż wśród nas nie ma na to żadnego świadka!"
48. I odsunie się od nich to, czego przedtem wzywali, i pomyśla sobie, że nie ma dla nich żadnego miejsca schronienia.
49. Człowiek nie zmęczy się modlitwą o dobro; a jeśli go dotknie nieszczęście, to jest zrozpaczony, przygnębiony.
50. A kiedy my damy mu zakosztować miłosierdzia pochodzącego od Nas, po nieszczęściu, jakie go dotknęło, on z pewnością powie: "To mi się należy i nie sądzę, że nadejdzie Godzina. A jeśli zostanie sprowadzony do mego Pana, to, zaprawde, otrzymam najpiękniejszą nagrodę!" My wtedy zapewne obwieszcimy tym, którzy nie uwierzyli, to, co uczynili; i damy im bez wątpienia zakosztować surowej kary!
51. Kiedy obdarzamy człowieka dobrodziejstwami, on się odwraca i oddala; a kiedy dotyka go zło, on wtedy jest pełen długiej modlitwy.
52. Powiedz: "Cóż wy myślicie? Jeśli to pochodzi od Boga, a potem wy nie mierzycie, to czy nie bładzicie bardziej niż ten, kto jest w głębokim odszczepienstwie?"
53. Niebawem pokażemy im Nasze znaki na horyzontach i w nich samych, aż w końcu stanie się dla nich jasne, że to jest prawda. Czyż nie jest wystarczające, jeśli chodzi o twój Pan, że On jest świadkiem każdej rzeczy?
54. Czy oni jeszcze wątpią w spotkanie ze swoim Panem? Czy On nie obejmuje każdej rzeczy?

QURAN (POLISH)

42 - Asy-Syuura

1. Ha. Mim.

2. Ajm. Sin. Kaf.

3. W ten sposób objawia się tobie i tym, którzy byli przed tobą, Bóg Potezny, Madry!

4. Do Niego należy to, co jest w niebiosach, i to, co jest na ziemi. On jest Wniosły, Wspaniały!

5. Niebiosaomal nie rozstapia się od samej góry,* kiedy aniołowie wysławiają chwałę swego Pana i proszą o przebaczenie dla tych, którzy są na ziemi. O, zaprawdę, czyż Bóg nie jest Przebaczący, Litosliwy?!

6. Tych, którzy wzięli sobie opiekunów poza Nim, Bóg bacznie obserwuje, a ty nie jesteś dla nich poręczycielem.

7. I tak objawiliśmy tobie Koran arabski, abyś ostrzegał Matkę miast* i tych, którzy mieszkają wokół niej; i abyś ostrzegał, iż w Dniu Zebrania - co do jego nadejścia nie ma wątpliwości - jedni znajdą się w Ogrodzie, a drudzy w płomieniach!

8. Jesliby chciał Bóg, to uczyniłby ludzi jednym narodem,* lecz On wprowadza, kogo chce, do Swojego miłosierdzia. A niesprawiedliwi nie mają ani opiekuna, ani pomocnika.

9. Czy oni wzięli sobie opiekunów poza Nim? Ale Bóg jest prawdziwym opiekunem. On ożywia umarłych i On jest nad każdą rzeczą wszechwładny!

10. I w czymkolwiek się poróżnicie, rozstrzygnięcie należy do Boga. Taki jest Bóg - mój Pan! Jemu zaufałem i do Niego się nawracam.

11. Stworzył niebios i ziemi. On uczynił dla was z was samych - pary, i tak samo z trzód - pary. On was rozmnaża w ten sposób. Nic nie jest do Niego podobne. On jest Słyszający, Widzący!

12. On posiada klucze niebios i ziemi. On rozdaje hojnie i wymierza zaopatrzenie, komu chce. Zaprawdę, On jest o każdej rzeczy wszechwładny!

13. On ustanowił dla was, jeśli chodzi o religię, to, co już polecił Noemu, i to, co objawiliśmy tobie, i to, co poleciliśmy Abrahamowi, Mojżeszowi i Jezusowi: Przestrzegajcie należycie religii i nie rozdzielajcie się w niej! Wielkie jest dla politeistów to, do czego ty ich wzywasz. Bóg wybiera dla Siebie, kogo chce, i prowadzi drogą prostą ku Sobie tego, kto się nawraca.

14. Oni rozdzielili się dopiero wtedy, nienawidząc się wzajemnie, kiedy przyszła do nich wiedza. * I gdyby nie słowo twego Pana, które pojawiło się uprzednio, na określony termin, to sprawa zostałaby między nimi rozstrzygnięta. Zaprawdę, ci, którzy odziedziczyli Księgę po nich, znajdują się względem niej w głębokim zwatpieniu.

15. Dlatego więc nawołuj i idź prosto, jak ci nakazano, i nie postępuj za ich namietnościami! Powiedz: "Wierzę w to, co zesłał Bóg z Księgi. Rozkazano mi, abym był sprawiedliwy między wami. Bóg jest naszym Panem i waszym Panem. Do nas należą nasze działania, do was należą wasze działania. Nie ma żadnego dowodu między nami a wami. Bóg zbierze nas razem i do Niego zmierzamy wedrowanie."

16. A ci, którzy spierają się na temat Boga, kiedy Jemu została już dana odpowiedź, mają dowody bez wartości w oczach Pana. Oni ściągają na siebie gniew i kara będzie dla nich straszna.*

17. Bóg jest Tym, który zesłał Księgę z prawdą - i wagę.* I czyż cię może pouczyć? Być może, Godzina jest bliska!

18. Starają się ją przyspieszyć ci, którzy w nią nie wierzą. A ci, którzy wierzą, obawiają się jej i wiedzą, że ona jest prawdą. Czyż nie? Zaprawdę, ci, którzy powatpiwiają w te Godziny, na pewno są w zablądzeniu dalekim!

19. Bóg jest łagodny dla Swoich sług. On daje zaopatrzenie, komu chce. On jest Mocny, Potezny!
20. Kto pragnie uprawiać rolę życia ostatecznego, to My damy mu obfity plon; a kto pragnie uprawiać rolę tego świata, to My mu nieco z niego udzielimy, ale nie będzie on miał żadnego udziału w życiu ostatecznym.
21. Czy oni mają takich współtowarzyszy, którzy uczynili dla nich prawem w religii to, na co nie pozwala Bóg? I gdyby nie słowo rozstrzygnięcia,* to sami by między sobą rozstrzygnęli. Zaprawdę, niesprawiedliwych czeka kara bolesna!
22. Zobaczysz, jak niesprawiedliwi drżą przed tym, na co sobie zasłużyli, kiedy to spadnie na nich. A ci, którzy uwierzyli i którzy pełnili dobre dzieła, będą przebywać w ukwieconych Ogrodach. Oni będą mieli to, czego zapragną, u swego Pana. To jest wielka łaska!
23. To obwieszcza Bóg Swoim sługom, którzy wierzą i czynią dobre dzieła. Powiedz: "Ja nie żadam od was za to żadnej zapłaty, tylko miłości dla bliskich. "A ktokolwiek spełni dobry czyn, to My jemu damy jeszcze większe dobro. Zaprawdę, Bóg jest przebaczący, wdzięczny!
24. Albo oni powiedzą: "On wymyślił przeciwko Bogu kłamstwo." Lecz gdyby zechciał Bóg, to nałożyłby pieczęć na twoje serce. Bóg zetrze kłamstwo i utwierdzi prawdę Swoimi słowami. Zaprawdę, On wie dobrze, co kryją wasze piersi!
25. On jest Tym, który przyjmuje skrusze od Swoich sług, i On odpuszcza złe czyny. On wie, co czynicie.
26. On wysłuchuje tych, którzy wierzą i którzy pełnią dobre dzieła, i pomnaża swoją łaskę dla nich. A dla niewiernych będzie straszna kara!
27. A gdyby Bóg rozszerzył zaopatrzenie dla Swoich sług, to oni na pewno zbuntowałoby się na ziemi; lecz On zsyła z umiarem to, co chce. On jest dobrze powiadomiony o Swoich sługach, jasno widzący.
28. On jest Tym, który zsyła obfity deszcz, kiedy oni są już zrozpaczeni. On rozprzestrzenia Swoje miłosierdzie, On - Opiekun, Godny Chwały!
29. A spośród Jego znaków, jest stworzenie niebios i ziemi, i zwierząt, które na nich rozsiał. I on, kiedy zechce, jest wszechwładny zebrać je.
30. A jeśli dosięgnie was jakieś nieszczęście, to za to, co zarobiły wasze ręce. Lecz On przebacza wiele.
31. I jesteście beznadziejni na ziemi, i nie macie, poza Nim, ani opiekuna, ani pomocnika.
32. I wśród Jego znaków są statki pływające po morzu, tak jak góry wyniosłe.*
33. Jeśli On zechce, uspokaja wiatr, i one utrzymują się spokojnie na jego powierzchni. Zaprawdę, w tym są znaki dla każdego cierpliwego, wdzięcznego!
34. Albo też On je niszczy za to, co ludzie popełnili; ale wiele przebacza.
35. I niech wiedza ci, którzy sprzeczą się o Nasze znaki, że nie ma dla nich żadnego schronienia.,
36. I wszystko, co wam zostało dane, to chwilowe używanie życia na tym świecie. Ale to, co jest u Boga, jest lepsze i trwalsze - dla tych, którzy wierzą i ufają swemu Panu;
37. - dla tych, którzy unikają grzechów ciężkich i czynów szpetnych; a kiedy się pogniewają, to przebaczą;
38. - dla tych, którzy odpowiadają swojemu Panu i odprawiają modlitwę; - dla tych, których sprawy są przedmiotem wzajemnej narady; - dla tych, którzy rozdają z tego, w co ich zaopatrzyliśmy;
39. i dla tych; którzy udzielają sobie pomocy, kiedy dosięgnie ich krzywda.
40. Zapłata za zło jest złu jemu podobne. Ale kto przebaczy i naprawi, to znajdzie zapłatę u Boga. Zaprawdę, On nie miluje niesprawiedliwych!
41. A na tych, którzy szukają pomocy po doznaniu niesprawiedliwości - nie ma żadnego sposobu.
42. Ale spośród jest na tych, którzy są niesprawiedliwi dla ludzi i którzy bezprawnie są buntownikami na ziemi. Takich czeka

kara bolesna!

43. Lecz ten, kto jest cierpliwy i kto przebacza - zaprawde, umie okazac zdecydowanie w dzialaniu!

44. A dla tego, kogo B³g sprowadza z drogi, nie ma juz zadnego opiekuna. I zobaczysz niesprawiedliwych, jak beda m³wili na widok kary: "Czy jest jakas droga powrotu?"

45. Zobaczysz, jak ich tu przyprowadza, upokorzonych od ponizenia, jak beda spogladać ukradkiem. I powiedza ci, kt³rzy uwierzeli: "Zaprawde, stratni sa w Dniu Zmartwychwstania ci, kt³rzy utracili siebie samych i swoja rodzine." I tak, zaprawde, niesprawiedliwi znajda sie w cierpieniu nieustannym!

46. I nie beda oni mieli opiekun³w, kt³rzy by im pomogli, poza Bogiem. A kogo B³g sprowadzi z drogi, to dla niego nie ma zadnego wyjścia.

47. Odpowiadajcie waszemu Panu, zanim nadejdzie Dzień od Boga, od kt³rego nie bedzie odwrotu. Tego Dnia nie znajdziecie schronienia ani zadnej wym³wki.

48. A jesli oni sie odwr³ca... - to My przeciez nie poslalismy ciebie jako ich str³za; do ciebie nalezy tylko obwieszczenie. A kiedy My dajemy czlowiekowi zakosztowac Naszego milosierdzia, to on sie z niego cieszy; a jesli dosiegnie go jakies zlo za to, co przygotowaly wczesniej jego rece, to wtedy czlowiek okazuje sie niewdzieczny.

49. Do Boga nalezy kr³lestwo niebios i ziemi. On stwarza to, co chce. On daje c³rki, komu chce, i On daje syn³w, komu chce,

50. albo tez laczy je parami, syn³w i c³rki; i On czyni bezplodnym, kogo chce. Zaprawde, On jest wszechwiedzacy, wszechwladny!

51. I nie zostalo dane zadnemu smiertelnikowi, aby przemawial do niego B³g inaczej, jak przez objawienie albo tez spoza zaslony, albo przez poslanca; i jemu objawia - za Swoim zezwoleniem - to, co chce. Zaprawde, On jest wyniosly, mady!

52. W ten spos³b objawilismy tobie Ducha pochodzacego od Naszego rozkazu. Ty nie wiedziales, co to jest Ksiega i wiara. Lecz My uczynilismy ja swiatlem, dzieki kt³remu prowadzimy droga prosta, kogo chcemy z Naszych slug. I ty, z pewnoscia, poprowadzisz ludzi

53. ku drodze prostej - drodze Boga, do kt³rego nalezy to, co jest w niebiosach i co jest na ziemi. Czyz nie do Boga zmierzaja wszystkie sprawy?

QURAN (POLISH)

43 - Az-Zukhruf

1. Ha. Mim.
2. Na Ksiege jasna!
3. Oto uczynilismy ja Koranem arabskim! Byc moze, zrozumiecie!
4. On jest w Matce Ksiegi u Nas,* wzniosly, mady!
5. Czyz My mamy oddalic od was napomnienie, poniewaz jestescie ludem zepsutym?
6. Iluz proroków poslalismy pomiedzy dawne pokolenia?
7. Lecz gdy tylko przyszedl do nich jakis prorok, to ludzie sie z niego wysmiewali.
8. Przeto wytracilismy grozniejszych od nich i przyklad pierwszych pokolen juz minal.
9. I jesli ich zapytasz: "Kto stworzyl niebiosa i ziemie?" - oni z pewnoscia odpowiedza: "Stworzyl je Potezny, Wszechwiedzacy!"
10. - Ten, który uczynil ziemie kolebka dla was; On wyznaczyl na niej wasze drogi. Byc moze, pójdziecie droga prosta!
11. - Ten, który zeslal z nieba wode wedlug pewnej miary. I dzieki niej ozywilismy kraine umarla. W ten sposób zostaniecie wyprowadzeni!
12. On stworzyl wszelkie pary, dal wam statki, a takze zwierzeta wierzchowe,
13. tak abyscie mogli wygodnie podróżowac na ich grzbietach, a potem wspominali dobroc waszego Pana - kiedy sie juz na nich dobrze usadowicie - i mówili: "Chwala niech bedzie Temu, który nam to podporzadkowal, albowiem my sami nie moglibysmy tego osiagnac.
14. I, zaprawde, my powrócimy do naszego Pana!"
15. I oni uczynili z Jego slug Jego czesc. Zaprawde, czlowiek jest jawnym niewdziecznikiem!
16. Czyz On wzialby sobie rzeczy, z tego, co stworzyl, a was wyróżnil synami?*
17. A kiedy któryś z nich obwieszcza to, co przypisuje sie Milosiernemu, to twarz jego posepnieje i pelen udreki powstrzymuje gniew.
18. Czy ta istota, która jest wychowana wśród ozdób i która w sporze nie jest jasna?...*
19. I uczynili aniołów, którzy sa slugami Milosiernego, istotami zenskimi. Czyz oni byli swiadkami ich stworzenia? Ich swiadectwo zostanie zapisane i beda zapytani!
20. Oni mówia: "Jesliby chcial Milosierny, to nie czcilibysmy ich." Nie maja o tym zadnej wiedzy, tylko snuja przypuszczenia.
21. Czyz My dalismy im przedtem jakas Ksiege, która sie silnie trzymaja?
22. Przeciwnie! Oni mówia: "Znalezlismy naszych ojców w pewnej spolecznosci religijnej i postepujemy ich sladami."
23. Podobnie nie wyslalismy przed toba ostrzegajacego do zadnego miasta, zeby nie powiedzieli jego mieszkancy, zyjac tam w dobrobycie: "Zaprawde, znalezlismy naszych ojców w pewnej spolecznosci religijnej i postepujemy ich sladami!"
24. Poslaniec powiedzial: "A gdybym przyszedl do was z lepszym przewodnictwem niz to, które znalezliscie u waszych ojców?"

Oni powiedzieli: "Zaprawde, nie wierzymy w poslannictwo, z ktÃ³rym zostaliscie poslani!"

25. Przeto zemscilismy sie na nich. I popatrz, jaki byl ostateczny koniec tych, ktÃ³rzy zadali klam prawdzie!

26. Oto powiedzial Abraham do swojego ojca i do swojego ludu: "Zaprawde, jestem niewinny tego, co wy czcicie,

27. oprÃ³cz czci Tego, ktÃ³ry mnie stworzyl, poniewaz On prowadzi mnie droga prosta."

28. I on uczynil to slowem, ktÃ³re przetrwalo wsrÃ³d jego potomstwa. Byc moze, oni powrÃ³ca!

29. Co wiecej! Ja dalem im i ich ojcom uzywanie zycia, az przyszla do nich prawda i Poslaniec jasny.*

30. A kiedy przyszla do nich prawda, oni powiedzieli: "To sa czary i my w nie nie wierzymy!"

31. I powiedzieli: _ "Gdyby ten Koran zostal zeslany jakiemus znacznemu czlowiekowi z tych dwÃ³ch miast?!"*

32. Czy oni rozdzielaja milosierdzie twego Pana?* My rozdzielilismy wsrÃ³d nich srodki do zycia na tym swiecie i wynieslismy jednych z nich stopniami ponad innymi, tak aby jedni z nich brali innych w sluzbe. Lecz milosierdzie twego Pana jest lepsze niz to, co oni gromadza!

33. I gdyby nie to,* ze ludzie chcieliby byc jednym narodem, to My uczynilibysmy w domach ludzi nie wierzacych w Milosiernego dachy ze srebra i schody, po ktÃ³rych beda wchodzili;

34. i drzwi, i loza, na ktÃ³rych by wypoczywali lezac;

35. i ozdoby ze zlota. Lecz to wszystko - to tylko uzywanie w zyciu na tym swiecie; a zycie ostateczne u twego Pana jest dla bogobojnych.

36. A ktokolwiek uchyla sie od wspominania Milosiernego, to przypiszemy mu szatana jako towarzysza;

37. oni, w istocie, odsuwaja ich od drogi, a ci sadza, ze sa prowadzeni droga prosta.

38. A kiedy w koncu czlowiek przychodzi do Nas,* mÃ³wi: "O, gdyby miedzy mna i toba byla odleglosc dwÃ³ch wschodÃ³w!"* Jakze zly ten towarzysz!

39. I nie przyniesie wam zadnej korzysci tego Dnia - skoro czyniliscie niesprawiedliwosc - to, ze bedziecie wspÃ³luczestnikami w karze.

40. Czyz mozesz spowodowac, by slyszeli glusi, I albo czy poprowadzisz slepego i tego, kto jest w zabladzeniu oczywistym?

41. Albo My ciebie zabierzemy i zemscimy sie na nich;

42. albo pokazemy tobie to, co im obiecalismy, poniewaz, zaprawde, jestesmy nad nimi wszechwladni!

43. Przeto trzymaj sie mocno tego, co ci zostalo objawione. Zaprawde, jestes na drodze prostej!

44. To jest przypomnienie dla ciebie i dla twojego ludu; wy bedziecie zapytywani.

45. Zapytaj tych sposrÃ³d Naszych poslancÃ³w, ktÃ³rych poslalismy przed toba: "Czy My ustanowilismy jakichs bogÃ³w poza Milosiernym, ktÃ³rym nalezaloby oddawac czesc?"

46. Poslalismy Mojzesza z Naszymi znakami do Faraona i jego starszyny. A on powiedzial: "Zaprawde, jestem poslancem Pana swiatÃ³w!"

47. Lecz kiedy on przyszedl do nich z Naszymi znakami, oni wysmiewali sie z nich.

48. A przeciez nie pokazalismy im znaku, ktÃ³ry by nie byl wiekszy od poprzedniego. I pochycilismy ich kara - byc moze oni powrÃ³ca.

49. I powiedzieli: "O czarowniku! MÃ³dl sie za nami do twego Pana w imie przymierza, ktÃ³re zawarl z toba. My na pewno pÃ³jdziemy droga prosta!"

50. A kiedy odwrÃ³cilismy od nich kare, zlamali przysiege.

51. I Faraon ogłosił swemu ludu, mówiąc: "O ludu mój! Czy nie do mnie należy królestwo Egiptu, jak i te rzeki, które płyną u moich stóp? Czy nie widzicie?
52. Czy ja nie jestem lepszy niż ten, który jest biedakiem i zaledwie umie się jasno wyrazić?
53. Dlaczego nie włożono mu bransolet ze złota albo dlaczego nie przyszli z nim aniołowie jako jego współtowarzysze?
54. I Faraon uczynił swój lud lekkomyślnym, a oni go posłuchali. Zaprawdę, był to lud występny!
55. Przeto kiedy Nas rozgniewali, zemściliśmy się na nich i potopiliśmy ich wszystkich.
56. I uczyniliśmy ich rzeczami przeszłości i przykładem dla innych.
57. A kiedy był przedstawiony syn Marii* jako przykład, oto twój lud odwrócił się od niego.
58. I powiedzieli: "Czy nasi bogowie nie są lepsi niż Jezus?" Oni przytoczyli ci ten przykład tylko dla sprzeczki. Oni są przecież ludem skłonny do sporu.
59. On jest tylko sługą, którego obdarzyliśmy dobrocią i którego uczyniliśmy przykładem dla synów Izraela.
60. I jeśli byśmy chcieli, uczynilibyśmy z was aniołów, którzy by was zastąpili na ziemi.
61. On jest, zaprawdę, zwiastunem Godziny!* Nie powatpuwajcie o niego i postępujcie za mną! To jest droga prosta.
62. I niech was nie zwiedzie szatan on jest waszym wrogiem jawnym.
63. A kiedy przyszedł Jezus z jawnymi dowodami, powiedział: "Przyszedłem do was z mądrością i wyjaśnię wam nieco z tego, w czym się różnicie. Bógcie się więc Boga i słuchajcie mnie!
64. Zaprawdę, Bóg jest moim Panem i waszym Panem! Przeto czcicie Go! To jest droga prosta!"
65. Lecz różne partie spośród nich* poróżniły się między sobą. Biada więc niesprawiedliwym z powodu kary Dnia bolesnego!
66. Czy, oni oczekują czegoś innego niż Godziny, która przyjdzie do nich nagle, kiedy nawet nie będą przeczuwali?
67. Tego Dnia przyjaciele będą dla siebie wrogami, z wyjątkiem ludzi bogobożnych.
68. "O słudzy moi! Nie obawiajcie się tego Dnia i nie bądźcie smutni!
69. Wy, którzyście uwierzyli w Nasze znaki i poddali się całkowicie!
70. Wejdźcie do Ogrodu, wy i wasze syny, bracia i dzieci uradowani!"
71. Wśród nich będą kazać podawane im naczynia ze złota i puchary; będzie w nich to, czego dusze zapagną i czym rozkoszują się oczy. I będziecie przebywać tam na wieki.
72. Taki jest ten Ogród, który wam będzie dany w dziedzictwo za to, co czyniliście.
73. Bada tam obfite owoce, z których będziecie jedli.
74. Zaprawdę, grzesznicy w karze Gehenny będą przebywać na wieki! Nie doznają w niej ulgi i pozostaną tam w rozpacz.
75. Zaprawdę, grzesznicy w karze Gehenny będą przebywać na wieki! Nie doznają w niej ulgi i pozostaną tam w rozpacz.
76. I nie My byliśmy dla nich niesprawiedliwi, lecz oni sami czynili niesprawiedliwość.
77. I będą krzyknąć: "O Maliku!* Niech twój Pan skończy z nami!" On powie: "Wy musicie pozostać!"
78. My przyszliśmy do was z prawdą, lecz, zaiste, większość z was odczuwa wstyd do prawdy.
79. Czy oni przygotowali jakąś chytrą sprawę? bo My przygotowujemy!
80. Czy sądzą, że My nie słyszymy ich tajemnych myśli i rozmów poufnych? Przeciwnie! Nasi posłancy są przy nich,* zapisują!

81. Powiedz: "Jesli Milosierny posiada syna, ja jestem pierwszy z czcicieli!"
82. Chwala niech bedzie Panu niebios i ziemi, Panu Tronu, bedacemu ponad to, co Jemu przypisuja!
83. Pozostaw ich wiec! Niech oni sie pograzaja i niech sie zabawiaja, az spotkaja ten Dzień, ktŃry im zostal obiecany!
84. On jest Tym, ktŃry jest Bogiem w niebie i ktŃry jest Bogiem na ziemi. On jest Madry, Wszechwiedzacy!
85. Blogoslawiony niech bedzie Ten, do ktŃrego nalezy krŃlestwo niebios i ziemi i to, co jest miedzy nimi! On posiada wiedze o Godzinie! Do Niego zostaniecie sprowadzeni!
86. Ci, ktŃrych oni wzywaja poza Nim, nie posiadaja zadnej wladzy wstawienictwa, z wyjatkiem tych, ktŃrzy swiadcza o prawdzie i posiadaja wiedze.
87. I jesli ich zapytasz: "Kto was stworzyl?", oni z pewnoscia powiedza: "BŃg. Jakze oni sa oszukani!
88. I jeszcze powiedzial Poslaniec: "O Panie mŃj ! Tamci - to sa ludzie, ktŃrzy nie wierza!"
89. Jednak przebacz im i powiedz: "PokŃj!" Potem oni sie dowiedza!

QURAN (POLISH)

44 - Ad-Dukhaan

1. Ha. Mim.
2. Na te Ksiege jasna!
3. Zeslalismy ja w noc blogoslawiona. - Zaprawde, My jestesmy ostrzegajacymi! -
4. Podczas tej nocy jest rozstrzygany wszelki madry rozkaz,
5. jako rozkaz pochodzacy od Nas - Zaprawde, My jestesmy posylajacymi! -
6. jako milosierdzie od twojego Pana - Zaprawde, On jest Slyszacy, Wszechwiedzacy! -
7. Pana niebios i ziemi, i tego, co jest miedzy nimi, jesli jestescie przekonani o prawdzie!
8. Nie ma boga, jak tylko On! On daje zycie i On powoduje smierc. On jest waszym Panem i Panem waszych praojc³w.
9. Alez przeciwnie! Oni pozostaja w zwatpieniu, zabawiajac sie.
10. Wypatruj wiec Dnia, kiedy niebo przyniesie dym widoczny,
11. kt³ry okryje ludzi! To bedzie kara bolesna!
12. "Panie nasz! Odsun od nas kare, my jestesmy wierzacymi!"
13. Gdziez dla nich napomnienie, skoro do nich przychodzil poslaniec jawny?
14. Wtedy oni odwr³cili sie od niego, m³wiac: "To jakis pouczoney, opetany!"
15. Zaprawde, My odsuwamy kare na kr³tko, wy przeciez znowu powr³cicie.
16. W tym Dniu, kiedy My ich pochwycimy z najwieksza gwaltownoscia, wtedy sie zemscimy.
17. Juz doswiadczyalismy przed nimi lud Faraona, kiedy przyszedl do nich poslaniec szlachetny:
18. "Oddajcie mi slugi Boga! Ja jestem dla was poslancem pewnym.
19. Nie powstawajcie przeciw Bogu! Ja przychodze do was z wladza oczywista.
20. Szukam ucieczki u mego Pana i u waszego Pana, abyscie mnie nie ukamienowali.
21. A jesli mi nie wierzycie, to oddzielcie sie ode mnie!"
22. I zawolal on do swego Pana: "Ci - to lud grzesznik³w!"
23. "Przeto ruszaj w podr³z noca wraz z Moimi slugami; wy, zaprawde, bedziecie scigani!
24. I zostaw morze w spokoju; oto wojsko, kt³re zostanie zatopione!"
25. Ilez oni pozostawili ogrod³w i zr³del!
26. Ilez obsianych p³l i szlachetnych miejsc!
27. Ilez dobrobytu, w kt³rym sie plawili!
28. Tak bylo! I My dalismy to w dziedzictwo innemu ludowi.

29. I nie zaplakalo nad nimi ani niebo, ani ziemia, i nie byla im dana zadna zwloka.

30. My wybawilismy syna Izraela od kary ponizajacej

31. - od Faraona. Zaprawde, on byl wyniosly wsrzed wystepnych!

32. I wybralismy ich swiadomie, ponad swiatami.

33. I dalismy im znaki, w ktorych bylo doswiadczenie jasne.

34. Zaiste, ci zapewne powiedza:

35. "Doprawdy, jest tylko pierwsza smierc i my nie bedziemy wskrzeszeni!

36. Przyprowadzcie nam wiec naszych ojców, jesli macie prawde!"

37. Czy oni sa lepsi, czy lud Tubba i ci, ktorzy byli przed nimi? Wytracilismy ich, poniewaz byli grzesznikami.

38. My nie stworzylismy niebios i ziemi, i tego, co jest miedzy nimi, dla zabawy.

39. Stworzylismy je w calej prawdzie; lecz wiekszosc ludzi nie wie.

40. Zaprawde, Dzień rozstrzygnięcia - to czas spotkania dla wszystkich!

41. To Dzień, kiedy przyjaciel nie wybawi przyjaciela od niczego; i oni nie beda mieli zadnej pomocy.

42. Z wyjatkiem tych, nad ktorymi zmilowal sie Bóg. On jest Potezny, Litosciwy!

43. Zaprawde, drzewo Az-Zakkum

44. - to pozywienie grzesznika!

45. Ono jest jak miedz roztopiona, gotuje sie we wnetrznosciach,

46. jak wrzaca woda!

47. "Wezcie go i wrzuccie w srodek czelusci piekielnych!

48. Nastepnie lejcie na jego glowe kare gotujacej sie wody!"

49. "Zakosztuj! Przeciez ty jestes potezny, szlachetny!

50. Oto jest to, o czym powatpiewaliscie!"

51. Zaprawde, bogobojni beda przebywac w miejscu bezpiecznym

52. wsrzed ogrodów i zródel,

53. ubrani w atlas i brokat, zwróceni do siebie twarzami.

54. Tak bedzie! I polaczymy ich w pary z hurysami o wielkich oczach.

55. Oni tam beda wolac o wszelkiego rodzaju owoce, bezpieczni.

56. Oni tam nie zakosztuja smierci, poza pierwsza smiercia. Bóg wybawil ich od kary ognia piekielnego

57. - laska od twojego Pana. To jest osiagniecie ogromne!

58. My uczynilismy go latwym, w twoim jezyku: byc moze, oni sobie przypomna!

59. Wyczekuj wiec, przeciez i oni wyczekuja!

QURAN (POLISH)

45 - Al-Jaath¹/₂yah

1. Ha. Mim.
2. Objawienie Ksiegi pochodzi od Boga, Poteznego, Madrego!
3. Zaprawde, w niebiosach i na ziemi sa znaki dla wierzacych!
4. W stworzeniu was samych i w mnogosci wszelkich zwierzat - sa znaki dla ludzi, kt³rzy sa przekonani;
5. i w zmiennym nastepstwie nocy i dnia, i w tym darze, jaki B³g zsyla z nieba dla ozywienia ziemi, po jej smierci, i w zmianie kierunku wiatr³w - sa znaki dla ludzi rozumnych.
6. Takie sa znaki Boga, kt³re My tobie recytujemy w calej prawdzie. W jakie wiec opowiadanie, jesli nie o Bogu i Jego znakach, oni uwierza?
7. Biada kazdemu klamcy, grzesznikowi!
8. On slucha znak³w Boga, kt³re mu sa recytowane, a potem trwa w uporze, wbijajac sie w dume, jak gdyby ich wcale nie slyszal. Obwiesc mu wiec kare bolesna!
9. A kiedy on pozna niekt³re Nasze znaki, to bierze je sobie za przedmiot szyderstwa. Dla takich bedzie kara ponizajaca.
10. Za nimi bedzie Gehenna. I nie pomoze im nic to, co zyskali; ani tez opiekunowie, kt³rych wzeli sobie poza Bogiem. Dla nich kara bedzie straszna.
11. To jest droga prosta! A dla tych, kt³rzy odrzucili znaki swego Pana - kara gniewu bedzie bolesna.
12. B³g jest Tym, kt³ry poddal wam morze, aby plynal po nim statek, na Jego rozkaz, i abyscie poszukiwali pilnie Jego laski. Byc moze, bedziecie wdzieczni!
13. On poddal wam to, co jest w niebiosach i co jest na ziemi - wszystko pochodzi od Niego. Zaprawde, w tym sa znaki dla ludzi, kt³rzy sie zastanawiaja!
14. Powiedz tym, kt³rzy uwierzyli, aby przebaczali tym, kt³rzy nie maja nadziei na Dni Boga; niechaj On wynagrodzi ludzi za to, czego dokonali.
15. Kto czyni dobre dzieło, czyni je dla swojej duszy; a kto czyni zło, czyni przeciwko niej . Potem zostaniecie sprowadzeni do waszego Pana.
16. Dalismy synom Izraela Ksiege, madrosc i prorocstwo. Zaopatrzyliśmy ich we wspaniale rzeczy i wynieslismy ich ponad swiaty.
17. Dalismy im jasne przykazania, lecz gdy przyszła do nich wiedza, oni sie por³znili z powodu wzajemnej zawisci. Zaprawde, tw³j Pan rozstrzygnie w Dniu Zmartwychwstania to, w czym oni sie r³znili.
18. Potem umiesciliśmy ciebie na otwartej drodze rozkazu. Idz wiec po niej, lecz nie idz za namietnosciami tych; kt³rzy nie wiedza.
19. Zaprawde, oni ci nie pomagaja wcale przed Bogiem. Zaprawde, ludzie niesprawiedliwi beda opiekunami jedni drugich, podczas gdy B³g jest opiekunem bogobojnych.
20. To sa oczywiste wskaz³wki dla ludzi i droga prosta, i milosierdzie ; dla ludzi, kt³rzy sa przekonani.
21. Czy ci, kt³rzy popelniaja zle czyny, sadza, ze My bedziemy ich traktowac tak jak tych, kt³rzy wierza i kt³rzy pelnia dobre

dziela, ze jednakowe bedzie ich zycie i ich smierc? Jakze zle oni rozsadzaja!

22. Bóg stworzył niebiosa i ziemie w prawdzie, aby każda dusza została nagrodzona za to, czego dokonała - i oni nie doznają niesprawiedliwości.

23. Czy widziałes tego, który wziął sobie namietność za swego boga? Bóg sprowadził go z drogi w pełni wiedzy i położył pieczęć na jego słuchu i jego sercu; i położył zasłone na jego spojrzeniu. Któż więc, poza Bogiem, poprowadzi go drogą prostą? Czyż wy się nie opamiętacie?

24. Oni powiedzieli: "To przecież tylko nasze życie na tym świecie: umieramy i żyjemy, i unicestwia nas tylko czas. " Nie mają oni o tym żadnej wiedzy i tylko snują przypuszczenia.

25. A kiedy są im recytowane Nasze znaki, jako dowody oczywiste, to jedynym ich argumentem są słowa: "Przyprowadźcie naszych ojców, jeśli macie prawdę!"

26. Powiedz: "Bóg daje wam życie, potem sprowadza waszą śmierć; potem zbierze was na Dzień Zmartwychwstania, co do którego nie ma żadnej wątpliwości. Jednak większość ludzi nie wie."

27. Do Boga należy królestwo niebios i ziemi. I w Dniu, kiedy nastanie Godzina, straca ci, którzy idą za fałszem.

28. I zobaczysz każdą nację przyklekającą; każda nacja będzie wezwana do swojej księgi: "Dzisiaj będzie wam zapłacone za to, co czyniliście.

29. Ta Nasza księga mówi przeciw wam prawdę; My przecież zapisywaliśmy to, co czyniliście."

30. A tych, którzy uwierzyli i którzy czynili dobre dzieła - to wprowadzi ich Pan do Swego miłosierdzia. To jest osiągnięcie oczywiste!

31. A tym, którzy nie uwierzyli: "Czyż nie były wam recytowane Nasze znaki? Lecz wy wbiłście się w dumę i okazaliście się ludem grzeszników."

32. A kiedy powiedziano: "Zaiste, obietnica Boga jest prawda, jak i Godzina, co do której nie ma żadnej wątpliwości!", wy powiedzieliście: "My nie wiemy, co to jest Godzina. My tylko snujemy przypuszczenia, lecz nie jesteśmy wcale przekonani."

33. I ukaza im się wtedy złe czyny, które popelnili, i obejmie ich to, z czego sami sztydzili.

34. I będzie im powiedziane: "Dzisiaj My was zapominamy, tak jak wy zapomnieliście spotkania tego waszego Dnia. Waszym miejscem schronienia będzie ogień i nie będziecie mieli żadnych pomocników!"

35. To was czeka za to, że wzięliście sobie znaki Boga za przedmiot szyderstwa; i oszukiło was życie tego świata." Tego Dnia więc oni nie będą z niego wyprowadzeni ani też nie będą przyjeżdżać do łaski.

36. Przeto Bogu niech będzie chwała, Panu niebios i Panu ziemi, Panu światów!

37. Do Niego należy wspaniałość w niebiosach i na ziemi! On jest Poteżny, Mądry!

QURAN (POLISH)

46 - Al-Ahqaaf

1. Ha. Mim.

2. Objawienie Księgi pochodzi od Boga, Potężnego, Mądrego!

3. My stworzyliśmy niebiosy i ziemię, i to, co jest między nimi, w prawdzie i na określony czas. Lecz ci, którzy nie wierzą, odwracają się od tego, do czego są nawoływani.

4. Powiedz: "Czy widzieliście tych, do których się modlicie poza Bogiem? Pokażcie mi, co oni stworzyli z tego, co jest na ziemi; albo czy oni mają jakiś udział w niebiosach? Przyniescie mi Księgę wcześniejszą niż ta; albo też jakiś ślad wiedzy, jeśli jesteście prawdopodobiście!"

5. A kto bliździ bardziej niż ten, kto wzywa, poza Bogiem, tych, którzy mu nie odpowiedzą do Dnia Sadu. Oni nie dbają o jego wezwanie.

6. A kiedy ludzie staną zebrani, oni będą dla nich wrogami i będą się wypierać ich czci.

7. A kiedy są im recytowane Nasze znaki, jako jasne dowody, ci, którzy nie uwierzyli, mówią o prawdzie do nich przychodzącej: "To są czary oczywiście!"

8. Albo mówią: "On to wymyślił!" Powiedz: "Jeśli ja to wymyśliłem, to wy nie jesteście władni przeciw mi w czymś wobec Boga. On najlepiej wie, co wy o Nim rozpowiadacie. On wystarczy jako świadek między mną a wami. On jest Przebaczający, Litościwy!"

9. Powiedz: "Ja nie jestem jakąś nowością wśród posłańców. Nie wiem też, co będzie ze mną i co będzie z wami. Ja tylko postępuję za tym, co mi zostało objawione. Ja jestem tylko jawnie ostrzegającym."

10. Powiedz: "Czy zastanowiliście się? Jeśli to wszystko pochodzi od Boga i wy w to nie wierzycie - chociaż świadek spośród Izraela zaświadczył o podobnym temu i uwierzył - tylko wbiliście się w dumę..." Zaprawdę, Bóg nie prowadzi drogą prostą ludu niesprawiedliwych!

11. Mówią ci, którzy nie wierzą tym, którzy uwierzyli: "Jeśli by było w tym jakieś dobro, to oni by nas nie wyprzedzili ku niemu." I ponieważ oni nie są przez nie prowadzeni drogą prostą, to z pewnością będą mówili: "To jest stare oszustwo!"

12. Jeszcze dawniej została zesłana Księga Mojżesza, jako przewodnik i jako miłosierdzie. A to jest Księga potwierdzająca prawdę - w języku arabskim - dla ostrzeżenia tych, którzy są niesprawiedliwi, i radosna wieść dla czyniących dobro.

13. Zaprawdę, nie ma obawy o tych, którzy mówią: "Nasz Pan to Bóg!", i potem idą prosto; oni nie będą zasmuceni.

14. Oni będą mieszkańcami Ogrodu; będą tam przebywać na wieki. Taka będzie nagroda za to, co oni czynili.

15. I poleciliśmy człowiekowi dobroć względem jego rodziców. Matka nosiła go w trudzie i urodziła go w trudzie. Noszenie go i jego odstawienie od piersi winno trwać trzydzieści miesięcy. Kiedy w końcu osiągnie on dojrzałość i dojdzie do czterdziestego roku, mówi: "Panie mój! Natchnij mnie, abym podziękował za Twoją dobroć, którą okazałeś mnie i moim rodzicom; i abym czynił dobro, które by się Tobie podobało. Uczyn dla mnie dobro w moim potomstwie. Oto ja nawróciłem się do Ciebie i oto jestem wśród tych, którzy się całkowicie poddali!"

16. To są ci, od których My przyjmujemy wszystko najlepsze, co uczynili, a pobliźliwie osadzimy ich złe czyny. Oni będą wśród mieszkańców Ogrodu, zgodnie z obietnicą prawdy, którą została im dana.

17. A jest taki, którzy mówią swoim rodzicom: "Do licha z wami! Czy możecie mi obiecać, że zostanie wyprowadzony? Przecież już przeminęły pokolenia przede mną!" Oni zaś wzywają Boga na pomoc: "Biada tobie! Uwierz! Przecież obietnica Boga - to prawda!"

On powie: "To są baśnie przodków!"

18. Oto ci, na których sprawdziło się słowo dotyczące ludów - dzinnów i ludzi - które już minęły przed nimi. Zaprawdę, oni ponieśli stratę!

19. Dla wszystkich będzie stopnie, w zależności od tego, co czynili; aby Bóg wypłacił im słuszną miarę za ich uczynki - i oni nie doznają niesprawiedliwości.

20. Tego dnia, kiedy będą wystawieni na ogień ci, którzy nie uwierzyli: "Wy trwoniliście wasze wspaniałe dobra w życiu na tym świecie i cieszyliście się nimi, a dzisiaj będziecie wynagrodzeni karą ponizenia za to, że byliście dumni na ziemi, bez żadnego prawa, i za to, że byliście występni."

21. I wspomnij brata ludu Ad kiedy on ostrzegał swój lud przy wydmach piaszczystych: - a byli tam już ostrzegający w przeszłości, przed nim i po nim - "Czciejcie tylko Boga! Ja obawiam się dla was kary Dnia Straszego."

22. Oni powiedzieli: "Czy ty przyszedłeś do nas, aby odwrócić nas od naszych bogów? Przynieś nam to, co nam obiecujesz, jeśli jesteś z liczby prawdopównych!"

23. Powiedział: "Władza jest jedynie u Boga, a ja przekazuję wam tylko to, z czym zostałem posłany; lecz widzę, że jesteście ludem, który żyje w nieswiadomości."

24. A kiedy oni zobaczyli chmurę zbliżającą się do ich dolin, powiedzieli: "To jest chmura, która nam przyniesie deszcz." Przeciwnie! To jest to, co staraliście się przyspieszyć: wiatr, w którym jest dotkliwe cierpienie.

25. On zniszczy wszelką rzecz na rozkaz swego Pana. I rankiem były widoczne tylko ich mieszkania. W ten sposób My placimy ludowi grzeszników!

26. My umocniliśmy ich w takim stanie, w jakim nie umocniliśmy was; i daliśmy im słuch, spojrzenie i serce. Lecz na nic im się zdał ich słuch, spojrzenie i serce, bo oni odrzucili Nasze znaki; i objęło ich to, z czego oni się wysmiewali.

27. Zniszczyliśmy te miasta, które były wokół was; skierowaliśmy do nich Nasze znaki - być może, oni zawrócą.

28. A dlaczegoż to nie pomogli im ci, których oni wzięli sobie za bogów, poza Bogiem, jako sposób zbliżenia? Przeciwnie, oni odeszli od nich. Takie jest ich oszustwo i to, co oni wymyslili.

29. Oto skierowaliśmy do ciebie pewną grupę dzinnów, żeby posłuchali Koranu. A kiedy się tam pojawili; powiedzieli: "Słuchajcie w milczeniu!" A kiedy wysłuchali do końca, zawrócili się do swego ludu, aby go ostrzegać.

30. Powiedzieli: "O ludu nasz! Oto słyszeliśmy Księgę zesłaną po Mojżeszu, potwierdzającą prawdę tego, co zostało objawione przed nami, która prowadzi ku prawdzie i ku drodze prostej."

31. O ludu nasz! Odpowiedzcie wzywającemu w imieniu Boga i uwierzcie w Niego! On przebaczy wam wasze grzechy, i uchroni was przed karą bolesną.

32. A kto nie odpowie wzywającemu w imieniu Boga... - to przecież on nie jest zdolny udaremnić Jego władzy na ziemi i nie ma, poza Nim, żadnych opiekunów. Tacy są w zablądzeniu jawnym!"

33. A czyż oni nie widzieli, że Bóg stworzył niebiosa i ziemię i nie doznał przez to zmeczenia, jest w mocy ożywić umarłych? Tak! Zaprawdę, On jest nad każdą rzeczą wszechwładny!

34. W dniu, kiedy zostaną wystawieni na ogień ci, którzy nie uwierzyli: "Czy to nie jest prawda?" Powiedzą: "Tak! Na naszego Pana!" On powie: "Zakosztujcie więc kary za to, że nie uwierzyliście!"

35. bądź więc cierpliwy, tak jak byli cierpliwi ci z posłanców, którzy odznaczali się zdecydowaniem. I nie staraj się przyspieszać dla nich tego dnia; tego bowiem dnia, kiedy oni zobaczą, co im zostało obiecane, wyda im się, że nie przebywali w grobie więcej, jak tylko jedna godzina dnia. Oto obwieszczenie! Któż zatem zostanie zgubiony, jeśli nie lud bezbożny?!

QURAN (POLISH)

47 - Muhammad

1. Ci, którzy nie wierza i którzy odsuneli sie od drogi Pana - On udaremni ich uczynki.
2. A ci, którzy wierza i którzy pelnilia dobre dziela, i którzy wierza w to, co zostalo objawione Muhammadowi - a to jest prawda od ich Pana - to On zgladzi ich zle dzialania i udoskonali ich ducha.
3. Tak jest dlatego, ze ci, którzy nie wierza, postepuja za klamstwem; natomiast ci, którzy wierza, postepuja za prawda od ich Pana. W ten sposob Bóg przytacza ludziom przyklady.
4. Kiedy wiec spotkacie tych, którzy nie wierza, to uderzcie ich mieczem po szyi; a kiedy ich calkiem rozbijecie, to mocno zacisnijcie na nich peta. A potem albo ich ulaskawicie, albo zadajcie okupu, az wojna zlozy swoje ciezary. Tak jest! Lecz jesliby zechcial Bóg, to Sam zemscilby sie na nich, lecz On chcial doswiadczyc jednych przez drugich. A co do tych, którzy zostana zabici na drodze Boga, to On nie uczyni ich uczynków daremnymi.
5. On poprowadzi ich droga prosta i udoskonali ich ducha,
6. i wprowadzi ich do Ogrodu, którzy im dal poznac.
7. O wy, którzy wierzycie! Jesli pomozece Bogu, to i On wam pomoze i umocni wasze stopy.
8. A ci, którzy nie uwierzyli - to biada im! Bóg udaremni ich uczynki.
9. Tak jest dlatego, ze oni okazuja wstret do tego, co zeslal Bóg; On zas uczyni daremnymi ich dzialania.
10. A czyz oni nie wedrowali po ziemi i nie widzieli, jaki byl ostateczny koniec tych, którzy byli przed nimi? Zniszczyl ich Bóg - i niewiernych czeka koniec podobny.
11. Jest tak dlatego, ze Bóg jest opiekunem tych, którzy uwierzyli, i ze dla niewiernych nie ma zadnego opiekuna.
12. Zaprawde, Bóg wprowadzi tych, którzy uwierzyli i pelnili dobre dziela, do Ogrodu, gdzie w dole plyna strumyki. A ci, którzy nie uwierzyli, beda uzywali i beda jedli jak zwierzeta, i ogien bedzie ich miejscem przebywania.
13. Ilez to miast, silniejszych potega niz twoje miasto, które ciebie wypedzilo - zniszczylismy i I nie bylo dla nich zadnego pomocnika!
14. Czyz ten, kto sie trzyma jasnego dowodu, pochodzacego od jego Pana, jest taki jak ten, któryremu sie upieksza zlo jego dzialania? Oni poszli za swoimi namietnosciami.
15. To jest podobienstwo Ogrodu, który zostal obiecany bogobojnym: beda w nim strumyki wody nie ulegajacej zepsuciu i strumyki mleka, którego smak sie nie zmienia, i strumyki wina - rozkosz dla popijajacych, i strumyki oczyszczonego miodu. I beda tam dla nich wszelkiego rodzaju owoce; i przebaczenie od ich Pana. Czyz oni moga byc jak ten, kto na wieki przebywa w ogniu, jak ci, którzy beda pojeni wrzaca woda, rozrywajaca im wnetrznosci?
16. Wśród nich sa tacy, którzy cie sluchaja; ale kiedy wyjdą od ciebie, mówią do tych, którzy otrzymali wiedze: "Cóż to on powiedzial wlasnie teraz?" To sa ci, na których sercach Bóg polozyl pieczec i którzy poszli za swoimi namietnosciami.
17. A tych, którzy poszli droga prosta, On wzmocnil na tej prostej drodze i dal im bogobojnosc.
18. Czy oni oczekuja czegos innego anizeli tej Godziny, która przyjdzie do nich nagle? Przyszly juz przeciez jej oznaki. I do czegoz im bedzie, kiedy ona do nich przyszla, ich wspomnianie?
19. Przeto wiedz, ze nie ma boga, jak tylko Bóg! Pros o przebaczenie za swój grzech, i dla wierzacych - mezczyzn i kobiet! Bóg

zna wasze miejsca pobytu, jak i miejsce wytchnienia.

20. Mówia ci, którzy uwierzyli: "Dlaczego nie została zesłana jakas sura?" A kiedy zostaje zesłana jakas sura, pewnie wyłożona, i wspomina się w niej walke, widzisz, jak ci, których serca są chore, spoglądają na ciebie zamglonym spojrzeniem umierającego. A lepsze byłoby dla nich

21. posłuszeństwo i słowo odpowiednie. A skoro sprawa jest postanowiona, lepiej byłoby dla nich, aby byli szczerzy wobec Boga.

22. Czy, wy może, jeśli się odwrócicie, będziecie mogli szerzyć zgorszenie na ziemi i rozrywać wasze związki pokrewieństwa?

23. Tamci to tacy, których przeklął Bóg, tak iż uczynił ich głuchymi i oslepił ich spojrzenia.

24. Czyż oni nie zastanawia się nad Koranem? Czyż na ich serca nałożono zasuwę?

25. Zaprawde, tych, którzy obrócili się na pietach, kiedy stała się dla nich jasna droga prosta - szatan skusił, a Bóg dał im zwłokę.

26. Jest tak dlatego, że oni powiedzieli ludziom, którzy czuli wstęś do tego, co zesłał Bóg: "My wam będziemy posłuszni w części sprawy." Lecz Bóg zna ich tajemnice.

27. Jakże to będzie, kiedy aniołowie ich zabiorą, bijąc ich po twarzy i po plecach?

28. Tak jest dlatego, że oni poszli za tym wszystkim, co wywołuje gniew Boga, a czuli wstęś do tego, co Jemu się podoba. Przeto On uczynił daremnymi ich postępy.

29. Czy sądzą ci, w których sercach tkwi choroba, iż Bóg nie ujawni ich zawiści?

30. I jeśli byśmy zechcieli, to pokazalibyśmy ich tobie i poznałbyś ich z pewnością po ich znamionach; i poznałbyś ich z pewnością po fałszywości ich mowy. A Bóg zna ich działania.

31. My na pewno będziemy was doswiadczac, aby poznać tych spośród was, którzy są gorliwi w walce, tych, którzy są wytrwali, i wybadac wiadomości o was.

32. Zaprawde, ci, którzy nie uwierzyli i którzy odsuneli się od drogi Boga, i którzy oddzielili się od Posłańca, wtedy kiedy stała się dla nich jasna droga prosta - nie zaszkodzi w niczym Bogu, którzy uczyni daremnymi ich działania.

33. O wy, którzy wierzycie! Słuchajcie Boga i słuchajcie Posłańca! Nie czyncie daremnymi waszych uczynków!

34. Zaprawde, tym, którzy nie uwierzyli i którzy odsuneli się od drogi Boga, potem umarli, będą niewiernymi - tym Bóg nie przebaczy.

35. Nie słabnijcie wiec i wzywajcie do pokoju, kiedy jesteście górami. Bóg jest z wami. On nie zniweczy waszych dzieł.

36. Życie tego świata jest tylko gra i zabawa. A jeśli wierzycie i jeśli jesteście bogobojni, to On da wam wasze nagrody i nie będzie pytał o wasze majątki.

37. Jesliby On was o nie pytał i jesliby na was nalegał, to wy byście skąpili i On ukazałby wasze zawiści.

38. Oto jesteście tymi, którzy zostali wezwani, abyście rozdawali na drodze Boga. A wśród was są tacy, którzy skąpią. A kto skąpi, ten skąpi dla siebie samego. Bóg jest Bogaty, a wy jesteście biedni. Jeśli się odwrócicie, On zamieni was na inny lud; i oni nie będą wam podobni.

QURAN (POLISH)

48 - Al-Fath

1. Zaprawde, dalismy tobie jasne zwyciestwo,
2. aby ci przebaczył Bóg twoje pierwsze i ostatnie grzechy i aby dopełnił Swoją dobroć dla ciebie, i aby cię poprowadził drogą prostą,
3. i aby cię dopomógł pomocą potężną.
4. On, który zesłał spokój bezpieczeństwa w serca wiernych, aby pomnożyć wiarę wraz z ich wiarą - Do Boga należą wojska niebios i ziemi. Bóg jest wszechwiedzący, mądry! -
5. i aby wprowadzić wierzących i wierzące do Ogrodu, gdzie w dole płyną strumyki; oni tam będą przebywać na wieki. I On odpuszcza im ich złe czyny. To jest w oczach Boga osiągnięcie ogromne!
6. I ukarze On obludników - mężczyzn i kobiety, i balwochalców - mężczyzn i kobiety, którzy mają złe mniemanie o Bogu. Przeciwko nim będzie zły obrót losu. Bóg zagniewał się na nich i przeklął ich; i przygotował dla nich Gehennę. A jakże nieszczęsne to miejsce ostatecznej wędrówki!
7. Do Boga należą wojska niebios i ziemi. Bóg jest potężny, mądry!
8. Zaprawde, wysłaliśmy cię jako świadka, głosiciela radosnej wiadomości i jako ostrzegającego; abyscie uwierzyli w Boga i Jego Posłańca, abyscie mu pomagali,
9. abyscie go szanowali i abyscie głosili Jego chwałę o świecie i o zmierzchu.
10. Zaprawde, ci, którzy składają tobie przysięgę wierności, przysiegają Bogu! Reka Boga jest położona na ich rekach. A ten, kto złamie przysięgę, złamie ją przeciw sobie samemu. A ten, kto wypełnił zobowiązanie wobec Boga, ten otrzyma od Niego nagrodę ogromną.
11. Powiedzą tobie Beduini, którzy pozostali w tyle: "My jesteśmy zajęci naszymi majątkami i naszymi rodzinami. Proś więc o przebaczenie dla nas!" Oni będą mówić swoimi językami to, czego nie ma w ich sercach. Powiedz: "A kto będzie posiadał coś dla was wobec Boga, jeśli on zechce dla was jakiegos szkody albo też zapragnie dla was jakiegos korzyści?" Tak! On jest w pełni świadomy tego, co wy czynicie.
12. Ale przeciwnie! Wy sądziście mylnie, że Posłańiec i wierni nigdy nie powrócą do swoich rodzin; i to było upiększone w waszych sercach. Wy uczyniliście złe przypuszczenie; wy byliście ludem zepsutym.
13. A ten, kto nie wierzy w Boga i Jego Posłańca - My, zaprawde, przygotowaliśmy dla niewiernych ognie płonący!
14. Do Boga należy królestwo niebios i ziemi. On przebacza temu, komu chce; i On karze tego, kogo chce. Bóg jest przebaczący, łitosciwy!
15. Będą mówili ci, którzy pozostali w tyle: - kiedy wyruszyście po łupy, aby je zabrać - "Pozwólcie nam pójść za wami!" Oni pragną zmienić słowa Boga. Powiedz: "Wy nie pójdziecie za nami. Tak powiedział przedtem Bóg!" Oni powiedzą: "Wcale nie! Wy nam zazdrościcie." Przeciwnie! Oni nie rozumieją nic albo niewiele.
16. Powiedz Beduinom, którzy pozostali w tyle: "Będziecie niebawem wezwani przeciwko ludowi odznaczającemu się grozną dzielnością. Będziecie walczyć z nimi albo też oni się całkowicie poddadzą. Jeśli będziecie posłuszni, to Bóg da wam piękną nagrodę; a jeśli się odwrócicie plecami, jak odwróciliście się plecami przedtem, to On ukarze was karą bolesną."
17. Nie ma jednak żadnej nagany dla ślepego, nie ma też żadnej nagany dla kulawego ani też nie ma żadnej nagany dla chorego. A

kto bedzie posluszny Bogu i Jego Poslancowi, tego On wprowadzi do Ogrodów, gdzie w dole plyna strumyki. A kto odwróci sie plecami, tego On ukarze kara bolesna.

18. Spodobali sie Bogu wierni, kiedy zlozyli tobie przysiege na wiernosc pod drzewem. On poznal, co bylo w ich sercach, i zeslal na nich spokój bezpieczeństwa, i dal im w nagrode bliskie zwyciestwo

19. i mnóstwo łupów, które mieli zabrac. Bóg jest potezny, mady!

20. Bóg obiecal wam liczne lupy, które wezmiecie. On przyspieszyl to dla was, a powstrzymal rece ludzi od was, aby to bylo znakiem dla wiernych i aby On poprowadzil was droga prosta.

21. I jeszcze inne rzeczy, którymi wy nie zdolaliscie zawladnac; Bóg juz je objal, bo Bóg jest nad kazda rzecz wszechwladny!

22. A gdyby walczyli z wami ci, którzy nie uwierzyli, to oni, z pewnoscia, odwróciłby sie plecami; i wtedy nie znalazliby ani opiekuna, ani pomocnika.

23. To jest zgodne ze zwyczajem Boga, jak to bylo juz przedtem; ty przeciez nie znajdziesz zadnej zmiany w zwyczaju Boga.

24. On powstrzymal ich rece od was i wasze rece od nich w dolinie Mekki, kiedy dal wam zwyciestwo nad nimi. Bóg widzi dobrze to, co czynicie.

25. Tacy sa ci, którzy nie uwierzyli, którzy odsuneli was od swietego Meczetu i którzy powstrzymali zwierzeta ofiarne, aby nie mogly przybyc na swoje miejsce. I jesliby nie wierni - mezczyzni i kobiety, których wy nie znaliscie i mogliście ich podeptac, tak iz spadloby na was z ich powodu przewinienie, zupełnie nieswiadomie - a Bóg wprowadzil do Swego milosierdzia, kogo chce - jesliby oni sie jasno oddzielili, to wtedy ukaralibysmy tych spośród nich, którzy nie uwierzyli, cierpieniem bolesnym.

26. Kiedy ci, którzy nie uwierzyli, umiescili w swoich sercach zapalczywosc, zapalczywosc poganstwa, Bóg zeslal Swój spokój i bezpieczeństwo na Swojego Poslanca i na wiernych i uczynil dla nich nieodlacznym slowo bojazni Bozej; oni mieli do niego prawo i byli jego godni. Bóg o kazdej rzeczy jest wszechwiedzacy!

27. Bóg uczynil prawdziwym dla Swego Poslanca widzenie prawdy: "Wy wejdziecie z pewnoscia bezpieczni do swietego Meczetu, Jesli Bóg zechce, z ogolonymi glowami i przycietymi, nie obawiajac sie. On wiedzial to, czego wy nie wiedzieliscie, i przygotowal, obok tego, bliskie zwyciestwo.

28. On, który wyslal Swego Poslanca z droga prosta i religia prawdy, aby jej dac wyzszosc nad wszelka religia! A Bóg wystarczy jako swiadek!

29. Muhammad jest poslancem Boga. Ci, którzy sa razem z nim, sa gwałtowni wobec niewiernych, a milosierni wzgledem siebie. Widzisz ich klanajacych sie, wybijajacych poklony, poszukujacych laski Boga i Jego zadowolenia. Ich znamie jest na ich twarzach, od śladów wybijania poklonów. Taka jest ich przypowieść w Torze i taka jest ich przypowieść w Ewangelii: "Sa oni jak ziarno zasiane, które wypuszcza kielek i wzmacma go, i staje sie twardy, i trzyma sie prosto na swoim zdzble, wprawiajac w podziw siewców" - to, zeby przez nich doprowadzic do wscieklosci niewiernych. Bóg obiecal tym spośród nich, którzy uwierzyli i pelnili dobre dziela, przebaczenie i nagrode ogromna.

QURAN (POLISH)

49 - Al-Hujuraat

1. O wy, którzy wierzycie! Nie wysuwajcie się naprzód przed Bogiem i Jego Posłancem i bądźcie się Boga! Zaprawde, Bóg jest słyszający, widzący!
2. O wy, którzy wierzycie! Nie podnoscie waszych głosów ponad głos Proroka! I nie zwracajcie się do niego głosem podniesionym - jak to czynicie między sobą - aby nie stały się daremne wasze uczynki, kiedy nie jesteście świadomi.
3. Zaprawde, ci, którzy zniżają głos w obecności Posłanca Boga - to są ci, których serca doświadczył Bóg dla bogobojności. Dla nich będzie przebaczenie i nagroda ogromna.
4. Zaprawde, ci, którzy ciebie wzywają z tyłu komnat, przeważnie tego nie rozumieją.
5. A jeśli by oni byli cierpliwi, aż ty do nich wyjdiesz, to byłoby lepiej dla nich. A Bóg jest przebaczący, łaskawy!
6. O wy, którzy wierzycie! Jeśli przyjdzie do was jakiś zły człowiek z wieścią, to starajcie się rozeznac, żebyście nie urazili ludzi nieswiadomością i abyście potem nie żalowali tego, co uczyniliście.
7. I wiedźcie, że Posłaniec Boga jest posrzed was. Jeśli on posłuchał was w wielu sprawach, to z pewnością ponieśliście szkodę. Lecz Bóg dał wam pokochać wiare i On ozdobił ją w waszych sercach, a uczynił dla was nienawistną niewiarę, zepsucie i nieposłuszeństwo. Tacy - oni idą drogą prawości.
8. To jest łaska Boga i dobrodziejstwo. Bóg jest wszechwiedzący, mądry!
9. Jeśli dwie partie spośród wiernych zwalczają się, to ustanówcie między nimi pokój. A jeśli jedna z nich będzie nadal występować przeciw drugiej, to zwalczajcie tę, która się buntuje, aż zwróci się ku rozkazowi Boga. A jeśli się podda, to ustanówcie między nimi pokój według sprawiedliwości i postępujcie bezstronnie! Zaprawde, Bóg miłuje ludzi, którzy postępują według słuszości.
10. Wierni są przecież braćmi! Ustanawiajcie więc pokój między waszymi dwoma braćmi i bądźcie się Boga! Być może, wy dostacie miłosierdzia.
11. O wy, którzy wierzycie! Niech jedni ludzie nie szydzą z drugich; być może, tamci są lepsi od nich. Ani też kobiety - z kobiet; być może, tamte są lepsze od nich. I nie zniesławiajcie siebie samych; i nie obrzucajcie się wyzwiskami. Jakże złe jest słowo "zepsucie" - po przyjęciu wiary! A ten, kto się nie nawróci - to ci - oni są niesprawiedliwi.
12. O wy, którzy wierzycie! Unikajcie wielce podejrzeń. Zaprawde, niektóre podejrzenia są grzechem! Nie szpiegujcie się wzajemnie! Nie obmawiajcie jedni drugich w ich nieobecności! Czy chciałby ktoś z was jeść ciało swego brata, kiedy on umarł? Przecież czuliście wstęt do tego. Bądźcie się Boga! Zaprawde, Bóg jest przebaczący, łaskawy!
13. O ludzie! Oto stworzyliśmy was z mężczyzny i kobiety i uczyniliśmy was ludami i plemionami, abyście się wzajemnie znali. Zaprawde, najbardziej szlachetny spośród was, w obliczu Boga, to najbardziej bogobojny spośród was! Zaprawde, Bóg jest wszechwiedzący, dobrze świadomy!
14. powiedzieli Beduinowie: "My wierzymy!" Powiedz: "Wy nie wierzyacie; lecz raczej powiedźcie: cMy poddaliśmy się całkowicie!, - bo wiara nie weszła jeszcze w wasze serca." A jeśli wy będziecie posłuszni Bogu i Jego Posłancowi, to On w niczym nie umniejszy waszych uczynków. Zaprawde, Bóg jest przebaczący, łaskawy!
15. Wiernymi są tylko ci, którzy uwierzyli w Boga i Jego Posłanca - potem nie mieli wątpliwości - i walczyli swoimi majątkami i swoimi osobami na drodze Boga. Tacy - oni są prawdomówni!
16. powiedz: "Czyż będziecie pouczać Boga o waszej religii, skoro Bóg wie, co jest w niebiosach i co jest na ziemi? I Bóg o

każdej rzeczy jest wszechwiedzący?!"

17. Oni przedstawiają jako łaskawość dla ciebie to, iż przyjęli islam. Powiedz: "Nie przedstawiajcie waszego islamu jako łaskawości dla mnie. Przeciwnie, to Bóg obdarzył was łaską, że poprowadził was drogą prostą ku wierze - jeśli wy jesteście prawdziwi!"

18. Zaprawdę, Bóg zna to, co skryte w niebiosach i na ziemi! I Bóg widzi jasno to, co wy czynicie!

QURAN (POLISH)

50 - Qaaf

1. Kaf. Na Koran wspaniały!
2. Tak! Zdziwili się oni, że przyszedł do nich ostrzegający spośród nich. I powiedzieli niewierni: "To jest rzecz zadziwiająca!
3. Czy kiedy pomrzemy i stanimy się prochem?... To jest powrót daleki!"
4. My przecież wiemy, ilu ich ziemia pochłania. U Nas jest księga zachowująca.
5. Lecz przeciwnie! Kiedy przyszła do nich prawda, oni uznali ją za kłamstwo; i znajdują się w stanie zamętu. Czyż oni nie spoglądali na niebo ponad sobą?
6. Czyż nie widzieli, jak je zbudowaliśmy i ozdobiliśmy, iż nie ma na nim żadnych pęknięć?
7. A ziemię rozpostarliśmy i rzuciliśmy na nią solidnie stojące. I sprawiliśmy, iż wyrosły na niej parami wszelkie rozkoszne rodzaje,
8. do patrzenia i dla przypomnienia każdemu słudze, który się nawraca.
9. I zesłaliśmy z nieba wodę przynoszącą błogosławieństwo, i dzięki niej sprawiliśmy, iż wyrosły ogrody i ziarno zniwa;
10. i drzewa palinowe, wyniosłe, dzwigające kłosy owoców ułożone jedno nad drugim
11. - to jako zaopatrzenie dla Naszych sług. I ożywilimy dzięki niej krainę umarłą. Takie będzie zmartwychwstanie!
12. A przed nimi zaprzeczali prawdzie: lud Noego i mieszkańcy Ar-Rass i lud Samud;
13. lud Ad i Faraon, i bracia Lota;
14. i mieszkańcy Gasszu, i lud Tubba. Oni wszyscy za kłamstwo uznawali posłańców. Wtedy sprawdziła się Moja obietnica.
15. Czyż zaniemogliśmy przez pierwsze stworzenie? Przeciwnie! Oni powatpiewają w nowe stworzenie.
16. My stworzyliśmy człowieka i wiemy, co podszeptuje jemu dusza. My jesteśmy bliżej niego niż czołowa jego szyja.
17. Kiedy spotykają się dwaj spotykający, siedząc z prawej strony i z lewej,
18. człowiek nie wypowie ani jednego słowa, które by nie dotarło do będącego przy nim nadzorca.
19. I nadejdzie ukojenie śmierci naprawdę. Oto od czego stroniłeś!
20. I zadma w trąbę. Oto Dzień grozy!
21. I każdej duszy towarzyszy popędzający i świadek.
22. "Ty wcale nie dbałeś o to, więc zdjeliśmy z ciebie zasłone i dzisiaj twoje spojrzenie jest przenikliwe. "
23. I powie jego towarzysz: "Oto co przygotowałem!"
24. "Rzuccie do Gehenny* każdego uporczywie niewiernego,
25. sprzeciwiającego się dobru, występnego, szerzącego zwątpienie,
26. który umieścił obok Boga innego boga! Wrzuccie go więc obydwaj do kary strasznej!"
27. Powie jego towarzysz: "Panie nasz! Ja nie przyczyniłem się do tego, że on się zbuntował, lecz on daleko zablądził."

28. B'g powie: "Nie sprzecajcie sie przede Mna! Ja juz wyslalem do was Moja grozbe.
29. Nie zmienia sie u Mnie slowo ani tez Ja nie jestem tyranem dla Moich slug."
30. Tego Dnia powiemy do Gehenny: "Czy jestes juz zapelniona?" A ona powie: "Czy moze byc wiecej?"
31. I bedzie przyblizony Ogr'ad dla bogobojnych, bedzie niedaleko.
32. Oto co wam zostalo obiecane - kazdemu nawracajacemu sie, zachowujacemu.
33. Kazdemu, kto obawia sie Milosiernego w tym, co niewidzialne, i kto przychodzi z sercem skruszonym:
34. "Wejdzie do niego w pokoju! To jest Dzień Wieczności!"
35. Oni tam beda mieli to, co zechca; a My mamy jeszcze wiecej.
36. A ilez pokolen wytracilismy przed nimi! oni byli silniejsi od nich dzielnością; przeszukujcie wiec ziemie, czy znajdzie sie jakies pewne schronienie.
37. Zaprawde, w tym jest z pewnością napomnienie dla tego, kto ma serce albo kto nastawia uszu, i on jest swiadkiem!
38. My stworzyliśmy niebiosy i ziemie, i to, co jest miedzy nimi, w ciagu szesciu dni, i nie dotknelo Nas zadne zmeczenie.
39. Znos cierpliwie to, co oni m'wia. Wyslawiaj chwale twego Pana przed wschodem slonca i przed zachodem!
40. I noca wyslawiaj Go, i po wybiciu poklon'w!*
41. I przysluchuj sie tego Dnia, kiedy wezwie wzywajacy z bliskiego miejsca!
42. Tego Dnia, kiedy oni naprawde uslysza krzyk* - to bedzie Dzień Zmartwychwstania.
43. Zaprawde, My dajemy zycie i My sprowadzamy smierc; i do Nas jest ostateczne przybycie!
44. Tego Dnia, kiedy ziemia popeka od nich, spieszacych sie - to zebranie jest dla Nas latwe.
45. My wiemy najlepiej, co oni m'wia. A ty nie jestes dla nich tyranem. Napominaj wiec przez Koran tego, kto sie obawia Mojej grozby!

QURAN (POLISH)

51 - Az-ZaarĀ½yaat

1. Na gwałtownie rozpraszające
2. i na niosące brzemie,
3. i na plynące z lekkoscia,
4. i na rozdzielające rozkazy!
5. Zaprawde, to, co wam zostalo obiecane, jest prawdziwe!
6. Zaprawde, Sad z pewnoscia nadejdzie!
7. I na niebo posiadające szlaki gwiazdne!
8. Zaprawde, rĀ³znicie sie w mowie!
9. OdwrĀ³cony zostal od tego ten, kto dal sie odwrĀ³cic.
10. Niech zgina klamcy,
11. ktĀ³rzy w swoim zamecie sa beztroscy!
12. Oni pytaja: "Kiedyz nadejdzie Dzień Sadu?"
13. W Dniu, kiedy oni beda wystawieni na ogien:
14. "Zakosztujcie waszego doswiadczenia! To jest to, co staraliscie sie przyspieszyc!"
15. Zaprawde, bogobojni beda przebywac wsrĀ³d ogrodĀ³w i zrĀ³del,
16. przyjmujac to, co dal im Pan. Oni byli przedtem wsrĀ³d czyniacych dobro.
17. Oni malo sypiali noca.
18. I o swiecie prosili Boga o przebaczenie.
19. W ich majatku mieli odpowiedni udzial zebra i nedzarz.
20. Na ziemi sa znaki dla tych, ktĀ³rzy sa przekonani o prawdzie.
21. I sa w waszych duszach. Czy wy nie widzicie?
22. W niebie jest wasze zaopatrzenie i to, co wam zostalo obiecane.
23. Na Pana nieba i ziemi! Zaprawde, to jest tak prawdziwe, jak to, ze mĀ³wicie.
24. Czy doszlo do ciebie opowiadanie o gosciach Abrahama, uszanowanych?
25. Kiedy oni weszli do niego i powiedzieli: "PokĀ³j!", on odparl: "PokĀ³j, nieznani ludzie!"
26. I poszedl do swojej rodziny, i przyniĀ³l tlustego cielaka;
27. i podal im go, mĀ³wiac: "Czyz nie bedziecie jedli?"
28. I odczul przed nimi pewna obawe. Oni powiedzieli: "Nie obawiaj sie!" - i obwiescili mu radosna wiesc o madrym chlopcu.

29. Wtedy przyszła jego żona z krzykiem, biła się po twarzy i mówiła "Stara kobieta, bezpłodna!"

30. I rzekli: "Tak powiedział twój Pan. Zaprawde, On jest Mądry, Wszechwiedzący!"

31. Abraham powiedział: "Jaka jest wasza sprawa, o wysłannicy?"

32. Odparli: "Zostaliśmy wysłani do ludu grzeszników,

33. aby rzucić na nich kamienie z gliny,

34. oznakowane u twego Pana dla ludzi występnych."

35. Przeto wyprowadziliśmy tych spośród wiernych, którzy się w tym mieście znajdowali.

36. Lecz znaleźliśmy tam tylko jeden dom takich, którzy się poddali całkowicie.

37. I zostawiliśmy w tym mieście znak dla tych, którzy się obawiają kary bolesnej.

38. ...i o Mojżeszu? Oto wysłaliśmy go do Faraona, dając mu władzę jasną.

39. Lecz on odwrócił się, pewny swojej potęgi, i powiedział: "Czarownik albo opętany!" "

40. Wtedy pochwytilismy go wraz z jego wojskami i wrzuciliśmy ich w otchłan morza, bo był on godny nagany.

41. ... i o ludzie Ad* oto posłaliśmy przeciw nim niszczycielski wiatr,

42. którzy wszystko, nad czym przeszedł, zamienił w pył.

43. ... i o ludzie Samud* Oto powiedzieliśmy im: "Używajcie jeszcze przez pewien czas!"

44. Lecz oni byli dumni wobec rozkazu swego Pana i poraził ich piorun, kiedy mieli otwarte oczy.

45. I nie mogli ani wstać, ani uzyskać żadnej pomocy.

46. ... a jeszcze wcześniej o Noem? Zaprawde, oni byli ludem występny!

47. A niebo?! Zbudowaliśmy je solidnie - My przecież tworzymy rozległe przestrzenie!

48. A ziemia?! Rozpostarliśmy ją. I jakże wspaniale wszystko porządkujemy!

49. Z każdej rzeczy stworzyliśmy parę. Może sobie przypomnieć!

50. Przeto, uciekajcie się do Boga! Zaprawde, ja jestem dla was, od Niego, jawnie ostrzegającym!

51. I nie umieszczajcie razem z Bogiem żadnego innego boga! Zaprawde, ja jestem dla was od Niego jawnie ostrzegającym!

52. Podobnie do każdego posłańca przychodzącego do tych ludzi, którzy byli przed nimi, oni mówili: "Czarownik albo opętany!"

53. Czy oni to sobie kolejno przekazywali? Przeciwnie! To lud buntowniczy!

54. Odwróć się więc od nich, a nie będziesz ganiony.

55. I napominaj! bo, zaprawde, napominanie przynosi korzyść wiernym!

56. I stworzyłem dzinny i ludzi tylko po to, żeby Mnie czcili.

57. I nie chce od nich żadnego zaopatrzenia, i nie chce, aby Mnie żywili.

58. Zaprawde, Bóg jest Dawcą Zaopatrzenia, Posiadającym Siłę, Niewzruszonym!

59. I, zaprawde, tym, którzy byli niesprawiedliwi - przypadnie pewien udział, podobny do udziału ich towarzyszy. Niech więc oni nie próbują skłaniać Mnie do pośpiechu!

60. Biada tym, którzy nie uwierzyli, z powodu Dnia, który im został obiecany!

QURAN (POLISH)

52 - At-Tuur

1. Na G³re!
2. Na Ksiege zapisana
3. na pergaminie rozwiniety!
4. Na Dom odwiedzany!
5. Na sklepienie wzniesione!
6. Na morze wzburzone!
7. Zaprawde, kara twego Pana spadnie niebawem!
8. Nikt jej nie bedzie m³gl odsunac
9. w tym Dniu, kiedy niebo zakolysze sie mocno
10. i g³ry porusza sie poruszeniem.
11. Biada, tego Dnia, oskarzajacym o klamstwo,
12. tym, kt³rzy zaglebiajac sie w dyskusji, zabawiaja sie!
13. Tego Dnia oni zostana pchnieci ku ogniu Gehenny:
14. "To jest ogien, kt³ry uwazaliscie za klamstwo!
15. Czyz to sa czary? Czy wy nie widzicie?
16. Palcie sie wiec w nim! Znoscie go cierpliwie lub nie znoscie go cierpliwie! To dla was wszystko jedno! Wy tylko otrzymujecie zaplate za to, co czyniliscie."
17. Zaprawde, ci, kt³rzy sie boja Boga, beda w Ogrodach i szczesliwosci
18. cieszac sie tym, co dal im ich Pan. Ustrzegl ich Pan od kary ognia piekielnego.
19. "Jedzcie i pijcie w pokoju za to, co czyniliscie,
20. wypoczywajac wyciagnieci na lozach, ustawionych rzadami!" My damy im za zony hurysy o wielkich oczach.
21. A do tych, kt³rzy uwierzyl i kt³rych potomstwo postapilo za nimi z wiara - My dolaczmy ich potomstwo. I My nie pozbawimy ich niczego z ich dziel. Kazdy czlowiek jest zastawem tego, co sobie zarobil.
22. I My zaopatrzmy ich w owoce i mieso takie, jak oni zapragna.
23. Beda oni sobie tam podawac jedni drugim puchary; nie bedzie tam ani pustej gadaniny, ani podniecenia do grzechu.
24. I beda krazyc posr³d nich mlodziency, bedacy na ich uslugach, podobni do ukrytych perel.
25. Beda sie zwracac jedni do drugich; zadajac sobie pytania.
26. beda m³wili: "Bylismy, wsr³d naszej rodziny, pelni obawy.

27. Bóg okazał nam dobroć i ustrzegł nas od cierpienia palącego wiatru.
28. My przecież wzywaliśmy Go przedtem. Zaprawde, On jest Dobry; Litosciwy!"
29. Napominaj wiec! Przecież ty nie jesteś, za łaskę twego Pana, ani wieszczkiem, ani opętany.
30. Albo beda mówić: "Poeta! My zaczekamy niepewności jego losu!"
31. powiedz: "Oczekujcie! Oto ja jestem razem z wami między tymi, którzy oczekują!"
32. Czy, nakazują im to ich sny, czy też są oni ludem zbuntowanym?
33. Albo beda mówić: "On to wymyślił! " Wcale nie! Oni nie wierzą!
34. Niech wiec przytoczą podobne do tego opowiadanie, jeśli mówią prawdę!
35. Czy, oni zostali stworzeni z niczego? Czy oni sami są stworzycami?
36. Czy, oni stworzyli niebiosy i ziemię? Ależ nie! Oni nie są przekonani o prawdzie!
37. Czy oni posiadają skarby twego Pana? Czy też są zarządzającymi?
38. Czy oni posiadają drabiny, na których się przysłuchują? Niech wiec przyjdzie ten przysłuchujący się spośród nich z jasną władzą!
39. Czy On posiada córki, a wy macie synów?
40. Czy ty prosisz ich o wynagrodzenie, a oni są obciążeni długiem?
41. Czy, oni posiadają to, co skryte, i zapisują?
42. Czy oni pragną podstęp? Lecz ci, którzy nie wierzą, sami wpadną w zasadzkę.
43. Czy, oni mają jakiegoś boga poza Bogiem? Chwała niech będzie Bogu będącemu ponad to, co Jemu przypisują jako współtowarzyszy!
44. A jeśli oni zobaczą płatek nieba spadający, powiedzą: "To są chmury zebrane w kleby."
45. Przeto pozostaw ich, aż oni spotkają ten swój Dzień, kiedy będą rażeni piorunem;
46. tego Dnia nie pomoże im nic ich podstęp ani też nie będą wspomoczeni.
47. I, zaprawde, tych, którzy byli niesprawiedliwi, czeka jeszcze inna kara! Lecz większość z nich nie wie.
48. Czekaj wiec cierpliwie na rozstrzygnięcie twego Pana! Ty przecież jesteś na Naszych oczach. Wsławiaj chwałę twego Pana, kiedy wstajesz!*
49. I noca wsławiaj Go, i przy zachodzie gwiazd!

QURAN (POLISH)

53 - An-Najm

1. Na gwiazde, kiedy ona zapada!
2. Nie zeszedl z drogi wasz towarzysz ani tez nie bladzi.
3. On nie mÃ³wi pod wplywem namietnosci.
4. To jest tylko objawienie, ktÃ³re mu zostalo zeslane.
5. Nauczyl go posiadajacy wielkie moce,
6. obdarzony sila; stanal prosto,
7. kiedy byl na najwyzszym horyzoncie;
8. nastepnie zbлизyl sie i pozostal w zawieszeniu,
9. w odleglosci dwÃ³ch lukÃ³w lub jeszcze blizej;
10. i wtedy objawil swojemu sludze to, co objawil.
11. Nie sklamalo mu serce w tym, co widzial.
12. Czy bedziecie sie sprzeczac z nim w sprawie tego, co on widzi?
13. I on widzial go po raz drugi
14. przy Drzewie Lotosu Ostatniej Granicy,
15. w poblizu ktÃ³rego jest OgrÃ³d Schronienia
16. kiedy Drzewo Lotosu okryte bylo tym, co je okrywalo. " Jego spojrzenie nie odwrÃ³cilo sie w bok ani nie pobieglo w dal.
17. 18 Zobaczyl on jeden z najwiekszych znakÃ³w swego Pana.
18. 19 Czy widzieliscie AI-Lat i Al-Uzza,
19. 20 i Manat - te trzecia?*
20. 21 Czyz wy mozece miec mezczyzn, a On jedynie kobiety?*
21. 22 byloby to podzialem niegodziwym.
22. 23 Sa to tylko imiona, ktÃ³rymi wy je nazywacie - wy i wasi ojcowie. BÃ³g nie zeslal im zadnej wladzy. Tacy ida tylko za przypuszczeniem i za tym, czego pragna ich dusze, podczas gdy przyszla juz do nich droga prosta od ich Pana.
23. 24 Czy, czlowiekowi nalezy sie to, czego on zapragnie?
24. 25 Do Boga nalezy przeciez zycie ostateczne i zycie pierwsze.
25. 26 A ilez to aniolÃ³w jest w niebiosach, ktÃ³rych wstawiennictwo nic nie pomoze, chyba tylko, jesli BÃ³g pozwoli, i temu, komu zechce, i kto Mu sie spodoba.
26. 27 Zaprawde, ci, ktÃ³rzy nie wierza w zycie ostateczne, nazywaja aniolÃ³w imionami zenskimi;

27. 28 a nie maja oni o tym zadnej wiedzy i ida tylko za przypuszczeniem, a przypuszczenie nie ma zadnej wartosci wobec prawdy.

28. 29 Odwróć się więc od tych, którzy odwracają się od Naszego Napomnienia i nie chcą niczego innego, jak tylko życia na tym świecie.

29. 30 Taka jest ich suma wiedzy. Zaprawdę, twój Pan zna najlepiej tych, którzy zeszli z Jego drogi, i zna najlepiej tych, którzy poszli drogą prostą.

30. 31 Do Boga należy to, co jest w niebiosach, i to, co jest na ziemi - aby mógł zapłacić tym, którzy czynili zło, za to, co uczynili, i aby mógł zapłacić tym, którzy czynili dobro, najpiękniejszą nagrodą.

31. 32 Tych, którzy unikają wielkich grzechów i szpetnych czynów, z wyjątkiem lekkich występków - zaprawdę, twój Pan jest wszechogarniający w swoim przebaczeniu! On znał was najlepiej, kiedy stworzył was z gliny i kiedy byście embrionami w łonach waszych matek. Przeto nie uważajcie samych siebie za oczyszczonych. On zna najlepiej tych, którzy są bogobojni!

32. 33 Czy, widziałeś tego, który się odwrócił plecami

33. 34 i dał mało, i skąpił?

34. 35 Czyż posiada on wiedzę tego, co skryte, aby mógł widzieć?

35. 36 Czy nie został on powiadomiony o tym, co znajduje się na kartach Mojżesza

36. 37 i Abrahama, który był bardzo wierny?

37. 38 Ze żadna dusza obciążona ciężarem nie poniesie ciężaru innej duszy;

38. 39 i że człowiek będzie miał tylko to, o co się pilnie starał;

39. 40 i że jego wysiłek będzie widziany,

40. 41 potem będzie on wynagrodzony w pełni;

41. 42 i że do twego Pana wszystko zmierza;

42. 43 i że to On powoduje śmiech i płacz;

43. 44 i że to On powoduje śmierć i daje życie;

44. 45 i że to On stworzył parę - mężczyznę i kobietę

45. 46 - z kropli spermy, kiedy wytryska;

46. 47 i że na Nim opiera się drugie powstanie;

47. 48 i że to On wzbogaca i zaopatruje;

48. 49 i że to On jest Panem Syriusza;

49. 50 i że to On wytracił dawny lud Ad;

50. 51 i lud Samud - i nie oszczędził ich;

51. 52 a przedtem lud Noego - ponieważ oni byli najbardziej niesprawiedliwi i byli największymi buntownikami -

52. 53 i miasto obrócone w perzynę On zniszczył,

53. 54 tak iż pokryło je to, co je pokryło.

54. 55 Przeto którzy z dobrodziejstw twego Pana będziesz podawał w wątpliwość?

55. 56 To jest ostrzeżenie wśród ostrzeżeń dawnych!

56. 57 Zbliża się to, co nieuchronne.

57. 58 Nikt, poza Bogiem, nie może tego odsunąć.

58. 59 Czyż zdumiewa was ta mowa?

59. 60 I wy się śmiejecie, a nie płaczecie,

60. 61 i wy się zabawiacie?

61. 62 Przeto wybijajcie pokłony Bogu i oddawajcie Mu cześć!

QURAN (POLISH)

54 - Al-Qamar

1. Przyblizyla sie Godzina i rozerwal sie ksiezyc.
2. Lecz ilekroc ujrza oni znak, odwracaja sie i mÃ³wia: "To ustawiczne czary!"
3. Zadali oni klam i poszli za swoimi namietnosciami. Lecz kazda rzecz jest ustanowiona.
4. Dotarli juz do nich, z pewnoscia, takie opowiesci, w ktÃ³rych jest odstraszenie,
5. madrosc dalekosieczna; jednak na nic sie zdaja ostrzezenia.
6. Przeto odwrÃ³c sie od nich w Dniu, kiedy wezwie wzywajacy do rzeczy strasznej.
7. Oni wyjda z grobÃ³w z opuszczonymi spojrzzeniami. Beda podobni do szaranczy rozsypanej,
8. spieszacy z wyciagnietymi szyjami ku wzywajacemu. Niewierni beda mÃ³wili: "To jest trudny dzien!"
9. Niedgys lud Noego zadal temu klam i za klamce uznali oni Naszego sluge. Powiedzieli: "Opetany!" ~ - i on zostal odepchniety.
10. I zawolal on do swego Pana: "Oto jestem zwyciezony! DopomÃ³z mi wiec!"
11. Otworzyliśmy wiec bramy nieba z woda lejaca sie jak potok.
12. I uczyniliśmy, iz ziemia trysnela zrÃ³dlami, tak iz spotkaly sie wody wedlug powzietego rozkazu.
13. I ponieslismy go na tym, co zostalo zrobione z desek i wlÃ³kien palmy.
14. I plynela ona przed Naszymi oczami, jako zaplata dla tego, ktÃ³ry zostal odrzucony.
15. I pozostawilismy ja jako znak. Lecz czy znajdzie sie ktos, kto bedzie pamietal?
16. Jakaz byla Moja kara i Moje ostrzezenia!
17. I uczynilismy latwym Koran dla przypomnienia, lecz czy znajdzie sie ktos, kto bedzie pamietal?
18. Za klamstwo uznal to lud Ad. I jaka byla wtedy Moja kara i Moje ostrzezenia?!
19. Oto wyslalismy przeciw nim ryczacy wichry w tym dniu nieszczescia nieustannego.
20. Wyrrywal on ludzi, jak gdyby byli pniami palm wyrwanych.
21. Jakaz byla Moja kara i Moje ostrzezenia!
22. I uczynilismy latwym Koran dla przypomnienia; lecz czy sie znajdzie ktos, kto bedzie pamietal?
23. Za klamstwo uznal lud Samud ostrzezenia.
24. Oni powiedzieli: "Czy mamy postupowac za smiertelnikiem, jednym z nas samych? WÃ³wczas popadlibysmy w zabladzenie i szalenstwo!"
25. Czy napomnienie zostalo dane jemu tylko sposrÃ³d nas? Przeciwnie! On jest bezczelnym klamca!"
26. Oni dowiedza sie jutro, kto jest bezczelnym klamca!
27. Oto My posylamy im wielbladnice jako doswiadczenie dla nich. Obserwuj ich pilnie i badz cierpliw!

28. I obwiesć im, że woda ma być podzielona między nich: a wszyscy pic będą po kolei.
29. Wtedy wezwali swego towarzysza, a on zakrzatnął się i przeciał jej ścięgna.
30. Jakże była Moja kara i Moje ostrzeżenia!
31. Oto wysłaliśmy przeciw nim jeden krzyk, a oni stali się jak zeschłe witki budującego ogrodzenie.
32. I uczyniliśmy łatwym Koran dla przypomnienia. Lecz czy znajdzie się ktoś, kto będzie pamiętał?
33. Za kłamstwo uznał lud Lota ostrzeżenia.
34. Oto wysłaliśmy przeciw nim huragan niosący kamienie; jedynie rodzinę Lotu uratowaliśmy o świcie,
35. jako dobrodziejstwo od Nas. W ten sposób wynagradzamy tych, którzy są wdzięczni.
36. On ostrzegał ich przed Naszą srogoscią, lecz oni powatpiewali w te ostrzeżenia.
37. Starali się nawet odsunąć od niego jego gości, lecz My oslepiliśmy ich. Zakosztujcie więc Mojej kary i Moich ostrzeżeń!
38. I wczesnym rankiem spadła na nich kara ustanowiona.
39. Zakosztujcie więc Mojej kary i Moich ostrzeżeń!
40. My uczyniliśmy łatwym Koran dla przypomnienia. Lecz czy znajdzie się ktoś, kto będzie pamiętał?
41. I przyszły też ostrzeżenia do rodu Faraona.
42. Oni za kłamstwo uznali wszystkie Nasze znaki. Przeto pochwyciliśmy ich, tak jak to czyni potężny, wszechmocny.
43. Czy wasi niewierni są lepsi niż tamci? Albo czy znajdziecie jakieś usprawiedliwienie w pismach?
44. A może oni powiedzą: "My wszyscy zebrani będziemy zwycięzcami!"
45. Niebawem to zbiorowisko będzie rozbite i oni odwróca się plecami.
46. Tak, ta Godzina jest ich wyznaczonym czasem, a będzie ona straszna i gorzka.
47. Zaprawdę, grzesznicy znajdują się w zablądzeniu i oblakaniu.
48. W tym Dniu, kiedy będą wleczeni twarzami po ziemi do ognia: "Zakosztujcie dotknięcia ognia piekielnego!"*
49. Zaprawdę, stworzyliśmy każdą rzecz według pewnej miary.
50. Nasz rozkaz jest tylko jeden, jak mgnienie oka.
51. Zniszczyliśmy podobnych wam, lecz czy znajdzie się ktoś, kto będzie pamiętał?
52. Każda rzecz, jaką oni uczynili, znajduje się w pismach.
53. Wszystko - małe i wielkie - jest zapisane.
54. Zaprawdę, bogobojni będą przebywać wśród ogrodów i strumyków,
55. w siedzibie szczerzej prawdy, w obecności Króla Wszechpotężnego!

QURAN (POLISH)

55 - Ar-Rahmaan

1. Miłosierny!
2. On nauczył Koranu.
3. On stworzył człowieka.
4. On nauczył go jasnego wyrażania się.
5. Słońce i księżyc podlegają pewnemu rachunkowi.
6. Trawy i drzewa wybijają poklony.
7. I niebo - On wznosił je i ustawił wagę,
8. abyście wagać nie oszukiwali.
9. Ustawiajcie wagi sprawiedliwie i nie powodujcie straty na wadze!
10. I ziemia - On ją rozpostarł dla stworzenia.
11. Na niej są owoce i palmy z wiechami
12. ziarna w kłosach i rośliny aromatyczne.
13. Przeto którzy z dobrodziejstw waszego Pana uważacie za kłamstwo?
14. On stworzył człowieka z gliny jak glina garncarzy;
15. On stworzył dziny z czystego ognia.
16. Przeto którzy z dobrodziejstw waszego Pana uważacie za kłamstwo?
17. On - Pan dwóch wschodów, On - Pan dwóch zachodów!
18. Przeto którzy z dobrodziejstw waszego Pana uważacie za kłamstwo?
19. On puścił wolno dwa morza aby mogły się spotkać;
20. między nimi jest przegroda, której nie przekraczają.
21. Przeto którzy z dobrodziejstw waszego Pana uważacie za kłamstwo?
22. Z nich obu pochodzą perły i korale.
23. Przeto którzy z dobrodziejstw waszego Pana uważacie za kłamstwo?
24. Do Niego należą okręty wysoko wzniesione na morzu, jak góry.
25. Przeto którzy z dobrodziejstw waszego Pana uważacie za kłamstwo?
26. Wszystko, co jest na niej, przeminie,
27. a pozostanie oblicze twego Pana, pełne majestatu i godne czci.
28. Przeto którzy z dobrodziejstw waszego Pana uważacie za kłamstwo?

29. Błagają Go ci, którzy są w niebiosach i na ziemi; On każdego dnia tworzy jakieś dzieło.
30. Przeto którzy z dobrodziejstw waszego Pana uważacie za kłamstwo?
31. My niebawem będziemy mieć czas dla was, o wy, dwa ciężary!*
32. przeto którzy z dobrodziejstw waszego Pana uważacie za kłamstwo?
33. O zgromadzenie dzinnów i ludzi! Jeśli potraficie przeniknąć przez regiony niebios i ziemi, to przenikajcie! Lecz wy nie potraficie przeniknąć inaczej, jak tylko posiadając władzę.
34. Przeto którzy z dobrodziejstw waszego Pana uważacie za kłamstwo?
35. I będzie wysłany przeciwko wam płomień ognia i miedź roztopiona, a wy nie otrzymacie pomocy.
36. przeto którzy z dobrodziejstw waszego Pana uważacie za kłamstwo?
37. A kiedy niebo rozerwie się i stanie się szkarłatne jak czerwona skórka
38. - Przeto którzy z dobrodziejstw waszego Pana uważacie za kłamstwo? -
39. tego Dnia nie zostaną zapytani o swoje grzechy ani ludzie, ani dzinny.
40. Przeto którzy z dobrodziejstw waszego Pana uważacie za kłamstwo?
41. Grzesznicy będą rozpoznani przez swoje znamiona i zostaną pochwyteni za czupryny i za nogi.
42. Przeto którzy z dobrodziejstw waszego Pana uważacie za kłamstwo?
43. Otto Gehenna, którzy grzesznicy uważają za kłamstwo!
44. Krząta oni między nią i wrzaca woda.
45. przeto którzy z dobrodziejstw waszego Pana uważacie za kłamstwo?
46. A tego, którzy się leka stanąć przed swoim Panem, czekają dwa Ogrody
47. - Przeto którzy z dobrodziejstw waszego Pana uważacie za kłamstwo? -
48. posiadające bujne galezie.
49. przeto którzy z dobrodziejstw waszego Pana uważacie za kłamstwo?
50. W nich są dwa płynące źródła.
51. przeto którzy z dobrodziejstw waszego Pana uważacie za kłamstwo?
52. W nich będą dwa rodzaje wszystkich owoców.
53. Przeto którzy z dobrodziejstw waszego Pana uważacie za kłamstwo?
54. Będą oni wypoczywali podparci na łokciach na łożach wyszywanych brokatem, a owoce tych dwóch Ogródów będą blisko.
55. przeto którzy z dobrodziejstw waszego Pana uważacie za kłamstwo?
56. będą tam dziewice o skromnym spojrzeniu, których nie dotknął przed nimi ani żaden człowiek, ani dzinn.
57. Przeto którzy z dobrodziejstw waszego Pana uważacie za kłamstwo?
58. Będą one jak rubin i koral.
59. przeto którzy z dobrodziejstw waszego Pana uważacie za kłamstwo?
60. Czy zapłata za dobro może być inna niż dobro?
61. przeto którzy z dobrodziejstw waszego Pana uważacie za kłamstwo?

62. Oprócz tych dwóch będą jeszcze inne dwa Ogrody s
63. przeto którzy z dobrodziejstw waszego Pana uważacie za kłamstwo?
64. - dwa Ogrody o ciemnej zieleni.
65. przeto którzy z dobrodziejstw waszego Pana uważacie za kłamstwo?
66. W nich będą dwa źródła tryskające obficie woda.
67. Przeto którzy z dobrodziejstw waszego Pana uważacie za kłamstwo?
68. W nich będą owoce i palmy, i granaty.
69. Przeto którzy z dobrodziejstw waszego Pana uważacie za kłamstwo?
70. W nich będą dziewice dobre i piękne -
71. Przeto którzy z dobrodziejstw waszego Pana uważacie za kłamstwo?
72. - hurysy strzeżone w namiotach.
73. Przeto którzy z dobrodziejstw waszego Pana uważacie za kłamstwo?
74. Nie dotknął ich przed nimi ani żaden człowiek, ani dzinn.
75. Przeto którzy z dobrodziejstw waszego Pana uważacie za kłamstwo?
76. Będą oni wypoczywać wsparci na łokciach na zielonych poduszkach i na pięknych kobiercach abkari.
77. Przeto którzy z dobrodziejstw waszego Pana uważacie za kłamstwo?
78. Niech będzie błogosławione imię twego pana pełnego majestatu i godnego czci!

QURAN (POLISH)

56 - Al-Waaq'ah

1. Kiedy nastąpi nieuniknione wydarzenie
2. - nie znajdzie ono żadnego zaprzeczenia -
3. ponizające, wywyższające!
4. Kiedy ziemia zostanie wstrząsnęta wstrząsem,
5. kiedy góry zostaną skruszone skruszeniem,
6. tak iż stana się prochem rozrzuconym,
7. wy będziecie stanowić trzy grupy:
8. towarzysze prawicy! - co to są towarzysze prawicy? -
9. i towarzysze lewicy! - co to są towarzysze lewicy? -
10. i ci wyprzedzający!
11. Wyprzedzający to ci, którzy będą przybliżeni
12. w Ogrodach Szczęśliwości
13. - większość spośród pierwszych,
14. a niewielu spośród ostatnich -
15. na łóżach ozdobnie wyszywanych,
16. wyciągnięci, podparci na łokciach, zwróćeni do siebie twarzami.
17. Pośród nich krąży młodzieńcy nieśmiertelni
18. z czaszami, dzbanami i kielichami, napelnionymi napojem z płynącego źródła,
19. od którego nie cierpia na ból głowy ani nie doznają upojenia,
20. z owocami, dowolnie wybieranymi,
21. i z miesem ptaków, jakiego zapragną.
22. Będą tam hurysy o wielkich oczach,
23. podobne do perły ukrytej
24. - w nagrodę za to, co czynili.
25. Oni tam nie usłyszą pustej gadaniny ani też nie odczuwają podniecia do grzechu,
26. lecz tylko słowa: "Pokój! Pokój!"
27. A towarzysze prawicy - Co to są towarzysze prawicy? -
28. będą wśród drzew lotosu bez cierni

29. i akacji obwieszonych owocami,
30. i wydłużającego się cienia,
31. i wody płynącej,
32. i owoców obfitych,
33. ani nie zrywanych, ani nie zakazanych,
34. i spoczywać będą na podwyższonych łóżach.
35. Zaprawdę, stworzyliśmy je w sposób doskonały
36. i uczyniliśmy je dziewicami,
37. kochającymi, jednakowego wieku
38. - dla tych po prawicy.
39. Mnóstwo spośród pierwszych
40. i mnóstwo spośród ostatnich.
41. A towarzysze lewicy? - Co to są towarzysze lewicy? -
42. będą w palącym podmuchu i wrzającej wodzie,
43. w cieniu czarnego dymu,
44. ani nie orzeźwiającego, ani dobroczynnego.
45. przedtem byli pogrążeni w zbytku
46. i trwali uporczywie w wielkim grzechu;
47. i zwykli byli mówić: "Kiedy pomrzemy i stanimy się prochem i kośćmi, to czyż naprawdę będziemy wskrzeszeni,
48. albo nasi pierwsi ojcowie?"
49. Powiedz: "Zaprawdę, pierwsi i ostatni
50. będą z pewnością zgromadzeni Dnia oznaczonego!
51. Potem, zaprawdę, wy, błazni, oskarżający o kłamstwo,
52. będziecie jeszcze z drzewa Żakum;
53. wypełnicie nim swe brzuchy;
54. będziecie potem pić wodę wrzącą;
55. będziecie pić jak wielbłądy udreżone pragnieniem."
56. Takie będzie ich ugoszczenie w Dniu Sadu.
57. My - My was stworzyliśmy. Dlaczego więc nie chcecie uwierzyć?
58. Czyż nie widzicie, co wydzielacie w postaci nasienia?
59. Czy to wy je stwarzacie, czy też My jesteśmy Stworzycielami?
60. My zdecydowaliśmy wśród was śmierć - i nikt nie może Nas wyprzedzić!
61. aby was zastąpić przez podobnych wam i stworzyć was na nowo w takiej postaci, jakiej wy nie znacie.

62. Przecież już znacie stworzenie pierwsze! Dlaczego więc nie chcecie sobie przypomnieć?!
63. Czyż widzieliście to, co uprawiacie?
64. Czyż to wy to siewiecie, czy też My jesteśmy Siewcami?
65. Jeslibyśmy zechcieli, to uczynilibyśmy to zeschłym zielskiem, a wy byście się ciągle dziwowali:
66. "Zaprawde, my jesteśmy obciążeni długami!
67. Owszem, do tego jeszcze ogoloceni!"
68. Czy spoglądacie na wodę, którą pijecie?
69. Czy to wy ją spuszczaście z obłoku, czy to My ją spuszczaemy?
70. Jeslibyśmy chcieli, to uczynilibyśmy ją gorzką. Dlaczego więc nie jesteście wdzięczni?
71. Czy spoglądaliście na ogień, który rozniećcie przez potarcie?
72. Czy to wy spowodowaliście rośnięcie drzewa, czy też My to sprawiliśmy?
73. My uczyniliśmy go napomnieniem i wyposażeniem dla mieszkańców pustyni.
74. Wysławiaj więc imię twego Pana, Możnego!
75. Ależ nie! Przysięgam na miejsca zapadania gwiazd!
76. A to, zaprawde, jest wielka przysięga - żebyście tylko mogli wiedzieć!
77. Zaprawde, to jest Koran szlachetny!
78. Zawarty w Księdze ukrytej!
79. Dotykają go tylko oczyszczeni.
80. Jest to objawienie od Pana światów!
81. Czyż wy i tym opowiadaniem pogardzacie?
82. I czynicie to waszym codziennym chlebem, głosząc, że to kłamstwo?
83. Dlaczego więc, kiedy dusza dochodzi do gardła
84. i wy na to patrzycie
85. - a My jesteśmy bliżej tego niżeli wy, lecz Nas nie widzicie -
86. dlaczego więc, jeśli wierzycie, że nie będziecie sadzeni,
87. dlaczego jej nie zawróćcie, jeśli jesteście prawdomówni?
88. A jeśli ten człowiek należy do przybliżonych,
89. to znajdzie odpoczynek, zapach i Ogród szczęśliwości!
90. A jeśli on jest spośród towarzyszy prawicy,
91. to "Pokój tobie!" wśród towarzyszy prawicy!
92. Lecz jeśli jest wśród tych, którzy zadali kłam i zablądzi,li,
93. to znajda ugośzczenie z wrzacej wody
94. i palenie w ogniu piekielnym!

95. Zaprawde, to jest prawda calkowitej pewnosci!

96. Wyslawiaj wiec imie twego Pana, Moznego!

QURAN (POLISH)

57 - Al-Had¹/₂Ā¹/₂d

1. Wysławia Boga to, co jest w niebiosach, i to, co jest na ziemi. On jest Potezny, Madry!
2. Do Niego należy kr³lestwo niebios i ziemi. On daje życie i On powoduje śmierć. On jest nad każdą rzeczą wszechwładny!
3. On jest Pierwszym i Ostatnim, On jest Jawnym i Ukrytym. On jest o każdej rzeczy wszechwiedzący!
4. On jest Tym, kt³ry stworzył niebiosy i ziemię w ciągu sześciu dni; następnie zasiadł na tronie. On wie, co przenika do ziemi i co z niej wychodzi; i co schodzi z nieba, i co się tam wznosi. On jest z wami, gdziekolwiek byście byli. B³g widzi jasno, co czynicie!
5. Do Niego należy kr³lestwo niebios i ziemi i do Boga zostaną sprowadzone wszystkie sprawy.
6. On sprawia, iż noc przechodzi w dzień, On sprawia, iż dzień przechodzi w noc. On wie dobrze, co kryje się w sercach.
7. Wiercie w Boga i w Jego Posłanca! Rozdawajcie z tego, czego On was uczynił dziedzicami! Ci spośród was, kt³rzy wierzą i kt³rzy rozdają - otrzymają nagrodę wielką.
8. C³ż z wami - jeśli jesteście wierzącymi - iż nie wierzycie w Boga, kiedy Posłaniec wzywa was, abyscie uwierzyli w waszego Pana? On przecież zawarł z wami przymierze,
9. On jest Tym, kt³ry zsyła na Swego sługę znaki jasne, aby was wyprowadził z ciemności do światła. Zaprawdę, B³g jest dla was dobrotliwy, łitosciwy!
10. Dlaczego nie mielibyście rozdać na drodze Boga, skoro do Boga należy dziedzictwo niebios i ziemi? Nie jesteście wszyscy sobie r³wni: ci, co rozdawali i walczyli przed zwycięstwem, będą na znacznie wyższym stopniu niż ci, kt³rzy rozdawali i walczyli po zwycięstwie. Wszystkim obiecał B³g rzeczy piękne. B³g jest w pełni świadomy tego, co czynicie!
11. A kto da Bogu piękną pożyczkę, On mu ją odda w dw³jnas³b, i będzie miał nagrodę szlachetną.
12. W Dniu, kiedy zobaczysz wiernych - mężczyzn i kobiety - i jak światło ich idzie przed nimi i po ich prawej stronie: "Dla was dzisiaj radosna wieść: Ogrody, gdzie w dole płyną strumyki; będziecie tam przebywać na wieki. To jest osiągnięcie ogromne!"
13. W Dniu, kiedy będą m³wili obludnicy - mężczyźni i kobiety - do tych, kt³rzy uwierzyli: "Poczekajcie na nas, abysmy wzięli nieco z waszego światła!", będzie im powiedziane: "Powracajcie do tyłu i szukajcie światła!" I zostanie wzniesiony mur między nimi, kt³ry będzie miał bramy; wewnętrzna jego strona - miłosierdzie, a zewnętrzna jego strona - kara.
14. Oni będą wołać do nich: "Czyż nie byliśmy razem z wami?" Powiedzą: "Tak! Lecz zwiędliście samych siebie: wyczekiwalistcie i powatpiewalistcie; wasze pragnienia oszukały was; aż przyszedł rozkaz Boga, a co do Boga zwi³dl was zwodziciel."
15. A dzisiaj nie zostanie przyjęty od was żaden okup ani też od tych, kt³rzy nie uwierzyli. Waszym miejscem schronienia jest ogień; on jest waszym panem. Jakże złe to miejsce przybycia!
16. Czyż nie nadeszła chwila dla tych, kt³rzy uwierzyli, aby upokorzyły się ich serca, na wspomnienie Boga i tego, co On zesłał z prawdy; i aby nie byli jak ci, kt³rym została dana Księga wcześniej. I przeszedł nad nimi długi czas, i stały się zatwardziały ich serca. Wielu z nich to ludzie bezbożni.
17. Wiedźcie, iż B³g ożywia ziemię po jej śmierci. Wyjaśniliśmy wam znaki - może będziecie rozumni.
18. Zaprawdę; dającym jalmuznę - mężczyznom i kobietom - i tym, kt³rzy dali piękną pożyczkę Bogu, będzie oddane w dw³jnas³b i będą mieli nagrodę szlachetną.
19. Ci, kt³rzy wierzą w Boga i w Jego posłanc³w, są sprawiedliwi; są świadkami w obliczu swego Pana; oni otrzymają swoją

nagrode i swiatlo. A ci, ktŃrzy nie uwierzyli i za klamstwo uznali Nasze znaki - beda mieszkancami piekla.

20. Wiedzcie, ze zycie tego swiata jest tylko gra, rozrywka i prŃzna ozdoba; jest tylko rywalizacja o slawe; jest rywalizacja w wielkosci majatku i liczbie dzieci. Jest ono podobne do deszczu obfitego: ozywiona roslinnosc budzi podziw niewiernych; potem ona wiednie i widzisz, jak zŃlknie, nastŃpnie obsycha i lamie sie. A w zyciu ostatecznym - kara straszna lub przebaczenie od Boga i zadowolenie; tymczasem zycie tego swiata jest tylko złudnym uzywaniem.

21. Spieszcie wiec na wyscigi ku przebaczeniu od waszego Pana i ku Ogradowi, ktŃrego szerokosc jest jak szerokosc nieba i ziemi - przygotowanemu dla tych, ktŃrzy wierza w Boga i w Jego poslancŃw. To jest laska Boga! On daje ja, komu chce. BŃg jest wladca laski niezmiernej.

22. Zadne nieszczescie nie dosiegnie ziemi ani tez was samych, bez tego, zeby ono nie bylo zapisane w ksiedze,* zanim My je sprowadzimy. Zaprawde, to jest dla Boga latwe!

23. Tak jest - abyscie nie rozpaczali z powodu tego, co was ominelo, i abyscie sie nie radowali z tego, co wam zostalo dane. BŃg nie miluje dumnego pyszalka

24. ani tych, ktŃrzy sa skapi i nakazuja ludziom skapstwo. A kto odwraca sie plecami - to przeciez BŃg jest Bogaty i Godny Chwaly!

25. Wyslalismy juz Naszych poslancŃw z jasnymi dowodami i zeslalismy z nimi Ksiege i wage,* aby ludzie stali przy sprawiedliwosci. I zeslalismy zelazo,* w ktŃrym jest moc straszna i korzysci dla ludzi, azeby wiedzial BŃg, kto pomaga Jemu i Jego poslancom w tym, co skryte. Zaprawde, BŃg jest mocny, potezny!

26. Wyslalismy Noego i Abrahama i ustanowilismy w potomstwie ich prorocstwo i Ksiege. WsrŃd nich bylo wielu, ktŃrzy postepowali droga prosta; lecz wielu sposrŃd nich - to bezbozni.

27. NastŃpnie poslalismy w ich slady Naszych poslancŃw; i poslalismy w slad za nimi Jezusa, syna Marii, i dalismy Mu Ewangelie; i zlozylismy w serca tych, ktŃrzy poszli za Nim, lagodnosc i milosierdzie; i stan zakonny, ktŃry oni wprowadzili* - My im go nie przepisalismy - poszukujac zadowolenia Boga; oni jednak nie zachowali go tak, jak powinni go byli zachowac. I dalismy tym sposrŃd nich, ktŃrzy uwierzyli, nagrode. Lecz wielu z nich to ludzie bezbozni.

28. O wy, ktŃrzy wierzycie! BŃjcie sie Boga i wierzcie w Jego poslancŃw! On wam da podwŃjny udzial Swego milosierdzia i uczyni dla was swiatlo, w ktŃrego jasnosci bedziecie isc, i przebaczy wam. BŃg jest przebaczajacy, litosciwy!

29. Azeby wiedzieli ludzie Ksiegi, ze nie maja zadnej wladzy nad laska Boga i ze laska jest w Jego reku, ktŃry ja daje, komu chce. BŃg jest wladca laski niezmiernej!

QURAN (POLISH)

58 - Al-Mujaadalah

1. Bã³g uslyszal slyowa tej, ktã³ra dyskutowala z toba w sprawie swego meza i ktã³ra skarzyla sie Bogu; a Bã³g slyszal wasza rozmowe. Zaprawde, Bã³g jest slyszacy, widzacy!
2. Ci sposrã³d was, ktã³rzy sie rozwodza ze swoimi zonami, mã³wiac: "Badz dla mnie jak plecy mojej matki!" - one przeciez nie sa ich matkami, matki to te, ktã³re ich urodzily - oni z pewnoscia mã³wia slywa godne nagany i pelne falszu. Zaprawde, Bã³g jest .odpuszczajacy, przebaczajacy!
3. Tych, ktã³rzy odsylaja swoje zony, mã³wiac: "Ty jestes dla mnie jak plecy mojej matki!", i powtarzaja to, co powiedzieli - obowiazuje wyzwolenie niewolnika, zanim beda mogli ponownie sie zetknac. Oto w ten sposã³b jestecie napominani. A Bã³g jest w pelni swiadom tego, co wy czynicie!
4. A kto nie ma mozliwosci, powinien poscic przez dwa nastepujace po sobie miesiace, zanim ponownie sie zetkna. A kto ma mozliwosci, powinien nakarmic szescdziesieciu .biedakã³w. Tak jest nakazane, abyscie wierzyli w Boga i Jego Poslanca. Takie sa granice Boga. A dla niewiernych kara bedzie bolesna!
5. Ci, ktã³rzy sie sprzeciwiaja Bogu i Jego Poslancowi, zostana przewrã³ceni, tak jak przewrã³ceni zostali ci, ktã³rzy byli przed nimi. My zeslalismy jasne znaki. A dla niewiernych kara bedzie ponizajaca!
6. W tym Dniu, kiedy Bã³g wskrzesi ich wszystkich, powiadomi ich o tym, co oni uczynili; obliczyl to Bã³g, a oni zapomnieli. Bã³g jest swiadkiem kazdej rzeczy!
7. Czyz ty nie widzisz, ze Bã³g wie doskonale, co jest w niebiosach i co jest na ziemi? I nie ma tajnej narady trzech, zeby On nie byl czwarty, ani tez pieciu, zeby On nie byl szã³sty; ani tez mniej, ani wiecej, zeby On nie byl z nimi, gdziekolwiek oni by sie znajdowali. Nastepnie, w Dniu Zmartwychwstania, On im oznajmi to, co czynili. Zaprawde, Bã³g o kazdej rzeczy jest wszechwiedzacy!
8. Czyz nie widzales tych, ktã³rym zostalo zakazane tajne zebranie, jak potem ponownie czynia, co im zostalo zakazane, i naradzaja sie potajemnie, w grzechu i wrogosci, jak i nieposluszenstwie wzgledem Poslanca? Kiedy oni przychodza do ciebie i pozdrawiaja ciebie nie tak, jak pozdrawia ciebie Bã³g, mã³wia o swoich duszach: "Dlaczegoz mialby nas ukarac Bã³g za to, co mã³wimy?" Wystarczy dla nich Gehenna; beda sie w niej palic! Jakze nieszczesne to miejsce ostatecznej wedrã³wki!
9. O wy, ktã³rzy wierzycie! Kiedy sie zbieracie na tajne narady, nie naradzajcie sie dla grzechu i wrogosci czy dla nieposluszenstwa Poslancowi; lecz naradzajcie sie wzajemnie dla poboznosci i bojazni Bozej! Bã³jcie sie Boga, przy ktã³rym zostaniecie zebrani!
10. Potajemna narada pochodzi od szatana, aby zasmucili sie ci, ktã³rzy wierza. Lecz on nie moze im wcale zaszkodzic, chyba za pozwoleniem Boga. Niech wiec ufaja Bogu wierzacy!
11. O wy, ktã³rzy wierzycie! Kiedy wam mã³wia: "Zrã³bcie miejsce na zebraniach! ", to zrã³bcie miejsce, a Bã³g dla was zrobi miejsce. A kiedy wam mã³wia: "Wstawajcie!", to podnoscie sie! Wywyszy Bã³g - na rã³zne stopnie - tych sposrã³d was, ktã³rzy wierza i ktã³rzy otrzymali wiedze. Bã³g jest w pelni swiadom tego, co czynicie!
12. O wy, ktã³rzy wierzycie! Kiedy sie naradzacie tajemnie z Poslancem, to poprzedzcie te wasza tajna narade jalmuzna. Jest to dla was lepsze i bardziej czyste. Lecz jesli nie macie mozliwosci, to, zaprawde, Bã³g jest przebaczajacy, litosciwy!
13. Czy wy sie lekacie dac naprzã³d jalmuzne, przed wasza tajna narada? Jesli tego nie uczyniliscie i Bã³g zwrã³cil sie ku Wam, to odprawiajcie modlitwe, dawajcie jalmuzne, sluchajcie Boga i Jego Poslanca! Bã³g jest w pelni swiadom tego, co czynicie!
14. Czyz nie widzales tych, ktã³rzy zaprzyjaznili sie z ludem, na ktã³rego zagniewal sie Bã³g? Oni nie sa ani z was, ani z nich; oni przysiegaja klamliwie, a przeciez wiedza!

15. Przygotował dla nich Bǎ³g kare straszna. Zaprawde, złe jest to, co oni czynili!
16. Oni wzięli swoje przysięgi jako okrycie i odsuneli się od drogi Boga. Dla nich więc kara będzie ponizająca!
17. Ani ich majątki, ani ich dzieci nie pomogą im nic wobec Boga. Oni będą mieszkańcami ognia; będą tam przebywać na wieki!
18. W tym Dniu, kiedy wskrzesi ich Bǎ³g, wszystkich razem, oni będą Mu przysięgać, tak jak wam przysiegają; i sadzą, iż na czymś się opierają. Czyż oni nie są kłamcami?
19. Zawiadł nimi szatan i spowodował, iż zapomnieli wspominać Boga. Stanowią oni partię szatana. O; tak! Zaprawde, partia szatana! Oni, zaprawde, są tymi, którzy ponieśli stratę!
20. Zaprawde, ci, którzy się sprzeciwiają Bogu i Jego Posłancowi, są wśród najbardziej ponizonych.
21. Napisał Bǎ³g: "Z pewnością zwyciężę Ja i Moi posłancy!" Zaprawde, Bǎ³g jest mocny, potężny!
22. Nie znajdziesz ludzi, którzy wierzą w Boga i w Dzień Ostatni, żeby odnosili się przyjaźnie do tych, którzy się sprzeciwiają Bogu i Jego Posłancowi; nawet gdyby to byli ich ojcowie albo ich synowie, albo ich bracia, albo ich ród. On wypisał w ich sercach wiare i umocnił ich Duchem pochodzącym od Niego. On wprowadził ich do Ogrodu, gdzie w dole płynie strumyk; oni będą tam przebywać na wieki. Bǎ³g znalazł w nich upodobanie i oni mają upodobanie w Nim. Oni stanowią partię Boga. O, tak! Zaprawde, partię Boga - oni są szczęśliwi!

QURAN (POLISH)

59 - Al-Hasyr

1. Wysławia Boga to, co jest w niebiosach, i to, co jest na ziemi. On jest Potezny, Madry!
2. On jest Tym, który wypędził z domostw tych spośród ludu Księgi, którzy nie uwierzyli - na pierwsze zebranie. Wy nie myślicie, że oni odejda, a oni myśleli, że twierdza obroni ich przed Bogiem. J Lecz przyszedł do nich Bóg ze strony, z której oni się Go nie spodziewali, i rzucił w ich serca przerażenie. Niszczą oni swoje domy swoimi rękami i rękami wiernych. Bierzcie więc sobie z tego pouczenie, o ludzie, którzy posiadacie jasne spojrzenie!
3. Gdyby Bóg nie przepisał im wysiedlenia, to ukarałby ich na tym świecie, ale w życiu ostatecznym czeka ich kara ognia.
4. Stało się tak dlatego, że oni sprzeciwili się Bogu i Jego Posłancowi. A kto sprzeciwia się Bogu... to, zaprawdę, Bóg jest straszny w karaniu!
5. Wszelkie drzewo palmowe, które ścieliscie albo które pozostawiliście stojącym na jego korzeniach, ścieliscie lub pozostawiliście za pozwoleniem Boga, aby On mógł okryć hanbą bezbożnych.
6. Bóg dał Swojemu Posłancowi od nich taką zdobycz wojenną; że nie potrzebowaliscie pedzić ani koni, ani wielbłądów. Bóg daje władzę Swoim posłancom, nad kim chce. Bóg jest nad każdą rzeczą wszechwładny!
7. To, co dał Bóg Swojemu Posłancowi jako zdobycz od mieszkanców miast, to należy do Boga i do Jego Posłanca, do bliskich krewnych i do sierot, do biedaków i do podręcznego; tak żeby to nie przechodziło kolejno do bogatych spośród was. A to, co wam daje Posłaniec, to bierzcie; a czego wam zakazał, od tego się powstrzymajcie! I bądźcie się Boga! Zaprawdę, Bóg jest straszny w karaniu!
8. To jest dla biednych muhadrów, którzy zostali wypędzeni ze swoich domostw i którzy zostali pozbawieni swoich majątków, gdy poszukiwali łaski i zadowolenia Boga i starali się pomóc Bogu i Jego Posłancowi. Oni są naprawdę szczerzy.
9. A ci, którzy się umocnili w swoim domu i w swojej wierze* przed nimi, milują tych, którzy do nich wywedrowali, i nie znajdują w swoich sercach żadnego pozadania dla tego; co tamtym zostało dane. Oni dają im pierwszeństwo, nawet gdyby bieda była ich udziałem. A ten, kto się uchroni przed skapstwem własnej duszy, będzie szczęśliwy.
10. A ci, którzy przyszlizli po nich, mówią: "Panie nasz! Przebacź nam i naszym braciom, którzy nas wyprzedzili w wierze! I nie umieszczaj w naszych sercach urazy do tych, którzy uwierzyli! Panie nasz! Ty, zaprawdę, jesteś dobrotliwy, łitosciwy!"
11. Czyż nie widziałeś obludników, mówiących do swoich braci spośród ludu Księgi, którzy uwierzyli: "Jeśli zostaniecie wypędzeni, to my, z pewnością, pójdziemy z wami; i nie usłuchamy nigdy nikogo przeciwko wam. A jeśli będzie przeciw wam walczyć, to my, z pewnością, wam pomożemy!" Bóg jest świadkiem, że oni są kłamcami!
12. Jeśli tamci będą wypędzeni, to oni nie pójdą razem z nimi; a jeśli tamci będą zwalczani, to oni nie przyjdą im z pomocą; a jeśli im nawet pomoga, to wnet odwróca się plecami i tamci nie będą mieli pomocy.
13. Wy przecież wzbudzać więcej strachu w ich duszach aniżeli sam Bóg, ponieważ to są ludzie, którzy nie pojmują.
14. Oni nie będą walczyć z wami wszyscy razem, jedynie w miastach ufortyfikowanych albo spoza murów. Ich waleczność jest wielką, kiedy są między sobą; ty myślisz, że oni są razem, lecz serca ich są podzielone. Tak jest dlatego, że oni są ludem, który nie rozumie.
15. Oni są podobni do tych, którzy na krótko przed nimi zakosztowali złych skutków swojego postępowania. Dla nich kara będzie bolesna!
16. Oni są podobni do szatana, kiedy mówi do człowieka: "Bądź niewierny!". A kiedy jest niewierny, on mówi: "Ja się ciebie

wyrzekam! Zaprawde, boje sie Boga, Pana swiatãw!"

17. I ich ostateczny koniec bedzie taki, iz obydwaj znajda sie w ogniu, w ktãrym beda przebywac na wieki. Oto jest zaplata dla niesprawiedliwych!

18. O wy, ktãrzy wierzycie! Bãjcie sie Boga! I niech kazda dusza patrzy na to, co przygotowala na jutro! I bãjcie sie Boga! Zaprawde, Bãg jest w pelni swiadomy tego, co wy czynicie!

19. Nie badzcie tak jak ci, ktãrzy zapomnieli o Bogu, az sprawil On, ze oni zapomnieli o swoich duszach. Oni sa ludzmi występnymi.

20. Nie sa rãwni mieszkancy Ognia i mieszkancy Ogrodu. Mieszkancy Ogrodu - triumfuja!

21. Jeslibysmy objawili ten Koran na jakiejs gãrze, zobaczylbys ja pokorna, rozerwana ze strachu przed Bogiem. Te przypowiesci podajemy ludziom; byc moze, oni sie zastanowia!

22. On jest Bogiem! Nie ma boga, jak tylko On! On zna skryte i widzialne. On jest Milosierny, Litosciwy!

23. On jest Bogiem! Nie ma boga, jak tylko On!; - Krãl, Przenajswietszy, Pokãj, Wierny, Zachowujacy, Potezny, Przemozny, Wyniosly! Chwala niech bedzie Bogu! On jest ponad to, co dodaja Mu jako wspãltowarzyszy!

24. On jest Bogiem! Stworzycielem, Twãrca, Kształtujacym! Do Niego naleza najpiekniejsze imiona! Glosi Jego chwale to, co jest w niebiosach, i to, co jest na ziemi! On jest Potezny, Madry!

QURAN (POLISH)

60 - Al-Mumtahanah

1. O wy, którzy wierzyć! Nie bierzcie sobie za przyjaciół Mejego wroga i waszego wroga! Wy zwracacie się do nich z przyjaznią, oni zaś nie wierzą w prawdę, która przyszła do was. Wypędzają Posłance i was samych, ponieważ wy wierzyć w Boga, waszego Pana. Skoro wysłzecie walczyć na Mojej drodze i poszukiwać Mojego zadowolenia, to czy będziecie w skrytości okazywać im przyjaźń? Ja wiem najlepiej to, co ukrywacie i co czynicie jawnie. A któżkolwiek z was to czyni, ten już zbladził z prawnej drogi.

2. Jeśli oni was spotkają, będa dla was wrogami; wyciągną do was swoje rece i swoje języki - ze złem. Oni by chcieli, abyscie byli niewiernymi.

3. Nie pomagą wam ani wasi bliscy krewni, ani wasze dzieci w Dniu Zmartwychwstania. On rozstrzygnie między wami. A Bóg widzi dobrze, co czynicie!

4. Mieliscie już piękny przykład w Abrahamie i tych, którzy byli z nim, kiedy powiedzieli do swego ludu: "Zaprawdę, my nie mamy nic z wami i z tym, co wy czcicie oprócz Boga! Wyrzekamy się was! Pojawiła się między nami i wami wrogość i zawziętość na zawsze, chyba że uwierzycie w Boga Jedyne!" Wyjatek uczyniwszy dla słów, jakie powiedział Abraham do swojego ojca: "Z pewnością będę prosił o przebaczenie dla ciebie, choć nie mam władzy niczego uczynić dla ciebie u Boga." "Panie nasz! Zaufaliśmy Tobie i nawróciliśmy się do Ciebie! Do Ciebie zmierza ostateczna wędrówka!"

5. Panie nasz! Nie wystawiaj nas na pokuszenie wobec tych, którzy nie wierzą! Przebaczone nam, Panie nasz! Zaprawdę, Ty jesteś Potężny, Mądry!"

6. Mieliscie w nich piękny przykład dla tego, kto spodziewa się spotkać Boga i kto się spodziewa Dnia Ostatniego. A ten, kto się odwróci... zaprawdę, Bóg jest Bogaty, Godny Chwały!

7. Być może, Bóg ustawi między wami i tymi spośród was, dla których jesteście wrogami - przyjaźń. Bóg jest wszechmocny! Bóg jest przebaczący, łaskawy!

8. Bóg nie zabrania wam, abyscie byli dobrzy i sprawiedliwi względem tych, którzy was nie zwalczyli z powodu religii ani nie wypędzali was z waszych domostw. Zaprawdę, Bóg miłuje ludzi sprawiedliwych!

9. Bóg zabrania wam tylko, abyscie sobie brali za przyjaciół tych, którzy was zwalczyli z powodu religii i którzy was wypędzali z waszych domostw, i którzy pomagali przy wypędzaniu was. Ci, którzy ich biorą za przyjaciół, są ludźmi niesprawiedliwymi.

10. O wy, którzy wierzyć! Kiedy przyjdą do was kobiety wierzące, które razem wywedrowały, to wybadajcie je. - Bóg zna najlepiej ich wiare! - Jeśli uznacie je za wierzące, to nie odsyłajcie ich do niewiernych: one nie są już im dozwolone ani oni nie są dozwoleni dla nich. Dajcie im to, co oni wydali! Nie będziecie mieli grzechu, jeśli je poslubicie, kiedy dadcie im ich wynagrodzenie. I nie zatrzymujcie przez węzły małżeńskie kobiet niewierzących! Zadaćcie od nich tego, co wydaliscie, i niech oni zadają, co wydali. Takie jest dla was postanowienie Boga! On rozsądza między wami. Bóg jest wszechwiedzący, mądry!

11. A jeśli któraś z waszych żon odeszła od was do niewiernych, a potem wy chcecie się odplacić, to dajcie tym, od których żony odeszły, tyleż, ile oni wydali. I bądźcie się Boga, w którego wierzyć!

12. O proroku! A kiedy przyjdą do ciebie kobiety wierzące złożące ci przysięgę wierności: iż nie będa dodawać Bogu żadnych współtowarzyszy, iż nie będa krąs, iż nie będa popełniać cudzołóstwa, iż nie będa zabijać swoich dzieci, iż nie będa przychodząc z oszczerstwem, zmyślając je między swoimi rekami i nogami, ani też nie będa się buntowały przeciwko tobie w tym, co jest uznane - to przyjmij ich przysięgę i pros Boga o przebaczenie dla nich! Zaprawdę, Bóg jest przebaczący, mądry!

13. O wy, którzy wierzyć! Nie bierzcie sobie za przyjaciół ludzi, na których Bóg jest zagniewany. Oni zwątpili w życie ostateczne, tak jak niewierni zwątpili w mieszkanców mogił.

QURAN (POLISH)

61 - As-Saff

1. Wysławia Boga to, co jest w niebiosach, i to, co jest na ziemi. On jest Potezny, Madry!
2. O wy, którzy wierzycie! Dlaczego mówicie to, czego nie czynicie?
3. Bardzo nienawistne jest Bogu, iż mówicie to, czego nie czynicie.
4. Zaprawde, Bóg miluje tych, którzy walczą na Jego drodze w zwartych szeregach, jak gdyby byli budowla solidna.
5. Oto powiedział Mojżesz do swego ludu: "O ludu mój! Dlaczego wy mnie obrazacie? Przecież wiecie, że Bóg posłał mnie do was." A kiedy oni się odsuneli, Bóg odsunął ich serca. Bóg nie prowadzi droga prosta ludzi szerzających zepsucie!
6. Oto powiedział Jezus, syn Marii: "O synowie Izraela! Jestem wysłany od Boga do was, aby potwierdzić prawdziwość tego, co przede mną było zesłane w Torze, i zwiastować Posłanca, który przyjdzie po mnie, a którego imię - Ahmad!" Lecz kiedy on przyszedł z jasnymi dowodami, oni powiedzieli: "To są czary oczy!"
7. A kto jest bardziej niesprawiedliwy aniżeli ten, kto mówi kłamstwo przeciw Bogu, kiedy jest wzywany do islamu? Bóg nie prowadzi droga prosta ludzi niesprawiedliwych.
8. Oni chcą zagasić światło Boga swoimi ustami; lecz Bóg dopełni Swoje światło, chociażby to było nienawistne dla niewiernych.
9. On jest Tym, który wysłał Swojego Posłanca z droga prosta i religia prawdy, aby ją wnieść ponad wszelką religię, chociażby to było nienawistne dla balwochwalców.
10. O wy, którzy wierzycie! Czyż mogę ukazać wam handel, który by was wybawił od kary bolesnej?
11. Będziecie wierzyć w Boga i Jego Posłanca! Będziecie walczyć na drodze Boga waszym majątkiem i waszymi duszami! To będzie lepsze dla was - o, gdybyście tylko mogli to wiedzieć!
12. Wtedy On przebaczy wam wasze grzechy i wprowadzi was do Ogrodu, gdzie w dole płynie strumyk, i do mieszkań przyjemnych w Ogrodach Edenu. To jest osiągnięcie ogromne!
13. I da wam inne rzeczy, które wy kochacie, pomoc od Boga i bliskie zwycięstwo. Zwiastuj radosną nowinę wiernym!
14. O wy, którzy wierzycie! Bądźcie pomocnikami Boga, jak powiedział Jezus, syn Marii, do apostołów: "Którzy będą moimi pomocnikami w dążeniu do Boga?" Apostołowie powiedzieli: "My jesteśmy pomocnikami Boga!" I uwierzyła pewna część synów Izraela, a część pozostała niewierna. Wtedy umocniliśmy tych, którzy uwierzyli, przeciwko ich nieprzyjaciółom; i oni stali się zwycięzcami.

QURAN (POLISH)

62 - Al-Jumu'ah

1. Głosi chwale Boga to, co jest w niebiosach, i to, co jest na ziemi - Kr³la, Przenajswietszego, Poteznego, Madrego!
2. To On poslal do ludzi prostych Poslanca wywodzacego sie sp³s³rd nich, kt³ry glosi im Jego znaki, oczyszcza ich i uczy ich Ksiegi i m³drosci; . oni bowiem byli przedtem w bledzie oczywistym.
3. I do innych sp³s³rd nich, kt³rzy sie jeszcze do nich nie przylaczyli. On jest Potezny, Madry!
4. To jest laska Boga! On ja daje temu, komu chce. On jest wladca laski ogromnej.
5. Ci, kt³rym dano niesc Tore - a oni jej nie poniesli - sa podobni do osla, kt³ry niesie ksiegi. Jakze zly jest przyklad tych ludzi, kt³rzy za klamstwo uznali znaki Boga! A B³g nie prowadzi droga prosta ludzi niesprawiedliwych!
6. Powiedz: "O wy, kt³rzy wyznajecie judaizm! Jesli twierdzicie, ze jestescie bliscy Bogu, z wyklaczeniem innych ludzi, to zyczie sobie smierci, jesli jestescie prawdom³wni!"
7. Lecz oni nigdy nie beda jej sobie zyczyli z powodu tego, co przygotowaly pierwiej ich rece. B³g zna dobrze ludzi niesprawiedliwych.
8. Powiedz: "Zaprawde, smierc, od kt³rej uciekacie, z pewnoscia was spotka! Potem zostaniecie sprowadzeni do Tego, kt³ry zna, co skryte i jawne. On obwiesci wam to, co czyniliscie."
9. O wy, kt³rzy wierzycie! Kiedy zostanie ogloszone wezwanie do modlitwy - w Dniu Zgromadzenia spieszcie gorliwie wspomnac Boga i pozostawcie wszelki handel! To bedzie dla was lepsze, o, gdybyscie mogli to wiedziec!
10. A kiedy modlitwa zostanie zakonczona, to rozejdzcie sie po kraju i poszukujcie laski Boga, i czesto wspominajcie Boga! Byc moze, bedziecie szczesliwi!
11. Lecz kiedy oni dojrza jakis handel lub zabawe, to spiesza na oslep ku nim i pozostawiaja ciebie stojacego. Powiedz: "To, co jest u Boga, jest lepsze od zabawy i handlu! B³g jest najlepszy z tych, kt³rzy daja zaopatrzenie!"

QURAN (POLISH)

63 - Al-Munaaf

1. Kiedy przychodzi do ciebie obludnicy, m³wia: "Zaswiadczamy, że ty jesteś Posłancem Boga!" B³g wie, że ty jesteś Posłancem Jego i B³g świadczy, że obludnicy są kłamcami.
2. Oni wzięli sobie swoje przysięgi jako puklerz i odsuneli się od drogi Boga. Zaprawdę, źle jest to, co oni uczynili!
3. Albowiem oni uwierzyli, a potem stali się niewiernymi. Pieczęć została nałożona na ich serca i oni nie pojmują.
4. Kiedy na nich patrzysz, podobają ci się ich postacie; a kiedy m³wia, to słuchasz ich sł³w, a oni są jakby słupami podpartymi. Oni uważają, że każdy krzyk jest przeciw nim. Oni są nieprzyjaci³łmi, przeto wystrzegaj się ich! Niech ich B³g zwalczy! Jakże oni zostali oszukani!
5. A kiedy się im m³wi: "Przychodźcie! Posłaniec Boga będzie prosił o przebaczenie dla was." - oni odwracają głowy i widzisz, jak się odsuwają, nadeci pycha.
6. Wszystko jedno, czy będziesz prosił dla nich o przebaczenie, czy też nie będziesz o nie prosił - nie przebaczy im B³g. B³g nie prowadzi droga prosta ludzi szerzących zepsucie.
7. Oni są tymi, kt³rzy m³wia: "Nie rozdawajcie nic tym, kt³rzy są przy Posłancu Boga, aby oni od niego odeszli. " Do Boga należą skarby niebios i ziemi, lecz obludnicy nic nie pojmują.
8. Oni m³wia: "Jeśli powr³cimy do Medyny, to z pewnością silniejszy wypędzi stamtąd słabszego!" Potęga należy do Boga, do Jego Posłanca i wiernych. Lecz obludnicy tego nie wiedzą.
9. O wy, kt³rzy wierzyście! Niech wasze majątki i wasze dzieci nie odrywają was od wspomnienia Boga! A ci, kt³rzy to czynią, poniosą stratę.
10. Rozdawajcie z tego, w co was zaopatrzyliśmy, zanim przyjdzie śmierć do kt³regos z was. Wtedy on powie: "Panie m³j ! Gdybys mi dał trochę czasu, żeby m³gl dawać jałmużnę i być sprawiedliwy!"
11. Ale B³g nie da zwłoki żadnej duszy, kiedy nadejdzie jej termin. B³g jest w pełni świadomy tego, co wy czynicie!

QURAN (POLISH)

64 - At-Taghaabun

1. Wysławia Boga to, co jest w niebiosach, i to, co jest na ziemi. Do Niego należy królestwo i do Niego należy chwała! On nad każdą rzeczą jest wszechwładny!
2. On jest Tym, który was stworzył: a wśród was jeden jest niewierzący, a inny jest wierzący. Bóg widzi dobrze to, co wy czynicie!
3. On stworzył niebiosy i ziemię w całej prawdzie. On was ukształtował i pięknie uformował wasze postacie. I do Niego zmierzajcie wędrowanie.
4. On wie, co jest w niebiosach i na ziemi. On wie, co ukrywacie i co głosicie jawnie. Bóg zna to, co kryją wasze piersi.
5. Czy doszła do was wieść o tych, którzy nie uwierzyli dawniej i zakosztowali szkodliwości swojego postępowania? Dla nich kara będzie bolesna.
6. Albowiem kiedy przyszedli do nich ich posłancy z jasnymi dowodami, oni powiedzieli: "Czy ludzie mogą nas prowadzić drogą prostą?" I nie uwierzyli, i odwrócili się. Bóg ich nie potrzebuje. Bóg jest bogaty, godny chwały!
7. Ci, którzy nie wierzą, twierdzą, że nie będzie wskrzeszenia. Powiedz: "Ależ tak! Na mojego Pana! Z pewnością zostaniecie wskrzeszeni! Następnie zostaniecie powiadomieni, z całą pewnością, o tym, co czyniliście! A to dla Boga jest łatwe."
8. Wiercie w Boga i w Jego Posłanca; i w światło, które zesłaliśmy! Bóg jest w pełni świadomy tego, co czynicie!
9. Ten Dzień, kiedy On was zgromadzi na Dzień Zgromadzenia, będzie Dniem wzajemnego oszukiwania. I temu, kto wierzy w Boga i pełni dobre uczynki - On odpuszcza jego złe czyny i wprowadza go do Ogrodu, gdzie w dole płyną strumyki. Tam pozostaną tam, niesmiertelni, na zawsze. To jest osiągnięcie ogromne!
10. A ci, którzy nie uwierzyli i za kłamstwo uznali Nasze znaki - będą mieszkańcami ognia. Oni tam będą przebywać na wieki. Jakże złe to miejsce przybycia!
11. Nikogo nie dosięgnie żadne nieszczęście, jak tylko za zezwoleniem Boga. Bóg pokieruje sercem każdego, kto w Niego wierzy. Bóg o każdej rzeczy jest wszechwiedzący!
12. Słuchajcie Boga i słuchajcie Jego Posłanca! A jeśli się odwrócicie - to wiedźcie, że na Naszym Posłancu ciąży jedynie przekazanie jasnego obwieszczenia.
13. Bóg! Nie ma boga, jak tylko On! Bogu niech zaufają wszyscy wierni!
14. O wy, którzy wierzycie! Zaprawdę, wśród waszych żon i waszych dzieci są wasi wrogowie! Przeto strzeżcie się ich! A jeśli; pogrążając, odpuscicie i wybaczycie - to, zaprawdę, Bóg jest przebaczącym, łaskawym!
15. Wasze bogactwo i wasze dzieci są tylko pokuszeniem, podczas gdy Boga jest nagroda ogromna.
16. Przeto bójcie się Boga, jeśli jesteście do tego zdolni! Rozdawajcie dla dobra waszych dusz! A ci, którzy się ustrzegają skapstwa swojej duszy - będą szczęśliwi.
17. Jeśli dacie Bogu piękną pożyczkę, to On odda ją wam w dwójnasób i wam przebaczy.
18. On zna skryte i jawne. On jest Potężny, Mądry!

QURAN (POLISH)

65 - At-Talaaq

1. O Proroku! Kiedy odprawiacie swoje zony, to odprawiajcie je w wlasciwym dla nich terminie. Przestrzegajcie tego terminu i b³ǳcie sie Boga, waszego Pana! Nie wypedzajcie ich z dom³w i niech wcale nie wychodza, chyba ze dopuscily sie jawnej bezecnosci. Takie sa granice Boga! A ten, kto przekracza granice Boga, ten czyni niesprawiedliwosc sobie samemu. Ty nie wiesz: Byc moze, B³ǳg spowoduje, ze zajdzie cos nowego.
2. A kiedy nadejdzie ich termin, to albo zatrzymajcie je w spos³b godny, albo rozstancie sie z nimi w spos³b godny. I wezwijcie swiadk³w, dw³ch sprawiedliwych sposr³d was, i ustan³wcie swiadectwo wobec Boga. Przez to napominany jest ten, kto wierzy w Boga i w Dzień Ostatni. A temu, kto sie boi Boga, On przygotuje jakies wyjście;
3. i da mu zaopatrzenie stad, skad on sie nawet nie spodziewa. A temu, kto ufa Bogu, On sam wystarczy! Oto B³ǳg powoduje spelnienie swojego rozkazu! B³ǳg ustanowil miare dla kazdej rzeczy.
4. A te sposr³d waszych zon, kt³re juz zwatpily w okres miesieczny - jesli macie watpliwosci - niech czekaja trzy miesiace; podobnie te, kt³re jeszcze sie nie rozwinely. Kobiety brzemiennie zas niech czekaja, az zloza swoje brzemie. Temu, kto sie boi Boga, On przyniesie ulatwienie.
5. Taki jest rozkaz Boga, kt³ry wam zeslal. A kto sie boi Boga, temu On odpusci zle uczynki i powiekszy jego nagrode.
6. Dajcie im mieszkanie, tam gdzie wy mieszkacie, stosownie do waszych srodk³w! Nie wyrzadzajcie im przykrosci i nie stawiajcie ich w trudnej sytuacji! A jesli sa brzemiennie, to l³zcie na ich utrzymanie, az zloza swoje brzemie! A jesli one karmia wasze dziecko, dawajcie im za to wynagrodzenie i porozumiewajcie sie ze soba godnie! A jesli napotykaliscie jakies.trudnosc, to niech karmi je inna!
7. Niech ten, kt³ry zyje w dostatku, wydaje wedlug swojego dostatku! Niech ten, kt³remu zostalo wymierzone, wydaje wedlug tego, co dal mu B³ǳg! B³ǳg nie obciaza zadnej duszy niczym innym, niz tym, co jej dal. B³ǳg da wam po przeciwnosciach ukojenie.
8. Ilez to miast zachowalo sie dumnie wobec rozkazu Boga i Jego poslanc³w! I My policzyliśmy sie z nimi rachunkiem surowym; ukaralismy je kara straszna.
9. I one zakosztowaly zlych skutk³w swego postepowania, a w ostatecznym wyniku poniesli strate.
10. przygotowal dla nich B³ǳg kare straszna. B³ǳcie sie wiec Boga, o wy, obdarzeni umyslem, kt³rzy uwierzyliscie! B³ǳg zeslal wam napomnienie,
11. Poslanca, kt³ry recytuje wam jasne znaki Boga, aby wyprowadzic z ciemnosci do swiatla tych, kt³rzy wierza, kt³rzy pelnia dobre dziela. Kto wierzy w Boga i czyni dobro, tego On wprowadzi do Ogrod³w, gdzie w dole plyna strumyki; oni beda tam przebywac niesmiertelni na zawsze. B³ǳg dal jemu piekny udzial.
12. To jest B³ǳg, kt³ry stworzyl siedem niebios i ziemi tylez. Jego rozkaz dociera do nich, abyscie wiedzieli, ze B³ǳg jest nad kazda rzecz wszechwladny i ze obejmuje kazda rzecz Swoja wiedza.

QURAN (POLISH)

66 - At-TahrĀ¹/₂Ā¹/₂m

1. O Proroku! Dlaczego zakazujesz sobie tego, co pozwolił ci BĀ³g, chcąc przypodobac się twoim zonom? BĀ³g jest przebaczący, łitosciwy!
2. BĀ³g nałożył na was obowiązek* zwolnienia się z takich przysięg. BĀ³g jest waszym opiekunem! On jest Wszechwiedzący, Mądry!
3. Oto Prorok powierzył w tajemnicy jednej ze swoich żon pewną historię. A kiedy ona ją rozgłosiła i BĀ³g ujawnił to jemu, wĀ³wczas on częściowo dał jej to poznać, a częściowo przemilczał. A kiedy Prorok jej o tym mĀ³wił, rzekła: "KtĀ³z ci to obwieścił?" Powiedział: "Obwieścił mi Wszechwiedzący, Świadomy."
4. Jeśli wy obydwie nawrĀ³ćcie się do Boga... przecież już skłoniły się wasze serca. Ale jeśli będziecie się wzajemnie wspomagać przeciwko Prorokowi - to, zaprawdę, BĀ³g jest jego Opiekunem, a Gabriel i sprawiedliwi między wiernymi, a także aniołowie są jego wspomocicielami!
5. Być może, jego Pan - jeśli on was odprawi - da mu w zamian żony lepsze od was, całkowicie poddane Bogu, wierzące, gorliwe w modlitwie, okazujące skrucie, pobożne, przestrzegające postu, czy to zamezne, czy dziewice.
6. O wy, ktĀ³rzy wierzyć! Strzeżcie się sami i wasze rodziny od ognia; ktĀ³rego strawa będa ludzie i kamienie! WokĀ³! niego będa aniołowie, ogromni, straszni; oni nie buntują się przeciw rozkazowi Boga, lecz wypełniają to, co jest im nakazane.
7. O wy, ktĀ³rzy nie wierzyć! Nie usprawiedliwajcie się dzisiaj! Zostanie wam zapłacone tylko za to, co czyniliście.
8. O wy, ktĀ³rzy wierzyć! Nawracajcie się do Boga ze szczerą skruchą! Być może, wasz Pan odpuszcza wam złe czyny i wprowadzi was do OgrodĀ³w, gdzie w dole płyną strumyki - tego Dnia, kiedy BĀ³g nie okryje hanbą ani Proroka, ani tych, ktĀ³rzy z nim uwierzyli; światło ich pĀ³jdzie przed nimi i po ich prawicy. Oni będa mĀ³wili: "Panie nasz! Uczyn doskonałym dla nas nasze światło i przebacz nam! Zaprawdę, Ty jesteś nad każdą rzeczą wszechwładny!"
9. O Proroku! Zwalczaj niewiernych i obludnikĀ³w i bądź względem nich surowy! Ich miejscem schronienia będzie Gehenna. A jakże nieszczęsne to miejsce przybycia!
10. BĀ³g dał przypowieść tym, ktĀ³rzy nie uwierzyli: o żonie Noego i żonie Lota. Obie one były pod władzą Naszych dwĀ³ch sług, sposrĀ³d Naszych sług sprawiedliwych, lecz one zdradziły ich. I oni nic nie mogli dla nich uczynić wobec Boga. I powiedziano im: "Wejdźcie do ognia obie wraz z tymi, ktĀ³rzy tam wchodzi!"
11. I BĀ³g dał jako przykład tym, ktĀ³rzy uwierzyli, żonę Faraona. Oto ona powiedziała: "Panie mĀ³j! Zbuduj dla mnie u Siebie dom w Ogrodzie! Wybaw mnie od Faraona i od jego dzieła! I wybaw mnie od ludzi niesprawiedliwych!"
12. I Marie, cĀ³rke Imrana, ktĀ³ra zachowała dziewictwo; tak więc tchnelismy w nią nieco z Naszego Ducha. I ona potwierdziła słowa swego Pana i Jego Księgi, i była wsrĀ³d pokornych.

QURAN (POLISH)

67 - Al-Mulk

1. Blogosławiony niech będzie Ten, w którego reku jest królestwo - On jest nad każdą rzeczą wszechwładny! -
2. który stworzył śmierć i życie, aby was doświadczyć, aby wiedzieć, który z was jest lepszy w działaniu; - On jest Potezny, Przebaczający! -
3. stworzył siedem niebios, ułożonych warstwami. Nie widzisz w stworzeniu Miłosiernego żadnej dysproporcji. Zwróć więc swoje spojrzenie: czy zobaczysz jakąś skazę?
4. Następnie zwróć swoje spojrzenie jeszcze dwa razy: powróci ono do ciebie upokorzone i utrudzone.
5. My ozdobiliśmy niebo najbliższe lampami i uczyniliśmy je pociskami do rażenia szatanów; i przygotowaliśmy dla nich cierpienie płomienia palacego.
6. A dla tych, którzy nie uwierzyli w swojego Pana - cierpienie Gehenny. Jakże to nieszczęsne miejsce przybycia!
7. Kiedy oni zostaną tam wrzuceni, posłyszą jej ryk, ona się bowiem gotuje
8. i omal nie wybuchnie ze wściekłości. Za każdym razem, gdy wrzucają do niej czeredę, zapytują ich strażnicy Gehenny: "Czy nie przychodził do was ostrzegający?"
9. Oni mówią: "Tak! Przychodził do nas ostrzegający, lecz my uznaliśmy go za kłamcę i powiedzieliśmy: Bóg nie zesłał niczego; jesteście jedynie w wielkim błędzie."
10. I jeszcze powiedzieli: "Gdybysmy posłuchali albo zrozumieli, to nie byłibysmy wśród towarzyszy płomienia palacego."
11. I oni przyznali się do swojego grzechu. Precz więc, towarzysze płomienia palacego!
12. Zaprawdę, ci, którzy się obawiają swego Pana w tym, co niepoznawalne* - będą mieli przebaczenie i wielką nagrodę.
13. Trzymajcie w tajemnicy wasze słowa albo głoscie je jawnie; zaprawdę, On wie dobrze, co się kryje w waszych sercach!
14. Czyż nie będzie wiedział Ten, który stworzył? On jest Przenikliwy, Świadomy!
15. On, który uczynił dla was ziemię całkowicie poddaną. Przechadzajcie się więc po jej szlakach i jedźcie z tego, czego wam Bóg udziela; ku Niemu będzie zmartwychwstanie!
16. Czy, jesteście pewni, że Ten, który jest w niebie, nie sprawi, żeby ziemia was pochłonęła, bo przecież ona drży?
17. Czy jesteście pewni, że Ten, który jest w niebie, nie posle przeciwko wam huraganu kamieni? Wtedy poznacie, jakie jest Moje ostrzeżenie.
18. Zadawali kłam już ci, którzy byli przed nimi. I jakież było Moje oburzenie!
19. Czy oni nie widzieli ponad sobą ptaków, jak składają i rozkładają skrzydła? Nikt ich nie podtrzymuje, tylko Miłosierny. On widzi dobrze każdą rzecz!
20. Gdzie jest taki, który niczym wojsko wesprze was, oprócz Miłosiernego? Niewierni są jedynie w zaślepieniu.
21. Albo gdzie jest ten, kto was zaopatrzy, jeśli On powstrzyma Swoje zaopatrzenie? Tak! Oni uporczywie trwają w dumie i krnąbrności.
22. Czy ten, kto chodzi z twarzą opuszczoną ku ziemi, jest na lepszej drodze, czy ten, który chodzi równo po drodze prostej?

23. Powiedz: "To On spowodował, że powstałcie, dał wam słuch, wzrok i serca. Jak mało jesteście wdzięczni!"
24. Powiedz: "To On rozproszył was po ziemi i do Niego będziecie sprowadzeni."
25. Oni powiedzą: "Kiedy spełni się ta obietnica, jeśli jesteście prawdziwymi?"
26. Powiedz: "Wiedza jest tylko u Boga! Ja jestem tylko jawnie ostrzegającym."
27. Ale kiedy ją zobaczą z bliska, zasympa się twarze tych, którzy nie uwierzyli. Powiedzą im: "Oto czegoście się domagali!"
28. Powiedz: "Jak wam się wydaje? Jeśli zniszczy mnie Bóg, i tych, którzy są ze mną, lub też zmiłuje się nad nami, to kto obroni niewiernych od kary bolesnej?"
29. Powiedz: "On jest Miłosierny! Uwierzylismy w Niego i zaufaliśmy Mu! Wy zaś niebawem się dowiecie, kto jest w błędzie jawnym."
30. Powiedz: "Jak wam się wydaje? Jeśli rankiem zniknie wam woda w glebi ziemi, to kto wam dostarczy wtedy wody źródlanej?"

QURAN (POLISH)

68 - Al-Qalam

1. Nun. Na pi³ro i na to, co oni zapisuja!
2. Ty nie jestes, z laski twego Pana, czlowiekiem opetany!
3. Zaprawde, dla ciebie bedzie z pewnoscia nagroda nalezyta!
4. Zaprawde, ty jestes obdarzony wspanialym charakterem!
5. Zobaczysz niebawem, i oni zobacza,
6. kt³ry z was jest doswiadczony.
7. Zaprawde, tw³j Pan wie najlepiej, kto zbladzil z Jego drogi; i On zna najlepiej tych, kt³rzy ida droga prosta.
8. Nie sluchaj wiec tych, kt³rzy obwiniaja o klamstwo!
9. Oni by chcieli, zebys byl lagodny, to i oni byliby lagodni.
10. Nie sluchaj wiec: zadnego skorego do przysiegi, nedznego;
11. potwarcy, szerzacego kalumnie;
12. tego, kt³ry przeszkadza dobru; napastnika, grzesznika;
13. grubianina, i do tego intruza,
14. nawet gdy on posiada majatek i syn³w!
15. Kiedy mu sa recytowane Nasze znaki, on m³wi: "To sa basnie dawnych przodk³w!"
16. My napietnujemy go na ryju!
17. Oto doswiadczyliśmy ich tak, jak doswiadczyliśmy wlascicieli ogrodu, kiedy przysiegali, iz z pewnoscia zbiora plony rano,
18. a nie uczynili zadnego zastrzezenia.
19. Wtedy nawiedzilo go nieszczescie od twego Pana, podczas gdy oni spali,
20. i rankiem byl on calkowicie sciety.
21. Oni zas wzywali sie wzajemnie rankiem:
22. "Chodciez na wasze pole wczesnie, jesli sie zabieracie do scinania!"
23. I wyruszyli w droge, rozmawiajac cicho miedzy soba:
24. "Zeby zaden biedak nie wszedl tu dzis, wbrew waszej woli."
25. I poszli rankiem, zdecydowani co do celu wyznaczonego.
26. Kiedy wiec go zobaczyli, powiedzieli: "Doprawdy zbladziliśmy!"
27. Wcale nie zostalismy wszystkiego pozbawieni!"
28. Najbardziej umiarkowany z nich powiedzial: "Czyz wam nie m³wilem? Dlaczego nie glosicie chwal Bogi?"

29. Powiedzieli: "Chwała niech będzie naszemu Panu! Zaprawde, byliśmy niesprawiedliwi!"
30. Wtedy oni zwrócili się jeden do drugiego, ganiąc się wzajemnie.
31. Mówili: "Biada nam! Zaprawde, byliśmy buntownikami!"
32. Lecz, być może, nasz Pan da nam w zamian coś lepszego od niego. Zaprawde, my do naszego Pana kierujemy nasze pragnienia!"
33. Taka jest kara! Lecz kara życia ostatecznego jest większa. O, gdybyście wiedzieli!
34. Zaprawde, dla ludzi bogobojnych u Pana są Ogrody Szczęśliwości!
35. Czyż My potraktujemy tych, którzy poddali się całkowicie, tak jak grzeszników?
36. Czyż z wami? Jak sądzić?
37. Czy nie macie Księgi, w której znajdujecie pouczenie?
38. Zaprawde, w niej jest dla was to, co z pewnością wybieriecie!
39. I czy nie macie Naszej przysięgi sięgającej aż do Dnia Zmartwychwstania? Zaprawde, wasze będzie to, co wy sami osadzicie!
40. Zapytaj ich, którzy z nich to zagwarantują?!
41. Albo czy oni mają współtowarzyszy? Wtedy niech przyprowadzą swoich współtowarzyszy - jeśli są prawdziwi -
42. w Dniu, kiedy odsłonią się nogi i kiedy wezwani do oddania pokłonów nie będą mogli tego uczynić;
43. będą mieli opuszczone spojrzenia i okryje ich ponizenie, ponieważ byli wzywani do oddania pokłonów, kiedy jeszcze byli zdrowi i cali.
44. Pozostaw Mnie więc z tymi, którzy za kłamstwo uznali to opowiadanie! My poprowadzimy ich stopniowo tak, iż oni wcale nie będą wiedzieli.
45. I Ja dam im zwłokę, lecz Mój podstęp jest niezachwiany.
46. Czy ty ich zapytasz o wynagrodzenie, skoro sami są obciążeni długiem?
47. Albo czy mają ukrytą wiedzę i czy ją zapisują?
48. Czekaj więc cierpliwie na rozstrzygnięcie twego Pana i nie bądź jak "człowiek ryby", wtedy gdy krzyczał, kiedy był udrecony.
49. Gdyby nie dosięgła go dobroć jego Pana, to zostałby wyrzucony na pustkowiu jako człowiek wzgardzony.
50. Ale wybrał go jego Pan i umieścił między sprawiedliwymi.
51. Zaprawde, ci, którzy nie wierzą, gotowi są wyrzucić cie swoimi spojrzeniami; kiedy słyszą napomnienie, mówią:
"Zaprawde, on jest opętany!"
52. Lecz to nie coś innego, jak tylko przypomnienie dla światów!

QURAN (POLISH)

69 - Al-Haaqqah

1. Nieuniknione!
2. Co to jest nieuniknione?
3. I co ciebie pouczy, co to jest nieuniknione?
4. Za kłamstwo uznali Samud i Ad to, co druzgocace.
5. Otrzymali Samudyci zostali zniszczeni przez gwałtowną burzę z piorunami;
6. natomiast Adyci zostali zniszczeni przez wichur wyjący, gwałtowny,
7. którzy On rozpetał przeciwko nim przez siedem nocy i przez osiem dni po sobie następujących. Ty możesz ujrzeć ten lud tam powalony, jak gdyby to były powalonych palm.
8. I czy widzisz po nich jakieś resztki?
9. Faraon i ci, którzy byli przed nim, i zburzone miasta - oni popełnili grzechy;
10. zbuntowali się przeciw Posłancowi swego Pana i On pochwycił ich przemożnym chwytem.
11. Zaprawdę, kiedy woda wyszła z brzegów, My przeniesliśmy was na statek pływacy,
12. aby uczynić to dla was przypomnieniem i aby zachowało je ucho zachowujące.
13. Kiedy zadma w trąbę, jedyny raz,
14. kiedy ziemia i którzy zostaną zniesione i w proch obrócone, jednym starciem,
15. tego Dnia nastąpi nieuniknione wydarzenie
16. i rozerwie się niebo, i będzie ono tego Dnia rozwarłe;
17. aniołowie będą na jego krancach; tego Dnia osiem z nich poniesie tron twego Pana ponad nimi.
18. Tego Dnia będziecie przedstawieni, nic z was nie zostanie ukryte.
19. Ten, który otrzyma swoją księgę w swoją prawicę, powie: "Oto bierzcie! Czytajcie księgę!
20. przecież ja myślałem, że znajdzie swój rachunek."
21. I on będzie miał życie przyjemne
22. w wyniosłym Ogrodzie,
23. którego owoce będą bliskie.
24. "Jedzcie i pijcie na zdrowie, za to, co uczyniliście dawniej, w dniach, które minęły!"
25. A ten, kto otrzyma swoją księgę w swoją lewicę, powie: "O, gdyby mi nie została dana moja księga!
26. O, gdybym mógł nie wiedzieć, jaki jest swój rachunek!
27. O, gdyby to był ostateczny koniec!

28. Na nic mi sie zdalo moje bogactwo!
29. Odeszla ode mnie moja wladza!"
30. "Bierzcie go i nalŹcie mu kajdany!
31. potem w ogniu piekielnym palcie go!
32. Nastepnie zakujcie go w lancuch, ktŹrego dlugosc wynosi siedemdziesiat lokci!"
33. Bo on nie wierzyl w Boga poteznego
34. i nie zachecal do zywienia biednych!
35. I nie ma tutaj dla niego przyjaciela,
36. nie ma pozywienia oprŹcz cuchnacej ropy;
37. i nie je tego nikt oprŹcz grzesznikŹw.
38. Nie! Przysiegam na to, co widzicie,
39. i na to, czego nie widzicie!
40. Zaprawde, to slowa Poslanca szlachetnego,

QURAN (POLISH)

70 - Al-Ma'aarĩ½j

1. Zapytał zadający wyjaśnienia o karę spadającą
2. na niewiernych - któŕej nikt oddalić nie potrafi -
3. pochodząca od Boga, władcy stopni.
4. Aniołowie i Duch wznoszą się ku Niemu w Dniu, któŕego wielkość - pięćdziesiąt tysięcy lat.
5. Bądź więc cierpliwy cierpliwością piękną!
6. Oni myślą, że ona jest daleka,*
7. lecz My sadzimy, że jest bliska.
8. Tego Dnia niebo będzie jak miedź roztopiona,
9. a góŕy będą jak kłaczki wełny.*
10. I serdeczny przyjaciel nie będzie pytał serdecznego przyjaciela,
11. kiedy się zobaczą. Tego Dnia grzesznik chciałby się okupić od kary swoimi synami,
12. i swoją towarzyszką i swoim bratem,
13. i swoim klanem, któŕy mu dawał schronienie,
14. i wszystkimi, któŕzy są na ziemi, żeby tylko mógł być uratowany.
15. Wcale nie! Zaprawdę, to jest ogień piekielny!
16. zrywający skalp,
17. wzywający tego, któŕy się wycofał i któŕy się odwrócił plecami;
18. któŕy zbierał i przechowywał.
19. Zaprawdę, człowiek jest stworzeniem zmiennym:
20. kiedy dosięgnie go zło, jest niecierpliwy;
21. a kiedy dosięgnie go dobro, jest niedostępny!
22. Z wyjątkiem tych, któŕzy się modlą,
23. któŕzy są wytrwali w modlitwie;
24. do któŕych majątku ma określone prawo
25. prosiący i biedny;
26. i tych, któŕzy wierzą w Dzień Sadu;
27. i tych, któŕzy się boją kary swego Pana
28. - Zaprawdę; kara ich Pana jest nieunikniona! -

29. i tych, którzy zachowują czystość
30. i żyją tylko z żonami i niewolnicami - wtedy oni nie są ganieni.
31. Natomiast ci, którzy wykraczają poza to, są przestępcami.
32. I ci, którzy strzegą depozytów swoich i przestrzegają swoich zobowiązań;
33. i ci, którzy stoją prosto, kiedy składają świadectwo;
34. i ci, którzy się troszcza o swoje modlitwy
35. - oni będą w Ogrodach uszanowani!
36. A czemuż z tymi, którzy nie uwierzyli, biegającymi przed tobą z wyciągniętymi szyjami,
37. na prawo i na lewo, gromadami?
38. Czyż nie pragnie każdy człowiek, aby został wprowadzony do Ogrodu szczęśliwości?
39. Wcale nie! My stworzyliśmy ich z tego, co oni wiedzą.
40. Lecz nie! Przysięgam na Pana wschodów i zachodów! My przecież posiadamy moc,
41. aby zamienić ich na lepszych, i My nie możemy być wyprzedzeni!
42. Pozwól im więc pograć się w pustych słowach i zabawić, aż napotkają Dzień, który im został obiecany;
43. ten Dzień, kiedy oni wyjdą z grobów, pośpiesznie, jak gdyby się spieszyli do kamieni ofiarnych, z pokornymi spojrzzeniami, okryci ponizeniem! Taki będzie Dzień, który im został obiecany!

QURAN (POLISH)

71 - Nuh

1. Zaprawde, wyslalismy Noego do jego ludu: "Ostrzegaj tw³j lud, zanim spadnie na nich kara bolesna!"
2. On powiedzial: "O ludu m³j ! Ja jestem dla was jawnie ostrzegajacym.
3. Czcijcie Boga i b³jcie sie Go, i sluchajcie mnie!
4. On wam przebaczy wasze grzechy i da wam zwloke do okreslonego terminu. Lecz kiedy nadejdzie termin Boga, to juz nie bedzie m³gl byc op³zniony. O, gdybyscie wiedzieli!"
5. Powiedzial: "Panie m³j ! Wzywalem sw³j lud noc i dzien,
6. lecz moje wezwanie zwiekszylo tylko ich oddalenie.
7. Zaprawde, za kazdym razem, kiedy ich wzywalem, abys Ty im przebaczyll, oni wkladali palce do uszu, okrywali sie szatami i trwali w uporze, i okazywali niezmierna dume.
8. Nastepnie, wzywalem ich publicznie.
9. Nastepnie, obwieszczalem im jawnie i m³wilem im w wielkiej tajemnicy.
10. Powiedzialem: TProscie o przebaczenie waszego Pana! Zaprawde, On jest przebaczajacy!
11. On spowoduje, iz niebo zesle wam obfity deszcz.
12. On wspomozie was przez bogactwa i syn³w. On przygotuje dla was ogrody. On przygotuje dla was rzeki.
13. Dlaczego nie spodziewacie sie od Boga wielkodusznosci?
14. On stworzyl was wedlug pewnych stadi³w.
15. Czyz nie widzieliście, jak B³g stworzyl siedem niebios, nalozonych warstwami?
16. I jak umiescil na nich ksiezyc jako swiatlo, a slonce uczynil lampa?
17. I B³g spowodowal, iz wyrosliście z ziemi jak rosliny.
18. Ale On sprowadzi was do niej i wyprowadzi znowu niezawodnie.
19. I B³g uczynil dla was ziemie jak kobierzec,
20. abyscie chodzili po niej szerokimi drogami. t"
21. Powiedzial Noe: "Panie m³j ! Oni mnie nie posluchali i poszli za czlowiekiem, kt³rego majatek i dzieci tylko powiekszyly jego strate.
22. Oni knuli wielka chytrosc
23. i powiedzieli: TNie pozostawiajcie waszych b³stw! Nie pozostawiajcie ani Wadda, ani Suwa'a, ani Jaghuta, ani Ja`uka, ani Nasra!t
24. Oni wprowadzili w blad wielu. Nie powiekszaj w niesprawiedliwych niczego opr³cz zabladzenia!
25. Z powodu swoich bled³w zostali pochlonieci, a potem wprowadzeni do ognia. I nie znalezli oni, poza Bogiem, zadnych

pomocnik³w."

26. I powiedział Noe: "Panie m³j ! Nie zostaw na ziemi sposr³d niewiernych żadnego mieszkańca domostwa!

27. Zaprawde, jeśli Ty ich zostawisz, to wprowadza oni w zablącenie Twoje sługi i nie zrodzą oni nikogo innego, jak tylko rozpustnika i niewiernego.

28. Panie m³j! Przebac mi i moim rodzicom; i temu, kto wchodzi do mego domu jako wierny, i wierzącym - mężczyznom i kobietom! A niesprawiedliwym nie powiększaj niczego, jak tylko zgubę!"

QURAN (POLISH)

72 - Al-Jāhīnn

1. Mā'w: "Zostało mi objawione, że pewna grupa dzinnā'w przysłuchiwała się, i wtedy powiedzieli: Tę zaprawdę, słyszeliśmy cudowny Koran,
2. który prowadzi ku prawości; więc uwierzyliśmy w niego i nie będziemy dodawać nikogo za współtowarzysza naszemu Panu.
3. On - niech będzie wywyższony majestat naszego Pana! - nie przybrał sobie ani towarzyszy, ani dziecka.
4. Głupiec spośród nas mawiał przeciwko Bogu obraźliwe kłamstwo,
5. a sędziliśmy, że ani ludzie, ani dzinny nie będą mawiać przeciwko Bogu kłamstwa.
6. I mężczyźni spośród rodzaju ludzkiego szukali opieki u mężczyzn spośród dzinnā'w, a ci jeszcze powiększyli ich szalenstwo.
7. Oni myśleli, jak i wy myślicie, że Bā'g nie wskrzesi nikogo.
8. A my dotknęliśmy nieba i znaleźliśmy je wypełnione strażami i płomieniami ognia.
9. Usiedliśmy tam na miejscach do siedzenia, aby słuchać; lecz ten, kto się przysłuchuje teraz, znajduje płomień w zasadzce.
10. I my nie wiemy, czy chciano zła dla tych na ziemi, czy też chciał dla nich Pan drogi prawości.
11. Sa wśród nas sprawiedliwi i sa wśród nas tacy, którzy sa niżej tego; poszliśmy różnymi drogami.
12. I myśleliśmy, że nie potrafimy nigdy uczynić Boga bezsilnym na ziemi; i nie potrafimy nigdy uczynić Go bezsilnym, uciekając.
13. Kiedy posłyszeliśmy o drodze prostej, uwierzyliśmy w Niego; a kto uwierzy w swego Pana, nie obawia się ani obrazy, ani ucisku.
14. Sa wśród nas poddani całkowicie Bogu i sa wśród nas zbuntowani. A ten, kto się poddał całkowicie - wybrał sobie drogę prawości;
15. zaś ci zbuntowani - sa drewnem dla Gehenny."
16. A jeśli by oni utrzymali się prosto na drodze, to napoiłibyśmy ich wodą obfitą,
17. aby ich przez to doświadczyc. A kto odsuwa się od wspomnienia swego Pana, tego poprowadzi On do cierpienia ciągle wzrastającego.
18. Miejsca oddawania czci sa tylko dla Boga. Nie wzywajcie więc nikogo wraz z Bogiem!
19. I kiedy podniósł się sługa Boga, modłać się do Niego, to oni zebrali się tłumnie wokół niego, omal go nie dusząc.
20. Mā'w: "Ja wzywam tylko swego Pana i nie dodaje Mu nikogo za współtowarzysza."
21. Mā'w: "Ja nie rozporządzam dla was ani złem, ani drogą prawości."
22. Mā'w: "Nikt mnie nie uchroni przed Bogiem i nie znajdzie, poza Nim, miejsca schronienia
23. - tylko obwieszczenie pochodzące od Boga i Jego posłannictwa. A wszyscy, którzy zbuntują się przeciw Bogu i Jego Posłancowi, to, zaprawdę, dla nich będzie ogień Gehenny - oni tam będą przebywać niesmiertelni na zawsze.
24. A kiedy w końcu zobaczą to, co im zostało obiecane, wtenczas się dowiedzą, kto jest słabszy, jeśli chodzi o pomocnika, kto jest mniejszy, jeśli chodzi o liczbę."

25. M³w: "Nie wiem, czy bliskie jest to, co wam zostało obiecane, czy też m³j Pan ustanowi jakiś termin.

26. On zna dobrze to, co skryte, i nie ujawni nikomu, co u Niego jest skryte,

27. jedynie posłancowi, któ³rego Sobie upodobał. I, zaprawde, On prowadzi przed nim i za nim straż,

28. aby wiedział, . czy posłancy przekazują posłannictwa swego Pana. On obejmuje wszystkie ich czyny i wyliczył każdą rzecz liczbą.

QURAN (POLISH)

73 - Al-Muzzammĩ½l

1. O ty, owiniety szata!
2. Czuwaj na modlitwie noca, niewiele wypoczywajac
3. - pŃ³l nocy lub nieco mniej
4. albo troche wiecej i recytuj wyraznie Koran!
5. My rzucimy ci slowo wielkiej wagi:
6. oto modlitwa na poczatku nocy jest bardziej skuteczna i bardziej poprawna w wypowiedzi.
7. Bo przeciez w ciagu dnia masz liczne zajecia.
8. Wspominaj imie twego Pana i poswiec Mu sie calkowicie!
9. On Panem Wschodu i Zachodu. Nie ma boga, jak tylko On! Przeto wez Go sobie za opiekuna!
10. Znos cierpliwie to, co oni mŃ³wia! Uciekaj od nich uciezka piekna!
11. Pozostaw Mnie z tymi, ktŃ³rzy uznaja, ze to klamstwo, ktŃ³rzy znajduja sie w dobrobycie! I daj im nieco zwloki!
12. Zaprawde, My posiadamy lancuchy i ogien palacy,
13. pozywienie, ktŃ³re staje w gardle, i kare bolesna
14. - na ten Dzień, kiedy zatrzese sie ziemia i gŃ³ry, a gŃ³ry stana sie jak ruchome wydmy piasku.
15. Oto poslalismy wam Poslanca, aby byl swiadkiem przeciwko wam; tak jak poslalismy poslanca do Faraona.
16. Lecz on nie posluchal poslanca i ukaralismy go za to surowa kara.
17. jakze wy sie uchronicie - jesli pozostaniecie niewiernymi - tego Dnia, ktŃ³ry dzieci uczyni siwowlosymi?
18. Niebo rozerwie sie wtedy - dopelni sie Jego obietnica.
19. Zaprawde, to jest przypomnienie! Przeto ten, kto chce, niech podejmie droge do swego Pana!
20. Zaprawde, TwŃ³j Pan wie, ze ty i ci, ktŃ³rzy sa z toba, trwacie na modlitwie, stojac blisko dwie trzecie, polowe lub jedna trzecia nocy. BŃ³g wymierza noc i dzien. On wie, ze wy nie policzycie tego, i On wam to przebaczy. Przeto recytujcie glosno to, co jest latwe z Koranu! On wie, ze niektŃ³rzy sposrŃ³d was beda chorzy, a inni beda wedrowac po ziemi, poszukujac dobroci Boga, a inni beda walczac na drodze Boga. Przeto recytujcie, co z niego dla was jest latwe! Odprawiajcie modlitwe i dawajcie jalmuzne! Uzyczajcie Bogu pozyczki pieknej! Co wy przygotowujecie pierwszej dobrego dla waszych dusz, znajdziecie to u Boga - lepszym i wiekszym jako nagrode. Proscie Boga o przebaczenie! Zaprawde, BŃ³g jest przebaczajacy, milosierny!

QURAN (POLISH)

74 - Al-Muddaththā'ī

1. O ty, okryty płaszczem!
2. Powstan i ostrzegaj!
3. I twego Pana wysławiaj!
4. I twoje szaty oczyszczaj!
5. Od obrzydliwości - uciekaj!
6. Nie obdarzaj, by otrzymać więcej!
7. I dla twego Pana bądź cierpliwy!
8. A kiedy zadam w trębę,
9. tego Dnia dzień będzie trudny;
10. dla niewiernych - nie będzie on łatwy.
11. Pozostaw Mnie samego z tym, którego stworzyłem!
12. Ja dałem mu rozległy majątek
13. i synów w tu obecnych.
14. I wyrównałem dla niego wszystko,
15. a on pozada, abym mu dał więcej.
16. Oż nie! On okazał się dla Naszych znaków oporny!
17. Ja nałożę na niego nieustanne cierpienie.
18. Oto on - pomyślał i zdecydował.
19. Przeto niech zginie, jak zdecydował!
20. Jeszcze raz niech zginie, jak zdecydował!
21. Potem on popatrzył!
22. Potem zmarszczył brwi i zasepił się!
23. Potem odwrócił się, wbił się w pychę
24. i powiedział: "To nic innego, jak tylko czary,
25. To nic innego, jak tylko słowo ludzi śmiertelnych!"
26. Ja narazę go na palenie się w ogniu-sakar.
27. A co ciebie pouczy, co to jest sakar?
28. On niczego nie zostawia i niczego nie oszczędza,

29. palacy na czarno sk³re.

30. Nad nim czuwa dziewietnastu.

31. Uczyniliśmy str³zami ognia tylko aniol³w. Uczyniliśmy taka ich liczbe tylko po to, aby doswiadczyć tych, kt³rzy nie uwierzyli; aby przekonali sie o prawdzie ci, kt³rym została dana Ksiega; aby powiekszyła sie wiara tych, kt³rzy uwierzyli; aby nie watpili ci, kt³rzy otrzymali Ksiege, oraz wierni; aby powiedzieli ci, w kt³rych sercach tkwi choroba, oraz niewierni: "Jaki B³g chciał dac przykład przez to?" W ten spos³b B³g prowadzi w zabladzenie, kogo chce, i On prowadzi droga prosta, kogo chce. Nikt nie zna wojsk twego Pana, jak tylko On. To jest tylko przypomnienie dla ludzi.

32. Alez nie! Na ksiezyc!

33. I na noc, kiedy sie cofa!

34. I na zorze poranna, kiedy sie zjawia!

35. Zaprawde, on jest jednym z najwiekszych!

36. Jest ostrzezeniem dla ludzi,

37. dla tych sposr³d was, kt³rzy chcą sie posuwac naprz³d lub kt³rzy chcą sie cofac.

38. Kazda dusza jest poreka na to, co sobie zyskala

39. - z wyjatkiem ludzi bedacych po prawicy.

40. Oni w Ogrodach beda sie nawzajem wypytywac

41. o grzesznik³w:

42. "Co doprowadzilo was do ognia-sakar?"

43. Powiedza oni: "Nie bylismy wsr³d modlacych sie;

44. nie dawalismy pozywienia ubogim;

45. pograzalismy sie w daremnej dyspucie wraz z pograzajacymi sie;

46. i uznalismy za klamstwo Dzień Sadu,

47. - az przyszla do nas pewnosc."

48. I nie pomoze im wstawiennictwo wstawiajacych sie.

49. C³z im sie stalo, ze odwracaja sie od napomnienia,

50. jak gdyby byli wystraszonymi oslami,

51. kt³re uciekaja przed lwem?

52. A przeciez kazdy z nich chce, aby mu dano karty rozpostarte.

53. Alez nie! Oni nie obawiaja sie zycia ostatecznego!

54. Alez nie! Zaprawde, to jest napomnienie!

55. przeto ten, kto zechce, przypomni to sobie!

56. Lecz oni przypomna sobie tylko, jesli zechce B³g. On jest godny bojazni i On wlada przebaczeniem kt³re sie przekazuje!

QURAN (POLISH)

75 - Al-Qaamah

1. Nie! Przysiegam na Dzień Zmartwychwstania!
2. Nie! Przysigam na dusze ciągle ganiaca!
3. Czy człowiek sadi, że My nie zbierzemy jego kości?
4. Ależ tak! My mamy moc ponownie ułożyć nawet jego palce.
5. Lecz człowiek pragnie prowadzić nadal życie grzeszne.
6. Zapytuje on: "Kiedy to będzie Dzień Zmartwychwstania?"
7. Oż kiedy wzrok będzie oslepiony,
8. kiedy księżyc będzie zaciemiony,
9. kiedy słońce i księżyc będą złączone,
10. tego Dnia człowiek powie: "Gdzie jest miejsce ucieczki?"
11. Niestety! Nie ma żadnego schronienia!
12. Do twego Pana, tego Dnia, nastąpi pewny powrót.
13. Będzie obwieszczone człowiekowi tego Dnia to, co przygotował pierwszej, i to, co odłożył.
14. Tak! Człowiek przeciw sobie będzie dowodem jasnym,
15. nawet gdyby przedstawił swoje usprawiedliwienie.
16. Nie poruszaj twego języka przy czytaniu, jak gdybys chciał je przyspieszyć!
17. Zaprawdę, do Nas należy zebranie go i recytowanie!
18. przeto kiedy My go recytujemy, to ty postępuj za recytacją jego!
19. Potem, zaprawdę, do Nas należy jego jasne przedstawienie!
20. Tymczasem nie! Przeciwnie!
21. a zaniedbujecie ostateczne.
22. Twarze, tego Dnia, jasniejące
23. ku swemu Panu spoglądać będą.
24. Twarze, tego Dnia, zasepione
25. sadić będą, że przygotowuje się dla nich nieszczęście grzbiet kruszące.
26. Ależ nie! Kiedy dusza dojdzie do gardła
27. i powie: "Kto jest czarownikiem?",
28. człowiek pomyśli, że to jest rozłaka,

29. a noga będzie się oplatać koło nogi
30. - do twego Pana, tego Dnia, będzie on przyprowadzony.
31. "On nie uwierzył w prawdę i nie modlił się,
32. lecz wolał, że to kłamstwo, i odwrócił się;
33. potem poszedł do swojej rodziny, maszerując dumnie."
34. Biada tobie i biada!
35. I jeszcze raz biada tobie i biada!
36. Czy, człowiek sądzi, że będzie pozostawiony bez dozoru?
37. Czyż nie był on kropla spermy, która wytrysnęła,
38. potem stała się grudka krwi zakrzepłej? On go stworzył i ukształtował.
39. I uczynił z niego parę - mężczyznę i kobietę.
40. Czy Ten nie posiada mocy, aby przywrócić do życia zmarłych?

QURAN (POLISH)

76 - Al-Insaan

1. Czy nie przeszedł nad człowiekiem pęd czasu, kiedy on nie był rzeczą wspomniana?
2. Zaprawdę, stworzyliśmy człowieka z kropli spermy, mieszaniny, aby go doświadczyć. I uczyniliśmy go słyszającym, widzącym.
3. Zaprawdę, poprowadziliśmy go prostą drogą - czy był on wdzięcznym czy niewdzięcznym.
4. Zaprawdę, :przygotowaliśmy dla niewiernych łańcuchy, kajdany i ogień płonący.
5. Zaprawdę, ludzie sprawiedliwi będą pili z pucharu, pełnego mieszaniny z kamfora
6. - z r³dla, u k³rego pic będą sługi Boga, powodującego, iż będzie ono tryskało obficie.
7. Oni wypełniali słubowanie i obawiali się Dnia, k³rego zło rozprzestrzeni się szeroko.
8. Oni dawali pożywienie - z miłości do Niego - biednemu, sierocie i niewolnikowi
9. "Karmimy was tylko dla oblicza Boga i nie chcemy od was ani nagrody, ani wdzięczności.
10. Zaprawdę, obawiamy się ze strony naszego Pana Dnia mrocznego, nieszczęsnego."
11. I B³g ustrzegł ich od zła tego Dnia, i dał im spotkanie jasności i radości.
12. I wynagrodził ich za to, że byli cierpliwi - Ogrodem i jedwabiem.
13. gęda oni tam przebywać wyciągnięci wygodnie na sofach; nie będą tam widzieć słońca ani zimy.
14. Blisko nad nimi będą ich cienie i pochyla się do nich nisko grona owoc³w.
15. I będą krążyć posr³d nich naczynia ze srebra i puchary z kryształu;
16. - Z kryształu i srebra dokładnie wymierzonego.
17. Napoja ich tam z pucharu napojem z domieszka imbiru;
18. ze z r³dla zwanego Salsabil, k³re się tam znajduje.
19. I będą krążyć posr³d nich młodzieńcy niesmiertelni; kiedy ich zobaczysz, uznasz ich za rozsypane perły.
20. A]tedy popatrzysz, zobaczysz tam szczęśliwość i wielkie kr³lestwo.
21. Będą odziani w szaty zielone z atlasu i brokatu; będą strojni w bransolety ze srebra. Napoi ich Pan napojem czystym.
22. "Zaprawdę, to jest dla was zapłata, wasz wysiłek otrzymał podziękę!"
23. Zaprawdę, My zesłaliśmy tobie Koran zesłaniem rzeczywistym!
24. Bądź więc cierpliwy do rozstrzygnięcia twego Pana! Nie słuchaj ni grzesznika, ni niewdzięcznego sposr³d nich!
25. Wspominaj imię twego Pana rankiem i wieczorem!
26. I noca wybijaj Mu poklony! I długo noca Go wysławiaj !
27. Zaprawdę, oni kochają to, co przemijające, nie zwracają uwagi na ciężki Dzień.
28. My stworzyliśmy ich i związałyśmy mocno ich członki. Ale jeśli zechcemy, zamienimy ich na im podobnych zamianą całkowitą.

29. Zaprawde, to jest napomnienie! Przeto kto chce, niech podejmie droge do swojego Pana.

30. Lecz wy nie zechcecie, jesli nie zechce B³g. Zaprawde, B³g jest wszechwiedzacy, mady!

31. On wprowadza, kogo chce, do Swego milosierdzia. A dla niesprawiedliwych przygotowal kare bolesna.

QURAN (POLISH)

77 - Al-Mursalaat

1. Na wysyłane kolejno
2. i na wiejące gwałtownie,
3. i na rozprzestrzeniające się szeroko,
4. i na rozdzielające całkowicie,
5. i na rzucające napomnienie
6. - dla usprawiedliwienia i ostrzeżenia!
7. To, co wam zostało obiecane, z pewnością nadejdzie!
8. Przeto kiedy gwiazdy utracą blask,
9. kiedy niebo zostanie rozdzielone,
10. kiedy góry zostaną rozproszone,
11. kiedy posłancy będą mieli wyznaczony czas
12. do jakiego to dnia będzie odłożone?
13. Do Dnia Rozstrzygnięcia.
14. A co ciebie pouczy, co to jest Dzień Rozstrzygnięcia?
15. Biada tego Dnia tym, którzy zaprzeczają prawdzie!
16. Czyż nie wytraciliśmy pierwszych pokoleń?
17. i czy nie daliśmy im innych jako następców?
18. Tak postępujemy z grzesznikami.
19. Biada tego Dnia tym, którzy zaprzeczają prawdzie!
20. Czyż nie stworzyliśmy was z marnej wody
21. i czy nie umieściliśmy jej potem w miejscu pewnym;
22. do oznaczonego czasu?
23. Potem wyznaczylismy... a jak wspaniale My wyznaczamy!
24. Biada tego Dnia tym, którzy zaprzeczają prawdzie!
25. Czyż nie uczyniliśmy ziemi pomieszczeniem
26. dla żywych i umarłych?
27. Czyż nie uczyniliśmy na niej silnie utwierdzonych, wyniosłych gór? Czyż nie напоiliśmy was wodą słodką?
28. Biada tego Dnia tym, którzy zaprzeczają prawdzie!

29. Idźcie do tego, co uznaliście za kłamstwo!
30. Idźcie do cienia o trzech kolumnach
31. nie ocieniającego, nie chroniącego od płomienia!
32. Rzuca on iskry na podobieństwo baszty,
33. jakby to były złote wielblady.
34. Biada tego Dnia tym, którzy zaprzeczają prawdzie!
35. To będzie Dzień, kiedy oni nie będą mawiali.
36. I nie będzie im dane pozwolenie, aby się mogli usprawiedliwić.
37. Biada tego Dnia tym, którzy zaprzeczają prawdzie!
38. Będzie to Dzień Rozstrzygnięcia. Zbierzemy was i praojców.
39. Jeśli macie jakiś podstęp, to użyjcie go przeciwko Mnie!
40. Biada tego Dnia tym, którzy zaprzeczają prawdzie
41. Zaprawdę, bogobojni będą wśród cieni i zrodzeni,
42. i owoców, jakich zapragną!
43. "Jedźcie i pijcie w pokoju za to, co czyniliście!"
44. W ten sposób My placimy tym, którzy czynią dobro.
45. Biada tego Dnia tym, którzy zaprzeczają prawdzie!
46. "Jedźcie i cieszcie się trochę, o wy - grzesznicy!"
47. Biada tego Dnia tym, którzy zaprzeczają prawdzie!
48. Kiedy im mówi: "Oddajcie pokłon!" - oni nie oddają pokłonu:
49. Biada tego Dnia tym, którzy zaprzeczają prawdzie!
50. Jakieżże więc mówię, po tym; oni dadzą wiarę?

QURAN (POLISH)

78 - An-Naba'

1. O co oni wzajemnie sie pytaja?
2. O wiesc wielka,
3. co do kt³rej nie sa zgodnie
4. Nie! Oni niebawem sie dowiedza!
5. I jeszcze raz nie! Oni niebawem sie dowiedza!
6. Czyz nie uczynilismy ziemi lozem dla wypoczynku,
7. a g³r jako podpory do namiotu?
8. Stworzylismy was parami.
9. Uczynilismy wasz sen odpoczynkiem.
10. Uczynilismy noc zasloną.
11. Uczynilismy dzien czasem zycia.
12. Zbudowalismy nad wami siedem sfer solidnych.
13. Uczynilismy lampe plonaca.
14. Spuscilismy z deszczowych chmur wode obfita
15. i sprawilismy, iz dzięki niej wyrosly ziarna i rosliny
16. oraz bujne ogrody.
17. Zaprawde, Dzień Rozstrzygnięcia jest wyznaczony!
18. Tego Dnia, kiedy zadma w trabe, przybedziecie grupami.
19. Niebo zostanie otwarte i stanie sie bramami.
20. G³ry zostana z posad poruszone i stana sie mirazem.
21. Zaprawde, Gehenna jest na czatach
22. jako miejsce powrotu dla buntownik³w!
23. Beda przebywac w niej przez wieki.
24. Nie zakosztuja w niej ani ochlody, ani napoju,
25. a jedynie wode wrzaca i rope cuchnaca
26. jako zaplate odpowiednia.
27. Zaprawde, oni sie nie spodziewali, iz beda zdawaIi rachunek!*
28. Uwazali znaki Nasze za klamstwo

29. podczas gdy My wyliczyliśmy każdą rzecz, zapisując ją.
30. Zakosztujcie więc! My nie zwiększymy dla was niczego oprócz cierpienia!
31. Zaprawde, dla bogobojnych - miejsce szczęśliwości:
32. sady i winnice,
33. i dziewczęta o zaokrąglonych piersiach - jednakowej młodości,
34. i puchary napełnione!
35. Nie będa oni, tam słyszeć ani próżnej gadaniny, ani kłamstwa.
36. Taka jest nagroda od twojego Pana - dar dobrze obliczony -,
37. od Pana niebios i ziemi i tego wszystkiego, co jest między nimi, Miłosiernego; nie będa oni mieli możności przemawiania do Niego.
38. Tego Dnia,;kiedy Duch i aniołowie stana w szeregach, nie będa mogli mówić, oprócz tego, któremu pozwoli Miłosierny, i powie on to, co słuszne.
39. Ten Dzień to prawda. Przeto ten, kto zechce, znajdzie drogę powrotu do swojego Pana.
40. Zaprawde, daliśmy wam ostrzeżenie o karze bliskiej, w Dniu, kiedy człowiek zobaczy to, co przygotowały jego ręce, i powie niewierny: "O, gdybym mógł być prochem!"

QURAN (POLISH)

79 - An-Naaz'at

1. Na wrywających gwałtownie
2. Na biegnących pospiesznie!
3. Na płynących lekko i
4. Na wyprzedzających szybko!
5. I na zarządzających sprawami!
6. Tego Dnia, kiedy zadrzy drzaca,
7. nastąpi po tym drzeniu następne;
8. serca tego Dnia będą wzburzone,
9. spojrzenia będą pokorne.
10. Oni będą mówili: "Czy my rzeczywiście zostaniemy przywróćeni do poprzedniego stanu?"
11. Czyż... skoro byliśmy kościółkami zestawionymi?"
12. Oni powiedzą: "Byłby to wówczas powrót przynoszący stratę!"
13. I będzie tylko jeden okrzyk przerażenia,
14. i naraz oni znajdą się na czuwającej ziemi!
15. Czy doszło do ciebie opowiadanie o Mojżeszu?
16. Oto wezwał go Pan w świętej dolinie Tuwa:
17. "Idź do Faraona - on się zbuntował -
18. i powiedz: "Czy ty jesteś gotów się oczyścić?
19. Wtedy ja poprowadzę cię do twego Pana, a ty okazesz bojaźń Bożą."
20. I pokazał mu znak największy,
21. lecz on uznał to za kłamstwo i zbuntował się.
22. Następnie odwrócił się plecami, działając pospiesznie.
23. I zebrał lud, i obwiesił,
24. mówiąc: "Ja jestem waszym panem najwyższym!"
25. Wtedy Bóg dosięgnął go kara w życiu ostatecznym i pierwszym.
26. Zaprawde, w tym jest przykład pouczający dla tego, kto jest bogobojaźny.
27. Czy było trudniej było stworzyć, czy niebo, które On zbudował?
28. Wzniósł On wysoko jego sklepienie i ukształtował je harmonijnie.

29. On zaciemnil jego noc i On wyprowadzil swiatlosc poranna.
30. Nastepnie rozpostarl ziemie.
31. Wyprowadzil z niej wode i pastwiska jej.
32. I On utwierdzil solidnie gÅ³ry -
33. na pozytek wam i waszych trzÅ³d.
34. Lecz kiedy przyjdzie bardzo wielkie nieszczescie,
35. w tym Dniu przypomni sobie czlowiek, nad czym sie trudzil;
36. i pokazany bedzie ogien piekielny temu, kto potrafi widziec.
37. Wtedy, dla tego, kto sie zbuntowal
38. i wolal zycie tego swiata,
39. zaprawde, dla niego miejscem schronienia bedzie ogien piekielny.
40. Lecz dla tego, kto sie lekal stawienia sie przed swoim Panem i powstrzymywal dusze od namietnosci,
41. to, zaprawde, dla niego OgrÅ³d bedzie miejscem schronienia!
42. Beda cie pytac o Godzine: "Kiedyz nadejdzie?"
43. Jak mozesz wspominać o niej?
44. Do twojego Pana nalezy jej ostateczny termin.
45. Ty jestes tylko ostrzegajacym dla tego, kto sie obawia.
46. W Dniu, kiedy oni zobacza owa Godzine - to wyda im sie, jakby trwali tylko jeden wieczÅ³r lub jeden ranek.

QURAN (POLISH)

80 - 'Abasa

1. Zachmurzył się i odwrócił,
2. bo przyszedł do niego niewidomy.
3. Skąd możesz wiedzieć? może on się oczyści
4. albo pomyśli o napomnieniu i to przypomnienie przyniesie mu korzyść.
5. Jeśli kto jest bogaty,
6. to ty się nim interesujesz;
7. a mało się troszczysz o to, iż on się nie oczyszcza.
8. Lecz od tego, kto przychodzi do ciebie przepelniony gorliwością
9. i jest pełen bojaźni
10. - ty się odsuwasz.
11. Ależ nie! To jest przecież napomnienie;
12. - I kto zechce; to je sobie przypomni! -
13. ono jest na czcigodnych kartach,
14. wyniosłych i oczyszczonych
15. przez ręce pisarzy,
16. szlachetnych, sprawiedliwych.
17. Niech zginie człowiek! Jakże on jest niewdzięczny!
18. Z czego On go stworzył?
19. On go stworzył z kropli spermy i wyznaczył jego los;
20. następnie uczynił jego drogę łatwą.

QURAN (POLISH)

81 - At-Takwĩ½ĩ½r

1. Kiedy słońce będzie spowite ciemnością
2. i kiedy gwiazdy będą zamglone;
3. kiedy góry będą z miejsca poruszone;
4. kiedy wielbłądźce w dziesiątym miesiącu będą całkowicie opuszczone;
5. kiedy dzikie zwierzęta będą zebrane;
6. kiedy morza będą wzburzone;
7. kiedy dusze zostaną w pary złączone;
8. kiedy żywcem pogrzebana będzie zapytana,
9. za jaki grzech została zamordowana;
10. kiedy karty księgi zostaną rozpostarte;
11. kiedy niebo zostanie rozsunięte;
12. kiedy ogień piekielny będzie rozpalony;
13. kiedy Ogród będzie przybliżony -
14. wtedy dowie się dusza, co sobie przygotowała.
15. Lecz nie! Przysięgam na planety,
16. wedrujące i znikające;
17. na noc, kiedy ciemność zapada;
18. na poranek, kiedy zaczyna oddychać!
19. To, naprawdę, słowo Posłańcy szlachetnego,
20. posiadającego moc u Władcy Tronu, zdecydowanego,
21. słuchanego, ponadto godnego zaufania!
22. Wasz towarzysz nie jest opętany!
23. Z pewnością on zobaczył go na jasnym horyzoncie!
24. On nie skąpi tego, co skryte.
25. Nie jest to słowo szatana przekletego.
26. Dokąd więc idziecie?
27. To jest tylko napomnienie dla światów,
28. dla tych spośród was, którzy chcą iść prosto.

29. Lecz wy nie bedziecie chcieli, jesli nie zechce Bóg, Pan światów!

QURAN (POLISH)

82 - Al-Infāṭaar

1. Kiedy niebo rozdzieli sie
2. i kiedy gwiazdy zostana rozproszone;
3. kiedy morza sie wzburza
4. i kiedy groby zostana wyrzuczone,
5. wtedy kazda dusza sie dowie, co sobie przygotowala i co zaniedbala.
6. O czlowieku ! Czyz ciebie zwiodlo wzgledem twego Pana, Szlachetnego?
7. Tego, ktory ciebie stworzyl i ukszaltowal cie harmonijnie, i wymierzyl proporcjonalnie
8. - ulozyl cie w takiej postaci, w jakiej chcial?
9. Otz wrecz przeciwnie! Za klamstwo uwazaja Sad!
10. Zaprawde, nad wami sa straze
11. szlachetni, ktorzy zapisuja;
12. oni wiedza, co wy czynicie!
13. Zaprawde, sprawiedliwi beda w szczesliwosci!
14. Zaprawde, grzesznicy beda w ogniu piekielnym!
15. Oni beda sie tam palic w Dniu Sadu
16. i nie beda mogli oddalic sie od niego.
17. A co ciebie pouczy, co to jest Dzień Sadu?
18. I jeszcze raz: co ciebie pouczy, co to Dzień Sadu?
19. Tego Dnia zadna dusza nie bedzie w stanie nic pomoc innej duszy. Rozkaz, tego Dnia, bedzie nalezec do Boga!

QURAN (POLISH)

83 - Al-Mutaffi

1. Biada oszustom!
2. Tym, którzy kiedy otrzymują, domagają się od ludzi pełnej miary;
3. a kiedy mierzą lub waga dla nich, to przyczyniają się do ich straty.
4. Czyż oni nie myślą, iż będa wskrzeszeni
5. Dnia wielkiego,
6. Dnia, kiedy ludzie staną przed Panem światów?
7. Wcale nie! Zaprawdę, księga ludzi występnych znajduje się w Sidzdzinie!*
8. A co ciebie pouczy, co to jest Sidzdzin?
9. To jest księga zapisana.
10. Biada tego Dnia tym, którzy pomawiają o kłamstwo;
11. tym, którzy uważają za kłamstwo Dzień Sadu!
12. Za kłamstwo uważa go tylko każdy człowiek występny, grzeszny.
13. Kiedy mu recytują Nasze znaki, on mówi: "To są baśnie praojców!"
14. Ależ nie! Przeciwnie, rdza uczynków pokryła ich serca.
15. Wcale nie! Zaprawdę, oni tego Dnia będa oddzieleni od swego Pana!
16. Potem będa się palić w piekle!
17. Wtedy będzie im powiedziane: "To jest to, co uważaliście za kłamstwo!"
18. Wcale nie tak! Zaprawdę, księga sprawiedliwych jest w Illijjun!
19. A co ciebie pouczy, co to jest Illijjun?
20. To jest księga zapisana.
21. Będa świadkami jej owi blisko dopuszczeni.
22. Zaprawdę, sprawiedliwi zaznają szczęśliwości;
23. spoczywając na łożach, będa spoglądać;
24. na ich twarzach poznasz blask szczęśliwości.
25. Będa pojeni winem szlachetnym, pieczętowanym;
26. pieczęcia jego będzie pismo - niech się starają pragnący tego, współpracownicy pilnie w staraniach -
27. a domieszka jego będzie woda z Tasnim
28. - zródła, z którego pic będa owi blisko dopuszczeni.

29. Zaprawde, ci, ktŃrzy zgrzeszyli, nasmiwali sie z tych, ktŃrzy uwierzyli;
30. kiedy przechodzili mimo nich, wymieniali miedzy soba spojrzenia;
31. a kiedy powracali do swoich domownikŃw, stroili zarty.
32. A kiedy ich widzieli, mŃwili: "Zaprawde, oni sa zblakani!"
33. Lecz oni nie zostali poslani, aby byc ich strŃzami.
34. Jednak dzisiaj ci, ktŃrzy uwierzyli, smieja sie z niewiernych;
35. spoczywajac na lozach, spogladaja. Czyz niewierni zostali wynagrodzeni za to, co czynili?

QURAN (POLISH)

84 - Al-InsyĀ'īl

1. Kiedy niebo się rozerwie
2. i będzie posłuszne swojemu Panu, a tak uczynić należy;
3. kiedy ziemia będzie wyrównana
4. i wyrzuci to, co jest w niej, i stanie się opustoszała,
5. będzie posłuszna swojemu Panu, a tak czynić należy;
6. wtedy, o człowieku! zwróć się do swego Pana całkowicie i spotkasz Go.
7. I ten, który otrzyma swoją księgę w rękę prawą,
8. będzie obliczany rachunkiem lekkim
9. i zwróci się do swojej rodziny uradowany.
10. A ten, kto otrzyma księgę spoza swoich pleców,
11. będzie wzywał swego uniewinnienia,
12. Kiedyś się będzie palił w ogniu.
13. Był on na łonie swojej rodziny uradowany
14. i sądził, że już nie powróci.
15. W rzeczywistości! Zaprawdę, Pan obserwował go doskonale!
16. O nie! Przysięgam na zmierzchu
17. i na noc, i na to, co ona osłania;
18. i na księżyc, kiedy jest w pełni!
19. -będziecie wstępować warstwa po warstwie!
20. Dlaczego zatem oni nie wierzą?
21. I kiedy im recytują Koran, oni nie wybijają pokłonów?
22. Co więcej! Ci, którzy nie wierzą, mówią, że to kłamstwo!
23. Lecz Bóg wie najlepiej, co oni ukrywają.
24. Więc obwieszczaj im karę bolesną,
25. pomijając tych, którzy uwierzyli i pełnili dobre dzieła; dla nich będzie nagroda nieustanna!

QURAN (POLISH)

85 - Al-Buruj

1. Na niebo ozdobione konstelacjami!
2. Na Dzień przyobiecany!
3. Na świadka i na to, czemu on daje świadectwo!
4. Zabici zostali Ludzie Rowu
5. - a ogień ciągle podsycany
6. gdy oni siedzieli wokół niego
7. - świadkowie tego, co czyniono wiernym.
8. Oni zemścili się na nich tylko dlatego, że uwierzyli w Boga, Potężnego, Godnego Chwały,
9. do którego należy królestwo niebios i ziemi. I Bóg jest świadkiem każdej rzeczy!
10. Zaprawde, dla tych, którzy poddawali się wierzącym i wierzące, a potem się nie nawrócili - dla nich będzie kara Gehenny; i dla nich będzie kara ognia palącego.
11. Zaprawde, dla tych, którzy uwierzyli i którzy pełnili dobre dzieła - dla nich beda Ogrody, gdzie w dole płyna strumyki. To jest wielkie osiągnięcie!
12. Zaprawde, surowosc twego Pana jest straszna!
13. Oto On stwarza po raz pierwszy i powtarza stworzenie!
14. On - Przebacający, Miłosiwy!
15. On - Władca Tronu Godnego Chwały!
16. On czyni to, co chce!
17. Czy doszło do ciebie opowiadanie o wojskach,
18. o Faraonie i o ludzie Samud?
19. Lecz ci, którzy nie wierza, zaprzeczają prawdzie,
20. a Bóg otacza ich niewidzialny.
21. To zaś jest Koran godny chwały
22. - na tablicy strzeżonej!

QURAN (POLISH)

86 - At-TaarĀ¹/₂q

1. Na niebo i na gwiazde nocna!
2. A co ciebie pouczy, co to jest gwiazda nocna?
3. To jest gwiazda przenikajaca.*
4. Kazda dusza ma nad soba strĀ³za!
5. Niech wiec rozwazy czlowiek, z czego on zostal stworzony!
6. Zostal stworzony z cieczy wytryskajacej,
7. ktĀ³ra wychodzi spomiedzy ledzwi i zeber.
8. Zaprawde, On jest wladny sprowadzic go
9. w Dniu, kiedy beda badane skryte mysli.
10. Nie bedzie on mial wĀ³wczas ani sily, ani pomocnika!
11. Na niebo, ktĀ³re wlada powrotem!*
12. Na ziemie posiadajaca rozpadliny!
13. Zaprawde, to jest slowo rozstrzygajace,
14. nie zadna zabawa!
15. Zaprawde, oni zamyslaaja podstep!
16. I Ja zamyslam podstep!
17. Daj wiec nieco wytchnienia niewiernym; daj im jeszcze chwile zwloki!

QURAN (POLISH)

87 - Al-A'laa

1. Wysławiaj imię twego Pana, Najwyższego,
2. który stworzył i ukształtował harmonijnie,
3. który wyznaczył los i poprowadził;
4. to On kaze zielenić się pastwisku,
5. a potem czyni je ciemniejącą paszą.
6. My nauczymy cie recytować i ty zapomnisz
7. tylko to, co Bóg zechce. Przecież Bóg zna to, co jawne i co skryte!
8. I My uczynimy łatwą dla ciebie drogę ku temu, co najpomysłniejsze.
9. Napominaj więc, jeśli napomnienie jest pożyteczne!
10. Opamieta się ten, kto się obawia;
11. a odsunie się od napomnienia najniebezpieczniejszy,
12. który się będzie palił w ogniu największym,
13. gdzie ani nie umrze, ani też nie będzie żył.
14. Z pewnością będzie ten, kto się oczyści
15. i będzie wspominał imię swego Pana, i modlił się.
16. Lecz wy wolicie życie tego świata,
17. tymczasem życie ostateczne jest lepsze i bardziej trwałe.
18. Zaprawde, to jest w dawnych księgach,
19. księgach Abrahama i Mojżesza!

QURAN (POLISH)

88 - Al-GhaasyĀ¹/₂yah

1. Czy doszło do ciebie opowiadanie o oszalamiającym wydarzeniu?
2. Twarze, tego Dnia, pokornie spuszczone,
3. utrudzone, udreczone
4. beda narazone na ogień palacy,
5. beda pojone ze zró³dła wrzacego.
6. Pozywieniem ich beda tylko suche ciernie,
7. które nikogo nie utucza i nie zaspokajaja glodu.
8. Tego Dnia twarze uszczesliwione
9. i z własnych gorliwosci zadowolone
10. beda w Ogrodzie wynioslym,
11. gdzie nie uslysza pustej gadaniny.
12. Tam bedzie zró³dło plynace,
13. tam beda loza podniesione,
14. puchary postawione,
15. poduszki w rzad ulozone
16. I kobierce rozeslane.
17. Czyz oni nie popatrza na wielblady, jak one zostaly stworzone?
18. i na niebo, jak ono zostalo wzniesione?
19. i na gó³ry, jak one zostaly utwierdzone?
20. 21 Przypominaj wiec, bo ty jestes tylko napominajacym,
21. 22 a nie jestes zadnym ich wladca.
22. 23 Tylko tego, kto sie odwró³ci i pozostaje niewiernym,
23. 24 ukarze Bóg kara najwieksza!
24. 25 Zaprawde, do Nas oni powró³ca!
25. 26 Potem, zaprawde, Nam wypadnie zazadac od nich rachunku!20 i na ziemie, jak ona zostala rozpostarta?

QURAN (POLISH)

89 - Al-Fajr

1. Na jutrzeń!
2. Na dziesięć nocy!
3. Na podwójne i pojedyncze!
4. Na noc, kiedy przemija!
5. Czy to nie jest przysięga człowieka rozsądnego?
6. Czy nie widziałeś, jak postąpił twój Pan z ludem Ad
7. i z Iramem, posiadającym kolumny
8. - czegoś podobnego nie stworzono w żadnym kraju -
9. i z ludem Samud, którzy wydrążył skałę w dolinie,
10. i z Faraonem, władca pali namiotów?
11. Oni popełniali przestępstwa w kraju
12. i szerzyli w nim zgorszenie,
13. tak iż twój Pan spuścił na nich bicz kary.
14. Zaprawdę, twój Pan pilnie wszystko obserwuje!
15. A człowiek, kiedy Pan go doświadczają - uszanowawszy go i obdarzawszy dobrodziejstwami - mówi: "Mój Pan mnie uszanował!"
16. A kiedy doświadczają go, ograniczając mu jego zaopatrzenie, wtedy on mówi: "Pan mój wzgardził mną!"
17. Wcale nie! Lecz wy nie szanujecie sieroty;
18. nie zachęacie się wzajemnie do nakarmienia biedaka;
19. i zjadacie dziedzictwo z wielką chciwością;
20. i kochacie bogactwo miłością ogromną!
21. Ale miejcie się na baczności! Kiedy ziemia zostanie obrócona w pył,
22. kiedy przyjdzie twój Pan i aniołowie, szereg za szeregiem,
23. i kiedy zostanie ukazana Gehenna, tego Dnia przypomni sobie człowiek:.. lecz na cóż mu się zda to przypomnienie?
24. Będzie on mówił: "O, gdybym był przygotował coś dla mego życia!"
25. I tego Dnia nikt nie ukarze tak jak On;
26. i nie skrepuje łańcuchami tak jak On.
27. O ty, duszo uspokojona,

28. powróć do twego Pana, zadowolona i z upodobaniem przyjęta!

29. Wejdz więc między Moje sługi!

30. Wejdz do Mojego Ogrodu!

QURAN (POLISH)

90 - Al-Balad

1. Nie! Przysiegam na to miasto!
2. - a ty jesteś mieszkańcem tego miasta
3. i na rodziciela, i na to, co on zrodził! twami -
4. Zaprawde, stworzyliśmy człowieka w udreće!
5. Czy on sądzi, że nikt nie będzie miał nad nim władzy?
6. Mówi on: "Roztrwonilem majątek ogromny."
7. Czy on sądzi, że nikt tego nie widział?
8. Czy nie daliśmy mu dwoje oczu, i
9. jednego języka i dwóch warg?
10. I czy nie poprowadziliśmy go ! na rozstajne drogi?
11. Lecz on nie próbował wejść na drogę stromą.
12. A co nauczy cie, co to jest droga stroma?
13. To uwolnienie niewolnika
14. albo nakarmienie w dniu głodu
15. sieroty spośród krewnych
16. albo biedaka znajdującego się w niedzy.
17. A także - być spośród tych, którzy wierzą, zachęcają się wzajemnie do cierpliwości, zachęcają się wzajemnie do miłosierdzia.
18. Ci - to towarzysze prawicy.
19. Lecz ci, którzy nie uwierzyli w Nasze znaki - to towarzysze lewicy
20. Nad nimi będzie ogień okrywający jak sklepienie.

QURAN (POLISH)

91 - Asy-Syams

1. Na słońce i na jego jasność poranna!
2. Na księżyc, kiedy po nim następuje!
3. Na dzień, kiedy jasnieje jego blaskiem!
4. Na noc, kiedy okrywa ją ciemnością!
5. Na niebo i na Tego, który je zbudował!
6. Na ziemię i na Tego, który ją rozpostarł!
7. Na dusze i na Tego, który ją ukształtował!
8. I dał jej skłonność - do nieprawości i bójki Bożej.
9. Pomysłność osiągnął ten, kto ją oczyścił,
10. lecz poniósł stratę ten, kto ją zaciemnił!
11. Odrzucił prawdę lud Samud przez swój bunt,
12. kiedy się podniósł najniebezpieczniejszy z nich.
13. I powiedział do nich posłaniec Boga: "Oto wielbiciel Boga! Dajcie jej pic!"
14. A oni uznali go za kłamcę i podcięli jej ścięgna. Wtedy Pan zniszczył ich całkowicie za ten grzech i zranił, nie obawiając się żadnych następstw.

QURAN (POLISH)

92 - Al-La¹/₂l

1. Na noc, kiedy okrywa ciemnością!
2. Na dzień, kiedy jasnieje blaskiem!
3. Na Tego, który stworzył mężczyzn i kobiety!
4. Zaprawdę, wysiłki wasze są różnorodne!
5. Ale ten, kto daje i jest bogobojny,
6. i uznaje za prawdę nagrodę najpiękniejszą
7. - temu My ułatwimy dostęp do szczęścia.
8. A ten, kto skapi i szuka bogactwa,
9. i za kłamstwo uważa nagrodę najpiękniejszą
10. - na tego My sprowadzimy nieszczęście.
11. Na nic mu się zda jego majątek, kiedy się sam zaprzepaszczy.
12. Zaprawdę, na Nas spoczywa kierowanie na drogę prostą!
13. I, zaprawdę, do Nas należy życie ostateczne i pierwsze!
14. Przeto ostrzegam was przed ogniem, który płonie!
15. Pali się w nim tylko najniezwyklejszy;
16. ten, który zaprzeczał i odwracał się.
17. Lecz zostanie odsunięty od niego bogobojny,
18. który daje swój majątek, by się oczyścić.
19. On nie wyświadcza nikomu dobrodziejstwa, po to by otrzymać nagrodę,
20. lecz jedynie z tęsknoty do oblicza swego Pana - Najwyższego!
21. On z pewnością będzie zadowolony!

QURAN (POLISH)

93 - Adh-Dhuha

1. Na jasność poranka!
2. Na noc, kiedy spokojnie zapada!
3. Nie opuścił cie twój Pan ani cie nie znienawidził.
4. I z pewnością ostateczne będzie lepsze dla ciebie niżeli pierwsze!
5. I z pewnością niebawem obdarzy cie twój Pan i będziesz zadowolony!
6. Czyż nie znalazł cie sierota i czy nie dał ci schronienia?
7. Czyż nie znalazł cie błądzącym i czy nie poprowadził cie droga prosta?
8. I czyż nie znalazł cie biednym, i nie wzbogacił cie?
9. Przeto sieroty - nie uciskaj!
10. A żebraka - nie odpychaj!
11. A o dobrodziejstwie twego Pana - opowiadaj!

QURAN (POLISH)

94 - Asy-Syarh

1. Czyż nie otwarliśmy twojej piersi?
2. Czy nie zdjeliśmy z ciebie twego brzemienia,
3. które przytłaczało ci plecy?
4. Czy nie rozgłosiliśmy twojej sławy?
5. Obok trudności jest łatwość!
6. Zaprawdę, obok trudności jest łatwość!
7. Przeto kiedy masz wolny czas, bądź skupiony
8. i do twego Pana skieruj twoje pragnienia!

QURAN (POLISH)

95 - At- $T_{\tilde{A}^{1/2}\tilde{A}^{1/2n}}$

1. Na drzewo figowe i oliwkowe!
2. Na g³re Synaj!
3. Na to miasto bezpieczne!
4. Stworzyliśmy człowieka w najpiękniejszej postaci.
5. Potem uczyniliśmy go znowu najniższym spośród tych, którzy są na dole;
6. z wyjątkiem tych, którzy uwierzyli i czynili dobre dzieła - dla nich będzie nagroda nieustanna.
7. Czyż więc po tym skłania cię jeszcze, by za kłamstwo uważać Sąd?
8. Czyż Bóg nie jest najsprawiedliwszym z sędziów?!

QURAN (POLISH)

96 - Al-'Alaq

1. Glos! w imie twego Pana, kt³ry stworzyl!
2. Stworzyl czlowieka z grudki krwi zakrzeplej!
3. Glos! Tw³j Pan jest najszlachetniejszy!
4. Ten, kt³ry nauczyl czlowieka przez pi³ro;
5. nauczyl czlowieka tego, czego on nie wiedzial.
6. Niestety, nie! Zaprawde, czlowiek sie buntuje,
7. poniewaz czuje sie niezalezny!
8. Zaprawde, powr³cisz przeciez do twojego Pana!
9. Czy widzales tego, kt³ry zabrania
10. sludze modlic sie?
11. Czy sadzisz, iz on jest na drodze prostej
12. albo ze zaleca bogobojnosc?
13. Czy tez sadzisz, iz on za klamstwo uznaje prawde i odwraca sie?
14. Czyz on nie wie, ze B³g widzi?
15. Niech sie ma na baczności! Jesli nie zaprzestanie, to, zaprawde, pociagniemy go za kosmyk;
16. za kosmyk klamliwy i grzeszny!
17. Niech on wezwie swoich popiecznik³w!
18. My wezwiemy straznik³w!
19. Alez nie! Nie sluchaj go! Wybijaj poklony i zbliż się!

QURAN (POLISH)

97 - Al-Qadr

1. Zaprawde, zeslalismy go w Noc Przeznaczenia!
2. A co cie pouczy, co to jest Noc Przeznaczenia?
3. Noc Przeznaczenia - lepsza niz tysiac miesiecy!
4. Aniolowie i Duch zstepuja tej Nocy, za pozwoleniem swego Pana, dla wypehuenia wszelkich rozkaz³w.
5. Ona to pok³j az do pojawienia sie zony porannej!

QURAN (POLISH)

98 - Al-Bayyāṭ

1. Ci, którzy nie wierza, spośród ludzi Księgi, jak i balwochwalcy, nie zmienili się, dopóki nie przyszedł do nich jasny dowód:
2. Posłaniec od Boga, który recytuje oczyszczone karty,
3. zawierające pisma prawdziwe.*
4. Ci, którzy otrzymali Księgi, rozdzielili się dopiero wówczas, kiedy przyszedł do nich jasny dowód.
5. Zostało im nakazane tylko, aby czcili Boga, wyznając szczerze Jego religie - tak jak hanifowie * odprawiali modlitwy i dawali jałmużnę. To jest religia prawdziwa.*
6. Zaprawdę, ci, którzy nie uwierza, spośród ludzi Księgi i balwochwalcy, będą w ogniu Gehenny, gdzie będą przebywać na wieki. Oni są najgorsi ze stworzeń!
7. Zaprawdę, ci, którzy wierza i którzy czynią dobre dzieła - oni są najlepsi ze stworzeń!
8. Nagroda ich u Pana będą Ogrody Eden, gdzie w dole płyną strumyki. Będą tam przebywać na wieki, niesmiertelni. Bóg będzie z nich zadowolony i oni będą z Niego zadowoleni. - To będzie dla tych, którzy się obawiają swego Pana.

QURAN (POLISH)

99 - Az-Zalzalah

1. Kiedy ziemia zatrzese sie

swoim trzesieniem

2. i kiedy ziemia wyrzuci swoje ciezary,*

3. i kiedy czlowiek powie: "Co jest z nia?",

4. tego Dnia ona opowie swoja historie,

5. odpowiednio do tego, co objawil jej Pan.

6. Tego Dnia ludzie beda wychodzili grupami, aby im zostaly ukazane ich czyny.*

7. I ten, kto uczynil dobra na ciezar pylku,* zobaczy je;

8. i ten, kto uczynil zla na ciezar pylku, zobaczy je.

QURAN (POLISH)

100 - Al-'Aad'1/2yaat

1. Na galopujące, zadyszane,
2. krzeszące iskry ognia, .
3. które ruszają do ataku rankiem
4. wzbijając tuman kurzu,
5. i wdzierają się w sam środek gromadnie!
6. Zaprawde, człowiek jest niewdzieczny względem swego Pana!
7. I, zaprawde, on sam jest tego świadkiem!
8. Zaprawde, jego miłość do d'3br jest ogromna!
9. Czyż on nie wie, że kiedy zostanie wyr'3cone to, co jest w grobach,
10. i kiedy zostanie wydobyte na jaw to, co jest w piersiach
11. - zaprawde, tego Dnia, ich Pan będzie o nich doskonale powiadomiony!

QURAN (POLISH)

101 - Al-Qaar'ah

1. Wydarzenie przerażające!
2. Co to jest wydarzenie przerażające?
3. I co ciebie pouczy, co to jest wydarzenie przerażające?
4. Tego Dnia ludzie będą podobni do rozproszonych motyli,
5. a góry będą podobne do różnobarwnej gęstwowanej wełny.
6. Wtedy ten, którego szalki będą ciężkie,
7. zazna życia przyjemnego;
8. a ten; którego szalki będą lekkie,
9. pogrzebie się w glebi Cielusci.
10. A co ciebie pouczy, co to jest Cielusc?
11. To jest Ogień Palacy!

QURAN (POLISH)

102 - At-Takaathur

1. Zabawia was wspaniałe zawołanie w pomnieniu
2. do chwili, gdy odwiedzić groby.
3. Wcale nie! Wy wkrótce będziecie wiedzieć!
4. Jeszcze raz nie! Wy wkrótce będziecie wiedzieć!
5. Wcale nie! Gdybyście wiedzieli wiedza pewna!
6. Z pewnością zobaczycie ogień piekielny!
7. Potem, z pewnością, zobaczycie go okiem pewności!
8. Potem, z pewnością, zostaniecie zapytani tego Dnia o sułtany!

QURAN (POLISH)

103 - Al-'Asr

1. Na porę przedwieczorna
2. Zaprawdę, człowiek jest na drodze zguby!
3. Z wyjątkiem tych, którzy uwierzyli i czynili dobre dzieła, i zachęcali się wzajemnie do prawdy, i zachęcali się wzajemnie do cierpliwości.

QURAN (POLISH)

104 - Al-Humazah

1. Biada kazdemu oszczercy znieslawiajacemu!
2. kt³ry gromadzi bogactwo i przygotowuje je!
3. Sadzi on, ze jego bogactwo uczyni go niesmiertelnym.
4. Wcale nie! Zostanie on wrzucony do AI-Hutama!s
5. A co ciebie pouczy, co to jest AI-Hutama?
6. To jest ogien Boga, buchajacy plomieniem,
7. kt³ry wznosi sie ponad serca!
8. On nad nimi tworzy sklepienie
9. na wyd hizonych kolumnach.

QURAN (POLISH)

105 - Al-Fāṭḥa

1. Czy nie widziałeś, jak postąpił twój Pan z towarzyszami słonia?
2. Czy nie zniweczył ich podstępu?
3. Czy nie rzucił przeciwko nim ptaki lecących stadami, które obrzuciły ich kamieniami z palonej gliny?
4. I uczynił ich jak objęzione pole zboża.

QURAN (POLISH)

106 - Qura'āsy

1. Dla zgody Kurajczyków,
2. dla zgody ich w podróży zimą i latem!
3. Niech oni czczą Pana tego Domu,
4. którzy ich nakarmili, kiedy byli głodni, i zapewnił im bezpieczeństwo, aby nie żyli w strachu!

QURAN (POLISH)

107 - Al-Maa'uun

1. Czy widziałes tego, ktŃry za kłamstwo uważa religie?
2. To jest ten, ktŃry z pogardą odpycha sierotę,
3. ktŃry nie zachęca do nakarmienia biednego.
4. Biada modlącym się,
5. ktŃrzy są niedbali w swojej modlitwie,
6. ktŃrzy tylko chcą być widziani,
7. a odmawiają wspomozienia.

QURAN (POLISH)

108 - Al-Kauthar

1. Zaprawde, My dalismy tobie obfitosc!
2. MÃ³dl sie przeto do twego Pana i skladaj ofiary!
3. Zaprawde, ten, kto ciebie nienawidzi - pozostanie bez potomstwa!

QURAN (POLISH)

109 - Al-KaafĀ½ruun

1. Powiedz: "O wy - niewierni!
2. Ja nie czcze tego, co wy czcicie,
3. ani wy nie jesteście czcicielami tego, Co ja czcze.
4. Ja nie jestem czcicielem tego, co wy czcicie,
5. ani wy nie jesteście czcicielami- tego, co ja czcze.
6. Wy macie wasza religie, a ja mam moja religie."

QURAN (POLISH)

110 - An-Nasr

1. Kiedy przychodzi pomoc Boga i zwycięstwo,
2. kiedy widzisz ludzi przystępujących thimnie do religii Boga,
3. glos chwale twego Pana i pros go o przebaczenie! Zaprawde, On jest ciagle przebaczajacy!

QURAN (POLISH)

111 - Al-Masad

1. Niech zgina obie rece Abu Lahaba* i niech on sam zginie!
2. Nie zdadza mu sie na nic jego majatek i to, co zyskal.
3. Bedzie sie palil w ogniu plomiennym,*
4. i jego zona - noszaca drzewo;*
5. bedzie ona miec na szyi sznur* z wł³kien palmy.

QURAN (POLISH)

112 - Al-Ikhlaas

1. MÃ³w: "On - BÃ³g Jeden,
2. BÃ³g Wiekuisty!
3. Nie zrodziÅ³ i nie zostaÅ³ zrodzony!
4. Nikt Jemu nie jest rÃ³wny!"

QURAN (POLISH)

113 - Al-Falaq

1. Mā'3w: "Szukam schronienia u Pana jutrzeŃki*"
2. przed złem tego, co On stworzył,*
3. przed złem ciemności, kiedy się szerzy,*
4. przed złem tych, ktŃrzy dmuchają na węzy,*
5. i przed złem człowieka zawistnego, w chwili kiedy żywi zawiść!"

QURAN (POLISH)

114 - An-Naas

1. Mā'3w: "Szukam schronienia u Pana ludzi,
2. Krā'3la ludzi,
3. Boga ludzi, 4 przed złem kusiciela, wycofującego się skrycie,
4. 5 ktā'3ry podszeptuje pokuse w serca ludzi
5. 6 sposrā'3d dzinnā'3w i ludzi. "